

திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சைவாணன்கோவைமூலம்

நாற்கவிராசநம்பி

அகப்பொருள்விளக்கத்திற்கிலக்கியமாகப்

பொய்யாமொழிப்புலவர்

இயற்றியது.

—

இஃது

குன்றத்தூர்-அஷ்டாவதானி

சொக்கப்பநாவலர்

செய்த உரையுடன்

தொண்டைமண்டலம் ஆங்கிலோ வொளுக்யுலர்

கல்விச்சாலை பிரின்ஸிபல்

திருமயிலை-தெய்வசிகாமணிமுதலியாரவர்களாலும்

திருமயிலை-வித்வான்

சுசூட்சுமப்பிள்ளையவர்களாலும்

புன வெய்தித் திருப்பங்களைக்கொண்டு
— ண்டு அக.

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ப. மு. செல்வராசமுதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னை அமெரிகன் ஷச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

Copy-right Reserved.)

இதன்விலை ரூபா-கவ.

1893.

2.45463
1993

T.9855

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் சென்னைப் பெத்துநாயக்கன்பேட்டைத் தங்கசாலைவீதி அமெரிகன் அச்சுக்கூடத்திலும், ஷே வீதியில் தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலையிலும், சும்பகோணத்தில் சவுளிக்கீடை இராமசாமி செட்டியாரிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மு க வு ன ா .

சத்தனப் பொதிகைச் செந்தமிழ் முனிவனுஞ், சவுத்தரபாண
டியனெனுத் தமிழ் நாடனுஞ், சங்கப்பலகையுந் தழைத்தினி தோங்
கும், மங்கலப்பாண்டி வளநாட்டின்கண், நீடொளிமாட்க் கூடலின்
மேவிய ஜலவாயுடிகள் கைதவன்பொருளின்மையை நாடிவருந்திய
நூன்று “அன்பினைந்திணைக் களவெனப்படுவ” என்பதுமுதலிய
அறுபது சூத்திரங்களுடைய வோர்நூலை யருளிச்செய்தனர்.

அதற்குத் தனித்தனி யுரைகண்டார் களவியற்பொருள்கண்ட
கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் முதலாயினோர். அவ்வாயுட்சிறந்
தது நக்கீரனார்செய்த வுரையெனவிளக்கினர் உருத்திரசன்மனார்.
இதுசிறந்,

தொல்காப்பியம் எழுத்துச் சொற் பொரு ளென்னு முன்றதி
காரத்ததாகவும், பொருளே வீடுபேற்றிற் குரியதற்கவும் வழங்கப்
பொருளாராய்ச்சியின்மையாயதென்பது அசங்கதமாக முடிவெங்
தும். இனிப்பொருளே சிறந்தமை, காமருதில்லை மாமணிமன்றில்
நாடகநவீதும் ஆடகப்பேரொளியாம் அம்புதன் போதவூர்நாடிய
வாதவூரடிகளை மெய்தித் தன்னை ஐந்திணைக்கோவை பாடுகெனப்
பாடுவித்துக்கொண்டு அதனீற்றில் தன்கைச்சாத்திட்டதே சாலு
மென்பது.

பொருளாராய்ச்சியைப் பிறறைநூன்று குறைவறநடாத்தினார்
நன்னூலார் முதலாயினோர். அவருள் நாற்கவிராசரம்பியார் முன்
நூலாகிய தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப்பொருள் முதலிய
நூற்கு அகப்பொருள்விளக்க மென்றொருநூலை வழிநூலாக இயற்றி
னர். அன்னது ஏனைய நூற்களின் உண்மைக் கருத்தடங்கி யாவ
ருக்குமினிதுவிளங்க விருக்க, அதுகண்ட பொய்யாமோழிப்புலவர்
பெருமான் நஞ்சைவாணன் என்னும் பெருந்தகைமேல் ஐந்திணைக்
கோவையாம் அரும்பிரபந்தமொன்றருளிச்செய்தனர். அது திருக்
கோவையாயொழிந்த பலகோவைகளினுஞ்சிறந்தது. கோவை

யென்பது பலதுறைகளா னமைந்த தென்பதை உரையாசிரியர் கூறிய வுரையானுமுணாக. அது புலவர்பாடும தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களினுள் றெனபதைப் பன்னிருபாட்டியன் முதலிய நூற்களானுணர்க.

இக்கோவைபிரபந்தம் களவியல் வராவியல் கற்பியல் என்னுங் கைகோள் மூன்றானு முரைக்கப்பட்டதன்றி இடையிடையே உரையாசிரியரான் அகப்பொருட்கிணங்கச் சிலதுறைகளைத் திருக்கோவையாரினின்றும், அம்பிகாபதி கோவையினின்றும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

உரையாசிரியராகிய துலாரத்தூர்-அஷ்டாவதானம். கோக்கப்ப நாவலர் தாமெடுத்துக்கொண்ட கோவைப்பிரபந்தம் அகப்பொருள் விளக்கத்துக் கிலக்கியபேயாயினும், தொல்காப்பியப் பொருளதி காரவுரை பெரும்பான்மையும் இறையனாரகப்பொருளுரை சிறுபான் மையும் நோக்கிச்செய்தன என்பது அவருரையானினினுவியங்கும்.

இவ்வுரைகலந்த நூலை அச்சிடத்தொடங்கிய காலத்தில எமக்குக் கையிலிருந்த நூலைத்து பிரதி ரூபங்களொழிய யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கனம்பொருந்திய சதாசிவப்பிள்ளையவர்களும், விதவசிரீராமணி திருக்கோணமலை - கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களும், காஞ்சி புரம் - பச்சையப்பமுதலியார கலவிச்சாலைக் காரியதரிசியா யிருந்து காலஞ்சென்ற ஈக்காடு - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்களும், திருத்தணிகை - இயற்றமிழாசிரியர் விசாகப்பெருமானையவர்கள் சட்டகர் குமாரா குமாரசுவாமி ஐயவர்களும் பிரதிரூபங்களைக்கொடுத்துத் தவினர். அவாகட்கெமமாலாய கைமமாரியாது செய்யவல்லேம.

ஆயினும், இவ்விலக்கியத்தைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கி மேற்கண்டவாறு எம்பாறகிடைத்த பிரதிரூபங்களைப் பரிசோதித்து வருங்கால யாவும் ஒன்றுக்கொன்று ஒரிடத்தின்நிப்ப பலவிடத்தினும முறையெழுதுவோரால் பிழைத்ததும் விடுத்ததுமாகிய செயலானும், பூச்சுகளின் வாய்ப்பட்டுப் பழுதெய்தியமையினும ஆங்காங்கு அவையிற்றின் பொருள்களின்னைவென எளிதற்றோதற்கு இடம்பெறாந் போயினமையின இதுகாறும் காலமீட்டித்த தெனவறிக.

இதனறியும், உரையாசியா இப்பிரபந்தத்திற்கு உரையெழுது முறையில் ஆங்காங்கு மேற்கோளாகத்தெரித்த செய்யுள் முதலிய

வைகளுட் சில இறையனாகப்பொருளுனையில் உதாரணச்செய்யுள்
களாக இருப்பதுகணமும் அவை இன்னநூலின்கண்ணுள்ளவையே
னத்தோரது தெளிய வருந்தி முயன்மறு அவ்வாறு தோர்துணர்ச்
சாத்திய மின்மையின் அவற்றை நீ இக்குறிப்பிட்டு வறிதே அச்சிட்டு
விழ்த்தனம்.

இதுவுமன்றி, மற்றைமேற்கோள்களுட் பலவற்றையும் எம்பாற்
கிடைக்கப்பெற்ற சிந்தாமணி, கலலாடம் முதலிய இலக்கியங்களி
னும், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முத
லிய சங்கச்செய்யுள்களினும் இன்னது இந்நூலின்கண்ணுள்ளதென
அவ்வப்பக்கத்தினடியிற் குறிப்பிட்டுக்காட்டியும, இன்னும் விளங்
காதன சிலவுளவாகளின அவையிற்றை இதன்பினனர் விளங்கா
மேற்கோள்களெனச் சொத்து மருக்கின்றோம்.

ஆகவே, கல்விகேள்விகளானிறைவுறற முதறிவுடையோ ரொவ
ரோனும் இப்பதிப்பில யாதொருபிழை பொதுளியிருப்பின அதனே
யேனும், விளங்காமேற்கோள்களுள் யாதேனும் தங்கள் நூலராய்ச்
சியிற் காணப்பட்டுள்ளதாயின் அதனையேனும் எடுத்துக்காட்டுவ
ராயின் அவற்றை அடுத்த பதிப்பிலெடுத்துக் காட்டுவதுமன்றி
அப்பேருதவிக்கு அவாபால நன்றியறிதலாகியகைமமாறு எம்பாற்
கணிககற்பாற்றன்றெனக் கூறுநிற்கின்றோம்.

திருவாதவூரடிகளாளுளிச்செய்த திருக்கோவையாருக்கு இவ்வுரை
யாகிரியா ஒருவகே சேனுவலையருநாசெய்துனா என்றமையானும்
பலரும் பேராசிரியனாகக் கோடலானும் பேராசிரியருநாயென்றே
காட்டினும்.

ம. தெ., ம. ச.

விளங்காமேற்கோள்கள்.

பக்கம்.	வரி.	மேற்கோள்கள்.
௩	௨௬-௨௭	“களவிலொழுக்கமு எனகமெனபொழிப.”
௫	௨௫-௨௬	“மெய்ககிளையாமேழர் .. நிகழ்தல்கடனெனமொழிப.”
௧௧	௭-௯	“உணாயுறைதீந்தமிழ் திருததிலே.”
௧௬	௧௦	“கிளையரிநாணற்கிழங்குமணற்கீன்ற”
௩௧	௨௩-௨௫	“கொல்லல்கொல்லல் ... புல்வலெஞ்ஞான்றும்.”
௩௨	௮-௧௧	“மீனினிற்பொலிந்த ... வென்னீபுலம்புவதே.”
௪௪	௧௨-௧௫	“பொன்றாப்புணைகழற் னமுங்கற்கவே.”
௩௩	௯-௧௨	“வெட்சிநிலைகவர்தல் ... வளைததலாகுமுழினை.”
௪௩	௨௦-௨௧	“பொருளதுபுணர்வே ... மருளவருமரபிற்றென்.”
௬௩	௧௧ ௧௪	“தொய்யில்வனமுலையுந் ... யிதீவிர்தவாறு.”
௬௪	௯-௧௨	“ஆனெடுந்தானையை தடஞ்சுணையே.”
௬௬	௧௮-௧௯	“நாணநடுங்கவு ... காணங்காலத்தலைம்கடேத்து.”
௬௭	௨௮-௨௯	“ஒப்பில்கூட்டமு சிதைவும்பெருந்திணை.”
௬௮	௧	“அகத்திற்சிதைந்ததுபுறத்தின்பாற்படும்.”
௭௯	௨௯-௩௨	“துவைக்குந்தணிமுன்னர் மண்ணலார்பாடல்.”
௮௬	௨௫-௨௮	“வையைககிழவன் ... நாடறியக்கவனையொருங்கு.”
௧௦௫	௨௭-௨௮	“நல்வினையாற்று தூற்றலினால்வந்ததுயர்.”
௧௧௨	௪	“ஆங்குணன்கேதலைப்பெயன்மரபே.”
௧௧௬	௧௫	“வாண்மலைந்தெழிந்தோனைமகிழ்த்துபறைதூங்க”
௧௨௫	௪-௭	“ஆடவர்களைவ்வா உதிர்கச்சிமாண்டி.”
௪௪	௧௨	“கேட்டாப்புகழ்மரறன்”
௧௪௨	௨௫	“வம்புருவென்றுசெப்புற்றதோர்பகை”
௧௪௯	௪-௭	“அழக்கண்ணதிரும் துயின்றிலவே.”
௧௬௬	௨௫	“வேவகைசண்பகம்வண்டுணுமலர்”
௧௬௭	௩௧	“வாளிரண்மொறு ... பொன்முழைக்கண்மாதரார்.”
௧௮௨	௨௯	“வனாவிலைவைத்து தென்மனாப்புலவர்.”
௧௮௭	௨௨	“உரற்காலயுனை செந்நாயேற்றை.”
௧௮௯	௧௯	“கங்கையார்தாங்குங் ... மெய்குளிரியின்கண்டு.”
௨௨௩	௩௪	“குன்றி-செஞ்சுபகவெறிந்த ... வெஞ்சுடாநெடுவல்”
௨௩௬	௨௦	“அனைநிலைவகையோடாநகெழுவகையால்.”
௪௪	௨௩	“காடுதீர்க்கானம்பாடினேமாக”
௨௪௩	௫	“கடலன்னகாமமுழநது”
௨௬௬	௨௫-௨௬	“தேவாகுலமே சாலையம்பலமே”

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தம்.

• நு	கூ	மரக	காம
ககூ	உச	தலைவி	தலைவன்
உசு	டு	- புழு	
நூ	உகூ	பிரிவென்னுங்	பிரிவென்னுங்
எஅ	கச	சாதகங்குரமென்னுஞ்சா துரங்கமெனுஞ்	
அஃ	கச	↑“கோள்கொத்துக்”	↑“கோள்கொத்து. ↑ “கோட்டெங்
		... குலைவாழை”	கின் குலைவாழை”
அஃ	கடு-கசு	கேடள் வண்கோட்	வண்கோட்
கூந	ககூ	கண்	கள்
கூச	உசு	மகன்	மகன்
கூடு	உக	முல்லையுஞ்	முல்லையுஞ்
”	உகூ	”	”
கூசு	சு	வந்தவா	வந்தவா
கூஅ	கஉ	இ - ள்.—	இ-ள். தஞ்சைவாணன்வெற்பா ! இலாங்கலி தென்னை மா பாக்கு பலா வாழையுமாயி மரங்கள் தமைக் மெய்வண்ணம்வாழ் யுடையவஞ்சி ! சொல்லல் கூறலினுந் கிளவியும் மண் வேண்டினன் விந்தைவெற்றி சொல்லை வேலின்
கஃ	கடு	தழை	
”	கஎ	— வாழ்	
கஃ	க	யுடைய—	
ககூ	கஃ	செல்லல்	
”	கந	கூறலுந்	
கககூ	அ	கிளவி—	
கஉஅ	உஎ	மென்	
கஃ	உந	வேண்டினன்	
கநச	நச	விந்தை. வெற்றி	
கநகூ	கஅ	சொல்லை	
கநஅ	உச	வேலின்	
கநகூ உஅ-நூ		தலை...குரியன	
கஃ	ந	சேரீலு	சேரலு
கடுக	கச	வகை	மங்கை
”	கச-கடு	குழவினின்றியுயர்	குழவி ! கின்றியர்
கடுக	கச	யேன்—	யேன் என்
”	ககூ,உஃ	தலைவர்க்	தலைவற்
ககூடு	டு	கூறிவந்த	கூறிவந்ததனை
கஅகூ	கூ	மகவும்	அகவும்;
கஅகூ	அ	வாயினது	வானது
”	கடு	நான்கே	மன்ன
ககூ	*	செ. நூஉ.	செ. ககூ.
ககூக	*	சூ. ககூ.	சூ. நூஉ.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ககஉ	ரு	வேள்வனையீர்!	வேலனையீர்!
ககந	க௦	கரிய	அரிய
கக௭	நக	வாளிரண்டு ... மாதரா	வாளிரண்டு...பொன்மழைக்கண் மாதரா
கக௯	௭	செ. நகச.	செ. நகச.
உ௦௦	உக	சொன்ன	சொன்னசொல்லை
உ௦௨	நக	பெருவாய்ப்	பெருளாய்ப்
உ௦௩	க௯	இ - ள்.	இ - ள். நல்லாய்!
”	ந௦	யின்மேல்	யென்மேல்
உ௦௬	உக	யொழித	யொழிந
”	உக	புனற்று	புனற்று
உ௦௭	உக	நீர்	நீர் இடப்பாகழ் நனைத்தலால்
உகந	க௯	பார்க்குகளுள்	பார்க்குகளும்
”	*	சூ. ககந.	சூ. உஉ.
உக௮	உக	அவன்	அவள்
”	உ௭	ளென்க	ளென்க
உஉ௦	அ	வளை	விலை
உஉக	க௮	கொடியால்	கொடியான்
உஉஉ	க௭	பாலன்	பாலான்
உஉந	க௯	அழுகின்ற	அழுகின்ற நினது
உஉச	கக	யெய்தினேன்	யெய்தினேன்
உந௦	ந௦	பாடு	வண்டு - அம்பு. பாடு
உநக	நக	ளல்லன், தையலார்	ளல்லது அயலார்
உநஉ	*	சூ. கக௯.	சூ. உ௦.
உநச	க௦	அலந்தோர்	அலாந்தோர்
”	”	பூட்டு	பூட்
உச௭	உக	இ - ள்.	இ - ள். முகிழ்நகையே!
உருந	க௮	இ - ள்.	இ - ள். கோமளமே!
உரு௯	கரு	ஓ	ஏ
உகக	உக	மணத்தொடு	மணத்தொடு

- குறிப்பு.—(1). — இக்குறி பிழையின்கீழிருக்கின் விடுபட்டதனையும் திருத்தத்தின் கீழிருக்கின் நீக்கப்பட்டதனையும் விளக்கும்.
- (2). உக௭-ம் பக்கம் தன்பதியணிமைசாற்றல் என்னுங் கிளவிக்கு ‘இவ்விடத்திங் நுமழரில் வைகிப்போதலபொருந்தாது எம்பதிப்போதல் வேண்டுமென்று தலைவன் கூறியவழி தலைவன்றன்புதி. அணிததெனபதனைக் கண்டோர் கூறுதல்’—எனப் பொருள்கொள்க.
- (3). உருஅ-ம் பக்கம் உரு-ம் வரிக்குப்பின் ‘இச்சொற்கு மனம் பொறுத்தேன் சொல்லாய்’ என்பதனைச் சேர்த்துப் பாடமோதுக. இவ்வாறு இங்குவிடுபட்டதனை அடுத்த செய்யுள் விசேடவுரையின் தலைப்பிற்காண்க.

உ
கடவுள் துணை.

தஞ்சைவாணன் கோவையுரை.

உரைச்சிறப்புப்பாடியாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பொய்யா மொழியா றெனும்பெரியோர் புகலும் வாணன்
கோவையுரை
மையார் சேலைக் குன்றத்தூர் வளரட் டாவ
தாணிசொக்கன்
கையார் கனிபோ லகப்பொருளிற் காணுஞ் சங்கை
யெலாந்தீர்
மெய்யார் தொல்காப் பியநூலின் விதியா லெழுதி
விளக்கினனே.

இது தின்னுபுகழ்பெற்ற வாணன் நன்மேல் பன்னிய கோவையரை
பகர்ந்தான் இவன் என்பது.

இதன்பொருள்.

திரிபுபடாத சொல்லினை யுடையாரென்று யாவரானும் புகழ்ப்படும்
பெருமையுடையரீர் சொல்லப்படும் வாணன் என்னும் இயற்பெயருடை
யோனது கோவை யென்னும் பாட்டிற்கு நாவகைத்தாகிய உரையை,
மேகங்களைப் பொருந்தாநின்ற சோலைசூழ்ந்த குன்றத்தூரென்னும் நகர்
வளர்தற் கேதுவாகிய அட்டாவதானத்தை யுடையனாகிய கோக்கன் என்
னும் இயற்பெயரையுடைய நாவலன், அகங்கையிற்பொருந்திய நெல்லிக்
கனிபோலத் தன்னால் விபரீதம் ஐயமறக் காணப்படும் அகப்பொரு ளிடத்
துப் பிறர்க்குத் தோன்றுங் கடாவிடையெல்லாந் தீரும்படி உண்மையா
மென்று, அதங்கோட்டாசிரியர் முதலநனவராற் கொள்ளப்பட்டுத் தெல்லி
காப்பியன் என்னும் முனிவனாற் செய்யப்பட்டதாய் நிரம்பிய இவ்
கணத்ததாய அந்நூலினியல்பால் எழுதிதலைச்செய்து, யாவுரும் அறிவும்
பொருட்டுத் தெரிவித்தா னென்க.

அது பயிலாமொழியாரெனவே வந்தனை முதற்காரணமாக் வுடைய
பாவினையும் உடையா னென்பதினானே பெற்றும். சொல்லினையும், பாவினை
யுந் திரிபின்றி புணரவே அவ் வுணர்ச்சிக்குப் பயனாகிய ஒழுக்கமுடையா

னொன்பதாம். இவ்வகையாய் பேருணர்வுடையராற் புகழப்பட்டான் எனவே அவனது பெருமை கூறவேண்டாவாயிற்று. ‘வளரட்டாவதானி’ யென்றது பொருண்மைக்கண் வந்த வினைத்தொகை.

† “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்

தோன்றலிற் றோன்றமை நன்று.”— என்னும் திருவள்ளுவனார் கூறிய திருக்குறளினது பயனுக்கு உதாரணம் இவனென்பது பெற்றும். முன்னே நல்வினை யுண்மையாற் பிறந்த துண்ணறிவால் இவன் காண்டலாற் சங்கையின்றென்பது தோன்ற, தானும் அகப்பொருளென மாறிப் பிறர்க்குத் தோன்றுமென வருவித்துகாக்க. நிரம்பிய இலக்கண முணராதார் தாம் வேண்டியவாரே கூறிய கூற்றைத் தன்மொழியா னீக்கி, மாசுண்டமணியைத் துடைப்பார்போன்று, செய்தானென்பது விளக்கினான் என்பதனும் பெற்றும். ‘குன்றத்தூர் சொக்கன் கையார் கணிபெறக் கோவைக்கு உறையெழுதி விளக்கினன்.’ என ஒருமொடராக்குக.

பொய்யா என்னும் எதிர்மறைப் பெயரொச்சம் மொழியார் என்னும் வினைக்குறிப்புப் பெயரது முதனிலையாகிய மொழி யென்னுங் கருவிப் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. புகலும் என்னும் பெயரொச்சம் கோவையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் கொண்டது. வாணன்-கோவை யென்றவழி ஆறாம் வேற்றுமைச் செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. சோலைக்குன்றத்தூர் என்பது உருபும் பொருளு முடன்றெுக்க தொகை. அட்டாவதானியென்பது வடசொன்முடிபாகிய குறிப்புவினைப் பெயரொச்சக்குறிப்பாய்ச் சொக்கன் என்னும் பெயரோடியைந்தது.

இது † “குறிப்புமுற்றீரொச்சமாகலு முளவே.” என்னும் விதிபெற்றது. நச்சினர்க்கினியர் எச்சமுற்றதலன்றி முற்றெச்சமாகாதென்று கூறினாராலோவெனின், அஃ திலக்கணமன்று; குறிப்பு வாய்பாட்டான் எச்சங்கண்டன்றே முற்றாய்த்திரிந்ததென்று சொல்லுதல் கூடுவது, அது காணுது முற்றே கூறினமையா லென்க.

கை என்பது ஆகுபெயர். போல் என்னும் உவமவுருபு வினையுவமத்தின்கண் வந்தது. தோல்காப்பியதூல் என்றவழி மூன்றாம்வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுடன்றெுக்க டிதொகை. நிலைமொழி யீறுதிரிந்து கருத்தனாகுபெயராய்ப் பண்புத்தொகை யாயிற்றெனினும் இழக்காது.

உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்

முற்றும்.

உ
கடவுள் துணை.

தஞ்சைவாணன் கோவை

மூலமும் - உரையும்.

முதலாவது

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

காட்சி என்பது, தலை
தலைகளை என்றுங் கூறிய இவ்வாறாக யாரொன்றின் இல்லது, இனியது, நல்லது
என்று புலவர்நாட்டிக் கூறிய பட்ட மூன்றனுள் இல்லதாகிய புனைந்துரை
யாற் றோன்றினொன்றாக. இவ்வாறு இலக்கணம் யாதோவெனின், பிணிமூப்பு
இறப்புகளின் இன்னும் ஒருதன்மையராய் உருவுந் திருவும் பருவ
மும் குலனும் குணம் அன்பு முதலியவற்றால் தம்முள் ஒப்புமைய
ராம்ப்பொருவிறந்தான். என்னை, —

மெய் † “பிறப குடிமை யாண்மை யாண்டோ

கூறு † † ருஷுத்த காம்பாயில்

நிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவேன

முறையறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே.” — என்னும் மெய்ப்

பாட்டியற் சூத்திரவகையால் இப்பத்துவகையும் ஒத்திருப்பது இலக்கணம்.
இவற்றுள் ஆண்டு என்பது இருவர்க்குங் களவிற்காணும்போதில் எத்தனை
யாண்டு கூறவேண்டுமென்று கூறின், பதினெந்தாண்டும் பத்துத் திங்க
ளும் புக்க தலைமகனும், பதினென்றாண்டும் பத்துத்திங்களும் புக்க தலை
மகளும் களவொழுக்கத்தில் நிகழ்வொன்றுணர்க. என்னை, —

†† “களவினுட் டவீர்ச்சி வரைவீ னீட்டம்

திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப.” — என்னும் இறையனார்
அகப்பொருட்சூத்திர வுரையிற் கண்டுகொள்க.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், து. உரு.

†† இறையனார் அகப்பொருள், து. ௩௨.

“களவி னொழுக்கமுங் காலமுத்

திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப.”—தலைமகனென்றும் தலைமகனின்றும் கூறப்படும் விதிபாடுதெனின், கோவையாதலின் கூறவேண்டுமென்பது. கோவை யாதெனின், பாட்டியலுட் கூறப்படுஞ் செய்யுட்களில் இஃதோர் செய்யுட் கோவையென்று பெயராயது. அது என்னெயெனின், மணிகளை யோரினமா யொழுங்குபடக் கோப்பது கோவையென்று பெயர்; அதுபோல, இதுவும் அகப்பொருட் கிளவிகளை ஒழுங்குபடக் கோத்து நின்றவின் கோவை யென்று பெயராயிற் றென்பது.

அடப்போருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்தினாயபயனென்பது. ஆயின், அகம் என்பது யாதோவெனின், ஒருவனும் ஒருத்தியும் தம்முளொத்த அன்பினராய்க் கூடுங் கூட்டத்தினகண் பிறந்த இன்பம். அகூட்டத்தின் பின்னர் ஆண்டனுபவித்த அககாலத்தில் இன்பம் எவ்வாறிருந்ததென்று அவ்விருவரி லொருவரை யொருவர் கேட்டின, தமக்குப் புலப்படக்கூறப்படாதாய், உளத்து உணர்வே துகர்வுதாய அகத்தே நிகழ்தலின், அகம் எனப் பெயராயிற்று. ஆயின், அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றதோ ராகுபெயராமென்பது. தொகுதாய்ப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் அகத்தினையியல் என்பதற்கு நச்சினர்க்குரியரும் இவ்வாறே உரை கூறினொன் றுணர்க.

போருள் என்பது யாதோ வெனின், அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவென்பது. அகத்தைச் சார்ந்து வரும் பொருளெல்லாம் அகப் பொருளென்னப்படும். புறத்தைச் சார்ந்து வரும் பொருளெல்லாம் புறப் பொருளென்னப்படும். இனிச் சுவை யொன்பதிலுள் இஃது இன்பச் சுவை யென்று கூறப்படும். அச்சுவை யாவையோவெனின், வீரம், அச்சம், இழிவு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை, சாந்தம். இவற்றுள் சாந்தம் ஒழிந்த எட்டுங் கூறப்படுவன. அவற்றுள் இச்சுவை காமம் என்று சொல்லப்படுவது. காமம் எனினும், இன்பம் எனினும், சிங்காரம் எனினும் ஒக்குமாகலின் இக்கோவை இன்பச்சுவை யென்னப்படும்.

இஃது எனைத்துவகையாற் கூறப்பட்டதோவெனின், களவு, கற்பு என்னும் இரண்டு கைகளோற் கூறப்படும். கைகளோள் என்பது யாதோவெனின், கை என்பது ஒழுக்கம்; கோள் என்பது கொள்ளுதல். ‘நிறை கோட்பறை’ யென்பதுபோல சிந்தது; எனவே, களவொழுக்கம் கற்பொழுக்கம் எனப்பட்டது. களவாவது யாதோவெனின், தலைமகனும் தலைமகளும் கொடுப்போரும் அடுப்போருமின்றிப் பான்மை வகையால் தாம யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்தலான், இவ்விபற்றுகக் களவியல் என்றுபெயராயிற்றென்பது. ஆயின், களவென்பது தருமநெறியன்றே, இலக்கணம் பல்வற்றினுங் கூறிய வழக்குப்பயிற்சியாய் வருவதென்னெயெனின், கள

விற நீங்குதருவதாய் நரகத்துக்கேதுவாய செய்யத்தகாத களவென்றறிக. அறஞ்செய்ய மறமாகவும், மறஞ்செய்ய அறமாகவும் வருதனுமுள.

அஃதென்னை யெனின், தக்கன் வேள்விசெய்ய அவனுக்கே தீங்கு தருதலான் அறஞ்செய்ய மறமாயிற்று. ஒருவன் அயலார் மனைவியைக் கைதொட்டான்; அப்போ தொருவனைக் கரிகூறிக் கூவினான்; கூவவே தொட்டானை அரசன்முன்னே யீர்த்துப்போய்விடக் கரீயோனை யழைத்து உள்ளபடி கரிகூறென்ன, அவன் கைதொட்ட தில்லையென்று கூறினான்; கரிகூறவே அவனை போவென்று அரசன் விடுத்தனன். ஆங்குப் பொய்யுரைத்தது அறமாயிற்று. இவன் கைதொட்டானெனின், அவன்தலையோடு முடியும். இனிப் பொய்யுங்களவும் இரண்டுமென்ப தாதலாற் களவிலும் நீங்குதருகளவுமுண்டு. இக்களவுகேடுமுதலிய துன்பங்களைத் தருவதன்று.

எண்ணத்துள் ஒருமணமாய்க் கந்தருவநெறியென்று மறையொழுக் கமாய்க் கூறப்பட்டதாகலின் தருமவொழுக்கமெனப்பெயர். நாகப்பட்டுனத்தில் புத்தர் தெய்வம் பசும்பொன்றாற் செய்திருந்தது. அதனை டீஆலி நாட்டர் களவிற் கொண்டுவந்து திருவரங்கத்து மதில்செய்வித்தனர். அதனால் அவர் அச்சமையத்தில் மயமாய் விளங்கினார். அவனாக் குற்றங்கூறுநர் ஒருவருமில்லை.

— கைக்கிளை கூறப்படும். என்னை,—

“மெய்க்கிளை யாதோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்

கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப.” — என்ப திலக்கண

புக்கலின்.

கைக்கிளை யென்பது யாதோ கெனின், கை யென்பது சிறுமை யுடைய யென்பது உறவு; ஆகலின், சிறுமை யுறவென்பது கைக்கிளை என்று பெயராயிற்று. கைகீதுடை, கைவாய்க்கால், கையடிவாள் என்பன வுடையதுஞ் சிறுமைபற்றி வருதல் காண்க. அதென்னை யெனின், ஒருதலைக் காமமென்னப்பட்டுத் தலைமகன் கூற்றாய் நிகழ்தலின், அதனுள் இக்கிளைவி காட்சி யென்னப்பட்டது.

† திருமங்கை யாழ்வார்.

காணுமியல்பு யாதோவெனின், முன் சொன்ன தலைவனும், கடுங்கண் யானையுந் தறுகட்பன்றியுங் கருவனாயுமிருநிலனும் பெருவிசம்பு மனையா ரரிமான்றிப்பினார் பற்பல நூரூயிரங்கூர்வேலினைஞர் தற்குமுச்செல்வான், அவளு முடன்பிறர் துடன்வளர்ந்து உடனீராடிச் சீருடன் பெருக்கத்தால் உடனாட்டப் பாலுடனுண்டு பல்லுடனெழுந்து சொல்லுடன்கற்றுப் பழமையும்பயிற்சியும் பண்பும்நண்பும் விழுப்பமும்ஒழுக்கமும் மாட்சிபு முடையார் பற்பல நூரூயிரவர் கண்ணுமனமுங் கவருமொண்ணுதன் மகளிர்குழத் தாரகைகடுவண் தண்மதிபோலச் செல்வாயென்று கூறவே தமிழராய்ப் புணர்ந்தானொன்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறுகொள் ளாது, அவள் ஆயங்களும் பொழிலிடம் புகுதலும் விளையாட்டு விருப்பி னாற் பிரியும். என்னை, பிரியுமாறெனின், தழைவினை தக்கன கொடுத்து மென்றும், கண்ணிதண்ணு நாற்றந் தத்தன செய்துமென்றும், போதுமே தக்கன கொய்து மென்றும், மயிலொடுமா நிகலுதுமென்றும், ருயிலொடு மாறு கூவுதுமென்றும், மருவியாடுதுஞ் சனைகுடைது மென்றும், வாச மலர்க்கொடியி னூசலாடுதுமென்றும் பரந்து, அப்பாலுள்ளார இப்பா லுள்ளார்கொலாமெனவும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார்கொலா மென வும், இவ்வகை நினைத்துப் பிரிப.

இன்

வாவெனின், எட்டியுஞ் சுட்

ஆசினா.

பாதிரியும் பராணாடாட.

புன்கு புன்குகமும் முருகொடும்

வரிக்குயில்கள் வரிபாடத் தண்டென்ற வுடைவராயத தனியவனா முனிவுசெய்யும் பொழிலது நடுவண் மாணிக்கச் செய்குன்றின்மேல்விசம்பு! துடைத்துப் பசும்பொன்பூத்து வண்டுதுவைப்பத தண்டேன் துளிப்ப தேர் வெறியுறு நறுமலர் வேங்கை கண்டாள்.

கண்டு பெரியதோர் காதற்களிகூறத் தன செம்மலர்ச் சீரடிமேற் சிலம்புகிடந்து சிலம்பு மலரணிகொம்பர் நடை கற்றெனநடந்து சென்று, நறுமலர்வேங்கை நான்மலர் கொய்தாள். கொய்தவிடத்து மரகதவிளிம் புடுத்த மாணிக்கச்சுனை மருங்கினதோர் மாதவிவல்லி மண்டபத்திற் போது வேய்ந்த பூநாறு கொழுநிறழ்மீழ்க் கடிக்குருக்கத்திக் கொடியிடித்துத் தகடு படுபசும்பொற் சிகரங்கனின் முகடுதொடுத்த ஞான்றுவந் திழிதரு மணி யருவி பொன்கொழித்து மணிவரன் னி மாணிக்கத்தோடு வயிரமுந்தியணி

கிளரும் ஆடகப்பாறைமேல் அகிர்ஞரன்முரசினிரட்ட, வண்டுந்தேனும் யாழ்முரல, வரிக்குயிலுங் கிளியும் பாட, தண்டாது தவிசுபடப்போர்த்த தோர் பளிக்குப்பாறை மணித்தலத்துமிசை நீலவாலவட்டம் விரித்தாற் போலத் தன் கோலக்கலாபம்விரித்து, முனையினை ஞாயிற்றின் விரிக்கி ரொறிப்ப ஓரிளமயிலாடுவது நோக்கி நின்றான்.

• அப்பால் தலைமகளும் பற்பலநூறுயிரங் கூர்வே லிளைஞரொடு நளிமா மலைச்சாரல் வேட்டைபோய் விளையாடுகின்றான், ஆண்டெழுந்து ஓர் கடமான்பின்னோடிக்காவல் இளைஞரிற் கையகன்று, நெடுமான்நேரொடும் பாகனை நிலவுமணற் கான்யாற்று நிற்கச்செய்து, தொடுகழலடி அகிரச் சுரு ளிருங்குஞ்சி பொன்னாணிப்பிணித்து, கமழ்நறுங் கண்ணிமேற் கண்வண்டு மன்னவாசச்சாந்த நறுநாற்றம் அகன்பொழில்பரந்துநாற, வரிசிலையொடு கணையேந்தி வடிவுகோண்ட காமன்போலச்சென்று, அவன் நின்ற இரும் பொழிலிலே புகும், யாங்ஙனமோவெனின், வடகடலிலிட்ட ஒருதுகத் தொருதொனை தென்கடலிலிட்ட ஒருகழிச்சென்று கோத்தாற்போல ஒரு வரையொருவர் காண்டல் நீமித்தமாகத் தமிழராய்க் காண்பொன்பது.

புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து பொருவிலுடன்

புயலே மணந்த கமல மலாந்தொரு கற்பகத்தி

புயலே பசும்பொற் கொழிநின்ற தாலவெள்ளை யன்னஞ்செந்நெல்

புயலே தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலையத்திலே.

‘மிடத்து * நான்குவகையாற் கூறப்படும். அவை யாவை
ஒலாத்தல், கண்ணழித்தல், பொழிப்புத்திரட்டல், அகலங்
ன்கு வகைப்படும். அவற்றுள் கருத்துரைத்தலாவது, —
செய்யுளின் கருத்தையுரைத்தல். கண்ணழித்தலாவது, —
ரத்தல். பொழிப்புத்திரட்டலாவது, — அச்செய்யுளின்
நனைத்தொகுத்து ஒரு பிண்டமாகக் கூறுதல். அகலங்கூற
ய்யுளின் பொருளைத் தூய்மை செய்தற்குக் கடாவிடை
தீர் விரித்துக் கூறல்.

ஞச் செய்யுட்குக் கருத்துரை யாதோவெனின், கிளவி
விளங்கி நின்றதெனக் கொள்க.

— புயல் சுமந்து - புயலுத்தாங்கி, பிறையே அணிந்து-மதிக்கலை
யைத்தரித்து, பொருவிலுடன் கயலேமணந்த கமலம் மலாந்து - போர்
செய்யும் வில்லுடனே கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரைமலாந்து, ஒரு

* “பொழிப்பேய்கல துட்பமெச்சமெனப் பழிப்பில் பல்லுரை” —

‘ன்பதனானு முணர்க.

கற்பகத்தின் அயலே - ஒருகற்பகத்தின் பக்கத்து, பசும்பொற்கொடி-பசிய காமவல்லிக்கொடி, நின்றது - என் கண்ணெதிரோ நின்றது, ஆல் - அசை, வெள்ளை அன்னம் - வெள்ளை நிறத்தையுடைய அன்னம், செம்நெல் - சிவந்தநெல், வயல் - கழனி, தடம் பொய்கை - பெரிய வாவி, சூழ்-சூழ்ந்த, தஞ்சை வாணன் - தஞ்சாவூரிலிருக்கும் வாணன், மலயத்திலே - பொதிய மலையிடத்து. எ - று. — இது கண்ணழித்தல்.

போ-கா. அன்னப்புள் செறிந்த வயலும்வாவிஞ்சூழ்ந்த தஞ்சை வாணன் பொதியவெற்பில் ஒரு கற்பகத்தருவின் பக்கத்தில் ஒரு பசும் பொற்கொடி புயலைத்தாங்கிப் பிறையைத் தரித்துப் போர்செய்யும் வில் சூடன் கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரைமலர்ந்துஎன் கண்ணெதிரோ நின்றது. எ - று. — இது பொழிப்புத்தீரட்டல்.

வி-கா. ‘புயலைச்சுமந்து பிறையையணிந்து பொருவிலுடன் கயலே மணந்த கமலமலர்ந்து’ என்னும் வினையெச்ச வகுக்குகள் ‘நின்றது’ என்னும் அஃறிணை முற்றுவினையொன்றொழிந்தது. ‘புயலைப் பிறையைக் கமலத்தை’ என்னும் இரண்டாமுருபு தொக்கு நின்றது. ஏகாரமனைத்தும் ஈற்றசை, ‘வயல்பொய்கை’ என்புழி எண்ணுமை தொக்கு நின்றது. புலியின்கண் கற்பகத்தருக் கூறினது குற்றமெனின் குற்றமன்று. என்னை, —

தேவொல்லாரும் பொதியமலையிற் கூடியிருத்தலின் அம்மலைக்குப், **போதுயில்** என்னும் பெயர். இக்காலத்து **போதியில்** எனத்திரிந்து மருவாய் நின்றது. ஆதலால், தேவரிருக்குமிடத்துக் கற்பகத்தரு இருக்குமென்பது துணிபு. அன்றியும் குறுமுனியிருக்கும் மலையாதலாக் கற்பகத்தின் அயலில் நிற்பது காமவல்லிக் கொடியாதல கொடி, காமவல்லிக்கொடி யென்றுணர்க. இக்கவி கூட்ட என்றுணர்க. தீலதங்கலித்துறை, கோவைக்கலித்துறை அமையும். இதற்கு விதி “நேர்பதினாறே” என்னுஞ் சூ, கொள்க. ஆயின், ‘யானுந் தோழியும்’ என்பதும் ‘வெள என்பதும், கலித்துறை யன்றோ வென்றிற் கூறுதும்.

‡ “மூவா முதலா புலகமொரு மூன்று மேத்த,
தாவாத வின்பந் தலையாயது தன்னி னெய்தி
யோவாது நின்றகுணத் தொண்ணிதிச் செல்
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன் -

ணிப் பதிகச்செய்யுளில் இதற்குப்பெயர், விருத்தத் தோசையாய் த்திலக்கணம் நிரம்பாமையானும், நெடிலடி நான்காய்க் கலித்துறை யாய், சையிலக்கணம் நிரம்பாமையானும், விருத்தக்கலித்துறை யென்று

நச்சினுக்கினியர் கூறிய உரையானுணர்க. — இது அகலங்காறல்.

இதனில் அகப்பாட்டுறுப்பு வருமாறு :—

“ திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ

ரிடனே காலம் பயனே முன்ன

மெய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை துறையென

வப்பா லாறிரண் டகப்பாட் றுப்பே.” — என்பதனான் இப்

பாட்டிற்குத் திணை - குறிஞ்சி, கைகோள் - களவு, தலைவன் - கூற்றுக் கேட்போர் நெஞ்சு, இடம் - பொழிவிடம்.

‡ “ ஒருநெறிப் பட்டாங்கோரியன் முடியும்

கரும நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப.” — என்பவாகலின், காலம் -

இறந்தகாலம். பயன் - காட்சி. வியப்பினாலுள்ளமகிழ்தல் - முன்னர் தலைவியைக்கண்டு தலைவன் விபந்து பொருளைக்கூறாது உவமையே கூறுதல். புறத்துக்கண்ட பொருள்காரணமாக நெஞ்சிற்றோன்றிய விகாரத்தின் விளைவு மெய்ப்பாடாதலான். மெய்ப்பாடு - மருட்கை. திருக்கோவையாருடையில் காட்சிச் செய்யுட்கு மெய்ப்பாடு உவகை யென்று பேராசிரியர் எழுதினோபெனில் உவகையாகாது. என்னை, கண்டபொரு

நெஞ்சின மயக்கந் தோன்றி ஒன்றை யொன்றாகக் கூறுதலின்

உகையாமென்க. நெஞ்சம் என்பது எச்சம். பொருள்கோள் - ஆற்

ருத்துறை ; ஒவ்வோரிடங்களில் அரிதாய் வருமென்க கொள்க.

— து உலாயிற்கூறுதுங் கண்டுகொள்க.

நாடி காட்சிக்குப் பாட்டுப்பாடும் இயல் ஓரினஞ் சார்ந்தபொருளாற் பாட உவண்டுமென்பது இயல்பு. அது சான்றோர் கூறிய கோவைச்செய்யுளிற் கண்டுகொள்க. ஆயின், இச்செய்யுட்கு ஓரினஞ்சார்ந்த தெங்ஙனமெனின், குறிஞ்சி நிலத்துப் பொருளையே ஓரினஞ்சார்ந்து பாடியவாறு கண்டு கொள்க இக்காட்சிக்கன்றி வழிநிலைக்காட்சிக்கு எவ்வாறு கூறினும் அமையும். காட்சிக்குக் கண்டபொருள் அவையவத்தைக் கூறாது உவமையைக் கூறவேண்டிய தென்னையெனின், இங்ஙனஞ் சிறந்துதோன்றாவிடின ஐயம் நிகழாததலான இங்ஙனங்கூறவேண்டுமென்பது. வாணன் நாட்டிடத்துப் பொருவிற்ற தலைமகன் பொருவிற்ற தலைமகனைக்கண்ணுற்றானென்புழி, யன் பொருவிற்புக்கு மாறுகொள்ளுமெனின், எண்ணிக்குங் கீர்த்தியை வலிந்துத்தித் தெய்வத்தோ டொத்திவ னாதலின், தேவரு ளொருவ னன்று கூறப்படுமவன் கீர்த்தியிற்பாடும் புலவரால் தோன்றுந் தலைவ ருத்தலைவிபு மாதலான், மக்கட்டன்மையிற் பொருவிற்றா ராயினு ளெனக் கொள்க.

* அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், சூ. உ.

‡ தொல். பொருள். செய்யுளியல், சூ. கககூ.

இத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படும். என்னை, கிளவி யொழுங்குபடக் கோத்துக் கதைபோலவந்து நாடகத்துக்கேற்றலின். ஆயின, இலக்கண மொன்று இலக்கணத்திற் கூறியவா மென்னையெனின், அந்நாடகத்தமிழ் க்கே இலக்கணங் கூறினானென்க. இவையெல்லாம் அகலவுணப்பாற்படும்.

ஐயம்.

ஐயம் எ-து. கண்ணுற்றதலைமகன் கொடியல்லன் பெண்ணென்றறிந்து, இங்ஙனங்காட்சியிற்சிற்றது தோன்றிய இவன் தெய்வப்பெண்களில் எதெய்வப்பெண்ணோ வென்று ஐயப்படுதல் கூறல்.

பாரணங் கோதிருப் பாற்கட லீன்றபங் சேருகத்தின்
ஓரணங் கோவெற் புறையணங் கோவுயர் பாவலாக்கு
வாரணங் கோடி தருத்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையையை
நீரணங் கோநெஞ்ச மேதனி யேயிங்கு நின்றவரோ.

இ-ள். பாரினிடத்துப் பொழிலின்மேலிருந்து புவியினுள்ளோர் சிறப்புச்செய்ய அச்சிறப்பைக் கொள்ளுந் தெய்வப்பெண்ணோ! திருப்பாற் கடல்பெற்ற பங்கேருகத்துக்கண் இருக்கும் ஓபபில்லாத தெய்வ-
ணோ! வரையரமகளோ! உயர்ந்த பாவலாக்குக் கோடியானையைக்-
கும் தஞ்சைவாணனது நாட்டகத்து வரும் வையையாற்றினகண்-
றிய நீரரமகளோ! நெஞ்சமே! தனியே யிங்கு நின்றவா யாரோடு
அறியப்படாது. எ-று.

இதனுள் ஓகாரங்கன் ஐயப்பொருளவென்றுணர்க. நெஞ்
தனியே யிங்கு நின்றவர் யா? என நெஞ்சொடு வீணாதற் பொருண்மையென்று வினா ஓகாரம் என்பாரும், அவரோ இவரோ வென்று ஆராய்தற் பொருண்மைககண வந்ததென்று தெரிநிலை ஓகாரம் என்பாரும் உள்ள ராலோவெனின், இக்கிளவி ஐயமாதலால ஐயப்பொருண்மையை விளக்குவது இவ்வோகாரங்கள்; அல்லவெனின், ஐயப் பொருண்மையையுணர்த்துவதுவேறின்மைபோல், அவர் கூறிய வினா ஓகாரமும், தெரிநிலை யோகாரமும் அப்பொருண்மையறிக.

† “ பிரிநிலை வினாவே யெகிாமறை யொழியிசை

தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ

இருமுன மென்ப வோகாரம்மே” — எனச் சூத்திரத்துள் ஐய ஓகாரங்கொண்டிலராலெனின் இச்சூத்திரத்திற் கொண்டிலர். எழுத ததிகாரத் துயிர்மயங்கியலில ஓகார வீற்றுப் பத முடிப்புழி,

† தொல். சொல். இடையியல், சூ. அ.

† “மாறுகொ ளெச்சமும் வினாவு மையமுங்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.” — என்னுஞ் சூத்திரத்
தில் ஐய ஓகாரமுங் கொண்டார். அதற்குதாரணம், பத்தோ பதினென்றே
வென உரையாசிரியர் காட்டிப்போந்ததனுங் கொள்க. பாரணங்கோ
என்பதற்குச் சூரமகளினொன்று கூறினமையால் இறையனார் அகப்
பொருளில்,

“உரையுறை தீந்தமிழ் வேந்த னுதிதன்றென் னுட்டொளிகோ
வினாயுறை பூம்பொழின் மேலுறை தெய்வங்கொ லன்றிவிண்டோய்
வரையுறை தெய்வங்கொல் வானுறை தெய்வங்கொ னீர்மனந்த
தினாயுறை தெய்வங்கொ லையத் தருமித் திருதுதலே.” — என ஐய்த்
திற்குக்காட்டிய பாட்டில் பொழிலின்மேலுறை தெய்வமெனச் சூரமக
ளைக் கூறியவாறு அணுகொள்க. ‘பங்கேருகத்தி னேரணங்கோ’ என்
பது மகரவீற்றுப்பதம் அத்துச்சாரியை பெற்று இன்னினும ஐந்தாமுருபு
ஏழாவதின் பொருள்படவந்தது.

†† “யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.” — என்னுஞ்
சூத்திரவிதியார் கண்டுகொள்க. அன்றியும் ஊரிலிருந்தார், உரையிலிருந்
தார் என்பதுபோற் கொள்ளினு மமையும்.

பொழிலைச்சார்ந்து நின்றவின் ‘பாரணங்கோ’ வென்றும், இவள் நிற்கும
மடகப்பொற்றகடுவெய்ந்து மரகதவிளிம்படுத்த மாணிக்கக்கனையருகு
வேன், பகம், பாதிரி, வுருளம், அசோகு, சந்தன முதலாய தருக்கள் மலாந்த
காறு கொழுநிழற்கீழ் ஒரு கற்பகததைச்சார்து பளிகுப் பாறைமேல்
கோலக்கலாபம விரித்தது மயிலாடநோக்கி நின்றாளாகலின், இவள் நிற்கு
மிடத்துச் சிறப்புநோக்கிப் ‘பங்கேருகத்தி னேரணங்கோ’ என்றும்,
மலையிடத்து நின்றலால் ‘வரையரமகளோ’ என்றும், சுனை ரருகுநிறவின்
‘சூரமகளோ’ என்றுங் கூறினான்க.

பொழிலின்மேலிருந்து பூசைகொள்ளுந் தெய்வம் யாதோவெனின
இசூரமகளென்ப. ‘பாற்கடல்’ என்ன அமையாதோ ‘திரு’ எனற தெந்
நிலக்கோ வெனின், கடல்களில் குணமிகக் கடலாதலானும், உதவருக் கழு
தெந் கொடுத்தலானும், நெடுமால் பள்ளிகொண்ட இடமாதலானும் திருப்
பாற்கடலென்று கூறப்பட்டது.

† தொல். எழுத். உயிர மயங்கியல், து. அஅ.

†† னை சொல். வேற்றுமை மயங்கியல், து. உஉ.

இவ்வாறு தலைவியும் ஐயுறுது என்னையெனின், ஐயுறின் கந்திருவனோ! முருகவேனோ! இயக்கனோ! என ஐயுறவேண்டும். அங்ஙனம் ஐயுறவே அச்சந்தோன்றும், தோன்றவே காமவேட்கைநிகழாது, ஆதலால் கூற்றிற் லொனக் கொள்க. (உ)

துணிவு.

துணிவு எ-து. கண்ணி வாடுதல் கண்ணிமைத்தல் முதலிய குறிக ளான் மானிடமாதேயென முன் ஐயற்ற தலைமகன் தெளிந்து கூறல்.

மையார் குவளை வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
நையா தொழிமதி நன்னெஞ்ச மேயினி நம்மினுநதன்
நெய்யார் கருங்குழற் செம்மலர் வாடின நீலவுண்கண்
கையா லழைப்பன போலிமை யாரிற்ருங் காரினைக்கே.

இ-ள். நல்ல நெஞ்சமே! இன்று இக்காரிகைக்கு நம்மினும் தனது நெய்யார்த்த கருங்குழலில் குடிய செம்மலாவாடின; அன்றியும் நீ ன்ற மையுண்டகண் கையினால் வாவென்றழைப்பதுபோல நினதன்; ஆதலால், கருமைபொருந்திய குவளைமலர்ந்த வயல்குடி சைவாணனை வாழ்த்தாத தெவ்வாபோல நீ நையாதொழிவாயாக

மதி - முன்னிலையசை. உண்கண் - மையுண்டகண். நெ. † “நெய்யொடு குங்குமம் நிறைந்த நீரினும் - பொய்கைகள் ஸு போர்த்தல போனதவே” என்றார் பிறருமென்க.

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதல் எ-து. தலைவி வேட்கை அவள் பார்வையால் ித துண்டென்று குறிப்பா ல்றிவது.

மண்ணிற் சிறந்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பில்
பெண்ணிற் சிறந்தவிப பேதைதன் பாவை பெருவியேன்
எண்ணிற் சிறந்த விருதுபர் கோய்தனக் கினமருந்தாய்
கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பிலலை யாவதுங் காட்டியதே.

இ-ள். மண்ணிலே மிகுந்த புகழையுடைய தஞ்சைவாணன் பொதி வெற்பிடத்து பெண்மையிற்சிறந்த இப்பேதை தனது பார்வை பெரிட திவினியேன் எண்ணத்தின் மிகுந்த பெரிய வேட்கைநோய் தனக்கு வருத் த்பட்டு செய்யாது இன்பஞ்செய்கின்ற மருந்துமாகி, கன்போற் சிறந்த உறுப்பில்லையாவதுங் காட்டியது. எ-று.

† சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கே. ரூக.

துயர் - ஆகுபெயர். வேட்கையை நோயாக்கலால் பார்வையை மருந்தாக உருவஞ் செய்யப்பட்டது. அவயவம் பலவற்றினனும் பயன்றருவ தின்மையாய்க் கண் பயந்தருவதாய்ச் சிறத்தலின், கண்போற் சிறந்த வுறுப்பில்லையாவதுஞ் காட்டியதென்று கூறியது.

• **காட்சி** முதல் குறிப்பறிதல் ஈறாக நான்குங் கைக்கிளை யென்று கூறப் படுதலின், கைக்கிளையுள் தலைவி வேட்கைக்குறிப்பிணையறிந்தனன் என்புழி, கைக்கிளையென்பதனொடு மாறுகொள்ளும்; மற்றென்னை யெனின், மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

தலைமகள் பார்வை பொதுப்பார்வையே, இவன் தன்னவாமிருதியால் பார்வையில் வேட்கையுளதென்று கருதினென்பதாயின், தலைவன் அறிவிலனும்; மற்றென்னையெனின், தலைமகள் வேட்கைக் குறிப்பால் பார்த்தாள் என்புழி புணர்ச்சிக்கு உடன்பட்டாளாயிற்று. உடன்பட்டாள் எனவே தொல்லாசிரியர் கைக்கிளையிற் கூறார்.

மெய்ப்பாட்டியலில் தலைவிக்குக்கூறிய அவத்தையில் எழுவது

முதலவத்தை.

“புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்த
னருநய மறைத்தல் சிதைவுபிறர்க் கின்மையொடு
) குத்திரவத்தகுமுறை நான்கே யொன்றென மொழிப.”
1. 1. 1. 1. 1.

இரண்டாமவத்தை.

“கூழை விரித்தல் கடொன்று களைத
லுழணி தைவர லுடைபெயர்த் துடுத்தலோ
டே நான்கே யிரண்டென மொழிப.”

மூன்றாமவத்தை.

“அல்கு றைவர லணிந்தவை திருத்த
லில்வலி யுறுத்த விருகையு மெடுத்தலொடு
சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப.”

நான்காமவத்தை.

“பாராட் டெடுத்தன் மடந்தப் புரைத்த
லீரமில் கூற்ற மேற்றலர் நாணல்
கொடுப்பவை கோட லுளபடத் தொகைஇ
யெடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப.”

† தொல். பொருள். மெய்ப்பாட்டியல், து. கரு.

a† டை டை • டை து. கசு.

b† டை டை டை து. கரு.

c† டை டை டை து. கசு.

ஐந்தாமவத்தை.

¶ “தெரிந்துடம் படுத றினைப்புவினை மறுத்தல்
கார்திடத் தொழிதல் கண்டவழி யுவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே யைந்தென மொழிப.”

இங்ஙனம் நான்கவத்தைக்கண்ணுங் கூறிய மெய்ப்பாடு பதினாறாம் நிகழ்ந்ததில்லை, ஐந்தாமவத்தைக் குணநான்கினும் முதற்குணம் தெரிந்துடன்படுத லென்பதற்கு, ஆராய்ந்துடன்படுதலென்று இலக்கணங் கூறினமையால், இவற்றி னொன்று மின்றிக் கைக்கிளையில் உடன்பட்டா ளென்று சொல்லுவது பொருந்தாதென்பது. ஆயின், சான்றோர் செய்யுள் பலவற்றினுங் கைக்கிளையுட் குறிப்பறிந்தானென்று கூறியவா றென்னை யெனின், அவன் பார்த்த பார்வை நன்றெனக்கோடற்கும், அன்றெனக் கோடற்கும் பொதுவேயாம். அஃதென்னையெனின், ஒருவன் பசித்து வந்தா னொருவனைக்கண்டான், அவன் பசியோடினைத்துவந்தவன் முகத் தைப்பார்த்தான் ; அப்பாவை பசிதிர்க்குமென்பதோ தீராதென்பதே வென்னல்போல நின்றது. பசித்துவந்தான் இவன் சோறுகொடுப்பானெ ன்றெண்ணுவ தல்லது, கொடானென வெண்ணுவதில்லை ; ஆதலினு னெனின் தன்னவாவினென்பது. அதுபோலத் தலைமகனும் தன்னவா வயத்தையுக் கூறியதல்லது அறிவிலனையுக் கூறினான் அல்லனென் றுணர்க.

இனி வேட்கையின் குறிப்புணர்ந்தது பதினாறங்கவி முறு ந்குறிட் புணர்தற் செய்யுநிற் கூறியவாற்றா னுணர்க. இனி இங்வாறே அகத் திணையியலில் “முன்னைய நான்கு முன்னதற்கு” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் நச்சினர்க்கினியர் உரையின் அவ்வேட்கை மிகுதியாக் கூறியதல்லது உட்பு பட்டாளல்லனென்று கூறியவாறுணர்க. அவளுடம்படுவ தெங்ஙன மெ னின், மறுத்தெதிர் கோடலின் கண்ணே யுடம்பட்டவாறுணர்க ஆயின் நான்கவத்தைக்கண்ணேறிய பதினாறுவகையும் நிகழாதன்றோ உடம்படுவ தெனின் நிகழ்ந்தது உண்டென்றுணர்க. எங்ஙனமெனின் மெய்தொட் டப்பயிற் முதலிய நிகழ்ந்துழி எல்லாவகையும் நிகழ்ந்தவாறு கூறவேண் டாவாயிற்று.

(சு)

கைக்கிளை - முற்றும்.

¶ தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், து. கள.

நா. நை. அகத்திணையியல், து. ருட.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அஃதாவது, தெய்வத்தாற் கூடுதலும், தலைவியாற் கூடுதலும் என இரு வகைப்படும். செய்யுட்பாவொர் தெய்வப்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர், தலைவியிற் புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர். இவ்விரண்டிற்கும் இயற்கைப்புணர்ச்சி யென்று பெயர்கூறப்படும். அவற்றுள் இச்செய்யுள் தலைவியிற் புணர்ச்சியாய் இயற்கைப்புணர்ச்சி யென்று கொள்க.

* “வேட்கை யுணர்த்தன் மறுத்த ஆடன்படல்

கூட்டமென் நிறைவியற் கூட்டநால் வகைத்தே.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இயற்கைப்புணர்ச்சி நான்குவகைப்படுமெனக் கொள்க. அவை வருமாறு :—

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல் எ-து. தலைவன் தலைவியை யிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல். [பின்னிற்றல் என்பது ஓர் சொல் ; அதற்குப் பொருள் இதஞ்சொல்லுதல்]

தேங்கிய காதர வாதரஞ் செப்பித்தன் செப்பிணைபோல்
விங்கிய மாமுலை மேவுதும யாம்விச யக்கொடிமேல்
வாங்கிய சாப முபாத்தவன் போரவென்ற வாணனவையந்
தாங்கிய மாலனை யான்றஞசை சூழ்வதைத் தாழ்குழற்கே.

இ-ள். நெஞ்சமே ! வெற்றிக்கொடிமேல் வளைவில்லை யுயர்த்தவனாகிய சேரனது போராவென்ற வாணன் வையந்தாங்கிய மாலுக்கொப்பான், அவன் தஞ்சையைச் சூழ்ந்த வரையிலிருந் தாழ்ந்த குழலினை யுடையாட்கு நிறைந்த அச்சந்தரும் ஆதரத்தைச்சொல்லி தண்ணிய செப்பிணை போற் பூரித்த பெரிய முலையிடத்து யாங்கூடுதும். எ - று.

காதரம் - அச்சம் ; வடசொல். ஆதரம் - காதல். தாழ்குழல் - அன் னொழித்தொகை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (ரு)

இரந்துபின் னிலைநிற்பல்

இரந்துபின் னிலைநிற்பல் எ-து. தலைவியையிரந்து இதுஞ்சொல்லுதல். நிலையாகப் பின்னிற்றலென்று மாறிக்கொள்க.

செறிவேழ வெஞ்சிலை வேடஞ்சை வாணன் நிருந்தலாமேல
எறிவேலை வென்றகண னென்னுயிர்க் கேவி யிருணடரலபோல்
நெறிவே பலங்குள் முடித்தலை சாய்த்திங்ங னிற்பதுதான்
அறிவே யறிந்த வுனக்கலர் மாளிகை யாரணங்கே.

* அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், து. ௧௦.

இ-ள். அலர்மாளிகையிலிருக்கும் அரியத்தெய்வம்போல்வாய்! வென்றி செறிந்த கருப்புவெஞ்சிலையையுடைய வேளன்ன தஞ்சைவாணன் புகை வர்மேலெறிந்த வேலைவென்ற நின்கண்ணை என்னுயிர்மேலே விடுத்தலைச் செய்து, அறல்போலிருண்டு நெறிவேய்ந்த மாலையைச்சூடிய முடித்தலை யைச் சாய்த்து, இவ்வாறு நிற்பது எல்லாமறிந்த உனக்கறிவோ! எ-று.

‘இருண்டறல்’ என்புழியும், ‘அறிவேயறிந்த உனக்கும்’ என்புழியும் மொழிமாற்றிக்கொள்க. ‘வேடஞ்சை வாணன்’ என்புழி அன்ன என்னும் பெயரொச்ச வினைக்குறிப்பாகிய உவமவுருபு தொக்கது. ‘என்னுயிர்க்கேவி’ என்புழி நான்கனுருபு மேல் என்னும் ஏழனுருபாயினவாறுகண்டுகொள்க. ‘கிளையரி நாணற் கிழங்கு மணற்கீன்ற’ என்பதுபோலக்கொள்க. நெறி- மயிரிருபக்கமும் வசீர்ந்த நடுவொழுங்கு. முடித்தலை- இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆரணங்கு-ஆகுபெயர்; அன்னம் டீபால்வீடீ அன்னம் என்றதுபோலக் கொள்க. (சு)

முன்னிலையாக்கல்.

முன்னிலையாக்கல் எ-து. தலைமகன் தலைமகனை முன்னிலையாக்கிக் கூறுதல். அஃதெனனையெனின்,

[காரியத்திற்கு முன்னிற்பதுயாதோ அது முன்னிலை யென்று பெயர். முன்னிலை யெனினும், முதனிலை யெனினும், காரணம் எனினும் ஒக்கும்.] ஆயின், என்சொல்லியவாறோவெனின் இவள் நிற்பது தன்காரணமாக்கிக் கூறுதல்.

வழுதியர் நாமம் வளர்க்கின்ற வாணன்றென் மரறைவண்டு
கொழுதிய லார்செய் குழன்மட வீரநுங்குந் நேவலசெய்து
தொழுதிய லாயத் தொகுதியொ டாடிச் சுணைகுடையா
தெழுதிய பாவையைப் போனின்ற வாறென் னியம்புமினே.

இ-ள். பாண்டியருடைய புகழை வளர்க்கின்ற வாணன் தென்மா றை நாட்டுவண்டு கொழுதப்பட்ட செய்யவேண்டு மிலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்த குழலையுடைய மடவீர! நும்மிடத்துக் குற்றேவல்செய்து தொழுது சஞ்சரிக்கும் ஆபக்கட்டத்தோடு வினையாடிச் சுணைகுடையாது எழுதிய சித்திரப்பாவைபோல, வாணன்மாறைநாட்டுநீர் நின்றவாறு யாதுகாரணம்? என்னைக் காக்கவோ? சொல்லும் இப்போழ்தே. எ-று.

—‘வழுதியர் நாமம் வளர்க்கின்ற வாணன்’ என்பது பாண்டியனுக் கமைச்சனாதலால் என்று கொள்க. வழுதி யெனனது வழுதியர் எனப் பன்மையாற் கூறிய தெனனையெனின், வழுதிசூலதது முன்னுள்ளோ

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

படைத்த புகழும், இப்பாண்டியன்படைத்த புகழுமெல்லாம் வளர்ப்பவ
தைவின் பன்மையாற் கூறப்பட்டது.

நாமம்-புகழ். தென் - அழகு; தெற்குத் திசையிலுள்ள மாரையென்
றுமாம். கொழுதுதல் - கோதுதல். இயல் - இலக்கணம். ஆர் - நிறைய;
அர் - என்னுஞ்சொல் விகாரத்தால் ஆர் என நின்றது. இயலுதல் - சஞ்ச
ரித்தல். தொகுதி - கூட்டம். குடைதல் - குளித்தல். இன்னே - இப்
போழ்தே. 'என்னைக்காக்கவோ' என்னுஞ் சொல் வருவித்துகாக்க. இச்
சொல்லுரையாவிடின் முன்னிலையாக்கற்பொருள் தோன்றும்புணர்க.
இலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்த குழல என்றது திருமுருகாற்றுப்படை
யில் † "துவரமுடித்தீ துகளறுமுச்சி" என்பதற்கு முற்றமுடித்த வுச்சி -
எனப் பெருநூல்கொண்டவாறுணாக. (எ)

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மெய்தொட்டுப்பயிறல் எ-து. தலைவன் தலைவி மெய்யினைத்தீண்டி
நெருங்குதல்.

தீண்மொ மென்னை, மெய்யைத்தொடக் கொடுக்கின் நாணிலளாம்,
நாணுடைய ளெனின் தொட்டதின்றும். மற்றெனனை யெனின், நாணு
முடையள், தொட்டது முண்டு என்ன வேண்டும. எவ்வா மெனின்,
புனலோடும் வழி புற்சாய்ந்து புறங்கிடப்பதுபோல வேட்கைமீ தூரப்பட்டு
நாணம் ஒருபாற் சாய்ந்துகிடப்ப நின்றானெனக். அக்காலத்தில் தலைவன்
தீண்டற்கஞ்சி நின்று குழலில் வண்டை யோட்டுவதுபோல நெருங்கி
வண்டையோட்டுகையில் கைபட்டதுபோலத் தொட்டா னென்க. அங்ங
னந் தீண்டிற் பயனென்னை யெனின், இவனுக்கு ஊற்றின்பமும், தலை
விநாணத் தன்வசப்படுதலும் பயனென்றுணர்க. பயிறல் என்பதற்குப்
பூழ்துதல் என்றுணர்ப்பாருமுளா. நெருங்கி நிற்றலால் பழகுதலுமாம்.
நச்சினூர்க்கினியர் மெய்தொட்டுப்பயிறல் என்பதற்கு, புலையன் தீம்பால
போல மனங்கொள்ளவுங் கொள்ளாவுமாகி யிருக்கின்றகாலத்தே தொட்
டானென் றுணாகூறினார். அஃதென்னை யெனின், புலையன் தொட்டா
னென்பதனைச் சிறிது அருவருப்பும், பாலுக்குக் குற்றமின்றென்பதனை
விருப்புமென்று பொருள்கொள்க. அருவருப்பும் விருப்பும் இவட்கு
எற்றினாலாயதோவெனின், களவொழுக்கம் என்பதனை அருவருப்பும்,
கந்தருவ மணம் என்பதனை விருப்புமென்றும் பொருள்கொள்க. இனி
யெவ்வுறுப்பைத்தொட்டானெனின் தோளதீண்டினுனென்க. என்னை,—

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

† “உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.” — என்பதனும் கண்டுகொள்க.

நல்லார் விழிபோ விருந்து மளியெனு நாமம்பெற்றும்
அல்லார் குழலி லமர்ந்திருந் தாலம ரானாவெல்ல
வல்லான் கீரோதயன் வாணன்றென் மாறை மதுகரங்காள்
நில்லா திடையும்க் கோபழி சால நிலைநிற்குமே.

இ-ள். பகைவரை வெல்ல வல்லமைபடைத்து வரத்தினு லுதையஞ்
செய்தனினாகிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வண்டுகாள் ! நல்லார்க்கு
நீர் கண்போலிருந்தும், அன்பென்கின் அளியென்னும்பெயரைப்பெற்றும்,
இவளுடைய இருள் போன்ற குழலின்மேற் பொருந்தி இருந்தீராயின்,
இடை நில்லாது இறும் ; அதனால் இவள் இறந்துபடும் ; படிந் உமக்குப்
பெண்கொலைப் பாவம் மிகவும் நிலைநிற்கும், அவ்வண்ணம் கொலைப்பாவம்
வாராமல் நீங்குவீராக. எ - று.

நீங்குவீராக என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஓ என்பது அசை
நிலை. அல்லார் என்புழி ஆர் உவமவுருபாய் நின்றது. வரோதயன் வட
சொன்முடிபு. வல்லான் என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றுவினையெச்சமாய்
நின்றது. என்னை, — † திருமுருகாற்றுப்படையுள், “குழலன் கோட்டன்
குறும்பல் லியத்தன்” எனபதற்கு, குழலையுதிக் கோட்டைக்குறித்துப் பல்
லியத்தை யொலித்து, என முற்றுவினை யெச்சமாக நச்சினூர்க்கியார்
கூறிய வுராயிற் கண்டுகொள்க. இக்கிளவிக்குச் செய்யுள் வண்டு முன்
னிலையாகப் பாடவேண்டுமென்பது. (அ)

பொய்பாராட்டல்.

பொய்பாராட்டல் எ-து. தலைமகன் தலைமகள்மாட்டுள்ளதும் இல்ல
துங் கூட்டிக்கொண்டாடுதல்.

ஆயின், இக்கிளவியிற் பொய்பாராட்டலெனக்கூறியதல்லது உள்ளது
மெனக்கூறியதில்லையால் இவ்வா றுரைக்கூறியதென்ற யெனின், இல்ல
தனைக் கூறிக்கொண்டாடுவான் உள்ளதனை விடுவதிலன், மிகவுங் கொண்
டாடுவான் என்பதாதலான், பொய்பாராட்டற்கு உள்ளதும் இல்லதுங் கூட்
டிக்கொண்டாடுதலென* “மெய்தொட்டுப்பயிறல் பொய்பாராட்டல்” என்
னுஞ் சூத்திரத்தில் உரையாசிரிய றொழுதியவுராயிற் கண்டுகொள்க.

திருக்குறள், செ. கக௦க. † திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.
அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், சூ. கக.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

பருந்தொன்று கூரிலே வேற்படை வாணன் பரிமளப்பூம்
செருந்தொன்று சோலைத்தென் மாறையன் வீர்செழுந் திங்களுங்
முருந்தொன்று கோப முகங்கண்டு நாணி முயன் மறுத்தீர் [கள்
மருந்தொன்று நாடியன் றோவட மேரு வலங்கொள்வதே.

• இ-ள். பகைவருடலிற் றோய்ந்து அவர் ஊன்பற்றிப் புலவி நாறுத
லால், பருந்து பொருந்துங் கூரிய இலைபோலும் வேலாகிய படையை
யுடைய வாணனது பரிமளம்பொருந்திய பூவோடு கூடிய செருந்திமரஞ்
செறிந்த சோலைசூழ்ந்த தென்மாறை நாடுபோலும் வனப்புடையவோ!
நிறைந்த திங்கள் உமது முருந்துபொருந்துங் கோபமுடைய முகத்தைக்
கண்டு, தன்னிடத்து முயலாகிய மறு உண்மையான் ஓவ்வாமையாய் நாணி,
அம்முபலம்றுத்தீர்தற்கு மருந்தொன்று மனத்தில் நாடியன்றோ! வடமேரு
வைத் தினம் வலங்கொள்வது. எ -று.

முருந்து - இறகின் முதன்முள்; பற்கு உவமை. கோபம் - இந்திர
கோபம்; இதழ்க்குவமை. இஃதிரண்டும் ஆகுபெயர். இதனுள் இல்லது
மருந்தொன்று நாடுதலு; வடமேருவலங்கொள்வது. மகளிர்க்கு உறுப்பு பல
வற்றினும் முகனும் முலையுஞ்சிறந்தவுறுப்பாதலின், இவ்விரண்டினொன்றை
இக்கிளவிக்குப் பாடவேண்டு மெனபது புலவர் வழக்கு, சிறப்புடைய
பொருளைத் தானேடுத்து மொழிதல் என்னுந் தந்திர உத்தியாதலான். (ஈ)

இடம்பெற்றுத்தழால்.

• இடம்பெற்றுத்தழால் எ-து. தலைவி நிற்குமிடத்து அயலாய்த் தே
னருவி யாற்றங்கனாயில் அசோகமரம் நிற்க, பூங்கொடி சுற்றும் படர்ந்
திருக்க, மாதவிக்கொடி நின்று மலர்நூத்து வண்டுந் தேனும் பாட வரிக்
குயிலகூவத் தென்றல்வீசாநிற்க, மணல்பரந்து பூந்தாது தவிசுபடுத்தாந்
போற் பொலியும் அவ்விடத்தைக் காணப்பெற்று, அவ்விடத்துத் தலைவி
தழுவவிரும்பிக் கூறுதல்.

இவ்வாறு விரித்துச் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டுமெ தென்னையெனின்,
களவிற்பகற்குறியிற் கூடுவ கூட்ட மெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே குறியிட
மாக நின்றவினெனக்கொள்க.

—

படம்பட்ட வாளர வல்குவி லேத்தனை பட்டநெஞ்சம்
விடம்பட்ட வாளப்பட்ட வேதனை தீரவிண் டோள்பொழிலும்
தடம்பட்ட வாவிபுஞ் சூழ்தஞ்சை வாணன் நமிழ்க்கிரிநாம்
இடம்பட்ட வார முலைத்தடந் தோய்தற் கிடமிதுவே.

இ-ள். ஒளிபொருந்திய அரவினது படம்போ வுண்டாக்கப்பட்ட
அங்குலிடத்துக் கட்டுப்பட்ட நெஞ்சமே! விடத்திலே பதப்பட்ட வாளர

னறுக்கப்பட்ட துன்பந்தீர விண்ணத்தொட்ட பொழிலும், விரிவுபட்ட வாவுயுள் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனதுபொதியமலையினிடத்து நாம் மாம்பெல்லாம் இடமாக்கப்பட்ட முத்துமலை பூண்ட முலையாகிய வாவுயிற் குளித்தற்கிதுவே யிடம். எ - று.

‘படம்பட்டவாளரவு’ என்புழி மொழியாற்றிக்கொள்க. தேஜ்சம் அண்மைவிளி. ஈாள்போன்றதனை வாள் என்றா; அஃது ஆகுபெயராக் கண்டுகொள்க. தமிழ்க்கிர் யென்புழி கண் என்னும் உருபு தொக்கது. இதுவே யென்னும் ஏகாரம்தேற்றம். அத்தேற்றத்தினால் இடம்வேறில்லை யென்பதுணர்த்தப்பட்டது. (க௦)

வழிபாடுமறுத்தல்.

வழிபாடுமறுத்தல் எ-து. இரந்துபின்னிலேநிற்றில் முதலாகப் பொய் பாராட்டல் ஈராகத் தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவிமறுத்தல்.

இடம்பெற்றுத் தழாலென்னுங் கிளவியில இடங்குறித்துத் தலைவன் தன்னுட் கூறுதலும், தலைவி தன்னியல்பான் அவன் கூறியவிடத்துக் காக தாளியம்போலச் சென்றாள் கூறக்கேட்டு இவன்சொற்படி சென்றாள் லள், அங்ஙனஞ்சென்றாளாயின் புணர்ச்சிக் குடன்பட்டனளாம். ஆகவே, மறுத்தெதிர் கோடலோடு மாறுகொள்ளும். அன்றியும், இக்கிளவியின் பொருள் தலைவன் வழிபாட்டைத் தலைவிமறுத்தா ளென்பதாகலின், மறுத்தே கூறவேண்டுமெனப்படும். அஃதென்னையெனின், தலைவன் நெஞ் சட்கூறியதனைத் தலைவியறியாளென றுணர்க.

தேறாத தெவ்வென்ற வாணனறென் மாறைச்சொந தேனருவி
ஊறாத காலத்து மூறுதண் சார லொதுக்கிடநதந
தாறாத சோகமு மாற்றுதல் வேண்டு மசோகமெய்தி
மாறாத தண்ணளி கூாமலா வாண்முக மாதவியே.

இ-ள். அசோகமரத்தைப் பொருநதி எஞ்ஞான்றும் மாறாத தண்ணிய வண்டு செறிந்தமலரை ஒளிபொருநதியமுகத்திலேயுடைய குருக்கத்தியே! ந்யொருகாரியஞ்செய்யவேண்டும். அஃதென்னையெனின், தெளிவில்லாத பகையை வென்ற வாணனது தென்மாறை நாட்டகத்துச் செந்தேன கலந்த அருவியாறு ஊறாத வேனின் காலத்தும், நீ ஊறப்பட்ட குளிர்மலையி னிடத் திருக்கின்றனை யாதலால், எனக் கொதுங்குயிடங் கொடுத்து இவ ரது ஆறாத சோகமும் ஆற்றுதல்வேண்டும். எ - று.

இவரது சோகத்தை யாற்றுந்தன்மை பெண்டன்மை யாகலின், நினக்கு அப்பெண்டன்மை சிலேடைவகையாற் றோன் நிகின்றனையென்று கூறினொன்பது அஃதென்னையெனின், நீசோகமின்றி அசோகமெய்தினை;

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அன்றி, தண்ணளியையு முடைய மலர்போலும் வாண்முகத்தையு முடையை ; அன்றியும், மாதவியென்றொரு பெண்பெயரினையு முடையை ; ஆதலான், இவர் சோகத்தை யாற்றல் வேண்டுமென்பதனான் நீயோர் கருமஞ் செய்யவேண்டுமென வருவித் துரைக்கப்பட்டது. மாதவியை நோக்கி நீ செய்கென்று கூறினமையான் தலைவி மறுத்தமை தோன்றிற்று. இங்ஙனங் கூறத் தலைவன் நெருங்கிவருதலால் நாணிக்கண் புதைத்தாளென்க. இஃது இச்செய்யுளில் இல்லையாற் கூறியவாறென்னையெனின், மேல்வருங்கவியுள் கண்புதைத்தது வருத்தல்கூறுகின்றாராதலான், இச்செய்யுளிற் கண்புதை கூறவேண்டுமென்றுணர்க.

தேருத - தெளியாத. தெவ்வு - பகை. அருவியூருதகாலம் - வேனிற் காலம். உம்மை - இறப்பு. சாரல் - மலைப்பக்கம். உம்மை-அசைநிலை. குருக்கதிமே லேற்றுங்கால்,—அசோகம்-ஓமரமாம். அளி-வண்டு. மலர் வாண்முகமாதவி - ஔலாபொருந்திய முகத்தையுடைய குருக்கத்தி. பெண் மேலேற்றுங்கால்,—அசோகம் - துன்பமின்மை. தண்ணளி - அருள். மலர் வாண்முகம் - மலர்போலும் ஒளிபொருந்திய முகம். மாதவி - மாதவியென்னுமபெண். (கக)

இடையூறுகிளத்தல்.

இடையூறுகிளத்தல் எ-து. தலைவிநாணிக்கண்புதைத்ததினொழுந்த துன்பத்தைக் கூறுதல்.

சுதையா முளரித் திருமா ளிகையிற் சிறந்ததென்றென்
இதயார விரதத் தினிதிருப் பிரிநு கோட்டொருகை
மதயானை வாணன் வருந்தஞ்சை சூழ்வையை நாட்டுறாவோர்
புதையார தனமென்ப தோமதா வேற்கட் புதைத்ததுவே.

இ-ள். கேடில்லாத தாமரைத் திருமா ளிகையுஞ் சிறந்ததென்று என் னிடையதாமரை வீட்டில் நன்றாக விருக்கின்றவளோ ! இருகொம்பையும் ஒரு கையையுங்கொண்ட மதயானையையுடைய வாணன் வரப்பட்ட தஞ்சையைச் சூழ்ந்துவரும் வையைநாட்டின் னுள்ளோர் தனமபடைக்கின் புதையாரொன்னும் நாட்டுவழக்கமோ ? தனத்தைப்புதையாது, நீ மதாதத வேல்போலுங் கண்ணைப்புதைத்தது. எ-று.

இவனைத் திருமகளெனப் பாவித்துக் கூறினமையான் தாமரை மா ளிகை யாயிற்று. இதயாடவிந்தம் வடசொன் முடிபு. 'வையைநாட் டிறாவோர் தனத்தைப் புதையார்' என்றது தினந்தோறும் தருமத்தின் பொருட்டும், புகழின் பொருட்டும் வழங்குவவொன்று கூறியவாறுணர்க. ()

நீடுநீனைநீ திரங்கல்.

நீடுநீனைநீ திரங்கல் எ-து. புணர்ச்சி யெய்தாமையான் இவளுள்ளம் எஞ்ஞான் றியையுங்கொலலோவெனக் காலநெடிதாத்த தலைவியை நோக்கி நீனைநீநிரங்கிக் கூறல்.

தமிழ்தங் கியதஞ்சை காவலன் வாணன் றடஞ்சிலம்பில
குமிழ்தங் கியமதிக் கொம்பரன் னீர்குளிர் வெண்ணிலவு
டுமிழ்தன் டரளப் பவளச்செங் கேழ்வள்ளத் துள்ளிருக்கும்
அமிழ்தந் தருவதென் றோபெரு வேட்கையென் னருயிர்க்கே.

இ-ள். தமிழ் நிலையாத்தங்கிய தஞ்சைக்கு வேந்தாகிய வாணன், பெரிய மலையிடத்தில் குமிழ்தங்கிய மதியையுடைய கொம்புபோல்வீர்! பெருவேட்கைகொண்ட என்னருயிர்க்குக் குளிர்நத வெள்ளிய நிலவினை உள்ளே காலப்பட்ட தண்ணிய தரளம்பொருந்திய பவளத்தினற் செய்த சிவந்திறம்பொருந்திய கிண்ணத்தி னுள்ளிருக்கும் அமிழ்தம் நீர் தருவ தெஞ்ஞான்றோ! என்று நீடுநீனைநீநிரங்கிக் கூறினான். எ-று.

‘குமிழ்தங்கியமதிக் கொம்பரன்னீர்’ என்றது நாசிபொருந்திய முகத் தையுடைய கொம்புபோல்வீ றொன்றும், ‘குளிர்வெண் ணிலவு டுமிழ்தன் டரளம்’ என்றது முறுவலென்றும், ‘பவளச்செங்கேழ் வள்ளம்’ என்றது வாயென்றும் பொருளைக்கூறுது உவமத்தினற் கூறினார், ஆகுபெயரொன்னு மிலக்கணங்கொண்டென்றுணர்க.

(3/க)

மறுத்தெதிர்கோடல்:

மறுத்தெதிர்கோடல் எ-து. முன் வழிபாடு மறுத்ததனை மறுத்துத் தலைவன் கூறிய சொல்லை யேற்றுக்கோடல்.

ஏற்றுக்கோட லாமோவெனின், போரோற்றெனென்றால் போரெதிர்ந் தானென்று பொருள் கூறுதல்போலுமென்றுணாக. வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தலென்றது வழிபாடுமறுத்தல் இக்கிளவிஷயத் தொடர்ந்தன்றே. இடையூறு கிளத்தல், நீடுநீனைநீநிரங்கல் என்னும் இரண்டுகிளவியும் இடையிட்டு நிற்க, வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தெதிர்கோட லெவ்வன மியையு மோவெனின் இயையும். எனனையெனின், வழிபாடு மறுத்தல் தலைவி கூற்றாகவின், அக்கூற்றுக்கு மறுத்தெதிர்கோடலும், தலைவிகூற்றாகவின் அடுத்த கூற்றாய் இயைந்தவாறு காண்க இவ்வினையுடைமை† “மறைந்தவற்காண்டல்” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் கிளவிகோக்கு முறைமையில் தலைவிகூற்றெல்லாம் ஒருவகைப்படத் தொகுத்துக்கூறுமிடத்து வழி

† தொல். பொருள். களவியல், சூ. 20.

பாடுமறுத்தல், மறுத்தெதிர்கோடல் எனத் தொடர்ச்சியாய்க் கூறியவாறுணர்க.

கறையா ரிலங்கிலே வேலன்பர் காமக் கடற்கெதிர்த்
நிறையாம் வரம்பினி கிற்பதன் றானிறை நீருலகை
மறையாமல் வன்கலி மாற்றிய வாணன்றென் மறையினும்
பொறையார் தவஞ்செய்தி லேநெஞ்ச மேயென் புகல்வதுவே.

இ-ள். நெஞ்சமே! குருதியார்ந்திலங்கிய இலைபோலும் வேலையுடைய அன்பரது காமக்கடல் கரைபுரண்டுவர, அக் கடற்கெதிராய் நமருடைய நிறையாகிய வரம்பு தடுக்குமெனக் குறுகிழன் நிற்பதன்று. நிறைந்த நீர் சூழ்ந்த வுலகை மறைக்கவந்த வன்கலியை மறையாமல் மாற்றியிடுந் தன் மையையுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டுக்கண் வேட்கையைப் பொறுக்கத்தக்க நிறைதவஞ்செய்திலேம், நாமினிப்புகல்வதென்? ஏ - று.

கறை - குருதி. ஜில் - அசை. கடலெழுந்துவரின் குறுக்கே தடுக்க நினைப்பார் உலகத்திலையென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. நிறை - மறை; பிறரறியாமை. நிறை யெனப்படுவது மறை, பிறரறியாமை யென்றார் பிறரும். அன்றியும்,

† “காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு

நானுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.” — என்று கூறியவாற்றானு முணர்க. (கசு)

வறிதுநகைதோற்றல்.

வறிதுநகை தோற்றல் எ-து. தலைவி முகத்தே சிறுநகை தோற்றல். என்னை, †† “வறிதுசிறி தாகும” என்னுஞ்சுதிரத்தா னுணர்க. நகைதோற்றல் - நகை வெளியாய்த்தோன்றிய தென்னின் பொருந்தாது. என்னை, தலைவன்முன் நானுடைய ளாதலின் பஸ்தோன்றச் சிறுமுறுவற் றோன்றலு மமையாது. அமையாதாயின், வறிது நகைதோற்றலென்னுங் கிள ழிப்பொருள் பொய்க்குமே யெனின், அற்றன்று †† “முகைமொக்கு ளுள் ளது நாற்றமபோற் பேதை-நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு.” என்பத னான் நகை வெளிதோன்றா தென்பது கூறியவாறுணாக. நகைதான் தோன்றாமென்றையெனின், தலைவன்சொற்கு வேட்கையா னுடன்பட்டு மகிழ்ச்சியான் முகமலர்ந்து அமமலர்ச்சிக் குறிப்பினான் நகையெனத் தோற்றுவித்தவா றுணர்க.

† திருக்குறள், கே. ௩௨௫௧. †† தொல். சொல். உரியியல், து. ௪௦. *

†† ஐடி கே. ௧௨௭௪.

எறிதே னலம்புஞ் சிலம்பினெப் போது மிரந்திவன்பின்
வெறிதே திரிந்து மெலிந்தன நாமுள்ள மெல்லியற்குப்
பிறிதேகொ லென்னும் பெருந்தகை தேறப் பெரிதுயிர்த்து
வறிதே முறுவலசெய் தாடஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ-ள். இறகூற் காற்றை யெறியும் வண்டுகள் எப்போதும் ஆரவாரிக்
குஞ் சிலம்பிடத்தில் குறையிறந்து இவன்பின்னே பயனின்றியே திரித
லைச்செய்து நாம் மெலிந்தனம்; இம் மெல்லியற்கு உள்ளம் வேறென்று
சொல்லும் பெருந்தகை தேறுமாறு பெரிதாய நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தஞ்சை
வாணன் வரையணங்குபோல்வான் வறிதே முறுவல்கெய்தான். எ - று.

எறிதேன் என்பது ஒற்றுமை நயத்தால் சினைவினை முதன்மே னின்
றது. அலம்பல் - ஆரவாரிததல். எப்போதும் என்பதனை வண்டிகளோடு
கூட்டுக. பெரிதுயிர்த்தல் எற்றுக்கோவெனின், நிறையால் தீக்கிரிதாயிற்
றென்னும் எண்ணத்தினால் நெட்டுயிர்ப்புத் தோன்றிற்றெனக்கொள்க.

இக்கவி யார் கூற்றெனின், உணாப்பாருங் கேட்பாரு மின்மையான்
கவிக்கூற்றென்று கொள்க. அகப்பாட்டுறுப்புப் பன்னிரண்டினும் துறை
யென்னும் உறுப்பு இக்கவியெனக்கொள்க. தலைவன்கூற்றாய்க் கூறாது
கவிக்கூற்றாய்க் கூறவேண்டிவெ தென்னை யெனின், இது தலைவன் கூற்றா
யின் மேல் முறுவற்குறிப்புணர்தலென்னும் தலைவன் கூற்றுத் தோன்றா
தாதலான் இது கவிக்கூற்றாயிற்று. (கடு)

முறுவற்குறிப்புணர்த்தல்.

முறுவற்குறிப்புணர்த்தல் எ-து. அம்முறுவலின் குறிப்பைத் தலைமக
னுணர்த்தல்.

வின்மலை வேலன்ன நன்னுதல வாட்கண்ணி வேட்கையெண்ணாள்
என்மலை வேனென்னு மென்னுயிர் தாங்கு மெதிர்தவொன்றா
மன்மலை வேழந் திறைகொண்ட சேய்தஞ்சை வாணன்மஞ்சார்
தென்மலை வேய்நிக ருமபெருந் தோளி சிறுநகையே

இ-ள். போரிலெதிர்த பகைவரது நிலைபெற்ற மலைபோன்ற யானை
யைத் திறையாகக்கொண்ட முருகவேளை யொக்குந் தஞ்சை வாணனது
முகிலார்த பொதியமலையிலெழுந்த வேயைநிகரும் பெரிய தோளினை
யுடையானது சிறியநகையானது, வில்லும் பொருகின்ற வேலும் போன்ற
நன்னுதலும் வாட்கண்ணுமுடையாள் என்று வேட்கையினை யெண்ணை
ளாயின், நான் இனி யாதுசெய்வேனென்னும் என்னுயிரைத் தாங்காகிற்
கும். எ - று.

‘வின்மலைவேல்’ என்புழியும், ‘நன்னுதல் வாட்கண்ணி’ என்புழியும் உம்மைத்தொகை நிரான்றை. மலைவேல்-பொருவேல். என்மலைவேன்-யாது செய்வேன். மலைவேழம் - உவமைத்தொகை. என்னுயிர் தாங்காநிற்கு மென்பதனால், தலைவிவேட்கைக்குறிப்பை முறுவலினு னுணர்ந்தானென்று கொள்க. கைக்கிளையிற் ‘குறிப்பறிதல்’ என்பது தன்னவாவிறற் கூறிய தல்வீது வேட்கைக்குறிப்பு நிகழ்ந்ததன்மென்பது இக்கிளவியாற்றெளியப் பட்டதென்றுணர்க. (கசு)

முயங்குத லுறுத்தல்.

முயங்குத லுறுத்தல் எ-து. தலைவி முயங்குதற்கு உடன்பட்ட அரு மையை வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

வானக் கதிரவன் மண்ணக மாதை மணந்ததன்றோ
நானக் குழலையை நானின்று பெற்றது நாவலாக்குத்
தானக் களிது தரும்புயல் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
கானக் கடிவரை வாய்விரை நாண்மலர்க் காவகத்தே.

இ - ள். நாவலர்க்கு மதம்பொழியும் யானையைக் கொடுக்கும் புயல் போன்ற வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த காடுமிகுந்தவனாயிடத்து, மணநாளும் நாட்கொண்ட மலர்செறிந்த சோலையிடத்து, மான்மதமார்ந்த குழலினை யுடையானை நான் இன்று முயங்கப்பெற்ற அருமை, வானத்தை யிடமாக வுடைய ஆதித்தன் மண்ணிடத்து மாதைவந்து கூடியதாம். எ - று.

வானம் - ஆகாயம். நானம் - மான்மதம். தானம் - மதம். புயல் வாணன் - உவமைத்தொகை. கானம் - காடு. கடி - மிகுதி. நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். அன்றோ என்னும் ஓகாரம் எதிர்மறை. ‘நானின்றுபெற் றது’ என இறந்தகாலத்தாற்கூறியது, கூடும் விரைவுபற்றியெனக்கொள்க. எனனை, --

† “வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராவஞ் வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்தகா லத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.” -- என்னுஞ் சூத்திர
விதியார் கண்டுகொள்க. (கசு)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல் எ-து. தலைவன் புணர்ச்சியான் மகிழ்தல்.

† தொல். சொல். வினையியல், சூ ௪௪.

மலைநாடு கொண்ட வழிதிகண் போலபவன் வாணனெண்ணெண்
கலைநாடு தஞ்சையர் காவலன் மால்வரைக் கன்னிபொன்னுண்
முலைநா முயன்று முயங்கின மான்முயன் றுவினியைந்
தலைநாக நன்மணி யும்பெற லாமித் தரணியிலே.

இ - ள். நெஞ்சமே! சேரமானாடாகிய மலைநாட்டை வெற்றியாற்
கவர்ந்த வழிதிக்குக் கண்போன்றவன், அறுபத்துநான்குலைகளும் இருப்
பதற்கு நாடிய தஞ்சைநகரிலுள்ளார்க் கரசனாகிய வாணனது பெரிய மலை
யிடத்து, பெறுதற்கரிதாகிய ‘இக்கன்னியினுடைய பொன்னு ணணிந்த
முலையினிடத்து நாம் முயற்சியான் முயங்கினம்; ஆதலால், இன்று இத்
தரணியிற் கிடைப்பதற் கரிதாகிய ஐந்தலை நாகத்தினது நல்லமணியும்
பெறவேண்டுமென்று சிந்தித்தலை முயன்றும் பெறலாம். எ - று.

தவஞ்செய்து முயன்றார்க்கும் எய்துதற்கரிதாகிய இவனை நம்முயற்சி
யாற் பெற்றமையான், நாகமணியும் பெறலாமென்று தன் ‘முயற்சியின்
பெருமை கூறினானென்க. என்னை,—

† “ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்

தாழா துஞற்று பவர்.” — இக்குறளில் ஊழில் ஒருவற்குப்
பேரில்லாவிடினும், முயற்சி ஊழைப் புறங்கண்டு நினைத்தது முடிக்கு
மெனக்கூறினாராகவி னென்க. இவன் முயற்சி யாதெனின்,

* “காட்சி முதலாச் சாக்கா டுராக்

காட்டிய பத்துங் கைவரு மெனினே

மெய்யுறு புணர்ச்சி யெய்துதற் குறித்தே.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால் இப்பத்தவத்தைக் கண்ணும், மடியின்றி முயன்றுசெய்தலெனக்
கொள்க.

ஆயின், காக்காடு என்ப தென்னையெனின், உணர்விலதல், மலை
நாடு - சேரமானாடு. வழிதி - பாண்டியன். எண்ணெண்கலை - கல்வி.
மால் - பெருமை. வரை - மலை. பொன்னுண் - பொன்னினுற் செய்த
நாண். முயன்று - முயற்சிப்பட்டு. முயங்கினம் - புணர்ந்தனம். இனி -
இன்று. (கஅ)

புகழ்தல்.

- புகழ்தல் எ-து. தலைவியது நலத்தைப்பாராட்டல்.

திரண்மா மரகதச் செய்குன்று காளென்றுஞ் செவ்வனரீர்
முரண்மா தவங்கண் முயன்றுசெய் தாலு முளரிமங்கை
சரண்மாறை வாணன் நமிழ்த்தஞ்சை நாட்டென் றனியுயிர்க்கோர்
அரண்மா னனையகண் ணுள்கொங்கை போற லரிதூமக்கே.

† திருக்குறள், செ. கூஉ௦.

* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல், சூ. ௩௬.

இ - ள். திரண்ட பெரிய மரகதத்தாற்செய்த செய் குன்றுகாள் ! நீர் செய்விய வனத்தின்கண்ணிருந்து இரவுபக லெப்பொழுதும் முலைக்கு நிக ராகவேண்டுமென்று மாறுபட்ட பெருந்தவத்தை முயன்று செய்கின்றீர் ; செய்யினும் திருமக ளடைக்கலமாக விருக்கும் மாறையென்னும் வாண் னது தயி தஞ்சை நாட்டகத்துத் துணையில்லாத எனதுயிர்க்கு அரணும மானும் உ யகண்ணுள் கொங்கையை யொப்பாதல் உமக்கரிது. எ - று.

சேய்துன்று - வினைத்தொகை. செய்குன்றாவது, மாதர் வினையாவது தற்கு மரகதமணியாற் செய்யும் மேடை. சேல்வனம் என்புழி ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. முரண் - மாறுபாடு. மாறுபாடாவன;—மழையில் நனைந்தும், வெயிலில் உலர்ந்தும், பனியில் குளிரந்தும், காற்றில் அலைபங் டும் நிலையிற் பிரியாதிருத்தல். மா - பெருமை. முயன்று - வருந்தி. முளரிமங்கை - திருமகள். சரண் - அடைக்கலம். தனி - துணையின்மை. அரண்மான் என்புழி உம்மைத்தொகை. மதன்போர்க்கு அரணுயிருத்த லின் அரண் என்று கூறியது. போறல் - போலுதல்.

‡ “நெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலும்” — என்பதனால் நிலைமொழி லகரங்கெட்டு, † “லனவென வருஉம் புள்ளி முன்னந்த - தந வெ னவரிற் நளவா குமமே.” — என்பதனால் வருமொழித் தகரங்கெட்டு நகரமாய்ப் போறல் என முடிந்து நின்றது. செய்தாலும் என்புழி உம் மை அருமைதோன்ற நின்றது.

● ‘இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்’ முதல் ‘நீடுநினைந்திரங்கல்’ ஈறாகிய ஒன்பதினாள், ‘வழிபாடு மறுத்தல்’ ஒன்றும் ஒழித்தொழிந்த எட்டும் வேட்கை யுணர்த்தற் குரியன. வழிபாடுமறுத்தல் ஒன்றும் மறுத்தற் குரித்து. மறுத்ததெதிர் கோடலும், வறிதுநகை தோற்றலு மாகிய இரண்டும் உடன்படற்குரியன. முறுவற்குறிப்புணர்த்தலும், முயங்குத லுறுத்தலும், புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும், புகழ்தலுமாகிய நான்கும் கூட்டத்திற்குரியன வாம்.

இங்ஙனம் புணர்ந்த தலைவன், புணர்ச்சிபால் வேட்கையிற் குறைபா டெனோ, முன்போலும் வேட்கையுடையனோ என்னும் இரண்டில், வேட் கையிற் குறைபாடுடையனெனின், தலைவியிடத்தில அன்பிலனும். என்னை, வேட்கையினற் பிறந்த அன்பாதலானன்றி முன்னின்ற வேட்கையிற் குறைபாடிலனெனின், புணர்ச்சியாற் ப்பனின்பறெனவாம். மற்றென்னை யெனின், அன்பும் இயற்கையன்பென்றும், செயற்கையன்பென்றும் இர ண்வகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கையன்பாவது, பழிவினை வயத்தான

‡ தொல். எழு. தொகைமரபு. து. கஅ.

† தொ. எழு. தொ. கஅ. து. எ.

ஒருவரிடத்து ஒருவர்க்குப் பற்றிய அன்பு, செயற்கையுன்பாவது, புணர்ச்சிக்கண் தலைவியிடத்துப் பிறந்த குணங்களாற் றோன்றும் அன்பு, ஆசை லால், புணர்ச்சிக்கண்குறைந்த வேட்கை இயற்கையன்பினாலும், செயற்கை யன்பினாலும் அக்குறைவு நிறையுமாதலான், புணராத முன்னின்றவேட் கையும் அன்பும் புணர்ந்த பின்னும் ஒத்து நிற்குமென்றுணர்க. என்னை,—

‡ “அதுவே, தானே யவளே தமிழர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி யிருவயி னெத்தல்” — என்னும் இறையனார்

அகப்பொருட் சூத்திரத்தில், இருவயினெத்தல் என்பதற்குப் பொருள் புணராத முன்னும் புணர்ந்தபின்னுமாகிய இரண்டிடத்தும் வேட்கையும் அன்பும் ஒத்திருக்குமென்பது அவ்வொயாற் கண்டுகொள்க. (௧௬)

இயற்கைப்புணர்ச்சி - முற்றும்.

வ ன் பு றை.

அஃதாவது, தலைவி ஐயுற்றவழி ஐயுறவுதீரத் தலைவன் வற்புறுத்திக் கூறல்.

அஃது * “ஐயம் தீர்த்தல் பிரிவறி வுறுத்தலென் - நெய்திய வன்புறை யிருவகைத் தாகும்.” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வன்புறை இரண்டுவகைப் படும்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல் எ - து. புணர்ச்சியிடத் துத் தலைவியணிந்த முத்துமாலே முதலிய கொங்கையணி குழலணி இவை கள் வேறுபட்டதனைத் தலைவன் தன் கையினால் வேறுபாடு தீரவணிக் துழி, தலைவி பாங்கியாலணியப்பட்ட வணி இவர் கையாலணியும்போது வேறுபடுமென்றும், இவ் வேறுபாட்டைப் பாங்கியறியின் ஐயம் பிறக்கு மென்றும், நாணினளாகி முகம் வேறுபட்டாளாக, அவ்வேறுபாடு தலைவ னறிந்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

நாவியுங் காரகி லாவியுந் தோய்குழ னாணியஞ்சேல்
வாவியுஞ் சோலையுஞ் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையயற்
காவியுஞ் சேலுங் கமலமுங் காட்டுநின் கண்மலரும்
ஆவியும் போலினி யாரணை யாக வணிந்தனனே.

இ - ள். மாண்மதமுங் கரிய வகிற்புகையுந் தோய்ந்த குழலையுடை யாய்! யானணிந்த அணியால் ஐயுற்று நாணியஞ்சலை; வாவிஞ்ஞ் சோலை

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. ௨.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௧௨.

கஞ்சு குழந்தை தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வயலிடத்துண்டா
கிய நிலப்போதுங் கயலுங் கமலப்போதும் ஒப்புக்காட்டும் கினது கண்மல
ரும், கினது ஆவியும்போன்ற தோழிமாரணிந்த அணியாக வணிந்தனளுத
லால். எ - று.

நாவி - மான்மதம். புழுகு - புழுகு. தோய்தழல் - ஆகுபெயர். தாழ்
தழல் என்பதுபோல அன்மொழித்தொகை யாகாவோவெனின், ஆகா.
என்னை, தாழ்தழல் என்பது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொ
ழித்தொகை. தோய்தழல் அவவண்ண மாகாது மற்றுமோர் சொல்லை
கோக்கி நின்றலான் ஆகுபெயராயிற்று. காவி - நிலப்போது. சேல் - கயல்.
இனியார் - ஈண்டுத் தேர்ழிமார். (உ0)

பெருநயப்புரைத்தல்.

பெருநயப்புரைத்தல் எ - து. மீண்டும் இவன் வருவன்கொல்லோ!
வாரான்கொல்லோ! வென்றெண்ணி முகம்வேறுபட்டாளாக, அவ்வேறு
பாட்டைத் தலைவன் குறிப்பானுணர்ந்து தனது மிகுந்தகாதலை யுரைத்தல்.

மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
என்னுவி யன்ன விவளிரை மேலிணை கொண்டெழுந்த [டோ
பொன்னு ணணிகொங்கை போலவண டிருங்கள் பொய்கையுண்
நன்கு ளாரும்பொரு தாளிரண்-உனு நளினங்களே.

இ - ள், நிலையில்லாத உலகத்தினிடத்து நிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடைய
தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து வண்கொள்! என்னுவியையொத்த இவ
ளிரைமேல் இரண்டென்னும் எண்ணிக்கொண்டெழுந்த பொன்னுணை
ன்னும் பூணையணிந்த கொங்கைபோல, நல்லநாட்கொண்ட அரும்புகள்
ஒருதாள் இரண்டனுந் தாமரைகளை உங்கள் பொய்கைக்கண் கண்டதுண்
டோ? எ - று.

வண்கொள்! நீர் எவ்விடத்து வாவிக்களினுஞ் சென்று எல்லாப் பூக்க
ளையுங்கண் டறிதிரன்றே? அவ்வாவிக்களில் ஒருதாள் இரண்ட ரும்பீனுந்
தாமரையைக் கண்டதுண்டேல் சொல்லுவீராகவென்று கூறியது, வயி
ற்றுரோமமோகை ஒரு தாளாகவும், முலையிரண்டும் அத்தாழிலே பிறந்த
அரும்பாகவும், தன் காதலாற் றேன் றியதென்று தன்னயப்புரைத்தவா
றுணர்க. அன்றியும், 'என்னுவியன்ன விவன்' என்பதனான் இவள் நீங்கும்
போதில் உயிரீங்கும், உடம்பாகுவேன் என்பது தோன்றலானும், தன்
னயப்புணர்த்தியவா றுணர்க.

சீர் - கீர்த்தி. போய்கையுண்டோ என்புழி ஏழனுருபு தொக்கு நின்
மது. 'வெற்பகத்து வண்டி' எனக்கூட்டுக. இக்கிளவிக்குஞ் செய்யுளை
வண்டு முன்னிலை யாகப்பாடவேண்டுமென்பது. (உக)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

தெய்வத்திறம்பேசல் எ-து. இங்ஙனங் கூறியுந் தெளிந்திலனாள். ஊழ்
வலியினது திறத்தைக் கூறல்.

மன்னிய பார்புகழ் வாணன்றென் மாறையின் மாந்தளிர் போல்
மின்னிய மாமை விளர்ப்பதென் னேவிதி கூட்டநம்மில்
பின்னிய காதற் பிரிப்பவர் யாரினிப் பேரருவி
இன்னிய மாக விளமயி லாடு மிருமபொழிற்கே.

இ - ள். பாரிடத்து நிலைபெற்ற புகழையுடைய வாண்ணது தென்
மாறைவெற்பில் வரும் பேரருவி தண்ணுமையாக இளமயிலாடும் இப்
பெரிய சோலையிடத்து, இன்று மாந்தளிர் போல் ஒளிவிடப்பட்ட, அழகை
விளர்த்துக் காட்டுவதெனனே? விதியானது கூட்டுவிகக நம்முட்பிணித்த
காதலைப் பிரிப்பவா யார்? ஆதலால், நீ ஐயுறேல். எ - று.

'அருவியின்னியமாக விளமயிலாடும்' என்பதனான் வேற்பு வருவிக்
கப்பட்டது. 'பார்மன்னிய' என இயையும். மாமை-அழகு; நிறமுமாம்.

† "தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்ற
லம்மா வரிவை முயக்கு." —என்னுங் குறளில் அம்மா அரிவை
என்பதற்கு அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையென்று பரிமேலழகர்
எழுதிய வுரையாற் கண்டுகொள்க.

விளர்த்தல் - மனக்கவற்சியால் வெளுத்தல். விதி - ஊழ்வினை. பின்
னிய - பிணித்த. இனி-இன்று. இன்னியம்-சாண்டுத்தண்ணுமை. இருமை-
பெருமை. பொழிற்கே என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். ஏகாரமிரண்டும்
ஈற்றைச். தலைவி-முன்னிலையெச்சம். (உஉ)

பிரியேனென்றல்.

பிரியேனென்றல் எ-து நீர்க்கரைப்பசுங்கொடி வேனில்வெப்பத்தால்
நிறம் வேறுபடல் போல, புணர்ச்சியின்பத்தாற் பெற்றவழகு எம்பெரு
மான் பிரிவென்னுங் கவற்சியால் விளர்த்த வெளுப்பு நீங்காமைகண்ட
தலைமகன் நின்னிற் பிரியேனென்று வற்புறுத்திக் கூறல்.

வண்கொடி யேய்மதின் மாறைவ ரோதயன் வாணனென்றார்
எண்கொடி யேனெய்த விவ்வண்ண நீயிரங் கேலிரங்கேல்
நுண்கொடி யேரிடை வண்டியிர் பூங்குழ னூபுரத்தான்
பெண்கொடி யேபிரி யேன்றரி யேனிற் பிரியினுமே.

இ - ள். கொடுசுங் கொடையாற் கட்டிய கொடிபொருந்திய மதில்
சூழ்ந்த மாறைநாட்டில், வரத்தினு லுதையஞ்செய்த வாணனுக்குப் பகை
வராயுள்ளா ரொய்து மெண்ணத்தைக் கொடியேனாகிய யான் எய்த நீனைக்
கின், விளர்ப்புவண்ணமாக நீ யிரங்கற்க விரங்கற்க; நுண்ணிய கொடிபோ
லழகையுடைய இடையையும், வண்டிகளியிரும் பூவணிந்த குழலையும், பரிபுர
மணிந்த தாளையுமுடைய பெண்கொடியே! நின்னிற் பிரியேன்; அன்றிப்
பிரியினுங் கணப்போதுந் தரியேனென்று அணங்கின்முன்னே குளுந்முன்.

வண்மைக்கொடி - வண்கொடியென நின்றது. நன்மைநெறி - நன்
னெறியென நீன்றாற்போல வண்மை, நன்மை யென்பன பண்புப்பத
மாகலின், ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல் அப்பதத்திற் கியல்பெனக்கொள்க.
வண்மை - கொடை, எய்தல் - பொருந்துதல். 'வாணனென்றார்' என்பது,

† “அதுவென் வேற்றுமையுயர்திணைத் தொகையி

னதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே.” — என்னும் வேற்றுமை
மயங்கியற் சூத்திரத்தால், அது என்னும் ஆறனுருபு 'வாணனுக்கு ஒன்றார்'
என நான்கனுருபாகப் பொருள்கொள்க.

எண் - எண்ணம். இவ்வண்ணம் எஃகுழி சுட்டு முற்கவியில் 'விளர்
ப்பதென்னே' என்று கூறினமையான் அவ்விளர்ப்பு வண்ணத்தைச் சுட்
டிற்று. 'இரங்கே விரங்கேல்' என்றது அடுக்குமொழி. என்னையெனின், —

“கொல்லல் கொல்லல் செய்நலங் கொல்ல லெஞ்ஞான்றுஞ்
சொல்லல் சொல்லல் பொய்ம்மொழி சொல்ல லெஞ்ஞான்றும்
புல்லல் புல்லல் தீநெறி புல்ல லெஞ்ஞான்றும்.” — என்னும்
இம்மூவடி வெளிவிருத்தத்துள் அடிதோறும் அச்சப்பொருண்மைக்கண்
வினாவுபற்றி அடுக்குமொழி வந்தவாறுபோலக் கொள்க. ஏர் - அழகு.
இயிர்தல் - முரலுதல். என்னை, —

†† “வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத்

தேந்து மருப்பி னினவண் டியிர்ப்பூதம்” — என்னுங்குறிஞ்சிக்
கலியுள், இயிர்தல் வண்டொலிக்கு வந்தவாறு கண்டுகொள்க,

'நுண்கொடியேரிடை' உவமைத்தொகை. 'நுண்கொடி யேரிடை
வண்டியிர் பூங்குழ னூபுரத்தான்' என்புழி உம்மைத்தொகை. 'பிரியேன்'

† தொல். சொல். வேற்றுமைமயங்கியல், சூ. ௧௧.

†† கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௭.

என்னுங்கிளவியில் 'தரியேன் கிற்பிரியினும்' என்று கூறியவா றென்றே யெனின், இங்ஙனங் கூறாவிடின் 'பிரிந்துவருகென்றல்' என்று அடுத்த கிளவி வருதலின், பிரியேனென்று முன்சொல்லி உடனே பிரிந்து வருவே னெனக் கூறின், தலைவன் பொய்ப்பெனனத் தோன்றி தலைவி கிறந்துபடும். அதனால் பிரியேனென்றல் உடனே பிரிவையும் அறிவுறுத்திக் கூறின னென்பது. இக்கிளவிக்குப் 'பிரியேன் பிரியினும் தரியேன்' என்று கூறுவ திலக்கணம். என்னை, —

§ “ மின்னிற் பொலிந்தசெவ் வேல்வலத் தான்விழி ருத்தெகிர்த
“மின்னர்க்கு வானங் கொடுத்தசெங் கோன்மன்னன் வஞ்சியன்னாய்
நின்னிற் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே நெடும்பணைத்தோள்
பொன்னிற் பசந்தொளி வாழிட வெண்ணி புலம்புவதே ” — எனவும்,

§ “ பொன்னார் புனைகழற் பூழியன் பூலந்தைப் பூவழிய
மின்ற ரயில்கொண்ட வேந்தன் விசாரிதன் வெண்டிணைமேல்
முன்னுண் முதலறி யாவண்ண நின்ற பிரான்முசிறி

அன்னாய் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னழுங்கற்கவே.” — எனவும்
கூறிய சான்றோர் செய்யுட்களா னுணர்க.

இக்கிளவியில் அணங்கொடு சூளுற்றுக் கூறினனென்பது. சூளுறல் செய்யுளிற் கூறிய தில்லையாலெனின், வகையியல் § ‘துதித்தே னுணங் கொடு சூளுமுற்றேன்’ என்பதனானும், * ‘தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவம்’ என்பதனானும் உணர்க. இஃது இக்கிளவிக்கணல்லது கூறு தற்கு வேறோரிட மின்மையான் இங்ஙனங் கூறியதென்றுணர்க. *

† “ இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே

வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற

சூள்பேணுன் பொய்த்தான் மலை.” — என்னுங்குறிஞ்சிக்கலியுள்
சூளுறவு கூறியவா றுணர்க. (உரு)

பிரிந்துவருகென்றல்.

பிரிந்துவருகென்றல் எ-து.வெளிப்படடை. பிரிந்துவருகென் னன்னுஞ்
ஹ்மை. பிராரப்பட்டதெனக்கொள்க.
நசால் வச

சென்றே பகைவென்ற திண்படை வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
நன்றே தருவையை நாடனை யாய்நம தாருயிர்போல்
ஒன்றே பேனதுரை யூங்குயர் சோலையி னூடொளித்து
கின்றே வருவலிங் கேவினை யாடுக நீசிறிதே.

§ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. உகூ௦.

* அகப்பொருள்விளக்கம், வகையியல், து. கூ.

† கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௫.

இ - ள். மேற்சென்று பகையைவென்ற திண்ணிய சேனையையுடைய வாணனது வளவிய தஞ்சையைச் சூழ்ந்தவந்து நன்மை தரப்பட்ட வையைநாடு போன்றவளே! யான் ஒருசொல் சொல்லுகின்றேன், அது கேட்பாயாக; நம்மிருவர்க்கும் அரியவுயி ரொன்றாயதுபோல என்சொல்லும் ஒன்றே; யாதெனின், உவ்விடத்துயர்ந்த சோலையினுள் ஒளித்து நின்றுவருவேன், இவ்விடத்து நீ சிறிதுபோது விளையாடுக. எ - று.

‘சென்றே பகைவென்ற’ என்றது வஞ்சித்திணைப்பொருள், அது மேற்சென்று பகைப்பொருதல்.

“வெட்சி நிகாகவாதன் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியா — முட்கா
தெதிருன்றல் கூஞ்சி யெயில்வனைத்த னெஞ்சி
யதுவனைத்த லாகு முழிஞை.” — என்னும் வெண்பா மாலையானும்,

‡ “வஞ்சி தீானே முல்லைது புறனே.” —

‡‡ “எஞ்சா மண்ணைச் வேந்தனை வேந்த

னஞ்சுதகத் தலைச்சென் நடல்குறித் தன்றே.” — என்னுஞ் சூத்

திரங்களானும், பகைவேந்தனை வேந்தன் மேற்சென்றுபொருவது வஞ்சித் திணை. மேற்சேறலெனினும், தலைச்சேறலெனினும் ஒக்குமாதலான, ‘சென மே பகைவென்ற திண்டடைவாணன்’ என்றார்.

நன்று - நன்மை. ஆருயிர் - அரிய வுயிர். ஊங்கு - சுட்டுநீண்டது.

● ‘சிறிது’ என்றது காலத்தின்மே னின்றது. காலத்திற்கிழிது கணமாத லின் கணப்போது விளையாடுகவென்றவாறாயிற்று. ஆயின், இங்ஙனம் பிரி யின், இவன் அன்பிலனாம், தலைவியாற்றாளாம்; மற்றென்னை பிரிந்தவா ரெனின், பிரியாவிடின் களவு பிறாக்குப் புலனாம்; புலனாகவே, இவன் பெருநாணின் ளாதலால் இறந்துபடுமாதலின், பிரியவேண்டுமென்று கருதிப் பிரிந்தானெனடது. தலைமகள் பிரிவுக்கு இயைந் தாற்றாமோ வெனின், ஆற்றுப். எங்ஙனமெனின், ஆற்றாமையான் இறந்துபட்டுழி எம்பெருமானும் இறந்துபடுமென்று கருதிப் பிரிவினை ஆற்றல் வேண்டு மென்று ஆற்றினளாம். (உச)

இடமணித்தென்றல்.

இடமணித்தென்றல் எ - து. தலைவனார் சேய்த்தோ அணித்தோ என்று தலைமகள் கவலைப்பட்ட வதனைக் குறிப்பினாலறிந்த தலைவன். இடம் அணித்தென்று கூறுதல்.

‡ தொல். பொருள். புறத்திணையியல், கு. கூ.

‡‡ ஷை ஷை ஷை கு எ.

மணிபொன் சொரியுங்கை வாணன்றென் மாறை மருவினர்போல
தணிபொன் சொரியுந் தடமுலை யாயுயர் சந்தமுந்தி
அணிபொன் சொரியு மருவியெஞ் சார லகத்தவர்தேங்
கணிபொன் சொரியுநின் சாரன்மென் காந்தளங் கையகத்தே.

இ - ள். ஏற்றார்க்கு மணியும் பொன்னுஞ் சொரியப்பட்ட கையை
யுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டின்கண் உறைவார்போல; தணி
வாகப் பொன்போற் பசுலைநிறத்தைச்சொரியும் பெரியமுலையாய்! நீ இங்ங
னம் ஆற்றாமை கொள்ளவேண்டாம்; நின் னூர்க் கெம்மூர் செய்ததன்று,
அணித்தாயிருக்கும்; எவ்வளவு மெனின், உயர்ந்த சந்தனத் தருக்களைத்
திரையாலெறிந்து அணியணியாகப் பொண்ணைச்சொரியும் அருவிபொருந்
திய எஞ்சாரலகத்துத் தேனெடுகெழிய வேங்கை நின்று சாரலிடத்திருக்கும்
மெல்லிய காந்தட்போதாகிய கையிடத்திலே பொன்போல் அலகைச்
சொரியும். எ - று.

‘சந்த முந்தி அணிபொன்சொரிய மருவி’ என்றதனால் தீனா வருவிக்
கப்பட்டது. ‘மணிபொன்’ என்புழி உடமைத்தொகை. தணிதல்-நிறைதல்.
உந்தல் - எறிதல். ‘பொன்போ லலகைச்சொரியும்’ என மொழிமாற்றிக்
கொள்க. ஆதலான, என்சாரலும் நின்சாரலும் அணித்தென்றவா ருயிற்று.
என்சாரல் வேங்கைத் தருவால் நின்சாரற் காந்தன் பயன்பெற்றாற்போல,
என்னால் நீயும் நீங்காது பயன்பெறுவையென உள்ளுறையுமமம தோன்றிய
வாறுணர்க. இவ்வாறு இடமணித்தென்று கூறித் தலைவனிற்கும். எவ்வி
டத்து நீங்குமோவெனின், தலைவியாற்றுவாள் கொல்லோ, ஆற்றுகோல்
லோ வென்பது அறிதுமென்று தலைவி காணாததோரணிமைக்கண் தான்
மறைந்திருந்து தலைவியை நோக்கி யிருக்குமெனக்கொள்க. முன்னைய
மூன்றாம் ‘ஐயத்தீர்த்தல்,’ பின்னைய மூன்றாம் ‘பிரிவறிவுறுத்தல்’ என்க. ()

வன்புறை - முற்றும.

தெளிவு.

அஃதாவது, * “தலைவன் மாற்றற் தலைவி தேற்றீர்-தெளிவா மென்பர்
தெளித்திகி னோ.”— என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் தலைவன்கூறிய சொல்
லைத் தலைவி மெய்யெனத் தெளிந்தாற்றுவது.

‘எத்தனாதமதுரை தேறிநின் றேனையிங் கேதனியே
வைத்தங் ககன்று மறைந்துறை யார்வறி யோர்கவர

௨. முத்து துகிரு மிரங்குந் தரங்க முகந்தெறிந்து
தத்துங் ககாவையை சூழ்தஞ்சை வாணன் நமிழ்வெற்போ.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௧௪.

இ - ள். எத்திறத்துந்தரியேம் நிற்பிரியினுமென்று கூறிய தமதுநாயை மெய்யாகத் தேற்றின்றேனை இவ்விடத்துத் தனியாகவைத்து, அவ்விடத்து நம்மை மறந்து தரித்திரார், வறியோர் கவர முத்தையும் பவளத்தையும் ஒலிக்குந் தினாயாகிய கையினை மொண்டு வீசித் தததுங் கணாபொரு ளிய வையை சூழ்ந்த தமிழ்வேற்பர். எ - று.

வறியோர் கவர முத்துந் துகிருந் தினாக்கையாலே முகந்தெற்கின், அருளுடைய வையைநதி சூழ்ந்த நாட்டுவெற்பராதலான், இவரும் அரு ளுடையாராய் நம்மைத் தனியே இங்குவைத்து அங்ககன்று உறையாளென் பது தோன்றி நின்றது

எத்தும் - எத்திறத்தும். 'அகன்றங்கு' என்று இயையும். துகா - பவ ளம். இரங்குதல் - ஒலித்தல். தரங்கம் - அலை. தததல் - தாவல். (உசு)

தெளிவு - முற்றும்.

பிரிவுமகிழ்ச்சி.

அஃதாவது, தலைவிரிந்து போகுழிப் போகின்ற தன்மையைக்கண்டு தலைவன் மகிழ்தல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் ணெத்தோடு சொல்லல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் ணெத்தொடுசொல்லல் எ - து. தலைவன் புணர்ச்சிக்களத்தினின்றும் பெயர்ந்து போகாநின்ற தலைமகளது செலவைக்கண்டு தன் நெஞ்சத்தொடு சொல்லுதல்.

அகிலேந்து கூந்த லொருகையி லேந்தி யசைந்தொருகை
துகிலேந்தி யேந்துந் துணைச்சிலம் பாப்பத் துளிகலந்த
முகிலேந்து பூம்பொழில் சூழ்தஞ்சை வாணன்முந ரீர்த்துறைவாய்
நகிலேந்து பூங்கொடி போற்செல்லு மானெஞ்ச நமமுயிரோ.

இ - ள். நெஞ்சமே! நம்முயிராய்கோர் வடிவு கொண்டு அகற்புகை யேந்திய கூந்தலை யொருகையி லேந்திக்கொண்டு, ஒருகைநிற றுகிலேயேந் திக்கொண்டு அசைந்து, தாளிணையேந்துந் துணைச்சிலம்பு ஆரவாரிக்கத் துளிகலந்த முகிலேயேந்திய பூவொடுகூடிய பொழில்சூழ்ந்த தஞ்சைவண்ண து கடற்கரையிடத்து, முலையை யேந்து பூங்கொடி நடந்து செல்லல் போற் செல்லும், நீ காண்பாயாக. எ - று.

கூந்தல் முடிபாம்பலும் துகிலுடாமலும் வந்த தென்னையெனின், புணர்ச்சிக்களத்து இருப்புழி ஆயக்கூட்டத்தார் வருவாரென்றும், வந்தால் களவு புலனாமென்றுங் கருதி, அவ்விடத்து நீங்கிக் குழல்முடிக்கவும் துகி லுடிக்கவும் நினைத்து வந்தாளென்க. அகில - ஆகுபெயர். துகில் - புடவை. ரளி - தண்ணீர். நகில் - முலை. நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. சூல் - அசை. 44 'காண்பாய்' என்னுஞ்சொல் எச்சமாய் நின்று முடிந்தது. (உஎ)

பாகனெடு சொல்லல்.

பாகனெடு சொல்லல் எ - து. தலைவன் தன்னைத் தேடிவந்த பாக நெடுதலைவி செல்வதைக்காட்டிக் கூறல்.

தென்பாற் நிலகமன் னுன்றஞ்சை வாணன்றென் மாறைமுந்நீர் வன்பாற் நிரண்முத்த வண்டலின் மேல்வரு மேதமஞ்சி முன்பார்த்தென் னெஞ்சம் வரும்வழி பார்த்து முறைமுறையே பின்பார்த்த தொதுங்குதல காண்வல வாவொரு பெண்ணணங்கே.

இ - ளீ. வலவா! ஒரு பெண்ணணங்கு தென்றிசைக்குத் நிலகம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டுக் கடற்கரையில் வலியபாற்றிரள்போன்ற முத்தத்தினுன் வண்டலம்பாவைசெய்து விளையாடும் ஆயக்கூட்டத்தார் மேலாகவருங் குறறமஞ்சி முன்னே பார்த்து, நெஞ்சம்வருகிற வழியை முறைமுறையாய் இருபக்கமும் பார்த்து, யான் வருகின்றேனோ வென்று பின்பாறாது நடந்தேகல் காண்பாயாக. எ - று.

‘பாற்றிரண்முத்தம்’ என்புழி உவமைத்தொகை. வண்டலின் மேல் வருமேதம் - ஆயக்கூட்டத்தார் தான்வருகின்ற கோலங் கண்டு ஐயுறு வாரென்னுங் குற்றம்.

வலவன் - தேர்ப்பாகன். ‘பெண்ணணங்கு’ என்றது பின்மொழி நிலையல். ‘அணங்குபோலும்பெண்’ என்று பொருள் கூறுக; இதனை முன்மொழி நிலையல் என்பாரு முளர். (உஅ)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி - முற்றும்.

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

அஃதாவது, தலைவிபிரிந்தவிடத்தில் தலைவன் கலங்கிக் கூறல்.

* “மருளுந் றுரைத்த நெருளுந் றுரைத்தலென்

நிருவகைத் தாகும் பிரிவுழிக் கலங்கல்.” — எனனுஞ் சூத்திர

விதியால் பிரிவுழிக்கலங்கல் இரண்டுவகையாகும்.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. கக.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டு இது மாயமோவென்றல்.

௭ - வள்ளம் வழிபடக் கண்டு இது மாயமோ வென்றல் ௭ - து, தலைவியை ஆயக்கூட்டம்வந்து வழிபடுதலைக்கண்டு, இவ்வாயத்துள்ளான் என்னைத் தனித்துக்கடியது என்னமாயமோ வென்று மயங்கிக்கூறுதல்.

சீயங்கொ லோவெனத் தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறைவையை தோயங்கொ லோவெனு நேயநம பால்வைத்துச் சோலைமஞ்ஞைத் ஆயங்கொ லோவெனு மாயத்துள் ளாளிவ் வரிவையென்ன மாயங்கொ லோநெஞ்ச மேமணம போலிங்கு வந்துற்றதே.

இ - ள். நெஞ்சமே ! தெவ்வர்போர்க்களத்திற் பொரும்போது இவன் சிங்கமோ வென்று சொல்லுமபடி வெற்றியடைந்த வாணனது தென் மாறைநாட்டிலு வரும் வையைநாற்றினது நீரோவென்று சொல்லப்பட்ட அன்பை நம்பிடத்திலேவைத்து, சோலையிடத்துலாவும் மயிர்கூட்டமோ வென ஐயங்கொடுக்கும் இவ்வாயக்கூட்டம் வழிபட நடுவே விளங்குகின் றாளாகிய இவ்வரிவை மணஞ்செய்ததுபோல இங்குவந்து கூடியது யாது மாயமோ ! ௭ - று.

சீயம் - சிங்கம். தெவ்வு - பகை. தோயம் - நீர். நேயம் - அன்பு. மஞ்ஞை - மயில். கொல் நான்கும் ஐயம். ஓகாரம் நான்கும் அசை நிலை. அன்றி, ஓகாரம் ஐயமெனின், கொல் - அசைநிலை.

இங்ஙனம் தலைவிகாணாததோ ரணிமைக்கண் நின்ற தலைமகன் ஆயக் கூட்டத்தில் தலைவியேர்ந்தவுடன், அவர் குறுங்கண்ணியும் நெடுங்கோதையும் தளிருங்கொண்டுவந்து வழிபடுவாரும், குற்றேவல்செய்வாரும், பல்லாண்டுகூறுவாரும்மாய்ச் சூழ, தாரகை நடுவண் தண்மதிபோல இவள் வீற்றிருப்பதைக்கண்டு கூறியவாறென் றுணர்க. (௨௯)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

வாயில்பெற்றுய்தல் ௭-து. தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லும்போது உயிர்ப்பாங்கி முகத்தை நோக்கிச் செல்ல அறிந்து அவ்வுயிர்ப்பாங்கியைத் தலைவன் தூதாக்கப்பெற்று உய்வதாகக் கூறல். வாயில் எனினும், தூது எனினும் ஒக்கும். பக்கத்திற் பிரியாதிருத்தலான் பாங்கி யென்று பெயராயிற்று.

இடந்தலைப்பாடும், பாங்கற்கூட்டமுங் கூறி, மதியுடம்பாட்டில் அறியும் பாங்கியை ஈண்டறிந்ததாகக் கூறவேண்டிய தென்னையெனின், விதியுடம்பாட்டில் வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்திக் கண்ணியுந் தழையும் ஏந்திச் சென்று ஊர் பெயர் முதலிய வினாவுழிப் பாங்கிபை யறிதற்கெனக்

கொள்க. ஈண்டறியாவிடின, இடந்தலைப்பாடு பாங்கற்கூட்டத்தில் அறியுமிடமின்று. ஆதலான், இவ்வாயில்பெற்றுய்தற்கும், அவ்வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுததற்கும் மாட்டேற்றுப் பூட்டென்றுணர்க.

பெருமான் மருந்தொன்று பெற்றனம் யானெஞ்சம் பேதுறல்பா
மருமான் வீரோதயன் வாணன்றென் மாறை மணங்கமழ்பூந்
திருமான் முகமலர்ச் சேயரி பாப்கயல் சென்றுசென்றவ்
வொருமா னகைமுக மாமல ரோடை யுலாவருமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பாரின்வழித் தோன்றி வரத்துதித்தவனாகிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு மணநாறும் பூவிவிருக்கப்பட்ட திருமகள் போன்ற தலைவியது முகமலரின் கணுள்ள செவ்விர்பரந்த கயல்போன்ற கண்கள் போய்ப் போய்ப் பாங்கியது ஒளிபொருந்திய முகமாகிய மலரோடையுள் உலாவிக்கொண்டு வருதலான், நமது பெரிய மாலாகிய நோய்க்கு மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம், இம்மருந்தினுள் அந்நோய்தீரும், மயங்கல்வேண்டாம். எ - று.

எனவே, தலைவிநோக்குத் தலைவற்கு உயிர்ப்பாங்கியை அறிவித்தவாறு கண்டுகொள்க. ‘மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம்’ என இயையும். பேதுறல் - மயங்கல். நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. மருமான் - வழித்தோன்றி யோன். அவ்வழியை வளஞ்செய்தல் இயல்பாதலான் பாரை வளஞ் செய்வான் எனப்பட்டது. பூம் பாலகன் எனினும் அமையும். ‘மருமான்’ என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது. திருமானும் கயலும் ஆகு பெயர். ‘சென்று சென்று’ என்பது அடுக்கு. அவ்வொருமான் - உயிர்ப் பாங்கி. அதிகாரம் ‘பிரிவுழிக்கலங்கல்’ எனவைத்துக் ‘கலங்கல்’ கூறாது ‘உய்தல்’ கூறியது என்னையெனின், ‘மருளுற்றுநாத்தல்’, ‘தெருளுற்றுநாத்தல்’ என்றிருவகையாற் கூறப்படுமென்று இலக்கணம் குத்திரத்துட் கூறலான், ‘தெருளுற்றுநாத்தல்’ என்னும் இலக்கணத்தாற் கூறப்பட்டது. ()

பண்புபாராட்டல்.

பண்புபாராட்டல் எ - து. தலைவியதழகைப் பரிந்துகொண்டாடல். பண்பென்று அழகிற்குப் பெயரோவெனின், அழகும் பண்பும் பலவற்றினுள்ளும் ஓர் பண்பாதலான் அழகு பண்பெனப்பட்டது.

மயலார் களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மாறையில் வாய்த்தவர்கண்
கடிலா மெனிற்றகயல் கள்ளங்கொள் ளாகருந் தாழகைம
புயலா மெனிற்புயல் போதுகொள் ளாவிப் புனையிழையார்
இயலா மனத்தையும் வேறென்ன பேரிட் டியமபுவதே.

. இ - ள். நெஞ்சமே ! மயக்கமாந்த யாணைப் பெருமையையுடைய வாண்ண துதென்மாறைநாட்டில் நமக்கு நல்வினைப்பயத்தான்வாய்த்த மடவாரது கண்களைக்கண்களன்று, கயலேயாமெனச்சொல்லின், அக்கயல்கள்கள்ளப்பார்வைகொள்ளா; கரிதாய்த் தாழ்ந்த அளகத்தை அளகமன்று, புயிலாமெனின், அப்புயல் அலங்காரமாகப் போதுகளைப் புனையா; இவ்விரண்டுறுப்பிற்கும் அழகின் பெருக்கத்தான் உவமைப்பொருள்களைப் பெயரிட்டுக்கூற இயையாடையான் புனையிழையாரது இலக்கணமாகிய அனைத்துறுப்பையும் உவமைப்பெயர்களில் வேறாக என்னபெயரிட் டியம்புவது?

எனவே, அழகின் பெருக்கத்தான் அவவுறுப்புகள் தமக்குத்தாமே உவமை கூறவேண்வெ தல்லது வேறு பொருள்கள் ஒப்புக் கூறப்படாதாயிற்று.

மயல்-மூயுக்கம். வாய்த்தல் - முயற்சியான் எய்தற் கரிதாகிய பொருள் ஓர் காலத்து ஓரிடத்தி் நல்வினைப்பயத்தான் தானேவந்து எய்துதல். அளகம் - குழல். இயல் - இலக்கணம். இயம்புவது - சொல்லுவது. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் எ - து. தலைவியைப் பெற்றாராத் தலைவன் வாழ்த்தல்.

அணியுஞ் சுடர்விரி சங்குபங் கேருக மாடகமுழ்
மணியுந் தரமன்னி வாழிய ரோதஞ்சை வாணன்வெற்பில
தணியுந் தொழிலொழித் தின்பமுந் துன்பமுந் தன்பதமே
பணியும் பணியெனக் குப்பயந் தானைப் பயந்தவனோ.

இ - ள். நெஞ்சமே ! ஒளிவிரியப்பட்ட சங்கந்தியும் பதுமந்தியும் பூணரமுஞ்செம்பொன்னும் நவமணியுங் கொடுக்க மாறாத நிலைபெற்றுத் தஞ்சை வாணன்வெற்பில், மற்றத்தொழில்களெல்லா பின்பமுந் துன்பமு மாதலின், தாமுந்தொழிலென்று அவற்றை யொழித்து, எஞ்ஞான்றும் இன்பந்தருவதாய தன்னுடைய பாதத்தைப் பணியுந்தொழிலை எனக்குக் கொடுத்தானைப் பெற்ற தாயுந்தந்தையும் என்னு மிவள்கள் பன்னாறும் வாழியர். -எ-று.

அணி - பூணரம். சுடர் - ஒளி. சங்கு - சங்கந்தி. பங்கேருகம் - பதுமந்தி. 'சங்குபங்கேருகம்' என்புழி உமமைத்தொகை. ஆட்கம் - பொன். மணி - நவமணி. ஓகாரம் - அசைநிலை. தணிதல் - தாழ்த்தல். பணியும் பணி - வணங்குந்தொழில். பயத்தல் - கொடுத்தல். பயந்தவர் - இருமுதுகுரவர். 'இன்பமுந் துன்பமுந் தணியுந்தொழில்' எனவும், 'அணியு மாடகமு மணியும்' எனவும் இயையும். உம்மைகள் எண்ணின் கண வந்தன.

கண்பெடைபெறுது கங்குலேதல் எ - து. அன்றிரவில் தலைவிதந்த
வேட்கையான் துயில்பெறுது கங்குற்காலத்து நொந்துகூறல்.

* அகப்பொருளவிளக்கம், களவியல, து. கஅ.

மன்றும் பொதியினு மாமயில் சேர்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
துன்றும் புயலிளஞ் சோலையின் வாய்ச்சுற வுக்குழையைச்
சென்றுத்து சேல்விழி மின்னை முன்னுட்டந்த தெய்வமகம்
கின்றுந் தருநெஞ்ச மேயெழு வாழியிங் கென்னுடனே.

* இ - ள். மன்றினிடத்தும் பொதியினிடத்தும் பெரிய மயில்சேருந்
தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து, புயல் நெருங்கிய இளஞ் சோலையினிடத்து,
மகரக் குழையைப்போய்த் தள்ளுங் கெண்டைபோலும் விழியையுடைய
மின்னை நெருநல் தந்தவிதியானது நமக்கின் றுஞ்சென்றால் தருமாதலான்,
என்னுடன் ஒருப்பட்ட டெழுவாயாக. எ - று.

மன்று - ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கத் திண்ணைபோட்டிருக்கும்
மரத்தடி. பொதி - அம்பலமாய் எல்லாருங்கூடியிருக்குங்கூட்டம். என்னை, —

திருமுருகாற்றுப்படை. † “மன்றமும் பொதியினுங் கந்துடை நிலை
யினும்” என்பதனாற் காண்க.

மாமயில் - ஊரில்வளர்ந்த பெரியமயில். ‘புயல்துன்றும்’ என இயைபு
யும். சுறவுக்குழை - மகரக்குழை உந்தல் - தள்ளுதல். சேல்விழி - உங்
மைத்தொகை. மின் - ஆகுபெயர். தெய்வம் - விதி. வாழி - முன்னிலை
யசை. (௩௪)

முத்துறக்காண்டல்.

முத்துறக்காண்டல் எ - து. முத்துபோலக்காண்டல்.

மருவாய நாப்பண் மயிலுரு வாய்நென்னல் வாணன்றஞ்சைத்
தருவாய்த் தழைகொய்து தண்புனங் காத்துத் தடங்குடைந்து
திருவாய் மலர்ந்து சிலம்பெதிர் கூயின்றொர் தெய்வதப்பெண்
உருவா யொருதனி யேகின்ற தாலென் னுயிராக்குமிரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நெருநல் பொருத்திப் ஆய்க்கூட்டத்து நடுவே
மயிலின்வடிவாக இற்றைப்பொழுது வாணனது தஞ்சைச் சோலையிடத்
துத் தழைகொய்து, மழைபெய்தலாற் குளிர்ந்த புனங்காத்து, வாவியில் நீரா
டி, திருவாய்திறந்து மலையெதிர்கூவி, ஓப்பற்ற தெய்வப்பெண்ணுவாய்,
ஒப்பற்றதனியே யென்னுயிர்க்குயிர் கின்றது, காண்பாயாக. எ - று.

ஆயநாப்பண் - ஆய்க்கூட்டத்து நடு. தரு - சாதியெருமை. தடம் -
வாவி. சிலம்பெதிர் கூவுதல் - ஓர்வினையாட்டு. ஆல் - அசை. நெஞ்சம் -
முன்னிலையெச்சம். (௩௫)

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை.

முயங்கல்.

முயங்கல் எ - து. புணர்தல்.

மாணு கரன்றஞ்சை வாணன் வரோதயன் மாறையன்னுள்
தானாவி நின்றலர் தாமனா யேயத் தடமலர்வாய்
ஆனா தெழுமுருசெந் தேனல்வி மேவு மரசவன்னம்
யானா கிடைப்பது வேயன்ன பான்மை யிருவர்க்குமே.

இ - ள். மாணத்துக்குப் பிறப்பிடமாய் வரத்திலுதித்த தஞ்சைவாண
னது டூறைநாடுபோல்வான் வாவியினின்று மலர்ந்த தாமனா ; அவ்வாவித்
தாமனாவிடத்து நீங்காமலொழுஞ் செந்தேனையுடைய அகவிதழின்கண்
மேவியிருக்கும் அரசவன்னம் யானாயினேன் ; இத்தன்மை யிருவர்க்குங்
கிடைக்கத்தக்கதோ ! எ - று.

எனவே, ஊழ்வினைப்பயத்தானன்றி முயற்சியாற் கிடைக்கத்தக்கதோ
வென்றவாறாயிற்று. 'மாணகரன்' 'வரோதயன்' இவ்விரண்டும் வடசொன்
றுவது; ஊழ்வினைமுற்று வினையெச்சமாய்த் திரிந்தது. தான் - சந்தவின்பப்
பொருட்டு. ஆவி-வாவியைப் பொருள்வாய்ப்பது. ஏகாரம்-ஈற்றைச். (1)

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ - து. தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்துகூறல்.

அரும்பா மளவிற் நனத்தொடொவ் வாயல ராமளவில்
கருமபா மொழிவத னத்தொடொவ் வாய்களி யானைசெம்பொன்
தருமபாரி வாணன் நமிழ்த்தஞ்சை யான்றரி யாரின்முனசெய்
பெருமபாவ மலலது நீரின்ற பேறல்லி பெற்றிலையே.

இ - ள். அகவிதழையுடைய தாமனாயே ! நீ அரும்பாகுங்காலம் கரும்
பையொத்த மொழியையுடையானது தனதுக்கொப்பாகாய் ; அலராகுங்
காலத்து முகத்தோடொப்பாகாய் ; களித்தயானையுஞ் செம்பொன்னும்
நாவலர்க்குத்தரும் பாரியென்னும் வள்ளலுக் கொப்பான தமிழ்த்தஞ்சை
நகரையுடைய வானனுக்குப் பகைவரைப்போல முன்செய்த பெருமபாவ
மல்லது, நீரிலே தவப்பேறுபெற்றிலையாயின. எ - று.

எனவே, தலைவியைப் புகழ்ந்தவாறாயிற்று. தனம் - முலை. வதனம் -
முகம். ‡ பாரி - ஓர்வன் ளல. தரியார் - பகைவர். அல்லி - அண்மைவிளி ;
ஆகுபெயர். (௩௭)

‡ பாரி இன்னொன்பதனைச் சிறுபாணுற்றுப்படையுள் "கரும்புண -
நல்வ யுறைகருநாக நெடுவழிச - சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தோ நல்கிய -
பிறங்குவென் ளருவி வீழுஞ் சாரற - பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" என்
றனானும், அதற்கு நச்சினுக்கினியர் கூறிய வுரையானு முணர்க.

ஆயத் துயித்தல்.

ஆயத்துய்த்தல் எ - து. ஆயக்கூட்டத்தத் தலைவியைச் செலுத்தல்.

மேவிக் கலைக்கட - லென்புலன் மீனுண்டு மீண்டுவந்தென்
ஆவிக் கமலத் தமரனன மேரின் னயிலவிழிபோல
வாவிக் கயலுக ஞந்தஞ்சை வாணன வரையினுடன்
கூவிக் கயங்குடை நின்குயி லாயங் குறுகுதவே.

இ - ள். கலையாகிய கடலினமேவி, என்னறிவாகிய மீனையுண்டுபோய்
மீண்டுவந்து, என்னுயிராகிய கமலத்திற் குடியாக வமார்திருக்கும் அன்ன
மே! நின்னுடைய கூரிய கண்போல வாவியிற் கயல்கள் புரளந் தஞ்சை
வாணன் மலையில் எதிர்கூவிக் கயத்துட்குளித்து விளையாடும நின்னுடைய
குயிற்கூட்டம்போன்ற ஆயக்கூட்டத்திற் கூடுக எ - று.

‘கலைக்கடல்மேவி’ என மாறுக. புலன் - அறிவு. கலையைக் கட-
லாகவும், புலனை மீனாகவும், அதனை யுண்ணுந் தலைவி அன்னமாகவும்,
அவ்வன்னமிருக்கும் உயிராகமலமாகவும் உருவஞ்செய்யப்பட்டது. ‘மீண்டு
வந்து’ என்பதனால் போய் எனறசொல் வருவிக்கப்பட்டது. ‘இயற்கைப்
புணர்ச்சி புணர்ந்து இடந்தலைப்பாட்டில் வந்தமை’ இவ்விய்யம் மீண்டு வந்
தெனக் கூறியது.

அயில் - கூர்மை. விழி - கண். ‘வாவி’ என்பழி ஏழனுருபு தொக்கது.
கயல் - மீன். ‘கயல்போல்விழி’ என்றது, ‘விழிபோற்கயல்’ என்றது,

“பொருளது புணர்வே புணர்ப்போன் குறிப்பின

மருள வரும மரபிற் றென்ப.”— என்னும் உவமவியற்குத்திரத்
தான் இன்னதுபொருளென்றும், இன்னது உவமையென்றுங் கூறத்தக்க
தில்லை. பொருளும் உவமமும் புணர்க்கும்புலவனால் எவ்வாறு செய்யப்பட்ட
தோ அவ்வாறியையமென்று கொள்க. இதனை இயலுடையார் விபரீத
வுவமையென்ப. உகளுதல் - பிறழ்தல். ‘அலர்த்தேன் குதிக்க வாவிக்
கயலுகளும்’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். வரை - மலை. உடன்கூவுதல் -
எதிர்கூவுதல். குடைதல் - குளித்தல். குயிலாயம் - உவமைத்தொகை.
குறுகல் - கூடுதல்.

‘தந்ததெய்வந் தருமெனச் சேறல்’ ஒன்றும் தெய்வந் தெளிதற்
குறித்து. ‘காண்டல்’, ‘முயங்கல்’, ‘புகழ்தல்’ மூன்றும் கூடற்குரிய.
ஆயத்துய்த்தல்’ ஒன்றும் விடுத்தற்குறித்து. (சுஅ)

இடந்தலைப்பாடு - முற்றும்.

இரண்டாநாள் இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடினொன்றுணர்க.

பாங்கற் கூட்டம்.

அஃதாவது முன்றாள் பாங்களுற் கூடுங் கூட்டம்.

* “சார்தல் கேட்டல் சாற்ற லெதிர்மறை

நேர்தல் கூடல் பாங்கற் கூட்டலென்

ரூங்கெழு வகைத்தே பாங்கற் கூட்டம்.”—என்னுஞ் சூத்திர வகையாற் பாங்கற்கூட்டம் எழுவகையினையடைத்தென்பது.

தலைவன் பிங்குணைச் சார்தல்.

தலைவன் பாங்குனைச்சார்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வேட்கைநோய் பாங்க்ளுலன்றித் தீராதென்றெண்ணிப் பாங்குனைச்சார்தல்.

புனையாழி யங்கைப் புயல்வளா பாற்கடற் பூங்கொடிவாழ்
மனையா கிபதஞ்சை வாண்ணென் னொன் மற்றிங்ஙனே
இனையா தெழுமதி நன்னெஞ்ச மெநமக் கின்னுயிரோ
--ஆனையா னருட்புன லாலனங் கானல மாற்றுதற்கே.

இ - ள். பூது-அஞ்சமே! நமக்கினிய உயிர்போன்ற உயிர்ப்பாங்கன் அருட்புனலாற் உயர்வானிது உயித்தற்கு, சக்கரத்தை யணியும் அழகிய கையினையுடைய புயல்போன்ற திருமால் கண்வளரும் பாற்கடலைப் பிறந்தகமாக வுடைய பூங்கொடிபோன்ற திருமகட்கு வாழ்க்கை மனையாகிய தஞ்சைமா நகரையுடைய வாணனுக்கு ஒன்றாபோல இவ்விடத்தில் வருந்தாது, அவன் பக்கற்சேர எழுவாயாக. எ - து.

‘ஆழி புனை’ எனமாறுக. புயல் - மேகம். ‘ஆழியங்கைப்புயல்’ என்பதும், ‘பாற்கடற் பூங்கொடி’ என்பதும் சிறப்புருவகம். ‘பூங்கொடி வாழ்மனை யாகிய தஞ்சை’ எனவே திருமகள் பிரியாத தஞ்சையென் றாயிற்று. ஒன்றா - பகைவர். மற்று - அசை. இனைதல் - வருந்துதல். மதி - முன்னிலையசை. அருட்புனல் - அருள் நீர். அனங்கானலம் - காமாக்கினி; வடசொன்முடிபு. (ருக)

பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாதல்.

பாங்கன் தலைவனையுற்றது வினாதல் எ - து. பாங்கன் தலைவன துள்ள முந் தோளும் வாடிய வேறுபாடடைக்கண்டு நினக்கு இவ்வேறுபா டெற்ற காரண மென்னவென்று வினாதல்.

வலம்புரி போற்கொடை வாணன்றென் மாறை மழைவளர்பூஞ்
சிலம்புறை சூர்வந்து தீண்டின போலொளி தேம்பியிவ்வா
றுலம்புனை தோளுநின் னுள்ளமும் வாடி யுருகிநின்று
புலம்புவ தென்ன்கொல் லோசொல்ல வேண்டும் புரவலனே.

இ - ள். புரவலனே ! சங்கநிகிபோற்கொடுக்குங் கொடையையுடைய
வாணந்து தென்மாறை நாட்டின்க ணுள்ள முகில் கண்வளரும் பொலி
வினையுடைய சிலம்பி லுறையுஞ் குொன்னுந் தெய்வப்பெண் தீண்டியது
போல, நின் திருமேனி ஒளிதேய்ந்து திரண்ட கல்லுப் புனைந்தா லொக்
கும் நின்னுடைய தோளும் உள்ளமும் வாடி யுருகிநின்று இவ்வாறு புலம்
புவதென்றோ ? சொல்லவேண்டும். எ - று.

வலம்புரி - ஆகுபெயர். மழை - முகில். வளர்தல் - கண்வளர்தல்.
பூ - பொலிவு சிலம்பு - மலை. சூ - ஓர் தெய்வப்பெண். தேம்பல் - தேய்
தல். † “தேம்பலஞ்ஞிறிடை - ஈங்குவடங்கணிவாய்” என்றார் பிறரும்.
உலம் - திரண்டகல். ‘இவ்வாறு,’ ‘கொல்லோ’ என்பன அசைநிலை. (சு0)

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

தலைவன் உற்றதுரைத்தல் எ - று. இவ்வாறு வினாவிய பாங்கற்குத்
தலைவன் தனக்குற்ற வேறுபாட்டின் காரணத்தைக் கூறல்.

மலைமுழு துங்கொற்றம் வைக்கின்ற வாணன்றென் மாறைநண்டா
சிலைமுழு துஞ்சுற்று முற்றுமெய் யாநிற்பச் செநகிறத்தே
கொலைமுழு துங்கற்ற கூரிய வாளி குளிப்பவின்றென்
கலைமுழு தும்பட்ட தாலொரு மான்முடிக் கண்ணியிலே.

இ - ள். எண்டிசையின் மலைமுற்றும் வெற்றிக்கொடியை வைக்கின்ற
வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற பாங்கனே ! புருவமாகிய சிலை
முழுதும் சுற்றாகிய திசைமுற்றும் எய்யாநிற்ப, கொலைத்தொழின் முற்
றுங் கற்ற கண்ணாகிய கூரியவாளிகள் எனது செவ்வீதாகிய நெஞ்சிடத்
திலே மூழ்க, அப்போது என்னெஞ்சி லிருக்கின்ற கலையறிவு முற்றும் ஒரு
பெண் வைத்த தலைக்கண்ணியிற்பட்டது. எ - று.

‘மலைமுழுதுங் கொற்றம்.’ எனவே எண்டிசைக்கும் அவாய்நிலையான்
வந்தது. கொற்றம் - ஆகுபெயர். சிலை - ஆகுபெயர். உலகிற் சிலை நடு
நிலையி லெய்யும் ; இச்சிலை அவ்வாறன்றிச் சிலைமுற்று மெய்யா நின்ற
தென்று கருவிகருத்தாவாகக் கூறியது, விற்றோன்றுந் திசையிலன்றித்
திசையெட்டினும் எய்கின்றமையான். சுற்றாகிய திசைமுற்றும் என்றது,
என்திசையினும் திருந்துவரினுந் தைப்பது நெஞ்சிடத்தேயெனக்கொள்க.

† திருக்கோவையார், செ. கக.

செந்திரம் - மார்பு கொலை முற்றும் - கொலைத்தொழின் முற்றும். வாளி - ஆகுபெயர், குளிப்ப - மூழ்க. கலை - ஆகுபெயர். ஒரு மானுக்கு முடிபோட்ட கண்ணிமீலே கலையெல்லாம் பட்டதென ஒருபொருள் தோன்றியவாறு காண்க. ஜில்-அசை. கண்ணி - வில்வகுகள் புட்கள் அகப் படுததுங் கருவிக்கும், மாதா குழலிற்குடுங் குறுங்கோதைக்கும் பொதுவாக லான், இவ்விரண்வெகைப் பொருளுந் தோன்ற நின்றது. (சக)

கழறிபாங்கன் கழறல்.

கழறிபாங்கன் கழறல் எ - து. வேதாகம புராணம் யாவுங்கற்றறிந்த பார்ப்பனப் பாங்கன இடித்துக்கூறல். இடித்துக்கூறல் - உறுதிச்சொல் லுணாத்தல்.

தருகற் பகமன்ன சந்திர வாணன் றடஞ்சிலம்பில்
முருகக் கடவு ளீனயவெற் பாமுகி லுமபிறையுந்
செருகக் கிளர்வனா வந்தவொரோ பேதைக்குன் சிந்தையெல்லாம்
உருகக் கலங்கினை நீதகு மோமற் றுனக்கிதுவே.

இ - ள். இரவலர் யார்வந்து கேட்பினும் கேட்பவை யெல்லாம் கொடுக்குங் கற்பகத் தருவையொத்த சந்திரற்கு மக்கைய வாணனது சிலம்பிலிருக்கும் முருகக்கடவுளை யொக்கும் வெற்பனே ! நீமுகிலும் பிறையுந் செருகும்படி யெழுந்த வனாயிடத்தில் வந்த ஓர் பெண்ணுக்கு நின் சிந்தையெல்லாம் உருகக் கலங்கினை, உனக்கிது தகாது. எ - று.

சந்திரன் - வாணனுக்குத் தந்தை. தடஞ்சிலம்பு - பெரியமலை. செரு கல்-செருகுதல். †“ துவரமுடித்த துகளறுமுச்சிப் பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்-டுளைப்பூ மருதின்.” எனத் திருமுரு காற்றுப்படையுள் சேரீஇ என்பதற்குச் செருகி யென உணாகூறியவாறு கண்டுகொள்க. கிளர்தல் - எழுதல். வனா - மலை. ஓகாரம் - எதிர்மறை. மற்று - அசை. ‘இது தகுமோ’ என இயையும். (சஉ)

கழுவோன் கழற்றெதிரீமறுத்தல்.

கழுவோன் கழற்றெதிரீ மறுத்தல் எ - து. பாங்கன்கூறிய கட்டுறா யைத் தலைவன் மறுத்துக்கூறல்.

மாலாய் மதம்பொழி மாதங்க வாணன்றென் மாறையன்னார்
சேலார் கருங்கணனுஞ் செங்கனி வாயுஞ் சிறியநுண்ணோ
னூலார் மருங்கும் பெருந்தன பாரமு நுமமையன்றி
மேலா னவருங்கண் டாலுரை யாரிந்த வீரர்களே.

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

இ - ள். மயக்கமாய் மதத்தைப்பொழியும் வாரணத்தையுடைய வாணனது தென்மாறைநாடு போல்வாரது சேல்போன்ற கருங்கண்ணுர், செங்கனிபோன்ற வாயும், சிறுமையாகிய துண்ணிய வழகாகிய நூல்போன்ற இடையும், பெரிய தனபாரமும், கண்டார் நெஞ்சினையுருக்குந் தன்மையில் வலியவென்ப்தனை யெளியவாகக் கூறினார்; தும்மையன்றி மேலான வருங் கண்டாலுனையார்கள் இத்தன்மையாகிய வீரமொழிகள். ஏ - று.

எனவே, நீருங் காணத்தன்மையால் இவ்வாறு கூறினீர் என்று கூறிய வாறாயிற்று. மால் - மயக்கம். வாரணம் - யானை. சேல் - கயல். 'செங்கனிவாய்' என்புழி உவமைத்தொகை. ஏர் - அழகு. 'மேலானவரும்' என்புழி உம்மை சிறப்பும்; ஏனைய எண்ணினகண் வந்தன. ஆர் என்ற பது ஒப்பு. பாங்கற் - முன்னிலையெச்சம். (சுரு)

கீழ்வோற் பழித்தல்.

கீழ்வோற்பழித்தல் எ - து. அவ்வாறு கூறிய தலைவனைப் பாங்கன் பழித்துக் கூறல்.

சூரார் சிலம்பிற் சிலம்பிமென் னூல்'கொண்டு சுற்றவெற்றிப் போரார களிது புலம்பிறைந் தாங்கொரு பூவைகொங்கை வாரா லணைப்ப வருந்தினை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பா ழிராழி சூழல கத்தெவ ரோநின்னை யொப்பவரோ.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருப்பவனே ! சூர்பொருந்திய மலையினிடத்துச் சிலம்பியானது மெல்லிய தூலைக்கொண்டு சுற்ற, மாற்றார் படையிலே வெற்றிப்போர் செய்கின்ற யானையானது புலம்பிறைந்தாற் போலும், ஒரு பெண்ணினது வார்பொருந்திய கொங்கையாலணைப்ப நீ வருந்தினை ; ஆதலால், ஒப்பற்ற ஆழிசூழ்ந்த வுலகத்தில் நின்னை யொப்பாவார்யா ? எ - று.

சூர் - தெய்வப்பெண்களிலோர்சாதி. சிலம்பு - மலை. சிலம்பி - சிலந்தி. களிது - யானை. ஆங்கு - உவமையுருபு. பூவை - பெண். 'வார்க்கொங்கை.' என மாறுக. ஆழி - கடல். 'சிலம்பி மென்னூல் கொண்டு சுற்றவெற்றிப் போரர்களிது புலம்பிறைந் தாங்கு' - அந்நூற்றளையை நீங்கிவருதற்கரிதாய்ச் சங்கிலித்தனைக்கு நில்லாது அதன் வலியிழந்து புலம்பி ரைந்தாற்போல. கடல்போல் வருகின்ற நால்வகைப் படையும் வென்று மனத்திற் கலங்காத வீரம் ஒரு பெண்வேட்கையாற் கலங்கி வருந்தினை, நின்னை யொப்பாவார்யா ? — எனக்குறிப்பாற் பழிப்புத்தோன்றியவா றுணர்க. (சுசு)

கிழவோன் வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற்றல்.

கிழவோன் வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற்றல் எ - து. தலைவன் நீ பழக்கின்ற என்னுள்ளர் தேறுதற்கு வேட்கை என்னால் தாங்கமுடியா தென்று கூறுதல்.

பொறைகொண்ட தாமரைப் போதன்ன கொங்கையும் பொங்கரிசேர், கறைகொண்ட வாள்ளன் கண்களுங் கொண்டொரு கன்னிதெவ்வைத், திறைகொண்ட வாணன் செழுந்தஞ்சை சூழுஞ் சிலம்பிலின்றென், நிறைகொண்ட வாறறி யாதிக முநிற்றி நீயுநின்றே.

இ - ள். பாரங்கொண்ட தாமரை முகையன்ை கொங்கையும், மிகுந்த வரிபொருந்திய மாற்றாபப் பொருது அவருடற்குருதிங் கறைகொண்ட வாணையொத்த கண்களுங்கொண்டு ஒரு கன்னிவானவள், பகையைத் திறைகொண்ட வாணனது செழுமையாகிய தஞ்சை மாண்கரைச்சூழுஞ் சிலம்பிடத்து, இன்று என்னுடைய நிறையைக் கவர்ந்தவாறறியாது, நீயும் என்னுள்ளே இகழாநின்றாய், யானென்செய்வேன் ! எ - து.

பொறை - பரிதாபம். போது - முறை.

† “காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாதி
மாலை மலருமிந் நோய்.” — என்பதனா னுணர்க.

பொங்குதல் - மிகுதல். அரி - செவ்வரி. கறை - இரத்தம். தெவவு - பகை. திறை - வெற்றி. நிறை - அறிவு. நிறையோர்ப்புக்கடைப்பிடியென்னும் மேன்மக்கள் குணங்களுள் ஒர்குணம்.

அஃதாவது, மனத்தின்கண் பிறரறியாமை யடக்கத்தக்க காரியத்தை யடக்குதல். நிறை யெனப்படுவது மறை, பிறரறியாமை யென்றார் பிறரும். நீயும் என்னும் உம்மை - சிறப்பும்மை. பாங்கள் - முன்னிலை யெச்சம், (சந்)

பாங்குந்தன்மனத்தழங்கல்.

பாங்குன் தன்மனத்தழங்கல் எ - து. அதுகேட்ட பாங்கன் எம்பெருமான் ஆற்றாளுய் இவ்வாறு கூறினால் யான் அதற்குத்தான் என்சொல்வேனென்று தன்னுள்ளே யிரங்குதல்.

சீதன் வாரங் கமழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையன்னுள்
காதள வாவெங் கடுவள வாவொளிர் காவியந்தன்
போதள வாவிழி யென்னுமென் னாசைப் புறுத்தளவா
குதள வாமுலை யென்னுமென் னுமினிச் சொல்லுவதே.

† கிருக்குறள், செ. ௧௨௨௭.

இ - ள். எம்பெருமான்! குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனங் கமழப்பட்ட தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வானது கண்களைக் காதினாலும் அளவிட்டறியப்படா, வெவ்விய விடத்தினாலும் அளவிட்டறியப்படா, விளங்கப்பட்ட அழகிய குளிர்ந்த நீலப்போதினாலும் அளவிட்டறியப்படா, என்று சொல்லும்; முலையை மலைபோல் வளர்ந்த என்னொசையிடத்தும் அளவிட் டறியப்படா, வல்லினாலும் அளவிட் டறியப்படா, என்று சொல்லும் ஆதலால், நெஞ்சமே! நாம் இன்று சொல்லுவதென்? எ - று.

ஆரம் - மைந்தரும் மாதரும் மாப்பினும் முலையினும் பூசுஞ் சந்தனம். கடு - விடம். காவி - நீலம். 'அந்தண் காவி' என மாறுக. புறம் - இடம். சூது - வல். இனி - இன்று. அளத்தல் - அறிதல். அளவா - அறியப்படா.

காதைக் கடந்துபோதலான் 'காதளவா' என்றும், கடு உண்டானைக் கொல்லும் அவ்வாறஸ்டிக் கண்டானைக் கொல்லுதலான் 'கடு வளவா' என்றும், காவிப் பூவிற்குப் பார்த்தறியுங் குணமின்மையின் 'காவியந்தண் போதளவா' என்றுங் கூறியது.

‡ "காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று." — என்னுங் குறளினானுங் காவிக் குக் கண்டறியுங் குணமின்மை யுணர்க.

ஆசையினும் முலைபெரிதாகலான் 'ஆசைப்புறத்தளவா' என்றும், வட்டங்கொண்டு குவிந்து வண்ணம் பொதிந்திருத்தலான் 'சூதளவா' என்றிங் கூறியது. 'என்னும்' என்ப திரண்டும் இறுதிவிளக்கு. நெஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம்.

(சசு)

பாங்கன் தலைவனோடழங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

என்மே லறைவதி யானிங்கு நின்செவிக் கென்சொலெல்லாம் வன்மே லடர்கொங்கை காரண மாய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பா கன்மே லறைகின்ற மென்முளை போலுங் கடல்வெதுமடில் தன்மேல் விளாவவுண் டோதரை மேலொரு தண்புனலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! பேரின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற நிற்பத்திற்கு இத்தன்மையனாதல் தகாதென்று, சூதினமேற்பகை நெருங் குங் கொங்கையினை யுடையான் காரணமாக, இங்குக்கூறும் என்சொல் லெல்லாம் நின்காதுக்குக் கல்லின்மே லறைகின்ற மெல்லியமூங்கலின் முளை போலு மாயின; யான் மேற்சொல்லுமா நியாது? கடல் வெப்பமுறின்

‡ திருக்குறள், செ. கககசு.

அவ்வெப்பமாற அக்கடன்மேல் விளாவுதற்குப் பாரிடத்து ஒரு தண்ணீர் ருண்டோ? எ - று.

அறைதல் - சொல்லுதல். 'யானென் மேலறைவது' என மாறுக. வல் - குது. அடர்தல் - நெருங்குதல். கொங்கை - ஆகுபெயர். அறைதல் - அடித்தல். முளை - மூங்கில். வெதும்பல் - வெப்பமுறல். அன் - அடிச்சந்த நோக்கிவந்தது. தரை - பார். புனல் - நீர். (சஎ)

எவ்விடத்தேவ்வியற்றென்றல்.

எவ்விடத் தேவ்வியற்றென்றல் எ - று. எம்பெருமான் இவ்வாறுகூறி 'யும் ஆற்றாமை இன்னதனால் தலைவியைக் கூடாதொழியின் இறந்துபடு மென்றுதேறி, தலைவினை நோக்கி நின்றாற்காணப்பட்ட வரு எவ்விடத்து எவவிடையுடையதென்று வினாவுதல்.

முகத்திற் பகழி யிரண்டுடை யார்க்கிட மூரிமுந்நீர்

அகத்திற் பிறந்த வரவிந்த மோவடை யாரதமக்கு

முகத்திற் பகலனை யாய்தனை யேது நுவலெனத்தே.

இ - ள். நின்றாற்காணப்பட்ட முகத்தில் அம்புபோன்ற கண்ணிரண் டையார்க்கு இருப்பிடம், பெருமை பொருந்திய கடலகத்திற் பிறந்த தாமனாயோ? பகைவர் தமக்கு மகநாளில்வந்த சனியையொக்கும் 'சந்திர வாணன் தெனமாறை வெற்போ? உழும் ஏர்ப்பெயலிற் பிணித்த துகத்தின் நடுப்போன்ற தலைவனே' அவர்க் கிலக்கணம் யாது? அறிய எனக்குச் சொல்வாயாக. எ - று.

பகழி - ஆகுபெயர். மூரி - பெருமை. முந்நீர் - கடல். அரவிந்தம் - தாமரை. அடையார் - பகைவர்.

மகத்திற் சனிவருங்கால் உலகிற் றீமைபயத்தலால் 'அடையார்தமக்கு மகத்திற் சனியன்ன சந்திரவாணன்' எனக்கூறியது; † "மகத்திற் புகக்கதோர் சனியெனக்கானும்" என்று 'சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்' ஓதியவாற்றாறு முணர்க. 'துகத்திற் பகலனையாய்' என்றது நடுவென்றி யோர்பக்கஞ்சாயின் அவ்விடத்திற் பாரமுறைக்கும், நடுவாகின் சமனாயிருக்கு மாதலான், இவ னும் நடுவு நிலைமையை யுடையவனென்று கூறப்பட்டது.

தன்மை - இலக்கணம். நுவலல் - சொல்லுதல். ஓகாரம் இரண்டும் வினா. (சஅ)

அவனஃ திவ்விடத் திவ்வியந்மென்றல்.

அவனஃ திவ்விடத் திவ்வியந்மென்றல் எ - து. தலைவன் என்னை காணப்பட்டவுரு இவ்விடத்து இவ்வியலையுடையதென்று பாங்கற்குகூற்றல்.

கனமே குழல்செங் கயலே விழிமொழி கார்க்குயிலே
தனமே முகையென் றனிநெஞ்ச மேயிடை தன்பகைக்கு
அனமே யருளிய வாணன்றென் மாறை மணிவகைசூழ்
புனமே யிடமிங்ங னெயென்னை வரடடிய பூங்கொடிக்கே.

இ - ள். இவ்வாறு என்னைவாட்டிய பூங்கொடிபோல்வாட் கிருப்பீட்டம், தன் பகைவர்க்குக் காடே யிடமாகக் கொடுத்த வாணனது தெனமாறை நாட்டு முத்தத்தையினும் மூங்கில்கூழ்ந்த தினைப்புனமே ; குழல், முகிலே ; விழி, செவ்வரி பொருந்திய கயலே ; மொழி, கருங்குயிலே ; தனம், முகையே ; இடை, எந்தனிமைமுகிய நெஞ்சமே. எ - று.

கனம் - முகில். கயல் - மீன். தனம் - முலை. முகை - மொகுகுள். மணி - முத்தம். வகை - மூங்கில். புனம் - தினைப்புனம். இங்ஙனம் - இவ்வாறு. பூங்கொடி - ஆகுபெயர்.

‘கார்க்குயிலேமொழி’ எனவும், ‘முகையேதனம்’ எனவும் மாறுக. ‘இங்ஙனே’ என்புழி ஏகாரமும், ‘பூங்கொடிக்கே’ என்புழி ஏகாரமும் ஈற்றசை ; ஏனையதேற்றம்.

‘தனிநெஞ்சம்’ என்றது வேட்கைப் பாரத்தைச் சுமந்து நைந்த தனல், நெஞ்சம் மூலப்பாரத்தைச் சுமந்து நைந்த இடைக்கு உவமமாயிற்று. வகைகண்களை யுடைமையின் ஆகுபெயரான் மூங்கிற்குப் பெயராயிற்று. வகைமலையாகாதோவெனின், ஆகாது. என்னை, மேற்கூறும் பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றுகுஞ் செய்யுட்கண் ‘கழைவளா சாரல்’ என்றமையான் இவ்விடத்து மூங்கிலென்றே பொருள்கூறவேண்வதாயிற்று. † “மால் வகை நவந்த சேனையர்வெற்பின்.” எனக் கூறியதனுணாக. (சூசு)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்.

பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றல் எ - து. இவ்வாறு நீ வருந்தாதொழிக நீசொன்ன குறியிடத்துச் சென்று தலைவியைக்கண்டு யான் வருகின்றேனென்று தேற்றுதல்.

மழைவளர் மாளிகை மாறைவ ரோதயன் வாணன்றெற்பின் .
இழைவளர் வார்முலை யேரிளந் தோகையை யிக்கணம்போய்க்
கழைவளர் சாரலிற் கண்டினை யான்வந்து காண்பளவுரு
தழைவளர் தாரீண்ண லேதணி வாய்நின் நகவின்மையே.

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

இ - ள். மலரோடு தழைகலந்து நீண்ட மாலையையுடைய இறைவனே! முகில் துஞ்சும் மாளிகை நெருங்கிய மாறைநாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது வெற்றில், அணிக்கியலுங் கச்சப் பொருந்திய முலையழகுடைய இளந்தோகை போல்வாளை நீகூறிய குறியிடமாகிய மூங்கில் வேலியாய் வளர்ந்த புனத்தில் இக்கணம் போய்க்கண்டு உனை யான்வந்து காணுமளவும் வருத்தமொழிவாள். எ - று.

மழை - முகில். இழை - ஆபரணம். வார் - கச்சு. ஏர் - அழகு. தோகை - ஆகுபெயர். சாரல் - ஆகுபெயர்.

எண்ணி, — தலைவன் குறிகூறியது ‘புனமே யிடம்’ என்றதனா லென்ற னுணர்க. இங்ஙனம் மூங்கில் வேலிப்புனமென்று அதிகாரப்படக் கூறியவா ரென்னை யெனின், இக்களவிக் கடுத்த கிளவி “குறிவயிற்சேறல்” என் றலின், தலைவி யிருக்குமிடமுங் குறியென்றலின், அக்குறியிற் குறியிட மெல்லா மொன்றாய் வருதல் விதியாதலான் ‘மூங்கிற் புனம்’ என்றதிகாரப் பட்டவாறுணர்க. அன்றியும் வரைவுகடாவுதலில் இரவு வருவானைப் ‘பகல் வருகென்றல்’ என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் ‘கழைவினையாடுங் கடிபுனங் காத்தும்’ என்று பாங்கி கூறியவதனானும், இச்செய்யுளில் புனங் கூறுமிட மெல்லாம் மூங்கி லடையாளமன்றி வேரோரடையாளங் கூறுவதின் ரென வுணர்க.

தார் - மலை. மலராற் கட்டுதல் மாலையாகலான் மலர்கூறுது, தழை யிடை யிடையே கட்டுதலின் தழை கூறினார். அண்ணல் - இறைவன். தணிதல் - ஒழிதல். தகவின்மை - வருத்தம். முன்வள ரிரண்டுங் கண்வளரி தல். பின்வளரிரண்டும் நீடல். ‘கழைவளர் சாரலிக்கணம்போய்’ என மாறுக. ‘மீண்டு’ என்பது அவரய் நிலையான் வந்தது. (௫௦)

குறிவயிற் சேறல்.

குறிவயிற்சேறல் எ - று. தலைவன் கூறிய குறியிடத்துத் தலைவியைக் காணப் பாங்கன்போதல்.

பாரித்த திண்மையெம் மண்ணலுண் ணீரைப் பருகின்று பூரித்த செவ்விள நீர்களுந் தாங்கியப் பூங்கொடிதான் வாரித்த லமபுகழ் வாணன்றென் மாறை வரைப்புனஞ்சூழ் வேரித்த டம்பொழில் வாய்வினை யாடுங்கொன் மேவிநின்றே.

இ - ள். தலைவன் கூறிய அப்பூங்கொடிதான் கடல்குழந்த நிலவுல கம் புகழும். வாணனது தென்மாறைநாட்டு மூங்கில்வேலியையுடைய திண்புனஞ் சூழ்ந்த மணம்பொருந்திய பெரிய சோலையிடத்துப் பொருந்தி நின்ற, வீரமில்லா தார்க்கும் வீரத்தைப் பிறப்பித்த எம் அண்ணலது

உள்ளத்துள்ள கலையறிவாகிய நீராப்பருகி, நிலைகொண்டு விம்மிய செவ்வின் நீர்போன்ற முலைகளையுந் தாங்கி, வினையாடுமோவென எண்ணிக்கொண்டு சென்றான். எ - று.

பாரித்தல் - பிறப்பித்தல். தின்மை - வீரம். உண்ணீர் - உள்ளத்துள்ள கலையறிவு. பூரித்தல் - விம்முதல். உம்மை - அசை. வாந் - கடல். தலம் - நிலவுலகம். வரை - மூங்கில். வேரி - மணம். தடம்பொழில் - பெரியசோலை. கொல் - ஐயம். நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். 'வரைப்புனம்' என்பது வரைக்கட்புனமென அமையாதோ வெனின், இவ்விடத்து இவ்வியற்றென்னுஞ் செய்யுளில் 'மணிவரை சூழ்புனம்' எனவும், பாங்கள் இறைவனைத் தேற்றுஞ் செய்யுளில் 'கழைவளர்சாரல்' எனவும், இச் செய்யுளில் 'வரைப்புனம்' எனவும் மூங்கிலே யதிகாரப்பட்டு வருதலின் மலையாகா தென்க. (௩௧)

இறவியைக்காண்டல்.

(இது வெளிப்படல்.)

கானே யள்கங் கரும்புயலேயியல் கார்மயிலே
மானே விழிமுக மாமதி யேதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தேனேய் தொடையல்ச் செய்நே யான்சொன்ன சேயிழையாள்
தானே யிவளினு வேயிட மாகிய தண்புனமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கும் முருகக்கடவு ளுனைய வண்டுபொருந்திய மாலையை யுடைய எம்மிறைவன் சொன்ன இடமாகிய தண்புனம் இதுவே, இயலாகியபுயலே, மணம்பொருந்திய அளகபாரமாயிருக்கின்றது; கார்காலத்துமயிலே, இயலா யிருக்கின்றது; மானே, விழியாயிருக்கின்றது; நிறைமதியே, முகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால், அச் சேயிழையாள்தானிவளே. எ - று.

கான் - மணம். எய்தல் - பொருந்துதல். இயல் - சாயல். கார் - கார் காலம். விழி-கண். மாமதி-நிறைமதி. தேன் - உண்டு. தொடையல் - மலை. செய் - முருகக்கடவுள்.

'கரும்புயலே கானேயளகம்' எனவும், 'கார்மயிலே யியல்' எனவும், 'மதியே முகம்' எனவும், 'தஞ்சைவாணன் வெற்பிற்சேய்' எனவும் மாறுக. ஈற்றசை ஏகாரமொன்று மொழித்து ஐனைய ஏகாரமெல்லாந் தேற்றத்தின்கண் வந்தன. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். 'அச்சேயுனையான் சொன்ன' என்பது இடைநிலை விளக்கு. . (௩௨)

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல்.

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல் எ - து. தலைவி பேரழகைககணைய பாங்கனகாண முன்னம் எம்பெருமானை அறிவின்றி இகழ்ந்தனமென்று இரங்கிக்கூறல்.

கொலைகா லயிற்படை நேரியர் கோனகங் கோடவங்கைச்
சிலைகால் வளைத்துத் திருத்திய வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
முலைகால் கொளக்கண் டிளைத்த நுண் ணுவிடை முற்றிழைகண்
வலைகால் பிணிப்பவர் தார்வருந் தாரல்லர் மா லுழந்தே.

• இ - ள். கொல்லுந் தொழிலை உமிழ்கின்ற வேற்படையையுடைய. சோழனது உள்ளம் மாறுபட அழகிய கைச்சிலையைக் காலால்வளைத்து, அம் மாறுபாட்டைத் திருத்திய வாணனது தென்மாறை வெற்பீடத்து, முலையிடங்கொள்ளக் கண்டதனால் இளைத்த நுண்ணிய நூல்போன்ற இடையையும், அணியும் அணியினிற் றுழ்வின்றி முற்றுப்பெற்ற அணியையு முடையாளது கண்ணாகிய வலை காலிற் பிணிப்ப வந்தவர் ஆசைநோயை அதுபவித்து வருந்தாரல்லர். எ - று.

எனவே, — வருந்துவா னென்றவா றாயிற்று. கொலை - ஆகுபெயர். காலுதல் - உமிழ்தல். அயிற்படை - வேற்படை. நேரியர்கோன் - சோழன். அகம் - உள்ளம். கோடல் - மாறுபடல். அம் - அழகு. 'கால்வளைத்து' என்புழி வேற்றுமைத்தொகை. திருத்தல் - செவவிதாக்கல். கால்கொளல் - இடங்கொளல். முற்றிழை - அன்மொழித்தொகை. பிணித்தல் - கீட்டல். உழத்தல் - அனுபவித்தல்.

† “கடலன்ன காம முழந்து மடலேருப்

பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.” — என்னுங் குறளானு முணர்க.

நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௫௩).

தலைவனைவியத்தல்.

தலைவனை வியத்தல் எ-து. பாங்கன்தலைவி கண்வலையிற் சிக்கி அத்தடையோடு தலைவன் நம்மிடத்து வந்தது வியப்பென்று அகிசயித்துக் கூறல்.

தலங்கா வலன்றஞ்சை வாணன்முந் நீர்பொருந் தண்பொருந்தத்
திலங்கார் வலவடக் கொங்கைவெற் பாலினை நீலவுண்கண்
பொலங்காம வல்லி கடைந்தவப் போது புடைபெயர்ந்து
கலங்கா திருந்ததெவ் வாரெம்பி ரான்றன் கலைக்கடலே.

† திருக்குறள், செ. ககங்.

இ - ன். இரண்டு நீலம்போன்ற உண் கண்ணையுடைய பொன்மய மாகிய காமவல்லிக் கொழுபோன்றவள், உலகிற்குக் காவலனாகிய தஞ்சை வாணனது கடலை யெகிறுந் தண்ணிய பொருளையாற்றின்கண் பிறந்தொ ளிரும் முத்துக்களைக்கோத்த வலிய வடம்பூண்ட கொங்கையாகிய வெற்பி னாலே கடைந்த அப்போது, அசைந்து எம்பிரான்றன் கலைக்கடலானது கலங்காதிருந்த தெவ்வாறு. ஏ - று.

எனவே, — எனக்கிது வியப்பாயிருந்ததென்றவா றாயிற்று. தலம் - உலகு. பாதலநீர், பூதலநீர், மீதலநீர், இம்மூன்று நீருங் கூடியதால் கடல் - டு முந்நீர் எனப் பெயராயிற்று. பொருதல் - எகிர்தல்.

பொருத்தம் - பொருளையாறு; பெருந் எனலும் தொழிற்பெயர் ஆற்றினை யாதலின் ஐகாரலீறுபெற்றது. ஆரம் - முத்து. பொருளை யாறுங் கடலும் எகிர்த்து கலந்தவிடத்துப் பிறத்தலான் பொருண்மயிற் பிறந்த முத்தென்றார். பொலம் - பொன்.

†† “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின் முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம்

செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான.” — என்பதனாலறிக.

காமவல்லி - கற்பகத்திற் படருங் கொடி; ஆகுபெயர். கடைதல் - ஈண்டு அறிவைச் சமுலச்செய்தல். புடைபெயாதல் - அசைதல். கலைக் கடல் - கல்வியறிவாகிய கடல். (ருச)

தலைவியைவியத்தல்.

தலைவியைவியத்தல் ஏ - து. தலைவியைப் பாங்கன் வியந்து கூறல்.

வெங்கோன் மழைபொழி வானவர் போர்வென்ற மீனவர்தம் செங்கோன் முறைமை செலுத்திய வாணன்றென் மாறைவெற்பில் நங்கோன் மெலிய நலிகின்ற காமவெந் நஞ்சினையிப் பைங்கோன் மணிவளே யார்தணி யாரல்லர் பார்வைகொண்டே.

இ - ன். வெவ்விய அம்புமாரியைப் பொழிகின்ற சேரரது போரை வென்ற மீனவருடைய நீதிமுறைமையை எண்டுக்குஞ் செலுத்திய வாண் னது தென்மாறை வெற்பிடத்திருக்கின்ற நம் பெருமான் மெலிவடைய வருத்தஞ் செய்யாநின்ற காமமாகிய வெவ்வியவிடத்தை இந்தப் பசிய கோலுடைய நல்ல வளையையுடையார் தமது அருட்பார்வைகொண்டு தணிப்பார். ஏ - று.

† “நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு முடைமையின்” இவ்வாறு கூறப்பட்டதென்பர். — நீச்சிலுந் கிளியர்.

†† தொல். எழு. புள்ளிமயங்கியல், து ௧௧.

‘வெங்கோல் - அம்பு. வானவர் - சேரர். மீனவர் - பாண்டியர். இறைமைத்தன்மை யுடையராதலால் உயர்த்துக் கூறியது. செங்கோல் - செவ்வியநீதி. நலிதல் - வருத்தல். கோல் - வளையிற்றுள்ளி. கோலம் என்பது கிடைக்குறையாய்க் கோல் என நின்றதென்பாருமுளர். நேஜீகம் - முன்னிலை யெச்சம்.

இச் செய்யீளில் வியத்தற்பொருண்மை வந்தது எங்ஙனமெனின், எம்பெருமான் இறந்துபடாமற் காத்து இன்றுங் குறியிடத்துத் தனித்து வந்து நிற்கலின், இவர் பார்வைகொண்டு தணிப்பாரொனக்கூறியது வியப்பின்மேனின்றது. (௩௬)

இவ் வைந்துபாட்டும் பாங்கன் தன்னுட் கூறியது.

தலைவன்றனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்.

தலைவன் நனக்குத் தலைவிநிலைகூறல் எ - து. பாங்கன் தலைவி குறியிடத்துத் தனித்து நிற்கின்ற நிலையைக் கண்டெவந்து தலைவற்குக் கூறல்.

வளங்கனி மாறை வரோதயன் வாணன் மலயவெற்பா
உளங்கனி காத லுடனின்ற தானின் னுடலமெல்லாம்
களங்கனி போலக் கருகிவெண் கோட்டுக் களிறுண்டதோர்
விளங்கனி போல்வறி தாநிறை வாங்கிய மென்கொடியே.

இ - ள். வளமைபழுத்த மாறைநாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது மலையவெற்பனே ! நின்னுடலமெல்லாங் களம்பழம்போலக் கருக, வெண்ணிறக் கோடுடைய யானை யுண்டதோர் விளங்கனிபோல் இல்லாமை யுடையதாகி நின்று, நிறையாகிய குணத்தைக்கொண்ட மெல்லிய கொடியானது, நீசொன்ன குறியிடத்து உளங்கனிந்தகாதலுடன் நின்றதாதலால், நீ அக்குறியிடத்துச் செல்வாயாக. எ - று.

கனிதல் - பழுத்தல். கருக என்பது கருகி யெனத் திரிந்து நின்றது.

‡ “செயிர்த்தவள் சிவந்து நோக்கிச் சீறடி சென்னி சேர்த்தி யயிர்ப்பதென் பணிசெய் வேனுக் கருளிற்றுப் பொருள் தென்ன வுயிர்ப்பது மோம்பியொன்று முளையிலை யாகி மற்றிப் பயிர்ப்பில்தும் பள்ளிவைகு பகட்டெழின் மார்ப் வென்றான்.” —

என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளில் நோக்கி என்பது நோக்கி எனத் திரிந்து நின்றதுபோலக் கொள்க. ‘யிள்கொடியே’ என்று பாடமோதுவாரு முளர் வறிதாய் - இல்லாமையை யுடையதாக. வெற்பின்

‡ சிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செ. ௧௦௧.

என்று பாடமோதி, இறைவா என்னும் முன்னிலை யெச்சமென்று பொருள் கூறுவாருமுள்.

(திருசு)

தலைவன்சேறல்.

தலைவன் சேறல் எ - து. பாங்கன் சொற்படி தலைவன் குறியிடத்துப் போதல்.

புறங்கூ ரிருட்கங்குல் போன்றக நண்பகல் போன்றபொங்கர் நிறங்கூா படைக்கண்ணி நின்றன னோநிழ லைச்சுளித்து மறங்கூர் களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மாறையில வாணுதலாள் . அறங்கூர் மனத்தரு ளாளின்ற தாமென தாருயிரோ.

இ - ள். தன்னிழலைப் பிற்தோர் யானையெனக் கருதித் திரும்பிக் கோபமிசூங் களிற்றையுடைய அண்ணலாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டுப் புறத்தில், மிகுந்து இருண்ட கங்குலையொத்து அகத்தின் மாணிக் கங்களி னொளியான் நல்ல பகல்போன்ற சோலையிடத்து, வாணுதலாளாகிய வொளியிருந்த படைக்கண்ணி நின்றனனோ ! அந்நின்ற தோற்றம் முறைமைகூர்ந்த மனத்தருளினாலே என தாருயிரின்றதாம். எ - று.

கூர்தல் நான்கும் மிகுதல், தழைகளினது செறிவால் புறங்கூர் இருட் கங்குல் போன்றது. பொங்கா - சோலை. நிறம் - ஒளி. படைக்கண்ணி - உவமைத்தொகை. சுளித்தல் - திரும்பல். மறம் - கோபம். களிற்று - யானை. அறம் - முறைமை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (திருசு)

தலைவியைக் காண்டல்.

(இது வெளிப்படல்.)

பாகையுந் தேனையும் போன்மொழி யார்தமிழ்ப் பைந்தொடையும் வாகையுந் சூடிய வாணன்றென் மாறை வளமுமவன் றாகையும் போலு மெழிவியை நோக்கி யிரங்குபுள்ளுந் தோகையும் போனினற வாதனி யேயிர்தச் சோலையிலே.

இ - ள். இந்தச் சோலையிடத்துத் தனியே என்வரவை நோக்கிப் பாகையுந் தேனையும்போன்ற மொழியார் நின்ற முறைமை, தமிழ்மாலையும் வாகைமாலையுந் சூடிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வளமும் அவன் கொடையுமொக்கும், மேகத்தைநோக்கி யிரங்குந் சாதகப்புள்ளையும் மயிலையு மொக்கும். ஓ - று.

‘மொழியார் நின்றவா’ என மாறுக. தமிழ்ப்பைந்தொடை - தமிழ் மலை. வாகை - ஆகுபெயர். வளம் - செழுமை; வளம் எல்லாருக்கு

முபகரித்தலால். வளமும், ஈகையும் எல்லாருக்கு முபகரித்தலான் மேகம் ஒப்பாயிற்று. ஈகை - கொடை. எழிலி - மேகம். நோக்கி - வரவுகருதி. இரங்கல் - ஒலித்தல். புள் - சாதகப்புள். தோகை - மயில். நேஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். வாகை மாலை - வென்றார் சூடுவது. 'பாகையுந் தேனையும் போன்மொழியார்' நின்றவாறு 'இரங்கு புள்ளுந் தோகையும்', ஒப்பென்று பயனிலைகொண்டவாறு ணர்க. (௫௮)

கலவியின் மகிழ்தல்.*

கலவியின் மகிழ்தல் எ - து. புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

யாரும்பர் தம்பத மென்போல வெய்தின ரிம்புரமபொன் வாருந் துறைவையை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பில் தேருந் தொறுமினி தார்தமிழ் போன்றிவன் செங்கனிவாய் ஆருந் தொறுமினி தாயமிழ் தாமென தாருயிர்க்கே.

இ - ள். அழகிய பொன்னையொக்குந் துறைகளையுடைய வையை யாறு சூழ்த் தஞ்சைவாணனது பொதியவெற்பில், ஆராயுந்தோறு மாராயுந் தோறுந் தெவிட்டாத இன்பமார் தமிழையொத்தவனது செங்கனி வாயி லுறிய நீர் துகருந்தோறும் தெவிட்டாமல் இன்பமாய், என தாருயி ரிறந்து படாமைக்குக் காரணமாகிய வமிழ்தாகின்ற தாதலால், இவ்வுலகில் உம்பா தம் பதத்தை என்போல வெய்தினர் யார்? யானொழிய ஒருவரு மில்லை. எ - று.

உம்பர் - தேவர். இம்பா - இவவுலகு. வார்தல் - ஒழுகுதல். (தேர் தல் - ஆராய்தல். செங்கனிவாய் - ஆகுபெயர். ஆர்தல் - துகர்தல். ஆருயிர் - அரிய வுயிர். மலய வெற்பு - பொதியவெற்பு. 'மலய வெற்பிற் றமிழ்' என்றது அவ்வெற்பில் தமிழ்பிறத்தலா எனன்க. இறப்பைத் தீர்த் தலால் அமிழ்தம் என்றது. 'வாணன் மலயவெற்பு' என்புழி ஆற னுருபு நிலப்பிறிதின் கிழமைப பொருளாய்த் தொக்கது. நேஞ்சம் - முன் னிலை யெச்சம். (௫௯)

புகழ்தல்

புகழ்தல் எ - து. புகழ்ந்து கூறல்.

தழல்கண்ட தன்ன கலிவெம்மை யாறத்தன் றண்ணளியால் கிழல்கண்ட சூதிர வாணன்றென் மாறை நிழலபொலியுந் கழல்கண்ட தன்ன கதிர்முத்த மாலிகைக் காரிகைநின் குழல்கண்ட பின்னல்ல வோவற னீருட் குளித்ததுவே.

இ - ள். தழல்க்கண்டதுபோன்ற கலியினது வெப்பந் தணியத் தன தருளாகிய நிழலாக்கிக்கண்ட சந்திரவாணனது தென்மாறை நாட்டிற்

மேன்றும் ஒளிமிசுந்த கழற்காய்போல, பரிதாகிய கதிரொறிக்கும் முத்து
மாலிகையையுடைய காரிகை! நினது கூந்தலைக் கண்டபின்னல்லவோ
முன் வெளிப்பட்டிருந்த அறலானது நாணி இப்போது நீருட்குளித்திருத்
கின்றது. எ - று.

தழல் - நெருப்பு. கலி - கலியுகம். வெம்மை - வேப்பம். அளி -
அருள். நிழல் - ஒளி. பொலிதல் - மிகுதல். புகழ் - ஆகுபெயர். கதிர் -
ஒளி. காரிகை - அண்மைவிளி. குழல் - கூந்தல். அறல் - கருமணல்.
குளித்தல் - மூழ்கல். 'நின் குழல்' என்புழி ஆரம்பவேற்றுமை யுறுப்புத்
தற்கிழமைக்கண் வந்தது. 'அல்லவோ' என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை

பாங்கியோடுவருகெனப்பகர்தல்.

பாங்கியோடு வருகெனப் பகர்தல் எ - று. இனி நீவருங்கால் நின்
உயிர்ப்பாங்கியோடு வருகவெனக் கூறல்.

என்கா தலினென் றியம்புகின் றேனிங் கினிவருங்கால
நின்கா தலியொடு நீவரல் வேண்டு நிலமடநதை
தன்கா தலன்றஞ்சை வாணன்றென் மாறைத்தண டாமறைவாழ்
பொன்காதல் கொண்டு தொழுஞ்சிலம பாரடிப பூங்குயிலே.

இ - ள். நிலமடநதை தனக்குக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணனது
தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் தண்ணியதாமரையில்வாழும் திருமகள் ஆசை
கொண்டு பணியுஞ் சிலம்பார்த்த வடிகளையுடைய பூங்கொடிபோல்வாய்!
எனது காதன் மிகுதியால ஒருசொல் சொல்லுமினறேன், இக் குறியிடத்து
இனிமேல் வருங்கால் நினனிடத்திற் காதலுடையவளாகிய உயிர்ப்பாங்கி
யொடு நீ வருதலைச் செய்யவேண்டும். எ - று.

காதல் - ஆசை. இயம்பல் - சொல்லல். காதலி - உயிர்ப்பாங்கி. காத
லன் - கணவன். பொன் - திருமகள். காதல் - ஆசை. பூங்கொடி - ஆகு
பெயர். 'நிலமடநதைதன் காதலன்' என்றது பூவைநிலை யென்னும
புறப்பொரு ளிலக்கணத்தால் வாணனை மாயோனாகக் கூறியவா றுணாக.
எனனை, —

‡ “மாயோன் மேய வன்பெருஞ் சிறப்பிற்
ரூவா விழுப்புதழ்ப் பூவை நிலையும்.” — என்னும வேட்சிக்குநர்
தையிற் கூறிய சூத்திரத்தர னுணர்க. (சுக)

‡ தொல், பொருள், புறத்தினையிஸ், சூ ரு.

பாங்கிற்கூட்டல்.

பாங்கிற்கூட்டல் எ - து. தலைவன் தலைவியை ஆயத்துச் செலுத்தல்.

என்னுடு நின்ற விளங்கொடி யேபங்க மேந்துகுழார்
தன்னுடு செல்லுஞ் சலஞ்சலம் போற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பொன்னுடு செல்லும் புகழ்மணி போனின் புடையகலா
மின்னுடு துண்ணிடை யாருட னீசென்று மேவுகவே.

இ - ள். என்னுள்ளே நிலையாய்நிற்கின்ற இளங்கொடிபோல்வாய் !
சங்கக்கூட்டத்துள்ளே பொருந்திச்செல்லாநிற்குஞ் சலஞ்சலமென்னுஞ்
சங்குபோலவும், தஞ்சைவாணனது பெரியவெற்பிடத்துப் பொன்னுள்
ளே செல்லும் மாணிக்கம்போலவும், நிற்பக்கம் அகலாத மின்பிணங்கும்
துண்ணிய இடையாராகிய ஆயக்கூட்டத்துடன் நீபோய்ப் பொருந்துக.
எ - று.

இளங்கொடி - ஆகுபெயர். 'குழார் தன்னுடேர்து' எனமாறுக.
இப்பியாயிரஞ் சூழ்ந்தது இடம்புரி; இடம்புரியாயிரஞ் சூழ்ந்தது வலம்புரி;
வலம்புரி யாயிரஞ்சூழ்ந்தது சலஞ்சலம், புகழ்மணி-மாணிக்கம், சலஞ்சலம்
சங்குகளிற் சிறத்தலானும், மாணிக்கம் மணிகளிற் சிறத்தலானும் உவமை
கூறியதென் றுணர்க. புடை - பக்கம். ஊடல்-பிணக்கல். மேவுதல் -
பொருந்தல்.

இக்களவியில் மாலைசூட்டித் தலைவியை விடுத்தானென்ப தாயின்,
இச்செய்யுளில் முலலைமாலைசூட்டி விடுத்தானென்ப தில்லையாவெனின்,
தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் சார்ந்தவுடன் தலைவியேநாககி நினக்கு முலலை
மாலை சுனைப்புனலசூட்டியவாறு நன்றாலென்று பாங்கி கூறியவதனான் இங்
வனங் கூறப்பட்டது. வகைவியலில் தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தற் செய்யு
ளில் + 'சங்கதிரக்காட்டு நீயன்றுகூட்டலோ' என்றதனானுமறிக.

இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும் சார்தல், கேட்டல், சாற்றலென்னும்
மூன்றற்குரிய; 'பாங்கன்கழறல்' முதல் 'கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கரு
மைசாற்றல்' ஈறாகக்கூறிய நான்கும் எதிமறைக்குரிய; 'பாங்கன்தன்மன
த்தழுங்கல்' முதல் 'தலைவன் தனக்குத்தலைவி நிலைகறல்' ஈறாகக்கூறிய
பதினொன்றும் நோதற்குரிய; 'தலைவன்சேறல்' முதல் 'புகழ்தல்' ஈறாகக்
கூறியநான்குங் கூடற்குரிய, தலைவன் தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகெனப்
பகர்தலும், தலைவன் தலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டலு மாகிய இரண்டும் பாங்
கிற்கூட்டற்குரிய வெனக்கொள்க. (சுஉ)

பாங்கிற்கூட்டம் - பூற்றும்.

அஃதாவது, தலைவி வேறுபாட்டைக்கண்டு புணர்ச்சி முன்மையறிந் தாராய்ந்து தன்மதியை யுடன்படுத்தல்.

* “முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்த

லிருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தலென்

• . ருங்கும வகைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு” — என்னுஞ் சூத் திரவிதியால் பாங்கிமதியுடன்பாடு மூவகைப்படும். அவற்றுள், —

முன்னுறவுணர்தலாவது - தலைவி பாங்கற்கூட்டத்தின்கண்பாங்கியை நீங்கிச்சென்று தலைவனைப்புணர்ந்து மீண்டுவந்து பாங்கிமுன்னுற்றவழி, பாங்கி தலைவியது வேறுபாடுகண்டு அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல்.

குறையுற வுணர்தலாவது - பாங்கி தலைவன் தழையங் கண்ணியுங் கொண்டு தனபாற் குறையுற்று நிற்பக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்த லாவது - தலைவியும் தானும் ஒருங்கிருந்துழி, தலைவன் அவ்வாறுவரக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

** “நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்

செய்வினை மறைபபுஞ் செலவும் பயிலவுமென்

நிவ்வகை யேழினு மையமுற் றோர்தலும்.” — எ - து.

நாற்றமாவது - தான் பண்டு பயின்றிறியாததோர் நாற்றம். தோற்ற மாவது - கூட்டத்தாற்பிறந்த தோரமுகு. ஒழுக்கமாவது - தெய்வந்தொழா மை முதலியன. ஊண்டியாவது - ஊண்பண்டையிற் சுருங்குதல். செய்வினை மறைத்தலாவது - தான்செய்யும் வினையைப் பாங்கிக்குமறைத்தல். செலவா வது - ஆயத்தாநீங்கித் தனியேசேறல். பயிலவாவது - எப்பொழுதும் ஓரிடத்தே நிற்கல். இவ்வேழினும பாங்கி தலைவியை ஐயமுற் றாராய் தல். இவ்வேழினுள் இச்செய்யுள் தோற்றத்தாலாராய்கின்றது. —

முன்னுறவுணர்தல்.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வண்டலை யாயத் துடனயாக தோவன்றி வண்டிமிபூந் தண்டலை யாரத் தழைக்கொய் தோதஞ்சை வாணன்வெற்பில் புண்டலை யேலினுங் கணசிவப் பாரப் பொலஞ்சுனைத்தேன் கொண்டலை நீரகூடைந் தோலிவண மேனி சூழநததுவே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௨௨

** ஷை ஷை சூ. ௨௩.

இ - ள். இவன்மேளி குழைவுபட்டது, ஆயக்கூட்டத்துடன் வண்டலம் பாவையை வருந்திச் செய்தோ! அன்றி வண்டு ஆரவாரிக்கும் பூஞ்சோலையிடத்துச் சந்தனத்தழைகள் கொய்தோ! அன்றித் தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்துப் புண்செய்யும் தலையையுடைய வேலினும்குண்சிவப்புப்பொருந்தப் பொன்விளையப்பட்ட சுனையினிடத்து மலைத்தேன்வந்து கூடக் கொண்டலையலையப்பட்ட நீருக்குளித்தோ! யாதோ! அறிகின்றிலேன். எ - று.

வண்டலை - வண்டலம்பாவை. அயர்தல் - செய்தல். அன்றி - வினையெச்சுக்குறிப்பு. இயிர்தல் - ஆரவாரித்தல். தண்டலை - சோலை. ஆரத்தழை - சந்தனத்தழை. பொலம் - பொன். குடைதல் - குளித்தல். குழைதல் - இளகுதல். ஓகாரங்களனைத்தும் ஐயத்தின்கண் வந்தன. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். அவ்வகையதன லையந்தீர்தல் - அவ்வேழு வகையினாலும் புணர்ச்சியுண்டென்று கருதித் தலையிடத் தையந்தீர்தல். (௬௩)

ஓழக்கந்தா லையந்தீர்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தனைக்குந் திணாமே லுனக்குமுன் றேன்றலிற் செம்பொன்வெற்பை, வளைக்கும் பிரான்முடி வைகுத லாற்றஞ்சை வாணன்மண்மேல், விளைக்கும் புகழ்போல விளங்குத லாற்செக்கர் விண்பிறைகார், தனைக்குங் குழற்றிரு வேதொழ வேதகுந தன்மையதே.

இ - ள். காராததன்னிடத்து நின்று நீங்காமற் தனைசெய்யுங்குழையுடைய திருவே! நிரம்புகடலினிடத்து நினக்குமுன்னே தோன்றலானும், செம்பொன் மலையை வில்லாகவளைக்கும் சிவனது திருமுடியிடத்திருத்தலானும், தஞ்சைவாணன் புவியின்மேல் விளையச்செய்யும் புகழ்போல நாட்குநான் மிககாய் விளங்குதலானும், செவ்வானத்திடத்தோன்றிய பிறை திங்கடோறுந் தொழுதல்போல் இன்றுந்தொழத்தகுந தன்மைய தாதலான், நீதொழுவாயாக. எ - று.

தினைத்தல் - நிறைதல். திணா - ஆகுபெயர். செம்பொன்வெற்பு - மேருமலை. பிரான் - சிவன். முடி - சடைமுடி. வைகுதல் - தங்குதல். செக்கர்விண் - செவ்வானம். கார் - கருநிறம்; மேகமெனினும் அமையும். தனைத்தல் - தடைசெய்தல்.

நீநு இவ்வுருக்கொண்டெவந்து பிறந்தாளென்னும் கருத்தால் நீநுவேயென்றுகூறியது. இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலான்,

‡ “தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யு மழை.” — என்னும் வீதியினுள் தொழாளாயினாளாகவே ஒழுக்கத்தினு லையந்தீர்ந்தவா றாயிற்று. (௬௪)

‡ திருக்குறள், ௩௭, ௩௩.

இப்பால் புாங்கி தலைவியைநோக்கிக் கண்கிவந்தும் இதழ்வெழுத்தும் துதற்குறுவெயர் வரும்பியும் இருத்தலால், இவ்வேறுபாடு நினக்கெற்றினு லாயதென்று வினாவுதலும், தலைவி சுனையாடிப்போந்தே னென்பதனா ல்வந்தென்று விடுத்தலும் இச்செய்யுளில் கவிகூற்றிற்றிலர்; யாதினு லெனின், அகப்பொருட் சூத்திரத்தில் இவ்விரண்டிற்குங் கிளவிகூற்றிற்றில ராதலானென்க. அவர் கிளவி கூறாததற்குக் காரணம் என்னையெனின், சுருக்கநூலாதலிற் கூற்றிற்றிலர். விரிநூலிற்கூறிய துண்டோ வெனின், கூறியதுண்டு. என்னை,—தொல்காப்பியத்தில் † ‘நாற்றமுந் தோற்றமும்’ என்னுஞ் சூத்திரத்தில் நச்சினூக்கினியநூலில் தலைவி வேறுபாடு டாங்கி வினாத்தற்குச் செய்யுள்—

“தொய்யில் வன்முலையுந் தோளுங் கவினெய்தித்
தெய்வங் கமழுமா லைம்பாலு — மையுறுவல்
பொன்னங் கொடிமருங்குற் பூங்கயற் கண்ணினாய்க்
கென்னே யிதுவந்த வாறு.”

இதற்குவிடை.—நினைநீங்கி மேதக்க சுனைகண்டு நெடுங்கால மாடி. னென், அதனாறயிற்றென்னும்.—

அதற்குப் பாங்கி மெய்யினுற் பல வேறு
கவர்பொருள் சொல்லிநாடலின்

சுனைநயப் புரைத்தல்.

சுனைநயப்புரைத்தல் எ - து. மெய்யாயின் அதுகூறி யக்கூறும்பொரு ளிற் பீலவேறு கவர்பொருள்சொல்லி ஆராய்தலின் சுனை நன்மையைக் கூறல்.

பூட்டிய வார்சிலை வீரரை வென்றெப பொருப்பினுஞ்சீர்
தீட்டிய வாணன்றென் மாறையன் னீரிதழ்ச் செம்மையுமை
ஊட்டிய வாளின் கருமையுந் தான்கொண டுமக்கிங்ஙனே
சூட்டிய வாறுநன் றுன்முல்லை மாலே சுனைபபுனலே

இ - ள். நாண் பூட்டிய வில்வீரரை வெற்றிகொண்டு குலைமலைக ளெட்டினுங் கீர்த்தியைப்பொறித்த வாணனது தென்மாறை நாட்டை யொப்பீர்! துமது இதழின்செம்மையும் மையூட்டியவாள்போன்றகண்ணின் கருமையுந் தாவென வாங்கிக்கொண்டு உமக்கிவ்வாறு கைம்மாறாகச் சுனைப் புனலானது முல்லைமாலையைச்சூட்டியவாறு நன்று. எ - று. .

‘வார்பூட்டிய’ எனமாறுக, வார் - நாண். பொருப்பு - குலமலை. சீர் - கீர்த்தி. தீட்டல் - எழுதல். ஊட்டல் - உட்கொளவைத்தல். வாள் - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை.

† தொல். பொருள். களவியல், சூ. உந.

தலைவன் பாங்கற்கூட்டத்தில் தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டும்போது நின்காதலியோடு நீ வருகவெனக்கூறிக் கற்புடையவ ளென்றெண்ணி, கற்புடையமகளிர் முல்லைமலை சூடுவது இயல்பாதலான், முல்லைமலை சூட்டி விடுத்ததனால், தலைவியுந் தலைவன்சொல்லைக் கடவாளாதலால், தன் கற்புடைமை தன்னுயிர்ப்பாங்கி யறியவேண்டுமென்று கருதி, தலைவன் சூட்டிய முல்லைமலையை மறையாது வந்தாளாதலால் அதுகண்டு கூறினா ளென்றுணர்க.

தலைவன் சூட்டினான் என்பதென்னை யெனின்,

“ஆணெடுந் தானையை யாற்றுக் குழுவென்ற கோன்பொதியில் -
சேணெடுங் குன்றத் தருவிநின் சேவடி தோயுந்ததிலலை
வாணெடுங் கண்ணுஞ் சிவப்பச்செவ் வாயும் விளர்ப்ப வண்டார்
தானெடும் போதவை சூட்டவற் றேவத் தடிஞ்சுளையே.” — என்
னும் இறையனார் அகப்பொருளில் †‘முன்னுறவுணர்தல்’ என்னுஞ்சூத்திர
அடியில் இக்கிளவிக்குப் ‘போதவை சூட்டவற்றே வத்தடஞ்சுளை’
என்றமையான் தலைவன்போது சூட்டினானென்றுணர்க.

முல்லைமலை சூட்டிவந்ததைக்கண்டு வினாவினாளென்று தலைவிக்குத்
தோன்றவும், இதழ் வெண்மைக்கும், கண செம்மைக்கும் முல்லைமலை
யுவமையாகப் பாங்கி கருதிக்கவாபுபொருளாய்ச் சொல்லின்,மெய்யினாற்
பல கவர்ப்பொருள்சொல்லி நாடலாயிற்று. நாடல - ஆராய்தல். இதழ்
வெளுத்தல் அதரபானத்தாலும், கண்சிவத்தல் இறுகத்தழுவந்லானுந்
தோன்றியதென் னுணர்க. (சுரு)

சுனைவியந்துணர்த்தல்.

சுனைவியந்துணர்த்தல் எ - து. அச்சுனை வியப்பை யானுமாழிக் காண்
பேனென்று கூறல்.

மறலா யெதிரந்த மறமன்னர் வேழ மலையெறிவேல
திறலார் முருகன் செழுந்தஞ்சை வாணன்றென மாறையை
அறலார் குழலாய் துதற்குறு வேர்வு மழகுநின்போற்
பெறலா மெனிற்குடை வேனடி யேனும் பெருஞ்சுளையே

இ - ள். மதமயக்கமா யெதிரந்த வீரமன்னரது யானையாகிய மலையை
யெறியும் வேலால் முன்மலையை யெறிந்த வெற்றியாரந்த முருகனையொக்
குஞ் செழுந்தஞ்சைவாணனது தென்மாறையாட்டில்வரும் வையையாற்றி
லிருக்கும் அறல்போன்ற குழலையுடையாய்! துதற்குறுவேர்வும் அழகும்

† இறையனார் அகப்பொருள், து. ௭.

நின்னைப்போற் பெறலாமெனின், அடியேனும் பெருஞ்சுனையை யாழக் காண்பேன். எ - று.

மறல் - மயக்கம். மறமன்னர் - வீரமன்னர் திறல் - வெற்றி. அறல் - கருமணல். குடைதல் - நீராடுதல். 'பெறலாமெனில்' என்பது பெறுதற் கருமைதோன்ற நின்றது. தான்குற்றேவல்செய்யும் முறைமையால் 'அடியேன்' எனக் கூறினாளுள்ள றுணர்க. (சுசு)

பொய்யிறப் பல வேறு கவர்போநுள் சொல்லி நீட்டலின்

தகையணங்குறுத்தல்.

தகையணங்குறுத்தல் எ - து. தலைவி வேற்றழிஞால் அவளைத் தெய்வப்பெண்ணாக வலியுறுத்திக்கூறல்.

சுவளை சிவத்துக் குமுதம் வெளுத்த குறையல்லவேல்
அவளை மறைத்துன்கைக் காட்டலு மாமலாத் தேனகுதிக்கத்
தவளை குதிக்குர தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணனவெற்பில்
இவளை வரக்கண்டு நீயணங் கேபின் நெழுந்தருளே.

இ - ள். சுவளையொக்குங் கண்சிவந்து, குமுதமொக்கும் வாய்வெளுத்த குறைபாடல்லவாயின், எங்கள் தலைவி யொருத்தியுண்டு, அவள் வடிவில் நின்னையொப்பவள், அவளை மறையவைத்து நினனையவளென்று காட்டலாமென்று எல்லாருஞ்சொல்லுவா; அலரினினுந் தேன்குதிக்கப் புதுநீர் வந்ததென்று தவளைகுதிக்கும் பெரியபொய்கை சூழ்த தஞ்சைவாணன் வெற்றிலிருக்கு மலையணங்கே! எங்கள் தலைவியருமளவும் இருந்து அவளை யொப்புக்கண்டு பின்னை நீயெழுந்தருள்வாய். எ - று.

‡ “எளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்

கிளந்தவற் நியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.”—என்னும் மயங்கியற் சூத்திரத்தில் அன்னம்போல்வாளை அந்நம் என்றும், யானைப் போல்வாளை யானை யென்றுங் கூறினமையான், இவ்விடத்துங் சுவளை போன்ற கண்ணைக் சுவளை யென்றும், குமுதம்போன்ற வாயைக் குமுதம் என்றும் ஆகுபெயராகக் கூறியவாறுணாக்.

‘அலர்த்தேன்’ என்புழி ஐந்தனுருபுதொக்கது. தடம்பொய்கை - பெரியபொய்கை. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

மனத்தில் தலைவிதா நென்றறிந்துவைத்து வாழ்வாயில் அணங்காகக் கூறினமையின், ‘பொய்யிறப் பலவேறு கவாப்பொருளசொல்லி நீட்ட

லாயிற்று. 'கவர்பொருள்' என்னுது 'பலவேறு கவர்பொருள்' என்ற தென்னையெனின், ஒன்றல்ல வெல்லாம் பலவாதல் தமிழ்நடை யாதலி னென்றுணர்க இவையிரண்டும் நாணநாட்டம். (சுஎ)

நடுங்கநாட்டம்.

நடுங்கநாட்டம் எ - து. தலைவியை நடுங்கத்தக்கதாக நாடுதல்.

பாலபோன் மொழிவஞ்சி யஞ்சிநின் றேனிந்தப் பார்க்குமுதும் மால்போற் புரந்தவன் மாறை வரோதயன் வாணன்வென்றி வேல்போற் சிவந்து நெறிமுறை கோடிய வேநதன்வெய்ய கோல்போற் கொடியன வாங்கொலை யானையின் கோடுகண்டே.

இ - ள் பால்போனும் மொழியையுடைய வஞ்சிக்கொழிபோல்வாய்! இந்தப் பரருலகமுமுதையுந் திருமால்போ லிடைபூறு நீக்கிக்காத்த மாறை நாட்டில் வரோதயனை வாணனது வென்றிவேல்போற் குருதியினைந்து சிவந்து நெறிமுறைவைவழுவிய வேநதனதுகொடுங்கோல்போல யார்க்கும் அச்சங்கொடுக்குங் கொடுமையவாகிய கொலைத்தொழில் செய்யும் யானையது கோட்டைக்கண்டு அஞ்சினின்றேன். எ - று.

வந்தி - ஆகுபெயர். மால் - விண்டு. புரத்தல் - காத்தல். கோடிய - வழுவிய. கோடு - கொம்பு.

“நாணவு நடுங்கவு நாடாடோழி

காணுங் காலைத் தலைமக டேதது.” — என்பதனால் நாண நாட்

டமும் நடுங்க நாட்டமுங்கூறியது அகப்பொருட்சிதைவாய்ப்பெருந்திணைப் பாற்படும. அன்றியும் பாங்கி இவ்வாறு கூறவே, தலைவி குறிப்பற்றியாது கூறினாளுமாம், அவமதித்தாளுமாம், ஆசார மில்லாது கூறினாளுமாம்; மற்று இக்குற்றமெல்லாம் நீங்குமாறும், அகப்பொருட் சிதைவு வாராமற் போற்றுமாறும். என்னையெனின், நாணநாட்டத் தின்கண் தலைவிக்குயிர்ப் பாங்கி யாதலின், இவளுள்ளமே யவளுள்ள மாதலின், புணர்ச்சியுண்மை யுண்டென்ப தறிந்து கூறுகின்றாளென்பது தலைவியறியும். அறிந்ததலைவி பாங்கியுடன் கூறாத தென்னையெனின், இவள்பெருநாணின ளாதலான் கூறலாகாதென் றிருந்தாள். தன்னுடன் உண்மைகூறவில்லை, தானுண்மைக் கயலாயினேன், அவ்வாறு அயலாகாது உடம்பட்டிருக்கத் தலைவியாகத் தன்னோடு கூறவேண்டுமென்பது கருதி, பாங்கி யாராய்ச்சிசெய்த கருியமாதலான், நாணநாட்டத்தாற் குற்றமின்மையறிக.

இனி நடுங்க நாட்டம் யானைக்கண்டஞ்சினே னென்றவழி தலைவி நடுங்காம லிருந்தவழி யென்னையெனின்,

“மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது

பல்வேறு கவர் பொருளுட்பத் தானும்” — என்னும் சூத்திரத்தில் ‘வழிநிலைபிழையாது’ என்பதற்கு நச்சினுக்கினியர் உரையில் பாங்கி சூற்றேவல் முறைமை தப்பாது, பெருநாணினன், பேரச்சத்தான், தலைவியென்பதறிந்து, தானும் இறந்துபடாமற் கூறத்தகும் வார்த்தை கூறுமென்றுகூறினாராதலானென்பது. நடுங்கநாடிக் கூறும்போதும் பாங்கி, எம்பெருமாட்டி. கவற்சியுறும், கவற்சிற்றேயுத்தே யிறந்துபடினும் படுமென்பதறிந்து, முகமலர்ச்சியாய் நகையாடுதல் போன்றுங் கூறுமாதலால், தலைவி இவள் முகக்குறிப்பு நோக்கியும், கவற்சியில்லாமை நோக்கியும் பொய்யென்றறிந்திருந்தா ளென்க. அன்றியும் சான்றோர் செய்யுட்களிற் பெரும்பாலும் பயின்றுவருதலானும் சூற்றயின்றென உணாக. சூற்றமாயின் சான்றோர் செய்யுட்க ளோதாரொனவுணர்க.

தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தும் ‘வழிநிலைபிழையாது’ என்பதனால் வழுவமைதிபெற்றும். திருக்கோவையாரில் நாணநாட்டம் நடுங்க நாட்டத்தைப் பெருந்திணைப்பரப்பும் என்று பேராசிரியர் உரைகூறினானெனின், மாறுகொளக்கூறல் என்னுங் சூற்றமாம். என்னை, —

* “அளவையி லின்பத் தைந்திணை மருங்கிற்
களவுகற் பெனவிரு கைகோள் வழங்கும்” — என்னும் அகப்
பொருளினும், a† “அன்பி னைந்திணைக் களவெனப் படுவது” — என்னும்
இறையனார் அகப்பொருளினும்,

b† “இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றங்
கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற்
காமகூட்டம்” —

என்பதனைத் தொல்காப்பியத்தினும், மற்றும் பிற நூல்களினும் குத்திணை களவென்று கூறுவதல்லது பெருந்திணையை அகப்பொருளிற் கூறுவதொருநூலினு மில்லை.

பெருந்திணையாவது

“ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமும்

செப்பிய வகப்பொருட் சிதைவும் பெருந்திணை.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பெருந்திணைப்பாற் படுமென்றல் பொருந்தாது.

† தொல். பொருள். களவியல், து. ௨௩

* அகப்பொருள்விளக்கம், அத்திணையியல், து. ௨௩.

a† இறையனார் அகப்பொருள், து. ௧.

b† தொல். பொருள். களவியல், து. ௧.

“ அகத்திற் சிதைந்தது புறத்தின் பாற்படும் ” —

“ மடலே றுதலொடு விடைதழா லென்றா

குற்றிசை தனனொடு குறுங்கவி யென்றா

சுரநடை தன்னொடு முதுபாலை யென்றா

தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்

புகன்நவை யியற்பெயர் பொருந்தா வாயி

னகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணைத் தாகும். ” — என்பதனால்

நாணநாட்டம் நடுங்கநாட்டம் இதனோ டொப்பதனறி வழுவுமைதியென் றுணர்க.

இவற்றுள் முன்னையதொன்றும் மெய்யினுற்சொல்லியது, பின்னைய மூன்றும் பொய்யினுற்சொல்லியது. (௬௮)

இத்துணையும் முற்றநாட் செய்தியேன வுணர்கு

முன்னுறவுணர்தல - முற்றும்.

குறையுறவுணர்தல.

பெட்டவாயில் பெற்றிரவுவலியுறுத்தல்.

பெட்டவாயில் பெற்றிரவு வலியுறுத்தல எ - து. இயற்கைப்புணர்ச் சிப்பின்னர்ப் பிரிவுழிக்கலங்கலின வாயில் பெற்றுத்தலென ஆண்டு விரும பப்பட்ட பாங்கியைத் தூதாகப்பெற்றுக் குறையிரத்தலை வலியுறுத்திக் கூறல்.

பொருமணி வெண்டி.ரைப் பைங்கடல் வங்கம் பொருந்திமுன்பு தருமணி பின்பெற்றணிபவா போற்சென்று சாரந்திரது பொருமணி நன்கலப் பாங்கியை நீங்கியப் பாவையையொரு மருமணி வண்டுறை தாராவாணன் மாறை மருவுதுமே.

இ - ள். வெண்டி.ரை முத்துகளைப் பொரப்பட்ட பசியகடலிடத்து மரக்கலத்தை முன்புபொருந்திப் பின் அக்கடலதரப்பட்ட மணிகளைப் பூண்பவாபோல, நாமபோய்ப் பரியமணிகளைக் குயிற்றிய நல்ல அணிகளை யணிந்த பாங்கியைச்சார்ந்து நமது குறையையிரந்து, அவனோநதபின் பாங்கியைநீங்கி, அப்பாவைபோலவாளை மணிமொருந்திய கரியவண்ணை யப்பட்ட தாரணிந்த வாணன் தென்மாறைநாட்டுக் கூடுதும், நெஞ்சமே! அஞ்சல். எ - று.

‘வெண்டி.ரைமணிபொரு’ எனமாறுக. வெண்டி.ரை - வெண்மை நீலம்பொருந்திய அலை மணி - முத்து. வங்கம் - மரக்கலம். நன்கலம் - நல்ல வணி. ‘நாஞ்சென்று’ எனவும், ‘பாங்கியைச்சார்ந்து’ எனவும் மாறுக.

* அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், து. ௩௩.

ராரு - மணம், மணிவண்டு - கருவண்டு. தார் - மாலை. நேர்தீரம் - முன்னிலை யெச்சம். மாறைநாடு கடலாகவும், பாங்கி மரக்கலமாகவும், தான் மரக் கலநாயகனாகவும், தலைவி அக்கடலிடத்திருக்கும் மணியாகவும் உவமித்த வதனால் இததொழிலுவமம்.

‡ “நிரனிறை சண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைநான கெனப மொழிபுண ரியலபே.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால மொழிகள் மாநின்றன. (சுசு)

ஊர்வினாதல்.

ஊர்வினாதல் ஏ - து. தலைவன் கண்ணியுந் தழைப்புமேந்திக் குறைபுற்
றவன்போல வந்து நின்று ஊர்வினாதல்.

புதியேன் மிகவிப புனததிற்கி யான்றனிப போந்தனனும்
பதியேது செல்லும் புடிசொல்லு வீரபடி. மேற்படிநத
மதியேய் சுதைமதிலு சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவையை
நதியேய் சுழிநிக ருமபழி தீருநதி நல்லவோ.

இ - ள். புவியின்மேற் படிந்த மதியை யொப்பாகிய சுதையினால்
விளங்கிய மதிலுசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டின்கண் வரு
கின்ற வையைநதியிற் பொருந்திய சுழியையொகருப குற்றந்தீர்த்தவுந்தியை
ஈட்டையாடவாரோ! யான் இப்புனததிற்கு மிகவும் புதியேன், ஓகாலும்
வந்தநியேன், இப்போது தனியாகவந்தேன், நீரிருக்குமபதியாது? யான்
செல்லுமபடிக்குச் சொல்லுவீர். ஏ - று.

படி-புவி. மதியேய்-ஒப்பு. சுதை - வெண்சாந்து. ஏய-பொருந்துதல்.
உந்தி - கொம்புநீர். நல்லவா - மடவா. (எ0)

பெயர்வினாதல்.

(இது வெளிப்படை)

கரைத்தாவி யுநதிய காவிரி வைகிய காலத்தினுந்
தரைத்தாரு வனனசெந் நணணளி வாணன றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
வரைத்தாழ் சிலம்பினும் வாழ்பதி யீதென்று வஞ்சியன்னீர்
உரைத்தா விழிவதுண டேற்பெய றோனு முறாமின்களே

இ - ள். கரையைத்தாவித் திரையையெறிந்த காவிரிவற்றிய காலத்தி
னும் பூமியின்கண் கற்பகத்தருவையொத்த செவ்விய அருளையுடைய
வாணனது இனிமைபொருந்திய தஞ்சையைசூழ்ந்த மலைகள்பணியப்
பட்ட பொதியவெற்றில துமமுடைய வாழ்வாகிய பதியிதென்றுரைத்தால்
உமக்கிகழ்ச்சி வருவதுண்டே! வஞ்சிகொம்புபோல்வீர்! பெயராயினும்
உறாமின்கள். ஏ - று

‡ தொ, சொல், எச்சவியல், சூ. 21

தாவுதல் - கடத்தல், உந்தல் - எறிதல். காவிரி - காவேரி, வைகல் - வந்தல், தரை - புவி, தாரு - கற்பகத்தரு, செந்தண்ணளி - செவ்விய அருள், தமிழ் - இனிமை, வரை - மலை; சாதியொருமை, தாழ்தல் - பணிதல், சிலம்பு - ஈண்டு பொதியவெற்பு, இழிவது - குறைவருவது.

‘வரைத்தாழ் சிலம்பின்’ என்புழி ஜகாரவீற்றுப் பெயராகலான் ‘வரைதாழ்சிலம்பு’ என இயல்பாய் முடியாது ஒற்றுமிக்கவா நென்னை யெனின்,

† “வேற்றுமை யல்வழி இஐ யென்னு

மீற்றுப் பெயர்க்கிளவி மூவகை நிலைய

வவைதா - மியல்பா குனவும் வல்லெழுத்து மிகுனவு

முற்றா குனவு மென்மனார் புலவர்.—என்னுஞ்சுத்திரவிதியால் இகர ஜகாரவீற்றுப் பதங்கள் இயல்பாய்முடிவனவும், வல்லெழுத்து முடிவனவும், உறழ்வாய் முடிவனவுமாகிய மூவகை முடிபினுள் தீனை குறிது, தீனைக்குறிது என்றும்போல, வரைதாழ், வரைத்தாழ் என உறழ்ச்சி முடிபாயினவென்றுணர்க. (௭௧)

கெடுதிவினாதல்.

கெடுதிவினாதல் - எ - து கெட்டபொருளை வினாவுதல். தண்பட்ட மேவும் வயற்றஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில் பண்பட்ட தேமொழிப் பாவையன் னீர்பனை பட்டகையும் மண்பட்ட கோடு மதம்பட்ட வாயும் வடிக்கணைதோய் புண்பட்ட மேனியு மாய்வந்த தோவொரு போர்க்களிறே.

இ - ள். தண்ணியவோடையும் பொருந்திய வயலுஞ்சூழ்ந்த தஞ்சை வாணனது பொதிய வெற்பிடத்துப் பண்ணுண்டாகப்பட்ட இனிய மொழியையுடைய பாவைபோல்வீர்! பனைபோலுண்டாகியகையும், தன்னிழலைச் சுளித்துப் பாய்தலான் மண்பட்ட கோடும், கரடத்தானத்திலிருந்து வடிந்தொழுகும் மதம்பட்டவாயும், கூரிய என்னைக்கணை மூழ்க் லால் புண்பட்டவுடலுமாய் ஒருபோர்க்களிறு துடிபுனத்தயலே வந்ததோ? கண்ணோல் சொல்லுவீராக. எ - று.

பட்டம் - ஓடை, பட்டமும் வயலும் என உம்மைத்தொகை, மேவுதல் - பொருந்துதல், தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை, பண்-இசை, படுதல் - உண்டாதல், தேம் - இனிமை, பாவை - சித்திரப்பாவை, பனைபட்டகை - பனைபோலுண்டாகியகை; உவமைத்தொகை, வடி-வடித்தல், களிறு - யானை, உம்மை-எண்ணின்கண்வந்தன. கெடுதிவினாதல், வேழம்வினாதல், பன்றிவினாதல், நாய்வினாதல், இனையவினாதல் எனப்புலவுமுன; அவற்றுள் இது வேழம்வினாதல். (௭௨)

† தொல். எழு. தொகைமரபு, சூ. கசு.

ஒழிந்ததுவினாதல்.

ஒழிந்ததுவினாதல் எ-து. இவன் வினாதற்கு விடையின்மையால், நீர் பேசாதொழிந்த தென்னெனவினாதல்.

வனமார் குடினாடுப் பகைக்குர லாமென வாணன்றஞ்சைப் புனமார் குளிரிப் புடைப்பொலி யாற்கிள்ளை போயினிமீண் டினமா மெனவந்திவ் வேனலெல்லாம் வவ்வு மென்பதற்கோ கனமா நறுங்குழ லீர்மொழி யாதொழி காரணமே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைநாட்டில் முகில்போன்ற கருமையாகிய நறியகுழலீர்! மொழியாதொழிந்த காரணம் காட்டிலார்த்த கூகைக்குப், பகையாகிய காக்கைக் குரலாமென புனத்திற் பொருந்திய குளிரியென் னுங்கருவியை நுங்கையாற் புடைத்திடுமோசையால் வெருண்டுபோய்ந் தினிகளெல்லாம்; நீவாய்திறந்து மொழியின், நுமதுகுரலென் நறியாது கிளிகுரலென் மெண்ணி மீண்டு வந்து, இவ்வேனற் கதிரையெல்லாங் கவருமென்பதனாலோ? சொல்லுவீர். எ - று.

‘வாணன் தஞ்சைக்கனமா நறுங்குழலீர்’ எனவும், ‘பகைக்குரலா மெனப் புனமார்குளிரி’ எனவும், ‘போயினிகிள்ளை’ எனவும் மாறிக் கொள்க. என்னை,—

‡ “மொழிமாற் நியற்கை

சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய

முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅல்.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மொழிமாற்றிப் பொருளுதாத்துக்கொள்க.

‘நல்லவரோசொல்லுவீர்’ என்றும், ‘வஞ்சியன்னீருரை மின்கள்’ என்றும், ‘பாவையன்னீர்’ என்றும், ‘கனமாநறுங்குழலீர்’ என்றும், வினாதல் நான்கினும் பன்மையாற்கூறிய சொற்கள் பாங்கி யொருத்தியை யே ‡‡ “ஒருவனாக் கூறும் பன்மைக்கிளவி” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் கூறிய உயர்சொற்கிளவியென் றுணர்க. தலைவியுங்கூட இருந்தாளெனில் வருங்குற்றமென்னவெனின், குற்றமுண்டு. என்னை,—‡ ‘இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்தல்’ என மேலே கூறப்படுதலின், இங்ஙனம் இருவரும் உடனிருந்தாொன்று கூறலாகாவென வுணர்க.

வனம் - காடு. ஆர்தல் - பொருந்தல். குடினாடு - கூகை. பகை - காக்கை. குளிரி - தினைப்புனத்திற் கிளியோட்டவோ ஈழநிலில் வீணை போற்கட்டித் தெறிக்குங்கருவி.

‡ தொல். சொல். எச்சவியல், சூ. கந.

‡‡ ஷே. ஷே கிளவியாக்கம், சூ. 2௭.

‡ “தழுவல் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங் கிளிகழ மரபின்.” —
என்னும் புத்துப்பாட்டில் ‘குளிரும்’ என்பதற்கு நக்சினுக்கினியர் கூறிய
வுரையிற் கண்டுகொள்க. துளிர் எனினும், துளிர் எனினுமொக்கும்.

புடைத்தல் - விரலாற்றெரித்தல். கிள்ளை - கிளியெனல் ஆகுபெயர்.
கனம் - முகில். மா - கருமை. கனங்குழல் என்புழி உவமைத்தொகை.
‘கனமாநறுங்குழல்’ பாரமாகிய நறிய குழுவெனினும் அமையும் என்
பதற்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஓதாரம் - வினா. (எக்)

யாரோ யிவரீமனத்தெண்ணம் யாதெனத் தேரீதல்.

யாரோ யிவாமனத் தெண்ணம் யாதெனத் தேரீதல் எ - து. இவ்வாறு
கண்ணியுந் தழையுமேந்தி ணாபெயா கெடுகியோ டொழிந்தவும் வினாவி
நின்றவரீயாரோ! இவாமனத்தெண்ணம் யாதோ! வென்பாங்கி தன்
மனத்தில் ஆராய்ச்சிசெய்தல்.

தரையார வண்புகழ் தேக்கிய வாணன் றமிழ்த் தஞ்சைசூழ்
வரையாது நுமபதி யாதுநும் பேரென்பா வாரீதுளிக்கார
புரையானை யம்பொடு போந்ததுண டோவென்பர் பூங்கொடியீர்
உரையாத தென்னென்ப ராலெனகொ லோவிவ ருட்கொண்டதே

இ - ள். தராதிறைய வளவியபுகழை நிறைத்த வாணனது தமிழ்த்
தஞ்சைசூழ்த் வரையிடத்து நுமமுடைய பதியாது? நுமமுடைய பெயர்
யாது? என்றுஞ் சொல்லுவர், அல்லாமலும், நெடியதுளியைச் சொரியும்
மேகத்தையொக்கும் யானையென் கையம்போடு வந்ததுண்டோ? என்றுஞ்
சொல்லுவர்; அன்றியும், பூங்கொடிபோலவீ! யாதும் உரையாததென?
என்றுஞ் சொல்லுவர்; ஆதலால், இவரையாரோ! இவருட்கொண்ட எண்ண
மென்கொலோ! அறிகின்றிலேன! எ - று.

தரை - பூவுலகம். ஆர் - நிறைய வண்புகழ் - வளவியபுகழ் தேக்கல் -
நிறைத்தல். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை ‘பதியாது,’ ‘பேர் யாது’
எனமாறுக. வார - நெடுமை. துளிக்கார - துளிசொரியுங்கார. புணர் - உவமை
வுருபு.

‘போந்தது’ - ‘வந்ததோ வொருபோக் களிநே’ என்று தலைவன்
முன் வினாவிய சொல்லையே பாங்கி யீண்டு ‘யானை யம்பொடு போந்த
துண்டோ’ என்று அப்பொருளையே யெடுத்துக் கூறினமையால், ‘வந்தது’
என்னும் பெயராயினவாறு காண்க. அன்றியும், ‘புகியேன்றகவிப் புனத்
திற் கியான்றனி போந்தனன’ என்பதனானு முணர்க.

பூங்கொடியீர் - ஆகுபெயர் உம்மை - இறந்ததுதழீஇய வெச்சு
வும்மை விகாரத்திற் றொக்கது. கொல் - ஐயம். ஓதாரம் - அசை. உட்
கொண்டது - உட்கொண்ட வெண்ணம். (எசு)

குறைபுறவுணாதல் - முற்றும்.

‡ குறிஞ்சிப்பாட்டு.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணூதல்.

எண்ணந் தேளிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாரோ யிவரென் றறிகின்றி லேமெதிர்த் தானாவென்று
வாரேய் கழற்புனை வாணன்றென் மாறை வரையுறைவீர்
ஊரோ தெனமுன் வினாவிப்பின் வேறென் றுறைப்பதெல்லாம்
நேரோ யிவர்பொருட் டாலென்று தோன்றுமென் னெஞ்சினுக்கே.

இ - ளீ. கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையுற்றார்போல் வினாவிய
இவர் யாரென் றறிகின்றிலேம்! போர்க்களத்தி லெதிர்தானாவென்று
கயிறு பொருந்திய கழலைப்புனைந்த வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வந்த
இவர் நம்மைநோக்கி வரையுறைவீர், நும தூதொதுவென முன் வினாவிநின்று
பின் வேறென்றீரகச் சொல்லும் வார்த்தையெல்லாம் ஆராய்ந்தெண்ணில்,
செவ்வனே இவள்பொருட்டென்று என்னெஞ்சினுக்குத்தோன்றும், இதம்
கையமில்லை, ஏ - று.

யாரோ - ஏகாரம் ஈற்றசை. வார் - கயிறு. எய்தல் - பொருந்தல்.
கழல் - வீரக்கழல். புனைதல் - தரித்தல். நேர் - செவ்வை, ஆல் - அசை.

தலைவன் கையுறையேந்திவருதல்.

தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல் ஏ - து. தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்ந்
திருப்பது கண்டு தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல்.

தண்டா மராமலர்ப் பொன்னையும் பார்மங்கை தன்னையும்போல்
வண்டார் குழன்மட வார்மணந் தார்சென்று வாணன்றஞ்சை
நுண்டா தணிபொங்கர் நீழலின் கீழந் துடங்கிடையார்க்
கண்டா தரவையெல் லாஞ்சொல்ல வேநல்ல காலமிதே.

இ - ளீ. வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த நுண்ணிய தாதுகள் பொருந்திய
சோலைநிழற்றண்ணிய தாமமாமலரி லிருக்குந் திருமகளும், பார்மங்கை
யாகிய நிலமகளும்போல, வண்டார்குழலன் மடவாராகிய தலைவியும் பாங்
கியுஞ் சேர்ந்திருந்தா ராதலால், நாய்போய் அந் துடங்கிடையானாக்கண்டு
நமது காதலெல்லாஞ்சொல்ல இது நல்லசெவ்வி. ஏ - று.

பொன் - திருமகள், பார்மங்கை - நிலமகள். மணத்தல் - சேர்தல்.
தாது - பராகம். பொங்கர் - சோலை. துடங்கல் - ஒசிதல். 'இடையார்க்
கண்டு' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. உம்மை - எண்ணும்னமீ.
ஏகாரம் - ஈற்றசை. காலம் - செவ்வி. செவ்வி, பதம், அமைபும், காலம்
என்பன ஒருபொருட்கிளவி. (எசு)

தலைவன்வகை வினாதல்.

தலைவன்வகை வினாதல் எ - து. தலைவன் முன் கெடுதி வினாதல் போல மீண்டு கலைவந்ததோ வென்று வினாதல்.

வல்லா ரிளங்கொங்கை வஞ்சியன் னீர்தஞ்சை வாணனைக்கண் டொல்லார் களத்தி னுடைந்தது போல பொருகலைபோ வில்லார் கணைதப்ப மெய்சோர்ந் தினம்விட்டு வெய்துயிர்த்துப் புல்லார் வதுமின்றி யேவந்த தோடும் புனத்தயலே.

இ - ள். குதுபோன்ற இளங் கொங்கையையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போல்வீர்! தஞ்சைவாணனைக்கண்டு பகைவர் போர்க்களத்தில் உடைந் தோரோடியது போலப் போர்செய்யும் எனது கையில் வில்லார்ந்த கணை தைப்ப ஒரு கலைமான் மெய்சோர்ந்து இனத்தைப்பிரிந்து பெருமூச்செறி ந்து புல்லருந்தலு மின்றி தும் புனத்தயலிலே வந்ததோ? கண்டராயிற் சொல்லுவீர், எ - று.

வல் - குது. ஆர் - ஒப்பு. ஒல்லார் - பகைவர். களம் - போர்க்களம். உடைதல் - படைதட்டழிதல். சோர்தல் - மயங்கல். விடுதல் - பிரிதல். வெய்துயிர்த்தல் - பெருமூச்செறிதல். அருந்தல். வினையெச்ச வடுக்குகள் 'வந்ததோ' என்னும் வினாவினாவினை வினையெண்டு முடிந்தது. ஓகாரம் - வினா. (எ)

எதிர்மொழிகோடுதல்.

(இது வெளிப்படை)

வாக்குந் திறனு மதனையொப் பிர்தஞ்சை வாணன்மஞ்ச தேக்குங் குடுமிச் சிறுமலைக் கேதிரி கோட்டிரலை கோக்குஞ் சரமும் குருதியுஞ் சோரக் கொடிச்சியரோங் காக்கும புனமருங் கேதனி யேவரக் கண்டிலமே.

இ - ள். மெய்த்திருத்தத்தினும் வெற்றியினும் மதனைப்போல்வீர்! தஞ்சைவாணனை முகில நிறையும் உச்சியையுடைய சிறுமலையிடத்துத் திரித்ததுபோலிருக்கின்ற கொம்பையுடைய கலையும், யானைகட்குத் தலைமை யாகிய குஞ்சரமும், குருதியொழுக்க கொடிச்சியராகிய யான்கள் காக்கும் புனப்பக்கத்தே தனியேவரக் கண்டிலேம். எ - று.

வாக்குத்திருத்தம் - மெய் ; அவாய்கிலையான்வந்தது. † " வாக்கணங் ார்மணி வீணை வல்லார்க்கும்" என்னும் கேமசரியா ரிலம்பகத்துப் பாட் டில் வாக்குத்திருத்தமென்றுணர்க.

† சிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், செ. கூஉ.

திறல் - வெற்றி. மஞ்ச - மேகம். தேக்கும் - நிறையும். குடுமி - உச்சி. சிறுமலை - மலைப்பெயர். 'சிறுமலைக்கு' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். திரிதல் - முறுக்குதல். கோடு - கொம்பு. இரலை - கலைமான். குஞ்சரம் - யானை. குருதி - இரத்தம். சோர்தல் - ஒழுகுதல். கொடிச்சியர் - குறத்தியர். இரலைக்கு உம்மை கொடாது குஞ்சரத்திற்கு உம்மை கொடுத்த தென்னையெனின்,

‡ “எஞ்ச பொருட்கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.” — என்னும் விதியாற்
கொள்க. குருதியும் என்னும் உம்மை அசைநிலை. (௭௮)

இறைவனை நகுதல்.

இறைவனை நகுதல் ௭ - து. தலைவன் அப்பாற் சென்றானைப் பாங்கி தலைவியை நோக்கி அசைதியாடி நகாநிற்றல்.

மைவா எலிலங்குகண் மங்கைநல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
இவ்வாளி மொய்ம்பரின் றெய்தமெய்ம் மானிள மாந்தளிரின்
செவ்வாளி யுங்கொண்டு சேட்சென்ற தாலன்று சீதைகொண்கண்
கைவாளி யுங்கொண்டு போனபொய்ம் மானினுங் கள்ளத்ததே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மையெழுதிய வான்போ
லிலங்குங் கண்ணையுடைய மங்கைப்பருவத்து நல்லாய்! இந்த வாளி
போலும் வலியையுடையார் இப்போதெய்த மெய்யாகிய மான் இளமாந்தளி
ராகிய சிவந்த வாளியையுங் கொண்டு சேய்மைக்கண் சென்றதாதலால்,
பண்டைநாளில் இராமனது வாளியையுங் கொண்டுபோன பொய்யாகிய
வானினுங் கள்ளத்தையுடையது. ௭ - று.

‘பொன்மான்’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். இவ்வொய்த மெய்
வானென்று கூறவே அம்மான் பொய்மானென்றே கூறவேண்டு மாதலால்
ஈது பாடமன்மை யுணர்க. ‘மைவா எலிலங்குகண்’ உவமைதொகை.
ஆளி மொய்ம்பர்’ என்பதுமது. மொய்ம்பு - வலி. ‘இளமாந் தளிரின்
செவ்வாளி’ என்றது கையில் அம்பின்றித் தளிர் பிடித்து நிற்பவின்
நகையாடி கூறியது. சேண் - சேய்மை. அன்று - பண்டைக்காலம். சீதை
காண்கண் - இராமன். கைவாளி - கையம்பு. உம்மை - சிறப்பும்மை. (௭௯)

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத் துணர்தல் ௭ - து. பாங்கி
மன்னநிலவின் தலைவன் தலைவியென்றிருவரது மனக்குறிபபை யாரா
து கூறல்.

‡ தொல். சொல். இடையியல், சூ. நகூ.

புனங்காவ லன்றிவள் பூண்டது மாண்டகை போந்ததுமான்
இனங்காவ லின்கலை யெய்யவன் றாலிக லாழிவிந்தை
தனங்காவ லன்றஞ்சை வாணனன் னாட்டிவர் தங்களிற்றும் [தே.
மனங்காவல் கொண்டதெல் லாங்கண்க ளேசொல்லும் வாய்திறர்

இ - ள். போர்செய்யும் நேமியையணிந்த வீரமகளுடைய தனத்துக் குக் காவலனாய் தஞ்சைவாணனது நல்லநாட்டில், இவ்விருவருந் தங் களிற்றா மனத்தைக்காவல்கொண்டதெல்லாம், இவர்கள் கண்கள் யாமறிய வாய்திறந்து சொல்லுதல்போல் அறிவிக்கு மாதலால், இவன் மனத்தின் கண் பூண்டிருப்பது புனங்காவலன்று ; இவ்வாண்டகைவந்தது மானினங் கட்டுக் காவலா யின்பத்தைக்கொடுக்குங் கலையெய்யவன்று. ஏ - று.

ஆண்டகை - அன்மொழித்தொகை. இகல் - போர். ஆழி - நேமி. விந்தை - வீரமகன். வாணன் தோளைப்பிரியாதிருத்தலின் 'தனங்காவலன்' என்று கூறியது. மனங்காவல் கொள்ளல் - வேறோரிடத்திற் செல்லாது காவல்செய்வதுபோலத் தம்மிடத்தில் மனத்தைவைத் திருத்தல். (அ)

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தல் - முற்றும்.

காட்சியில் தலைவி ஆயவெள்ளம் புடைசூழ்ந்து குற்றேவல்செய்ய வீற்றிருந்தாளென்று கூறி, இங்ஙனந் தினைப்புனங் காத்திருந்தாளென்று கூறியதும், தலைவனும் பற்பல நூறாயிரங் கூர்வேலினைஞர் புடைசூழத் தேதோறி வேட்டையாடவந்தாளென்று கூறி, இங்ஙனந் தமிழனாய்த் தழை யேந்தி வந்தா னென்றும், குறையிரந்தா னென்றுங் கூறியது மாறுபா

வேறு.

(அ) வெளிப்பாடு) - தலைவி ஆயக்கூட்டமும் டனஞ்செயினன், மாறுபாடன்று. எனின், - தலைவி விரைவாக முன்போலே சூழ்ந்து பிரிந்து விளையாடாநிற்ப, இவளும் பற்பல விளையாட் டினுள் இதுவுமோர் விளையாட்டாகவும், தலைவன் குறியிடத்து வரின் தனித்து அவனைக் கூடவேண்டுமென்னுங் கருத்தாகவும் புனங்காத்தா னென்றும், தலைவன் கூர்வேலினைஞரும் வேட்டைவிருப்பாற் சூழ்ந்து பிரிந்துசெல்லாநிற்ப, இவளும் வேட்டை மீதுரப்பட்டுப் பாங்கியாற் கூட வேண்டுமென்னுங் கருத்தினால், தலைவி குலமுறைமை யொருவர்க்கொரு வர் தழையுங் கண்ணிபுங்கொடுத்துக் காண்டலுள் இவர் அவற்றையெற்றுக் கோடலுந் தொன்றுதொட்டு நடந்துவரு மியல்பாதலால், தழையுங் கண் ணியுமேந்திவந்து நின்று குறையிறந்தாளென்றுங் கூறியது மாறுபாடன் றென வுணர்க. எனவே, - எளியளாய்ப் புனங்காத்தாளாமல்லன், எளிய னாய்க் குறையுந் திறந்தானு மல்லன் என்பது தோன்றியவாறுணர்க.

பாங்கிமதி யுடன்பாடு - முற்றும்

பாங்கியிற்குட்டம்.

அஃதாவது, பாங்கி கூட்டுவிக்கத் தலைவன் கூடுங்கூட்டம்.

“இரந்துபின் னின்றல் சேட்படை மடற்கூற்று
மடல்விலக் குடன்படன் மடற்கூற் றொழிதல்
குறைநயப் பித்த னயத்தல் கூட்டல்
கூட லாயங் கூட்டல் வேட்டலென்

நீராறு வகைத்தே யிருளையிற் கூட்டம்.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால் பாங்கியிற் கூட்டம் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

தலைவனுட்கோள்காற்றல்.

தலைவனுட் கோள்காற்றல் எ - து. தலைவன் தான் உள்ளத்தின்கண்.
கொண்ட காதலைக் கூறுதல்.

வாவுங் கலைவிர்தை காவலன் வாணன்றென் மாரையன்னீர்
ஏவுந் தொழிலெனக்கேதிய லாததிங் கேதும்க்கோர்
மேவுஞ்செய் குன்றமுஞ் சோலையு மாகப்பொன் வெற்பும்விண்ணோ
காவுந் தரவும்வல் லெனெனையாளுங் கடைக்கண்வைத்தே.

இ - ள். மேலெழுந்து தாவுதலைச்செய்யும் கலையை யூர்தியாயுள்ள
வீரமகளுக்குக் காவலனாகிய வாணனது தென்மாறை நாடுபோல்வீர்!
நீர் என்னை யேவற்றொழில் இவ்விடத்தெனக்கியலாததேது? எத்தொழில்
செய்யவும் வல்லென்; துமக்கு வினையாடற்குப் பொருந்தும் ஒப்பற்ற செய்
குன்றுஞ் சோலையுமாக மேருமலையுங் கற்பகக்காவும் தரவும் வல்லமை
யுடையேன்; என்னிடத்துக் கடைக்கண்வைத்தாளும்படி செய்வீர். எ - று.

வாவுதல் - தாவுதல். விர்தை - வீரமகள். ‘மேவுமோர் செய்குன்று’
என மாறுக. ‘தரவும் வல்லென்’ என்புழி உம்மை நீர் எத்தொழில்
ஏவினும் அத்தொழில் செய்யவும் வல்லெனென்று தோன்றினமையால்
இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. இதனுள் செய்குன்றமும், சோலையு
மாகப் பொன் வெற்பும், விண்ணோர் காவும் என்பது நிரனிறையெனக்
கொள்க. (அக)

பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்.

பாங்கி குலமுறைகிளத்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்குப்
பாங்கி குலமுறைமையால் இயையாதென மறுத்துக் கூறல்.

நீவே றுரைக்கின்ற தென்குற மாதெங்க ணேரிழைபோர்
மாவேழ வன்படை வாணன்றென் மாறை மணியையன்றித்
தாவேது மில்லாத் தமனிய மீது தலம்புரக்குங்
கோவே யூழ்த்துவ ரோவறி யோருங் குருவிர்தமே.

அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ, உள்,

இ : ள். இவ்வுலகைப் புரக்குங் கோவாகிய தன்மையைப் பெற்றோம்! நீ யிபையுந் தன்மையைக் கூறுது இயையாது கூறியதென்னை? எங்கள் நேரிழை குறமாது, போர்செய்யும் பரியும் வேழமும் வலியபகையாக யுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் பிறக்கும் மணியை யன்றிக் கேடேதுமில்லாத பசும்பொண்ணின் மீது வறுமைபட்டோருங் குருவீர் தத்தை யழுத்துவரோ? ஏ - று.

‘எங்க ணேரிழை குறமாது’ என இயையும். ‘மாவேழம்’ என்புழி உம்மைத்தொகை. மணி - பதுமராகம். தா - கேடு. தமனியம் - பொன். ஓதலம்புரத்தல் - உலகைக்காத்தல்.

வறியோர் - நல்குரவோர். அன்றி என்னும் வினையெச்சக் குறிப்பு ‘அழுத்துவரோ’ என்னும் முற்றுவினையொண்டது. ஓகாரம் எதிர்மறை. ‘வறியோரும்’ என்னும் உம்மை இழிவுசிறப்பு.

‘குருவீர்தம்’ என்பது ‡ “கதிர்நிரா பரப்பு மணிமுடித்தேவர்” என்புழி “குருவீர்தஞ் சவுகந்தி கோவாங்கு சாதகங் குரமென்னுஞ் சாதிகள் நான்கில்” என்று கூறிப் பின்னும் அப்பாட்டிலே —

“செம்பஞ் சரத்தந் திலகமு லோத்திரம்

முபலின் சோரி சிந்தூரங் குன்றிக்

கவிரல னொன்னக் கவர்நிற மெட்டுங்

குருவீர் தத்திற் குரித்தன நிறமும்” — என்று கூறிய வதனால, ‘குருவீர்தம்’ என்பது பதுமராகமணிக்கு பொதுமணியாவதும், உச்சிக் கதிர்போலக் கதினொழுவதாங் கதிரில்லாதது எட்டுவகையி லொரு நிறங் கொண் டிருப்பதும குருவீர்தக்கல்லென்று கண்டுகொள்க. (அஉ)

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மிக்கா றுளரலலர் மெல்லியன் மாதரின் மேதினிமேல் தக்கார் புகழ்தஞ்சை வாணர்பி ரான்றமிழ் நாடனையாய் மைக்கா ரிகர்குழல வள்ளிசெவ் வேளுக்கு வலலவையாய் இக்கா ரணமுண ராதென்கொ லோரின் றியம்புவதே.

இ - ள். மேதினிமேல் தகுதியுடையோராற் புகழப்பட்ட தஞ்சையி லுள்ள வாணர்பிரானது தமிழ்நாடுபோல்வாய்! மெல்லிய இயல்பின யுடைய மாதரில் மிகுதிதன்மையை யுடையா ரல்லாசார்? கரிய முகிலை

‡ கல்லாடம், செ. கூள.

யொக்குங் குழலினையுடைய வள்ளி முருகக் கடவுளுக்கு வல்லவையாகிய இக்காரணமுணராத இயையாதென்று நீ சொல்லுவதென். எ - று.

‘மிக்குள ரல்லார்’ என மாறுக. மேதினி - புவி. தக்கார் - பெரியோர். செவவேள் - முருகக்கடவுள். வாணர்பிரான் - அவன் குலத்தில் வாணனென்று பிறக்குமவர்கட் கெல்லாஞ் சிறந்தோன். ‘கொலை காலையிற் படைநேரியர் கோன்’ என்று முன்னங் கூறியதுபோலக் கொள்க. தமிழ் நாடு - பாண்டிநாடு. வல்லவை - தேவி. காரணம் - கதை, கொலோ - அசைநிலை. (அசு)

பாங்கி யறியாள்போன்று வினாதல்.

பாங்கி யறியாள்போன்று வினாதல் எ - து, இவன் தலைவியிடத்துக் காதல்கொண்ட தறியாள்போல நீ யெவளிடத்துக் காதல் கொண்டா யென வினாதல்.

பொன்னிய லூசலும் பொய்தலு மாடியெப் போதுநன்னீர்
மன்னிய னீலமு நித்தில முங்குற்று வாணன் றஞ்சை
இன்னிய லாரு மிளமரக் காவி னிடம்பிரியாக்
கன்னியர் தாமபலர் யாரின்னை வாட்டிய காரிகையே.

இ - ள். பொன்னாவியன்ற ஓசலும் வினையாட்டுமாடி யெஞ்ஞான்றும் நிலைபெற்ற நீலமும்முத்துங் குற்றும்வாணன துதஞ்சைநாட்டில் இனிய இயல்பொருந்தும் இளமரச்சோலையிடம் பிரியாதகன்னியர்கள் தாம் பலர், அவருள் நின்னைவாட்டிய காரிகையார்? யான் அறிய வுரைப்பாயாக.

‘பொன்னியல்’ என்புழி மூன்றனுருபு தொக்கது. பொய்தல் - வினையாட்டு. நீலம் - குவளை. நித்திலம் - முத்து. இன்னியல் - இனியசாயல். கா - சோலை. காரிகை - பெண். ஊசலும் வினையாட்டும் இவ்விரண்டையும் ஒரு தொழிற்படுத்தி ‘ஆடி’ என்றும், நீலமும் நித்திலமும் இவ்விரண்டையும் ‘குற்று’ என்னும் பலபொருள்குறித்த வொருசொல்லால் நீலப் பூவை ‘கொய்து’ என்றும், நித்திலத்தை ‘அவைத்து’ என்றும் கூறினொன்றுணர்க.

அவைத்தல் - உரலில் நெல்லு முதலியன பெரிதும் குற்றுத்தல். —

“துவைக்குந் துணிமுன்னீர் கொற்கை மகளீர்

அவைப்பதம் பல்லிற் கழுகொவவா முத்தம்

மணங்கமழ் தாரச்சதன் மண்காக்கும் வேலின்

அணங்கமுத மன்னலார் பாடல்.” — என இதனுள் பெண்

கள்கிறுசோறடுதற்கு நித்திலங் குற்றுதற்கு அவைநீதல் என்று பொருள் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. தலைவன் - முன்னிலையெச்சம். (அசு)

இறையோன் இறைவிதன்மை யியம்பல்.

(இது வெளிப்படை.) தன்மை - இலக்கணம்.

தாளினை மாந்தளி ரல்குல்பொற் றேரிடை சங்கைகொங்கை
கோளினை கோலக் குரும்பைகை காந்தள் கொடிக்கரும்பார்
தோளினை வேய்முகந் திங்கள்செவ் வாயிதழ் தொண்டையுண்கண்
வாளினை வார்சூழ லாய்வாணன் மாறையெம் மன்னுமிர்க்கே.

இ - ள். வார்சூழாய் ! வாணனது மாறைநாட்டிலிருக்கும் எம் மன்
னுமிர்போல்வாட்டு இலக்கணம், - தாளினை, மாவினது தளிர்; அல்குல்,
பொன்னி னலங்கரித்த தேர்; இடை, உண்டு இல்லையென்னுஞ் சங்கை;
கொங்கை, கொத்திவிரண்டினைந்து அழகார்ந்த குரும்பை; கை, காந்தள்;
கூங்கொடியுங் கரும்புங் குங்குமம் வெளுத்தாலார்ந்த தோளினை, வேய்;
முகம், திங்கள்; சிவந்த வாயிதழ், கோவைக்கனி; மையுண்டகண்,
வாளினை; நீயறிவாயாக. ஏ - று.

சங்கை - ஐயம். † “கோள்கொத்துக் கோட்டெங்கின் குலைவாழை”
என்புழி கோள்கொத்தினை யுணர்த்தியவாறுணர்க. அன்றியும், †† “கோள்
வண்கோட்பலவின்” என்புழியும் கோள்கொத்தினையுணர்த்தியவாறுணர்க.
கோலம் - அழகு. கொடி - வல்லி. ‘கொடிக்கரும்பு’ என்புழி உம்மைத்
தொகை. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. மன்னுயிர் - ஆகுபெயர், (அரு)

பாங்கி தலைவியருமைசாற்றல்.

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல் ஏ - து. பாங்கி தலைவியை யறியாளாக்
கிக் கூறல்.

புகழார் வராயெம் புரவலன் காதற் புதல்வியைநீர்
இகழா வெளியளென் றெண்ணப்பெ றீரோமக் கென்றும்வண்மை
திகழா பரணன் செழுந்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினுள்ளீர்
அகழார் கலியுல கிற்புல னான வணங்கவளே.

இ - ள். எமக்கெஞ்ஞான்றும் வளமையொளிரும் ஆபரணம்போன்ற
செழுந்தஞ்சை வாணனது சிலம்பிலிருப்பீர் ! புகழ் நிறைந்த வரைக்கு
இறைவனாகிய எம் புரவலர்க்குக் காதற் புதல்வியாயுள்ளாளை யிகழ்ந்தெ
ளியளென் றெண்ணப் பெறுந்தகுதி யுடையரல்லீர்; அவள் சகரரால்
அகழப்பட்ட கடல்குழிந்த வுலகில் அறிவுருவான தெய்வப்பெண். ஏ - று.

வரை - மலை, புரவலன் - அரசன். ஆர்கலி - கடல்.

(அங்)

† பட்டினப்பாலை.

†† மலைபடுகடாம்.

தலைவர் இன்றியமையாமை வியம்பல்.

தலைவர் இன்றியமையாமை வியம்பல் எ - து. இன்றியமையாமை ஓர் சொல் முடிந்த பொருளாய் துணிபுபற்றியசொல். என்னை, —

‡ “நீரின் மமையா துலகெனின் யாரியார்க்கும்

வானின் மமையா தொழுக்கு,” — என்பதுபோலத் தலைவி இன்றியமையாமை கூறல்.

வனைந்தா லனகொங்கை மாதுரு வாய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில் புனைந்தா லனைய புனத்தயல் வாய்வண்டு போதகத்தேன் நனைந்தா லனையவென் னல்வினை தான்வந்து நண்ணிற்றென்று • நினைந்தா லணங்களை யாய்தமி யேனுயிர் நிற்கின்றதே.

இ - ளீ. அணங்குபோல்வாய்! தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து அலங்கரித்தாற்போலும் புனத்தின்பக்கத்தில் என் நல்வினைதான் கைவல் லார் கையினுற் செய்துவைத்தாற்போலும் கொங்கையையுடைய மாதுரு வாய்வந்து பொருந்திற்றென்று நீ நினைத்தால், போதகத்திலிருக்குந் தேனில் வண்டு நனைந்தாலொத்த அத்தலைவி யின்பத்தின் மூழ்குந் தமியேனுயிர் நிற்கின்றது; நினையாவிடின் நில்லாதென் றறிவாய். எ - று.

போது தலைவியாகவும், தேன் இன்பமாகவும், வண்டு தானாகவும் உவ மித்தவதனான் தலைவியின்பத்து மூழ்குமென்று வருவிக்கப்பட்டது.

வனைதல் - செய்தல். புனைதல் - அலங்கரித்தல். அயல் - பக்கம். நண்ணல் - பொருந்தல். அணங்கு - தெய்வப்பெண். ‘நினையாவிடி லுயிர்நில்லாது’ என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ‘போதகத்தேன் வண்டு’ எனவும், ‘என்னல் வினைதான் வனைந்தாலன கொங்கைமாதுரு வாய்’ எனவும் மாறுக. (அஎ)

பாங்கி நீள்தறை நீயேசேன் றுளையென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மருப்பா வியதொங்கல் வாணன்றென் மாறை வனசமலர்த் திருப்பாவை பன்னவென் சேயிழை யாட்குன் திருவுளத்து விருப்பா கியகுறை யுள்ளதெல் லாஞ்சொல்லி வேண்டுகநீ பொருப்பா மொழியப் பெறுமொம னேரிலை போல்வனவே.

இ - ளீ. குறிஞ்சிநிலத் திறைவனே! மணம்பொருந்திய மாலையை யுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டுத் தாமரைமலரி லெழுந்தருளி யிருக்குந் திருமாதூபோன்ற ஏம்பெருமாட்டிக்கு உனது திருவுளத்து விருப்பமாகிய குறையுள்ளதெல்லாம் நீயே சொல்லி வேண்டிக்கொள்வா

யாகவன்றி எம்போல்வார் இவைபோன்ற காரியங்கள் மொழியப்பெறுந் தகுதியரல்லார். எ - று.

மரு - மணம். புரவுதல் - பொருந்துதல். தொங்கல் - மாலை, வனசு
மலர் - தாமரைமலர். திருப்பாவை - திருமாதா. பொருப்பன் - குறிஞ்சி
நிலத்திறைவன். (அஅ)

(பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

(இது வெளிப்படல்.) பழித்தல் - பழித்துக்கூறல்.

வில்லார் நுதல்வெய்ய வேலார் விழிக்கென் மெலிவுசொல்ல [ன்
வல்லா ரிலைசொல்ல வல்லையென் நியான்றஞ்சை வாணன்றெவ்வி
ஒல்லா திதுநாமக் கென்றுண றோனின் றுணங்கியிந்நாள்
எல்லா மிரந்தது நின்குறையேயல்ல வென்குறையே.

இ - ள். வில்போன்ற நுதலும், வெவ்வியவேல்போன்ற விழியுமுடை
யாட்கு எனது மெலிவுசொல்ல நின்னையல்லால் ஒல்லாரிலை; நீ வல்லை
யென்றெண்ணி யான் தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவர்செய்தி யார்க்கும்
பொருந்தாததுபோல, என்செய்தி நாமக்குப் பொருந்தாதென்று அறியேன்
வேட்கைவெயிலின லுலர்ந்து, செஞ்சுடர்தோன்றுங் காலையில் தொடங்கி
இன்றாகிய இந்நாள் முற்றும் தும்மையிரந்தது நின்மேற் குறையல்ல, என்
மேற்குறை. எ - று.

ஆர் - ஒப்பு, 'நுதல்விழி' என்புழி உடமைத்தொகை. விழி-ஆகுபெயர்.
தேவ் - ஆகுபெயர். ஒல்லாது - பொருந்தாது. உணங்கல் - உலர்தல்.
'இன்றிந்நாள்' என இயையும். 'நின்குறையல்ல வென்குறை' என்றது
குறிப்புமொழி. 'கற்கறித்து நன்கட்டாய்' என்பதுபோல 'வயக்குறு
மண்டிலம்' என்னும் பாலைக்கலி பன்னீரடித்தரவில் 'இறத்திராலைய மற்
றிவ ணிலைமை கேட்டமின்' என்றதுபோலும் ஒருமை பன்மை மயக்க
மெனக்கொள்க. பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். (அக)

'இன் நிந்நாளெல்லா மிரந்தது' என்று வறையறுத்துக் கூறியவதனால்
'குறையுறவுணர்ந்தல்' முதல் நாலாநாட் செய்தியென்று
அறிவித்ததற்குக் கூறியவாறென் றுணர்க.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல் எ - து. தலைவி பிறதுயரமறியாளெனப்
பேதைமையைப் பாங்கி தலைவன் உளங்கொளச சாற்றல்.

தேனுஞ் சுரும்புஞ் செறிதொங்கல வாணன்றென் மாறாவெற்பா
மானங் கலையும் வடிக்கணையாலெய்து மன்னுயிரும்
ஊனுங் கவர்கின்ற தன்னையா போலுயி லொத்தகண்ணுள்
தானும் பிறருள்ள கோயறி யாத தகைமையுளே.

இ - ள். பெடையுஞ் சுரும்புஞ் செறிந்த மாலையை யணிடும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிலுள்ளவனே ! மானும் கலையும் வடித்த கணையாலெய்து அவ்விலங்கினது உயிரும் ஊனுங்கொள்கின்ற தன்னுடன் பிறந்த தன்னையர்போல, வேலொத்த கண்ணினை யுடையாள் தானும் பிறருள்ளத்தின்கண்ணுள்ள நோயையறியாத முறைமையன்று. எ - று.

தேன் - சாதிப்பெயர் ; பெடைமேல் நின்றது. சுரும்பு - ஆண்வண்டு. வடி - வடித்தல். கவர்தல் - கொள்ளுதல். தன்னையர் - தமையர். அயில் - வேல். தகைமை - முறைமை. ஓரிடத்திற் பிறந்தவாகலான் தன்னையர் குணம் இவட்குமாயினவாறுணர்க. (கூ)

காதலன் தலைவி முதறிவுடைமை மொழிதல்.

காதலன் தலைவி முதறிவுடைமை மொழிதல் எ - று. அவ்வாறு கூறிய பாங்கியை நெருக்கி முதிர்ந்த அறிவினையுடையாள் தலைவி, அவளை அவ்வாறு கூறற்பாலையல்லவென்று தலைவன் கூறல்.

வருநீர் வனமுலை மங்கைகல லாய்செங்கை வாணன்வையை
தருநீர் மலிவயற் தஞ்சையன் னானன்று தஞ்சமிலென்
நருநீர் நவைபுறக் கணமலர் நீதெளித் தாற்றினளால்
இருநீர் நிலங்கொள்ளு மோவறி யாளென்னு மிவவுரையே.

இ - ள். அழகின்றன்மை நாட்டு நாள்மிக்காய்த்தோன்றும் முலையை யுடைய மங்கைப்பருவ நல்லாய் ! சிவந்த கையையுடைய வாணனது வையையாறு தரும் நீரான் மலிந்த வயலினையுடைய தஞ்சைநகர்போல் வாள் முன் பற்றுக்கோடில்லேன், பிறொய்தற் கரிதாகிய கல்வியறிவு வேட்கையான் குற்றமுறும்போது, அக் குற்றந்தீரத் தனது கண்மலரி னுள்ள அருளாகிய நீரைத்தெளித் தாற்றினாளுதலால், அவளை யறியா னென்று கூறிய இவவுரையைப் பெருநீர் சூழ்ந்த இவவுலகம் முறைமை யென்று கொள்ளாது. எ - று.

‘வனநீர் வருமுலை’ என மாறுக. மலிதல் - நிறைதல். தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு. அருநீர் - அரிய கல்வியறிவு. நவை - குற்றம். நீர் - அருள். ஆற்றுக - தணித்தல். இருநீர் - பெருநீர். ஓகாரம் - எதிர்மறை. (கூக)

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக் கூறல்.

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக்கூறல் எ - று. இவ்வாறு கூறக் கேட்ட பாங்கி முன் நின்வேட்கை தீர்த்தாளென்று கூறினையே, அவ்வாறு இன்னங் கூடுகவென்று கூறல்.

செறிவளர் காவியயற்றஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
நெறிவளர் வாரக்குழ னேரிழை யாளன்ன நீர்மையளேல்
குறிவளர் காவின்முன் கூடிய வாரின்னுங் கூடுகீ
கறிவளர் சாரல்வெற் பாபிற ராலென்ன காரியமே.

இ - ள். கறிக்கொடி வளருஞ் சாலையையுடைய வெற்பனே ! ஒழுங்
காய் வளர்ந்த வார்ந்த குழலையுடைய நேரிழையான் நின் வேட்கை தணித்
தும் அத்தன்மையாகிய குணமுடையாளேல், வளருங்காவி செறிந்த
வயல் குழிந்த தஞ்சைவாணன் சிறுமலைமேல் நீ கூடுங்குறி வளரப்பட்ட
காவில் முன் கூடியவாறுபோல் இன்னுங் கூடுக; என்போலும் பிறரால்
என்னகாரியம்? எ - று.

‘வளர்காவி செறிவயல்’ என மாறுக, காவிய - நீலம். நெறி - ஒழுங்கு.
குறி - கூடுமிடம். கறி - மிளகு; ஆகுபெயர். சாரல் - மலேப்புக்கம். (கூஉ)

தன்னிலை தலைவன் காற்றல்.

தன்னிலை தலைவன் காற்றல். எ - று. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலை
வன் வேட்கை நோயால் உழக்குந்தன்மை கூறல்.

உரைத்தென் பிறவந்தப் பைந்தொடி யாக முறாவிடில்வெண்
முரைத்தென் கடன்முத்துத் தன்மலைச் சந்துஞ் செழும்பனிரீர்
அரைத்தென் புருகமெய் யப்பினும் வெப்ப மறாதினிரின்
வரைத்தென் கருமமெல் லாந்தஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் மலைவிலிருக்கும் அணங்கே ! அந்தப் பைப்
தொடியை யுடையாளது ஆகத்தைக் கூட்டாவிடில் யான் சொல்லி
யென்னபயன்? வெண்மை நிறம்பொருந்திய திரைபொருந்தும் தென்கட
லிடைப் பிறந்த முத்தும், பொதியமலைப்பிறந்த சந்தனமுஞ் செழும்பனி
ரீர்விட்டரைத்து வேட்கைத்தீயில் வெதும்பிய எலும்புருக என்மேனியெங்
கும் அப்பினையும் வெப்பமாறாது; இன்று எனது காரியமெல்லாம் நின்
தெண்ணத்தின்மட்டிப்பட்டது. எ - று.

எனவே, — உய்யச்செய்யினும் நையச்செய்யினும் நீயல்லால்வேறில்லை
யென்றவா ராயிற்று. பிற - அசைநிலை. பைந்தொடி - அன்மொழித்
தொகை. ஆகம் - மெய். திரை - அலை. தென்மலை - பொதியம். சந்து -
சந்தனம். ஆறாது - அரது எனக் குறுக்கும்வழி குறுக்கலாய் நின்றது;
வாராது - வராது, தாராது - தராது என்றாற்போல. (கூக)

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல்

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல் எ - று. ‘இவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி
உலகில் வேட்கை கொண்டோர் சான்றோரை முன்னிட்டு வரைந்து
கொள்வர், அவ்வாறு உலகியலால் நீயும் வரைந்துகொள்கவெனக் கூறல்.

விரையக நாண்மலர் மெல்லியன் மாதை விரும்பினையேல்
வரையக நாட வரைந்துகொ ணீதஞ்சை வாணன்முநீர்
தரையக நான்மறைக் கேள்வியர் வேள்வியர் சான்றவர்தம்
உரையக நாடிமுன் னிட்டன தாகு முலகியலே.

இ - ன். மலையிடமாகிய நாட்டையுடையவனே ! தஞ்சைவாணனது முநீர் சூழ்ந்த புலியகத்தில் வேட்டைகொண்டார் செய்யும் உலகமுறை மை நான்கு மறையையுங் கேள்வியாலறிந்து வேள்விசெய்யுஞ் சான்றவர் கூறு முரையிடத்துக் கொண்ட பொருளைக் கருதி அவரை முன்னிட்டு வரைந்துகொள்ளில் அன்னதாகுமாதலால், மணத்தைத் தன்னிடத்திலே யுடைய நாண் மலரிலிருக்கும் மெல்லிய இயல்பினையுடைய மாதபோல் வானை விரும்பினையேல், நீ வரைந்துகொள்வாயாக, எ - று.

விரா - மணம். நாண்மலர் - முறுக்கவிலும்லர். மாது - ஆகுபெயர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். உரையகம் - ஆகுபெயர். கேள்வியர் - முற் றெச்சம். அனது - இடைக்குறைவிகாரம். (கூச)

த லை ம க ன் ம று த் த ல்.

(இது வெளிப்படல்.)

வெண்டா மரைமங்கை காதல னாகிய வேதியன்பால்
உண்டா கியதொல லுலகிய லாலுங்க ளாரணங்கை
வண்டார் சூழலி வரைந்துகொள் வேன்றஞ்சை வாணன்வண்மை
கண்டா லருளுள்ள நீயென தாருயிர காத்தபின்னே.

இ - ன். வண்டார்ந்த சூழலையுடையாய் ! தஞ்சைவாணனது கொடை கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீயாதலால், இப்போது என்னுடைய அரிய வுயிரோருந் தன்மையவாய் நின்றது, அது ஏகாமற் காத்தபின் வெண்டா மரை மங்கைக்குக் கணவனாகிய மறையோனிடத் துண்டாகிப் பழைமை யாகிய வுலகியலால் உங்களுடைய ஆரணங்குபோல்வானை நீர் சொன்னபடி வரைந்துகொள்வேன். எ - று.

வெண்டாமரைமங்கை - வாணி. வேதியன் - பிரமன். ஆரணங்கு - ஆகுபெயர். நல்குரவால் உயிர்போகின்றனாப் போகாமல் நிலைமையைச் செய்யுங் கொடையாதலால், அக்குடையைக்கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீ யெனவே, கொடைக்கும் அவளருளுக்கும் உவமைகூறியவாற்றான் 'என தாருயிர் காத்தபின்' என்று கூறியவா றுணர்க. வண்மை - கொடை. (கூடு)

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல்.

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல் எ - து. பாங்கி தானும் அஞ்சினவளாய்த் தலைவனை அப்புணம்விட்டுப்போக அச்சமுறுத்திக் கூறல்.

மல்லார் புயன்றஞ்சை வாணன்வெற்பாவெமர் வந்தினியிக்
கல்லார் வியன்புனங் காவல்வி டாரவர் காணிந்மிகப்
பொல்லா திருண்டது போதும் நியாங்கனும் போதுமிங்கு
நில்லா தெழுந்தரு ணீயுமிப் போது நெடுத்தகையே.

இ - ள். மீற்றொழில் பொருந்திய புயத்தைபுடைய தஞ்சைவாணன்
வெற்பிடத்துள்ளவனே ! எங்கட்குத் தமராயுள்ளவர் இன்றுவந்து மலை
யார்த்தகன்ற புனம் இராக்காவல்லிட்டார்; அவர் நின்னைக்காணில் மிகவும்
பொல்லாராயிருப்பர்; நெடுத்தகையை புடையவனே ! இருண்டதுபோது
‘எம்மூர்க்கு யாங்களும் போதும், நீயும் இப்போது இங்கு நில்லாதெழுந்தருள்
வாயாக. எ - று.

எமர் - எமக்குத்தமர். வியன் - அகற்சி. நெடுத்தகை - அன்மொழித்
தொகை. இதனுள் ‘வெற்பா’ எனவும், ‘நெடுத்தகை’ எனவும் இரண்
டிடத்தும் பொருட்பெயர் முன்னிலையாய் நின்றது. இவ்வாறு வந்த
தென்னையெனின், —

† “பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்

பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால்,

‡ “பொற்புண் சுமந்த புணாமென்முலைக் கோடுபோழ

நற்பூங் கழலா னிருதிங்க ணயந்தவாறுங்

கற்பா டழித்த கனமா மணித் தூண் செய்தோளான்

‘வெற்பூ டறுத்து வினாவின்னெறிக் கொண்டவாறுங்.” — இதனுள்
‘நற்பூங்கழலான்’ எனவும், ‘கற்பாடழித்த கனமாமணித் தூண் செய்
தோளான்’ எனவும் இரண்டிடத்தும் படர்க்கைப்பெயர் ஒரு பொருளைக்
கருதியவா றுணர்க.

“வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்

தையலா யினறுநீ நல்கினே - நல்காயேந்

கூடலார் கோவொடு நீயும படுதிபே

நாடறியக் கவவை யொருங்கு.” — என்பதனுறு முணர்க.

இவ்வாறு வருதல் பெரும்பான்மையும் வழுவமைதியாய் வருதலின்,
இச்செய்யுளுள்ளும் இரண்டிடத்தும் முன்னிலைப் பொருளைக் கூறியவா
றுணர்க, மற்று - அகை.

(கக)

† தொல். சொல், கிளவியாக்கம், சூ. நள.

‡ சிந்தாமணி, பதிகம், செ. கச.

தலைவன் கையுறை புதுத்தல்.

(இது வெளிப்பட.)

சிமையார் மலயத் தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
அம்மையா கியதடந் தோளன்ன மேயணியத்தகுமால்
உமையா ளிறைவன் பயிலகயி லாயத்து மும்பர்தங்கு
இமையா சலத்துமெல் லாமிலலை யானிக ரித்தழைக்கே.

இ - ள். கெரத்தைப் பொருந்திய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழ்
வளர்க்குந் தஞ்சைவாணனது சிறுமலைமேலிருக்கும் மூங்கிற் பெரியதோளை
யுடைய வண்ணம் போல்வாய் ! இத்தழைக்கு நிகர் உமையாள் இறைவனா
கிய சிவன் பிரியாது பழகியிருக்குங் கயிலாயத்தும், தேவர்கள் பிரியாதிருக்
கும் இமையாசலத்தும் முற்றுமில்லை யாதலால் அணியத்தகும். எ - று.

சிமையம் - சிமை. யென விகாரப்பட்டு நின்றது. மலையம் - பொதிய
மலை. அமை - மூங்கில், தடந்தோள் - பெரியதோள். அன்மம் - ஆகு
பெயர். நிகா - ஒப்பு 'தடந்தோளாகிய' என மாறுக. ஜல் - அசை.
இத்தழைக்கு நிகரிலலை யென்று கூறுவ தென்னையெனின், தன்னுயிரை
நிறுத்தற் கேதுவாகலானும், மனத்துக்குத் தான்முன்னிற்றலானுமென்
றுணர்க. (கஉ)

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.

(இது வெளிப்பட.)

மல்குற்ற தண்புனல் சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பா
நல்குற் றவையிந்த நாட்டுள் வன்மையி னன்னுதலாள்
அல்குற் றடத்தெமர் கண்டா லயிர்ப்ப ரதுவுமன்றிப்
பல்குற் றமுமவரு மாலயாங்கள் வாங்கேம் பசுந்தழையே.

இ - ள். நிறையுற்ற தண்புனல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் மலையவெற்பி
லிருப்பவனே ! நீ தரப்பட்ட இத்தழை இந்நாட்டிலுள்ள வல்லமையால்
நன்னுதலாள் அல்குற் றடத்திலே யணியில எம்க்குத் தமராயுள்ளார்
கண்டால் ஐயப்படுவர், அதுவுமன்றிப் பல குற்றமும் வருமாதலால் இப்
பசுந்தழையை யாங்கள் வாங்குதல்செய்யேம். எ - று.

மல்குறல் - நிறைதல். நல்குறல் - தருதல். அயர்த்தல் - ஐயப்படு
தல். குலத்துக்கும், தலைவிக்கும், தனக்கும் மறுவென்பதுபற்றிப் பல குற்ற
மென்று கூறினாள். (கஅ)

ஆற்ற நெஞ்சினே டவன் புலத்தல்.

ஆற்றநெஞ்சினே டவன் புலத்தல் எ - று ஆற்றாமையாகிய நெஞ்
கடனே தலைவன் புலந்து கூறியது.

உழையும்வெங் காளமும் போலுங்கண் னாளொரு காலமுள்ளங் குழையுமெம் பாலென்று கொண்டநெஞ் சேகலிக் கோடைமண் மழையும் தாரமும் வந்தன வாணன்றென் மாறையின்மார் [மேல் நுழையுந் போலிங்ங னேகவின் வாடத் தவஞ்செய்ததே.

இ - ள். மானும் வெவ்லியவிடமும்போலுங் கண்ணையுடைய பாங்கி யானவன் யாம் இரந்து பின்னின்றே மாயின், ஒருகால் மனமினகுமென் றெண்ணங்கொண்ட நெஞ்சே! கலியாகிய கோடைகுழந்த இம்மண்ணுல கின்மேல், கோடை வெப்பந்தணி ய மழையும் மந்தாரமும் வந்தாற்போன்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டில், நம்மைப்போல் இந்த மாந்தழையும் அழகு வாடத் தவஞ்செய்தது, யாம் என்செய்வோம்! எ - று.

உழை - மான். காளம் - விடம். குழைதல் - இளகுதல். கவின் - அழகு. 'மழையு மந்தாரமும்' என்பதற்கு மேகமும் மந்தாரத் தருவும் என்று பொருளுணாப்பாருமுளர். மழைபோல் உடனே வெப்பத் தணி யாமையின் அது பொருளன்மையுணர்க. 'யாம் என்செய்வோம்' என்பது சொல்லெச்சம். (கூக)

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல் எ - து. இவ்வாறு கூறுதல்கேட்ட பாங்கி தலைவனை யஞ்சலை நாளைவாவெனக் கூறிவிடுத்தல்.

சோலையில் வாழினர் தோகையன் னானைத் தொழுதிருந்திம் மாலையில் வாழி வரங்கொள்வல் யான்றஞ்சை வாணன்வெற்பா வேலையில் வார்துகி ரன்னவெய் யோன்வெயில் வெற்பின்மல்கும் காலையில் வாபின்னை யென்கைய தாகுநின் கையுறையே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! சோலையில் வாழும் இளந் தோகைபோல்வாளை யான் இவ்விராமுற்றுந் தாளிற் பணிந்திரந்து வரமாக வேண்டிக்கொள்வன்; கடலில் நெடிய பவளம்போன்ற கதிரோனது கிர ணம் வெற்பிலெல்லாம் நிறையுங் காலைப்பொழுதில்வா; வந்தாயேன், அப் போது நின் கையுறை யென்கையதாகும். எ - று.

தோகை - மயில். வாழி - அசைநிலை. வேலை - கடல். துகிர் - பவ ளம். வெய்யோன் - சூரியன். வெயில் - கிரணம். மல்குதல் - நிறைதல். கையிலுறைதலின் கையுறையாயிற்று. (கூ00)

இத்துணையும் ஐந்தாநாட்செய்தி.

தலைமகன் கூற்றாயினவெல்லாம் இரந்துபின்னிற்றற்கும், பாங்கி கூற்றாயின வெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்கும் உரியவாறு காண்க.

**இரந்து துறைபெறுது வந்திய கிறவோன்
மடலே பொருளென மதித்தல்.**

இரந்து * * * மதித்தல். எ - து மற்றைநாட் காலையில வந்த தலை மகன் இவளாற் காரியமின்றெனக் கருதி, இரந்து குறைபெறா தாய்க்கே மென்று வருத்தமுற்று, இனி நமக்குப் பொருளாவது மடலேயெனத் தன னுள்ளேமதித்துக் கூறல்.

திருந்தார் தொழுவகழற் சேயன்ன வாணன்றென் மாறைவெற்பில அருந்தா வமுதன்ன வஞ்சொனல் லாரழ கார்குழைதோய் பெருந்தாணா வேலவிழி தந்தவெங் காமப பிணிதனக்கு மருந்தா வதுநெஞ்ச மேயிலலை வேறு மடலன்றியே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பகைவர் தொழற் தானையுடைய முருகவேளை யொத்த வாணன் தென்மாறை வெற்றிடத்து ஆராவமுதுபோன்ற அழகிய சொல்லையுடைய மடவாருடைப முகத்திற்கு அழகாயாந்த குழையைத் தொட்ட மணிபொருந்திய பெரிய வேல்போன்ற விழிப்பார்வையானது தந்த வெவ்விய காமமாகிய பிணிக்கு மருந்தாவது மடலேறலே யன்றி வேறில்லை. எ - று.

எனவே, — யாம் அது செய்யக்கடவேம் என்பதாயிற்று.

மடலேறலாவது, — தலைவன் ஒவ்வாக் காமத்தால் பனங்கருக்காற் குதிரையும், பனந்தருவி னுள்ளனவற்றால் வண்டில் முதலானவுஞ்செய்து அக்குதிரையின் மேலேறுவது. மடலேறுவான் திகம்பரனாய் உடலெங் குமரீறுபூசிக் கிழி ஓவியர் கைப்படாது தானே தீட்டிக் கிழியின் தலைப்புறத் தில் அவன்போல வரைந்து கைப்பிடித்து, ஊரடுவே நாற்சந்தியில ஆகார நித்திரையின்றி, அக்கிழிமேற் பாவையுஞ் சிந்தையு மிருத்தி, வேட்கை வயத்தனாய் வேறுணாவின்றி, ஆ ளுரினும், அழல் மேற்படினும் அறிந் லின்றி, மழை வெயில் காற்றான மயங்காதிருப்புழி, அவ்வுரிவள்ளார பல ருங்கூடி வந்து நீ மடலேறுதியோ? அவனைத்தருதும், சோதனை தரு தியோ? என்றவழி இயைந்தானாயின், அரசனுக்கறிவித்து, அவனைவலால் அவன் இணைநுரையத்தந்து மடலேறென்றவழி, ஏறுமுறைமை - பூனை யெலும்பு, எருக்கு இவைகளாற்கட்டிய மாலையணிந்துகொண்டு அம்மாலி லேற, அவவடத்தை வீதியிலீர்த்தலும், அவ்வுருளை யுருணடோடுமொழுது, பனங்கறுக்கு அறுத்த விடமெல்லாம் இரத்தந தோன்றாது வீரியந்தோன் றின், அப்போது அவனை யலங்கரித்துக்கொடுப்பது; இரத்தங்கண்டுநீ அவ னைக் கொலைசெய்துவிடுவது. இவை புலவரால்நாட்டிய வழக்கென்றுணர்க.

சேய் - முருகன். தோய்தல் - தொடுதல். நானா - கண்மணி. 'பெரு வேல்' என மாறுக. வேல்விழி - அனமொழித்தொகை. காமத்தைப் பிணியாகக் கூறப்பட்டபடியின மடலேறுதலை மருந்தாகக் கூறப்பட்டது.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல் எ - து. தலைவன் அம்மட
லேற்றினை யுலகின்மேல்வைத்துப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

வினாயுர் குழலியர் தந்தசிந் தாகுல வெள்ளநிரைக்
கரையுர் பொழுதிளங் காளையர் தாங்கிழி கைப்பிடித்துத்
தரையுர் தொறும்பெண்ணை மாமட லூர்வா தவிர்ந்துபின்னும்
வரையுர்வர் தஞ்சையர் கோன்வாணன் மாறையில் வாணுதலே.

இ - ள். தஞ்சையினுள்ளார்க் கிறைவனாகிய வாணன் தென்மாறை
நாட்டிலிருக்கும் ஒளிபொருந்திய நுதலினை யுடையவளே ! மணமுருங்
குழலையுடைய மாதாதந்த காதலாகிய வெள்ளமானது நிரைத்த கரை
யின்மேற் செல்லும்போது, இளங்காளையாக தாம் வரைந்த கிழியைக்
கையிலே பிடித்துப் புவியின்க ணுளதாகிய வூர்கட்டாறும் பனைமடலி
னாற் செய்த மாவை நடத்துவர் ; அதனாற் சிந்தனைமுடியாவிடில், அதனை
விடுத்துப் பின்னும் வரைபாயச்செல்வர் : இதனை நீ யறிவாயாக. எ - று.

வினா - மணம், ஊர்தல் - நாற்றிக்குஞ்சென்று கமழ்தல். கரையுர்தல் -
கரைமேற்செல்லுதல். கிழி - தலைவியரு வெழுதப்பட்டது. பெண்ணை -
பனை, 'மடல்மா' வென மாறுக. வரையுர்தல் - வரைபாய நடத்தல். (கூஉ)

அம் மடலேற்றினைத்

தலைவன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

அம்மடலேற்றினை * * * சாற்றல் எ - து. அம்மடலேற்றினைத் தலை
வன் தன்மேல்வைத்துக் கூறல்.

வன்பணி போனிலந் தாங்கிய வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
மின்பணி பூணமுலை மெல்லிய லீர்குறை வேண்டியுங்கண
முன்பணி வேனின்று நாளைவெண பூளை முகிழெருக்கோ
டென்பணி வேன்மடன் மேல்வரு வேனிலை யென்பணியே.

இ - ள். வலிய அநந்தனைப்போல நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய வாணன்
தென்மாறை வெற்பில் மின்னும் பணியு மொளிப்பூண்பொருந்திய முலை
யினையுடைய மெல்லியலீர் எனது குறையை முடிக்கவேண்டி யின்று உங்
கள்முன்பணிவேன் ; யான் பணிதலைக்கண்டு என் குறையை முடியாவிடில்,
நாளை வெண்பூளைப்பூ எருக்கமுகையுடனே யென்புமாலையணிந்து மடன்மா
வேறிவருவேன் என்னுடைய தொழிலவை. எ - று.

'முடியாவிடில்' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வன்பணி - அநந்
தன். 'எருக்கமுகிழ்' என மாறுக. அணிவேன் - மூற்றுச்சொல் எச்ச
மாய் நின்றது. பணி - தொழில்.

இவ்வாறு மடலேறுவேனென்று கூறியது பெருங்கிணைப்பாற்படுமே யெனின், பதாது. என்னை, — தலைவன் பாங்கி யுடன்படவேண்டுமென்று குறித்துச் சொல்லியதல்லது மடலேறுங் கருத்தாய்க் கூறினனல்லன். ஆக லானன்றே மடலேற்றெனவையாது மடற்கூற்றென்று கூறியது, சான் றோர் செய்யுட்களிலெல்லாம், மடற்கூற்றென்றே வருவதல்லது மடலேற் றென வாராமையானும், † “மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே.” என்று தோல்காப்பியர் கூறியவாற்றானு முணர்க. (க0க)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத் தருமை சாற்றல்.

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமை சாற்றல் எ - து. அவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி கிழித்தீட்டிப் பின்னன்றோ மடலேறுவது, ஆதலால் தலைவி யவயவந் தீட்டுதற் கருமையென்று கூறல்.

தொடையே யெருக்கென்பு நீயணிக் தாலென்னை சூல்வளையூ மடையேய் வயற்றஞ்சை வாணன்வெற் பாமல ரோனவகுத்த படையே நயனம் படைத்தபொற் பாவை படியெடுக்க இடையே தெனத்தெரி யாதுரை யாணி யிடவரிதே.

இ - ளீ. சூல்கொண்ட சங்குகளுந் மடைபொருந்திய வயல்குழ்த் தஞ்சைவாணன் வெற்பெனே ! மாணியாக எருக்கையும் என்பையும் நீ யணிக் தால் நினக் கியாதுபயனைத் தரும் ? கிழித்தீட்டிய பின்னன்றோ மடலேறு வது, தீட்டுதல் நின்னால் முடியாது; எங்ஙனமெனின், பிரமன் வகுத்த படைக்கலமே நயனமாகப்படைத்த பொற்பாவையது உருப்படியெடுக்க இடையாதெனின் தெரியாது; சொல்லை யெழுதுகருவியா லெழுதவரிது.

இதனுள் ‘பொற்பாவை’ என்பது பொன்னம்பாவையாக்கிப் பழக் கல்லிட்டு நிறுக்க நிறையேதெனத்தெரியாது, உரைக்கவெண்ணின் உரை யாணி யிடவரிது; இவ்வாறு வேறுபொருடோன்றிச் சிலேடையாய் நின்

தொடை - மாலை. ஏகாரம் - ஈற்றசை, சூல்வளை - கருப்பங்கொண்ட சங்கு. ‘எருக்கென்பு’ என்புழி எண்ணுமமை தொக்குநின்றது. உரை யாணி - உரையை யறிவிக்குங் கருவி. (க0ச)

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல்.

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல் எ - து. இவ்வா றெழுத லரி தென்று கூறிய பாங்கியை நோக்கி யானெழுத வல்லேனெனத் தன்னைத் தானேபுகழ்ந்து தலைவன் கூறல்.

நறையல ராவினாப போதிசை யாதிசை நான்முகத்தும்
மறையல ராவந்த மான்மகன் யான்றஞ்சை வாணன்வையைத்
துறையல ராவிப்பங் காவியங் கணணி துணிந்துசொல்லுங்
குறையல ரார்குழ லாட்கினித் தீரக் குறையிலையே.

இ - ள். நறையலன்னும் அவ் வினாப்போதி லிசைந்து திக்கொரு
முகமாகும் நான்முகத்திடத்தும் வேதம் விரிவாகவந்த மாலுக்கு மகன்
யாளுதலால், தஞ்சைவாணன் வையைத் துறையினும், விரிவாகிய வாவியி
னும், நீரிற் றேருன்றிய காவியப்போலுங் கண்ணையுடையாய் ! நீ யெழுதப்
படாதென்று துணிந்து சொல்லுங் குறையலரார்த் குழலையுடையாட்கு
இன்றெழுதப்படாதென்று விடத்தக்கதாய குறையிலே. எ - று.

இன்னுமோ பொருள், — நறையலனெனும் அவ்வினாப்போதி
லிசையாது நான்கு திசையிடத்துங் களவு வெளியாகவந்த இசைகொண்ட
புருடன் யானெனச் சிலேடைவகையால், பிரமன் யானெனத் தோன்றிய
வதனால் எழுதற்கரிய தினமென்று கூறியவாறாயிற்று.

நறை - மணம், அவ்வினா-ஆவ்வினா யெனச் சுட்டு நீண்டது, ஆவயி
றான எனறும்போல. பிரமன்மே லேற்றுங்கால்,—இசையா - இசைந்து.
மறை - வேதம். அலராவந்த - விரிவாகவந்த. மால் - மாயோன். மகன் -
பிரமன். தலைவன்மே லேற்றுங்கால்,—இசையா - இசையாது. நான்
முகம் - நான்கிடம் மறை - மறைகள். அலராவந்த - வெளியாகவந்த.
மால் - ஆசை. மகன் - புருடன். ஆவி - வாவி. அம் - நீர். காவி - நீலப்பூ.
அம் - சாரியை, அழகு. கண்ணி - அணமைவிளி. தீர்தல் - விடல் † “தீர்த
லுந் தீர்த்தலும் விடறபொருடாகும்.” என்பதனாற்கொள்க. குறை - குற்
றம், குறை - குறைவு (கூரு)

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்.

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல் எ - று. அவ்வாறு தலைவன் கூறக்
கேட்ட பாங்கி மடலேறத்தகாதென அருண்முறைமை கூறுதல்.

செயலார் குடமபையிற் செந்தலை யன்றிற் பிணையுளபைங்
கயலார வனவெண குருகின்வண பரிபுள கைக்கடங்கா
மயலார களிற்றலணல வாணன்றென் மாரைவை யைத்துறைவா
இயலா தருளுடை யாக்கென்று மாமட லேறுவதே.

இ - ள். பாகன் கைக்கடங்கா மத்தால் மயக்கமாந்த களிற்றரசு
றாகிய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வருகின்ற வையைத் துறைவனே !
பிணையில புட்களாற் செய்யப்பட்ட செயலார்த் கூட்டில் சிவந்த தலை
யிணையுடைய, அன்றில் முட்டைகளுள் பசிய கய லாவனவாகிய வெண்

† தொல். சொல், விரியியல், து உஉ.

ணிற்கூருகின் வளவிய பார்ப்புகளுள்ள வாதலால், அருளுடையார்க்கு எக்காலததும் மடன்மா வேறுதல் பொருந்தாது. எ - று.

எனவே, — மடலேறத் தகாதென அருண்முறைமை கூறுதல். பனையை வெட்டலும், முட்டைகளைச் சிதைத்தலும், பார்ப்புகளை வதைத்தலுமாகிய பாவங்கள் சூழ்தலின், அருளுடையோர்க் காகாதென்றவா ரூயிற்று. மடற்கூற்று அதிகாரப்பட்டு வருதலின் பனையென வருவிக்கப்பட்டது.

செயல் - தொழில். குடம்பை - கூடு. 'செந்தலையனில்' - வண்ணச் சினைச்சொல். —

‡ “அடைசினை முதலென முறைமூன்று மயங்காமை

நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்.” — என்னுஞ் சூத் திரத்தா னுணர்க.

சினை - முட்டை. சூருகு - நாரை. பார்ப்பு - பின்னை. — ‡‡ “பார்ப்பும் பின்னையும் பறப்பவற் றினைமை.” — என்பதனா னுணர்க மயல் - மயக்கம். களிற்று - யானை. இயலாது - பொருந்தாது. அண்ணல் - வேந்தன். (௧௦௬)

கொண்டு நிலைகூறல்.

கொண்டு நிலைகூறல் எ - று. தலைவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாகிய மொழியைப் பாங்கி கூறல்.

வெண்டோ டணிமுகப பைங்குரும பைக்கொங்கை வெய்யவுண் கண்டோ விரும்புங் கருமபனை யாரைக் கடற்றுகைவா [கண் கொண்டோர் குறைமுடி கொம்பனை யார்நின் குறைமறுத்தால வண்டோ விடுநதொங்க லான்வாணன் மாறை வளநகர்க்கே.

இ - ள். கடற்றுகைவா ! கொம்பனையார் நினது குறையை மறுத்தால், வெண்மைநிறம்பொருந்திய தோடணிந்த முகத்தையும், பசிய குரும் பையாகிய கொங்கையையும், உண்ணப்பட்ட வெய்ய கள்ளையுமுடைய கண்டோரால் விரும்பப்படுகின்ற கரிய பனையாரைக்கொண்டு, வண்டுக ளாரவாரிக்கும் மாலையையணிந்த வாணன் மாரையாகிய வளவிய நக ரிடத்து ஒப்பற்ற நின்குறையை முடிப்பாயாக. எ - று.

கொம்பனையார் மறுத்தகாலையில் தோடணிந்த முகமும், குரும்பை போன்ற கொங்கையும், உண்கண்ணுமுடைய கரும்பனையாரைக் கொண்டு என்னச் சிலைடையால் ஒரு பெண்ணாகத் தோன்றியவாறுணர்க.

மறுத்தாற்குறைமுடியெனவே, — குறிப்பான் மருளெனத்தோன்றி நிற்கலின், அவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாயிற்று.

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், து. உக.

‡‡ தொல். பொருள். மரபியல், து. ச.

முன்கூறிய செய்யுட்களில் வெற்பன், சிலம்பன், பேரூப்பன், என்று குறிஞ்சிலிடுத்துத் தலைமகனாகக் கூறி, இவ்விடத்தில் கடற்றுறைவா என்று நெய்தனிலிடுத்துத் தலைமகனாகக் கூறியவதனால் முன்கூறிய தலைவனேயோ, இவன் வேறேயோ வெனின், அத்தலைவன்தானே இவன். ஐந்திணையில் எத்திணை கூறினும் அத்திணைக்குரிய கருப்பொருளாற் கூறப்படுமாயின், இக்கிளவி எத்திணைப்பாற்படுமெனின், நெய்தற்பாற்படும். அஃதென்னை யெனின், — பனை நெய்தனிலிடுத்துக் கருப்பொருளாதலான் கடற்றுறைவா எனக் கூறியவாறு. பனை நெய்தனிலிடுத்துக் கருப்பொருளானவா நென்னை யெனின், — குறிஞ்சி கற்பூழியாகலான் பனைக்காகாது, பாலைக்குத் தீந்து போவதல்லது பயிராவதில்லை. முல்லை வரகு, சாமை, முதினா முதலாயின மக்கட்கு ஊணும், நினாயினங்கட்குப் புல்லு முதலியன உணவும், நிழலுமாக இருத்தலின் பனைக்காகாது. மருதநிலத்திற்கு வாவியும், குளனும், கமுகு, வாழை, செந்நெல், கரும்புமுதலியனவும் நீட்ச்சார்பீதலின், அந்நிலத்திற்கும் பனையாகாது. மணல்நிலத்திற் பயிராதலால் நெய்தனிலிடுத்துக் கருப்பொருளாயிற்று.

தோடு - பனைமேலேற்றுகால் ஓடு ; பெண்மேலேற்றுகால் செவி யிந்திறை. குரும்பை - கொங்கை ; — பனைக்குப் பண்புத்தோகை : பெண்ணுக்கு உவமைத்தோகை. உண்கண் பனைக்கு உறுதளி : பெண்ணுக்கு மையுண்ட கண். ஓலிதெல் - ஆரவாரித்தல். 'வளநகர்க்கே' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். (க௦௭)

தலைமகள் கூற்றாயினவெல்லாம் மடற்கூற்றிற்கும், பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் மடல்விவக்கிற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

தலைவி யிளைமைத்தன்மை பாங்கி தலைவர் துணரித்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

களவரும் பாகரு நீலங்கள் காமக் கடவுளுமால்
கொளவரும் பாபைங் குரும்பைக் குலஞ்செங் குமுதத்துவெண்
டளவரும் பாண்ப னேதஞ்சை வாணன் றமிழ்வையைநாட்
டிளவரும் பாமிவண மாட்டென்கொ லோநின் நிரப்பதுவே.

இ - ள். கருநீலம்போன்ற கண்களிற் களவு அரும்பவில்லை ; காமக் கடவுளும் காதல்கொள்ள மார்பில் பசிய குரும்பைக்குலைபோல முலைகள் அரும்பவில்லை ; செவ்விய குமுதம்போன்ற வாயில் வெண்டளவுபோன்ற பல் அரும்பவில்லை : தஞ்சைவாணன் தமிழ் வையைநாட்டின் அரும்பு போன்ற இவளிடத்தில் யான் சென்று நின்று இரப்பதெவ்வாறு ? சொல்வாயாக. ஏ - று.

பொருளை உவமைப்பொருளாய்க் கூறியவெல்லாம் ஆகுபெயர். கொல் லும், ஓவும் அசைநிலை. (க௦௮)

தலைவன் தலை வந்தியவண்ண முனாத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சிலைபயில் வாணுதன் மின்னே பிறந்தவச் செவ்வியிலே
கொலைபயி குகக் குருளையைப் போற்குறி யோனிருந்த
மலைபயில் வார்தமிழ் வாணன்றென் மாறை மயிலுனையாள்
அலைபயி லால்விழி யாலென தாவி யணங்கினளே.

இ - ள். சிலைவளைவு பழகும் வாணுதலையுடைய மின்னே ! குறு
முனிவ னிருந்த மலையில் பழகிய தமிழ்கற்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு
மயிலுனையாள் பிறந்த அக்காலத்தே கொலைபழகிய நாகக் குட்டியைப்
போல் அலைபிற பழகிய ஆலம்போன்ற விழியால் எனதாவியை வருத்தி
னாள். எ - று.

சிலை - வில். பயிலல் நான்கும் பழகுதல். குருளை - குட்டி. குறி
யோன் - அகத்தியன். 'வாணுதன் மின்னே' என்றது சிறப்புருவகம்.
அலை - ஆகுபெயர். ஆலம் - ஆல் என விகாரப்பட்டது ; நீலம் - நீல் என
நின்றற்போல. (சுரு)

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல்.

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல் எ - று. தலைமகளது
காலப்பருவத்தின் அருமை கூறுதல்.

ஏடா ரலங்க லிலங்கிலை வேல்வெற்ப வேழலகும்
வாடாமல வந்தருள் வாணன்றென் மாறையில வல்லியன்னாள்
சூடாள் குவளையு முலலையுஞ் சூட்டுஞ் சூனையும் பந்தும
ஆடா டனக்கென்கொ லோவடி யேன்சென் றறிவிப்பதே.

இ - ள். பூவார்த்த மாலை யணிந் திலங்கப்பட்ட இலைபோலும் வேலை
யுடைய வெற்பனே ! ஏழலகும் வாடாமைக்குக் காரணமாகவந் தருளப்
பட்ட வாணன் தென்மாறைநாட்டில வல்லிபோல்வாள் குவளைப்போதும்
முல்லையஞ்சூட்டுஞ் சூடாள், சூனையும் பந்துமாடாள், அவட்கு அடியேன்
போய் அறிவிப்பதெவ்வாறு ? எ - று.

ஏடு - ஆகுபெயர். அலங்கல் - மாலை. இலங்குதல் - ஒளிர்தல். இலை
வேல் - உவமைத்தொகை. 'குவளையு முல்லையுஞ் சூட்டுஞ் சூடாள்' என்
றும், 'சூனையும் பந்துமாடாள்' என்றும், ஒருவினையொன்று முடிந்தது.
முல்லையஞ்சூட்டு - முல்லைப்பூவாற் சுட்டிபோலச்செய்து நெற்றியிற் கட்டு
வது. 'தனக்கு' என்புழி சுட்டுவருவிக்க. கொல்லும், ஒழும் அசை
சிலை. (சுரு)

தலைவன் செவ்வியேளிமை செப்பல்.

தலைவன் செவ்வியேளிமைசெப்பல் எ - து. செப்புதற்குப் பசுமெளி தெனத் தலைவன் கூறுதல்.

தேன்வூந்த வாயிதழ்ச் சேயிழை யாயினஞ் செவ்விரவ்வி
மான்வந்த வாள்விழி வஞ்சிக்கு நீதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
யான்வந்தவாசென் றியமபுதி யேலவர் யாவொன்னுள்
தான்வந்த வாவுட னேனின்னை யாரத் தழீஇக்கொளுமே.

இ - ள். தேன்போன்ற சொல்வந்த வாயிதழையும், செய்ய பூணையு முடையாய் ! இளமையழகாகிய நவ்விமான்போல்வந்த வொளிபொருந்திய கண்ணையுடைய வஞ்சிக்குத் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் யான் வந்தவாறு நீ சென்று கூறுதியேல, அவர் யாவொன்று கூறுது, தான் ஆசையுடனே வந்து,நின்னை யாகத்தோடாகம் பொருந்தத் தழுவிக்கொள்வான். எ - று.

தேன் - ஆகுபெயர். நவவி - மான், இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை. 'மான்வந்த வாள்விழி' - உவமைத்தொகை. வந்தவா-வந்தவாறு. 'நீ சென்று' எனவும், 'தானவாவுடனவந்து' எனவும் இயையும். (ககக)

என்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல்.

என்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல் எ - து. நீரிருவருமொத்து என்னை மறைத்தபின் இக்களவொழுக்கம் ஒழுகுதற் கெளிதென நகை யாழக் கூறல்.

மண்ணும் பயிலவித்து மொன்றினுஞ் சந்திர வாணன்வெற்பா
ரண்ணும் புனலின்றி யங்குரி யாதுங்க ணலவினையாற்
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தன வாயினுங் கண்ணினுமமுள்
எண்ணுங் குறையென்னை நீர்மறைத் தாலிங் கியல்வதன்றே.

இ - ள். சந்திரவாணன் வெற்பனே ! நிலனும் நிலத்துப் பழகிய வித்தும் இரண்டுமொத்துக் கூடினும், அவவிரண்டும் நனையப்பொருந்தும் புனலின்றி முனையாததுபோல, நீங்கள் முன்செய்த நல்வினையால் கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தனவாயினும், கருதுமிடத்தது நுமமுள்ளத்துள் எண்ணுகின்ற குறை நீரொன்னை மறைத்தால் இவ்விடத்து முடிவதன்று. எ-று.

பயிலுதல் - பழகுதல். அங்குரியாது - முனையாது எண்ணல் - கரு தல். இயலுதல். பொருந்துதல்; பொருந்தல் எனவே முடிவின்மேல் நின்றது. இச்செய்யுளில் 'அங்குரியாது, அதுபோல' என்று சுட்டிக்கூறுது உவமமாயிற்று. என்னை, —

‡ “சுட்டிக் கூற வும மாயிற்
பொருளெகா புணர்த்துப் புணர்த்தன கொளலே,” — என்னுஞ்
சுத்திரவியால,

‡‡ “மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்நிரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.” — என்றும்போலக்கொள்க.

அந்நகைபொறு தவன்புலம்பல்.

அந்நகைபொறு தவன் புலம்பல எ - து. அயன் நகையாழிக் கூறு
தல் பொருமல் தலைவன் புலர்நது கூறுதல்.

வெவ்வே லெநிநத விழுப்புணணின் மீட்டும வெதுப்பியதோ
செவ்வே னுழைப்பவா சீலமன் றோதிரு வேமருவா
வைவே லமாழிவன்ற வாணனறென் மாறை மயில்பொருட்டால்
வைவேனை யஞ்சலென் னாதினன் வாறு நகைக்கின்றதே.

இ - ள். திருவையொப்பவளே ! மருவா வைவேலாற் செய்யும்
போனாவென்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு மயில்போன்றவன் பொருட்
டால் நைகின்ற வெனனை அஞ்சலையென் றோதாது இவ்வாறு நகைக்கின்
றது, வெவ்விய வேலெறிந்து துன்பந்தரும் புண்ணில் மீட்டும் அழலிற்
பழுக்க வெதுப்பியதோ வேலை துழைப்பவர் குணமன்றோ ! எ - து.

வெவ்வேல் - கொடியவேல். விழுப்புண் - துன்பநதரும்புண். வெதுப்
பல் - அழலிடை வெதுப்பல். செவ்வேல் - பழுக்கக்காய்நதவேல். சீலம் -
குணம். தீரு - ஆகுபெயர். வை - கூர்மை. அமர் - போர். மயில் - ஆகு
பெயர். ஆதலால், நகைக்கின்ற நின்குணமும், வேலைதுழைப்பவர்தங் குண
மும் ஒக்குமென்பதாயிற்று. (கக௬)

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

தன்கண் ணையதன் பாங்கிய ருள்ளுந் தனக்குரியராம்
எனகண் ணருள்பெரி தெய்பெரு மாட்டிக் கிகனமலைந்தார்
வன்கண் ணமாவென்ற வாணனறென் மாறையில் வந்தவளால்
புன்கண் ணடையலை நீயினி வாடல் புரவலனே.

இ - ள். புரவலனே ! எம்பெருமாட்டிக்குத் தன் கண்போன்றுள்ள
பாங்கியர் பலருளர், அப்பலருள்ளுந் தனக் குயிரொக்கும என்னிடத்து
அருள்பெரிது, பகையா யெநிநதா கொடிய அமனாவென்ற வாணன்
தென்மாறையில் வந்து அவளால் வருத்தமடையலையாய் இன்று வாடநீ.

‡ தொல. பொருள். உவமவியல, து. எ.

‡‡ திருக்குறள், செ. கூடு.

எனவே, — பாங்கியர் பலருங் கண்போன்றவ றென்றும், தானுயிர் போன்றவள், தன்னிடத் தருள்பெரிதென்றுங் கூறியவதனால், தன் சொல் மறாள், நீ யஞ்சாதை யென்று தேற்றியவாறாயிற்று. உயிராம் - உயிரொக் கும், இகல் - பகை. வன்கண் ணமர் - கொடியவமர். புன்கண் - வருத்தம். வாடல் - ஆவலித்து; வியங்கோர். (௧௧௪)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஒலிதென் கடலுடை குழுவ கேழினு மழ்வினேதான்
வலிதென பதனை வபகசிய தாற்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
கலிதெங்கு மாவுங் கழுரும பலாவுங் கதலிகளும்
பொலிதென் பொதியிலின மேற்சந்த னாடவிப் பூந்தழையே.

இ - ள். பொலிந்த தெற்கின்கணுள்ள பொதியமலையிடத் துண்டா கிய சந்தனக்காட்டிற் றேன்றிய இப்பூந்தழையானது ஒலியொடு கூடித் தெளிந்த கடன்மருங்கிற் சூழ்ந்த உலகேழிடத்தும் பழவினேதான் வலி தென்று சொல்வதனை இப்போது விளங்கச்செய்தது. எ - று.

எனவே, — கையுறையேற்றவா றாயிற்று. இதனுள் கருப்பொருள் மயங் கியவாறு † “உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே.” — எனனுஞ் சூத் திரவிதியா னுணர்க.

புடை - மருங்கு. ஊழ்வினை - பழவினை. வயக்கியது - விளக்கியது. கலி - இலாங்கலி தலைக்குறையாய் விகாரப்பட்டு நின்றது; தெங்கில் ஓர் வேறுபாடு. ‘கலி தெங்கும்’ என்புழி †† “எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயின்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உம்மைதொக்கு நின்றது உம்மையுள்ள எண்ணின்கண் வந்தன. கதலி - வாரை. அடவி - காடு. பூந்தழை - பூவொடு கூடிய தழை. (௧௧௫)

கிழவோனற்றல்.

கிழவோனற்றல் எ - து. தலைவன் துயர்மாரிக் கூறுதல்.

மைப்போ தணிதொங்கல வாண னென்னொன வல்வினேயேற்
கப்போ தடைந்த வருதுயா நீங்கி யரும்பியபொற்
செப்போ திளமுலையானகை வாணமுகத் திங்களைக்கண்
டிப்போ திளகிய தாலிந்து காந்தங்கொ லென்னெஞ்சமே.

இ - ள். குவணிப்போதாலியன்ற மாலையையணிந்த வாணன் பகை வனையொத்த வல்வினேயேனாய் எனக்கு றென்னலடைந்த அரியதுன்ப நீர்சித் தோன்றிய பொற்செப் புவமையா, யோதிய இளமுலையையுடைய

† தொல். பொருள். அகத்தினையியல், து. ௧௩.

†† ஷு சொல். இடையியல், து. ௩௬.

பாங்கியது மகிழ்ச்சி ஒளிபொருந்திய முகத்தைககண்டு, இப்போது பிறந்த மகிழ்ச்சியா விளகியதாதலால், என்னெஞ்சம் சந்திரகாந்த மென்னுஞ்சிலை.

எனவே, — ஈரமின்றிப் புலர்ந்த தன்னெஞ்சம் பாங்கி முகத்திங்களைக் கண்டு, இப்போது மகிழ்ச்சியென்னும் நீருண்டாதலின், ‘இந்து காந்தம்’ என்று கூறியது.

மைப்போது - குவளைப்போது. ஒன்றர் - பகைவர். அரும்பல் - தோன்றல். கோல் - அசைநிலை. (ககசு)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறைநேர்த்தற்கும், தலைவன் கூற்றாயினவெல்லாம் மடங்குந் ரெழித்தற்கும் உரியவாறுணர்கு.

இறைவன்றைத்துக் துறைநேர்பாங்கி இறைவந்தி

அவள்துறை யுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

இருவர்கண் டால்வரு மேதமென் றெண்ணி யெனக்கெதிரோ வருவர் வந்தாலுந்தன் வாய்திறவார் தஞ்சை வாணன்வெற்பின் ஒருவாருஞ் சார லுழையக லாதழை யுள்ளதெலலாந் தருவார்வய பார்முலை யாயென்கொ லோசெயத் தக்கதுவே.

இ - ள். வம்பார் முலையாம்! இருவர்கண்டால் குற்றம் வருமென் றெண்ணி யெனக் கெதிராயேவருவர், வந்தாலும் தம் வாய்திறந்தொன்றுஞ் சொல்லார், தஞ்சைவாணன் வெற்பில் ஒருவர் நம்முடைய மலைச்சார லிடத்தைவிட் டகலார், இவ்வனத்திலுள்ள தழைகளையெல்லாங் கொய் துவந்து தருவர், அவர்க்கியாஞ் செய்யத்தக்கதென்றோ? எ - று.

ஏதம் - குற்றம். உழை - பக்கம். வம்பு - கச்சு. கோல் - அசைநிலை.

இறைவி யறியாள்போன்று தறியாக்கூறல்.

இறைவி * * * கூறல் எ - து. பாங்கி இவவார்த்தை கூறவே தலைவி தான்கேட்டு அறியாள்போல மனத்திற் கருதாத வேறொன்றைக் கருதிக் கூறல்.

பாங்கி வினாவியதற்குவிடைகூறுது வேறொன்றுகூறியது, †“செப்பும் வினாவும் - வழாஅலோம்பல்” என்று கூறிய விதிமின்றி வழுவுக் கூறுத லால் செப்புவழி என்னும் குற்றந் தங்குமேயெனின், தங்காது. என்னை, — ஒருவர் வந்திருக்கின்றார் தழையுள்ளதெல்லாந் தருவர், அவர்க்கு யாம் என்செய்வோமென்று வினாவழி, இவள் பெருநாணுடைய ளாதலால், அவன் நினைத்தபடி செய்வோமென்று கூறத் தகாததலானும், இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலானும், மறுக்கத்தகா தாதலானும், காமம் ஒரு பாலும் நாணம் ஒருபாலும் ஈர்த்துக்கொண்டு நிற்றலின், ஒருபாற் சார

† தொல். சொல். கிளவியாக்கம், து. கக.

மாட்டா ளாதலானும், என்செய்வோமென்று நெஞ்சிற் கவற்சியுற்று நடுவாக நின்றாளாகலான், அவள் கேட்டதற்கு விடை செவ்வன் கூறாது, அக்கணம் மனத்திற்றேன்றியவொன்று கூறுவது, இவ்விடத்திற்கு முன்னம் என்னும் உறுப்பாதலின், இவ்வாறு கூறுதல் சேப்புவழி அன்றெனக்கொள்க.

இவ்வாறு கூறாது வாளாவிருக்கின் அமையாதோ வெனின், வாளாவிருக்கின் அவள் கூறியதற்கு உடமபட்டாளாம்; உடன்படிண் மேற்கூறுங்கிளவிகள் பலவற்றையும் நீக்கல்வேண்டு மாசலான், இவ்விடத்து இம்மொழி இவரிவர்க்குரியவென்று அவ்விடத் தவரவாக் குறையபதுபற்றி, —

† “முன்னத்தி னுணருங் கிளவி|| முனவே

யினன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.” — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் இவ்வாறு கூறுதல் இயல்பெனக்கொள்க.

கலைதொடக் கீண்ட கருவியந் தேன்பல கால்கொடுமா
மலைதொடுத் தூங்கு வருகின்ற தாற்றஞ்சை வாணனவென்றிப்
கிலைதொடுத் தாங்கெழில் சோதுத லாய்பயில செம்புநீக்காய்க்
குலைதொடுத் தோங்குபைங் கேழ்ப்பூக நாகக் குழாங்கவாததே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்றி கிலைதொடுத்தாற்போலும் அழகு சேர்ந்த துதலையுடையாய்! பிறைக்கோடு தீண்டக் கிழிந்த இரூற்றொருகிகள் தங்கிய தேனானது ஒரு முகமாய் வாராது பலகால்கொண்டு பெரிய மலையுச்சி தொடுத்துக்கடந்து நெருங்கிச் சிவந்து பழக்காய்க் குலைவைத் தோங்கப்பட்ட பசிய நிறத்தையுடைய பூகக்குழாந்தையும் நாகக்குழாததை யுங் கவர்ந்து வருகின்றது நீ காண்பாயாக. எ - று.

கலை - பிறைக்கோடு. தொடுதல் - தீண்டுதல். கருவி - தொகுதி. தொடுத்து - தொடங்கி. நாகம் - புன்னை. குழாம் என்பது பூகத்துடனுங் கூட்டுக. கவர்தல் - கொள்ளுதல். (ககஅ)

பாங்கி யிறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகர்தல் எ - து. பாங்கி தலைவன் நின்வயத்தொக வந்தவதனைக் கண்டமை பகர்தல்.

திவாகர னேயன்ன பேரொளி வாணன்றென் மாறைநன்னாட்
வொமதி போலு மொளிர்முகத் தாயென் னொளிப்பதுனமேல்
அவாவின் னாகியொ மாளை வினாவிவந் தானையின்றிக்
கவானுயர் சோலையின் வாய்வண்ட லாருழைக் கண்டனமே.

இ - ள். ஆகித்தனையொத்த பேரொளிவாணன் தென்மாறை நாட்டு வொமதிபோலும் ஒளிர்முகத்தாய்! நீ யொளித்துச் சொல்வது யாது கார

† தொல். சொல், எச்சவியல், து. கூங்.

ணம்? உன்மேல் ஆசைகொண்டவனாகி ஓமாணை வினாவிவந்தவனை இப் போது இந்தத் திரளாயுயர்ந்த சோலையிடத்து வீண்பாடும வண்டலப்பாவை பொருந்திய விடத்து யாங்கண்டனம். எ - று.

உலகத்தில் கலி இருள்மாற்றுந் தன்மையால் 'திவாகரனையன்ன' எனக்கூறியது.

ஒளி - கீர்த்தி. உவாமதி - பூரணமதி. ஒளிர்தல் - வீனங்குதல். கவரன் - திரட்சி. 'மாயோனன்ன மால்வரைக்காவான்' என்றா பிறரும். வண்டல் - ஆகுபெயர். 'வண்டலாடுழை' என்றும் பாட மோதுவாரு முளர். (ககக)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

செவ்வண்ண வேல்விழி யாய்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைநன்ன டிவ்வண்ண நீசொல்வீ தேற்பதன் றுனின் னிடையெனத்தா ட் மெய்வண்ணம் வாடி வெறிதே வருத்தி விருந்தினராய்க் கைவண்ண வார்தழை கொண்டுசென் றுர்தழை கணடுகண்டே.

இ - ள். செவ்வண்ணமாகிய வேல்போன்ற விழியினையுடையாய்! தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நன்னாட்டில், நின்னிடையே வாரிப் பயனினறி வருந்தி, நம்புனத்திற்குப் புதியோராய்க் கையிலே யழகிய நெடிய தழையையக் கொண்டுவந்து போனார் தம்மைக் கண்டுகண்டு, இவ்வண்ணம் நீ சொல்வ தேற்பதன்று. எ - று.

செவ்வண்ண வேல் - பகை வருடற் குருதிதோய்ந்த கொடிய வேல். ஆல் - அசைநிலை. இவ்வண்ணம் - இவ்வாறு. வெறிதே - பயனின்றியே. விருந்தினர் - புதியோர். வண்ணம் - அழகு. கண்டுகண்டு - அடுக்கு மொழி. (கஉ௦)

பாங்கி யென்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழால்.

பாங்கி * * * தழால் எ - து. இவ்வாறு மறைத்துக் கூறிய தலைவியை உனக்குநான் வேறேவென்று உவகையாய்த் தழுவிக்கொண்டு கூறல்.

பரக்கின்ற செவ்விதழ்ப் பங்கயப் பாதம் பணிந்துநின்னை இரக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலை யாலெழு பாரமுழுதும் புரக்கின்ற கோன்றஞ்சை வாணன் பொதியிலிற் பொய்த்தென்னை கரக்கின்ற தென்னைகொ ளென்னுயி ராகிய காரிகையே.

இ - ள். ஏழலக முழுதுங் காக்கின்ற வேந்தாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய வரைக்கண் எனக் குயிரையொக்கும் காரிகையே! செவ்விதழ்

பரக்கின்ற பங்கயம்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது யானின்னை யிசக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலையாய் ! உண்மையை நீக்கி யென்னை மறைப்ப தென்றோ ? எ - று.

ஆல் - அசை. புரத்தல் - காத்தல். பொய்த்தல் - உண்மை நீக்கல். கரத்தல் - மறைத்தல். கோல் - ஐயம். 'தஞ்சைவாணன் பொதியில் என்னுயிராகிய காரிகை' எனவும், 'செவ்விதழ் பரக்கின்ற' எனவும் மாறுக. வருந்துழி வருந்தியும், மகிழ்ந்துழி மகிழ்ந்தும், இறந்துழி இறந்தும் இயைவதாதலின் 'என்னுயிராகிய காரிகை' என்று கூறினர். (௧௨௧)

பாங்கி கையுறை புந்நீதல்.

(இது வெளிப்படடை.)

குடத் தருவன வல்லவெல் லாமபடி சொல்லி னுந்தாம்
வாடத் தருவன வல்லநல் லாய்தஞ்சை வாணன் வெற்பர்
தேடத் தருவன வல்லதல லாத சிலம்பினுள்ளார்
நாடத் தருவன வல்லகல லார நறுந்தழையே.

இ - ளீ. நல்லாய் ! உலகமெல்லாஞ் சொல்லினுஞ் சொல்லா தொழியி னும் மலையிடத்துத் தோன்றிய இச்சந்தன நறுந்தழை குடத்தருவன வல் லது, தாம் வாடத்தருவனவல்ல ; அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் தேடத்தருவன வல்லதல்லாத டலையினுள்ளார் நாடத்தருவனவல்ல, எ - று.

'படியெல்லாம்' எனமாறுந் 'சொல்லினும்' என்புழி உம்மை எதிர் மறையாகலின் 'சொல்லாதொழியினும்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'அல்லது' என்பது அஃறிணைப் பன்மைவினைக் குறிப்பு முற்றுச்சொல். நாடல் - கருதல். கல் - டலை. ஆர நறுந்தழை - சந்தனத்தழை. (௧௨௨)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறைபட்டித்தற்கும்,
தலைவி கூற்றாயினவெல்லாம் மயிற்சிற்பற்கும்

உரியவா றுணர்க.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல் எ - று. பாங்கி தலைவனது வேட்கையால் கொண்ட துயர் நிலையைத் தலைவிக்குக் கூறல்.

வனையுங் குழல்வஞ்சி வாணன்றென் மாறை வனாக்கவிறு
தினையுந் தழையும் பிடியொடு மேய்ந்து தெளிந்தவினன்றீர்
கனையுண்ட சோக நிழற்சோக நீங்கித் துயில்வதுகண்
டெனையுங் கடைக்கணி யாவினை யாநிற்ப ரோதிலரே.

இ - ள். அலங்கரிக்குங் கூந்தலையுடைய நம்புனத் தயலாராய் வந்
தோர் வாணன் தென்மாறை வளையிடத்துக் களிற்றுபிடியொடு இனையுந்
தழையுமேய்ந்து, சுனையிடத்துத் தெளிந்த இனிய நீரையுண்டு, துன்பம் நீங்கி,
அசோகமரத்து நிழலின்கீழ்த் துயில்வதனைப்பார்த்து, என்னையுந் கடைக்
கண்ணால் நோக்கி வருந்தாநிற்பர். எ - று.

‘வஞ்சியயலார்’ எனவும், ‘களிற்றுபிடியொடு’ எனவும், ‘சுனைத்
தெளிந்த வின்னீர்’ எனவும், ‘உண்டு சோக்கீங்கு’ எனவும் மாறுக. வனை
தல் - அலங்கரித்தல். வஞ்சி - அண்மைவிளி. இனையாநிற்பர் - வருந்தா
நிற்பர். ஏதிலர் - அயலார். கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணுனோக்குதல்.
‘பிடியொடு துயிலுங் களிற்றைக்கண் டென்னையும் நோக்காநிற்பா’ எனவே
நீ இதனை யறிந்திலையெனக் குறிப்பால அறிவித்தவாறாயிற்று. (கஉ௬)

மறுத்தற் கருமை மாட்டல்.

மறுத்தற் கருமைமாட்டல் எ - து. இவ்வாறு கூறிய சொற்கட்கு
விடையின்மையால், இனி அவர்வரின் என்னால் மறுத்தற் கரிதெனப்
பொருத்திக் கூறுதல். மாட்டல் - பொருத்துதல்.

கையுந் தழையுமுன் காண்டொறுங் காண்டொறுங் கட்டுரைத்த
பொய்யுந் தொலைந்தன பூந்தழை போலரி போர்துநஞ்சும்
மையுந் கலந்துண்ட வாள்விழி யாய்தஞ்சை வானன்வெற்பர்
மெய்யுந் துவண்டதென் னுன்முடி யாது வெளிரிந்கவே.

இ - ள். செவ்வரியை மேற்கொண்டு நஞ்சும் மையுந் கலந்துண்ட
வாள்போல் விழியாய்! இவ்வனத்திலுள்ள மாந்தழைகளெல்லாம் நமக்
குக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்து வாடியெறிதலால், அப் பூந்தழைகள்
தொலைந்தாற்போல, வாகையுந் தழையும் எதிரோ காணுநதோறும் காணுந்
தோறும், யான் உறுதிச்சொல்லா யுரைத்த என்னிடத்தி லுண்டான பொய்
யெல்லார் தொலைந்தன; அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் மெய்யும்
அலைந்தலைந்து துவண்டதாதலால், இனியவாவரின் வெளியாய் நிற்க என்
னல் முடியாது. எ - று.

எனவே, — அவர் வரின் மறையவேண்டு மென்பதாயிற்று. கட்
டொத்தல் - உறுதிச்சொற்கூறுதல். அரி - செவ்வரி. (கஉ௭)

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நேறிப்படக் கூறல்.

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நேறிப்படக் கூறல் எ - து. தலைவனென
னுங் குறிப்பு நமபக்கல் இரப்பவன்போற் றேற்றவில்லை, வேறுநினைப்பா
னாகத் தோன்றியதென்று ஒழுங்குபடக் கூறுதல்.

விடையான் மிசைவரு மேருவில் லானொடு மேழிவென்றிப்
படையா னொடும்வொ பகைகொள்வ தோபகல் போலுமெய்ம்மை
உடையா னுயர்தஞ்சை வாணனொன் னான வொலகியதுண்
• இடையாய் பிறிதுகொ லோவறி யேன்வெற்ப ணண்ணுவதே.

இ - ள். நடுவுநிலைமையையும் வாய்மையையு முடையான் எல்லார்க்
கும் புகழாலுமீர்ந்த தஞ்சைவாணனுக்கு ஒன்னானத் துவண்ட துண்
ணிப் இடையையுடையாய் ! வெற்பர் எண்ணுவது விடையானமேல்வருந்
தன்மையையுடைய மேருவில்லானோடும், மேழியைத் தனக் குறுப்பாக
வுடைய வெற்றிப்படையை யுடையானோடும் வெய்ய பகைகொள்வதோ !
பிறிதோ ! அறியேன் ! எ - று.

விடை - இடபம், விடையான் - பண்புத்தொகை, மேருவில்லான் -
சிவன், மேழிவென்றிப்படை - கலப்பை, உடையான் - பலதேவன்.
சிவனுடன் பகைகொள்ளுதல் - எருக்கமாலை என்புமாலை யணிதல், பல
தேவனொடு பகைகொள்ளுதல் - பணியைவெட்டுதல், பணியவனுக்குக்
கொடியெனவே மடலேறுங் குறிப்புத்தோன்றியது, 'பிறிது' என்பதனால்
வரைபாய்தல் கொள்க, பகல் - நடுவு நிலைமை, போலும் - அசைநிலை, † "ஒப்
பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்" எனபதனாலறிக, மெய்ம்மை - வாய்
மை, கோல் - ஐயம், ஓகாரம் - அசைநிலை. (கஉரு)

தோழி தலைவியை முனிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தூற்றா தலரை மறைப்பவர்க் கேகுறை சொல்லுகுற்றம்
ஏற்று தொழியெனை யெம்பெரு மாட்டிசென நேற்றவற்கு
மாற்று தருள்செங்கை வாணனறென் மாரையில வந்துநெஞ்சம்
போற்றாது நின்றய லேன்சொன்ன தீங்கு பொறுத்தருளே

இ - ள். எம் பெருமாட்டி ! தூற்றாதலரை மறைக்கின்ற நினக்கு உண்
மையானவற்கே நின் மனக்குறையைச் சொல், என்னைக் குற்றமேற்றாது
விடு; சென்றேற்றவர்க் கில்லையென்னாது கொடுக்குஞ் செங்கையை யுடைய
வாணன தென்மறைநாட்டில், நின் பக்தததில வந்து நெஞ்சத்தைக் காவா
மல், அயலேனாகிய யான் அறியாமற் சொன்ன குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்
வாயாக, எ - று.

'எனைக் குற்றம்' எனவும், 'வந்து நின்று' எனவும் இயையும், போற்
றுது - காவாது. (கஉசு)

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

தலைவி பாங்கியை முனிதல் எ - று, பாங்கியை முனிந்து தலைவி
தன்னுட் கூறல்.

† தொல், சொல், இடையியல், து. 100.

மற்றே தவர்களை வார்தஞ்சை வாணன் வரையின் முந்நாள்
பொற்றேரின் வந்து புணர்ந்துசென் றூர்தம் பொருட்டுநடமைக்
குற்றேவன் மங்கை குறையிரநீ தாளெனுங் குற்றமிழ்நாள் .
என்றே தவறும் பாலிலலை யாகவு மெய்தியதே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வரையில் மூன்றுநாள் பொற்றேரின்
வந்து புணர்ந்து சென்றார், அவர் மற்றேது நினைவார், அவர் தம்பொருட்டு
நடமைக் குற்றேவன் மங்கையாகிய இவள் குறையிரந்தாளென்னுங் குற்
றம் இந்நாள் நம் பக்கலில்லை யாகவுந் தவறெய்துவது எத்தனைமெத்து?

மற்று - அசைநிலை. 'ஏதே' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. முந்
நாள் - மூன்றுநாள். அடையாவன, — இயற்கைப் புணாச்சி, இடந்தலைப்
பாடு, பாங்கிற்கூட்டம் என்பன. 'தம்பொருட்டு' என்புழி 'அவர்' என்
னுஞ் சுட்டுப்பெயர் வருவிக்க 'அவர்'மற்றேது நினைவார்' எனவும், 'இந்
நாள் நம்மால்' எனவும், 'தவறெய்தியதே' எனவும் இயையும் (கஉஎ)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படடை.)

ஆற்றுந் தலைவ ரருந்துய ராற்றினு மாற்றிலனான்
மாற்றும் புனையின் மயிலனையாய் தஞ்சை வாணன் றெவ்வின்
போற்றுங் கொடுவினை யேன்புனை யாவிழந் போந்தலரோ
தூற்றுந் தழையென்றி தொன்றங்ங னேவந்து தோன்றியதே.

இ - ள். மயில்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் பகைபோல மிக்காய்க்
கூறுங்கொடிய வினையேன் அணிந்தேனாயின் நாளை மாற்றும், அணியாது
தடுத்தேனாயின் எங்குஞ்சென்று அலளையே தூற்றும், தழையென்று பெய
ரிட்டுக்கொண்டு இஃதொன்று எவ்விடத்திலேயிருந்து இவ்விடத்திற்குந்
றியது! முன் நல்வினையாற்றுந் தலைவர் அரிய வேட்கையை ஆற்றல்செய்
யினும் யானாற்றலன். எ - று.

எனவே, — தலைவி கையுறை வாங்கினாளாயிற்று. என்னை, —

“நல்வினை யாற்று முயர்நாண மாற்றுமலர்
தூற்றலினால் வந்த துயர்.”

இன் ஐந்தனுருபு ஒப்பின்கண்வந்தது. போற்றல் - மிக்காய்க்கூறல்.
யான் என்பது தோன்றா எழுவாய். தெவவு - பகை. (கஉஅ)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாங் குறையப்பித்தற்கும், தலைவி கூற்
றாயினவெல்லாங் குறை தோற்றற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி யிறைவந்தணரீத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

போயா னளித்தலுங் கைகுவித் தேற்றபின் போற்றியன்பால்
சாயாத கொங்கையின் மேலணைத் தாடஞ்சை வாணன்வெற்பா
காயா மலரன்ன மேனிமெய் யாகநின் கையுறையே
நீயாக வலலது மாந்தழையாக நினைந்திலனே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே ! நீ தந்த கையுறையை நான்
போய்க்கொடுத்தலுங் கைகுவித் தேற்றான், ஏற்றபின் அன்பினால் மிகவும்
புகழ்ந்து கூறி எஞ்ஞான்றுஞ் சாயாத கொங்கையின்மே லணைந்தாள்,
அணைத்துக் காயாம்பூவையொத்த நிறத்தைப் பொருந்திய மெய்யாகத்தை
யுடைய நீயாக நினைத்தாளல்லது மாந்தழையாக நினைந்திலன். எ - று.

எனவே, — நீ யறதுழி நிகழும் உபசாரம் யாவையுந் தழையினிடத்து
நிகழ்ந்ததென்று கூறியவாறாயிற்று. ‘யானபோய்’ எனவும், ‘அன்பினால்
போற்றி’ எனவும், ‘மெய்யாகம் நீயாக’ எனவும் மாறுக.

அளித்தல் - கொடுத்தல். போற்றி - புகழ்ந்து. மெய்யாகம் - பண்
புத்தொகை. மேனி - நிறம். (கடசு)

பாங்கி தலைமகந்துக் குறியிடங் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.) குறியிடம் - பகலிற கூடுமிடத்தடையாளம்.

அணிமா மலாபயி லைபபுயத் தூணங்கொ ளாகமெனும்
மணிமா ளிகைவைத்த வாணன்வண் காவலன் மாறாவெற்பா
துணிமா மரகதப் பாசறை வேலைச் சுடரவன்போல்
பணிமா மணிதிக ழும்பகல் யாங்கள் பயிலிடமே

இ - ள். அழகாகிய மா வென்னும் பெயரையுடைய திருமகளைப்
புயமென்னுந் தூண்களையுடைய மாபென்னும் மணிமாளிகையில் வைத்த
வாணனாகிய வேந்தனது மாறாவெற்பனே ! பகற்காலத்தில் யாங்கள்
விளையாடுமிடம் பெருமையுடைய மரகதத் துண்டங்கள்போன்ற குருக்
கதகியிலையாற் பச்சைகிறம்பொருந்திய முழையினிடத்தே கடலிடத்துக்
கதிரோனபோல நாகமாணிக்கங்க ளொளிவிடும். எ - று.

மலர்மயில் - திருமகள். ஆகம் - மார்பு. ‘தூணம்’ என்புழி அய்
பகுதிப்பொருள் விசுதி. ‘மாமரகதத்துணி’ என மாறுக. பாசறை -
பசிய குருக்கத்தியிலையாற் செறிந்த முழை. ‘குருக்கததி’ யென்று செய்யு
ளிற் கூறிய தில்லையாலெனின், மேல்வருங் குறியிடத்து ‘இறைவியைக்
கொண்டு சேறல்’ என்னுங் கிளவிச்செய்யுளில் ‘பூமாதவிப்பந்தர்’
என்று கூறினமையானும், மேற்சொன்ன குறியிட மூன்றுங் குருக்கத்தி

யென்று உய்த்துணர்ந்துகொள்ளக் கிடத்தலானும், ஈண்டு 'குருக்கத்தி' யென்று வருவிக்கப்பட்டது.

துணி - துண்டம்; ஆகுபெயர். மாடணி - மாணிக்கம். திகழ்தல் ஒளிவிடுதல். பாசறை கடற்கும், மாணிக்கம் கதிரோனுக்கும் உவமையாத லின் பண்புவமை. 'மலர்மயிலை மார்பில்வைத்த வாணன்' எனவே பூவை நிலை. பயிலிடம் - ஈண்டு விளையாடுமிடம். (௧௬௦)

பாங்கி குறியீட்தீற்றைவியைக் கொண்டு சேறல்

(இது வெளிப்படை.)

நாமாவி மூழ்கி நறுமலா குற்றநர் தாவனததுத்
தேமா விளந்தளிர் செவ்வண்ணங் கொய்து சிலம்பெதிர்கூய்
வாமா நெடுங்கண மடந்தைநல லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பிற்
பூமா தவிப்பந்தா வாழ்வினை யாடுகம போதுகவே.

இ - ள் தாவுமானபோல் நெடியகண்ணையுடைய மடந்தைநல்லாய்! தஞ்சைவாணன் வெற்பில் நாம் வாவினிடத்து மூழ்கி, நதிய மலர்களைக் கொய்து, நந்தவனத்துச் செவ்வண்ணமாகிய தேமாவினது இளந்தளினைக் கொய்து, சிலம்பெதிர கூடி, பூவொடு கூடிய குருக்கத்திப்பந்தரின் விளையாடுவாம், செல்வாயாக. எ - று.

ஆவி - வாவி. குற்று - கொய்து. வாமான் - தாவுமான. மாதவிப் பந்தர் - தினைப்புனததயலில் சோலையில் மாதவி படாநது மலர்ந்து நாதம் வீசச் சுற்றும் புதல சூழ்ந்து அகத்திருந்தோர் புறத்தில் வருவோர்க் குப புலனாகாத மறைவு வாய்த்திருப்பதோரிடம். (௧௬௧)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியீடத்துய்த்து நீங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

கண்சாயல் கையுருக் கொண்டுதன் வேனமயில காநதள்வள்ளி
எண்சாய வெனறனை யென்றுசெவ் வேளிவ ரும்பவளம்
வணசா யொடுக்கும் வயற்றஞ்சை வாணன் மலயமராத்
தண்சாயை நின்றணங் குந்தைய னீறிந்க சாரலிலே.

இ - ள். தையலே! கண்ணுஞ் சாயலுங் கையும் உருவுங் கொண்டு, தனது வேலும் மயிலுங் காந்தளும் வள்ளியும் ஒப்பில்லையென நெண்ணிப் முருகவேளின் எண்ணத்தைத் தாழ்வுபடவென்று, அணையால் ஏறிப்ப்டரும் பவளம் வளவிய கோனையை யசைக்கும் வயலைபுடைய தஞ்சை வாணன் மலையத்தினிடத்து, மடாமரத்து தண்ணிய நிழலிலே நின்று, என்னுடன் நீ வந்தாயாகில், நின்னை அம் முருகவேள் வருத்துமாதலால், இச்சாரலில் இவ்விடத்தில் நிற்பாயாக வென்று பாங்கி யகன்றான். எ - று.

எண்ணும்மை தொக்குநின்று நிரணிறைப்பொருள் வந்தவாறுணர்க.
இவர்தல் - ஏறுதல். சாய் - கோணா. ஒசித்தல் - அசைத்தல். சாயை-
நிழல். சாரல் - மலைப்பக்கம். (ககஉ)

இறைவீ யிறையோனிடத் தெதிரீப்பதேல்.

௭ (இது வெளிப்படடை.)

முபங்கிய நூபுரப் பங்கயத் தாளு முலைசுமந்து
தயங்கிய நூலிடை தானுமென் போலத் தளர்வுறுமிங்
கிபங்கிய வாறென் மனத்திரு ணீக்கவென் நேதுணிந்தோ
வயங்கிய சீருடை யான்வாணன் மாறை மணிவிளக்கே.

இ - ள். விளங்கிய புகழையுடையோனாகிய வாணன் தென்மாறை
நாட்டு மணிவிளக்குப் போல்வாய்! நூபுர முயங்கிய பங்கயம்போன்ற
தாளும், முலையைச் சுமந்து தள்ளாடிய நூல்போன்ற விடைதானும் என்
னைப்போலத் தளர்வுறும்; இவ்விடத்துச் சஞ்சரித்தவாறு என் மனத்துன்
பத்தை நீக்கவென்று துணிந்தோ? சொல்வாயாக. எ - று.

‘நூபுரமுயங்கிய பங்கயத்தாள்’ என இஷையும். நூபுரம் - சிலம்பு.
தயங்கல் - தள்ளாடல். இயங்கல் - சஞ்சரித்தல். ஏகாரம் - ஈற்றசை. ஓகா
ரம் - வினா. வயங்குதல் - விளங்குதல். சோ - ஈர்த்தி. வளக்கு - ஆகுபெயர்.
தலைவிபை வளக்கு என்று கூறினமையான் மனத்துன்பத்தை இருள்
வன்று கூறியது. இருள் - ஆகுபெயர். (ககங)

புணரிச்சியீமகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

தருந்தாரு வருகங் கொடையுடை யான்றஞ்சை வாணனின்சொல்
செருந்தா பசுந்தமிழ்த் தெனவரை மேற்செம்பொன் மேருவெற்பா
கருந்தாநா நஞ்சுமிழ் வாசுகி யால்வெண் கடலகடைந்து [ல்
வருந்தா வருதளித் தாள்வல்ல ளாமிம் மடக்கொடியே.

இ - ள். கேட்டவை பலவுந்தருந் தாருமஞ்சப்பட்ட கொடையை
யுடையானாகிய தஞ்சைவாணன் இனிய புகழையும், செருந்திமரச்சோலையும்,
பசிய தமிழையுடைய பொதியமலைமேல், செம்பொன் மேருவெற்பால்,
கரிய தானையாப் நஞ்சை யுமிழப்பட்ட வாசுகியென்னும் பாம்பால்,
வெண்மை நிறம்பொருந்திய கடலைக் கடைந்து, வருந்தாத அமுதை
யளித்தாளாதலால், இம்மடக்கொடி வல்லளாம். எ - று.

தருந்தாரு - கற்பகம். தெனவரை - பொதியமலை, தாநா - நீர்வரும்
வழி; சலநாளை என்றாற்போல, வாசுகி - கடல்கடைந்த பாம்பு. வெண்

கூடல் - பாற்கூடல். இவ்வாறு வருத்தப்படாமல் அமுதம் ஈந்ததனால் வல்லன்' என்று கூறியது. வல்லன் - உயர்திணை யொருமைவினைக் குறிப்புமற்று. (கருசு)

புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

மயனார் விதித்தன்ன மாமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் வெற்பில் பயனார் பயோதரப் பாவைபன் னீர்பசும பொற்குழைதோய் நயனார் விந்தத்து நஞ்சுதும் வாயிதழ் நல்லமுதம் அயனார் படைத்தில் லோடங் காதவ் வரனுக்குமே.

இ - ள். தெய்வத்தச்சனார் விதித்ததுபோன்ற அரிய செயலாகிய பெரிய மதில்கூழ்த்த தஞ்சைவாணன் வெற்பில் இன்பப் பொருளார்ந்த முலையையுடைய சித்திரப் பாவைபோல்வீர்! பசிய பொன்னாற் செய்த குழையைத்தொடும் நனைமாயி தாமனாயிலிருக்கும் நஞ்சான தடங்கு மாறு, தும் வாயிதழுடு நல்லமுதம் அயனார் படையாமற் போனாகில், முன்பு கடலிற்பிறந்த நஞ்சையடக்கிய அவ்வரனாற்கும் அடங்காது. எ - று

பயன் - இன்பப்பொருள். பயோதரம் - முலை. தோய்தல் - தொடுதல். 'நயனார்வித்தம்' - ஏகதேசவுருவகம். இதழமுதமுண்டு விடந்தணிந்தானாதல் இவ்வாறு கூறியதென் றுணர்க. மயன் - தெய்வத்தச்சன். ()

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல் எ - து. தலைமகளைத் தலைமகன் ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லவிடுதல்.

நேயம் புகலிட மின்றினின் பால்வந்து நின்றதுபோல் ஆயம் புகல வடைந்தரு ணீயடை யாதமன்னர் வாயம் புகலில் வணக்கிய வாணன்றென் மாறைநன்னீர் தோயம் புகரிணை வேல்விழி யாய்நின் றுணையுடனே.

இ - ள். சூரனென்றுவந்தடையாத பகைமன்னரிடத்து அம்புகளுதிர வில்லைவளைத்த வாணன தென்மாறைநாட்டுள்ள நல்லநீரிலே தோய்த்துப் பதஞ்செய்த பழகிய புகர்நிறத்தையுடைய இணைவேல்போலும் விழியாய்! நீ யன்புசொல்வதற்கிடமில்லா நின் பக்கலிலேவந்து நின்றதுபோலச் சூழப் பட்ட ஆயக்கூட்டந் தங்களன்பைச் சொல்லத்தக்கதாக நின் பாங்கியுடனே நீயடைந்தருள்வாயாக. எ - று.

நேயம் - அன்பு. நேயம் புகல்வதற்கு இவன்போலும் வேறொருவரின்மையால், இவளிடத்து வந்து சூழ்த்ததுபோலு மென்று கூறியவா றுணர்க. வாய் - இடம். அம்புக - அம்புகிர. புகர் - இரத்தக்கிறை. (கருசு)

பாங்கி தலைவியைச் சாரீந்து கையுறை காட்டல்.

பாங்கி * * * காட்டல் எ - து. குறியிடத்து நிறுத்திப்போயின
பாங்கி தலைவன் போயினபின் தான் கையுறைக்குப் போயின பாவனை
யாய்க் கையுறைகொண்டுவந்து காட்டல்.

பொய்போ விடைநின் விழிபோற் குவனையம் போதிவைநின்
மெய்போ லசோக மிளிராபூந தழையிவை மெல்லியனின்
கைபோற் கவின்கொன்செங் காந்தளம போதிவை கண்டருள்யான்
மைபோற் குழவிதந் தேன்றஞ்சை வாணன் வரையினின்றே.

இ - ள். மையை யொக்குங் குழலையுடையாய் ' தஞ்சைவாணன்
வரையினின்று யான் நினக்குத தந்தேன். பொய்யையொக்கு மிடையாய் !
நினது கண்களையொக்குங் குவளைப்போதிவை ; ' நினது மெய்யைப்போ
லொளிலிடம் அசோகப்பூந்தழை இவை ; மெல்லிய இயலையுடைய நினது
கையைப்போ லழகுகொண்ட செங்காந்தப்போது இவை : நீ கண்டருள்
வாய். எ - று.

மிளிர்தல் - ஒளிரிவிடுதல். கவின் - அழகு. மை - மேகம், ' பொய்
போலிடை,' ' மைபோற் குழவி ' என இரண்டு முன்னிலை வந்தவாறு
காண்க. ' தஞ்சைவாணன் வரையின் யான் ' என மாறுக. அம் மூன்
றுஞ் சாரியை. (கக௭)

தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்.

(இது வெளிப்பட.)

குனிநாண் மதிதுதற் கோகில மேநின் குழலிலெல்லாப்
பனிநாண் மலரும் பறித்தணிந் தேனிந்தப் பார்மடநதை
தனிநா யகன்றஞ்சை வாணன்றன் சாரற் றனித்துநில்லா
தினிநா மகன்றினை யார்வினை யாடிட மெய்துதுமே.

இ - ள். வளைந்தநாட்கொண்ட மதிபோன்ற துதலையுடைய கோகி
லமே ! நினது குழலினிடத்தில் வனத்திலுள்ள முறுக்கவிழ்க்கின்ற மல
ரனைத்தும் பறித்தணிந்தேன் ; இந்த பூமடநதைக் கொப்பற்ற நாயகனான
தஞ்சைவாணனது குளிர்ந்த மலைச்சாரலிடத்துத தனியாய் நில்லாது இவ்
விடத்தினின்று மகன்று, இப்போதினையார் வினையாடுமிடத்தை யாமெய்து
வோம். எ - று.

குனிநாண் மதி - பிறை. ' மதிதுதற் கோகிலம் ' என்றது சிறப்புரு
வகம். தனி - ஒப்பின்மை. நாண்மலர் - முறுக்கவிழ் மலர். (கக௮).

நீங்கித் தலைவற் கோம்படை சாற்றல்.

நீங்கித் * * * சாற்றல் எ - து. தலைமகளை யாயத்திற் கூட்டி மீண்டு வந்து தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல். ஓம்படை - மறவாமை.

சின்னான் மலர்க்குழல் காரண மாச்செவ்வி பார்த்துழன்று
பன்னா ஞ்நாத்த பணிமொழி கோக்கிப் பழிநகர்கீ
தென்னா திடைப்பட்ட வென்னிலை நீமற வேலிறைவா
தன்னாக மெய்ப்புக ழானறஞ்சை வாணன் நமிழ்வெற்பிலே.

இ - ள். இறைவனே ! தன்னாகத்தை மெய்ப்புகழாய் நிறுத்தின தஞ்சைவாணன் தமிழ் வெற்பிடத்துச் சில நாண்மலரை யணிந்த சூழலை யுடையாள் காரணமாக, அவளது பதம்பார்த்து வருத்தப்பட்டு, நேற்று மின்றுமாகிய பலநாளுநாத்த தாழ்ந்த மொழியைக் கருதி, நமக்கிதுபழி யென்று சொல்லாது, துமயி ருவாக்கும் நடுப்பட என்னிலைமையை நீ மறவா திருக்கக்கடவை. எ - று.

செவ்வி - காலம். உழன்று - வருந்தி. பணிமொழி-தாழ்ந்தமொழி. தன்னாகம் - தன்னுடல். இரண்டுநா ளென்பதனைப் பன்னா ளென்று கூறிய தென்னையெனின், ஒன்றல்லனவெல்லாம் பலவெனபது தமிழ் நடையாக லின் கூறியவாறென்றுணர்க.

(ககக)

உலகியன் மேம்படவிந்ந்து விலக்கல்.

உலகியன் மேம்பட விருந்து விலக்கல் எ - து. உற்றார் அயலூரி லிருந்துவந்தால், அவர்க்கு உளளகொடுத் துபசாரஞ்செய்தல உலகியல்பாத லால், அவ்வுலகியல் பெருமைப்படத் தலைமகளை எம்மூர்க்குவந்து இருந்து போமெனக்கூறிப் பகற்குறியை விலக்கல்.

ஆயின், விருந்தென்பது உண்டிக்குப் பெயரோவெனின், விருந்து என்பது புதுமை, உலகின்கண்மருவி உளண்மேனின்றது. என்னை, ஒருவன் ஒருவற்கு விருந்து கூறினானெனின், ஊண்கூறினனென்பதல்லது புதுமை கூறினனென்னும் பொருடர தாதலான், விருந்தென்றது ஊனென்றே கொள்க.

வலைப்பெய்த மான்றசை தேன்றோய்த் தருநி மனாமுலைப்பால்
உலைப்பெய்த வாரதினை மூரலு முண்ணெங் கூறுவகை
தலைப்பெய்த நாளனை யான்றஞ்சை வாணன் சயிலத்தெம்மூர்
இலைப்பெய்த தாழ்குரம பைத்தங்கி னாலுமக் கென்வருமே.

இ - ள். தலைவரே ! வலை சுற்றுமிட்ட மானினது தசையைத் தேனிற் றோய்தது அருந்தி மனா முலையினின்றும் பாலினை யுலையாகிப் பெய்து அட்டுவடித்த தினைச்சோற்றை யுண்டு, உளததின் மிகுந்த வுலகை .

வந்துகூடிய நாள்போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன்வரையிடத்து, எம்மூரில் இலையான் மேய்ந்த குழல்வீட்டுள் தங்கினால் உமக்கியாது குறைவரும்?

உலைப்பெய்த - உலையிற்பெய்த. வார்தல் - வடித்தல். மூரல் - சோறு. தலைப்பெய்தல் - கூடுதல். “ஆங்க னான்கே தலைப்பெயன் மரபே.” என் பதனானுணர்க. என்வரும் - யாதுகுறைவரும். இங்ஙனங்கூறியது இரவுக் குறியை நாடிப் பகற்குறியை விலக்கிய கருத்தென்றுணர்க. என்னை, — தினைவினைந்தால் நானைத் தினையறுத்து இவள் ஊர்க்குப்போதலால், தலை வனையும் ஊர்க்குவாவென்றுகூறி, வந்தால் இரவுக்குறியிற் கூட்டிவிப்பே னெனுவங் குறிப்புத் தோன்றக் கூறியதன்றி விருந்து கூறிய தன்றென வுணர்க. தலைவன் - முன்னிலை யெச்சம். (கசு0)

விருந்திறைவிரும்பல்.

விருந்திறை விரும்பல் எ - து. அவனுனைத் தலைவன் விரும்பிக்கூறல்.

மஞ்சூட்டி யன்ன சுதைமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பஞ்சூட்டி யமென் பதயுகத் தீருங்கள் பாடியின்மான்
வெஞ்சூட் டிழுதன்ன வுனும்பைந் தேனும் விருந்தினர்க்குச்
செஞ்சூட் டிளகுபொன் போற்றினை மூரலுந் தெள்ளமுதே.

இ - ள். முகிலை யருந்தியது போன்ற சுதைபூசிய மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்வெற்பில் பஞ்சைப்பொருந்திய மெல்லிய பாதமிரண்டெடயீர்! உங்களுரிடத்து வெண்ணெய்போன்ற வெவ்விய சூட்டுண்ட மாணானும், பசிய தேனும், செஞ்சூடுகட்டிளகிய பொன்போன்ற தினைச்சோறும் விருந் தினர்க்குத் தெள்ளமுதுபோலும்! எ - று.

எனவே, — பாங்கி கூறிய இரவுக்குறியைத் தலைவன் குறிப்பா லுணர்ந்து இயைந்து கூறியது, இக்கருத்தானேயன்றே! பகற்குறி யிடையீடு பட்டவாறென் றுணர்க.

ஊட்டல் - அருந்துதல். சுதை - வெண்சாந்து. பஞ்சூட்டல் - செம் பஞ்சு பொருந்துதல். பாடி - முல்லை; ஊர்க்குப் பொருள்மயக்கம். செஞ்சூட்டிளகுபொன் - சிவக்கச்சுட்டிளகியபொன். ‘இழுதன்ன வெஞ்சூடு’ எனவும், ‘மாணான்’ எனவும் இயையும். (கசுக)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் கூட்டற்கும், பாங்கிற்கூட்டற்கு முரிய. தலைவன் கூற்றாயின வெல்லாம் கூட்டற்கும், வேட்டற்கும் உரியவா றுணர்க.

பாங்கியிற்கூட்டம் - முற்றும்.

அஃதாவது, ஒருகூற்றுப் பகற்குறி. ஒருகூற்றுப்பகற்குறி யாதெனில், தலைவன் மற்றைநாள் தன் வேட்கை மிகுதியால் பகற்குறியிடத்து வந்து நிற்க, தலைவியைப்பாங்கி குறியிடத்துச் செலுத்தாது மறுத்துக் கூறத் தலைவன்வருந்திப்போதலாதலான் பகற்குறியாகாது, ஒருசார்பகற்குறியாய்ந்து.*

* “இரங்கல் வன்புறை யிற்சேறிப் புணர்த்தலென்

றொநங்கு மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி.” — என்னுஞ் சூத் திரவியியல் ஒருசார்பகற்குறி மூவகைப்படுமெனக்கொள்க.

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழந்தீ மாலையம்பொழுதுகண் டிபங்கல்.

(இது வெளிப்பட.)

ஆழ்ந்தார் தமக்கரு ளாதவர் போலிவ் வளவிலன்பு சூழ்ந்தார் செலத்தொங்கல் சூழ்குழ லாய்சொற் பொருள்படைத்து வாழ்ந்தார் புகழ்தஞ்சை வாணனைப் பேணலர் மானவெய்யோன் வீழ்ந்தார் கலிக்கர தான்பனி மலை வெளிப்படவே.

இ - ள். மலைசூழ்ந்த குழலினையுடையாய்! மிடியில் மூழ்கினர்க குக கொடாதவர்போல இந்தமட்டில் அன்புகூழ்ந்தார் பிரிந்துபோகச் சொற் பொருள்படைத்து வாழும் புலவராற்புகழப்பட்ட தஞ்சைவாணனை விரும் பாதவர். கடலில்வீழ்ந்து மறைதல்போல, கதிரோன் பனியொடு கூடிய மலைக்காலம் வெளிப்படக் கடலில்வீழ்ந்து மறைந்தான் : யா னென்செய் வேன்! ஏ - று.

ஆழ்ந்தார் - மிடியிலாழ்ந்தார். எனவே, — ஆழ்ந்தார் தானாகவும், கொடாதவர் தலைவராகவும் கூறியவாறாயிற்று. சூழ்ந்தார் - பொருந்தினர். பேணலர் - விரும்பாதவர். ஆர்கலி - கடல். கரத்தல் - மறைதல். பனி மலை - அந்தியம்போது. ‘வெளிப்பட்டதே’ யென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

இக்கிளவி பாங்கி நோக்கிக் கூறுதலும், மாலையம்பொழுதை நோக்கிக் கூறுதலும், தன்னுட் கூறுதலுமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் இச் செய்யுள் பாங்கியைநோக்கிக் கூறியது.

† “புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல் வன்கண்ணை தோகின் றுணை.” — என்பது மாலையுடன்கூறியது.

†† “காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாதி மலை மலருமிந் நோய்.” — என்பது தன்னுட்கூறியது. (ககஉ).

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், து. ந.எ.

† திருக்குறள், செ. கஉஉஉ.

†† திருக்குறள், செ. கஉஉஎ.

பாங்கி புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

தலையம் போருக வாண்முகத் தாளன்பர் கையகல
மாலையம் போது வருவித்த நீர் தஞ்சை வாணன்றெவ்வர்
ஆலயம் போதுங்க ளாதவன் கோயி லழல்கொளுந்த
வேலையம் போடுமல வீர்பரி காளென்றும் வெய்துயிர்த்தே.

இ - ள் காலையம்போருகம்போலும் ஒளியையுடைய முகத்தானைத்
தலைவர் கையகல மாலையம்பொழுதை வரச்செய்த நீர் தஞ்சைவாணன்
தெவ்வராலையம்போல், உங்கட் சிறைவனாகிய கதிரவன்சோயில் அழல்பற்
றக் கடலில் தண்ணீரோடே யெப்போதும் நெட்டுயிர்த்து வருந்துவீராக.

காலையம்போருகம் - முறுக்கவிழ்தாமரை 'அம்போருகவாண்முகம்' -
உவமைத்தொகை. 'முகத்தான்' என்புழி இரண் - னுருபுதொக்கது. கை
யகல் - ஒருசொல்; அது பிரிதல்.

† "செற்றா நொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ற லுறாஅ தவா." — என்பதுபோலும்.

தெவவர் - பகைவர். ஆதவன் - கதிரவன். கொளுந்தல் - கொளுத்
தல். அமபு - நீர். உழலுதல் - வருந்துதல். வெய்துயிர்த்தல் - நெட்
டுயிர்த்தல். (கசுசு)

தலைவனிட்டத் தலைவி வருந்துதல்.

தலைவனிட்டத் தலைவி வருந்துதல் எ - து. தலைவன் வாராது நாழிகை
நீட்டித்துழித் தலைவி வருந்திக்கூறுதல்.

ஆராத வின்ப விடந்தொறு நீங்கிய வாயமென்பால்
வாராத முன்னம் வருகில ராற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கூரா தரநலகி வலவினை யேனலங் கொள்ளுகொண்டு
தேரா தவனுட னெநென்னன் மாலையிற் சென்றவோ.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் மிகுந்த காதலைக்கொடுத்து, வல்
வினையேன் நலத்தையெல்லாங் கொள்ளுகொண்டு, தேரோடுகூடிய சூரிய
னுடனே நெருநல்மாலைக் காலத்துச் சென்றவா அமையாத வினையாட்டின்
பத்தால் அவ்விடந்தோறும் நீங்கிய ஆயக்கூட்டம் என்னிடத்து வாராத
முன்னம் வருகிலார்! யானென்செய்வேன்' எ - று.

ஆல் - அசை. கூர் - மிகுதி. ஆதரம் - காதல். நலம் - அழகு. நென்
னல் - முன்னைநாள். (கசுசு)

† திருக்குறள், கே. கஉசுரு.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்,

தலைவியைப் பாங்கி கழறல் எ - து. பாங்கி நீ வருந்துவது முறைமை யன்றெனக் கட்டுனாத்தல். கழறல் என்பது கட்டுனா ; இடித்துக்கூறல் ; உறுதிச்சொல் ; இவை ஒரு பொருட்கிளவி.

சிறந்தார் தெரிந்த செழுந்தமிழ் வாணன்றென் மாணீவெற்பர்
துறந்தா றெனையென்று சோருவ தேனிரத்தத் தொலலுலகில்
பிறந்தா றெவர்க்கும் பிரிவெய்து மாலவெய்ய பேரமாக்கண
புறந்தாழ் கரிய குழற்செய்ய வாயைய பூங்கொடியே.

இ - ள். வெவ்விய பெரிய போர்செய்யுங் கண்ணும், புறப்பக்கத்தே தாழ்ந்த கரியகுழலும், சிவந்தவாயும் அழகாகிய பூங்கொடிபோல்வாய் ! இந்தப் பழையவுலகின்கட் பிறந்தா யாவாக்கும் பிரிவுவாராமற் போகாது வந்தெய்தும் ; சிறந்த முனனோராய்ந்த செழுந்தமிழைக் கற்ற வாணனது தென்மாநாட்டித் தலைவா என்னேவிட்டுத் துறந்தாநொன்று நீ யயர்வ தென் ? இனி யயர்வேண்டாம். எ - று.

சிறந்தார்-அகத்தியனா, தலைச்சங்கத்தார் முதலாயினோர். சோருதல் - அயர்தல். எண்ணும்மை தொக்குநின்றன. ஐய - அழகாகிய. (கசடு)

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழிமொழிதல்.

தலைவி * * * மொழிதல் எ - து. பாங்கி முன்னிலையாய் நிற்கத்தலைவி அவன்மேல் வெறுப்பால் அவனைநோக்கிக் கூறுது புறமாய் மொழிதல்.

பூவலர் வாவியி னீரற்ற போதுற்ற புன்மையல்லால்
காவலர் காமம் துறக்கிலென் னாங்கடம பாய்மதுகை
மாவல வாணன் வயற்றஞ்சை வேந்தனை வாழ்த்தல்செய்யா
மேவலர் போலுங் கழற்றுரை யாளர் வியனறிவே.

இ - ள். தலைவராசையைத் துறக்கில் பூவலரும் வாவி நீரற்றபோ துற்ற இழிவுபோலு மல்லாமல் யாதாம் ; இதனை யறியாது கட்டுனா சொல் வாரது விரிந்தவறிவு மதம்பாயும் வலியையுடைய யானைத்தொழில்வல்ல வாணனாகிய வயலஞ்சுந்த தஞ்சைவேந்தனை வாழ்த்தல்செய்யாத பகைவ ரறிவுபோலும். எ - று.

எனவே,— காலமிடனறியாது மகிகெட்டுக்கூறுவர் பகைவர், அவரறி வையொக்கும் கட்டுனா கூறுவர ரறிவென்றவாராயிற்று.

‘பூவலர்வாவி’ - வினைத்தொகை. புன்மை - இழிவு. கட்டம் - மதம, மதுகை - வலி, வியன் - விரிவு. (கசுக)

தலைவி பாங்கியொடுபகர்தல்.

தலைவி பாங்கியொடு பகர்தல் எ - து. வெறுப்பால் முன்னிலைப் புற மொழி கேட்ட பாங்கி தலைவியை யுபசரித்தலால் வெறுப்பு நீங்கிப் பாங்கி யொடுபகர்தல்.

யயா முயுக்கினு மலலா விடத்தினு மூரிமுந்நீர்
அலையா ரமுதமு நஞ்சமும் போல வணங்கனையாய்
தொலையாத விற்பமுந் துன்பமுங் காட்டுவர் தூங்கருவி
மலையா சலத்தமிழ் தேர்வாணன் மாறையம் மன்னவனோ.

இ - ள் அணங்கனையாய்! தாமும் அருவியையுடைய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழை யாராய்ந்த வாணன் மாறையாட்டி நம்மன்னவா முலை பொருந்திய புணர்ச்சியினும் பிரிவினும் பெருமைபொருந்திய முந்நீராகிய கடலிடத்துப் பிறந்த அமுதும் நஞ்சும்போலத் தொலைவில்லாத இன்பமுந் துன்பமுங்காட்டுவ ராதலால் இரண்டினு மல்லராயிருந்தார். எ - று:

ஆர்தல் - பொருந்துதல். ஆர்தல் - ஈண்டுத்தோன்றுதல். தூங்கருவி - ஒலிக்குமருவி. “வான்மலைத் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க.” — என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுளையாற்காண்க. மலையாசலம் - பொதிய மலை. ‘அமுதமும் நஞ்சமும்போல’ என்பதனால் இன்பத்தினும் துன்ப மிக்கென்று கூறியவாறாயிற்று. என்னை,—

† “இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதளிற் பெரிது.” — என்பதனானுணர்க. (கசஎ)

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல்.

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கி அச்சு றுறுத்திக் கூறுதல்.

பேணற் கரியநின் பெண்மையு நாணமும் பேணியவர்
காணத் தகுமென்று காண்பதல லாற்கழி காதனெஞ்சு
பூணத் தருகினும் பொற்பல்ல வாகுதல கற்பலவவால்
யாணர்த் தமிழுடை யான்வாணன் மாறையி னின்னமுதே.

இ - ள். புதிதாய்ப் புலவர்பாடுந் தமிழையெல்லாங் கொள்ளுந்தன் மையையுடைய வாணன் மாறையின் இனிய வழுதம்போன்றவனே! மிகு ந்த காதலை நெஞ்சு பூணத்தருளுகிம் விரும்பற்கரிதாகிய நின் பெண்மையும் நாணமும் விரும்பியவனோ காணத்தகுமென்று கருதுவ தல்லாமல், இவ்வாறு துன்பத்தா லமுங்கி அழகல்லவாகுதல் கற்பல்ல. எ - று.

† திருக்குறள், செ. ௧௧௬௬.

பேணற்கரிய நின் பெண்மை - தவஞ்செய்து விருப்பினும் எய்தற்கரிய பெண்டன்மை. பேணி - விரும்பி. தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றெஞ்சுது. காண்பது - கருதுவது. பொற்பு - அழகு. யாணர் - புதுமை.

என்பதனால் யாதுகூறியதெனின், — துன்பமுறவே அத்துன்பத்தால் நலனழியும், நலனழியவே அன்னைக் கையந்தோன்றும், தோன்றவே இற் செறிப்புவரும், வேற்றுவனாவு நேரினும் நேரு மாதலானீ, கற்புக்கெடு மென்று அச்சமுறுத்திக் கூறியவாறாயிற்று. (கசஅ)

நீங்கற்கருமை தலைநீனைநீ தீரங்கல்.

நீங்கற்கருமை தலைவி நீனைநீரங்கல் எ - து. தலைவன்விட்டு நீங்கற் கருமையைத் தலைவிநீனைந்து தன்னுளிரங்கிக்கூறல்.

குன்றா கியபொன்னும் வேழக் குழாமுங் கொடைபுகழ்ந்து சென்றார் முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவெற்பில் னன்றா மிறைவற்கு நனீறியி லேற்குமுன் னுனமுகத்தோன் னன்றா விதித்தில னேயுயிர் போல வுடம்பையுமே.

இ - ன். நெஞ்சமே! பொன்னாகிய மலையையும் யானைத்திரளையுங் கொடையைப் புகழ்ந்து சென்றோர்கள் பரிசிலாய்க்கொள்ளப்பட்ட செழு மையையுடைய தஞ்சைவாணனது தென்மாறையாட்டு வெற்பிடத்து, நல் வினைசெய்த இறைவர்க்கும, தீவினை செய்த எனக்கும, நான்முகத்தோன் முன் னிருவனாயும் படைக்குங் காலத்தில் உயிர்போல் உடம்பையும் ஒன்றாய் விதியாமற்போயினான் : இனிச் செய்யுமாறென் ! எ - று.

வேழக்குழாம் - யானைகூட்டம். முகத்தல் - கொள்ளுதல். நன்றி - நல்வினை. 'முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணன்' என்னும் பெயரொச்சம் வினைமுதலோடு முடியாது பிறவாற்றான் முடிந்தது. (கசக)

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி காற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

நெஞ்சு வாய்மல ரன்னகண ணீர்மல்க நின்றவஞ்சொல் கிஞ்சு வாய்வஞ்சி கேட்டரு ணீயுங் கிளைத்தமிழோர் தஞ்சு வாய்மொழி நெஞ்சுடை யான்றஞ்சை வாணன்வெற்பில் மஞ்சு வார்த்தன வாலவர் தேரின் மணிக்ஞரலே.

இ - ன். நெஞ்ச முதிரும்படியாய்ந்த மலர்போன்ற கண்ணினிடத்து நீர் நிறைய நின்ற வழங்கு சொல்லையும், முருக்கம்பூப்போன்ற வாயையு முடைய வஞ்சியே! கிளைத்தமிழையுடைய பெரியோர் தம் வாயுறைவாழ்த் தாகக்கூறியமொழியை நெஞ்சிலே மறவாது வைத்திருக்குந் தன்மையனா கிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில் வரத் தேரின் மணிக்ஞரல் முகிலுற வார்த் தல் யான்கேட்டேன், நீயும் கேட்டருள்வாய், எ - று.

ரெஞ்சுக் - ரெஞ்சமுதிர, ஆய்மலர் - மலருட்டெரிந்தெடுத்தமலர். கெஞ்சுக் - முருக்கம்பூ; ஆகுபெயர். உம்மை - எச்சவும்மை. கிளைத்தமிழ் - விரிந்ததமிழ். 'வாய்ச்சுக்கமொழி' என இயையும்; அது வாயுறை வாழ்த்து. மஞ்சுக் - மஞ்சுதிர. ஆர்த்தன - ஒலித்தன. மணிக்குரல் - மணியோசைகள்.

இனித் தேரின மணியோசை முகிலுதிர ஆரவாரத்துடன் வந்தா னெனின், கள்வென்பதனோடு மாறுகொள்ளுமே யெனின், மாறுகொள் ளாது. என்னை, — நால்வகைப் புணர்ச்சியினும் தலைவன் தேரோடும் சேனையோடும் வந்தானல்லது தமிழராய் வந்தானல்லன். எவ்வாறெனின், காட்சியிற் கூறியதானுணர்க. அன்றியும், பிரிவுழிமகிழ்ச்சியில் 'பாகனோடு செல்லல்' என்பதனானும், பாங்கியிற் கூட்டத்தில் 'தலைவி பாங்கியை முனி தல்' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் முன்னாள் பொற்றேரின்வந்து புணர்ந்து சென்றார் என்றுங் கூறினமையானும், மேல்வகைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிவோன் மீண்டு வருங்கால் பாகனோடுகூறலுந் தோ முந்தவேண்டு மென்று கூறுதலானும், வருந்தொறும் தேரோடுஞ் சேனையோடும் வந்து குறியிடத்துத் தமிழராய் வருதலென் றுணர்க. (கரு0)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்.

தோழி * * * வறுத்தல் எ - து தலைவன் சிறைப்புறமாகக் குறி யிடத்து வரத் தோழி தங்களுக்குள்ள செறிப்பை யறிவுறுத்திக் கூறுதல். சிறைப்புறம் - வேலிப்புறம்.

† “சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்

நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.” — என்பதனனுணர்க, செறிப்பு கானவர் தினைகொய்யப் புனத்தினில் வந்திருத்தல்.

தொடைக்கணி யார்தடந் தோளவர் கேளலர் தோகையன்றார் உடைக்கணி யார்தழை கொய்யா ரூழுவ ருடைத்ததெண்ணீர் மடைக்கணி யார மிடுத்தஞ்சை வாணன் வரையின் முன்போல் கடைக்கணி யார்கணி யார்நம்மை நாளைக் கருங்கணியே.

இ - ள். கரிய கண்ணையுடையாய்! மாலுக்கழகாரந்த பெரிய தோளி னையுடையார் நமக்கினி யுறவல்லர்; மயில்போன்ற ஆயக்கூட்டத்தார் அனாயி லுடுத்தற்கு அழகாரந்த தழையை இனிக் கொய்யார்கள்; உழவ ருடைத்த தெண்ணீர் வயல்மடையை யணியப்பட்ட முத்தினுலடைக்குந் தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து நாம் தழைகொய்ய வந்தோமென்று அச்சத் தானேக்கி நிற்கும் வேங்கையார் நாளை நம்மை முன்போற் கடைக்கண் னாற் பாரார். எ - று.

† திருக்குறள், சே. ஐஎ.

எனவே, — குறவர் தினைகொய்யுவந்தனர், யாம் இன்று ஊர்க்கு ஆயக் கூட்டத்துடன் போவோமென்று செறிப்பறிவுறுத்தவாறாயிற்று.

கேளலர் - உறவலர். உடைக்கு - உடுத்தற்கு. ஆரம் - முத்து. கடைக் கணியார் - கடைக்கண்ணாற்பாரார். சிறப்பும்மைதொக்கது. கணியார் - வேங்கையார்; உயர்சொற்கிளவி.—

‡ “ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்

ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்

வழக்கி னாகிய வுயர்சொற் கிளவி

இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியானுணர்க. கடைக்கணிததல் - கடைக்கண்ணால் நோக்குதல். (கருக)

தோழி தலைமகற்கு முன்னிலைப் புறமோழி மோழித் தறிவுறுத்தல்

தோழி *** வுறுத்தல் எ-து. தலைவன் முன்னிலையாய் நிற்ப தோழி தலைமகனைக் காணுள்போலப் புறமொழியாய்ப் புட்களை நோக்கிக் கூறு வாள் போன்று செறிப்பறி வுறுத்தல்.

மயிலகாள பந்திப் புயலன்ன வோதியைப் பைங்கிள்ளைகள் மயிலகாள சிறிது மறக்கப் பெறாதஞ்சை வாணன்வெற்பில குயிலகாள மெங்கு மியமபுதண் சோலையிற் கூடியின்பம் மயில்காள வெங்கதிா வேலன்பர் சால வயாப்பினுமே.

இ - ள். பைங்கிள்ளைகள் ! மயிலகாள் ! நெருங்கிய கரிய பந்தியா யிருக்கின்ற புயல்போன்ற வோதியை யுடையானைத் தஞ்சைவாணன் வெற் பில் குயில்காளமபோ லெங்கு மொலிக்குங் குளிர்த் த சோலையிற் கூடி யின்ப மருந்தும் விடம்போன்ற வெங்கதிா வேலையுடைய அன்பா மிகுதியும் மறந் தாலும் நீங்கள் சற்று மறக்குந் தன்மையைப் பெற்றீராக. எ - று.

எனவே, — யா மூர்க்குப் போகா நின்றோ மெனச் செறிப்புணர்த்த லாயிற்று.

பயிலுதல் - நெருங்குதல். காளம் - கருமை. பந்தி - நிறை. ஓதி - கூந் தல். காளம் - காகளம். இயம்பல் - ஒலித்தல். அயிலுதல் - அருந்துதல். காளம் = விடம். அயர்த்தல் - மறத்தல். (கருஉ)

பாங்கி தலைமகன் முன்னி னுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானலங் கான்மலர்க் கள்வாய்க் கருங்கணி கட்டுளையால் கூனலஞ் சாய்பொற் குரலுங்கொய் தாமொற் கொற்றவயாம் ஏனலங் காவலு மின்றே யொழிந்தன மேழ்புவிக்கும தானலங் காரமன் னான்றஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பிலே.

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், து. உள.

இ - ள். கொற்றவ! ஏழலருக்குங்கீர்த்தியால் அலங்காரம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பிட்டத்துச் சோலையில் அழகிய மணத்தோடுங் கூடிய மலரிவிருக்குங் கள்ளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய பெரிய வேங்கைமரத்தினுடைய கட்டுளையாலே மா தலைவனைந்து சாய்ந்த பொன்னிறமாகிய தினைக்கதினைக் கொய்கின்றாராதலால், தினைப்புனங் காவலும் இன்றொழிந்தனும். எ - று.

கானல் - சோலை. கான் - மணம். கணிகை - வேங்கை. கட்டுளா - உறுதிச்சொல்.

வேங்கை பூக்குங்காலம் தினைக்கதிர் கொய்யுங் கால மாதலால், வேங்கை கட்டுளையால் தினைக்கதிர் கொய்கின்றா றென்று கூறியது.

† “வாராக் காலத்துநிகழங் காலத்தும்” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் கொய்கின்றார் என்னும் நிகழ்காலச் சொல்லைக் ‘கொய்தார்’ என வினாவுபற்றி இறந்தகாலத்தார் கூறினானென வுணர்க. முல்: ‘இறைவனைக் குறிவரவிலக்கல்’ செய்யுளில் ‘புனமும் பசுந்தினைச் செங்குரலேந்தும்’ என்று கூறியவதனாலும் ‘கொய்கின்றார்’ என்றே கொள்க.

கூனல் - தலைவனைதல். குரல் - கதிர். எனல் - தினை. ‘சோலையில் அழகிய மணத்தோடுங் கூடிய மலரிவிருக்குங் கள் வாயினிடத்து நாறுங் கரிய நிறத்தையுடைய கணிக்காரிகை கட்டுளையால்’ எனினு மமையும், கணிக்காரிகையைக் கேட்டுத் தினைகொய்தல் அவர்க்கியல்பாதலின். (கடுக)

பாங்கி முன்னின் றுணர்த்தியோம்படைசாற்றல்.

பாங்கி * * * சாற்றல் எ - று அவ்வாறு முன்னின் றுணர்த்திய பாங்கி யெம்மை மறவாமை வேண்டுமென்று கூறுதல்.

கனஞ்சாய நல்கிய கையுடையானெதிர் கன்றினர்தம் மனஞ்சாய வென்றருள் வாணன் வரோதயன் மாறைவெற்பில் சினஞ்சாலும் வேலண்ண லேமறவே லெமமைச் செவ்வியிரு தனஞ்சா யினுமினி நின்றையல் லாதிவலைத் தாழ்குழற்கே.

இ - ள். கொடையில் மேகஞ்சாயக் கொடுக்கப்பட்ட கையையுடையவன் வீரத்தா லெகிராகிச் சினந்தவர் மனஞ்சாயவென்றருளிய வரோதையனாகிய வாணனது மாறைவெற்பில் கோபமமையும் வேலையுடைய தலைவனே! அழகையுடைய இருதனஞ்சாயினும் இனித்தாழ்ந்த குழலையுடையாட்குப் பற்றுக்கோடு நின்றையல்ல திலலை யாதலால், எங்களை மறவேல்.

கனம் - மேகம். சாய்தல் - நிலைதளர்தல். நல்கல் - கொடுத்தல். மனஞ்சாய - செவ்விதி னில்லாது வனைய. சினஞ்சாலும் - சினநிறையும். செவ்வி-

† தொல். சொல் வினையியல், து. சூசு.

அழகு. தனஞ்சாய்தல் - முலீச்சரிதல். 'தனஞ்சாயினும்' என்று இங்ஙனங் கூறுதல் எடுத்துக்கோடற்கண்ணே எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையமொன்று கூறியதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

† “நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்” — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் ஆண்டுங் கூறியது.

நாடக வழக்கு எண்டுங் கூறியது உலகியல் வழக்கென் றுணர்க. பற்றுக்கோடு அவாய் நிலையான் வந்தது. (கருசு)

கிழவோன் தஞ்சம்பெறுது நெஞ்சோடு கிளத்தல்.

கிழவோன் * * * கிளத்தல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன் வேறொர் பற்றுக்கோடுபெறுது நெஞ்சொடு கூறல்.

ஏவல ரோய்விழி மாந்தளிர் மேனிய ரோனலினிக்
காவல ரோமனங் காத்தனம் யாங்களி யானைசெம்பொன்
நாவல ரோபெற நலருங் கைமேக நறுங்குவளை
மாவல ரோய்தொடை யான்றஞ்சை வாணன் வராயில்வந்தே.

இ - ள். மனமே ! ஏவும், மலரும் போன்ற விழியினையும், மாந்தளிர் போன்ற மேனியையு முடைய அவர் இனித் திணைப்புநங் காப்பா ரல்லர்; களித்தயானையுஞ் செம்பொன்னும் நாவலர்பெறக் கொடுக்குங் கையை யுடைய மேகம்போன்ற நறுங் குவளையினது கரிய மலர்பொதிந்த மாலை யணிந்தவனாகிய தஞ்சைவாணன் வராயிடத்து வந்த நாம் வீணே காத்தனம், எ - று.

ஏவு - அப்பு. ஏவலர் - எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. ஏய்தல்-ஒப்பு. “மாந்தளிர்மேனியர்” - உவமைத்தொகை. ஏனல் - திணை. இனி - இனிமேல். காவலர் - காப்பாரல்லர். ‘யானைசெம்பொன்’ - எண்ணும்மைத் தொகை. மாவலர் - கரியமலர். ஏய்தல் - பொதிதல். மனம் - அண்மை விளி.

கிழவோன்பிரிந்துழி கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கலும், பாங்கி புலம்புதலும், தலைவனிட்டத் தலைவி வருந்தலும், முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலும், பாங்கியொடு புதர்தலும், நீங்கற் கருமை தலைவி நினைந்திரங்கலும், கிழவோன்றஞ்சம் பெறுது நெஞ்சொடு கிளத்தலுமாகிய வேழும் இரங்கற் குரிய. தலைவியைப் பாங்கிகழறலும், தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தலும்; தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றலுமாகிய மூன்றும் வண்புறைக்குரிய.

† தொல். பொருள். அகத்திணையியல், சூ. ரூக.

‘சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறி வறுத்தல்’ முதலு நான்கு கிளவியும் இந்
செறிப் புணர்த்தற் குரியவாறு காண்க. (கருநி)

ஒருசார் பகற்குறி - முற்றும்

பகற்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது, பகற் குறிக்கண் வந்த தலைமகன் குறிக்கட் செல்லாது
இடையீடு பட்டுப்போதல்.

“விலக்கல் சேறல் கலக்க மென்றும்

கிகப்பினமூ வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு.” — என்னுஞ் சூத்
திரவிதியாற் பகற்குறி யிடையீடு மூவகைப்படும்.

இறைவனைப் பாங்கி துறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

புனமும் பசுநதினைச் செங்குர லேகதும் புகன்றகிள்ளை
இனமுங் குழீஇவா தினாகொள்ளு மாலிறை யாரவளையும்
மனமுங் கவாவெற்ப வாணனறென மாறை மடப்பிடியும்
அனமுந் தொழுநடை பாறபல காலவரு மனனையுமே.

இஃ தலைவியைக் கையின்கண் நிறைந்தவனையும், அவள் மனமும் இரண்
டையுங் கவாநது கொள்ளும் வெற்பனே! இப்புனமும் பசிய தினையின் து
முற்றிச் சிவந்த கதிரையேந்தி நிற்கும், இவள் சொல்லப்போற் சொல்லப்
பட்ட கிளியினமுங் கூடிவருது தங்கும் வாணன தென்மாறை நாட்டு மடப்
பத்தோடு கூடிய பிடியும் அனனமுந் தொழும் நடையினை யுடையாள் பக்
கல் அன்னையும் பல்காலவரும். எ - று.

எனவே, — தலைவியும் புனமவிட்டு நீங்கத்தக்காளல்லள், நீயும் இங்கு
வாரற்க வெனக் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

குரல் - கதிர். குழீஇ வருதல் - பலபல தொகுதியாய்க் கூடிவருதல்.
இனாகொள்ளுதல் - தங்குதல். இறை - ஆகுபெயர். தொழுநடை - ஆகு
பெயர். கவர்தல் - கொள்ளுதல். (கருநி)

இறைவியைப் பாங்கி துறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

நந்துசுற் றங்கடன் ஞாலமெல லாமபுகழ் நாமன்வளர்
சுந்துசுற் றங்கொங்கை மங்கையா வேள்சஞ் சரீகநறை
வந்துசுற் றுநதொங்கல் வாணனறென மாறை வளையின்மலர்க்
கொந்துசுற் றங்குழை லாய்செலல னீயக் குளிர்பொழிநகே

இ - ள். சங்கு சுற்றுங்கூடல் குழந்தை வந்தகமெவ்வாழ் புகழ்ப்பட்டி-
பெயரைப் படைத்து நாட்டு நாள் வளநூற் தகைமையையுடைய சீர்தனநீ
இயிருக் கொங்கையை யுடைய மங்கையர்க்கு வேளையொத்த சஞ்சீகம்
மணத்தால் வந்து சுற்றுந் தொங்கலையணிந்த வாணன் தென்மாரை வற
யிடத்துள்ள மலாக்கொத்துச் சுற்றிய குழலாய்! குளிர்ந்த பொழிவிடத்து
நீ செல்லற்க. ஏ - று.

நந்து - சங்கம். நாமன் - பெயர். சந்து - சந்தனம். சுற்றல் - திரித்தல்.
சஞ்சீகம் - வண்டு. நறை - மணம். கொந்து-கொத்து, மெலிந்து நின்றது.
'நாமன்வேள்' என்னும் வினைக்குறிப்பு மூற்று எச்சமாய்த் திரிந்து நின்றது.

இறைமகளாளிடம் நோக்கி யழங்கல்.

(இது வெளிப்படை.) அழுங்கல் - தன்னுளிரங்கல்.

அருவித் தடமு மணிமுத்த யாறு மவனியெங்கும்
திருவித் தியதஞ்சை வாணன் சிலம்புமிச் சிற்றிலுமபேர்
இருவிப் புனமுமின் நென்னினைக் கினறன வென்னையின்னே
மருவிப் பிரிபவர் போலிலலை யேமண்ணில் வன்கண்ணோ.

இ - ள். சிற்றருவி வந்து விழும் பொய்கையும், ஒழுங்காய் முத்துக்
களைக் கொழித்துவரும் பேரருவி யாறும், புவிவெங்குஞ் செல்வத்தையே
வெள்ளாமையாய் விதைக்கப்பட்ட வாணனது சிலம்பும், இச்சிற்றில்லமும்
பெரிய தானையுடைய புனமும், இன் நென்னை யென்றாக நினைக்கின்
றனவோ! இப்போது பலநாளும் மருவிப் பிரிபவாபோல் உலகின் வன்
கண்ணில்லை. ஏ - று.

உம்மை - எண்ணும்மை. தடம் - பொய்கை. இருவி - தினைத்தாள்.
இன்னே - இப்போது. வன்கண்ணா - கொடியர். (கருஅ)

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக் கொண்டகறல்.

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக் கொண்டகறல் ஏ - து பாங்கி விளையாடு
பிடம் விட்டு நிகழ்த் தலைவியைக்கொண்டு தமமூக்குப் போதல்.

உன்னைய ராவல்கு னல்லவ ரோயென் றுசாவினங்கள்
மன்னைய ராமல் வகுத்துரை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பின்
என்னைய ராணைகொண்டேருகின் நேனிலை யித்தனையும்
பின்னைய ராதொழி வாயித னேயிது பெற்றனமே.

இ - ள். பரணே! நீயும் நானும் இந்தப்பிரிவைப் பெற்றனமே! உன்
னையெங்கள் மன்னாகிய தலைவர் வந்து அராவல்குல் நல்லவ னென்க
யென்று உசாவில், அயர்ச்சியடையாமல் நீ வகுத்துச்சொல்வாய்; தஞ்சை

வாணன் வெற்பில் என்னையோவலால் தலைவியைக்கொண்டு ஊர்க்கே கின்றனன் ; ஆடிடம் நோக்கி யழுங்கியதும், ஆடிடம் விடுத்தக்கொண்ட கறலும், உன்னுடன சொல்கின்ற சொற்களுமாகிய விவையித்தனையும் பின் மறவா தொழிவாயாக. எ - று.

‘நல்லவர்’ என்புழி ‘எங்கே’ என வருவித்துணாக்க. ‘அராவல்குல்’ - உவமைத்தொகை. ஓகாரம் - அசைநிலை. உசாதல் - வினாதல். அயர்ச்சி - தளர்ச்சி. என்னையா - ஈன்றோர். ஆணை - ஏவல். அயர்தல் - மறத்தல். இதன் - பரண். (கரும)

இத்துணையும் ஆறநாட் செய்தியென்றுணர்க.

பின்னாள் நெடுத்தகை துறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

பின்னாள் * * * திரங்கல் எ - து. ஏழாநாள் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதவிப்பந்தரிடத்து வந்து நீட்டித்து நினைந்திரங்கல்.

மான்கா ணிகரின் மடமயில் காடஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தேன்கா ணினாமென் சிறைக்கிள்ளை காளென் நெருமரனோய்
தான்கா ணிபகொலிச் சந்தனச் சோலையைத் தன்னையினறி
யான்கா ணியகொலெ முந்தரு ளாததின நென்னுயிரே.

இ - ள். மான்காள் ! உவமையில்லாத மடப்பத்தையுடைய மயில்
காள் ! தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கின்ற வண்டுகாள் ! ஒழுங்காய்
வருகின்ற மெல்லிய சிறகையுடைய கிளிகாள் ! இன்று என்னுடைய சுழ
லும் வேட்கைநோயைத் தானறியயோ ! இச்சந்தனச்சோலையிற் கரந்திருக்
கின்ற தன்னையின்றி யான் தேடிக்காணவோ ! என்னுயிர்போல்வாள்
எழுந்தருளாதது. எ - று.

தெருமரல் - சுழற்சி. ‘சோலையை’ என்புழி வேற்றுமை மயக்கம்.
உயிர் - ஆகுபெயர். (கூஉ)

தலைவன் வறுங்களநாடி. மறுகல்.

தலைவன் வறுங்களநாடி. மறுகல் எ - து. தலைவியில்லாத தினைப்
புனத்தை நோக்கி வருந்துதல்.

செங்கேழ் விழிக்கு மொழிக்கும் பகைதிருப் பாற்கடனும்
பங்கே ருகமும பபந்தன வாயினும் பைங்கிள்ளைகாள்
சங்கேய் தடந்துறை சூழ்தஞ்சை வாணன் றரியலர்போல்
எங்கே யினித்தங்கு வாரோனல் காத்திவ் கிருந்தவரோ.

இ - ள். பைங்கிள்ளைகாள் ! செவ்வரிபொருந்திய விழிக்கும் மொழிக்
கும் தாமரைபூர் கிருப்பாற்கடனு மாதனைப்பெற்றனவாயினும் புகையாயின

பாதலால், திணைப்புனங் காத்திருந்தவர் சங்குபொருந்திய பெரிய வையைக் கைத் துறைமுகத்தின் தஞ்சைவாணன் தரிபலர்போல் இன்றெங்கே தங்குவார்?

இது மொழிமாற்று நிரணிறை.—

“ஆடவர்க ளெவ்வா நகன்றொழிவார் வெஃகாவும்

பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமாய் — நீடியமால்

நின்ற னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ

மன்றார் மதிக்கச்சி மாண்பு.” — என்றற்போல நிரணிறை

மொழிமாற்றி நின்றது.

கேழ் - நிறம். பங்கேருகம் - தாமரை. இடமாயினதன்றி பயந்ததின் தீரையெனின், சிதை யிலங்கையில் பொய்கைத் தாமரையிற் பிறந்தாளென் பது இராமர்கதையிற் கண்டுகொள்க துறை - வைகைத்துறை. தரியலர் - பகைவர். எனல் - திணை. “கோடாப்புக்குழ்மாறன்” என்னுஞ் செய்யுளும் ‘வறுங்களநாடி மறுகல்’ என்றே கொள்க. (ககக)

குறுந்தொடி வாழமுந்நோக்கி மதிமயங்கல்.

குறுந்தொடி * * * மயங்கல் எ - து. தலைவியின் ஊர் தேடிச் சேறு மெனில் அறிந்திலமென்று மதிமயங்கிக் கூறல்.

பெறவரி தாலவள் பின்சென்ற நெஞ்சமும் பேணலர்க்கு
மறவரி தானன்ன வாணன்றென் மாறை வரைப்புனஞ்சூழ்
நறவரி தாழ்முல்லை நாண்மல ரோதி நகருமெனக்
குறவரி தாமென்செய் வேனென்று சோருமென் னோருயிரோ.

இ - ள். அவனைப் பெறுதலரிதாயது மன்றி அவள் பின்னே தொடர்ந்து சென்ற நெஞ்சமும் மீட்டு நாம் பெறவேண்டுமென்றிற் பெறுதற்கரிதாயது. பகைவர்க்கு வீரம்பொருந்திய சிங்கத்தையொத்த வாணன் தென் மாறை வரைப்புனஞ் சூழ்ந்த கள்ளால் வண்டு தாழ்ப்பட்ட முல்லையான் மலரையணிந்த குழலையுடையானது நகரும் எனக்கு உறுதற்கரிதாதலான், என்செய்வேனென்று என்னொப்பற்ற உயிர் சோராநிற்கும். எ - று.

எனவே, — இதற்குச் செய்யுமா றறிந்திலேனென மதிமயங்கிக் கூறிய வாறாயிற்று.

மதி - அறிவு. ஆல் - அசை. பேணலர் - பகைவர். மறவரி - வீரசிங்கம். ‘சூழ்ந்த’ என்னும் பெயரொச்சம் ‘நகர்’ என்னும் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. நெஞ்சமும் என்னும் உம்மை எச்சவும்மை, நறவு - கள்ளு. அரி - வண்டு. ‘தாழ்முல்லை’ - விணைத்தொகை. ‘நாண்மலரோதி’ - ஆகுபெயர். முன்னர் ‘இடமணித்தென்றல்’ என்னுஞ் செய்யுளில் தன்னாரும் அவனாரும் ஒல்லையென்று கூறினவன இவ்வனம் ஊரறியேனென்று

கூறியது முன்கூறியதனோடு மாறுகொண்டுமெனின், மதிப்பங்கிக் கூற
லான் மாறுகொள்ளாதென்றுணர்க. (கசுஉ)

இவற்றுள் முன்னைய விரண்டும் ஸ்லககற்குரியன. 'பாங்கி யாமடம்
'விடுத்துக்கொண்டகறல்' ஒன்றும் சேரற்குரித்து. ஏனைய நான்கும் கலக்
கத்திற் குரியன.

பகற்குறியிடையீடு - முற்றும்.

இ ர வு க் கு றி.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவியை இரவுக்குறியிற் கூடுதல்.

“வேண்டன் மறுதத லுடன்படல் கூட்டல்

கூடல் பாராட்டல் பாங்கிற் கூட்ட

லுயங்க னீங்கலென ரெனபது வகைத்தே

யியும்பிப் போந்த விரவுக்குறிதானே.” — என்னுஞ் சூத்திர

விதியான் இரவுக்குறி ஒன்பது வகைப்படும்.

இறையோ னிருட்துறி வேண்டல்.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல எ - து தலைவன் இருட்குறியை
விரும்பிப் பாங்கியுடன் கூறல.

கருவிருந் தெண்டிசை யுங்கன மாமழை கான்றதுள்ளம்
வெருவிருந் தெம்பதிக் கேகவொண் னாது விதமவிதமாய்
வருவிருந் தென்றம புரந்தரு வாணனறென் மாரையன்னீர்
ஒருவிருந் தெங்களைப போலெய்து மோகங்கு லுங்களுக்கே.

இ - ள். வகைகளுக்கையாய வரும் விருந்தை யெஞ்ஞான்று மோம்பும்
வாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வீர்! குல்கொண்டு முகில் எண்டிசையும்
பெரிய மழையைப் பெய்தது, ஆதலால் உள்ளத்தினிடையே அச்சமிருந்
தால் எம்பதிக்ஞச் செல்லுதல் கூடாது, இற்றைக்கு வைகுதல் வேண்டும்;
எங்களைப்போல் ஒப்பற்ற விருந்து இறதக் கவருவின்கண் உங்களுக்கு நீர்
வருந்தித்தேடுகிலும் கிடைக்குமோ? சொல்லுவீராக. எ - று.

கரு - குல். கனம் - முகில். கான்றல் - பெய்தல். வெருவு - அச்
சம். ஏக - போக. ஒண்ணாது - கூடாது. விருந்து புரத்தல் - விருந்
தொம்பல். அன்னீர் - உயர்சொற்களவி. (கசுஉ)

அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௪௧.

பாங்கு நெறியின் தருமைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மலைமாதுவல்லவன் வாணன் வரோதயன் மாணவெற்பில்
சிலைமா லுருமெங்குந் தீயுமி ழாநிற்குஞ் சிங்கமெங்கும்
கொலைமா கரியினா தேர்ந்துழ லாநிற்குஞ் கொற்றவபொன்
சிலைமா னுறைபதி நீவரு மாறென்கொல் கங்குலிலே.

இ - ள். வீரமகட்குக் கணவனாகிய வாணனென்னும் வரோதயன்
வெற்பிடத்திற்கொற்றவனே! மேகலைபொருந்திய மாணுறைகின்ற பதிக்கு
நீ வருகின்றவழி விலலொடுகூடிய மேகத்திடத்து இடிகளெங்குந் தீயைக்
கக்காநிற்கும், சிங்கங்கள் எவவிடத்துங் கொல்லுந்தொழிலையுடைய கரிகளை
ழிவாயாகத்தேடி வருந்தித் திரியாநிற்கும் கங்குற்பொழுதில் நீ வந்த தெப்
படியோ? எ - று.

எனவே, — நீ வருதல் தகுதியின்றென்று கூறியவாறாயிற்று.

மலைமாது - வீரமகள். மலைதல் - பொருதல். சிலை - வில். மால் -
மேகம், உரும் - இடி. உமிழ்தல் - கலக்கல். தேர்தல் - ஆராய்தல்.
உழலல் - வருந்தித்திரிதல். பொற்கலைமான் - மேகலையுடைய தலைவி. (.)

இறையோன் நெறியின் தெளிமைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

வடுவரி நீள்கண்ணி யஞ்சலம் யாநதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கொடுவரி கேழற் குழாம்பொரு கொலலையுங் குஞ்சரத்தோர்
தடுவரி தாவு மடுக்கமுஞ் சூவழங் காறுமைவாய்க்
கடுவரி நாகந தவாமலகு கலலனைக் கானமுமே.

இ - ள். வடுப்போன்று வரியோடுகூடிய நீண்ட கண்ணையுடையாய்!
தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துப் புலிக்குழாமும், பன்றிக்குழாமும் ஒன்றோ
டொன்று பொரப்பட்ட கொல்லைக்காடும், குஞ்சரத்தைத் தேடிக்கொல்
லும் சிங்கந் தாவப்பட்ட மலைப்பக்கமும், அச்சத்தைக்கொடுக்குஞ் சூரமக
னென்னுந் தெய்வப்பெண் ணியங்கும் வழியும், ஐந்து வாயும் விடமும் வரியு
முடைய நாகங்கள் தவார்து செல்லும் நெருங்கு கற்குளின் வளைகளை
யுடைய காடும் யாமஞ்சலம். எ - று.

வடு - மாவடு. வரி - செவ்வரி கொடுவரி - புலி. கேழல் - பன்றி.
தேர்தல் - ஆராய்தல். அடுக்கம் - மலைப்பக்கம். சூர் - சூரமகள். ஆறு -
வழி. வழங்கல் - இயங்கல். தவாரீ - தவாதல். கல்லனை - கல்வளை. அடுதல் -
கொல்லுதல். அரி - சிங்கம், அடு - முற்றியலுக்கர மாதலான் வகர வுடம்
படுமெய்பெற்றது. தாவுதல் - பாய்தல். (கூறு)

பாங்கி யவனுட்டணி யியல்விதைல்.

பாங்கி யவனுட்டணி யியல்விதைல் எ - து. தலைவன் நாட்டுப்பெண். ளணியும் அணியையும் இயலையும் விதைல். இயல் - புனைதல், முடிததல் வினையாடிடம் முதலியன.

எனவே, - தலைவன் நெறியினது எளிமை கூறியவழி நன்றென்று கூட்டற்கு உடம்பட்டுக் கூறுது, அணியியல் விதைல் வினாவழுவெனின். அன்று. தலைவனை அவனுட்டணியியல் வினாவுழித் தலைவன் தன்னாட்டணியியல் வினாவும், வினாவுழி அணியியல் கூறும்வழி அதுவே குறியிடமாகீக் கூறலாமென்று கருதிப் பாங்கி வினாவியவாறென் றுணர்க.

பூந்தழை யாது மலைமலர் யாது புனையிழையும்
சாந்தமும் யாது தடம்பொழில் யாது தரணியின்மேல்
மரந்தரில் வேளன்ன வாணன்றென் மாறை வளநகரூழ்
தேந்தரு சோலைவெற் பாவுநக ணாட்டுறை செலவியாக்கே.

இ - ள். புவியின்மேல் மாந்தருக்குள் வேளையொத்த வாணன் தென் மாறை வளநகர் சூழ் தேனைத் தரும் மலையுடைய சோலைவெற்பனே. உங்கள் நாட்டுறையுள் செல்வியர்க் கிடையிலுமிக்கும் பூந்தழையாது! சூடும் மலர் யாது? அணியும் அணியொடு பூசஞ் சந்தனம் யாது? வினையாடும் பெரிய பொழில் யாது? சொல்வாயாக. எ - று.

மலைதல் - சூடுதல். புனைதல் - அணிதல். இழை - அணி. உம்மை இரண்டும் அசைநிலை. எண்ணும்மை யாகாதோவெனின், ஆகின் பன்மை வாசகங்கொண்டு முடியுமாதலான், எண்ணும்மை யாகாதால் மூன்றனுருபு வருவித்துணைக்கப்பட்டது. தடம்பொழில் - பெரியபொழில். தேம்-தேன்.

தலைவ னவனுட் டணியியல் விதைல்.

தலைவ னவனுட் டணியியல் விதைல் எ - து. பாங்கி குறிப்பறிந்து அவனுட்டணி யியலை தலைவன் விதைல்.

எந்நாட் டவரணி கூறியன் பேறிங் கிகல்வழுவேல் [மேல்
மைந்நாட்ட வெண்முத்த வாணகை யாய்தஞ்சை வாணன்மென்
உன்னாட் டரிவைய ராரிடிடஞ் சாந்த மொளியிழையு
மொய்ந்நாட் டழையொடெல் லாமொழி யாமன் மொழியெனக்கே.

இ - ள். போர்செய்யுங் கூறிய வேல்போன்ற மையெழுதிய நாட்டத் தையும், வெண்முத்தம்போன்ற மொளிரகையை முடையாய்! எங்க ணாட் டவரணியும் மணிமுதலிய கூறிப் பெறுவதாயது, தஞ்சைவாணன் மண்

வவீடத்து உங்கள் நாட்டரிவையர் ஆடிடமும், பூசஞ் சந்தமுய,
மொளிப்பூணும், முடிக்கும் பூவும், மொய்த்த நாட்டழையோடு எல்
டாமல் எனக்கு மொழிவாயாக. எ - று.

ங்கு - இவ்விடம். இகல் - பொர. நாட்டம் - கண். வாள் - ஒளி.
டிவேல் நாட்டம்,' 'வெண்முத்தநகை' இரண்டும் உவமைத்தொகை.
மாய்ததல் - செறிதல். (கசுஎ)

தன்னுட் டனியியல் பாங்கி சாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

வகைகொண்ட மாந்தழை காந்தளம் போது மருப்பினமுத்தம்
நகைகொண்ட சந்தனச் சாந்தணித் தாடுவா தஞ்சையாகோன் தூர்
விகைகொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட வாணன்வெற் பாவெம்
நகைகொண்ட வல்லியன னொலலி நாக நறுநிழிலே.

இ - ள். குற்றங்கண்ட தெவ்வரைப்புறங்கண்ட தஞ்சையர் கோனாகிய
வாணன் வெற்பனே! எமதுரிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்ட வல்லிபோல்
வார், வகைகொண்ட மாந்தழை, காந்தளம் போது, யானைக்கோட்டு
முத்தம், அழகுக்கொண்ட சந்தனச்சாந்து, இவையணிந்து கங்கும்காலததுப்
புன்னாகத்தின் நறிய நிழலில் விளையாடுபவா, எ - று.

எனவே, — குறியிடங் கூறியவாறாயிற்று. இரவுக்குறியிடம் மனையைச்
சூற்றி வளைந்த மதிலகத்தென் றுணர்க.

‘மிகை கொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட தஞ்சையர் கோனாகிய
வாணன்’ என முடிக்க. ‘நிழிலிராவர்’ என இயையும். ‘வகைகொண்ட’
என்பதனைப் ‘போலும்’ முதலியவற்றிற்குங் கூட்டுக.

வகை கொள்ளலாவது — தழை வகையிற்கொண்ட மாந்தழையும்,
போது வகையிற்கொண்ட காந்தட் போதும், முத்தவகையிற் கொண்ட
பாணைக்கோட்டு முத்தமும், சந்தனவகையிற்கொண்ட தகைகொண்ட சந்
தனமுமென்றுணர்க.

தகை - அழகு. மிகை - குற்றம். வென் - புறம். நகை - மகிழ்ச்சி.
வல்லி - இரா. உடுபதற்கும், சூடுவதற்கும், பூண்பதற்கும் அணிந்து என்
றுஞ் சொல் பொதுவாகலான் அச்சொற்கொண்டு ஒரு முடிபாக்கிக் கூறி
பவா றுணர்க. (கசுஅ)

இறைவிக் கிறையோன் துறையறி வுறுத்தல்.

இறைவிக் * * * வுறுத்தல் எ - று. பாங்கி தலைவனை யோரிடத்து
றுவி தலைவிபக்கற்சென்று தலைமகள் குறையை யறிவித்தல். .

புயலே நதிந்தொறும் பொங்குளை மீதெழப் போதகத்தோர்க்
தியலே நதிரு மிருங்கங்குல் வாய்முத்த மீன்றுசங்கம்
வயலே நணைவள ருந்தஞ்சை வாணன் வரையிலுணகண்
கயலே நனையநின் பாலவரல வேண்டினா காதலரே.

இ - ள். இடியதிருந்தொறும் மிகுந்த மயினைச் சிலிர்த்து யானை
யைத்தேடி யியங்குஞ் சிங்கவேறு வாய்விடும் பெரிய கங்குலிடத்துச் சங்க
முத்தங்களை மீன்று வயலி னுயர்ந்த வரம்பிலே துயிலுந் தஞ்சைவாணன்
வரையிடத்துக் கயலேறுபோன்ற மையுண்ட கண்ணையுடைய நின்பக்கல
வரத்தக்க தலைவர் விருமபினர். எ - று.

புயலேறு - இடி பொங்குதல் - மிகுதல். உளை - மயிர். மீதெ
ழல் - மேலே சிலிர்த்தல். போதகம் - யானை. தேர்தல் - தேடுதல். இய
லல் - இயங்குதல். ஏறு - சிங்கவேறு. இடித்தவுடன் மயிர்சிலிர்த்துச்
சிங்கம் யானையைத் தேடுமென்றது, இடியென நறியாது களிற்றுபிளிறிய
தென்று கருதித் தேடியவாறென றுணாக. 'சங்கமுத்த மீன்று' என
வும், 'கயலே நனைய வுண்கண்' எனவும் மாறுக. கயலேறு மீன்களிற்
சிறந்தது. தலைவி - முன்னிலையெச்சம். (கசுக்க)

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல் எ - று இவ்வாறு கூறக்கேட்ட
தலைவி இயையாது தன் நெஞ்சொடு கூறுதல்.

விடவா கணைவிழி மெல்லியன் மாதரை மேதினியோர்
மடவா றொனுமுரை வாய்மைநெஞ் சேதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கடவா ரணநதிரி கங்குனங் கண்ணன்ன காதலர்முன்
பிடவார் சிறுநெறி வாய்வரல வேண்டினன் பெண்ணணங்கே

இ - ள். நெஞ்சே! தஞ்சைவாணன் பகைவரைப்போல் மதம்பொழி
யும் யானைதிரியுங் கங்குலில் முட்பிடவார்ந்த சிறுநெறியிடத்து நங்கண்
போற்சிறந்த காதலர் வர அணங்குபோலும் பெண் விரும்பின் ளாதலான்,
விடம பொருந்திய நெடிய கணைபோலும் விழியையும் மெல்லிய இய
லினையு முடைய மாதரை உலகினுள்ளோர் மடவாரொன்று கூறுமுரை
வாய்மைதானே! எ - று.

'கணைவிழி' - உவமைத்தொகை. மடவார் - அறிவிலார். வாய்மை -
உண்மை. கடவாரணம் - மதவாரணம். பிடவு - ஓர் மரம். சிறுநெறி -
அருநெறி 'பெண்ணணங்கு' - பின்மொழி நிலையல். (கஎ0)

நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துணைத்தல்.

நேரிழை * * * துணைத்தல். எ - று. நெஞ்சொடு கூறிய தலைவி
பாங்கியோடு இடன்பட்டுக் கூறுதல்.

வெங்குல வாரண மேற்றவர்க் கேடலகி வேற்றரசர்
தங்குல வாழ்வு தவித்தருள் வாணன் நமிழ்ச்சிலம்பில்
கங்குல வாவினர் காதல ராயிற் களிபயந்த
கொங்குல வாவலா சூழ்குழ லாயென்கொல் கூறுவதே.

இ - ள். வெவ்விய கூட்டமாகிய யானைகளை யிரப்போர்க்குக் கொடுத்துப் பகைவேந்தா தங்குலத்தினுள்ளோர் வாழ்வெல்லாம் தவிர்த்தருள் வாணன் தமிழ்ச்சிலம்பிடத்து வணிகெட்டுக் களிப்பைக்கொடுத்த மணம் வாடாத மலர்கூழ்ந்த குழலாய்! காதலா இரவுக்குறியைக் காதலித்தாராயின் யான் மறுவார்த்தை கூறுவதென்? எ - று.

எனவே, — நோந்தமையாயிற்று.

குலம் - கூட்டம். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. களி - களிப்பு. களிப்புப் பயந்த மணம் எனறதனால் வண்டு வருவித துணைக்கப்பட்டது. கொங்கு - மணம். உலலா - வாடா. (களக)

நேர்ந்தமை பாங்கி நேடுந்தகைக் துணைத்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

பரவாத வண்ணம் பரவியும் பாதம் பணிநதுநெஞ்சம்
கரவாத பொன்னினினை காரண மாகக் கயிலையெனநே
வரவா தவனஞ்சும வெண்மா ளிகைத்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
இரவாத வண்ணமெல் லாமிரர் தேனில் விரவிடையே.

இ - ள். வெண்சாந்து பூசியவதனாற் கயிலையமலையென்று கதிரோன் வருதற் கஞ்சும் மாளிகையுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! நெஞ்சத்தில் நின் காதலை மறையாத பொன்னினை நின் பொருட்டாகப் புகழாத வண்ணமெல்லாம் புகழ்ந்தும், பாதங்களைப் பலகாற் பணிந்தும், இவ்விடையிருளின்கண் அவள மன மியைதற்கு இரவாத முறைமையெல்லாம் இரந்தேன். எ - று.

பரவுதல் - புகழ்தல். கரததல் - மறைத்தல். பொன் - திருமகள். ஆதவன் - கதிரோன். வண்ணம் இரண்டும் முறைமை. (களஉ)

குறியிடை நிறிஇத் தாய்துயி லறிதல்.

குறியிடை நிறிஇத் தாய்துயி லறிதல் எ - று. பாங்கி தலைவனைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தாயினது துயிலையறிதல்.

மாகக் தரியலர்க் கீந்தருள் வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
மேகத் தருமின் னிடையன்ன மேவினா நாணமலாவேய்
நாகத் தழுவுங் குடம்பையின வாய்நடு நாளிரவில்
சோகந தவிர்வில வாய்த்துயி லாததென் றோகைகளே. *

இ - ள். தன்னைச் சேராத பகைவர்க்கு வானுலகத்தை யளித்தருள் வாணன் தெனமாறை வெற்பிடத்து மேகங்கொடுக்கும் மின்போன்ற விடையையுடைய அன்னமே! மணநாண்மலர் பொருந்திய புன்னாகத்தைத் தழுவும் குடம்பை யிடத்தில் இரவில் இடையாமத்து மயில்கள் துன்பத்தை நீங்காவாயத துயிலாததென்? எ - று.

மாகம் - வானுலகு. தரியலர் - பகைவர். குடம்பை - கூடு. வேய்தல் - பொருந்துதல். சோகம் - துன்பம். தோகை - மயில். (களக)

இறைவிக் கிறைவன் வரவறி புறுத்தல்.

(இது வெளிப்படடை.) வரவு-குறியிடத்து வரவு.

கந்தார நாணுங் கனிந்தசொல் லாய்நங் கடிமனைக்கே வந்தார வாவின் பெருமையி னுற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில் கொந்தார சோகந தருஞ்செழும போதுங் கொழுந்தழையும் தந்தா ரகலந தழீஇயக லாது தணந்தவோ.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கந்தாரம் நாணும் தித்தித்த சொல்லாய்! கொத்தநாந்த வசோகத்தரு தரப்பட்ட செழுமபோதுங் கொழுந்தழையுந் தந்து நிறைந்த முலையைத் தழீஇ மணத்தாற் பிரியாது, மெய்யாற் பிரிந்த வாதரங்கொண்ட அவாவின் பெருமையினால் நமது விளங்கிய மனைக்கு வந்தார். எ - று.

கந்தாரம் - ஓர் பண். கனிதல் - தித்தித்தல். கடி - விளக்கம். கொழுந்து - கொத்து அகலம் - ஆகுபெயர். தணத்தல் - பிரிதல். (களச)

தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

(இது வெளிப்படடை.)

மின்னே யயிலொடு மின்விளக் காவந்த வெற்பரைநாம் பொன்னே யெதிர்கொளப் போதுகம் வாபுவி யேழினுக்கும் தன்னேயம வைத்தருள் சந்திர வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில் நினனே ரியனமயில் சுண்டியி னாக நிழலகத்தே.

இ - ள். ஏழ்புவிக்கும் தன்னன்பைவைத் தாளப்பட்ட சந்திரவாணன் தமிழ்ச்சிலம்பி லிருக்கப்பட்ட பொன்போன்றவனே! நின்னியலுக்கு நேராகிய மயில்கண்ணுறவரும் புன்னாக நிழலகத்து ஒளிபொருந்திய வேலுடனே மின்னும் விளக்காக கங்குலில் வந்த வெற்பரை நாமெதிர்கொள்ளப் போதுகம் வா. எ - று.

மின் - ஒளி. ஏய்தல் - பொருந்துதல். அயில் - வேல். பொன் - ஆகுபெயர். நேயம் - அன்பு. தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. இயல் - சாயல். 'நினதியல்' என மாறுக. (களஞ)

குறியுய்த் தகறல்.

குறியுய்த் தகறல் எ - து. பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துச் செலுத்தித் தானகன்றுபோதல்.

மந்தார மன்னகை வாணன்றென் மாறை மயிலனையாய்
நந்தா வனப்பொய்கை நான்கொய்கு வேன்குழ னைணங்கங்குல்
கொந்தார் தெரியனின் செங்கனி வாயொடுங் கொங்கையொடும்
பைந்தா மனையையுஞ் சேதாம பிலையும பகைப்பித்ததே.

இ - ள். மந்தார தருப்போனற கையையுடைய வாணன் தென்
மாறைநாட்டு மயில் போன்றவளே! குழலுக்கு நாணுங் கங்குலானது
கொத்தார்ந்த மாலையணிந்த நின் செங்கனிவாயொடுங் கொங்கையொடுஞ்
சேதாம்பலையையும் பைந்தாமனையையும் பகைக்கச் செய்த தாதலால்
கேடில்லாத சோலையிடத்திருக்கும் பொய்கையிற்போய், நான அப்போது
களைக் கொய்வேன், கொய்துவருமளவும் இவ்விடத்து நிற்பாயாக. எ - று.

மந்தாரம் - பஞ்சதருவிலோர் தரு. நந்தா - கெடா. வனம் - சோலை.
கொந்து - கொத்து. தெரியல் - மாலை. சேதாம்பல் - அரக்காம்பல்.

இவ்வாறு இரவுக்குறிக்கண் தலைவியைத் தமிழளாய் நிறுத்திப் பாங்கி
நீங்கில இடையிருளில் அச்சமின்றி தலைவி நிற்பளோ வெனின், தான்
பயின்ற இடமும் தன் னுயத்தோ டொக்கு மாதலானும், தலைவன் ஓர்
புடை அருகு நின்றலானும், பாங்கியும் அப்பால் பொய்கையில் நின்றலானும்
அச்சமின்றி நிற்பளென் றுணர்க. (கௌ)

வண்ணிறை தானோன் வந்தேநீர்ப் படுதல்.

(இது வெளிப்படடை.)

முதிரா முலையிப் பனியநத கார முனியவல்ல
கதிரா யிரமில்லை யேழ்பரித் தேரிலலைக் காவலவெய்யோற்
கெதிராதல் சோமற் கியைவதன் றேதும்மில் யாாதிறநதார்
மதுரா புரித்தமிழ் தோவாணன மாறை வனத்துவந்தே.

இ - ள். எஞ்ஞான்றும் முதிர்நது சாயாத முலையையுடையாய்! இந்
தப் பனிபொருநதிய அந்தகாரமாகிய பூட்டைத் திறப்பதற்குத் திறவுகோ
லாகிய கதிராயிரமில்லை, திறப்பவனைக் கொண்டுவரும் ஏழ்பரியையுடைய
தேரில்லை, திறக்குங் காவலையுடைய வெய்யோனுக்கெதிராய்வந்து திறத்
தல் சோமற்குப் பொருவதன்றே யாதலானும், இல்லாகிய தாமமாளிகை
யை மதுராபுரித் தமிழை யாராய்ந்த வாணன் மாறை நாட்டிலிருக்கும்
பொய்கை நீரில் வந்து திறந்தவாய்ரா? எ - று.

அந்தகாரம் - இருள். பரி - குதினா. வெய்யோன் - சூரியன். சோமன் - சந்திரன். இயல்வது - பொருந்துவது வனம் - நீர். 'முதிரா முலை' என்றதற்கு 'துபயில்' என்றது ஒருமைபன்மைமயக்கம். (கஎஎ)

பெருமகள் ஆற்றின தருமைநீனைத் தீரங்கல்.

பெருமகள் * * * திரங்கல் எ - து. தலைவி தலைவன் வரும் வழி யின தருமையை நினைந்திரங்கல்.

செழியன் கயலைத் திசைவைத்த வாணன்றென் மாறையென்மேல் கழியன் புடையநின் காலகண்க ளாகக் கரம்பயிலும் குழியன்றி யும்வெஞ் சுழியொன்றும யாறுங் குழிஇக்கொடிதாம் வழியன்ப நீயெங்ங னேவந்த வாறிம மழையிருளே

இ - ள். அன்பனே! பாண்டியனது கயற்கொடியைத் திசையெட் டினும் நிறுத்திய வாணாட்டி விருக்கின்ற என் மிகுந்த அன்புடைய நினது கால்களே கண்களாக, முதலைகள் நெருங்குங் குழிந்த மடுவல்லாம லும் வெவ்விய சுழிபொருந்தும் அருவியாறுங் கூடிக் கொடியதாம் வழியில் இம்மழைக்காலிருளில் நீ வந்தவா நெவவாறு? எ - று.

செழியன் - பாண்டியன். கயல் - ஆகுபெயர். சுழி - மிகுதி. கால் கண்களாதல் இருட்செறிவால் அககண் நெறி செல்லாதாகலான் காலறி வாற் றடவிவருதல். கராம் - முதலை. பயிலுதல் - நெருங்குதல். குழிஇ - கூடி. (கஎஅ)

புரவலன் தேற்றல்.

புரவலன் தேற்றல் எ - து. தலைவியைத் தலைவன் தேற்றல்.

வெயிலுந் தரவிந்த மென்மல ரன்னமும் விரதைவெற்றி மயிலும் பயில்புயன் வாணனறென் மாறைந்ந வாள்விழிபோல் அயிலுங் குயின்மொழி நின்னரிடை போன்மின்னு மாடளிகள் பயிலுந் தொடைநின் குழலபோ லிருளைப் பருகினவே.

இ - ள். குயில்போன் மொழியாய்! வெயிலினலே முறுக்கைத் தள்ளப்பட்ட தாமரை மலரிலிருக்குஞ் செல்வத்திருவும், விர்தையாகிய வெற்றித்திருவும், பழகிய புயத்தைபுடையவனாகிய வாணன் மாறைநாட்டு நின் னொளியையுடைய விழியையொக்கும் என் கைவேலும், நின்னரிடை யையொக்கும் மின்னும், ஆடும வண்டுகள் செறிந்த மாலை சூழ்ந்த நின் குழலை யொக்கும் இருளைக் குடிததன வாதலால் யான் அச்சமின்றி வந் தேன். எ - று.

உந்தல் - தள்ளுதல். அரவிந்தம் - மென்மலர். அன்னம் - செல்வத் திரு; விரதை. வெற்றிமயில் - வெற்றித்திரு பயிலுதல் - பழகுதல். அயில் - வேல். பயிலுதல் - செறிதல். பருகுதல் - குடித்தல். (கஎக)

புணர்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

சுழிநீ ரலைகடற் றொல்லுல கேழினுந் தோற்றும் வண்மைக்
கழிநீடு மாடக மேருவின் மீதினுங் காவல்கொண்டு
வழிநீள் புகழ்கொண்ட வாணனறென் மாறை வளாயின்மலர்ப்
பொழிநீழ லும்ப ரமுதனை யாரைப புணர்ந்தனமே.

இ - ள் சுழிந்த நீரும் அநீரி லலையும்பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த பழைய
வுல கேழினும் புரங்குஞ் செல்வமிசுதி நீண்ட பொன்மேருவு மீதினுங் காக்
குந் தொழிலைக்கொண்டு, அததொழில் வழியே நீண்ட புகழைக்கொண்ட
வாணன் தென்மாறைவெற்பிற் றொன்றிய மலர்ச்சோலை நீழலில் தேவாமிர்
தம் போல்வாரை யாம் புணர்ந்தனம். ஏ - று.

யாம் - தோன்றா எழுவாய். 'சுழிநீரலை' என்பழி உம்மைத்தொகை.
தொல்லுலகு - பழைய வுலகு. வண்மை - வளம். கழி - மிகுதி. ஆடக
மேரு - பொன்பேரு உட்பரமிடதம் - தேவாமிர்தம். (கஅ0)

புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

மண்ணுர் பெருமபுகழ் வாணனறென மாறை வரைபயிலும்
தண்ணூர முங்கமழ் சராவருஞ் சாரலிற சாரந்நுறையும்
பெண்ணு ரணங்கன்ன நினமுகந் தானகண்ட பின்னுமுண்டோ
கண்ணூர தடங்களின் வாயொடுங் காத கமலங்களே.

இ - ள். நிலவுலகம் நிறைந்த பெரிய புகழுடைய வாணன் தென்
மாறைவரையில் பயிலுந் தட்பமாய்ச் சந்தனமும் நாறுகின்ற பிறரொருவர்
சார்த்தங்கரிய மலைச்சாரலிற சார்ந்துறையும் ஆரணங்குபோன்ற பெண்ணே!
நின் முகத்தைக்கண்ட பின்னும் இடமாராத பொய்கைகளில் வாய்குவியாத
கமலங்களுண்டோ! இலலை. ஏ - று.

'நின் முகத்தை மதியமென்று கருதி வாயொடுங்காதகமலமுண்டோ'
எனினும் அமையும். மண் - நிலவுலகம். ஆர்தல - நிறைதல். ஆரம் - சந்
தனம். தென்மாறைவரை - பொதியம். 'ஆரணங்கன்னபெண்' என
இயையும். பெண் - அண்மைவிளி. கண் - இடம். ஒடுங்கல் - குவிதல்.

இறைமக விறைவனைக் துறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படடை.)

மூரற் கதிரமுத்த வார்முலை யாவியின் மூழ்க்கனி
வாரற்க நீதஞரைவாணனவெற் பாவய மாவழங்கும்
வேரற் கடிய சுவலையி னூடு வெயிலவற்கும்
சாரற் கருமைய தாலிருள் கூருமெஞ் சாரலிலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வயமாவாகிய சிங்கம் புலியாளை இவைகள் சஞ்சரிக்கும் வேரல் நெருங்கிய கடியவாகிய கவர்வழியாய், உள்ளே வெயிலவன் கிரணங்கட்கும் சோதற் கருமையுடைத்தாதலால், எக்காலமும் இருள்மிகும் எஞ்சாநலிபுத்து நகைத்தல் போன்ற கதிராயுடைய முததமுங் கச்சும் பொருந்திய முலையென்னும் வாவியில் முழுக நீ தனியேவாறற்க. எ - று.

மூரல் - நகை. கதிர் - கிரணம். 'முத்தமவா' என்புழி உம்மைத் தொகை. வார்முலை - கச்சிறுக்கியமுலை. ஆவி - வாவி. வயமா புலி, யாளை, சிங்கம் மூன்றிற்கும் பொதுவாதலான இம் மூன்றையுங் கூறப் பட்டது. வேரல் - மூங்கில். கவலை - கவாவழி. வெயிலவன் - ஆகுபெயர். கூர் - மிகுதி. (கஅஉ)

இறைவியை இவ்வயின் விடுத்தல்.

இறைவியை இவ்வயின் விடுத்தல் எ - று. தலைநன் தலைவியை மனை யிற் செல்லெனவிடுத்தல்.

மலலையம் போர்வென்ற வாணன்றென் மாறையின் மாளிகையாம் தொலலையம் பொருகந் தேடவுங் கூடுந் தொடித்தளிரால் முலலையம் போது முகையுங்கொய் யாது முகிழ்முலையாய் சொலலையம் பொற்பளிங் கிற்றலம் பாதஞ் சிவப்பிக்கவே.

இ - ள். மல்லை யென்னும் ஒருரிடத்தில் போனாவென்ற வாணன் தென்மாறைநாட் டிருக்கின்ற முகைபோன்ற முலையாய்! நின் மாளிகை யாகிய பழமையுடைய தாமரையானது தேடவுமமையுமாதலால் தொடி செறிந்த தளிர்போன்ற கையினால் முல்லைப்போதூற் தனது முகையுங் கொய்யாது அழகிய பளிங்குததலத்தைப் பாதமானது சிவப்பேறச்செய்யச் செல்லக்கடவை. எ - று.

மல்லை - ஓரூர். 'தொடித்தளிர்' - ஆகுபெயர். அம் - சாரியை. அம் - அசைநிலை. செல் - செல்லக்கடவை. ஐ - சாரியை. பொன் - அழகு. 'தலம்' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (கஅக)

இறைவியை யெய்திப் பாங்கி கையுறைகாட்டல்,

(இது வெளிப்படை.)

முகையா யலராய் முலைக்குநின் வாய்க்கு முறைமுறையே பகையா முளரியுஞ் சேதாமப லுமிவை பைங்கழுநீர் வகையா தொடைபுனை வாணனநென் மாறையின் மௌவலன்ன நகையா யவையிவை நினகுழற் காமுலலை நாணமலரோ.

இ - ள். பசிய கழுநீர் வகையார்ந்த மாலையணிந்த வாணன் தென் மாறைநாட்டின் மௌவலபோன்ற நகையினைபுடையாய்! முகையாயல

ராய் முலைக்கும் நின்வாய்க்கும் நிரனிறையாய்ப் பகையான தன்மையை யுடைய தாமனாயும் செவ்வாம்பலும் இவை கண்டருள் ; முல்லைநான் மல ராகிய இவையும், முன்காட்டிய அவையும் நின் குழற்குச் சூடுதற்காமென்று கொண்டுவந்தேன். எ - று.

முளரி - தாமரை. சேதாம்பல் - செவ்வாம்பல். கழுநீர் - குவளை. மௌவல் - முல்லை. இரவுக்காலமாதலால் தாமரையை முகையென்றும், ஆம்பலையும், முல்லையையும் மலர் என்றும் கூறியவாறென் றுணாக. (கஅச)

இற்கொண் டேகல்.

இற்கொண் டேகல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கி மனையிடத்திற்குட் டிப் போதல்.

ஒல்கா விருண்மணர் தொல்கரும் போழ்தி னுணர்ந்துநமமை நல்கா வியலபன்னை நாடினு நாடு நடந்தருள் மல்காவி சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையின் வள்ளையின்மேல் செலகாவி யன்ன விழித்திரு வேநின் திருமனைக்கே.

இ - ள். நிறைந்த பொய்கை சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறை யில் வள்ளையின்மேற் செல்லுங் காவிபோலக் காதின்மேற்செல்லும் விழி யையுடைய திருவையொப்பவளே! நம்மை நல்கும் அவ்வியல்பினையுடைய அன்னை சுருங்காத இருளைப்பொருந்திச் சுருங்குதற்கரிய இராப்போதிற் றுயிலெழுந்து தேடினுந் தேடுமாதலினால், நின் திருமனைக்கு நீ நடந்தருள்.

ஒல்கா - சுருங்கா. உணர்தல் - துயிலெழுதல். நல்கல் - பயத்தல். ஆவியல் - சுட்டுநீண்டது. மல்கல் - நிறைதல். ஆவி - பொய்கை. வள்ளை - வள்ளைக்கொடி. காவி - நீலம். (கஅரு)

பிற்சென் றிறைவனை வரவு விலக்கல்.

பிற்சென் *** விலக்கல் எ - து. பாங்கி தலைமகனை மனையிற் சேர்த்த பின்பு தலைமகன்பாற் சென்று இவ்விருளினில் நீவாரலென்று வரவு விலக்கிக் கூறுதல்.

வெம்போர முருகென்ன வேல்வல னேநதி வெறிதிங்ஙனே வம்போர நகரெலலி வாரலவெற் பாமரு வாவரசர் தம்போர் கடந்த தடமபுப வாணன றமிழ்த்தஞ்சைநாட் டம்போ ருகமலல வோதிருக் கோயி லணங்கினுக்கே.

இ - ள். வெற்பனே! பகைவேந்தர்தம் போரைக்கடந்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை நாட்டின்க ணுள்ள அணங்கு போல்வாட்குத திருக் கோயில் அம்போருக மல்லவோ! ஆதலினால், வெம்போரில் முருக வேளென்று சொல்ல வேலை வலத்திலே யேந்திப் பயனின்றிப் புதுமை யாராயும் நகரிடத்து இராப்பொழுதில் இவ்விடத்தில் நீ வாரல். எ - று.

முருகு - முருகவேள். வலன் - வலப்பக்கம். வம்பு - புதுமை. ஓர் தல் - ஆராய்தல். எலலை - இராப்போது. 'அல்லவோ' என்னும் ஓகாரம் எதிரொலி. அடிபோருகம் இராக்காலத்தில் கதவு திறவாததலால் தலைவி மனைவிட்டு வெளிவருதல் அறிதெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறுணர்க. (கஅசு)

பெருமகள்மயங்கல்

பெருமான் மயங்கல் எ - து. பாங்கி இவ்வாறு இரவுக்குறி விலக்கிய சொற்கேட்டுத் தலைமகன் மயங்கிக் கூறல்.

வஞ்சங் கலந்த கலிவென்ற வாணன்றென் மாறாவெற்பில்
தஞ்சங் கலந்தசொற் றையலும் யானுங் தனித்தனியே
நெஞ்சங் கலந்த நிலைமையெல லாங்கண்டு நியமுதின
நஞ்சங் கலந்தனை யேநனை வாராழுந் னன்னுதலே.

இ - ள். வாந்து அருமபை முடித்த குழலையும், நல்ல துதலையு முடையாய்! நஞ்சனை கலந்த கலிவென்றவென்ற வாணன் தென்மாறாவெற்பில் பற்றுக்கோடாகக்கலந்த சொல்லையுடைய தையலும் யானுந் தனித்தனியே நெஞ்சங் கலந்த நிலைமையெல்லாங்கண்டு, நியண்ணு மமுதில் நஞ்சங் கலந்ததாற்போலும் வார வென்னுந் சொல்லைச் சொல்லினே. எ - று.

தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு. நனை - அருமபு. வாராதல் - சீப்பிடுதல். ()

தோழி தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுதல்.

தோழி தலைமகன் துயரெனது விடுதல் எ - து. தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகள் துயராகக் கூறி நீ ஊட்போய்ச் சோந்த செயதியாம் அறியும் படி குறிப்பெயன்று கூறிவிடுதல்.

முன்னா டரவுந் தெரியா விருணெறி முன்னிறையும்
மின்னா புனையிழை மின்னனை யானுய்ப் வேளின் வெம்போ
மின்னா களிறு திறைகொண்ட வாணன்றென் மாறையன்ன
மின்னா ரகம்புருந் தாறகுறி காட்டு நெடுந்தகையே.

இ - ள். நெடுந்தகையே! முன்னே யூரப்பட்ட அரவுந் தெரியா விருள் செறிந்த நெறியென்றதனை நினைந்து நையு ஒளியூரந்த அணியையணியும் மின்போன்றவ னுயும்பொருட்டு, வேலினால் வெய்ய போரிற் பகைவேந்த னூரப்பட்ட களிற்றைத் திறையாகக் கொண்ட வாணன் தென்மாறையோன்ற நின்னூருட் புகுந்தால், ஓரடையாளங் காட்டுவாயாக. எ - று.

'அரவு' எனபுழி உம்மை சிறப்பும்மை. முன்னி - நினைந்து. மின் - ஒளி. 'இழைபுனை' என இயையும், புனைதல் - அணிதல், இழை -

அணி. மன் - வேந்தன். குறி - அடையாளம். காட்டுதல் - கோடுகுறித்தல், சங்கு குறித்தல் முதலியன. (கஅஅ)

நீருமகப் புணர்ந்தவன் சோல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருங்குன் நனமதி லெம்பதிக் கேக லெளிங்செமனும்
தருங்குங் குமமுலைத் தையனல லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில
கருங்குஞ் சரவினம வெணசிங்க வேறஞ்சங் கங்குலினெம
மருங்குஞ் சுடாவிளங் காமட வாகுழை மாணிக்கேம.

இ - ள். சிவப்பு நிறத்தைத் தருங் குங்குமமாணித்த முலைமையுடைய தைய னல்லாய்! தஞ்சைவாணன் வெறில் கரிய யானைக் கூட்டங்கள் வெண்சிங்க வேறையஞ்சங் கங்குலி எட்டுத் திகழும்மடவாதுகுழையி லணிந்த மாணிக்கம ஒளி பொருந்திய விளக் கேற்றிறைபோல வருமாத லால், பெரிய மலைபோலும் மதிலுமுந்த எம்படுக்கேக லெளிது நீகவ லறக. எ - று.

எனவே, — தலைவி யென்னெஞ்சி விருக்கின்று ஈதலில் அவன் குழைமாணிக் கொளியினால் இருள நீங்குமெனவாறாயிற்று.

இருமை - பெருமை. குஞ்சரம் - யானை. சுடா - ஒளி. குழை - காதணி. 'செங்கவேறு' என்புழி இரண்டனுருபு சொக்கது. (கஅஅ)

இறையோ னிருக்குறி வேண்டலும், மெய்யி னெளிதம் கூறுதலும், தலைமக னவனாட்டணியியல் விருத்தும், பாங்கு இறைவிக்கு இறையோனா குறியறி வுறுத்தலுமாய நான்கும் வேண்டற்குரியன. பாங்கு தெரியுமா தருமா கூறலும், இறைமகள் இறைவனைக் குறிவரல் விலக்கலும், பாங்கு இறைவனை வரவு விலக்கலுமாய் மூன்றாம் மறந்தற்குரியன. பாங்கு யவனாட்டணி யியல் விருதலும், அவாக்குந் தனனாட்டணி யியல் பாங்கு சாற்றலும், நேரிதை பாங்கியோடு நேராததனைத்தொழுவ புன்றும் உடன் படற்குரியன. தலைமகள் நேர்ந்தமை பாங்கு தலைமகன்குணாததலும், குறியிடை நதிஇத தாய்துயிலறத்தலும், இறைவிக்கு இறைவன வரவறி வுறுத்தலும், அவன்கொண்டு சேறலுமாய் நான்குங் கூட்டற குரியன. தலைமகன் தலைமகளை யெதிர்ப்படுத்தலும், நேராதலும், புணர்த்தலுமாய் நான்குங் கூட்டற்குரியன. தலைமகன் தலைமகளையெதிர்ப்படுத்தலும், நேராதலும், புணர்த்தலுமாய் மூன்றாம் கூட்டற்குரியன தலைமகன் புத்ததலும், கையிறைகாட்டலுமாய் இரண்டும் பாங்குட்டற்குரியன. தலைமகன் தலைவியை இவ்வயின் விடுத்தலும், பாங்கு தலைமகளை இறையோனாகவுமாய் இரண்டும் பாங்கு கூட்டற்குரியன. நேராததனை நெஞ்சொடுக்கத்தலும், தலைமகன் அறநினை தருமாநினைத் திட்டலும், பெருமகன் மயவாலும், சொழி

தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுத்தலுமாகிய நான்கும் முயங்கற் குரியன. முயங்கல் - வருந்துதல். பாங்கு குறியுய்த்தகறலும், திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறலுமாகிய இரண்டும் நீங்கற்குரியன.

இத்துணையும் ஏழாநாட் சேய்தீயென் றுணரீக.

இரவுக்குறி - முற்றும்.

இரவுக்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது, எட்டாநாள் இரவுக்குறிக்கண் வந்த தலைமகள் அல்ல குறிப்பறிதலால் இடையீடு பட்டுப் போதல்.

* “அல்ல குறிவருந் தொழிற்கருமை யென்றாங்

கெல்லிக் குறையிடையீ டிருவகைத தாகும்.” — என்னுஞ் சூத் திரவியியான் எல்லிக்குறை யிடையீடு இருவகைப்படும். அல்லதறி எ - து. தலைவியால் நிகழ்த்தப்படுவன வாகிய புள்ளொழுப்பல் முதலியன. எனவே, — நீரிற் கலவெறிதல், இளநீர்வீழ்ச்சல் முதலியனவுங்கொள்க. வருந் தொழிற் கருமை எ - து. தலைமகள் வருகின்ற தொழிற்கருமை.

அ ல் ல கு றி.

இறைவிக் கீதுளை யிறைவரீவர வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கயல்வென்ற வுண்கண்ணி காரண மேதுகொல் கைதையங்கான் அயலினிற் புன்னை யி னன்னமெ லாமட லாழியங்கைச் சயமங்கை தன்பெரு மானற்றஞ்சை வாணன் றரியலாபோல் துயரம் பெருகி யிராவொரு போதூர் துயின்னிலவே.

இ - ள். கயலை வென்று மையுண்ட கண்ணாய் ! போர்புரியுஞ் சக்கரத் தைத் தரித்த சயமங்கைக் கிறைவனாகிய தஞ்சைவாணன் தரியலாபோற் கைதையங்காட்டின் அயலிருக்கும் புன்னை யி னன்னமெல்லார் துயரம் பெருகி, இவ்விரவின் கண் ஒரு நாழிகையுந் துயின் னில, காரணம் யாதோ ! தெரிநதிலன். எ - டு.

கைதை - தாழை. புன்னை - புன்னாகம். அடல் - போர். சயமங்கை - வெற்றிமாது. போது - ஈண்டு நாழிகை. உம்மை - சிறப்பு. (கசு0)

* அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், து. சாந்.

தான்துறி மருண்டமை தலைவியவீ துரைத்தல்.

தான்குறி * * * குரைத்தல் எ - து. தலைவி தானல்ல குறியிடத்து நின்று தலைவனைக் காணாமையால் மீண்டு விடியற்காலத்து வந்து பாங்கி யுடன் கூறல்.

அல்லகுறிப்படுங் காரணமென்னை யெனின், தலைவன் முன்னைநாளிர வில் புன்னைமரத்தின் கீழ்கின்று அதனமே லிருக்கும் மயில்களை யெழுப்ப, அக்குறியிடத்து வந்து நீங்கிய தலைவி மற்றநாள் குறிக்கு வருவளென்று தலைவன் வந்துநிற்க, தலைவன் வருங்கால் அணிததும அல்லது செய்ததும் அல்லதாய ஓர் புன்னை மரத்திருந்த அன்னங்கள் தற்செயலா யெழுந்து ஆரவாரிக்க, அது தோழியாலறிந்த தலைவி அவ்வன்னங்களெழுந்த புன் னைக்கீழ் வந்து நின்று போயினள். தலைவனும் மயிலிருக்கும் புன்னைக்கீழ் நின்று தலைவியைக் காணாமல், இருபுன்னைகடும் நடுவிரந்த தாழைமரங் களிலே யோர் மரத்தில தானவந்து போயதற கடையாளமாகத் தான ணிந்த மாலையை வைத்துப் போயநாளில் இருவரும் அல்ல குறிப்பட்ட காரணமென்றுணர்க.

பேசத் தருவதொன் றன்றுகண டாய்பிறி தோர்குறியை
நேசத் தவாகுறி யென்றுசென நியானகுறி நின்றவந்தேன்
வாசத் தமிழ்புனை தோளுடை யானறஞ்சை வானொன்று
தேசத் தவருமெய் தாவெய்ய நோயெய்திச் சேயிழையே.

இ - ள். சேயிழையே ! தலைவர் நிகழ்த்த நிகழ்ந்ததல்லாதாய்ப் பிறி தொன்ற னிகழ்ந்த அடையாளத்தை நேசததையுடைய தலைவா நிகழ்த்திய அடையாளமாக வெண்ணிப்போய்க் குறியினின்றும் மணம்பொருந்திய தமிழ்மலைபுனைந்த தோளுடையானாகிய தஞ்சைவாணன் பகைவாதேசத்தி னுள்ளோரும் எய்தாத கொடிய துன்பத்தை யெய்தி வந்தேன், அத்துன் பளு சொல்லத்தருவதொன்றன்று. எ - று.

கண்டாய் - முன்னிலையைசை. குறி - அடையாளம். நேசத்தவர் - அன்புடையவா. வாசம் - மணம். ஒன்றா - பகைவர். (கசுக்)

பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத் தீயம்பல்.

பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியரபல எ - து. பாங்கி தலைவன் பொல் லாங்கை யெடுத்துக் கூறல்.

வடியோ வெனுங்கண மடநதைநல லாய்தஞ்சை வாணனைவர
தடியோ மெனச்சென் றடையலா போலயா கின்றநின்கைத்
தொடியோட மென்பனைத் தோளினை வாடுந் தொழிலபுரிந்த
கொடியோர துணரிதுசெய் தார்குறி யாத குறிநடக்கே.

இ - ள். வடுவோ! கண்ணோ! என்றையந் தருங் கண்ணையுடைய மடந்தை நல்லாய்! தஞ்சைவாணனை வந்தியா மடியோமெனச் சொல்லியடையாதவர்போல அயர்கின்ற நின் கைத்தொடி யோடிப்போக மெல்லிய மூங்கில்போன்ற தோளிணைவாடுந் தொழிலைக்கொடுத்த கொடியோர் குறியை நமக்குத் துணிந்துசெய்தார். எ - று.

எனவே, — நாங் கருநாத அடையாளத்தை நமக்கறிவித்துத் தாம் அக்குறி வாராதொழிந்தானென்று தலைவன் தீவகு கூறியவாறென்றுணாக.

வடு - மாவடு. அடையலர் - பகைவா. தொடி - வளை. பனை - மூங்கில். குறிததல் - கருதுதல். (கசஉ)

தலைவன் புலர்ந்து போதல்.

தலைவன் புலாந்துபோதல் எ - து. தலைவன் தான்குறித்த குறியி விருந்து தலைவியல்ல குறிப்பட்டு வாராமையாற் புலர்ந்து தன் ஊர்க்குப் போதல்.

தேனுற்ற வாகையந் தார்த்தஞ்சை வாணனைச் சேரலர்போல் மானுற்ற பாவை மயிலபொருட் டாக வழிதெரியாக் காணுற்ற கானற் கணையிருள் வாய்வரக் கறபித்தநீ யானுற்ற நோய்களெல் லாமபடு வாயினி யென்னெஞ்சமே.

இ - ள். எனது நெஞ்சமே! தேன்பொருந்திய வாகையந்தாரணிந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவாகள்போல, மான்போலுற்ற பாவையுடைய மயில்பொருட்டாக வழிதெரியாத காடுபோலப்பொருந்திய சோலையிடத் திற செறிந்த இருளிலே வரக் கற்பித்த நீ யான் உற்ற நோய்களெல்லாம் இன்று படுவாயாக. எ - று.

வாகையந்தார் - வெற்றிமலை. சேரலா - பகைவா. ‘மானுற்ற பார்வை’ ‘காணுற்ற கானல்’ இரண்மொ டுவமைத்தொகை. ஈங்கு ‘உற்ற’ என்பதற்கு ‘வம்புறா வென்று செப்புற்ற தோர்பகை’ என்பதனை உதா ரணங் காட்டுவாருமுளர். மயில் - ஆகுபெயர். கானல் - சோலை. கணையிருள் - செறிந்தவிருள்.

இவ்வாறு புலந்துபோந் தலைவன் தான்வந்து குறியிடத்து நின்றுபோய் தற் கடையாளமாகத் தன மாலையைத் தாழைமேல்வைத்துப் போயினு னென்பது மேல்வருந் செய்யுளிற் றேற்றியதென்பது. (கசஉ)

இத்துணையும் எட்டாநாட் செய்தியேன் றுணர்க.

புலர்ந்தபின் வறுங்காந் தலைவிகண் டிரங்கல்.

புலாந்தபின் * * * டிரங்கல் எ - து. ஒன்பதாகாள் இருள் புலர்ந்த பின் தலைவன் வறுங்களங்களை டிரங்கல்.

தாதகை தண்டலை சூழ்தஞ்சை வாணன் நடந்துறைவாய்
நீதகை கொண்டென்முன் னின்றனை யேசெந நிறக்கனிவாய்ப்பூம்
மேதகு முள்ளெயிற் றொண்முகைக் கொங்கைவெண டோட்டுமெ
கேதகை யென்னுநல் லாங்கொணகர் மாலை கிடைத்ததென்றே.

இ - ள். தாது செறிந்த சோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பெரிய
வைபைத்துறையிடத்துச் சிவந்த நிறத்தையுடைய கனியாகிய வாயையும்,
மேம்பாடுள்ள முள்ளாகிய வெயிற்றையும், ஒள்ளிய முகையாகிய கொங்
கையையும், வெண்மைநிறம்பொருந்திய தொடையையு முடைய மெல்லிய
பொலிவாகிய கேதகையெனனும் பெண்ணே ! நினக்குத் தலைவாருட்டிய
கழுநீர்மாலை கிடைத்ததென்று நீ யழுகொண்டி என் முன்னின்றனை யாத
லால் நல்வினை செய்தாய். எ - று.

கேதகையைப் பேண்ணென்று கூறிய வதனாற் கேதகை யுறுப்பெல்
லாம் பெண்ணுறுப்பாகக் கூறியவாறு காண்க.

அகைதல் - செறிதல். தண்டலை - சோலை. தகை - அழகு. மேதகு -
மேம்பாடு. கேதகை - தாழை. கொண்கர் - தலைவர். 'தலைமகள் அவலம்
பாங்கி தணித்தல்' என்னுங் கிளவிசெய்யுளில் கழுநீர் மாலை கூறிய வத
னாற், என்னுகூறிய மாலை கழுநீர்மாலையென றறியப்பட்ட தாநலால்,
'நீ நல்வினைசெய்தாய்' என்பது சொல் லெச்சம். (கசுந)

தலைவ் தன்னுணைக் குரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வரலிங் கரிய மயங்கிருள் யாமத்து வந்திளவேய்
நரனுஞ் சிலம்பா நவமணி யாழி நறவுணவணி
முரனுந் தலையவிழ் மொய்மமலர்க் காநதளஞ் செமமலர்க்கை
விரலென்று கொலசெறித் தார்நெறித் தாழ்குழன் மெலவியலே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இதந்தச் செய்யுளிற் கவியில்லை. என்னை, — பாடா தொழிந்தன
வேனின், செய்யுட்பாடி நெடுங்காலமாதலால் முறையெழுதுவார் விட
டதும், ஏட்டிற் பழகின லிறந்ததுவுமாயிற்று. முன்னர்வருங் கிளவிகட்
துச் சில விடங்களில் செய்யுட்களில்லா விடங்களுக்கும் இவ்வுரைப்படி
கண்டுகொள்க. (ககரு)

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்.

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல் எ - று. தலைமகளது துன்பத்
தைப் பாங்கி தணித்ததுக் கூறல்.

¶ அம்பிகாபதிக் கோவை, செ. ககஅ.

பொய்யா தவர்தங் குறிபிழை யாரவர் பூண்டவன்பு
மெய்யாத நேறி யழுங்கன்மின் னேபுய் வெற்பிரண்டால்
மையாழி வைய நிலையிட்ட வாணன்றென் மாறைவெற்பின்
உய்யான மென்கழு நீர்நறு மாலே யுடைத்தல்லவே.

இ - ள். புயமாகிய மலையிரண்டினால் கருங்கடல் சூழ்ந்த வுலகத்தை
நிலைக்கச்செய்த வாணன் தென்மாறை வெற்பிடத்தி விருக்கு மின்னே !
இச் சோலையிருகருங் கைதையானது மெல்லிய கழுநீராமலை யுடைத்தா
யிராதே இங்ஙன முடைத்தா யிருத்தலால், அவர்தங் குறியும் பொய்த்துப்
போகாது, அவரும் பிழைத்தல் செய்யார், அவர் நமமிடத்திற் பூண்ட
மெய்யாதலைத் தெளிந்து இரங்கலை. எ - று.

புயவெற் பிரண்டால் வையநிலையிடல் - புயவலியால் நிலவுலகத்
தைத் தாங்கி நிலைக்கச்செய்தல். தம் - அவர்தம். பிழைத்தல் - தப்பல்.
வையம் - உலகம். உய்யானம் - ஆகுபெயர். (கக௬)

இறைவன்மேற் பாங்கி துறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவன்மேற் * * * பேற்றல் எ - து. ஒன்பதாநா ளிரவுக்குறிக்கு
வந்த இறைவன்மேற் பாங்கி அல்லகுறிப்பட்ட குற்றமேற்றுக் கூறல்.

விம்மூர் துயர்க்கடல் வெள்ளத்துள் ளேயெமமை விழ்வித்துநீர்
எம்மூ ரகத்து வாலொழிந் தீரெதி ரேற்றதெவ்வர்
தம்மூரை முப்புர மாக்கிய வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைபோல்
உம்மூர் வரத்துணிந் தேமன்ப கூறுமல் வுரெமக்கே.

இ - ள். அன்போ ! விம்முதல் நிகழப்பட்ட துன்பக் கடலாகிய
வெள்ளத்துள் எங்களை வீழ்த்தள்ளி யெம்மூரிடத்து நீர் வருதலை யொழிந்தீ
ராதலால், எதிராய்ப் போரோற்ற தெவ்வர்தம்மூரை முப்புரமாக வெறித்த
வாணனது தமிழ்த்தஞ்சை போலும் வளமுடைய உம்மூரிடத்து வரத்
துணிந்தோம், அவ்வூர் இத்திசையென்று எமக்கு அறியக்கூறும். எ - று.

அன்பர் - அண்மைவிளி. விம்முதல் - துன்பம் உள்ளடங்காது மேன்
மேல் எற்றி யெற்றி வருதல். ஊர்தல் - செல்லுதல். எதிரோற்றல் -
போரோற்றல். தெவ்வர் - பகைவா. முப்புரமாகுதல் - எரித்தல். (கக௭)

இறைவிமே லிறைவன் துறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவி * * * பேற்றல் எ - து. தலைவிமேல் அல்ல குறிப்பட்ட
குற்றமேற்றிக் கூறுதல்.

தறந்தன ளாகியம் போருகத் தனனையித் தொல்வனாமேல்
பிறந்தன ளாகும் பெருந்திரு மாதென்ப பேதையரில்
சிறந்தன ளாதலிற் செந்தமிழ் வாணன்றென மாறையன்னுள்
மறந்தன ளாயினும் யாமொரு போது மறவலமே.

இ - ள். பெருந்திருமாத தாமரை மலரை நீக்கினவளாகி இந்தப்
பழைய மலையேல்வந்த பிறந்தன ளாகுமென்று உலகஞ்சொல்லப் பெண்க
ளிற் சிறந்தன ளாதலின, செந்தமிழ்வாணன தெனமாறை போன்றவள்
மறந்தன ளாயினும், யாமொருபோதும் மறந்திலம். எ - று.

அம்போருகம் - தாமரை. வரை - மலை. என - என்று சொல்ல.
பேதையா - பெண்கள். போது - நாள். (கசடு)

அவள் துறிமருண்டமை யவளவற் கியம்பல்.

அவள் * * * கியம்பல எ - று தலைவி குறியாய்கியது பாங்கி தலை
வற் குணத்தால்.

நனைபா வருமபுந முத்தரும வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைமான
அன்பா ளவனகுறி யாமிதென நேரினைந் தலலதொன்று
நனைபா வருங்குங்கு னினகுறி யாவநது நின்றதுநம்
வினையால் வினைநததென நேவெறி தெய்வாப மீண்டனளே.

இ - ள். அன்புநே ! நன்னை யாவரும் புத்தருகொடுக்கும் வாணன்
தமிழ்த்தஞ்சை மாநகர்போன்றவளாய் அந்நிலைவி இது குறியாமென்று
நனைந்து வருப கங்குலிடத்து நினையாவல்லதொரு குறி நின்குறியாய்
வந்த பொருட் பொருது, நாம் முனசெய்த நினையால் வினைநததென்று
பயனினறி மீண்டனள். எ - று

‘இதுகுறியாம்’ எனவும், ‘நினைந்துவருங்கங்குல’ எனவும், ‘நினையா
வல்லதொன்று’ எனவும் மாறுக. கங்குல - இப். பெறிதே - பயனின்
றியே. அன்ப என்பது அணரைவரி. (கசடு)

அவன்மொழிக் கொடுமைசென் றவளவட் கியம்பல்.

•அவன்மொழி * * * கியம்பல எ - று. தலைவன் சொல்லிய கொடு
மையைத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லு.

பலவிபம் பொ லுரு மெற்றவகு மாபபதும் பாபபதின்றி
வலவிபம் போதகம் பொபயில் கானவந்து வாணன்றஞ்சை
அலலியம் பொருதை யன்னகின் கேளரு ளாசையினின
றெலலியம் பொதுசென நென்னது கேள்வ ரியம்பினோ.

இ-ள். போப்புரிவோர் முரசுபோல் இடி யெவ்விடத்தும் ஆரவாரிட்டு, தையுங் கருதுதலின்றிப் புலியும் யானையும் போரெருங்கிச்செய்யுங் காட்டில்வந்து, வாணன் தஞ்சைநகரி லுள்ளவர் அகவிதழை யுடைய அம்போருகத்தை யுடையவனாகிய திருமகனை யொத்த நினது உறவுதரும் ஆசையாற் குறியிடத்தாகின்று இராப்போதில் நீ வாராமையான் மீண்டு சென்றேனென்று கொண்கரியமபினா. எ - று.

பல்லியம - முரசு. உருமேறு - இடி. பாப்பது - கருதுவது. வல்லியம் - பல். போதகம் - யானை. கான் - காடு. அலலி - அகவிதழ். அருடோருகை - திருமகள். கேள் - உறவு. அருளாசை - தந்தமாசை. நினது - குறியிடத்தாகின்று. எல்லியம்போது-இராப்போது. கேளவா - கொண்கரி.

என்பிழைப் பன்றென்று இறைவி நீர்தல்.

என்பிழை * * * நோதல் எ - து. குறி பிழைத்து என்பிழை யன்றென்று இறைவி நோதது கூறல்.

வியலா யெறிப்புற நொச்சியி னூழ்மலா வீழ்தொறெண்ணி
மயலூர மனத்தொடு வைகினன யானறஞ்சை வாணனவெற்பா
புயலா ரிருட்கங்குல வந்தவ மேறினது போயினொன
மயலூர நகைக்குமென் னெயெனன பாவங்கொ லாக்கினவே.

இ - ள். அகலமபரந்த மதிப்புறத்து நொச்சி மரத்தினது பழைய மலர் சப்சரத்து வீழ்தோறும் வீழ்தோறும் தலைவா வருகின்றாரொனனும் ஆசைசெல்லும் மனத்தோடு யானிருந்தேன், தஞ்சைவாணனது வெற்பி லுள்ளாராகிய தலைவர் புயல்கள் செல்லும் இருளில் வந்து பயனின்றியே நின்று மீண்டுபோயினொன்று அயலூரநிலில் நகைக்கு மாதலால், இவ்வாருகைய தென்ன பாவமோ! செய்யுமா நென்னே! எ - று.

வியல் - அகலம். ஊர்தல் - பரத்தல். எயில் - மதில். ஊழ் மலர் - பழையமலர். மயல் - ஆசை. நோதல் இரண்டும் செல்லுதல். என்னே எனபது இகழ்ச்சியான வந்தது. 'அயலூர நகைக்கும்' எனவே இகழ்ச்சி பிறந்து அவ்விதழ்ச்சிக்கண் 'என்னே' என்று இழிவுதோன்றியவாறுணர்க.

இத்துணையும் பகற்செய்தியென் றுணர்க.

அல்லகுறி - முற்றும்.

வருநதொழிற் கருமை.

நாய் துஞ்சாமை.

நாய்துஞ்சாமை எ - து. நாய் விழித்திருத்தல.

ஆழிய கன்புவி யுள்ளன யாவு மடங்கிருள்ளென
அழி முடிந்தன வோங்கிருள் யாமத்து மோடையினும
தாழியி னுமபோ தலாதஞ்சை வாணன றரியலாபோல
தோழிநம மண்ணைகண ணேதுயில் கோட றுறந்தனவே

இ - ள். தோழியே ! கடல்கூழ்ந் தகனந புவியிலுள்ளன யாவு மட்
ங்க நள்ளென்னு மோசையோடே கூடி யுகமுடிவு காலமபோனறு இருள்
வளரப்பட்ட யாமததும் ஓடையிடத்தும் தாழியிடத்தும் போதுக ளலருந்
தஞ்சைவாணன் தரியலாபோல் நமமனை கணயில்கொள்வதலைத் துறந்
தனள். எ - று.

ஆழி - கடல், நள்ளென்னு மோசை - அனுகரணவோசை. 'அழி-
யுகம். யாமம் - இரவு. தாழி - சால. (202)

நாய் துஞ்சாமை.

நாய் துஞ்சாமை எ - து. நாய்துஞ்சிய பின் பரிலிருக்கும் நாய்
துஞ்சாமை.

தண்ணென புனலவைவைய சூழ்தஞ்சை வாணன றரியலாபோல
பெண்ணென பிறவியும் பேருடைத தனறிப் பெருநாடிநிங்
கண்ணென பவாவரக் கங்குலின ஞாளிக் கணங்குடைத்துத்
துண்ணென் கடுங்குரல வாயனனை துஞ்சினும் துஞ்சிலன்

இ - ள். குளிரொன்னும் புனலையுடைய வைகைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்
தரியலாபோல் பெண்ணென்று சொல்லும் பிறவியும் நீர்த்துநடைத்
தன்றிப் பெரும்பதிபிடத்து நங் கண்ணென்று சொல்லப்பட்ட தலைவா
கங்குலில் வர நம அனனை துஞ்சினும், துண என்று சொல்லும் கமய
குரலெழும் வாயையுடைய ஞாளிக்கூட்டங் குரைத்து அன்னை துஞ்சிலன்.

பாங்கி - முன்னிலை யெச்சம். தரியலர் - பகைவா. போ - போதி.
பெரும்பதி என்புழி ஏழனுருபுதொக்கது. ஞாளிக்கணம் - நாய்க்கூட்டம்.
'துண்ணென் கடுங்குரலவாய் ஞாளிக் கணம்' என இய்யாம் துண்
என்பது அச்சக் குறிப்பு. துஞ்சினும் என்னும் உம்மை துஞ்சுக ளரிதென
பது தோன்ற நின்றது. (203)

ஊர்துஞ்சாமை.

ஊர்துஞ்சாமை எ - து. நாய்துஞ்சினும் ஊரிலுள்ள நாய் துஞ்சா
தல; இடத்து சிந்தப்பொருளின தொழில் இடத்துதோல் நின்றது.

ஒங்கண்ணல் வெம்பக நெதிவந் தோரை யுடன் துமபைத்
தேங்கண்ணி குடிச் செருவென்ற வாணனறென் மாறையினனோ
தாங்கண ணையா தமைப்பிரித் தோநக தனிமைகண்டோ
நாங்கண னுறங்கினு மோவுநங் காகண ணகரவரோ.

இ - ள். உயர்ந்த பெருமையுடைய வெவ்விய யானைப்பகட்டை நட
த்திவந்த பகைவரைச் சினத்து துமபையெனனுந் தேன்பொருந்திய மாலே
யைச் குடிப் போனாவென்ற வாணன் தெனமாறைநாட்டு மின்போல்
றவனே! தாம கண்போன்ற நாயகரைப் பிரித்தோ! அன்றி நமது தனி
மைகண்டோ! நான கண்டுறங்கினும் கண்ணுறங்கா நகரவா. எ - று.

‘வெம்பகநீர்ந்து வந்தாரென்று முறங்கா நிக் கரவா’ என்று பாட
முடம் ஓதுவாருமுளா. அண்ணல் பெருமை. பகடு - யானை. உந்தல் -
நடத்துதல். உடலுதல் - சினத்தல் போலொருவரை துமபையாலே
குடிதல் புறப்பொரு ளிலககண வழக்கு. தேங்கண்ணி - தென்பொருந்
தியமாலே. செடு-போர் (20ச)

காவலர் கடுகுதல்

காவலா கடுகுதல் எ - று. நகர காப்போர் துடி யடித்துக்கொண்டு
ஊர்சுற்றிக் கடுகு வருதல்.

புயற்கண ணியதலைப் பூகமென பாளைப் புதுபு துநீர்
வயற்கண ணிறைகருசை வாணனறென் மாறையில் வஞ்சியனனாள்
கயற்கண ணிணையஞ்ஞி நீமலகக் காவலா கைப்பறையின
செயற்கண ணிணையல்ல வோபடு கின்றன திணைபுடைய

இ - ள். முல்லைக்கிடைய தலையிணையுடைய பூகத்தினை மெலவிய
பாளைப் புதிய மதுநீர் வயற்கண னுறையத் தஞ்சைவாணன் தெனமாறை
யில் வஞ்சிக் கொம்புமேலவானது கயல்போன்ற கண்ணிணையஞ்சி நீர்
நிறைய வல்லவோ காவலரது கைப்பறையின செயல்பொருத்திய கண
ணிணையின் திண்ணிய கடிப்புப்படுகின்றன. எ - று.

அண்ணிய - கிட்டிய. தலை - கமுகின் துச்சி. பூகம் - கமுகு. புறை -
துடி. கண்ணிணை - இருபக்கம். கடிப்பு - அடிகருங் குறுங்கோல். ஓகாரம் -
எஜிமறை.

உணர்ப்போ கேட்போ ரின்மையின் கவிக்கற்றாயதுறை, ‘வருந்
தொழிற்கருமை’ கூறுபுகிளவி யேழினுள்ளும் ஆறு கிளவியும் தலைவி கூற்
றாய்க்கூறி இது கவிக்கற்றாய்க் கூறிய தெனணையனின், அயனமக்கள்
தன்மையைக் கற்புடைமகளிரா கூறுவது இயல்பன்றாகலின், அவர் கூறு
வொன்னும ஒழுக்கம்பற்றிக் கவிக்கற்றாய்க் கூறியதென றுணர்க. இக்கருத்

தானன்றே 'ஊரதுஞ்சாமை' என்னும் கிளவிச் செய்யுளில் 'தரீம் கண்ணையர் தமைப்பிரிந்தோ' வென ஆடவனா நீக்கி மடவார் செயலாயக் கூறியதூஉமென றுணர்க.

ஃ அடிக்கண் ணதிரும் கழலரி கேசரி தெவ்வனுங்கக்

கொடிக்கண் ணிடியுரு மேந்தியதென்னவன் கூடலனாபு

வடிக்கண் ணிரண்டும் வளநகராகக்குமவை வெவ்வேனா

துடிக்கண் ணிரண்டு கங்குற லையொன்று துய்நதிலவே — என

இறையனார் அகப்பொருளுரையிற் காட்டியவதொன்று மணர்க. (200)

நிலவு வெளிப்படுதல்

நிலவு வெளிப்படுதல் எ - து தலைவன் வட்டிற் கிடையுறாய் நிலவு வெளிப்படுதல்.

தெண்பாற் கதிர்முத்த வெண்ணகை பாபநிலி நிக்கிரிசூழ்
மண்பாற் புகழ்வைத்த வாணனறென மாறாநம் மணனாபொற்றேர்
பண்பாற் பரிசுடும் பரிவரு மாறொபாபுமகிலா
வெண்பாற் கடலிலவை பாடபதி னுலா மிதகுகிறாவே

இ - ளா. தெளிவாடப் பாலபோன்ற கதிர்வையுடைய முத்தம்போன்ற வெள்ளிய நகையைடையாய் பாபநிலி வார் பட்டவண்பாற்கடவி னுலகப் பதினாறு மிதவாநின்றன; ஆதலாற் சக்கரவாந் கிரிசூழநத புலியிடத் துப் புகழ்வைத்த வாணன தெனமாறொபாட்டியுட்கும் நம்மனனரது பொற்றேணாக் குணத்திற்ற பரிசுடும் பரிசுள்வருமாறு எப்படி. எ - று.

திசிரிக்கிரி - சக்கரவாளம். பண்பு - குணம். பரிததல் - சுமத்தல். பரி - குதினா வையபெனபது - தோக்குமபிராரதல்கள் முன் பதினாறு தோமீது நின்றனகணமி நம் மணனா பொற்றேர்பரிக்குமபரி வருமாறென னென வோர் பொருடோன்றியது காண்க.

நிலவு வெளிப்படுதல் பதினாறு நாழிகைக்குமேற் கூறிய தென்னெ னின, மதித்திங்குளம் பிறைத்திங்குளம் சமயிற் லுலகின்ற நாள் அப்பதி னேநதில் இது மதித்திங்குளாதலால் இம் மதித்திங்குளப் பிற்கூறும் களவு இரவுக்குறிக்கு உரிததாகலானும் மறைத்ததினம் அட்டமிப் பக்கமாக லானுமென் றுணர்க. † 'திங்கு ளிரண்டி னகமென மொழிப' எனனும் இறையனார் பொருட்கூத்திர வ்யாயா னுணர்க. (201)

கூகை குழறுதல்.

கூகை குழறுதல் எ - து. கூகை குழறுதல் தலைவி யஞ்சிக் கூறுதல்.

† இறையனார் அகமடம் ருள, து. 12.

நம்பேறுடைமை யிருக்கின்ற வாகடன் ஞாலத்துள்ளோர்
தம்பே நெனவந்த சந்திர வாணன் றரியலாபோல
வம்பேறு கொங்கை மயிலிய னுமஞ்ச மன்றமராங்
கொம்பேறி நள்ளிருள் வாய்க்குழ றாநின்ற கூகைகளே.

இ - ள். கச்சேறியிருக்கப்பட்ட கொங்கையுடைய மயில்போன்ற
வியலையுடையாய் கடல்குழந்த வுலகத்துள்ளோர்தந் தவப்பேராய் வநத
சந்திரவாணன் றரியலாபோல நாமஞ்சத்தக்கதாக வெளியிலிருக்கு மரா
மரத்தின் கீளையிலேறி இடையிருளின்கண்ணே கூகைகள் குழாநின்றன ;
நமது நல்வினைப்பேறிருக்கின்றவாறு நன்றாயிருந்தது. எ - று.

பேறிணமெ - நல்வினைப்பேறு. வம்பு - கச்சு. மன்றம் - வெளி.
நள்ளிருள் - இடையாமம். ' நன்றாயிருந்தது ' எனனுஞ் சொல் வருவித்
துரைக்கப்பட்டது. குறிப்புமொழியதனாற் றீதாயிருந்ததென்பது பெறப்
பட்டது. மயிலியல் - அன்மொழிதொகை ; அண்மைவிளி. மராமரக்
கொம்பு - ஆசாக்கொம்பு. (20௭)

கோழி தூல்காட்டுதல்.

கோழி ருசலகாட்டுதல் எ - து. இருவாக்கு மிடையூறய்க் கோழி
குரல் காட்டுதல்.

மனப்பதை யுபய வருந்தஞ்சை வாணனறென் மாறைவெற்பா
கொன்பதி வேலவலங் கொண்டுவந தாற்றங்கள் கோனடந்தான்
என்பது தேறி யிடையிரு ன்னா யெழுப்பும்வெம்முள்
பொன்பதி தாள்வளை வாய்ச்செய்ய சூட்டுவன புள்ளினமே.

இ - ள். மக்கட்பரப்புய்யும்படி வரும தஞ்சைவாணன் தென்மாறை
வெற்பர் அச்சமபதிநத வேலை வலங்கையிற் கொண்டுவந்தால் வெவ்விய
முள்ளையுடைய அழகுபொதிநத தானையும் வளைந்த வாயையும் செய்ய சூட்
டையுமுடைய வலிப்புள்ளாகிய கோழியினம் தங்கள்கோனாகிய முருகவேள்
நடந்துவந்தா னென்பதை அறிவில் தெளிந்து இடையிருளில் ண்ணா
யெழுப்பும். எ - று.

மனப்பதை - மக்கட்பரப்பு. கொன - அச்சம். தங்கள்கோன் - முருக
வேள். பொன - அழகு. (20௮)

இரவுத்தறி யிடையீட்டில் வருந்தோழிற் கருமை ஏழிந்தம் ஒவ்

வொன்றுக்கும் நந்நாந்து நாழிகையாகக் கொள்வது.

இரவுக்குறி யிடையீடு

முற்று ம.

வரைதல்வேட்கை.

அஃதாவது, இவ்வாறு இடையீடுபட்டதனும் பத்தாநாள் தலைவி வரைதல் வேட்கையாற் கூறுவது.

“ அச்ச முவர்த்த லாற்றா மையென

மெச்சிய வரைதல் வேட்கைமூவகைத்தே.”—என்னுஞ் சூத்திர விதியால் வரைதல் வேட்கை மூவகைப்படும்.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவால் வினவல்.

(இது வெளிப்படை) பருவால் - துணைப்.

விண்டாரா பதிகொண்ட வேற்படை வாணன் விரைகமழ்பூந்
தண்டா மரைமங்கை தங்கிய தஞ்சையின் ருயாதமமோ
மிண்டா கியமுனி வோவன்றி யாய்தொடொ டுறறுணடோ
வண்டாரா குழலிசொல லாய்செலவ தேதுன் மனத்திடையே.

இ - ள். பகைவருடைய பதியைக்கொண்ட வேற்படையையுடைய வாணனது மணங் கமழ்கின்ற பொலிவுவாய்ந்த தண்ணிய தாமரைமலரி லிருக்கும் வகைதங்கிய தஞ்சையி லிருக்கின்ற வண்டாரா குழலிஊன்று ஆயாதமபா வண்டாகிய முனிவோ? அல்லது நின்னாய்கூட்டத்தாரால் வந்த இடையூறுண்டோ? உன் மனத்திடை நிகழ்கின்ற துன்பம யாதோ? சொல்வாயாக. எ - று.

விண்டார் - பகைவர். தண்டாமரை மங்கை - திருமகள். வண்டார் குழலி - அன்மைவிளி ஆல் உருபு இரண்டிடத்தும் ஒடுவாய்ததிரிந்தன.

† “ மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற நவதொடு

தானஞ்செய் வாரிற நிலை.”—என்றறப்போலக் கொள்க. (20௯)

அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறல்.

அருமறை * * * கூறல எ - து. தலைவி யரிய களவொடுக்கத்தைச் செவிலி யறிந்தமை பாங்கிக்குக் கூறல்.

மாணிக்க மென்கொம்ப ரென்சொல்லு கேன்றஞ்சை வாணன்வெற்
பேணிப புணாநது பிரிந்தபின் றேனறலும பேதைமுகம் [பா
பாணித்த வினறி மதிகண்டு நாணிய பங்கயம்போல
நாணிக் கவிழ்ந்தத னுலறிந தாள்ளனை நங்களவே

இ - ள். மெல்லிய மாணிக்கக் கொம்புபோல்வாய், யான் யாது சொல்லுவேன்! தஞ்சைவாணன் வெற்பராகிய தலைவா நடமை விருமபிப்

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், து. ௪௭.

† திருக்குறள், செ. 2௯௫.

புணர்ந்து பிரிந்துபோய் பின்னும் மனைக்கண் நீவேட்ட காரணமப்பாலத
தோன்றலும், அவரைக் கண்டவுடன் உன்னுடைய அறிவில்லா முக நீட்டி-
த்தலினி மதியைக்கொடு நாணிய பங்கயமபோல நாணிக் கவிழ்த்தபடியி-
னாலே நங் களவை அன்னை யறிந்தாள். எ - று.

‘மென் டாணிக்கய’ என இயையும், கொம்பி - அன்மைவினி. பேணி -
விரும்பி. பாணித்தல் - நீட்டித்தல். நாணல் - குவித்தல். களவில்
தாயறிந்தாளென்று கூறல் வழுவெனல் வழுவன்று. என்னை, — இரவுக்
குறியின் இடையீடு பட்டவதனால் வளாதலவேட்கை தலைவிக்குப் பிறந்-
தது. பிறக்கவே பாங்கியொடு வருந்தொழிற்கருமை முதலிய கூறித் தலை-
வன் வரவை விலக்குவித்தலின் அருமறைச்செவிலி யறிந்ததாகக் கூறவே,
தலைவன் வினாந்து வரைந்துகொளவெனன்று கருதித் தலைவி தானே
கூறியதல்லது செவிலியறிந்தா ளல்லவென றுணராக. அன்றி, அறிந்தா-
ளெனின் வளாவியலில் ‘தலைவி வேற்றுமை செவிலி பாங்கியை வினாதல்’
என்னும் கிளவிக்கு வழுவாம். அன்றியும், செவிலி வெறியாடுதல் முதலியன
வற்றால் தலைவிக்குறற போய் யாதோவெனறு வினாவினாளென றுண்டுக்
கூறலின், ஈண்டறிந்துவைத்த அபயனம் வினாவில் வினாவழு வருமாதலா-
னும் செவிலியறிந்தா ளல்லவென றுணராக. (உக௦)

தலைமகன் வருந்தொழிந்தருமை காரியம்

தலைமகன் * * * சாற்றல் எ - று. தலைவி தலைமகன் வருந்தொழிந்-
தருமையைப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

ஓவலில் வாயன்றே ஞாநியிவ் ஆக ணுறங்கினுமூக
காவலா காய்வா கிராமநி காலுங் கடுங்குடி னஞ்ச
சேவலும் வாரண முத்தஞ்சை பாணனைச் சென்றிறைஞ்சா
மேவலா போல்வெயய வாயடை யாவென மெலிவறிந்தே.

(இ) - ள். ஓழிவிலலாத வாயடை ய அன்னை யும் ஞாநியும் இவ்
ஆரும கண்ணுறங்கினும், காவலா அயலாயாொன்று சினந்து திரிவா-
கள். மதி நிலைவக் காலும் தஞ்சைவாணனைப் போய் வணங்காத பகை
வரைப்போல என் மெலிவறிந்து கடிய கூகைச்சேவலும் வாரணமும்
வாயடையா. எ - று.

பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். ஓவல் - ஒழிதல். ஞாநி - நாய். காலு-
தல் - உமிழ்தல். ‘மதிநிலா’ வென இயையும். குழைஞ் - கூகை. சேவல் -
ஆண்புள். வாரணம் - கோழி. ‘மெலிவறிந்து’ எனபதனாற் காரணத்தைக்
காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. (உகக)

தலைமக னூர்க்தச் செலவொருப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை)

நம்பா னலனுண்ட நம்பா தகர்தந நகாவினவித்
தம்பா லுடன்சென்று சாரூவ மோதரி யாராவென்று
வம்பா கழலபுனை வாணன்றென் மாறை வளருமவஞ்சிக்
கொம்பா கியமருங் குற்கரும பாமொழிக் கோமளமே.

இ - ள். தரியாரா வென்று வீரத்தால் கச்சார்ந்த கழலையணிந்த
வாணன் தென்மாறை நாட்டு வளரும் வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற மருங்குலை
யும கரும்புபோன்ற மொழியினை முடைய கோமளமே! நம்மிடத் தின்
பததையுண்ட நமமுடைய பாதகரிருக்கும் நகரம் வினவி இருவரும் உடன்
சென்று அவர் தம்பாற் சோகுவம், நீ யஞ்சலை. எ - று.

தரியலர் - பகைவர். வம்பு - கச்சு. ஓதாரம் - அச்சைநிலை. (உகஉ)

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்துரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வறியா புகழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறை மடநதையன்னுள்
அறியா யொழுந னறிந்தவா தாமத னுலழவின
பொறியா ருமாவெம பணிமா மணியும புதையிருள்கூ
நெறியா றருள்பெற நாகடு நாளிடை நீநதுதுமே.

இ - ள். மிடியுடையா புகழப்பட்ட தஞ்சைவாணனது தென்மாறை
நாட்டு மடநதைபோல்வாள் முன்னா வேட்கை நோயை யறியாள், தாம்
அறிந்தவதனால் நெருப்பின் பொறிபோன்ற உயிர்ப்பையுடைய வெய்ய
நாகடீனற மாணிக்கததையும புதைக்கப்பட்ட இருள் செறிந்த நெறியில்
வரப்பட்டவரது அருளைப்பெற இடையாமமாகிய வெள்ளத் திடையே
நீநதுவம், எ - று.

அவரது அருளைப் பெறவேண்டி நாமிறந்துபடாது துன்பப்படுவோ
மெனவே, இயற்பழித்த லாயிற்று. வறியா - மிடியார். உயிர் - உயிர்ப்பு.
பணி - பாம்பு. மாமணி - மாணிக்கம். புதைத்தல் - மறைத்தல். நெறி -
வழி. நெளாள் - இடையாமம். நீநதல் - துன்பமுறல். (உகக)

இறைவி இறையோன் றன்னேநேர்ந் தியற்பட மொழிதல்.

இறைவி * * * மொழிதல் எ - து. பாங்கி இயற் பழித்தது பொரு
ளாய்த் தலைவி இயற்பட மொழிதல்.

புணரா விரகமும் போகா விரவும் புணர்முலைமேல
இணரா பசப்பும் பிறவுமெல் லாமிருள் கூர்ந்தறலபோல்
வணரார் குழற்பிறை வாணுத லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பர்
'உணரா திருப்பது வேறென்று மலலநம மூழ்வினையே.

இ - ள். 'அறல்போல் இருள்கூர்ந்து கடைகுழன்றூர்ந்த குழலையும்
பிறைபோன்ற வாணுதலையுமுடையாய்' கூடாத விரகமும், கழியாத இர
வும், நெருங்கிய முலைமேல் கொன்றைப் பூங்கொத்து வைத்தாற்போன்ற
பசப்பும், ஒழிந்த துன்பங்களும் இவையெல்லாம் தஞ்சைவாணன் வெற்பர்
அடியாதிருப்பது வேறென்றும்ல்ல; நம ஊழ்வினையாதலால் அவர்மேற்
குறையின்று. எ - று.

புணர்தல் - கூடுதல். புணர்தல் - நெருங்குதல். இணர்-பூங்கொத்து.
பசப்புப் பொன்னிற மாதலால் கொன்றையென வருவித்தது. வணர் -
கடை குழன்றல். உணர்தல் - அறிதல். ஊழ்வினை - பழவினை. (உகச)

கனவுநலி புரைத்தல்.

கனவுநலி புரைத்தல் எ - து. தலைவன கனவிற்கூடினானாக, விழித்த
பின்பு பொய்யாய்ப்போன துன்பத்தைப் பதினென்றாள் பாங்கியுடன்
கூறல்.

இல்லா வருந்தியி லுண்டா யவருமவர தெய்திறகங்குல
பொல்லாத சேவற் கடுங்குர லார்த்துப் புவிபுரக்கும
மல்லார் புயன்றமிழ் வாணனறென் மாறை மருவலாபோல்
அலலாமை நெஞ்சந தடுமாற நலலிடை யாக்கியதே.

இ - ள். பிரிவிலில்லா அருந்துயிலு முண்டாயவரும் வந்தெய்தின
கங்குலில் பொல்லாமையாகிய கோழி கொடிய குரலை யார்த்துப் புவியைக்
காக்கும மற்றொழிலார்ந்த புயத்தையுடைய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென்
மாறை நாட்டைச் சேராதார்போல, நலலகலலாத என்னெஞ்சம் தடுமாற்ற
மாக நல்ல இடையுறுக்கியது. எ - று.

தலைவன் பிரிந்தகாலே துயிலரிதாதலால் 'இல்லா வருந்துயில்' என்றும்,
துன்பத்தைக்கெடுத்து துயிலெழுப்பலால் 'பொல்லாத சேவல்' என்றும்,
மிகுந்த துன்பத்தைக் கொடுத்தவின் 'நல்லிடை' என்றும் கூறியவாறு.
துயிலும் எனனும் எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

பாங்கி முன்னிலையெச்சம் ; இது 'கனவொடுமயங்கல்' எனனும்
மெய்ப்பாடு. (உகரு)

கவினழி புணாத்தல்.

கவினழிபுணாத்தல் எ - து. விரகத்தால் தலைவி தன நலனழிந்த தனைப் பாங்கியொடு கூறல்.

வாளினு நீள்விழி வாணுத லாய்தஞ்சை வாணன்றெவ்வின்
நாளினு நாளு நலந்தொலை வேனகை யாரயில்வேல
வேளினு மேர்நல்ல வெற்பனு நீயுமென் மேனியினும
தோளினு நோயறி யீரறி யாததென் றெலவினையே.

இ - ள். வாளினும் நீண்ட விழியையும், ஒளிபொருந்திய நுதலையு முடையாய்! தஞ்சைவாணனது பகையைப்போலச் சென்ற நாளினும் வரு நாள் மிகவு நலனழிதலையுடைய எனது மேனியினுந் தோளினும் உற்ற வேட்கைநோயை ஒளியார்ந்த கூர் வேலையும், வேளினு மிக்க அழகையு முடைய வெற்பனும் நீயும் அறிதல்செய்யீர்; நீரறிதல் செய்யாதது யாதெ னின் என் பழவினை. எ - று.

‘நலந்தொலை வேன்மேனியினும்’ எனவும், ‘நோய்நகையா ரயில்வேல்’ எனவும், ‘நீயுமறியீர்’ எனவும் மாறுக. நோய் என்புழி இரண்ட னுருபு தொக்கது, ‘தோளினு நோயறிவீர்’ என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

தெவ்வு - பகை. நகை - ஒளி. அயில் - கூர்மை. தொல்வினை - பழ வினை. நாளும் என்புழி உம்மை அசைநிலை. (உகசு)

தன்றுயர் தலைவர்கீ துணர்த்தல் வேண்டல்.

தன்றுயர் * * * வேண்டல் எ-து. தலைவி தன் துயரைத் தலைவாக்கு அறிவிக்கவேண்டுமென்று பாங்கியொடு கூறல்.

வணாப்பான் மதுரத் தமிழ்தொரி வாணன்றென் மாறையையை
துணாப்பான் முகநதனன துணடுகி லாயிரத நோயவாக்கின
துணாப்பா ருளரே லுயிரெய்த லாநமக் கூர் தினாகூழ்
தரைப்பால் வளரும புகழெய்த லாமவா தங்களுக்கே.

•இ - ள். பொதியவவாயிடத்துப் பிறந்த மதுரமாகிய தமிழை ஆரா ய்ந்த வாணன் தென்மாறையைச் சூழ்ந்துவரும் வையையாற்றின் துணையை யும் பாலைபும் முகந்துகொண்டாலொத்த துண்ணிய தூலாற்செய்த துகிலை யுடையாய்! யான் வருநதும் இந்த நோயைத் தலைவர்க்கு இன் றுணாப்பா ருண்டாயின் நமக குயிரெய்தலாம்; சொல்வார்க்குப் பயன் யாதெனின், அவர் தங்களுக்கு நடக்குந் தினையையுடைய கடல் சூழ்ந்த புவியினிடத் தில் புகழெய்தலாம். எ - று.

வனா பொதியமலை, பால் - இடம். நுரைப்பால்-உமமைத்தொகை. ஊரீதிரா - வினைத்தொகை. திரா - ஆகுபெயர். தனா - நிலவுலகம். நுண்டிகில்- * “ குண்டுகினைபூத்த வண்பெடுகண்ணி” என்றும்போல ஒந் ழுமை நயமபற்றி நுண்ணிய நூலாற்செய்த துகிலென்று கொள்க. (உகஎ)

துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லல்.

துன்புறல் * * * சொல்லல் எ - து. யான் துன்புறலைத் தலைவர்க்கு நீ சென்று சொல்லெனத் தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியை நோக்கிப் பாங்கி சொல்லல்.

ஒல்லென வேயென் னுறுதுயர் தாழு முணருமவண்ணம்
சொல்லென நீயிது சொல்லியென் பேறுன் றுயரமெல்லாம்
வல்லென வேகொண்ட கொங்கையா வேடஞ்சை வாணன்வெற்பி
அல்லென வாராகுழ லாயறி யாரல்ல ரன்பருமே. [ல்

இ - ள். வினாவினுள் இது வினாவென்ன? என்னுடைய மிக்க துயரைத் தலைவர்தாமும் உணருமவண்ணம் எனனைச் சொல்லென்று நீ இது சொல்லிப் பெறுமபயன் யாது? சூதென்று சொல்ல ஒப்புமைக்கொண்ட கொங்கையர் வேளாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில் இருளென்று சொல்லப் பொருந்திய குழலினை யுடையாய்! உன துயரமெல்லாம் அன்பரும அறியாரல்லர். எ - று.

ஒல்லெனல் - வினாவினகண் வந்த சொல். உறுதுயர் - மிக்கதுயர். வல் - சூது. அல் - இருள். ஆர்ந்த - பொருந்திய. (உகஅ)

அலாபார்த்துற்ற வச்சுக்கினி.

அலாபார்த்துற்ற வச்சுக்கினி எ-து. உற்றுநுஞ் சொல்லும் அலனாக் கருதி அதன லுற்ற அச்சத்தால் தலைமகள் கூறுஞ் சொல்.

மலருந் தொடைவஞ்சி வஞ்சக மாதரு மாரனும்வாய்
அலருந் தடங்கை யலருந்தொ டாநிற்ப வஞ்சிரெஞ்சம்
பலரும் புகழ்தஞ்சை வாணா பிராணைப் பணியலாபோல்
புலரும் பெயருங்கண் ணீர்புல ராது புலரினுமே.

இ - ள். மலருமாயுடைய வஞ்சிபோல்வாய்! ஊரிலுள்ள வஞ்சகமாயிருக்கப்பட்ட மாதரும் மாரனும் வாயலரும் பெரிய கையலருந் தொடர்நிற்ப வஞ்சி; நெஞ்சமானது பலரும்புகழ்ப்பெற்ற தஞ்சைவாணர்

* திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.

குலத்துச் சிறந்தாரினைப் பணியாதார்போலப் புலரும்; நெஞ்சு புலரினும் பெயரப்பட்ட கண்ணீரானது புலராது. எ - று.

வஞ்சி - அண்மைவிளி. மாறன் - மன்மதன். வாயலா - தூற்றுகுஞ் சொல். கையலா - மாறன் அப்பாக வாயலா. பெயாதல் - நிலைவிட்டுப் பிரிதல். 'நெஞ்சம் புலரும்' எனவும், 'புலரினும் பெயருங் கண்ணீர்' எனவும் இயையும். (உகௌ)

ஆறுபாரீந்துற்ற வச்சக்கிளவி.

ஆறுபாரீந்துற்ற வச்சக்கிளவி எ - து. வழியைப்பார்த்து அவ்வழியேத்ததாற் சென்று அச்சத்தால் தலைவிகூறுஞ்சொல். பாத்தல - கருதல்.

அரியங் கரியும் பொருநெற்க கோதுணை யாயவார்போல சொரியுங் தவலை துடைக்கவென் றோகுழை நோயுநுருகும் வரியும் பயிலகண்ணி வாணனறென மாறாம மனவாவது பிரியும் பொழுதெலவி வாய்வினை யெனமனம் பினசெலவழி.

இ - ள் குழைமைத் தொட்டு நஞ்சும் வரியும் பொருங்குங் கண்ணாய்! வாணன் தென்மாறைய் லிருக்கும் மனமனனா இரவிசேனை வந்து பிரியும் பொழுது பாவியின் மனம் அவரைப் பிரியாமற் றொடங்குதலெவது சிங்கமும் யானையும் பொருகின்ற வழிக்கொரு துணையாய் அகாமேற் சொரியப் பட்ட மழைத்திவலையைத் துடைக்கவெனதோ! பொலவாயாக. எ - று.

அரி - சிங்கம். கரி - யானை. கவாண் - அண்மைவிளி. எல்லி - இரவு. நஞ்சு - விடம். வரி - செய்வரி. பயிலகண் - பொருங்குங்கண்.

காம மிக்க கழிபடர் கிளவி.

காமமிக்க கழிபடர் கிளவி எ - து. வேட்கை மிக்குச் சிறப்பச் சித்தத்துச் சொல்லுஞ் சொல்.

இக்கிளவிச் செய்யுட்குக் கருதது — கட்டல், காட்டல், பொழில், விலங்கு, புள் இவற்றை நோக்கித் தலைவி இரங்கிக் கூறல்.

மாதுற்ற மேனி வரையுற்ற விலலிதல் லைகார்கூழ்
போதுற்ற பூம்பொழில் காள்கழி காளெழிற் புள்ளினங்காள்
ஏதுற நழிதியென் னீரமன்னு மீரதுறை வாககிவரோ
தீதுற்ற தென்னுக்கென னீழிது வேரனமை செப்புமினே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இக் கிளவிச்செய்யுள் ஆங்கு 'நெஞ்சழிதல்' எனனும் மெய்ப்பாடென் னுணர்க. (உஉக)

தன்னுட்கையா நெய்தீடு கிளவி.

தன்னுட்கையா நெய்தீடு கிளவி எ - து. தலைவி தன்னிடத்துத் துன்பத்தைப் பிறிதொன்றன்மே விட்டுச் சொல்லுஞ் சொல்.

* விண்டலை டூவார்க்கும் வேந்தர்வண டிலலைமெல் லங்கழிசூழ் கண்டலை யேகரி யாக்கன்னிப புண்ணைக் கலந்தகன்வர் கண்டலை யேவரக் கங்குலெல் லாமங்குல் வாய்விளக்கும் மண்டல மேபணி யாய்தமி யேற்கொரு வாசகமே.

¶ [இது பிறசெய்யுட் கவி.]

இக் கிளவிச் செய்யுள் எம் மெய்யாயினும் 'ஒப்புமைக் கோடல்' எனனும் மெய்ப்பாடென் றுணாக. 'இனபத்தை வெறுத்தல்' என்னுஞ் குத்திரத்திற காண்க. (உஉஉ)

நெறி விலக்குவித்தல்.

நெறிவிலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி தலைவன வரும்வழியை விலக் கெனப் பாங்கியொடு கூறல்.

ஏவற்கருந்தா, இயற்றுங் கருத்தா, கருவிகருந்தா, கருமகருந்தா என கருத்தா நால்வகையாக கூறப்படும். அவற்றுள் பாங்கியை இயற்றுங் கருத்தாவாக், தலைவியை ஏவற்கருத்தாவாய்க் கூறவின், 'நெறிவிலக்கல்' என்னுது 'நெறிவிலக்குவித்தல்' எனக் கூறியதென றுணர்க. இவ்வாறே மேல்வருங் குறிவிலக்குவித்தல் முதலாயினவற்றிற்குங் கொள்க.

நன்றா ளினுமெனக் கன்புடை யாய்சென் றிரந்துகொண்டு சான்றா ளைப் பனபா தமக்குரை நீதஞ்சை காவலனைத் தேன்றும் வலாத்தமிழ் சோதநிப வாணனைச் சேரலாக்கும் தோன்றா விருங்கங்கு னீவரு மாறொழி தோன்றலென்றே.

இ - ள். ஈன்றநாய் அன்பினும் எனனிடத் தன்பு மிக்குடையாய் ! தஞ்சை உ வலனைத் தேன்றாழ்ந்த பொதியமலையில் தமிழைச் சேர்த்திய வாணனைச் சேராத பகைவாக்குந் தோன்றாத பெரிய கங்குவிடத்துத்

* தன்போற் கிளத்துரு மேந்திய கோண்கன்னித் தாழ்துறைவாய் பொன்போன் மலாப்புண்ணைக் கானலு நோக்கிப் புலம்புகொண்ட எனபோ விரவினெல் லாந்துயி லாதுநின் றேங்குகியால் அனபோ டொருவாக் கறிவழிந்தாயோ வலைகடலே. — இதனை இக் கிளவிக்குச்செய்யுளாக உரையாசிரியர் கொண்டிருக்கின்றனர். இறையனார் அகப்பொருள் து. ௩௦ - ல் காண்க.

¶ திருக்கோவையார், கெ. களவ.

தோன்றலே ! வரும் வழியை யொழியென்று மாட்சிமையுடைய அன் பாக்கு நீ சென்று வேண்டிக்கொண்டுரைப்பாயாக. ஏ - று.

உம்மை - சிறப்பும்மை. எனக்கு என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். சான். றுண்மை - மாட்சிமை. தாழ்தல் - தங்குதல். வரை - புலவரை. சேரலா - பகைவர். உம்மை இழிவு சிறப்பு. தோன்றல் - அணமைஇனி. (௨௨௬)

குறி விலக்குவந்தல்.

குறி விலக்குவித்தல் ஏ - து. தலைவி தலைவன் வரும் இரவுக்குறியை விலக்கெனப் பாங்கியொடு கூறல்.

வெற்றிய வாவிய வாண்பி ரானறஞ்சை வெற்பகத்தில
பெற்றிய சோலைப் பிறங்கிருள் வாரன்மின பேதையின்னும
முற்றிய வேனற் படுகின்றே யோட்டு முறைமையளென்
றெற்றிய காதலி னுலிசைத் தாளானை யெனறுரைபே.

இ - ள். தலைவி இன்னும் முற்றிய தினையினிடத்து வீழங் கிளி யோட்டு முறைமையளென நிரங்ஙிய காதலினால் அன்னை சொன்னாளாத லால், வெற்றியை விருமபிய வாணாபிரானது தஞ்சை வெற்பிடத்து இவ் விடையீடு படுவதாகிய சோலையிற் செறிந்த இரட்டுறியிடத்து வாரா தொழிமினென்று அன்பாக்கு நீ கூறுவாயாக. ஏ - று.

பாங்கி முன்னிலை அதிகாரப்பட்டு வருதலாற் கொள்க. அன்பர்கீத என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. பிறங்கல் - செறிதல். ஏற்றல் - இரங்கல். இசைத்தல் - கூறுதல். வாரன்மின் - ஒருமை பன்மை மயக் கம். என்னை, —† “வயக்குறுமணடிலம்” எனனும் பாலைக்கலியில் “இறத் திராலையமற் நிவணிலைமை கேட்டியின்”, என்றற்போலக் கொள்க.

* “ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி

பன்மைக் காகு பிடனுமா ருண்டே.”—என்னுஞ் சூத்திரவிதி யானு முணர்க. (௨௨௭)

வெறி விலக்குவந்தல்.

வெறிவிலக்குவித்தல் ஏ - து. தலைவி தாய் வெறியாடுதல் கொண்டா ளென்று தலைவாக்குக் கூறி வரவு விலக்கெனப் பாங்கியொடு கூறல்.

† கவிததொகை, பாலைக்கலி, செ. ௨௪.

* தொல்காப்பியம், சொல். எச்சவியல், து. கூறு.

மின்னு'திடித்தன வன்னைகொண்டாள்வெறி விந்தைமங்கை
மன்னுணமை மன்னிப வாணன்றென் மாறை வரையில்வண்டியாழ்
என்னு வசுண மிறைகொள்ளு நாட னெனக்கருளால
'முனா ளருளிய கோப்தணிப பாணின்று மொய்குழலே.

இ - ள் மொய்குழலே ! வெற்றி மங்கையா லரசாண்மை நிலைபெற்ற
வாணன் தென்மாறையில் வண்டிசையை யாழிசையென் நெண்ணி
அசுணப்புட்கள் தங்குநாடா எனக்கருளினால் முனா ளருளிய நோயைத்
தணிக்குமபொருட்டாக, இன்று என்னை மினாதிடித்ததுபோலக் காரண
மின்றி வெறியாட்டாளனை வினாவ உட்கொண்டா ளென்று அன்பர்க்
குரைத்து வரவு விலக்குவாயாக. எ - று.

வெறி - வெறியாட்டாளனை வினாதல். விந்தை மங்கை - வெற்றி
மாது. மன்னுண்மை - அரசாண்மை. வண்ணி, யாழ் இரண்டிம ஆகுபெயர்.
இறைகொள்ளுதல் - தங்குதல். கோய் - வேட்டைநோய். தணிப்பான் -
வினையெச்சம் மொய்குழல் - வண்டுமொய்க்குங்குழல். (உஉரு)

பிற விலக்குவித்தல்.

பிற விலக்குவித்தல் எ - று. தலைவி பிதாவரவைத் தலைவர்க்குக்
கூறி வரவு விலக்கென பாங்கியொடு கூறல்.

பொருபான் மதியினைப் பேரன்மருப பியாளையிற பொன்னெ டின்
தருபான மொழிவஞ்சி சாரவ தா தஞ்சை வாணன்வெறபின்பும
ஒருபா னெதுமல னென்னவொ தீபுலை யுறறசெவ்வேல்
இருபான் மருங்கினுங் கொண்டெறிந் தாலொத்த தென்செவிக்கே.

இ - ள். இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பாலபோலு மொழியையுடைய
வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாய் ! தஞ்சைவாணன் வெறமில் பெறப்பட்டவெண்
மதிபை யொக்கும் மருபபையுடைய யானையினமேல பொன்னெடு ஓரிடத்
தயலா சாரவந்தாண்டு சொல்ல, அசுசொல் என செவிக்கு வைய்ய
தீபுலைமீற் பழுக்கக்காய்ந்த செவ்வேலை இரண்டு பக்கத்திடத்ததுவகொண்
டெறிந்தாலொத்ததென்று என அன்பர்க்குக் கூறி அவா வரவு விலக்குவா
யாக. எ - று.

கொதுமலர் - அமலார். பால் - வெண்மை, பால் - பால், பால் -
இடம், பால் - பக்கம் முறையே காண்க (உஉ௬)

குரவணி வலாவேதிர் கொள்ளுவித்தல்.

குரவணி வலாவேதிர் கொள்ளுவித்தல் எ - று. பெரியோரை வரவு
கூறிவர நமொதிகேட்டலைச செய்யென்று தலைவி பாங்கியொடு கூறல்.

சுற்பழி யாமலுஞ் சந்திரவாணன் றழிழ்த்தஞ்சைநங்
சுற்பழி யாமலுங் காரணமாகக் கயல் விழிநின்
சொற்பழி யார்நமர் சொல்லுவல் லேசென்று சொல்லையேல்
இற்பழி யாம்வழி யாநம தாருயிர்க் கேதமுமே.

இ - ன். கயல்போன்ற விழிமீனையுடையாய் 'சந்திரவாணன்' தமிழ்ச்
சிலம்பில் தலைவன் தன்னைப் பழியாமலும், நமது சுற்பழியாமலும், இவ்விர
ண்டுங் காரணமாக வல்லேசென்று பெரியோரை மணமொழிந்தது வரவும்,
நமமொதிர கொள்ளவும் தலைவாகும நமாகும் சொல்லு, நீ சொல்லியக்கால்
நமர் நின் சொல்லைப் பழியார், நீ சொல்லையேல் நம மனைக்குப்பழியாமு ;
நமதாருயிர்க்கு ஏதம் வருவதற்கு வழியுமாம். ௮ - லு.

கயல் விழி:- அன்மொழித்தொகை. இல் - ாண்டுக்குலம். ஏதம் - குற்
றம். பிறர் வரைவு கேரின் உயிர்போயவிடு மாதலாலும், 'உயிராக்கேதம்'
என்று கூறியவாறு 'வெறிவிலக்குவித்தல்' முதலிய மூன்று கவியுள்ளும்
தலைவாக்குக் கூறென்று கூறல்லையெனின், 'விலக்குவித்தல்' 'கொன்ற
வித்தல்' எனத் தலைவி எவ்வாயப் பாங்கி செயலாய்க் கூறியதாலும்,
வரைவு கடாவினும் இக்கிளவிகளின் பொருள்படத் தலைவற்குக் கூறுத்
தலானும், அதிகாரப்பட்டு வருதலானும் தலைவாக்குக் கூறென்று கூறியவா
றுயிற்று.

† “பருவரல் வினவிய பாங்கிக் கிணற்றி

அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறலுந்

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றலும்” —ஆக இரண்டும்,

“அலாபாத சூற்ற வசசக கிளவியும்

ஆறுபாத சூற்ற வசசக கிளவியும்” —ஆக விரண்டும், நெறிவிலக்

குவித்தல் முதலியநான்கும் ஆகிய எட்டும் அச்சத்திற்குரியன.

“பாங்கி இறைவனைப் பழித்தலுந்

துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லலும்” —ஆகிய இரண்டும்

உவர்த்தத் குரியன.

“தலைமக னார்க்குச் செல்வொருப் படுதலும்

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்தலும் புகுகொடி

இறையோன் றன்னேநேர்ந் தியற்பட மொழிதலும்

கனவுநலி புரைத்தலுந் கவினழி புரைத்தலுந்

தன்றுயா தலைவர்க் குணர்த்தல் வேண்டலும்

† அசப்பொருளவிளக்கம், களவியல், து. ௪௮

(காம மிக்க கழிபடர் கிளவியுந்
தன்னுட் கையா நெய்திடு கிளவியுந்

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளு வித்தலும்” — ஆகிய எட்டும்
ஆற்றமைக் குரியன.

வரைதல் வேட்கை

முற்றும்.

வ ரை வு க டா த ல்.

அஃதாவது, பாங்கி தலைவனொடு வரைவுகூறி விதைத்.

‡ “பொய்த்தன் மறுத்தல் கழறன் மெய்த்தலென்

றெருநால் வகைத்தே வரைவுக டாதல்.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவுகடாதல் நான்கு வகைப்படும்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைந்தமை விளம்பல்.

வினவிய * * * விளம்பல் எ - து. முன் வரைதல் வேட்கையில் தலைவி அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறியவதனைத் தோழி தன்னை செவிலி வினவியதாகவும், அதற்குத் தான் மறைத்துக் கூறியதாகவும் தலைவற்குக் கூறுதல். இக்கிளவிமுதல் ‘கவினழி புரைத்தல்’ ஈராகக் கூறியகிளவிகள் பலவற்றுள்ளும் குறிப்பினும் வெளிப்படையானும் வரைவு கடாவியவாறு கண்டுகொள்க,

— — — — —

தளர விளமுலை தாங்குகில் லாது தளரிடைகண்
வளராத தென்கங்குல் வாரா யெனத்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
விளரார் திருதுத லன்னைக்கொர் மாற்றம் விளம்பியுய்ந்தேன்
உளரா மவர்வலையுட்பட்டு வாழ்வ துணர்ந்தருளை.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே ! செவிலி என்னை ஈங்கு வாரா யென அருகமைத்து எஞ்ஞான்றும் இறுகிய தன்மை தளராத இளமுலை களைத் தாங்கமாட்டாது தளர்ந்த இடையினையுடையாள் கங்குலின்கண் துயில்கொள்ளாதது என்னென்று வினவு, வெருப்பார்ந்த திரு நுதலையுடைய அன்னைக்கு ஒருசொல் மறைத்துச் சொல்லி உய்ந்தேன் ; எமக்குள்ளாராகிய தாய்மார் வலையு ளகப்பட்டு யாங்கள் உயிர்வாழ்தல் உணர்ந்தருள்வாயாக. எ - து.

‡ அகப்பொருள்விளக்கம். களவியல், து. ச.சு.

தளரிடை - அன்மொழித்தொகை. கண்வளர்தல்-துயிலுதல். கங்குல்-இரவு. விளரார்தல்-மகட்டுத துயில் வாராமையால் யாது நோயோவேன்று துன்பத்தால் திருதுதல் வெளுத்தல். ஓர் மாற்றம் - தலைவி துயிலிடைக் கணவுகண்டு வெருவி யெழுந்தாள், அவவசசத்தினால் துயில் வாராதிருந்தா ளென்னு மாற்றம். யான் இங்ஙனம் மறைததுக கூருவிடின என்னுயிராக்கு ' ஏதஞ்செய்வொன்பது தோன்ற ' உய்ந்தேன் ' என்று கூறியவாறு.

எனவே, — குறிப்பால் வரைவுகடாதலாயிற்று. தாங்கி நில்லாதென்று பாடமோதி, தளரிடைக்குத் துவருமிடை யென்று பொருளுரைப்பாரு முளா. (உஉஅ)

அலரறிவுறுத்தல்

அலரறிவுறுத்தல் எ - து. ஊரில் தலைவியைத் தூற்றும் அலர்விரிந்த தென்று தலைவனாக கறிவுறுத்தல்.

மணிவரை மாளிகை மாறை வரோதயன் வாணன் வெற்பா பணிமொழி யானென்னுங் கொள்கொம்பு மூடிப் பட்டநதயலார் அணிமனை தோறுங் கொழுந்துவிட் டம்ப லரும்பிமண்மேல் தணிவில தாடவிப் போதலர் பூத்ததுன் றண்ணளியே.

இ - ள். மணிவரைபோன்ற மாளிகையை யுடைய மாறை வரோதய னாகிய வாணனது வெற்பிலுள்ளவனே ! நினது தண்ணளிவாகிய வல்லி தலையென்னுங் கொள்கொம்பை மூடிப்பட்டந்து, பக்கத் தழுகிய மனை தோறும் கொழுந்துவிட்டு, அம்பலென்னும் அரும்பை யரும்பி, மண்மேல் தணிவிலலாததாக இப்போது அலரொன்னும் பூவைப் பூத்தது. எ - று.

மணிவரை - மாணிக்கமலை. பணிமொழி - மெல்லிய மொழி. கொள் கொம்பு - கொடிபடரக் கொள்ளுங்கொம்பு. அம்பல் - முகிழ முகிழ்த்தல். அலர்விரிதல் - முகிழ முகிழ்த்தல், மனையோரறிதல். முகிழ முகிழ்த்தல் - அயன்மனையறிதல், அவாசேரியறிதல் ; முகிழ முகிழ்த்தல் - சேரியறிதல், அயலயற்சேரியறிதல். என்னை, — * “ அம்பலு மலருங்களவு ” என்னும் இறையனார் அகப்பொருட்டுத்திரவுரையிற் கண்டுகொள்க. இச செய்யுள் ‘ இயைபுருவகம் ’ எனக்கொள்க. (உஉக)

தாயறிவுறுத்தல்

தாயறிவுறுத்தல் எ - து. இக்களவைத் தாயறிந்தாளென்று தலைவர் குக் கூறுதல்.

நீகாழிற் பவளம் வடவா முகத்தெழுந் தீர்க்கொழுந்தின்
ககாயிற் படநங் கடற்றுறை நாட கயற்கொடிபொன்
வகாயிற் நிகழ்வித்த வகாண்றெ மாறை மலர்ந்தமெளவல்
விசாயிற் களவையெல் லாமறிந் தாளன்னை மெய்யுறவே.

இ - ள். பவளக்கொடி நிகாயால் வடவாமுகக் கனவி லெழுந் கொழு
ந்துபோலக் ககாயிலே படநங் கடற்றுறைநாடனே! கயற்கொடியைப்
பொன்மலையில் விளக்குவித்த வகாண் தெனமாறை நாட்டின் தலைவிக்
குச குட்டிய முல்லைமலை மணத்தினாலே அன்னை களவையெல்லாம் உள்ள
படி யறிந்தாள். எ - று.

எனவே, — களவொழுக்கத்தில் ஒழுகற்பாலை யல்லையென்று கூறியதா
யிற்று. திகா - அலை இங் இரண்டும் - மூன்றனுருபு. என்னை, —

“இனனானே யு யீங்கென வருஉ

மனன பிறவு மதனபால வெனமனா.” — என்னுஞ் சூத்திர விதி
யா னுணாக. கொழுந்தின் - ஐந்தாமுருபு உவமப் பொருளினகண்வந்தது.
பொன்வகா - மகாபேரு நிகழ்வித்தல் - விளக்குவித்தல். மெளவல் - முல்
லை. விகா - மணம். மெய்யுற - உளபபடி (உரு0)

வெறியச் சுறுத்தல்.

வெறியசுறுத்தல் எ - று. அன்னை வெறியாட்டாளனை வினாதல்
உட்கொண்டாளனது தலைவனுக்கு அசசமுறுத்திகூறல்.

மைபுற்ற நீலக்கண் மாமங்கை கோன்றஞ்சை வகாண்வெற்பில்
நெய்ப்புற்ற வேலன்ப நீதணி யாமையி னெஞ்சினுள்ளே
ஐபுற் நயாவுற்றெம மன்னைபு மாயுமென் னாரணங்கின்
மெய்ப்புற்ற நோய்தணிப பான்வெறி யாடல விருமபினரே.

இ - ள். மை யெழுதிய நீலமலர்போன்ற கண்ணையுடைய திருமகட்
குக் கணவனாகிய தஞ்சை வகாண் வெற்பில் நெய் தடவிய வேலை
யுடைய அனபனே! நீ தலைவிகுக்கு கொடுத்த காம வேட்கையாகிய
நோயைத்தணியசெய்யாமையான் அன்னையும் யாயும் எந்நோயோவென்று
ஐயப்பட்டு அயற்சி யடைந்து, என ஆரணங்கு போல்வாளுது மெய்ப்புற்ற
நோயைத் தணிக்கும்பொருட்டு வெறியாட்டாளனை வினாதல் விரும்பி
னர். எ - து.

எனவே, — வெறியாட்டாளனை வினாதற்கு முன்னமே நீ விகாந்து
வகாந்துகொள்வா யென்பது குறிப்பால் தோன்றிற்று.

* தொல். சொல். வேற்றுமையியல், து. 145.

மாமங்கை - திருமகள். தனித்தல் - ஆறசெய்தல். அயர்தல் - கவ
ற்சி. அனனை - செவ்வி ஆய - நற்றாய். ஆரணங்கு - அன்மொழித்தொ
கை. தனிப்பாள் - வினையெச்சம்

பிறர் வரை வுணர்ந்தல்.

பிறர்வரை வுணராததல் எ - து பிறர்வரைவு கூறிவந்த தலைவற்
கறிவித்ததல்.

வெடிக்கின்ற விபபியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பகுவாய்த்
துடிக்கின்ற திங்களிற் றேனறுந் துறைவசெரு சொற்புலவோர்
வடக்கின்ற முத்தமிழ் வாணன்றென் மாறையெம் மானமருங்கை
ஒடிக்கின்ற கொங்கைகண் டாலெவா நெடுநரு காத்தவரே.

இ - ள் வாய் விரும் இப்பியிற் பாதிபுள்ளும் பாதி வெளியுமாய்த்
தோன்றும் நித்திலம் வெய்ய வகிரந்த வாயிடத்த துடிக்கின்ற திங்களைப்
போலத் தோன்றும் நீர்த்துறைவனை ! செவ்வியசொல்புயுடைய புலவோர்
ஆராய்ந்து குற்ற நீங்கித் தெளிந்த தயிழைக் கற்ற வாணன் தென்மாறை
நாட்டிலிருக்கும் எங்கு மானபோன்ற தலைவியது இடையை ஒடிக்கின்ற
கொங்கையைக் கண்டால் நெடுநருகாதார யா எ - று

வெடித்தல் - வாயவிட்டருதல், இப்பி - முதற்பி. நித்திலம் - முதது.
பைத்தலை - ஆடுபெயர் பகுவாய - வகிரவாய், துடித்தல் - நடுங்குதல்.
உவம்ப பொருட்டுத் துடிப்பு யாதெனின், ஓயால் துடித்தல்போலத்
தோன்றல். வடித்தல் - ஆராய்ந்து நற்றம் நீங்கித் தெளிதல். முத்தமிழ் -
இயல் இசை நாடகம் யார் - ஆடுபெயர் மருநு - இடை உருதல் -
உகிராதல் 'வெடிக்கின்ற விபபியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்ப பசுவாய்
துடிக்கின்ற திங்களிற் றேனறுந் துறைவ' என்றது இறைச்சி பெளக.
† "இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே" எனவரும் குத்திரத்தா ணுணாக.

வரைவெதிர் வுணர்ந்தல்

வரைவெதிர் வுணராததல் எ - து பாங்கி தலைவனை நோக்கி நீ வரைவு
கூறி, எங்கு நகரக்கு வந்தாயாகில் எமா எதிராகொண்டு வருவானெனக்
கூறுதல்.

குருதிகண் டாலன்ன கார்தளஞ் சாரற் குறிவெறிதே
வருதிகண் டாய்தஞ்சை வானின்வெற பாவெங்கண் மாநகர்நீ
சுருதிகண் டாரொடுந் தோன்றிலெங்கே விரிந்தின் சொல்லிகவார்
பருதிகண் டான்மல ராதொழி யாகயப் பங்கயமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனை ! குருதிண்டாலொத்த கார்த்தட்
பூவலாந்த எங்கள் சாரற் குறியிடத்தில் பயனின்றியே வருவாய் ; எங்கள்
மாநகரில் நீ வேதம் வல்ல அந்நணரொடும் வந்து தோன்றி வரைவுகூறினே

† தொல். பொருள். பொருளியல், துடித்தல்.

யேல் எங்கள் சுற்றத்தார் நின் சொல்லைக் கடவார். அஃ தென்னெனின், ஞாயிற்றைக் கண்டால் குளத்திலிருக்கும் தாமரை அலரா தொழியாது, ஆதலால் அந்தணரை முன்னிட்டிக்கொண்டு வருவாயாக.

எனவே,—வெளிப்படையால் வரைவு கடாவியது. குருதி - இரத்தம். அம் - சாரியை. துதி - ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை. கண்டாய் - முன்னிலையசைச்சொல். சுருதி - வேதம். கண்டா முடிவுகண்டார். இகததல் - கடத்தல். 'நின் சொல் இகழார்' என்று பாடமோதுவாரு முளர். அலரா தொழியாதென்பது அலருமெனும் பொருடநது நின்றது. (உருட)

வரையுநா ஞணர்த்தல்.

வரையுநா ஞணர்த்தல் எ - து. மணஞ்செய்கின்ற நானே யறிவித்தல்.

அலகம் பனகண் ணிவள்கொங்கை மென்சுனங் காகிவண்டு பலகம் பலைசெய்யப் பூத்தன வேங்கைப் பனிவரைமேல் திலகம் பதித்தெனச் சேல்வைத்த வாணன்றென் மாறையென்னன் உலகம் பயில்புகழ் போற்சிலம் பாமதி யூர்கொண்டேது.

இ - ள். சிலம்பனே! கூர்மை பொருந்திய அம்புபோன்ற கண்ணை யுடைய எங்கள் தலைவியது இறுகி வளர்ந்த முலைமேல் பார்த மெல்லிய சுணங்குபோல் வண்டிகள் பலபல விதமாய் ஆரவாரஞ் செய்ய வேங்கைகள் பூத்தன; பனிவரைமேல் திலகம் பதித்ததுபோன்ற சேற் கொடியை வைத்த வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனது உலகமெல்லாமாக வளைந்த புகழ்போல் திலகளைப் பரிவேடம் வளைந்தது. எ - து

எனவே,—இதுவரையும் நாளென வெளிப்படையான் உணர்த்தியவா றாயிற்று. அலகு - கூர்மை. அம்பு - கண். சுணங்கு - மாமைநிறம். கம் - பலை - ஆரவாரம். பனிவரை - இமயமலை. சேல் - ஆகுபெயர். பயிலு தல் - வளைதல். ஊர் - பரிவேடம். 'வண்டு கம்பலை செய்யப்பூத்தன வேங்கை' என்றதனால் "வேங்கை சண்பகம் வண்டுனா மலா" என்னும் விதியான் வேங்கைப் பூவை வண்டனுக்காததலால் இங்ஙனம் கூறிய தென்னை யெனின், வேங்கை மரத்தினும் சண்பக மரத்தினும் வண்டுண்ண திராது, உண்ணின் அதனால் மயங்கி மூர்ச்சையினை யடையும், பூவைக்கண்ட உவகையால் ஆரவாரிக்கும் அதுபற்றிக் கூறியவாறு. (உருச)

அறிவறி வுறுத்தல்.

அறிவறி வுறுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைமகளறிவு தலைமகன் அறி வுறுத்தல்.

ஊனநாண் முளரி முகைவென்று வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
கனநா ணணிநதுபொற் கச்சற வீசிக் கதித்தெழுந்த
தனநாணு துண்ணிடைத் தையனல் லான்பழி சாற்றுவுல்யான்
எனநாணி நிற்பழி தான்மறைத் தாளன்ப வெண்ணையுமே.

இ - ள். அன்பனே! வண்ண தென்மாறை வெற்பில் நீரில் தோன்றி.
மலர்மலர்தற்கு நாட்கொள்ளுந் தாமரை முகையை வென்று, கனமாகிய
பொன்னாணிந்து, பொற்கச்சற வெறிந்து பெருத்தெழுந்த முலைக்கு
நாணப்பட்ட துண்ணிய இடையையுடைய தையலாகிய நல்லான் நீ பிரிந்து
செய்த பிழையை யான் சொல்லுவனென்று நாணி நினது பழியைச் சொல்
லாமல் என்னையும் மறைத்தாள். எ - று.

எனவே,—இங்குனம் அறிவுடையானே நீ விரைந்து வரைந்து கொள்
ளெனக் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. வனம் - நீர். நாண்முகை - மலர்
தற்கு நாட்கொள்ளு முகை. நாண் - பொன்னாண்; ஓரணி விசேடம்.
வீசி - எறிந்து. கதித்தல் - பருத்தல். தனம் - முலை; தனத்துக்கு என
நான்கனுருபு தொக்கது. (உரு)

குறிபெயர்ந்திடுதல்.

குறிபெயர்த்திடுதல் எ - று. பாகுகி இக்குறியியல்பல்ல, வேறோகுறி
யிடை வருகவென்று கூறுதல்.

ஊரோர் பவரிங் குலாவவுங் கூடுமவந் தொன்சிலம்பா
வேரோர் பொதும்பரிந் போய்வின யாடுக வேற்படையான்
மாரோர் பகைவென்ற வாணன்றென் மாறையெம் மன்னுதவப்
பேரோர் வடிவுகொண் டாலன்ன நீயுமென் பேதைபுமே.

இ - ள். ஒள்ளிய சிலம்பையுடையவனே! உறுதறெழுநிலை ஆராய்ந்து
திரிபவர்கள் இக்குறியில் வந்து உலாவவுங் கூடுமாதலால், வேற்படையினு
லே எதிர்த்தோர பகையை வென்ற வாணன தென்மாறை நாட்டில் என்னு
டைய நிலைபெற்ற தவப்பேறு ஒரு வடிவுகொண்டாலொத்த நீயும் என்பே
தையும் வேறுகிய வோர சோலையின்போய் விளையாடுக. எ - று.

எனவே,—இக்குறிக்கண் வாழற்க எனக் குறிப்பால் வரைவுகட்டாதலா
யிற்று. ஊறு - உறுதல். ஓர்பவர் - ஆராய்பவா. உம்மை - எதிர்மறை. 'வந்தி
ங்கு' என இயையும். பொதும்பர்-சோலை. மாறு - எதிர்; வாளிரண்டு மாறு
வைத்தபோல "மழைக்கண் மாதார" எனப்பிறரும் 'மாறு' எதிராகக்
கூறியவாறுணர்க. (உரு)

பதினாழ்வார்கள்

பகல் வருவானே இரவு வருகென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

முத்தணி நீல மணித்தகட் டெள்ளெங்கு மொய்கொளவே
வைத்தணி சேசு வகுத்தது போற்றஞ்சை வாணன் வையைப்
பைத்தணி வார்தினை தோய்கருந் தாட்புன்னைப பாசிலைவெண்
டொத்தணி பூந்துறை வாவரு வாயிரு நீங்கிடையே,

இ - ள். முத்தினினையை நீல நிறமாகிய நல்ல தகட்டுள் எங்குஞ் செறி
வுகொளவைத்து ஒழுகஞ்சேர வகுத்ததுபோலத் தஞ்சைவாணனது வைகை
யாற்றிடத்துப் பசுத்த அழகாகிய ஓங்கிய வலை தோயப்பட்ட கரியவடிவை
புடைய புனையினது பசிலையில் வெள்ளிய பூங்கொத்தணியப்பட்ட
பொலிவினையுடைய துறைவனே! இருள் துங்கப்பட்ட இடை யாமத்து
வருவாயாக. எ - று.

முத்தணி - முத்துநினை. மொய்கொள் - செறிவுகொள். பைத்து -
பைத்த. அணி - அழகு. வார்தினை - ஓங்கியநினை. கருந்தாள் - கரிய
நிறத்தைபுடைய வடி. பாசிலை - பசிலை. தொத்து - பூங்கொத்து. பூ -
பொலிவு. இச்செய்யுளில் இறைச்சி கூறியவா றுணாக. (உருஎ)

இரவு வருவானே பகல்வரு கென்றல்.

(இது வெளிப்படை)

இழைவினை யாடு மிளமுலை சாயற கிடைந்த மஞ்ஞை
சழைவினை யாடுங் கடிபபுனங் காத்துங் கலையகலா
துழைவினை யாடு முயாசிலம் பானினனு முனபொருட்டால்
மழைவினை யாடு மதிற்றஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

இ - ள். புயல் வினையாடும் மதில்குழந்த தஞ்சைவாணனது பொதிய
மலையிடத்து மாணப்பிரியாது கலைவினையாடும் உயாந்த சிலம்பையுடைய
வனே! இன்னும் உன் பொருட்டாகப் பூண் வினையாடப்பட்ட இள முலை
பை யுடையாளது சாயலுக் கிடையப்பட்ட மஞ்ஞை மூங்கிலிடத்து வினை
யாடும் நிறைந்த தினைப்புனத்தை யாங்கள் பகற்பொழுதிற் காப்போம்,
அங்கு வருவாயாக. எ - று.

இழை - ஆபரணம். சாயல் - இயல். இடைதல் - தோல்வியடைதல்.
கழை - மூங்கில். கடி - சிறப்பு. 'உழையகலாது கலைவினையாடும்' என இயை
பும். 'மாணப் பிரியாது கலைவினையாடும்' என்றதனால் நீயுந் தலைவியைப்பிரி
யாது வினையாடுகவென உள்ளுறை யுவமங் காண்க. (உருஅ)

பதினான்காநாள்

பகல்வருவாணப் பகலினு மீரலினும் பயின்றவரு கேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.) பயின்று - நெருங்கி.

குரவுங் கணியும் விரவுமவெற் பாவெய்ய குஞ்சரமேல்
வரவுந் தியதெவ்வை மாற்றிய வாணன்றென் மாறைமின்னும்
அரவும் பணியு நுடங்கிடை யாற்றல ளாற்பகலும்
இரவுங் குறிவயி னீவரல வேண்டு மிவள்பொருட்டே.

இ - ள். குரவ மரமும் வேங்கை மரமும் ஒன்றோடொன்று கலந்
திருக்கும் வெற்றை யுடையானே! வெய்ய யானையின்மேல் வரவே
நடத்திய பழையை மாற்றிய வாணன் தென்மாறை நாட்டில் மின்னும்
அரவும் பணியப்பட்ட ஒசியு மிடையினையுடையான் உன்னைப் பிரிந்து
-ஆற்றலள்; ஆதலால் இவள்பொருட் பிப் பகலினும் இரவினுங் குறியிடத்
தில் நீ வரவேண்டும். ஏ - று.

எனவே, - ஓரறிவுயிராகிய மரங்களும் பிரியாது ஒன்றோ டொன்று
கலந்திருக்கின்றமையால் ஐயறிவொடு கூடிய நீ பிரிந்திருக்கத் தகாதென்று
உள்ளுறையுமவந் தோன்றியவா றுணாக.

குரவு - குரா. கணி - வேங்கை. விரவுதல் - கலத்தல். உந்தல் - நட
த்தல் நுடங்கல் - ஒசுதல். நுடங்கிடை - அன்மொழித்தொகை. (உருக)

பகலினு மீரலினு மகலவ ணேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

தாவாத செல்வந் தருந்தஞ்சை வாணன் நடஞ்சிலம்பா
நீவாரல் சார னிலவல ராமபக னீடிருளார்
மாவா னிலவு நிலமங்கை வாகுமுன் மல்லிகைபோல்
ஓவா தீரவெறிக் குஞ்சோலை நீழலி னூடுவந்தே.

இ - ள். தன்னை யடைந்தோர்க்குக் கேட்கல்லாத செல்வத்தைத்
தரும் தஞ்சைவாணனது பெரிய சிலம்பை யுடையானே! பகலில்வரின்
விளங்கப்பட்டஅலராம்; இரவில்வரின் நீண்ட இருளாந்தபெரியவானிலவு
நிலமங்கையது குழலின் முடித்த மல்லிகைப் பூப்போல நீங்காது சோலை
நீழலினுள்ளே வந்தெறிக்கும்; ஆதலாற்சாரலிடத்து நீ வாரலை ஏ - று.

தாவாத - கெடாத. நிலவுதல் - விளங்குதல். மா - பெருமை.
வான் - ஆகாயம். நிலவு - நிலா. ஓவாது - நீங்காது. 'பகலநிலவலராம்',
எனவும், 'வந்தே யெறிக்கும்' எனவும்; 'சாரலநீ வாரல்' எனவு மியை
யும. காரல் என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. (உசு)

உரவா னுடு ழநங் துலனு மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

தலததிற்கு மாறைக்கு மன்னவன் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
நிலததிற்கு மாமணி யாகுநின் னுட்டிற்கு நின்பதிக்கும [மை
குலததிற்கு மாகில் குடிமைக்குஞ் சீர்மைக்குங் கோதின்மெய்ம
நலததிற்கு மாவதன றுலவனா யாது நடப்பதுவே.

இ - ள். புவிக்கும் மாறைக்கும் மன்னனாங் வாணனது தமிழ்த்தஞ்
சைசூழ்ந்த நிலத்திற்கும் மாமணியாகும் நின்னுட்டிற்கும் நின்னீன்பதிக்கும்
நினை குலத்திற்கும் குற்றமில்லாத நின் குடிமைக்கும் சீர்ததிக்கும் குற்ற
மில்லாத நினது வாய்மைக்கும் நீ செய்யும் நல்வினைக்கும் நீ வரையாது
நடப்பதாகு முறைமையன்று, எ - று.

உம்மைகள் - எண்ணின்கண வந்தன. 'தலததிற்குமன்னவன்' என்ப
தமையாதோ 'மாறைக்கு மன்னவன்' என்னல் வேண்டுமோ வெனின்,
மாறை தலைமுறைக்காணியாதலாற கூறினா. சோமை-சோததி, மெய்மமை -
வாய்மை, நலம் - செய்யப்படும் நலவினை, ஆல் - ஆசை. (உசக)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங் கூறல்.

ஆறுபாத்திற வச்சங் கூறல் எ - து. வரும் வழியைக் கருதி அவ்
வழியிற் றிரிதரும் விலங்காற் றேனறு மச்சங் கூறல்.

புராந்தகர் செஞ்சடை வெண்பிறை போனதுற் புள்ளிமிழ்பூங் [ள்
குராரதொடை மெனகுழற் கொம்பினை வேண்டிக் கொடிமுலலைநீ
மராந்தழு வுததஞ்சை வாணன்வெற் பாவலகி தோந்திலஞ்சிக்
கராந்திரி கலலதா வாயெலலி நீவரல கற்பலவே.

இ - ள். முலலைக் கொடியானது நீண்ட செங்கடபப மரத்தைத்
தழுவிப்படருந் தஞ்சைவாணன்வெற்பனே! புராந்தகரது சடையிற் குடிய
வெண்பிறைபோன்ற துதலையும், வண்டிக ளாரவாரிக்கும் பூங்குரா மாலை
யணிந்த மெலலிய குழவினையுமுடைய கொம்புபோல்வானை வேண்டி
நிலததற் குழியாய ஆழந்த நீர் நிலையிட்டு முதலைகள் இளைத்தேழத் திரியப்
பட்ட கல்லதரினிடத்து இராக்காலத்து நீவருவது முறைமையன்று, எ - று.

புராந்தகர் - ஈசா, புள் - வண்டு. இமிழ்தல் - ஆரவாரித்தல். குராந்
தொடை - குரவமாலை. கொம்பு - ஆகுபெயர். மராம் - செங்கடம்பு.
'மராந்தழவும வெற்பு' எனக் கூட்டுக. வல்சி - இளை. தேர்ந்து - தேடி.
இலஞ்சி-குழிந்தாழ்ந்த நீர்நிலை. கராம் - முதலை. கல்லதர் - இருமருங்கும்
நெருங்கிய வழி. எல்லி - இரவு, கற்பு - முறைமை.

தலைவியைத் தோழியாற்றுவந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வார்த்தன பார மடமயி லேகுயின் மாருதமாம்
தேர்த்தனி வீரன் றிருநாளும் வந்தது சேர்மின்சென்றார்
தார்த்தட மேரு வெணும்புய வாணன்றஞ் சாபுரின்
றார்த்தது கேட்டுவந் தார்பொரு டேட வகன்றனரே.

இ - ள். வாரகட்டிய தனபாரத்தையுடைய மடமயிலேபோல்வாய்!
தார்பொருந்திய பெரியமேருவென்னும் புயத்தையுடைய வாணன்றஞ்சா
புரியினின்று தென்றற்றேனாயுடைய ஒப்பிலாதவீரனென்னும் காமன் திரு
விழாவந்தது ; பிரிந்துசென்றவாகன் தலைவியரிடத்துப்போய்ச் சேர்மினெ
ன்று குயிலார்த்தது கேட்டுப் பொருள்தேடப் பிரிந்துபோனவர் நம்பக்கல்
வந்தனர், நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

வார - கச்சு. மாருதம் - தென்றல். வீரன் - மாரன், ‘குயிலார்த்தது’
எனவும், ‘அகன்றவர் வந்தார்’ எனவும் இயையும். (சஉஉ)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றும்.

தலைமகள் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு

கண்டுசொல்லல்.

தலைமகள் சொல்லல் எ - து. கல்விவயிற்பிரிவு முதலாய
ஐந்தினுள்ளும் தூதுமுதலியவும்காரணமாகிய பிரிவின்கண் அவவினையோ
ராணடின்கண்முடியாது நீட்டித்துழி தலைமகள் தலைமகளது உருவுவெளிப்
பாடு கண்டு சொல்லுதல்.

மைக்குஞ் சரந்நா யாற்றஞ்சை வாணன் மருவலகைக்
கைக்குங் களங்கெழு பாசறை யூடு கயலும்வில்லும்
மொய்க்குஞ் சுடரிள வம்புலி தானு முயங்கியெல்லாத்
திக்குந் தொழுவரு மேசுரு னோலைத்திருமுகமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் கரிய யானைக்கூட்டத்தில் புகைவகைக்
கோபிக்குங் களம்போன்ற பர்சறையுள்ளே கயல்போன்ற கண்ணும் விற்
போன்ற புருவமும் மொய்க்கும் ஒளியையுடைய இளம்பிறைபோன்ற துத

இ- ள். முகில்க ணிறைந்த மயில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பி னுள்ளவனே ! நஞ்சுபொருந்திய பாம்புகள் திரியப்பட்ட காட்டில் இடையாமத்தில் அச்சமின்றிச் செங்கையிலேந்திய வேலே விளக்காக அணங்கு போல்வான் காரணமாக வாரற்க; அன்றி நீ குறியிடத்தில் வருதற் கிடையீ டாகிய கொடுமையையுடைய ஹடிகொட்டித்திரியும் நகர்க்காவலர்துஞ்சார்; அவர்துஞ்சினுநதலைவி குறியிடத்தில்வருதற் கிடையீடாகிய கடுஞ்சொல்லை யுடைய அனனை தஞ்சாளாதலால் நீ வரைந்துகொள்வாயாக. எ - று.

எனவே,— வெளிப்படையாக வரைவு கூறியவா றுணர்க. நடுநாள் - இடையாமம். அயில் - வேல். (உசச)

காய மிக வுரைத்தல்.

காமமிகவுரைத்தல் எ - து. தலைவி வேட்கை மிகவாயின துரைத் தல்.

தென்னுக் வண்டமிழ் வாணன்றென் மாறைச் செருந்தியுடன் புன்னுக் முங்கமழ் பூநதுறை வாசுரர் போற்றமீர்தம பின்னாக முன்வந்த பேதைதன் காமப் பெருங்கடற்கு நின்னாக மன்றியுண் டோபுணை யாவது நீந்துதற்கே.

இ - ள். பொதியமலையிற் பிறந்த வளவிய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் செருந்திப்பூவுடன் புன்னாகப்பூவுங் கமழப்பட்ட துறைவனே ! சுரர்போற்றப்பட்ட அமுதம் பின்வர முன்னே தோன்றிய எங்கள் தலைவியாசையாகிய பெரிய கடலை நீந்துதற்கு மரக்கலமாவது நின் மார்பன்றி வேறுண்டோ. எ - று.

தென்னாகம் - பொதியமலை. வண்டமிழ் - வளவிய தமிழ். 'பூ' என்பதனைச் 'செருந்தியுடனும் 'புன்னாகத்'துடனும் கூட்டுக. சுரா-தேவர். பேதை-திருமகள். எனவே,—தலைமகளைத் திருமகளாகக் கூறினார். ஆகம்-மார்பு. புணை - மரக்கலம். செருந்திப்பூவும புன்னாகப்பூவுங் கூடி மணக் குந் துறைவனே யென்று கூறியவதனால், நீங்க ளிருவீரும் மணத்தொடு கூடியிருப்பீனோ உள்ளுறையுவமற் தோன்றியவா றுணாக. (உசரு)

கனவு நலி புரைத்தல்.

. கனவுநலி புரைத்தல் எ-து. தலைவிக்குக்கனவினால்வந்த துன்பத்தைப் பாங்கி தலைவற் குரைத்தல்.

மாணுத தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறை வளநகர்போல் பூனாக மெல்லியற் புல்லினை யாகவப் பொய்யை மெய்யாப்

பேணு மகிழ்ந்து பெருந்துயி லேற்றவள் பின்னை நின்னைக்
காணுள் கலங்கின ளாற்கலங் காமனக் காவலனே.

இ - ளீ. கலங்காத மனத்தையுடைய காவலனே ! மாட்சிமை யகலாத
பகைவனாவென்ற வாணன் தென்மாறை வளநகராப்போன்ற பூண்பொர்
ருந்திய மாற்பையுடைய மெல்லிய கனவினிடைத்தழுவினையாக, அந்தப்
பொய்யை மெய்யாக விரும்பி மகிழ்ச்சியை யடைந்து பெரிய துயிலை யுற்
றவள் துயிலுணர்ந்த பின்பு நின்னைக் காணுளாய்க் கலங்கினள். ௭ - று.

மாணுத - மாட்சிமையில்லாத. தேவ்வு - பகை ; ஆகுபெயர். பூணு
கம் - பூண்பொருந்திய மாற்பு. மெல்லியல் - தலைவி. டேணி - விரும்பி.
பேணு-செய்யா என்னும் வினையெச்சம். ஆல் - அசை. 'பெருந்துயிலேற்
றவள்' என்றதனாற் கனவு வருவிக்கப்பட்டது (உசசு)

கவினழி புரைத்தல்.

கவினழி புரைத்தல் ௭ - து. தலைவி அக மகிழ்ந்ததினத் தலைவற்குக்
கூறுதல்.

ஏரோற்ற கொங்கை யிளங்கொடி மாந்தளிர் னோய்த்தவண்ணம்
காநோற்ற கங்குலிற் பிரலா போன்றது காவியுணகண்
வாநோற்ற பைங்கழல் வாணன்றென மாறையில் வாவியின்கண்
நீரோற்ற செங்கழு நீாமலா போனதது நிற்பொருட்டே.

இ - ளீ. தலைவனே ! நிற்பொருட் டழகு நிறைந்த கொங்கையை
யுடைய இளங்கொடி போன்றவளது மாந்தளிர்க் கொப்பாகிய அழகு
கருமை நிறைந்த இராக்காலப் பிராக்கம்பூப் போன்றது; கருங் குவளை
போன்ற உண்கண் வாரீகோத்துக்கட்டிய பைம்பொனனாற்செய்த வீரக்
கழல் புனைந்த வாணன் தென்மாறை நாட்டிலுள்ள வாவியிடத்துச் செங்
கழுநீர் மலரில நீர் நிறைய முகந்துகொண்ட மலர்போன்றது. ௭ - று.

ஏர் - அழகு. ஏய்தல் - ஒத்தல். வண்ணம் - அழகு. கார் - கருமை.
பீர் - பிராக்கு. அவர் - பூங்காவி, கருங்குவளை. வார் - கயிறு. கழல் - வீரத்
தாலை விருதாகக் காலிற் கட்டுவதோரா ஆபரண விசேடம். கருங்குவளை
போன்ற கண் அழுதழுது சிவந்து நீர்கோத்த வதனால் நீர் முகந்த
செங்கழுநீர்போன்ற தெனறீ கூறினார். (உச௭)

வினவிய செவிலிக்கு 'மறைத்தமை விளம்பல்' முதலாகப் 'பிறர்வனா
வுணர்த்தல்' ாருகக்கூறியஐந்துமும்றுத்தற்குரியன. 'உமவோன் நாடுமூருங்
குலனு மரபும்புகழும் வாய்மையுங்கூறல்' ஒன்றுங் கழறற்குரித்து. 'வனா
வெதிர்வுணர்த்தலும், வனாயுநா ளுணர்த்தலும், அறிவறி வறுத்தலும், ஆறு

பார்த்துற்ற வச்சங்கூறலும், ஆற்றுத்தன்மை யாற்றக்கூறலும், காவன் மிக
வுரைத்தலும், காமமிக வுரைத்தலும், கண்வினலிபுரைத்தலும், கவினழி
புரைத்தலும் ஆகியஒன்பதும் எய்துதற்குரியன. இவை எல்லாங் குறிப்பி
னானு வெளிப்படையானு வரைவு கடாவியவா னுணர்க.

வரைவுகடாதல்

முற்றும்.

ஒருவழித் தணத்தல்.

'அ' தாவது, கூறிய பாங்கியொடு வரைதற் குடன்பட்ட தலைவன்
தன் னூர்க்கொரு வழிப்பாட்டு போதல்.

↓ "செலவழி வுறுத்தல செலவுடன் படாமை

செலவுடன் படுததல் செலவுடன் படுதல்

செலவழித் தணத்தல் போன்ற மூன்றுதல்

மத்திய போதல் போதல் போதல்

ஒன்றுதல் போதல் போதல் போதல் — என்ன கூறும்

விதியால் ஒருவழித் தணத்தல் போதல் போதல்

தன்பதிக் கதற்கி தலைவன் காற்றல்.

(இது வெளிப்படையு) அகற்கி - பிரிவு.

திரைகே தகைமணங் கூடுமெம பாடியிற் சென்றுவந்தியான்
வரைகென் வருநதுணை வலலியை நீதஞ்சை வாணன்செவ்வேல்
புரைக்கெழ் மதர்விழிக் கோங்கரும் போமுலைப் பூசலவண்டு
நிரைகேச வஞ்சியஞ் சேலென்று தேற்றுத னின்கடனே.

இ - ள் தஞ்சைவாணனது செவ்வேலையொக்கும் நிறம் பொருந்திய
மதர்த்த விழியையும் கோங்கரும்புபோன்ற முலையையம் ஆரவாரிக்கும்
வண்டு நிரையாயிருக்குங் கேசத்தையமுடைய வஞ்சிபோன்றவனே! திரை
யானது தாழ்ப்பு மணத்தைக் கூட்டிம் எம்மூரில் யான் சென்று வந்து
வரைகென் வருமாறும் நீ வல்லியை யஞ்சலென்று தேற்றுதல் நின்
கடன்.

நிரை - அலை கேதகை - தாழை. பாடி - ஊர். கேழ் - நிறம். மதர்
விழி - மதர்த்த விழி. பூசல் - ஆரவாரம். கேசம் - அளகம். கடன் -
முறைமை.

(உசஅ)

↓ அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், கு.நக.

பாங்கி லீலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

பறந்தாங் கிவர்பரித் தோகட வேலுன் பதியடைந்தால்
மறந்தாங் கமையவும் வல்லையன் பாதஞ்சை வாணனென்றார்
நிறந்தாங் கிவர்களை போலுண்கண் மாமுகி னீரமைக்கொண்டு
புறந்தாழ் கருங்குழல் வெண்முத்த வாணகைப் பொன்னினையே.

இ - ள், அன்பே ! நின்னூர்க்குப்போய்ச சோந்தை யானால்
தஞ்சைவாணன் ஒன்றர் மாப்புதாங்க வெறுங்கணையையொக்கும் உன்
கண்ணையும், முகிலினது தன்மையைக் கொண்டு புறத்திலே தாழப்பட்ட
கருங் குழலையும், வெண்முத்தம்போன்ற ஒளிபெருந்திய நகையையு
முடைய பொன்னையொப்பானை மறந்து அவ்விடத்திலிருக்கவும் வல்லையா
தலால், பறந்தாற்போடி செல்லும் பரிபூண்ட தேவைச செலுத்தா தொழி
வாயாக. எ - று.

ஆங்கு - உவம வருபு இவர்தல் - செலுத்தல். கடவுதல் - செலுத்து
தல். ஆங்கு - அவ்விடம். அமைதல் - அமைந்திருத்தல். நிறம-மாப்பு.
இவர்தல் - ஏறுதல். வாள் - ஒளி போய்-ஆகுபெயர். (உசக)

தலைவ னீங்கல் வேண்டல்.

தலைவ னீங்கல் வேண்டல் எ - து. தலைவன் பாங்குபடன்படுத்தி
நீங்கற் பொருட்டு வேண்டிக்கூறல.

அறையும் பொறையு மணந்தவெங் கானத் தணங்கையில்வைத்
திறையும் பிரிவதற் கெண்ணுகி லேனெண்ண லாவனாமேல
மறையும் படிவென்ற சந்திர வாணன்றென மாறையிலவரை
நெறையுங் குழலிசென நேவரல வேண்டுமெம மூரகத்தே.

இ - ள். பகைவர் மலைமேல் மறைந்தொழியும்படி வென்ற தஞ்சை
வாணன் தென்மாறை நாட்டி லிருக்கின்ற வண்ணையுங் குழலி! அணங்
கை இவ்விடத்து வைத்தது, அறையும் பொறையங் கூடிய வெவ்விய
காட்டகத்து இறைப்பொழுதுமீ பிரிவதற் கெண்ணுகிலேன்; எண்ணிய்தெ
ன்னெனில் ஓர் காரியத்தால் எமமூரகத்துப் போய்வரல்வேண்டும். எ - று.

அறை - கற்குகை. பொறை - துறுகல் மணத்தல் - கூடுதல். இறை -
ஆகுபெயர். எண்ணலார் - பகைவர். வரை - மலை. மலர் மணங்கொள்ளுங்
காரணத்தால் வண்ணெறுவதெனக் கொள்க. (உரு0)

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனை ஊர்க்குப்
பிபாய்வருகவென விடுத்தல்.

இல்லத் துறையு மிவள்பொருட் டானுமக் கியானுமொன்று
சொல்லத் தவிரகிலன சூழ்கழ லோசுடர் தோயபுரிசை
வல்லத் தமாவென்ற வாணன்றென மாறையில் வந்துவந்து
செல்லத் திருவுளம் வைத்தகல் வீர நுர் திருநகாக்கே.

இ - ள். அணிந்த கழலையுடையீ! இல்லருக்கு மிவள்பொருட்டால்
துமக்கு யானும் ஒரு சொற்சொல்லத் தவிராது, சொல்லவேண்டிய தாத
லாற சொல்கின்றேன ; கதிரோனைத் தீண்மெ மதில் சூழ்ந்த வல்லமென
னும நகரில் அமரை வென்ற வாணன தெனமாறையில் வந்து வந்து
போகத் திருவுள்ளம் வைத்து உம்முடைய திருநகாக்குச் செல்லுவீர். எ - து.

முல்லைபுரிப் பொரு ளிருத்தல், 'இல்லத் துறையும்' என்று கூறியது.
சூழ்தல் - அணிதல். சுடா - கதிரோன். புரிசை - மதிலு. வல்லம் - ஓர்நா.
வந்துவந்து என்பது - வினாவின் கண வந்த அடுக்கு. (உருக)

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கிலவேய் தரள நிரைத்தனன வாணகை நீலநிற்க
குலவேய் நிகாபொற் றெடிநெடுந் தோளி குறுகிவரச்
செலவே கருதினர் செந்தமிழ் வாணன் செழுங்கமலத்
தலையி தியன்பெறு நாள்பெற்று வாழ்பவன் நஞ்சையிலே.

இ - ள். கிலவுபொருந்திய முத்தங்களை நிரைத்தாலொத்த ஒளிபொ
ருந்திய நகையினையும், நீலநிறத்தையுடைய விசேடமாகிய வேய்க்கு நிகரா
கிய பொற்றொடி யணிந்த நெடிய தோயுமுடையாய்! நம் அன்பராயினர்
செழுங்கமலத்தை இடமாகவுடைய பிரமன் பெறும் வாழ்நாளைப் பெற்று
வாழ்பவனாகிய செந்தமிழ் வாணனது தஞ்சையிற் கடுகிவரச் செலவே
கருதினர். எ - து.

நிலவு - ஒளி. ஏய்தல் - பொருந்துதல். தரளம் - முத்தம். வேதி
யன் - பிரமன். பிரமன் பெறுநாள் சதாயுக மிரண்டாயிரம் வட்டந்
திருப்பின் ஒருநாள்; அந்தநாட்கணக்கில் ஆண்டு நூற்றென்றுணர்ச்சு. (உருஉ)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) புலத்தல் - நோகது கூறல்.

குளித்தா ரிளங்கொங்கையாவியி லாவி குளிப்பார்மை
யளித்தா ரளித்த கலத்தனைத் தாரன றணங்கின்புனை
தெளித்தா செழுந்தஞ்சை வாணனென னுரினஞ் சிந்தையை
ஓளித்தா ரவரிங்ங னேனாறு நனறிவ வுலகிப்பீல.

இ - ள். அன்பராயினா இளங்கொங்கையாகிய லாவியிற் குளித்தார்,
விரகக்களலால் வெதுப்பிய உடம்பி குளிச்செய்யடைய நமமை யளித்
தா, அளித்து மாட்டித் தனைத் தகனஞ், இயற்கைப் புணர்ச்சி கூடிய
அன்று அனைவனை முன்னே பிரியெனென்று தெளிமச்செய்தார், செழு
மையையுடைய சூழ்ச்சியானதுக் கொனனாப்பொல் நமமுடைய சிந
தையை வெளித்தா, அவரிவ்விடத் திவ்வுலகியல் நன்று நன்று. எ - று.

தலைவன் மீட்குறையை உடனமெல வைத்துக் கூறினான். 'நன்று
நன்று' என்பது குறிப்பு. 'ஆவி - உவி ஆவி - உயி. தெளித்தல் -
தெளிபச் சொல்லுதல். ஓனனா - பகைவ. இன் - உவமப்பொருட்
கணவரது. (உருக)

சென்றே னிடலிற் காமமிக்க கழிபடிகளவி.

சென்றே * * * கழிபடிகளவி எ - து தலைவன் மாலிக்கால்
மளவும் வாழாது வடிநீடித்தலாற் காமமிக்குத் ததனால் மிகுந்த நினை
வொடு கூடிய சொல்.

மயிலாடு தண்டலை மாறாவ ரோதபன் வாணனென்னுஞ்
கெயிலா கிமகடற் கானலஞ் சொப்பந கிடையிருளயான
துயிலா நிலையொன்றஞ் சொல்லப் துணையுடன சூழ்தனைத்தேன
பயிலா மலரணை மேற்றுயி லாநிறநி பாலனனமே.

இ - ள். வெண்மை நிறம்பொருதுகிய அன்னமே! மயிலாடப்பட்ட
சோலை சூழ்ந்த மாறநாட்டின் வரோதயனாகிய வாணன் பகைவாக
கரணயிருக்கப்பட்ட கடற்கழிக் களையையுடைய சொப்பந கிடையிரு
ளில யான் துயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய்; நீயா துணையிடுமாமல்
தினா சூழ்த்தகத்தாகத் தேன செறிந்த அமமலரணை மீடல் துயிலா கின்
றாய்; இது நினக்குத் தகாது. எ - று.

'துணையுடன் தினாசூழ் மலரணைமேல் துயிலா நிறநி' எனவே,
தான் அவையின்றி யிருக்கின்றேனென்று கூறியலா முண்டி.

தண்டலை - சோலை. ஒன்றார் - பகைவர். எயில் - அரண். வாணன் ஒன்றரை நாட்டிலிருக்க வொட்டாதுதலால் அவர் கடலேறிச் செல்வார், அதனால் கடல் அலவாக்கு அரணுயிற்று கானல்-கழிக்கனா. இடையிருள் - இடையாமம். பம்புதல - செறிதல. பாலன்னம் - வெள்ளையன்னம். 'சோப்பன்' என்று தலைவனைக் கூறியவதனால் ஜெதிலேயிற் கிளவிப்பொரு ளெதிலேனை கூறவேண்டுமோ அதிலேனைக்குரிய தலைவனும் தலைவியுமாகக் கூறுதல் இலக்கணமாதலின் இது தலைவனும் தலைவியுமே கூறப்பட்டு வருவா ; வேறு தலைவனும் தலைவியு மல்லவெனக் கொள்க.

இவ்வாறு உளமுதலியவற்றெழுதி கூறிய புலமையிழை அழுதும் பெறும் பாயன் யாதோவெனின், குழுவைதது வேங்கலத்தை வாய்திறக்கில் ஆவிபொதலால் உட்புழுக்களு சிறிது குறைபடுதலேபோலத் தலைவிக்கு இவ் வாறு செய்யுமீய விரககனலாற் புழு வகு உப்புக்கம் சிறிது தீண்டியுள்ளா றுணாக. (உருசு)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவந்தலை.

தலைவியை x * * யாற்றுவந்தலை எ - து டாடகி தலைவிக்கு உப ரு லுமபடி கூறல.

சூடுகம் வாகம் மகன்றவ ஞாந் லாபபுதுநீர்
பாடுகம் வாபொறு பதலைதந் தாதிநம் பாங்கினெல்லாம்
தேடுகம் வாத்தஞ்சை வாணன்ன னுட்டளபா தேர்வாழிராம்
சூடுகம் வாகவ லாதவா கானற் றுறைமலரே.

இ - ள். நடமை யகன்று அவருளை யகலா வெள்ளநீரி லாடுகம் உ - , பொறபதலையை மங்குதா டுதவரது வெற்றியைப் பாடுகம் வா, தஞ்சை வாணன் நனனுட்டிலுள்ள அனபா தேர் சென்ற வழிபபக்கம்பெல்லாங் கவற்செயிலலாது தேடுகம் வா, அவர் கானறுறைமலரோச் சூடுகம் வா, அஞ்சலை எ - று.

தலைவி-முன்னிலை யெச்சம். 'அஞ்சலை'யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கானற் றுறைமலர் - கழிக்கனாத் துறைமலர். திறம் - வெற்றி. (உருசு)

பதிற்றுநாள்

தலைவர் வந்த மம பாங்கி யுணர்ந்தலை.

(இது வெளிப்படை)

பண்ணுங் குழலும் பழித்ததென்ற பாவை பரிபலெல்லாம்
பண்ணும் புழுதஞ்சை வாணனொன னொன மைக்குவளைக்
கண்ணும் கலோரிருட் கங்குலு மாறன் கலைகள்ப்பட்ட
பண்ணும் புலவன் தார்தம் தூவாழிற் போனவனே.

இ - ள். பண்ணிசையும் யாழிசையும் பழித்த சொல்லையுடைய பாவைபோல்வாய்! எல்லா வுலகும் புகழ்நின்ற வாணன் ஒன்னொன மைக்குவனையோன்ற கண்ணி னீரும், செறிந்த இருளொடு கூடிய இராக் காலமும், மாரன் கணைகள் பட்ட புண்ணும் புலரத் தம தூரிடத்துப்போனை வர் வந்தா ஆதலால் நீ வருந்தலை. எ - று.

குழல் - யாழ். பாவை - ஆகுபெயர். கண்ணிடத்து நிகழ்பொருளின் சொழி ிடத்துமே னின்றது புலா-என்பது இறுதிவிளக்கு. உம்மைகளி ளணனின்கண் வாழன. 'போனவர் வந்தார்' என இயையும். (உருசு)

வந்தோர் தன்னோடு நேர்ந்து வினாதல்.

வந்தோன் * * * வினாதல் என்புழி நோநது-துன்பப்பட்டு, வினாதல் நினைந்து வினாதல்.

ஒருதலைக் கெய்திப் கலநதர்க் குச்செல்ல வோருயிர்த்தாய் இருதலைப் புள்ளி னியைநததுங் கேணமையை யெண்ணியமமூட வருதலைக் கொணக நினைநிலை வாணன்றென மாறாவனாடு பொருதலைக் குங்குழ லாளழ நீகணடு போயபின்னே.

இ - ள். கொணகனே! நீ கல்பொருத்திய வழியுச்செல்ல வாணன் தெனமாறையில் வணடு ஒன்றோடொன்று பொருது மாலையை யிலக்குங் குழலாணைகண்டு போயினபின் ஒரு தலையாய்ப் பொருத்திய ஒருயிரை உடைத்தாய் இருதலைப்புட்போ லியைநத உம்முடைய வுறவை யெண்ணி எம்முரிடத்து வருதலை நினைநிலை. எ - று.

'ஒருதலைக் கெய்திய ஒருயிர்த்தாய்' எனவும், 'கல்லதாக்குச் செல்ல வண்டி பொருதலைக்குங் குழலான்' எனவும் கூட்டுக. ஒருதலை - நிச்சயம். கலநதா-கல்வழி. எய்தல் - பொருந்தல். கேண்மை - உறவு. (உருசு)

தலைவன் பாங்கியோடு நேர்ந்து வினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) நேர்ந்து வினாதல் - எவ்வண்ண மாற்றி யிருந்திொன்று வினாதல்.

ஐவா யரவுற்ற தன்னவின் னாவிட ராற்றியென்போல் எவ்வா றிருந்திரநீ றொல்வனீ யீரொதிரந் தானாவெனது மைவா ரணங்கொண்ட வாணன்றென் மாறை மருவலர்போல் ஒவ்வா வலனாயுங் கேட்டிருவிரு மொருதனியே.

இ - ள். ஒளிவனையீர்! எதிரோற பகைவுடை வென்று அவரோறி வந்த கரிய யானையை வாங்கிவந்த வாணனது தென்மாறை நாட்டைவந்து சேராதவர் போலப் பொருந்தாத பழிச்சொல்லையுங் கேட்டு இருவீரும் ஒரு

தனியே 'ஐத்தலை யாவு திணடியதே யொத்த பொல்லாத துன்பத்தை யொறுத்து எனனைப்போல நீ எவ்வாற்றிருந்தீர், இருந்தவகையைச் சொல்ல வேண்மே. எ - று.

ஐவாயாவு - ஐத்தலைநாகம். இன்ன இடர் - ஐப்புலனால் வரும் பொல்லாத துன்பம். யான் இததன்பமனுபவித்திருந்தே னென்பது தோன்ற 'எனபோல' என்றா. எலவனை - ஒளிவனை. மருவலா - அடையாதவர். அலா - பழி. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனி. (உருஅ)

தலைவியை யாற்றுவதீந்த அருமை கூறல்.

(இது வெளிப்படல்.)

இவளா ருயிர்புர தியானிருந் தேன்செக்க நீர்துவன்னப் பவளா டவியிற பபியித திலமபங்க யங்குவியத தவளா தவஞ்சொரி தண்மறை வாதஞ்சை வீணன்றெவ்வின் துவளாம லாற்றுவி யென்றன்று நீசொன்ன சொன்னினைந்தே.

இ - ள் செக்காவானத்துத் தோன்றிய பிறையைப்போலப் பவளக் காட்டில் நெருங்கிய நித்திலம் தாமரை சூவிய வெள்ளைக்கிரணஞ் சொரியப் பட்ட தண்மறைவனே! தஞ்சைவாணன் பகைபைப்போலத் தலைவி மனநதுவளாமல் ஆற்றுவியென்று நீபிரிந்து போங்காற் சொன்ன சொல்லை வினைந்து இவள் அரிய வுயிரை நீங்காமல் யான் காத்திருந்தேன். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். செக்கா - செம்மலை. இரது - பிறை. நித்திலம் - முதது. தவளாதவம் - வெண்கிரணம். (உருக)

இவற்றுள், 'தன்பதிக் ககந்தி தலைவன் சாற்றலும், பாங்குதலைவிக் கவன்செலவுணரத்தலும்' ஆகிய இரண்டு செலவறிவுறுத்தற் குரியன. 'தலைமகளைப் பாங்கு விலக்கல்' ஒன்றும் செலவுடனபடாமைக்குறித்து 'நீங்கல் வேண்டல்' செலவுடன் படுததற் குறித்து. 'பாங்கியுததல்' செலவுடன் படுதற்குறித்து. 'தலைமகன் நெஞ்சொடு புலத்தலும், காமாதிக்க கழிபடர் ளவியும்' ஆகிய இரண்டு சென்றுழிக் கலங்கற்குரியன. 'தலைமகளை யாற்றுவித்தலும், தலைமகன் வந்தமை தலைமகட்குணரத்தலும்' ஆகிய இரண்டு தேற்றியாற்றுவித்தற் குரியன 'பாங்குவந்தோன றன்னொடு நோந்து விதை' முதல மூன்றும் வந்துழி நோந்துரைத்தற்குரியனவெனக் கொள்க.

ஒருவழிக் தணத்தல்

முற்றும்.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்றிரிதல். ௧௮௧

அஃதாவது,—வராவை இடையிலென வைத்து வரைதற்கு வேண்
மெப்பொருள் காரணமாகப் பிரிதல்.

தலைவன் வரைதற்குப் பொருட்காரணமாகப்பிரிந்தானெனின்பொரு
ளிலனாயிற்று. ஆகவே, பொருள்வந்தா னென்பதனோடு மாறுகொள்ளு
மெனின மாறுகொள்ளாது. பழையிடையாய்க் கிடைக்குஞ் செய்பொருள்
பலவுளவேனும் அதனையெடுத்து நுகாவோனசிறியனாதலானப, ஆள்வினை
யுடைய னல்லனெனப் படுதலானும், இவ்வ தன் ஓரக்கததா லீட்டிய
பொருளைப் பலவாற்றானும் நுகாதல் உத்தம விலக்கணமென்று கருதிப்
பொருளவயிற் பிரிந்தானென் றுணாக.

*“பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை
பிரிவுடன் படுதல் பிரிவுடன் படுதல்
பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வனபொறை
வருவழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ், சியென
றொருமையிற் கூறிய வொன்பது வகைத்தே

வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவே” — என்னுஞ்
சூத்திர விதிபால் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரித லொன்பது
வகைப்படும்.

என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கழைபோல் வளாரெந் கவினபெற வாரி கவாநதுவரும்

மழைபோல வருகுவன் வன்சுரம போய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பி
இழைபோ லிடையாண் முலைவிலைக் காவன யாவையுங்கொண் [ல்
கழைபோ லரிநெடுங் கணமயி லேசென் றுணாத்திதுவே.

இ - ள். மான்போன்ற செவ்விர்பரந்து நீண்ட கண்ணையுடைய மயில்
போன்றவளே! வலிய சுரத்திடைப்போய்த் தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருக்
கும் நூல்போன்ற இடையாண் முலைவிலைக் காகவேண்டிய பொருள்க
ளெல்லாங்கொண்டு கரும்புபோல் வளரப்பட்ட நெல் அழகுபெற நீ
கவர்த்துகொண்டுவரும் முகில்போல் யான் வருவல், நீ தலைவி பக்கற்
போல்பிரிவைச் சொல்வாயாக. எ - று.

எனவே,—தலைவி நெற்பயிராகத் தான் முகிலாகவும், பொருள் நீராக
வும், அப்பொருள்களைக் கண்டு தலைவி மகிழ்ச்சியாற் கரும்புபோல வளர்வ
தாகவும் உள்ளுறையுமவங கொள்ளக் கிடந்தவாறு காண்க.

யான் என்றது தோனார வெழுவாய். கழை - கரும்பு. கவின் -
அழகு. வாரி - நீர். கவர்தல் - வாங்கல். மழை - முகில. சுரம - வழி.
இழை - நூல். உழை - மான். அரி - செவ்வரி. மயில் - சிறப்புருவகம்.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், கு. ௫௩.

நின்பொருட் பிரிவுறா நீயவட்கேள்நல்.

(இது வெளிப்படை.)

வசையும் புதழுகின மோலன வாந்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
மிசையுங் கரும்பிலிடை மொழுவைத் தாலன்ன வெட்கையெல்லாத்
திசையும் பரவுந் திருவளை பாடன திருவுளத்துக்
மிசையும் படிவல்லை பேற்சொல்லி நீயின நெழுந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வசைவரினும் புதழ்வரினும் நின்
பக்கலாம், சின்பொருளவெட்கைநுகரும் கரும்பிற்கைக்குடியேயை வைத்
தாலொக்கும், எல்லாத் திசையி லுள்ளோருந் துதிக்குந் திருவையொப்பான்
தன திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்தும்படி சொல்லவல்லையேல். சொல்லி
நீ பின்னெழுந் தருள்வாயாக. எ - று.

வசை - இகழ்ந்து கூறப்படுதொல். புதழ் - புதற்த்து கூறப்படுந்
சொல். மிசைதல - துக்கதல், இசைதல - பொருத்ததல். (உசுக)

நீடேனென் றவனிங்கல்.

நீடேனென் றவனிங்கல் எ - து தலைவ னிட்டித்திராது வினாற்
வருவென்று பாங்கியொடு கூறி நீங்குதல்.

காலேப பொழுது கடுமபரித் தோபண்ணிக் கானகம்போய்
மாலேப பொழுது வருகுவல யானறஞ்சை வாணன்னொட்
டாலேப பழன மணிக் கவெம மூரூம மகங்குளிர
சோலைப் பவிலகுமில் பொலமொழி யாயென னுணிவிதுவே.

இ - ள். சோலைப் பொழுதுப் பதருங்குமில்பொலமொழியாய் கதிரோன்
உதிக்குயதாலத் திறக்கிக்செல்லுமபரிபையுடைய தோபபண்ணமைத்துத்
தஞ்சைவாணன் நாட்டிடத்துக் கரும்பு வளம்பெருந்த வயல் ருழ்த
எமமூர்க்குக் கானகங் கட்டிதுப்பாய், நம் அகங்குளிரக் கதிரோன் மறையு
மாலைக்காலத்தில் யான வருகுவல், எனமனத்தின்கண் துணிவிது. எ - று.

தேர் பண்ணல-தோசெலுத்தற்குரியன வெல்லாம் அமையச்செய்தல்.
ஆலைப்பழனம் - கருப்பவயல். கடுமபரி - கடுங்கெசெல்லும்பரி. “காலேப்
பொழுது கடுமபரித் தோபண்ணிக் கானகம்போய் - மாலேப் பொழுதில்
வருகுவல யான்” எனில் “வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரி
வோரிருதவின் கண்ணுடைத் தென்மறாப் புலவா.” எனனுஞ் சூத்திரத்
தொடு மாறுகொள்ளுமே யெனின் அறமன்று; காலேப் பொழுதிற்போய்
மாலேப் பொழுதில் வருகுவனெனப் பாங்கி கருதத் தன்கருத்தில வரு
ளுன்று மாலேப்பொழுதிலவருவதாயெண்ணித் தலைவன கூறியவாறென்க.

வனாஜிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅங்

இக் கருத்தானை யவ்வே, தலைவன் மீண்டு வரங்கால் 'பாகனோடு சொல்லல்' என்றும் இளவரசன்செய்யுளில் "செனமாலையந்திகண்டால் தரியா னென நிரூபணியே" எனக் கூறிய தூஉமொனக் கொள்க.

பாங்கி தலைவிக் கவனிசேல வுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

விவிலைப் குறுப்பு மிறுப்புமன் வாடிம விராய்வெவ்வாய்க்
கலைப கவலைக் கடங்கடக தாராய கமயத்தெதிந்தாய்
செலலைப் முரசுச் செருவென்ற வாணனென்ற மாறையினின்
வலலைப் முலைவிலை தானறந்து நானே மனமபெறவே.

இ - ள். இவ்வுத தென்தோ இவக் கமையான டவிய முழக்கும
போலாவென்ற வாய் வந்தாய். நன்ற கமையின்னது வலுக் கொப
பா முலைவிலைந்து நானே மனமபெற டவலெவ்வாய்க் கடதி, நடமன
பா விறகா சா டி. தகனென்ற குறுப்புமன் வந்தாய் வெவ்விடமுங்
வலந்து நடப்போர் கால்களை மறுக்கு வவ்விய வாய்நெடியுடைய கரு
கரு பொருத்திய கவாவிறை மனமக டவலக் கமையா எ - று.

குறுப்பு - பாலைந்தது மீட்டிநாரு. இது ப - தெனிலை, கலை -
கவாவதி. கமய - கரு வால - இது, வ - டவ - குலை. (உகங்)

புங்குறைய மிரிபிடல்.

புங்குறையிதகல் எ - து. தலைமகனிடக்கல்.

இப்பேருவகை மிரிபிரி பெனென்று மொழுவனசொன்ன
அப்பேருவாபந் தாமெனன வெயர் வஞ்சகம்த
மைப்பேரலைகடல வைபகை தாங்கிய வாணனறஞ்சைச்
செய்பேரிளங்கொய்கை மங்கைசெயபாதையா சென்றதுவே.

இ - ள். பாம்பாயிதக தலைபாற் கமையப்பட்ட நல்லிறப் பெரிய
அலைகடல் குறுத்த புவிப்பார்கதைத் தாங்கிய வாணனது தஞ்சைய் வீருக்
குங் கடைந்த செய்புப்பேனற இளங்கொங்கைமை, டவய் கககாய்!
அன்பா எனனுடன் சொல்லாது சென்றது இப்பகைப்பு. மகியிற் கூடிய
நான்று இப் பெரிய மகிழ்ச்சியை இனிப் மீட்டினெனது என்முன
சொன்ன அப் பெரிய சொல் மிரிவுவென்று சொல்லிப் பழுதாமென்றே.

இவ்வாறு தலைவனை அசதிபாடுதலுடைய கூறிய வுண்மை மறந்தா
மென்று குறிப்புத்தோன்ற இவங்கி கூறினானை, உகை - மகிழ்ச்சி,
உம்மை - அசைநிலை, மங்கை - அண்ணலாயினி. (உகசு)

பாங்குகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

பாங்கு கொடுஞ் சொற்சொல்லல் எ - து. இவ்வாறு நீயிரங்குவ தென்னையென்று சாற்றுகூறல.

ஆரணத் தாளருள் பாரளித் தானடங் காதவரை
வாரணத் தாலவென்ற வாணன்றென மாறை வபங்கொளிகேர்
பூரணத் தாமதி போனமுதத் தாமென புலமபுதிநின்
காரணத் தாலலல வோமிந் தாநினறு காதலரோ.

இ - ள். பிாமனனுடை - மிப நிலவுகததைக் காததுப் பகைவரை யானைப்படைபால வெங்ற சக்தி யானார் கொ - டாறை நாடழில்விளங்கி ப ஷளிச்சேரத் தூணைத்திவிருவே நிறை - மி போன்ற முகததாய! ஏன் புலமபுதினராய், நிலனை மணமபுணர் க மணைத்தூலலலவோ காதலரினறு பிரிதார எ - று

தூணத்தான - பிாமன. தூணை - தூணைத்திதி (உசுரு)

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல் எ - து. கழறிய பாங்குமை மனத்தினு றெடுத்து கூறல.

மணநிங் திணைவரைப் குழந்தஞ்சை வாணந்ரு வன்புலியும்
செணநிங் கொடுததகல செம்பியா பொலலபா செனறுழிமுள்
இணநிங் கழறியும் பமினுவெங் காநிபல சேட்டுமிந்நீராய்
கலாநிங் கலங்கலசெல லாதிக்,த வுடும கழறனனறே.

இ - ள். திணைநெருங்கும் வைகை குழந்தைஞ்சைவாணனுக்கு வாயி புலிகொடும்பயிற் செண்டாயுதததையுங் கொடுததகலப்பட்ட சோற னைப்பால் அன்பு சென்றவிடத்தில் முளப்பொருந்திய ாகைச்சொடியும் மூலமலும் நெருங்கும் வெவ்வியகாட்டினிலககண்டதைக்கேட்டுமையான தூய ருழங்கும் வேடகை போயைக்கண்) மனத்திடத்தாக் கலங்கஞ் செல்லாது இாத ஐனணைக்கமுறுதல நனறே. எ - று.

பாங்குகழறியவதனை ஊரினமேல்வைத்துக்கூறியது.

வாணனுக்கு வன்புலியுந் செணநிங் கொடுததகலசெம்பியர்போலத் தலைவனசென்றானென்று தலைனுக்கு இகழ்ச்சிமீதான்றியபெ ளின், தலைவ னூர் விட்டுக்காநிடைச் சென்றதற்கு உவமை கூறியதல்லது பதிகொடுத தற்கு உவமை கூறியதனருதலான இகழ்ச்சிதோன்றாதெனறுணர்க.

மணநிதல் - நெருங்குதல். புலியும் - செண்டும் - ஆகுபெயர். செம் பியர் - சோழர், இண்டு - ாகை. கழை - முங்கல. (உசுசு)

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅரு

வருவரீமீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல்.

வருவரீமீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல் எ - து. பாங்கி தலைவரீமீண்டு வருவொனக்கூறுதல் வலித்தல் - கூறுதல்.

தேர்த்தானை வானன்றென் மாறையின் னேயஞ்சலீ ரெம்புருக்கி
வாத்தனீ லனைய வழிநெடும் பாலை மடப்பெடைநோய்
பார்த்தா தவந்தணி பாதவ மின்மையிற் பைஞ்சிறகால்
போத்தாலு மஞ்ஞைகண மெய்போவ ரோநம புரவலொ.

இ - ள். தேர்ப்படைபைபுடையவாணன்தென் மாறையாட்டிலிருக்கு
மின்னே ! அஞ்சலை ; செய்பையுருக்கி வார்த்தாலொத்த வெட்பத்தைத்
தருகின்ற வழி நெடாதைய பாலைநிலத்து மடப்பததொடு கூடிய பெடை
மயிலினது வெயிலாருகிய துன்பத்தைப் பார்த்து, அவ வெயிற் றணிக்கின்ற
மரங்களிலலாமைபால், தனது பசியசிறகினால் போத்து அகவுட மயில்
கண்டு நம்புரவலா போவரோ ! மீண்டுவருவரோ ! எ - று.

எனவே, - தலைவன் ஏகுங்கால் சுரத்து நிகழுந்தனமை பாங்கியநிர் தவா
றென்னையெனின், தலைவன் செல்லுங்கால் சரம இடதன்மையவென்று
சொல்லியவாறனால் அநிக நிருநாளாகலின், இவ்வாறு கூறினானாக.

இவ்வாறு சொல்லியதை † “அரிதாயவறனெயனி” எனனும் கலித்
தொகையானுமுணர்க்.

தானை - படை, ஆறவம் - வெயில், பாதவம் - மரம், ஓகாரம் - எதிர்
மறை. (உசுஎ)

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்.

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல் எ - து தலைவன்பிரியங்கால் காக்கு
முன்னேவருவவென்று குறிப்பாற்கூறிப் போயினனாகையால் காப்பருவங்
கண்டு தலைமகள் புலம்பிக் கூறுதல்.

குறிப்பாற் கூறியதெவ்வாறுமெனின் “ரிடேனென்றன வீங்கல்” செய்
ளில் ‘மாலைப்பொழுது வருகுவலையான்’ என்றது மாலைக்குரிய தாங்கிப்பொழுது
கார்காலமென்று குறிப்பானறிவித்தவாறுணாக அக்குறிப்பிது பாங்கி
தலைவிக்குக் கூறியவதனால் தலைவி காக்கண்டு புலம்பினாள் என்பது.
அன்றியும், மேற்றெவி இருளைவம்பு கத்தோள் நியது தலைவன் கூறிய
காப்பருவமன்றெனப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்தன யாவும் குறிப்பாற்
கூறிய தென்றுணாக.

† கலித்தொகை, பாலைக்கலி, கே. கர.

மிகவும் பரந்த கரிபகண் ணீர்செங்கை வெள்வளைபோல்
உகவுந் துறந்தவ ருன்னல ராலுறை காபொழிய
மகவுந் துணையும் கலைதழு வுதஞ்சை வாணனவெற்பின்
அகவும் பெடைமயி லுதமி யேனெங்ங னாற்றுவலே.

இ - ள் சிவந்த கையினிடத்துச் சங்கவனையுருந்ததுபோல மிகவும் விரி
வாகிய கரியகண்ணினீர் துளிததுளியாயுகிரவுந் துறந்ததலைவர் நினைந்திலர்,
ஆதலால், காரானது துளிகளைப்பெய்ய மழைத் துன்பத்தாலஞ்சி மகவும்
துணையும் முசுக்கலையைத்தழுவும தஞ்சைவாணன் வெற்பிற பெடைமயி
லும், மகவுந்தனியாயிருக்கப்பட்ட யான் எங்ஙன மாற்றியிருப்பேன! எ-று.

‘செங்கைவெள்வளைபோல மிகவுமபரந்த’ எனக்கூட்டுக. உருத்தல் -
உதித்தல், உன்னலா - நினைந்திலா, உறை - துளி. கா - முகில். துணை -
பெண்குருங்கு. கலை-முசுக்கலை.

* “கலையென்காட்சி யுழைக்கு முரித்தே.” “நிலையிற் றப்பெயர் முசு
வின் கணனும.” என்னுஞ் சூத்திரங்களால் கலை முசுவின் ஆண்பெய
ரொன்றுகொள்க. பெடைமயில் எனபுழி உமமைத்தொகை. (உசுஅ)

இதுவே வம்பென்றல்.

இருளைவம்பென்றல். எ-து. அவ்வாறு புலப்பியதலைவி தேறும் வண்
ணம பாங்கி இது காலத்தின்வந்த மேகமனறு, இடையே வம்பாகத்தோன்
றியதென்றுகூறியது, வம்பு-காலமலலாதகாலத்திற் றோன்றும் பொருள்.

தனஞ்சேர்ந்த வஞ்சிநின் சாயலகண் டஞ்சித் தனித்தனிபோய்
வனஞ்சேர் தயாராத மயிலகனெல லாததஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கனஞ்சேர் தலாதுளி காலுமுன னேவமபு காலுமென்னு
இனஞ்சேராத தகவின நாதனி வாடி யிருத்தல்கண்டே..

இ - ள். திரண்டதனத்தையுடைய வஞ்சி! நினது சாயலைக்கண்டஞ்சி
ஒன்றொடொன்று கூடாமல்தனித்தனியாயப் போயக்காட்டிற் சேர்ந்தயர்
ந்த மயிலகனெல்லாம் தஞ்சைவாணன் வெறபினிடத்துக் காகாலம் வந்து
மேகங்கள் கூடிப் பருத்ததுளிகளையும் முன்னே வம்பாகமழையைப் பெய்யு
மெனறெண்ணி, நாம் அனபரைப் பிரிந்து, தனியாய் வாடி யிருத்தலைக்கண்டு,
கூட்டல் கூடி அகவாநின்றன; ஆதலால், இதுதலைவன் கூறிய காலத்தில்
வருங்காரன்று. எ - று.

காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. தனம்-முலை. சேர்தல்-
திரட்சி; “சேசோ திரட்சி” என்னும் உரிச்சொல்லியற் சூத்திரத்தானு
முணர்க.

“தொல். பொருள். மரபியல், சூ. சுரு-சுகு.

தொல். சொல். உரியியல், சூ. கூஎ.

வலைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅ

அயர்தல் - இளைத்தல். அலர்தல் - பருத்தல். † “தண்கமழ்மலரினால் சிதைய” என்னுந்திருமுருகாற்றுப்படையுட் கூறியதனுணர்க. அன்றியும், ‡ “மலர் முலைப்பாங்கியருளியல்கிளத்தல்” என்னும் அகப்பொருட் குத்தி ரத்தானுமுணர்க: (உசக)

இறைமகள்மறுத்தல்.

இறைமகள் மறுத்தல் எ - து. தலைவி பாங்கி கூறியவதனை மறுத்துக் கூறல்.

வாவித் தகையன்ன மேதஞ்சை வாணன் வரையகத்தென் பாவித் தனிநெஞ்சு பார்த்தஞ்சு மேகண் பயின்றகண்ணார் தூவித் தலைமயில் கோபங்கொள் ளாவரத் தோன்றியைச்சேர்ந் தாவித் தகத்தள ரும்மணி காலு மராவென்னவே.

இ - ள். வாவியிலிருக்கும் அழகுபொருந்திய அன்னம்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து என்கண்பார்த்துப் பாவித்தனி நெஞ்சு அஞ்சாநிற்கும்; நெருங்கிய கண்களார்த்த சிறகாகிய தலையைடைய மயில் காந்தனை அரிய மணியையுமிழும் நாகமெனச் சினங்கொண்டு வரவுல்லா மையினால் காந்தனைச்சேர்ந்து பெருமூச்செறிந்தன ஆதலால் வம்பன்று, காலத்தில் வந்தகாரிது. எ-று.

எனவே, -காந்தன்மலருங் காலங் கார்காலமென்பது தோன்றக்கூறின ளென்க. தகை - அழகு. அன்னம் - ஆகுபெயர். ‘வரையகத்தென்கண்பார்த்து’ எனவியையும். ‘கண்பார்த்து’ என்னும் வினையைச்சம் தன்வினையைக் கொண்டு முடியாது ‘நெஞ்சஞ்சம்’ எனப்பிறவாற்றான்முடிந்தது என்னை யெனின், “உரற்கால் யானை யொடித்துண்டெஞ்சியவிர் நிறற்றுஞ்சிய செந்நாயேற்றை” என்றும் பொலுங் கொள்க.

தூவி - சிறகு. கோபம் - சினம். தோன்றி - காந்தள். ஆவித்தல் - பெருமூச்செறிதல். காந்தள் என்புழி இரண்டனுருபுதொகுத்தல். காலுதல் - உமிழ்தல். (உஎ)

அவர்தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல்.

அவர்தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல் எ - து. தலைவிகார்காலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவித்தற்கு விடுப்ப இப்பொழுது இக்கார்தூதர் வந்தடைந்ததென்று கூறல்.

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிரசோலை.

‡ இறையனார் அகப்பொருள், து. ந.

இ - ள். வீரும்பப்பட்ட எப்பொருளையுங் கொடுக்குப்பொருட்டுப் போய்முடிவாகி மீண்ட எனது தேரிலே பாகன் செலுத்தும் பரிமுன்றாக வினாந்தோடும் முசில்காள்! அதிங்கனைத் தீண்டுங் கொழிகட்டிய மதில்குழந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவாபோல் நெருங்கும் பசுலைநிறம் மெய்யெங்கும் போர்த்திருப்பவர் தமக்கு எனதுவரவினைச் சென்று சொல்வீர். எ-று.

வேண்டல்-விரும்பல். 'பொருட்டோய்' என்புழி நான்கனுருபு தொக்கது. முற்றல் - முடிதல். தூண்டல் செலுத்தல். பரி - குதினா. துணை - வினாவு, "கதழ்வுத்துணைவும் வினாவினபொருள்." என்னும் சூத்திரவிதியானுணர்க. இந்து - திங்கள். சேரலர் - பகைவர். தீண்டல் - நெருங்குதல். சொல்லருந்துன்பத்தால் மெய்ந்நிறம் வேறுபட்டிருப்பராதலால், உவமை கூறியவாறுணர்க. (உஎடு)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல். எ - து. பாங்கி வலம்புரியோசையைக்கேட்டுத் தாய்அவன்வரவையறிவுறுத்தல்.

பொருகின்ற செங்கயல் போல்விழி யாய்ப்பண்டு போயநின்கைக் குருகின் றணிந்திறை கொள்வது காண்கங் கொண்கர்பொற்றேர் தருகின்ற சங்கந் தருவன்ன வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாய் வருகின்ற தென்றுமுன் னேயோகை கூறும் வலம்புரியே.

இ-ள். ஒன்றொடொன் றெதிர்க்கின்ற செங்கயல்போலும்விழியாய்! முன்னாள் கழன்று போய நின்கைவளை இன்று புனைந்து தங்குவதழகு; நங் கொண்கர் ஏறிவரும் பொற்றேரானது தருகின்ற சங்கநிதியையுங் கற்பகத் தருவையுமொத்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை வீதிவாய் வருகின்றதென்று முன்னேவலம்புரிச்சங்கமானது மகிழ்ச்சிகூற நின்றது, நீ கேட்பாயாக.

குருகு - வளை. இறை கொள்வது - தங்குவது. காண்க - அழகுதக. * 'நித்திலமுலையினர்தன்னெடுங்கணுனோக்கப்பெற்றும்-கைத்தலந்தீண்டப் பெற்றும் களிந்தனமலர்ந்த' என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் 'காண்க' என்னுஞ்சொற்கு அழகுதக என்று நச்சினுர்க்கினியர் கூறிய உரையானுமறிக. கொண்கர் - தலைவர். ஓகை - உவகை. (உஎக)

† தொல். சொல். உரியியல், சூ ககூ.

* சிந்தாமணி, விமலைபாரிலம்பகம், செ. நஉ.

வடைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிதல். ௧௯௧

* வலிப்புரிக்கிழத்திவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

மால்வண் டெனமன்னி வாணன் நென்மாறை மன்னன்புகழே
போலவண் டமிழ்மன்னர் போற்ற விளங்குக போன்கொழிக்குங்
காலவண்டல் வையைக் கரைமல்கு மல்லிகைக் காண்முகையின்
மேல்வண டிருந்தது போற்கரு மாமுக வெண்சங்கமே.

இ - ள். பொன்கொழிக்கும் வண்டல்பரத வாய்க்கால்பொருத்திய
வையையாற்றங்கையில் நிறையும் மல்லிகையினது காம்பொடுகடிய
முகையின்மேல் உண்டிருந்ததுபோலக் கரியமுகத்தொடுகடிய டெரிய
கெண்சங்கமானது திருமால்கைச் சங்கேபோல என்றும் அழியாமையாய்
நிலைபெற்ற வண்மைபொருத்திய தமிழ்வேந்தராலே போற்றநின்ற வாண
னாகிய தென்மாறைநாட்டிமன்னன் புகழ்போலவிளங்க. ௭ -று.

கால் - வாய்க்கால். வண்டல் - திணைபுறண்டிருகையும் பரப்பிய மண்.
மல்குதல் - நிறைதல். காமபு முகத்து மெழுகமைததலால் கருமுகமென்
றது. மா - பெருமை. 'கருமுகமா வெண்சங்கம்' எனக் கூட்டுக. (௨௭)

தலைவள்வந்துழிப்பாங்கினைநீதமைவினவல்.

தலைவன் * * * வினாது ௭ -து. வடைவிடைவைத்துப் பொருள்
வயிற் பிரிந்தோன் பிரித்த முப்பத்தைந்தாநாள் வந்தானென்று நாள் உறா
யறைகூறியதெனையெனின, "களவொழுக்கமையிருதிங்கள்." என்று
வரையறை கூறினமையானும், * "களவினுட்டவிரச்சி வடைவினீட்டம்
திங்களிரண்டினகமென மொழிப." என்ற இறையனாகப்பொருளுரையில்
'திங்களிரண்டினகம்' என்பதற்குத் திங்களிரண்டின்கண்ணென்றும், ஐந்து
நாள் ஆறுநாள் அவ்வரைவு முடியமென்றும் கூறினாகலானும், 'ஒருவழித்
தணத்தல்' என்பது உரைக்கும் இவ்வுரையில் பதினைந்து நாளென்று கூறு
வதனாலும், வடைவியல் ஆறாநாள் மணமுடிந்ததாகக் கூறுதலானும், ஆக
ஐம்பத்தாறாநாளென்று உரையறையாய் நின்றலின், ஈண்டுமுப்பத்தைந்தா
நாள் வரையறை கூறியதெனக்கொள்க.

"வடைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோர் இருதுவின் கண்ணு
டைத்தென்மனாற்புலவர்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் இருதிங்கன்சென்றதெ
ன்று கூறாது முப்பத்தைந்துநாள் சென்றதென்று கூறிய தென்னையெ
னின், இருதிங்கன் சென்றதென்று வருவதல்லது இதற்குள்ளாகவருவதன்
றென இலக்கணங் கூற்றிற்றவர், இருதுவின் கண்ணுடைத்தெனக் கூறுத
லான், இவ்விருதுவிடை எவ்வளவு வரையறையுட்பட்டதோ அவ்வளவே
இலக்கணமெனக்கொள்க.

இறையனார் அகப்பொருள், சூ ௧௯.

அன்றி இருபெயர்கள் சென்று வந்தானெனின் களவொழுக்க முன்று திங்களாம்; ஆகவே, இலக்கணவழுவாய் அகப்பொருள் கிதைவாமெனக் கொள்க.

நீனைபிர பொருட்டுப் பிரிந்தப னுடமுழி நின்னுழிவேன்
ஆனோ பிரி நனைந்து மற்திகொல லோவாஞ் சொலாலநீவோர்
வளைபி ரிதழககண்ணி வாணனறென் மாறையை வாழ்த்தலாபோ
நனைபி ரிதழககணவை காவெவவ நோயுற்ற நவவியையே. [ல்

இ - ள். வெவ்வியோ! அழகியசொல்லாலே புலவர் புனையப்பட்ட சொல் ஓரிதழும, பொருள் ஓரிதழுமாயி த நிழ்மாலையையுடைய வாணன் தென்மாறையை வாழத்தாதவாபோல, நீரால நனைந்த இரண்டிதழையுடைய கண்ணாறங்காதுபந தரப்பட்ட வேட்கை கோபையுற்ற மாண போன்றவனை நீனைபிர; அப்பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த நாட்டிடத்தது தங்குமிடத்தில் நீநனைநதும் அறிதிரோ? எ - று.

அறிவோ - புலவர். வைகுதல் - தங்குதல் எவ்வம் - துன்பம். நேய் - வேட்கை. நவ்வி - மான், இவ்விரண்டும் ஐகுபெயர். (உஎஅ)

தலைவனைந்தமைநெப்பல்.

(இது வெளிப்படல்)

கானெடுங் குன்றங் கடந்துசென் றேனொரு காலுமைதோய்
கானெடுங் குண்ணி மறந்தறி யேனவணகை வாணன்றஞ்சை
நீனெடுங் மெண்ணைக் குருமபையுஞ்ஞது நெருங்குகொங்கைத்
தேனெடுங் குண்ணி மென்புங் குழைமாதா திருமுருமே.

இ - ள். மைதோய்த்துமான்போன்ற நெடியகண்ணையுடையாய் ! வாணந்தஞ்சைகளிள்கண் நிலநிறமாயி மொடியபனையினது குருமபையு; , குதுமொப்பு நெருங்குங் கொங்கையையும், வண்ணெறையு மொடிய மாலையணிந்த மெல்லிய பொலிவினையுடைய மாதா அழகிய முகத்தையும் காடுந் நெடிய குன்றங் கடந்து சென்றோடுகையான் ஒருகாலும மறத்தறியேன்.

† “எள்ளாவன மன்யான மறப்பின் மறப்பறியே

னென்மயக் கண்ணார் குணம்”. — என்பதனுந் திக.

எனவே, - மறத்திலுளுதலால் நீனைநதின் என்று கூறியவாறாயிற்று. .. ‘கானெடுங்குன்றம்’ என்புழி உபமைதொனக, நீனம் - நீல் எனக் கடைக்குறைத்தது, நீனிராயினன் என்புழிப்போல, பெண்ணை - பனை. குது - வல், தேன் - வண்டு. (உஎஅ)

† திருக்குறள் - செ. ககூஉரு.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். ௧௧௧

ஆற்றுவைத்திருந்த அருமைகோற்றல்.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைசாற்றல் எ - று. பாகுகி தலைவியை யாற்ற
வித்திருந்த அருமையைத் தலைவற்குக்கூறல்.

உயரா மலகத் தருங்கனி நீர்நசைக் குண்சரம்போய்
வியராம லில்லின் விடுத்தகன் றானேமென் பூஞ்சிலம்பா
அயராம லஞ்சலென் றாற்றுவித் தேனில் வவனியெல்லாம்
மயராமல் வந்தபி சான்றஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலே.

இ - ரா. இப்புலியெல்லாம் மயங்காமல் வந்தபிராணகிய தஞ்சைவாண்
னது தென்மாறைநாட்டின் மெல்லிய பூமலிந்த சிலம்பேன! உயர்ந்ததெல்லி
யின் கரிய கனிசை நீர்வேட்கைக்குண்ணப்பட்ட சுரத்திடை உடன்போய்
வெயாவடையாமல் இல்லின்கண்விடுத்து நீர் பிரிந்தவளை இளையாமல் அஞ்
சலென்று ஆற்றுவித்தேன் எ-று.

ஆமலகம் - நெல்லிக்கனி. நீர் நசை - நீர்வேட்கை. வியராமல் - வியர்
வடையாமல். அயராமல் - இளையாமல். மயராமல் - மயங்காமல்.

‘என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றல்’ பிரிவறிவுறுத்தற்
குரியது. ‘பாகுகிரின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்’ பிரிவுடன் படை
மைக்குறித்து. ‘தலைமகன் நீடேனென்றல்’ பிரிவுடன் படுத்தற்குறித்த
‘பாங்கிதலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்’ பிரிவுடன் படுத்தற்குறித்து. ‘தலை
மகளிரங்கலும்,’ ‘கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,’ ‘பருவங்கண்டு பெருமகன்
புலம்பலும்,’ ‘மறுத்தலும்,’ ஆகிய நான்கும் பிரிவுழிக்கலகற்குரிய. ‘பாகுகி
கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,’ ‘வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தலும்,’
‘பருவமன்று வம்பென்றலும்,’ ‘அவர் நூதாகிவந்தடைந்ததுப்பொழு தென்
லும்,’ ஆகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய. ‘தலைமகளாற்றல்’ வன்பொறைக
குறித்து. தலைமகன் மீண்டவருகலை ‘அவனவப்புலம்பலும்,’ ‘பாகுகொடு
சொல்லலும்’ ‘மேகத்தொடுசொல்லலும்,’ ஆகிய மூன்றும் வருவழிக்கலங்
கற்குரிய. ‘பாகுகி வலம்புரிகேட்டவன் வரவறிவுறுத்தல்’ முதலெந்தும்
வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரிய. (உஅ௦)

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல் முற்றும்.

முதலாவது களையல் முற்றிற்று.

வ ர வி ய ல்.

வரைவு எ - து. தலைமகன் தலைமகளைக் குரவர்முதலாயினோர் கொடுப் பவும் கொடாதொழியவும் வதுவைச சடங்குகொடுப்பொருந்தி மணஞ்செய்து நோடல். ஆதியிலெடுத்துக் கோடற்கண்ணே களவென்றும், கற்பென்றும் கைகோளின் இரண்டெனவைத்து அவலிரண்டுக்கு நடுவே வராவியலென் று கூறியதனால் முன்னதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறுகொள்ளாது. என்னை,—கற்பிக்கு நிமித்தமாய வரைவு கூறுதலான் இதுவும் கற்பின் பார்ப்பும். ஆயின், இதனைக் கற்பின்பாற்படுத்திக் கூறுது வராவிய லென வேறாகக் கூறிய தென்னையெனின், வரைவுமுதலாக உடன் போக்கிடை யிராகப் பலவகைப்பட்டு ஒவ்வொரு வகைக்குக் கிளவிகளும் பலவாக அதிகா ரப்பட்டு நடத்தலின் விளங்குதற்கு வராவியலென வேறு கூறப்படும். என்னை,—புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சியாயின வாறுபோல, இவ்வாழ்க்கையும் இவ்வாழ்க்கை நிமித்தமுமாயவரையும் கற்பெனப் படுமெ ன்றுணர்க. * “வரைவு மலிவேயறத் தொடுநிலையென்—துரையமையிரண்டும் வராவிற்குரிய-கிளவித்தொகையெனக் கிளத்தினர்புலவர்”—என்னுஞ்சூத் திரவிதியால் வரைவு மலிவு மறத்தொடு நிலையுமென இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள், வரைவுமலிவென்பது - வரைவுதொடங்கி நடக்குமுயற்சியிருத்தல். * “வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல் வரைவறிந்து மகிழ் தல் பராவல் கண்டுவத்தலென் றெருநால் வகைத்தே வரைவுமலிதல்”,— என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவுமலிதல் நால்வகைப்படும்.

வரைவுமலிவு.

காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கிக்காதலிக் துணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தொலைவிலை யாகிய பல்பொருள் காதலர் சூதமர்நின் முலைவிலை யாக முகந்தளித் தார்முனை வேந்தர்தம்மைத் தலைவிலை யாகத் திறைகொண்ட வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநீ உலைவிலை யாகுக பொன்வண்ண மாறுக வொண்ணுதலே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், வராவியல், து. உ, ந.

இ - ள். ஒள்ளிய துதலை யுடையாய்! காதலர் எடுக்க வெடுக்கத் தொலையாத பலவாகிய பொருள்களைச் சூதுபோற் பொருந்தும் நின் முலைவிலையாக வம்பனன் அளவையான் முகந்தரித்தார்; பகைவேந்தர்தம்மை அவர்கள தலையைக்கொள்ளாது விடுதற்கு அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னிலையாகத் திறைகொண்ட வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கின்ற நீ வருத்தமில்லையாகு, பசுலைநிறத்தையொழிப்பாயாகு. எ - று.

சூதுமுலை-உவமத்தொகை. அமர்தல்-பொருநதுதல். முலைவிலை-கோடற்குரியார் கொடுத்தத்குரியார்க்குக் கொடுக்கும்பொருள். முலை - பகை. திறை - கப்பம். உலைவு - வருத்தம். பொன்வண்ணம் - பசுலை. (உஅக)

காதலிநற்றயுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ளல்.

காதலிநற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல் எ-து தலைவன்விடுத்த முலைவிலைப் பொருள்களைக்கண்டு நமக்கு மணக்கால மென்று நற்றய மகிழ்முள்ளத்து மகிழ்ச்சியை நினைத்தல்.

கயமா மலரெனுங் கண்ணியை வண்டென்னுங் காளைபல்புள்
இயமா மணம்புண ரீர்துறை நாட ரொதிரந்தவர்மேல்
வயமா நடத்திய வாணன் றென்மறை வருகுவமோல்
நயமா மணவணி கண்டியாயு மின்புறு நம்மினுமே.

இ - ள். குளத்திறுமரை மலரென்னுங்கண்ணியை வண்டென்னுங் காளை பல்புள்ளினோசையே முரசமாக மணம்புணரப்பட்ட குளிர்த்துறையையுடைய நாடர் எதிர்த்த பகைவாமேல் யானையைச்செலுத்திய வாணன் தெனமாறைநாட்டில்வருகுவாராகில், அவரது நன்மணக்கோலத்தைக்கண்டு நம்மினும் யாயுமின்புறும். எ-று.

மாமலர்-திருவிருக்குமலர். 'கயமாமலரென்னுங் கண்ணியை வண்டென்னுங்காளை பல்புள்-வியமாமணம்புண ரீர்துறைநாடர்' என்றதனால் குலமே ருளமாகவும், குளத்திற்பூத்த தாமரைப்பூ தலைவியாகவும், தாமரைமலர் மணம் உண்ணவரும் வண்டு தலைவனாகவும், பலபள்ளியமே லாத்தியமாகவும் உள்ளுறையுமந் தோன்றியுதெனின், இவ்வாறு தலைவன் மணமுடியாமல் உடன்போக்கு நிகழ்தல்நான் இறைசரிப்பொருளென்று கொள்க இயம்-ஓசை. ஈர்த்துறை. குளிர்த்துறை. 'ஈர்க்கைவிதிரார்' என்றற்போலக் கொள்க. வயமா-யானை. மணவணி-மணக்கலம்; உம்மைநிறப்பு.

உரவிப் பெருங்கலித் துன்பங்கள் போய்முத லுழியின்பம்
வரவிப் படிதன்னை வாழ்வித்த வர்ணனறென் மாறையன்னுள்
புரவிப் புனைநெடுந் தேரண்ண லேதின் பொருட்டணங்கைப்
புரவிப் பரவிதின் றேவரம் வேண்டுதல் பார்த்தருளே.

இ - ன் புரவிபூட்டி யலங்கரித்த நெடியதோரையுடைய மன்னவனே!
வலிய இப்பெருந் கலியுததுன்பங்கள் போய்க் கிரோதாயுதத் தின்பயவர
இபுவி ய் வாழ்செய்த வாணன் தென்மாறைநாடுபோல்வான் நின்
பொருட்டாகத் தெய்வத்தைவாழ்த்தி வாழத்தி வரமவேண்டுதல்பு
ர்த்தருள்வாயாக. எ-று.

உரம் - வலி. கலி - கலியுகம். முதலாழி - கிரோதாயுகம். படி - புவி,
புரவி - குதிரை. (உஅசு).

பராநிலைகண்ட தலைவன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படடை.

இவ்வித் தகைவிவட் கெய்திய தெவ்வண மெவ்வுலகும்
வவ்வித் திகழ்புகழ் வாணன்றென் மாறை மணம்பொருட்டால்
நவவித் தொகைபின் நாணுமென் னோக்கி நறைபுகையாச்
செவ்வித் தகைமலர் தூய்த்தெய்வம் வாழ்த்துந் திருத்தகவே.

இ - ன். எவ்வுலகத்தையு கவர்த்து திகழப்பட்ட புகழையுடையவாண
ன் தென்மாறைநாட்டில் மான் தொகுதியின் நாணப்பட்ட மெல்லிய நோக்
கையுடையான மணங்காரணமாக நறம்புகையைப் புகைத்து நாட்கொண்ட
சுழுகையுடைய மலனாததுவித் தெய்வத்தை வாழ்த்துந் சிறந்தமுறைமை
யாகிய இவ்வல்லபம் இவட்குப்பொருந்தியதெப்படி? எ-று.

வித்தகம் - வல்லபம். பொருட்டு - காரணம். 'மென்றோக்கி மணம்
பொருட்டு' என இயையும். நவவி - மான். தொகை - இனம். நறை - நறும்
புகை. செவ்வி - காலம். தகை - அழகு. திருத்தகவு - சிறந்த முறைமை.

'காதலன்முலைவிலை அடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தலும்' 'தலைவி
மணம்பொருட்டாக அணங்கைப் பராநிலைகாட்டலும்' வரைவு முயல்வுணர்த்
தல். 'பாங்கி தமர்வரை வெதர்ந்தமை தலைமகட்குணர்த்தல்' ஒன்றும்வரை
வெதிராணாததல். 'நற்றயுள் மகிழ்ச்சி யுள்ளலும்', 'உவகையாற்றா
வாததொடு கிளத்தலும்', 'தலைவனைப் பாகுவிவாமத்தலும்' வரைவெ
தர்த்து மகிழ்தல். 'தலைமகனணங்கை பராநிலைகாண்டான மகிழ்தல்'
ஒன்றும் பராவல்கண்டுவித்தலென்னகொள்க. (உஅசு)

இந்நிலையும் ஐம்பந்தோன்றநாட் செய்யுளென்றுணர்க.

இரண்ட கங்குலாவ கட்டைக்கடந்து காலையென்னுங் கரையைக் காண்கு
தும்; ஆதலால், நீசோகத்தால் ஆகுலமெய்தலை. எ-று.

சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்னும்
மாரண அப்பால்வரும் அவத்தை ஐந்தனுள் சோகம் மரணத்தால்வரும்
அவத்தையென்றுணர்க. ஆகுலம் - துன்பம். தூஷ்டம் - வூதிக் காலமுற்று
வினைச்சொல், நீகான்-மீகாமன் பன்ளி - படுகதை வங்கம் - மரக்கலம்
புர்த்தல் - காத்தல், கால - விடியற்காலம். பகையும் என்புழி உம்மை
இழிபுரிப்பு, இதனுள் இயை புநவகம் வந்தவாறுகாண்க. (உஅச)

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மாரியஞ் சங்கொடை வண்ணனறென் மாறையில் வாழிவண்டார்
வேரியு தொங்கல் வினையமழ் மாப விடாதவமபல்
சேரியம் பொய்கைத் துறையவர் வாடநுஞ் செவ்விமணம்
தூரியஞ் சங்கதி ரக்காட்டு நீயன்று சூட்டலே.

இ - றா. வண்ணன்னுங் களபொருந்திய மாலை மணங்கமழு மார்பனே !
மறந்துவிடாத வம்பையுடைய சேரியாகிய பொய்கைத் துறையிலே தோன்
றிய அலாவாடல் நின்னழகாகிய மணக்கோலத்தாலன்று ; சூட்டின அலரை
யின்று பலருமறியத் தூரியமுஞ் சங்குமதிர நீ சூட்டிக்காட்டு ; முகிலஞ்
கொடையையுடைய வண்ண தென்மாறையாட்டில் நெடுங்காலம் வாழ்வா
யாக எ - று.

மாரி - முகில். அஃகூட என்னும் பெயரெச்சம் தன்வினைமுதலேக்கொ
ண்டு முடியாத பிறவாறருள் முடிந்தது. வாழி - முன்னிலை வினைமுற்றுச்
சொல். * “வாழிய என்னும் சேயென்கிளவி இறதியகருகெடுத்தலு முரித்
தே ” எனபதனான வாழியென்பது நெடுங்காலமென்பதும் அஃகூடயானு
முணாக. தூதல் - உண்டல் லேரி-கமழ. தொங்கல் மாலை. வினா-மணம்,
மார்ப-அணமைவிளி. அம்பல்-முகிழ் முகிழ்த்தல். அவர்-வாய்திறந்துஒருவர்
ஒருவரை நோக்கித் துற்றுஞ் சொல். செவவி - அழகு. மணம் - மணச்சட
ங்கு. தூரியம் - முரசம். அவர் - மாலை; ஆகுபெயர். (உஅடு)

தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப் பாரிலைகாட்டல்.

தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப் பாரிலைகாட்டல் எ-று தலை
வி மணம்பொருட்டாகத் தெய்வத்துக்குச் சிறப்புச்செய்து வாழ்த்திக்கொ
ண்டு நிற்கு நிலையைப் பாங்கி தலைவற்குக்காட்டல்.

பாங்கி தயர்வனாவெதிர்ந்தமை தலைவர்களுநர்நீதல்.

பாங்கி தமாவனாவெதிர்ந்தமை தலைவர்களுநர்நீதல் எ-து. மாகிதலை வன் தமாமணங் கூர்வனதுழித தலைவி தமர்மண மெதிர்ந்தமை தலைமகட் குக்கூறல்.

மணிப்பா லீகைமுத்தம் வைத்தாங் கடம்பலர் வார்தினாதாய் அணிப்பாய் துவலை யரும்புந் துறைவர்க் கணியெதிர்ந்து பணிப்பா சிழையல்குல் வெண்ணகை யாய்நமர் பாரநின்றோய் தணிப்பான் முரசறைந் தார்துஞ்சைவாணன் நமிழிலத்தே.

இ - ள். பசிய பொனனாற்செய்த மேகலையணிந்த அல்குலையும் வெள் ளியநகையுமுடையாப் தஞ்சைவாணன் துழிநிலத்தின் மணிப்பாலிகை யின் முததமவைத்தாற்போல அடம்பமலரில் நெடியதிரை தாவப்பட்டிரை யாயப் பரந்ததிவலை தேரன்றுந் துறைவா தமக்கு நமரணியால் மணமெதிர்ந் ததுபார், நனவேட்கை நோய்தணிக்குமபொருட்டி முரசறைநதார் : அம்முர சொலிகேட்பாயாக. எ-து.

ஆங்கு-உவம உருபு. † 'பலர்புகழ்ஞாயிறு கடற்கண்டாகு' என்புழிப் போல வாரதிரை - நெடியதிரை தாய - அவி, ‡ 'உருவப்பல்புததாயவெ ருவா' என்புழிப்போல துவலை - திவலை. அணியெதிர்ந்து என்புழி ஆம நமமொனவருவிக், பணி-பாமபு. நொய-வேட்கை எஞ்ஞான்றும் மணசசட வுருபோற்றோன்றும் துறைவராதலால் இவருவாவே மணசசடவருண்டா மென்பது தோன்றி நின்றது. (உஅந)

தலைமகளுவகையாற்று துளத்தோடுகிளத்தல்.

தலைமகளுவகையாற்று துளத்தொடுகிளத்தல் எ-து. தலைவிமகிழ்ச்சி யடங்காது நெஞ்சொடு கூறல்.

சோகா குலமெய்தல் காண்நெஞ் சேநந் துறைவரொனும் நீகா னுடன்பள்ளி நீள்வங்க மேறி நிலம்புரக்கும் மாகா விரியன்ன வாணன்றென் மாறைமன் னன்பகையுய் ஏகா விருட்கங்கு லாங்கடற் காலை பெனுங்கனாயே.

இ - ள். நெஞ்சே! நம்முடைய துறைவரென்னும் மீகாமனும் படுக் கையாகிய மாக்கலம்மறி நிலத்தைக்காக்கும் பெரிய காவிரிக்கொப்பாகிய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனுக்குப்பகையாகினரும் ஏகுதற்கரிய

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பாவகுன்றம்.

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றல் எ-து. கனவையுமுறையே வெளிப்படுத்தி நின்றல் முறையே வெளிப்படுத்திநின்றலாவது தலைவி பாங்குக் கறத்தொடுநிற்கும், பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்கும், செவிலிநற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கும், நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க் கறத்தொடுநிற்குமென்று கொள்க. அறத்தொடுநின்றற்குப் பொருள் முறையேவெளிப்படுத்தி நின்றவென்பது. இப் பொருள் எவவிடத்திற்குமாகாது. இவவிடத்திற்குமாதிரிமென்றுகொள்க. ஆதலால், இக்கிளவி வெளிப்படுத்தற்கு மாதிரி மெய் அறத்தொடு நின்ற வென அவரால் நாட்டப்பட்ட பெயராயிற்றெனக்கொள்க.

* “முன்னிலை முன்னிலைப்புறமொழி யென்றாக-கன்னவிருவகைத்தறத் தொடுநிலையே.” —என்னுஞ் சூத்திரவியாயன் அறத்தொடுநிற்றல் இரு வகைப்படும்.

கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல் எ-து. ஆற்றிக் கையற்ற தோழி யருகிருந்து கண்ணீர்துடைத்தல். கையறல் - செயலறல்.

வரைவுமலிவான் மனமகிழ்ச்சியடைந்திருக்கும் தலைவி யழுதுகொண் டிருத்தல் மாறுபாடெனின் மாறுபடாது. என்னை, - களவுப்புணர்ச்சி யால் அலர் மிகவுமெழுதல்கண்டு தந்தையர்முதலாயினோர் வெறுப்படைந்த தறிந்த தன்வன் பிரிந்தேக பிரிவாற்றாமல் தலையழுதனாகொள்க. வெறுப் படைந்ததனால் மனத்தை மறுக்க, அதனால் தலைவன் பிரிந்தேக ஆற்றுமை யினால் தலைவியழுதனென்று செய்யுளிற்கூறியது. இன்றெனின், மேலே கற்பொடுபுணர்ந்த கவவையின்மகனெனுகே போயினுளென்று செவிலிபா ங்கியை வினாவுழி, § ‘வெறுத்தாரொறுத்துரை மேலு நகுகேளிர் விழைத லின்றி, மறுத்தாரவருமணமதனால்’ என்பதனாற்கண்டுகொள்க.

அயிரார் திணாவந்துன் வண்டலம் பாவை யழித்தனவோ செயிராத வன்னை செயிர்த்தன னோசெறி நானாதிண்போர் வயிரா நரலும் வயற்றஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலென் உயிரா கியதைய நீகலுழி வானென் னுளங்குழைந்தே.

இ - ள். நெருங்கிய நானாகுள் போர்க்களத்தி லொலிக்குங் கெடும்பு போலொலிக்கும் வயலையுடைய தஞ்சைவாணன் தென்மாறைநாட்டில் என்னுயிர்போன்ற தையலே! நீ யுளங்குழைந்து கலுழக காரணமென்னை? நுண்மணலார்த்த திணாவந்து உன் வண்டலம் பாவையழித்தனவோ? ஒஞ் காலுஞ் சினவாத அன்னை சினந்தனளோ? யானடியுக்கூறுவாயாக. எ-து.

* அகப்பொருள்விளக்கம், வராலியல் சூ. ௫.

§ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ௩௩௪.

அயிர் - நுண்மணல் வண்டலம்பாவை - மண்ணாற்செய்த பர்வை,
செயிர்த்தல் - சினத்தல். உயிர்-போர்க்களத்திலொலிகளும் கொம்பு. நரலு
தல் - ஒழித்தல். கலுழதல் - அழுதல். என-யாதுகாரணம்? இதனுட் கூறு
வாயாக என்பது சொல்லெச்சுமாக நின்றது. (உஅஅ)

தலைமகள்கலுழ்தற்காரணங்கூதல்.

(இது வெளிப்படை)

தாரணி கொண்ட விருதோ ளொருவர் தனித்துழியென்
வாரணி கொங்கை மணந்துசென ருதா தஞ்சை வாண்னென்ற
தேரணி வென்ற செழும்புகா வேலவிழித் தேளினைஞ்சூழ்
காரணி மென்குழ லாயது வேகலுழ் காரணமே.

இ - ள். தாரா யழகாகக்கொண்ட இருதோளை யுடைய ஒருவர்
தனித்தவிடத்து என்வாரணிநத கொங்கையைக்கூடிச் சென்றார். தஞ்சை
வாணன் ஒன்றொது தோளிறையைவென்ற செழுமையாகிய இரத்தக்கறை
நிறத்தையுடைய வேல்போன்ற விழியையும், வண்டினஞ்சூழ்ந்த மேகத்தி
னழகைக்கொண்ட மெல்லிய குழலையுமுடையாய்! யான்அழுது காரணமது.

தார் - மாலை வார - கசக. தேரணி - தேர்ரினா. புகா - உதிரக்கறை.
கார் - மேகம் அணி - அழகு. (உஅக)

தலைவன் நெய்வங்காட்டித் தெளிப்பாந் தெளிந்தமை யெய்தக்கூறல்.

தலைவன் * * * யெய்தக்கூறல் எ - து தலைவன் தெய்வத்தைக்
காட்டிக் கரியென்று சூளுறவு சொல்ல மெய்யென்று தெளிந்தது அதனைப்
பாங்கிக்குப் பொருந்தக்கூறல்.

துதித்தே னணங்கொடு சூளுமுற் றேனென்ற சொல்லெமையார
மதித்தே னயர்ந்து மதியிலி யேன்றஞ்சை வாணன்வையை
நதித்தே னினம்புணர் மாதர்கண் போல நகைக்குறெய்தல்
பொதித்தே னுகர்ந்தக லுங்கழிக் கானிற் புலம்பர்வந்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வையைநதியிலே குலாவப்பட்ட வண்
டினம்மடவாகணபோல் ஒளிவிடும் நெய்தற் பூவினிடத்துப் பொதிந்த
தேனை நுகர்ந்து பிரிந்துபோயு கழிக்ககாச சோலையுடைய புலம்பர்வந்து
துதித்துத் தெய்வத்துடனே சூளையுமுற்றேனென்று அவர் சொன்ன
மெய்யாய் மதியிலியாகிய யான்மறந்து மதித்தேன். எ-று.

சூள் - ஆணைகூறல். அயர்ந்து - மறந்து. தேனினை - வண்டினம். நகை - ஒளி. பொதிதல் - நிறைதல். வண்டினம் தலைவனாகவும், நெய்தற் பூ தானாகவும், தேன் தன்னிடத் தின்புமாகவும், அவ்வண்டு தேனுக்கர்ந்து நீங்கியதுபோலத் தலைவன் தன்னிடத்து இன்பநுகர்ந்து பிரிந்து போயினா னென்னும் உள்ளுறையுபவம்கொள்ளக்கிடந்தது. இவ்வாறே தெய்வத்தொடு சூள் முற்றினேனென்று சொல்லியது எக்கிளவிப் பொருளெனின், வன்புளையில் 'பிரியேன்' என்னும் கிளவியிலென்றுணாக, ஆணைகூறல் அக் கிளவிச் செய்யுளில்லையாலெனின் 'பிரியேன்' எனறது வேறேர கிளவியினு மில்லையால் அதுவே பொருளென்றுணர்க. (உக௦)

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல்.

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல் எ-து. இறைவிதலைவன் நீங்கின மைகூறல்.

வரியோல வண்டலை தண்டலைசூழ் தஞ்சை வாணன்வண்மைக் குரியோ னுயாவையை யொன்றிறை வாயுர வோரதெளித்தும் கரியோர் பிறிலலை யென்றகன் றுரினிக் காரிகையாய் பெரியோர் மொழிபிற ழாரொன்று தேறுதல பேதைமையே.

இ - ள். காரிகையாய்! பண்ணையொலிக்கப்பட்ட வண்டுகள் செல வும்வரவுமாய் அலையப்பட்டசோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனாகியகொடைக் குரியோனுடைய உயர்ந்த வையையாற்றின் ஒள்ளிய துறையிடத்தில் உரவோர் தெய்வமுனஞ்சத் தெளியச்செய்தும் கரியோர் பிற்தொருவ ருமில்லை யென்று நமமைப்பிரிந்து போயினா, ஆதலால், இனிப் பெரி யோர்சொல்லிய சொல் தப்பாரொன்று தெளிவது பேதைமை எ று.

வரி - பண். ஓலம் - ஆரவாரிதல். தண்டலை-சோலை. உரவோர்-அறி வோர். தெளித்தல்-தெய்வத்தின் முன்னாகத் தெளியச்செய்தல். உம்மை - கிறப்பு. கரியோர் - சான்று கூறுவோர் பிறழ்தல் - மாறுதலெல். பெரி யோர்மொழி பிறழாரொன்று தேறுதல பேதைமையென்பது "இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத் தில் தெளிந்ததைத்தல் ஆங்கு 'நெஞ்சளித்தல்' என்பதனால் 'அன்றளிக் துறைத்தல்' என்னும் மெய்ப்பாடு கூறியவாறுணாக. (உகக)

பாங்கியியற்பழித்தல்.

பாங்கி யியற்பழித்தல் எ - து. தலைமகன் இயலைப் பாங்கி பழித்துக்கூறல்.

மழுவே துறந்து மறந்தவர் போற்றஞ்சை வாணன் வென்றி முழுவேய முகரீர் முழங்கிருங் கானன் முழுதுலகும் தொழுவே தருந்தெய்வ நோக்கிச்செல் லேனென்று சொல்லியுரீ அழுவே துறந்தன ரானல்லர் நலவரங் வாடவரே.

† தொல். பொருள். உய்ப். சூ. உஉ.

இ - ள். தஞ்சைவாணனது வேற்றி முரசொலிக்கொப்பாகக் கடல் முழங்கப்பட்ட பெரிய கழிக்கைச் சோலையிடத்து உலகமுழுதும் தொழத் தக்க தெய்வத்தை நோக்கிப் பிரியேனென்று சொல்லியும் 'இளமைப்பரு வத்தே துறந்து மறந்தவர்போல நீ அழத்தக்கதாகத் துறந்து போயினரா தலால் அவ்வாடிவர் நல்லர் நல்லர். எ - று.

மழவு - இளமை. முழவு - முரசு. ஏய - ஒப்பாக. முநீர் - கடல். இருமை-பெருமை. கானல் - சோலை 'உலகமுழுதும்' என இயைபும், நல் லா - நல்லர். தீயார் - தீயர் என இகழ்ச்சிக் குறிப்பினகண் வந்த அநீக்து மொழி. 'அவ்வாடவா நல்லா நல்லா' என இயையும். (உகஉ)

தலைமகளியற்படமொழிதல்.

தலைமகளியற்படமொழிதல் எ-து. அங்ஙனங்கூறக்கேட்ட தலைமகட் சொற்பொருள் ஓரியல்புபட மொழிதல்.

மாகப் புயன்மணணில வந்தன வாணன்றென் மாறாமுநீர் நாகப புகாச்செய்ய புள்ளிபைங்கான் ஞெண்டு நாகிளந்தன பூகக் குளிரிமிழ் பேடையொ டாமு புலம்பரின்றர் ஆகக் கருதினல லாயினி யாரினி யாருளரே.

இ - ள். நல்லாப்¹ வானத்திடத்திலிருக்கும் மேகம் மண்ணிடத்தில் வந்தது போன்ற வாணன தென்மாறை நாட்டுக் கடலிடத்துப்புன்னைமரத் தழிலிலிருக்கும் புகராகிய சிவந்தநிறப் புள்ளியையும் பசியகாலையுமுடைய ஆண ஞெண்டு நாகுப்பருவதையுடைய வளமையையும் தட்பதையு முடையகுளிராத கமுகினிழலில் பெடைஞெண்டைப் பிரியாமற்கூடும்புலம் பரைப பொல்லாராகக் கருதினமக்கு இனியராயுள்ளார் இனியாரா? எ-று.

அவரே நமக்கு இனியராய்வந்துகூடுவாராதலால் அவரை இயற்பழித் துக் கூறத்தக்கதென்றவா றுயிற்று.

மாகம்- ஆகாயம்.-புயல்-மேகம். நாகம் புன்னை. நாகு-இளங்கன்றுப் பருவநீ விக் கருக்கொள்ளுங்காலம். என்னை, பசு எருமைமுதலிவவற்றில் கருக்கொள்ளும் பருவத்திற் நாகு என்னும் பெயருலக வழக்கினுங் கூடுகொளக. புலம்பன-நெய்தற்றலைவன். பூகம்-கமுகு. பெடை-பெடை ஞெண்டு இன்றர்-பொல்லா. இனியார் - நல்லார்.

புன்னைமர நிழலிலிருக்கும் ஆணஞெண்டு பூகமர நிழலிலிருக்கும் பெடையொடு கூடும். புலம்பர் என்பதனால் தலைவன் தலைவியை வந்து கூடுகொ ளுள்ளுறையுமங்கொள்ளக் கிடந்த தெனின், அங்ஙனங் கூட்டய பெருவாயப் பிரிந்துவருநதுகின்று ளாதலால் உள்நுறையும

மாகாது இறைச்சி பிறக்கும் பொருளாயிற்றெனக் கொள்க. இறைச்சியிற் பொருளாவது *“இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே.” “இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமாறுளவே-திறத்தியன்மருங்கிற் றெரியுமோர்க்கே.” என்ற ராகலின் இறைச்சியென்று-இறைச்சியிற் பொருளென்றுங் கூறிய சூத் திரங்கட்கு நச்சினூர்க்கினியார் செய்த வுராயிற் கண்டுகோள்க. (உ௬௩)

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்வமென்றல்.

தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவ மென்றல் எ - து. தெய்வத்தின் பிரியேனென்றானைகூறிப் பிரிந்துபோனாரால் தெய்வங் கொடுதெய்வமாத லால் சீராதபடி அவர் எங்கட்குக் குற்றஞ்செய்தாரல்லர், நீ பொறுத்துக் கொள்ளென்று வேண்டிக் கோடற்கு இருவேழமும் வோதுவே மென்று தலைவி பாங்கியுடன் கூறியது.

மாதங்க நல்குங்கை வானன்றென் மாறையை பைத்துறைவர்
ஏதம் பயந்தில ரெங்கட்கு நீயெம மிகத்ததலை
கோதம் படாநி கொடுத்தெய்வ மேயென்று கூர்பலிதூய்ப்
பாதம் பரவநல லாயிரு வேழம படாகுவமே.

இ - ள். புலவோர்க்குப் பெருமையையுடைய தங்கங்களைக்கொடுக் குங் கையையுடைய வானன் தென்மாறைநாட்டு வையையததுறைவர் எங் கட்குக் குற்றத்தைத் தந்தாரல்லா, எம்மைப் பிரித்தானாலே கொடுதெய்வ மே! நீ குற்றப்படாவுதென்று மிகுந்த பலிகளைத் தூவிப் பாதத்தைத் துதிக்க இருவேழுஞ்செல்வோம். எ - று.

நல்கும் - கொடுக்கும். ஏதம் - குற்றம். பயந்திலர் - கொடுத்திலர்.
குத்ததல - இரிதல. கோது - குற்றம். அம் - அசைநிலை. படர்தல் - செ லுத்தல். (உ௬௪)

இவ்வயிற்செறித்தமைசெப்பல்.

இவ்வயிற் செறித்தமை செப்பல் எ - து. தலைவின் மெய்வேறுபா ட்டாலும் உள்ளிலுள்ளார் அலா தூற்றலாலும் நற்றாய் உளத்திலவெறுப்பாகி மனையிடத்தில் எனனைக் காவல் செய்தாளென்று பாங்கிக்குக் கூறல்.

தன்போலு லுலகம் புரக்கின்ற வானன் றமிழ்த்தஞ்சைபூர்
மன்போ லெவர்க்கும் வழங்கி யுணராதவர் வைத்திழக்கும்
பொன்போ லிறுகப் பொதினது கொண்டாளன்னை பூவையின்மேல்
வன்போ தியமட வாரலர் தூற்றிய லுதுகண்டே.

* தொல். பொருள். பொருளியல், கு. ஈரு, ஈசு.

இ - ள். பூவைபோல்வாய்! தன்னுயிர்போல உலகத்திலுள்ள வுயிரையெல்லாம் காக்கின்ற வாணனாகிய தமிழ்த்தஞ்சையார்வேந்தைப்போல யாவார்க்கும் வழங்கியுண்ணாதவர் வைத்திழக்கப்பட்ட பொன்னைப்போல என்னை அன்னை என்மேற் பொல்லாங்கு கூறப்பட்ட நமக்கு அயலாராகிய மடவார் அலர் தூற்றிய முறைமையைக் கண்டு இறுக முடிந்துகொள்ளுதல் போலுஞ் செறிப்புச் செய்தாள். எ - று.

புரத்தல் = காத்தல். பொதிதல் - முடிதல். வன்பு - பொல்லாங்கு. 'உண்ணாதவா வைத்திழக்கும் பொன்போல்' எனவே, அன்னையுந்தன்னை யிழப்பவளாதலால் 'அலாபோல் பொதிந்துகொண்டாள்' என உள்ளுறையுமங்கொள்க. (உகடு)

செவிலி கணையிருள் அவன்வாக் கண்டமைகூறல்.

செவிலிகணையிருள் அவன்வரக் கண்டமைகூறல் எ-து. செவிலி செறிந்த இருட்குறி யிடததுத தலைவன் வரக்கண்டாளெனத் தலைவி பாங்கிக் குணாத்தல்.

வெங்கார் முகவெம்புருவ மின்னேயன்னை மேலொருநாள்
எங்கா தலரிரு ளெய்தலகண் டாளரித வேழுலகும்
மங்காமல வந்தருள் வாணனறென் மாறைவனா டானமஞ்சச்
சங்காழி கொணடெறி யுங்கண்டல வேலியந் தண்ணிறைக்கே.

இ - ள். வெவ்விய விற்போன்ற வெய்ய புருவத்தையுடைய மின்னே! இதை ஏழுலகுவ கெடாமல்வந்து காக்கப்பட்ட வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வண்டான மஞ்சக் கடலானது சங்கைக்கொணடெறியும் தாழைவேலி செய்தாற்போன்றிருக்கின்ற தண்ணியதுறையின்கண் எம் முடையகாதலா இருட்குறி வருதலை முன்னம் ஒருநாள் அன்னைகண்டாள். எ - று.

கார்முகம் - வில். மங்காமல் - கெடாமல். வண்டானம்-நாரா. 'ஆழிசங்கு' எனஇயையும். கண்டல் - தாழை. சங்குகொண்டெறிதல் - திரைவிசையால் சங்கினை யுந்துதல். (உகசு)

.. இவற்றுள் கலுழ்தற் காரணங் கூற லொன்றுமொழித்து ஏனைய வெல்லாம் பாங்கி வினுவாதொழியவும் தலைவி அறத்தொடுநிற்கு நிலை தனக்குரியவாமாறு அறிந்துகொள்க.

சேவில்தலைமகள்வேற்றுமைகண்டுபாங்கியைவினாது

(இது வெளிப்படல்.)

பொன்னுற்ற கொங்கையு முத்துற்ற கண்ணுமிப் போதுகண்டேன்
பன்னுற்ற சொல்லுமின் பாலுங்கொள் ளாள்பதி னாலுலகும்
மன்னுற்ற வண்புகழ் வாணன்றென் மாதையென் மானையாட்
கென்னுற்ற தென்றறி யேன்புனங் காவ விருந்தபின்னே.

இ - ள். பொன்போன்ற பசுலைநிறம்பொருந்திய கொங்கையும் முத்
துப்போலநீருற்றகண்ணும் இப்போது கண்டேன்; அதுவன்றிடும் யாண்டுசா
ல்லுஞ்சொல்லும் இனிய பாலையுமுட்கொள்ளாள், ஆதலின், பதினாலுலகும்
மன்னுற்றவளவுவிய புகழையுடைய வாணன் தென்மாநாட்டில் புனங்கா
வலிருந்தபின் என்மான்போன்றவட்கு யாதுற்ற தென்றுயானறியேன்.

‘பதினாலுலகும்’ என்புழி உம்மை முற்றும்மை. ‘புனங்காவலிகந்த
பின்னே’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உகஉ)

பாங்கிவெறிவிலக்கல்.

பாங்கி வெறிவிலக்கல் எ - து. செவிலி வெறியாட்டாளனை யழை
த்து மகட்கு நோயுற்றவாறும், அது தீருமாறும் சொல்லவேண்டுமென்று
கேட்புழி; தெய்வமவந்தாடுமபோது பாங்கி அத்தெய்வத்தை ஆடவேண்டா
மென்று விலக்குதல். வெறியாட்டாளன் ஆடு பல்கொடுத்தால் தீருமென்
புழி அவ்வாட்டைக் கொல்லாமல் விலக்கலெனினும் அமையும்.

அறியா மையினொன்று கேட்கலுற்றேனும்மை யாவதொன்றும்
குறியா மறியுயிர் கொள்ளவென்றோருரு திப்பலிகூர்
வெறியா விவாளுயிர் மீட்கவென்றோவென்றி வேல்வலத்தீர்
சிறியார் மனையில்வந் தீர்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினின்றே.

இ - ள். வெற்றிவேலை வலத்திலுடையவரோ! நும்மையாம் அறியாமை
யினால் ஒன்று கேட்கலுற்றேன் ஆவதொன்றுங் குறியாது மறியுயிரைக்
கொள்ள வென்றோ அந்த வீரதப்பலி தரும் மிகுந்த வெறியினாலே இவள்
உயிரை மீட்கவென்றோ தஞ்சைவாணன் சிலம்பினின்றுஞ் சிறியார்மனையில்
வந்தீர்! திருக்கோயிற் கெழுந்தருள்வீர். எ - று.

மறி - ஆடு. ‘திருக்கோயிர்கெழுந்தருள்வீர்’ என்றது அவாய்க்கையான்
வந்தது. (உகஅ)

வேறிவிலக்கியவதனும் சேவிலி பாங்கியைவினாதல்.

(இதுவெளிப்படட.)

‘மண்குன்ற வந்த கலியினை மாற்றிய வாணன்றஞ்சை
நண்குன்ற முங்கையர் முன்னர்மின் னேயுமை யாண்மகனைப்
பண்குன்ற வென்றசொல வள்ளிதன் கோணைபபைத் தாரயிலால்
வெண்குன் றெறிந்தசெவ் வேளையிவ் வாறென் விளம்பியதே.

இ - ள். உலகங் குன்றவந்த கலியுகத்தைமாற்றிய வாணன் தஞ்
சைய தொள்ளிய குன்றிடத்து மின்னே! உமையான் மகனைப் பண்குறைய
வென்ற சொல்லையுடைய வள்ளிக்கு நாயகனைப் பசியமாலேகுடிய வேலினு
லே வெண்குன்றமாகிய குருகுபெயாக்குன்றத்தையெறிந்து செவ்வேளை
மங்கையாமுனனர் இவ்வாறு நீவிளம்பியதென்? எ - று.

அயில் - வேல். வெண்குன்று - கிரவுஞ்சகிரீ. ‘குன்ற மின்னே’ என
வும், ‘செவ்வேளை மங்கையர்முன்னே’ எனவும் ‘விளம்பியதென்னே’ எனவு
மியையும். (௨௬௯)

தோழிபூத்தருபுணர்ச்சியால்அறத்தோடுநிற்றல்.

தோழிபூத்தரு புணர்ச்சியா லறத்தொடுநிற்றல் எ - று. பூவைக்கொடு
த்ததனும் புணர்ந்த களவை வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

போருறை தீக்கணை போலுநின் கணகண்டு போதவஞ்சி
நீருறை நீலமு நீயுந்நா பாகென்று நினைமகட்கோ
தாருறை தோளவர் தந்தனர் வாணன றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
காருறை சோலையில் யாமவினை யாடிய காலையிலே.

இ - ள். அன்னாய்! போருறைந்த தீயகணையை யொக்கும் நினது
கண்ணைக்கண்டு மிகவுமஞ்சி நீரிலேயொழித்துறைந்தநீலமும் நீயும் உறவாக
வென்று நினது மகட்கு ஒரு தாருறைந்ததோனையுடையவா வாணன்தமிழ்த்
தஞ்சையைச் சூழ்ந்து புயலுறைந்த சோலையிடத்து யாம வினையாடியகால
த்தில் நீலப்பூவைதந்தனர். எ - று.

ஊன்பு - உறவு. தார் - மலை. கா - புயல். (௩௦௦)

புனருபுணர்ச்சியால்அறத்தோடுநிற்றல்.

புனறுபுணர்ச்சியா லறத்தொடுநிற்றல் எ - று. புனலாற் கூடும் புண
ர்ச்சியை வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

ஒழிதோற் றியசொல்ல லுன்மக னோதிக் குடைந்தகொண்டீல்
பொழிதோற் றிரனாந்தி வந்தசெந் நீருந்திப் பொற்பினுக்கோர்
சுழிதோற் றிமும்பகை தீர்க்கின்ற போதொரு தோன்றலுமவ்
வழிதோற் றி வந்தெடுத்தான் றஞ்சை வாணன்றென் வையையிலே.

இ - ள். அன்னையே! நின்மகள் ஓதிக்கொப்பநில்லா துடைந்த மேகம்
தோற்ற பகைதீர்த்ததற்காய்ப் பொழியப்பட்ட யானைத்திரளைத் தள்ளிக்
கொண்டு வந்த சிவந்த நீர்வெள்ளந் தஞ்சைவாணன் தென்வைகையிடத்
துப் பெருக நின்மகளும் நதிக்குத்தோற்றுப்போன பகையைத் தீர்த்தற்கு
யாம் நீராடியகாலத்தில் சுழிவந்து நின்மகளை வாங்கிக்கொண்டு போம்
போதில் அவ்வழியிலே வருவான் ஒருவேந்தன் வந்துஎடுத்தான், ஆதலால்
நின்கருத்தில் தோன்றியதனைச் சொல்லுத லொழிவாயாக எ - று.

எனவே, - புணர்ச்சியுண்மை குறிப்பினாற் றோன்றியவாறாயிற்று. ஓதி-
கூந்தல். கொண்டல் - மேகம். தோல் - யானை. உந்தி-தள்ளி. உந்தி-கொப்
பூழ். தோன்றல்-வேந்தன். (௩௦௧)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல் எ - து. களிறுதரு புணர்ச்
யாற் களவை வெளிப்படுத்தல்.

மண்ணலை யாமல் வளாக்கின்ற வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
அண்ணலை யாயிழை பாகனென் றஞ்சின மஞ்சனந்தோய்
கண்ணலை நீரிடப் பாகமு மேல்வந்த கைக்களிற்றின்
புண்ணலை நீர்வலப் பாகமும் தோயப் பொருதலன்றே.

இ - ள். அன்னையே! இப்புவினைய அலையாமல் வளர்க்கின்றவாணன்
தென்மாறை வெற்பில் யாம் சோலையில் விளையாடுகையில்லா யானைபாய
வரும்போது நின்மகள் அலறிக்கூவ, அப்போது அவ்வழியில் வருகின்றோனொ
ருவேந்தன் வினாந்துவந்து அஞ்சலை யென்று நின்மகளை இடப்பக்கத்தி
லணைத்துக்கொண்டு வலதுகையில் மேல்வாங்கி மேல்வந்தகையொடுங்
கூடிய யானைமுகத்தி லழுத்திப்பொருதவன்று ஆணைப்புண்ணில் அலைபோல்
வருங்குருதிகீர்வலப்பாகமெல்லாம் நனைத்தலால்வலப்பால்சிவந்தும், அவன்
அழுதபோது களாந்து கண்ணாகிய கடலில் வருநீர் இடப் பாகங் கறுத்தும்,
ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மொன்றாயத் தோன்றிய வதனால் அவ்வேந்தனை
ஆயிழைபாகனென்ன யாம் அஞ்சினம். எ - று.

எனவே, - குறிப்பால் புணர்ச்சி யுண்மை யறிவித்தவாறு காண்க. அண்
னல் - வேந்தன். ஆயிழைபாகன் - சிவன். அஞ்சனம் - மை. அலை-கடல்

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றயி செவிலியைவினாத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தண்டார் தழுவிய வேலண்ணல் வாணன்றென் தஞ்சைவெற்பில்
வண்டார் குழலிதன் வண்ணமும் கண்ணும் வடிவுமுன்னாள்
கண்டா ரறியும் படியன வேயலல காரணமொன்
றுண்டா லுயிரனை யாயயி ராமலுனா யெனக்கே.

இ - ள். உயிரினையாய் தண்ணியமாலையணிந்தவேலுடைய வாணனது
அழகிய தஞ்சை வெற்றிடசது வண்டாரந்த குழலையுடையானது நிறமும்
கண்ணும் வடிவுமும் எ னுள் கண்டாக்குஇப்போதுவேறுபட்டிருத்தலால்
அறிபுந்தன்மையெனவேயலல, இவ்வடிவு வேறுபடுதற்குக் காரணம்
ஒன்றுண்டாதலால் இக்காரணத்தை ஐயுறாமல் எனக்குரைப்பாய் எ-று.

ஐயுறுதல் - சொல்லத்தகாதென்று மறைத்தல், தண்டார் - மாலை.
தழுவிய-அணிந்த. தென் - அழகு. வண்ணம் - நிறம். அயிர்த்தல் - அயாப்
புறுதல். (கூ0௩)

செவிலிநற்றயிக்கு முன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநின்றல்.

செவிலிநற்றயிக்கு * * * அறத்தொடுநின்றல் எ - து. முன்னி
லைப் புறமொழியாலுணர்த்தாது முன்னிலை மொழியினாலே களவை
வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

மலைவந்த தோவெனும் வாரண வாணன்றென் மாறையதிச்
சிலைவந்த தோவெனு நன்னுத லாயொரு செலவரிங்கோர்
கலைவந்த தோவென வந்துவி னாவிநங் காரிகைக்கு
முலைவந்த தோவிலலை யோவென்னு நாளின் முயங்கினரே.

இ - ள். மலைவந்ததோவென்று ஒப்புக்கூறும் வாரணததையுடைய
வாணன்றென்மாறையாட்டில் மதிவந்ததோ! சிலைவந்ததோ! என்று ஐயந்
தரு நல்ல நுதலையுடையாய்! புனங்காசுநாளில் ஒருதலைவாவந்து இங்கோர்
கலைவந்ததோவென்று வினாவி, நமமுடைய பெண்ணுக்கு முலைவந்ததோ
இல்லையோவென்னும் பெதும்பைப் பருவத்து முயங்கினர். எ - று.

வாரணம்-யானை, 'வந்ததோ' என்பதனைமதிக்குங் கூட்டுக. மதீரண்டு
பிறை. முயங்கல் - புணர்தல். 'செல்வாவந்து' என இயையும். ஓகாரம்
அனைத்தும் ஐயம்.

'தலைவி பாங்கிக்குமுன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநின்றலும்' செவி
லிநற்றயிக்குமுன்னிலைமொழியா லறத்தொடுநின்றலும்' ஆகியஇரண்டும் 'பூத்
தருபுணாச்சு' முதல் மூன்றாம் முன்னிலைமொழி; வெறிவிலக்கல் ஒன்றும்
முன்னிலைப் புறமொழி. (கூ0௪)

அறத்தொடுநின்றல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

அஃதாவது, தலைவன் தன்னுர்க்குத் தலைவியை யுடன்கொண்டு போதல்.

† “போககேகற்பொடு புணர்ந்தகௌவை
மீட்சியென் றாங்கு விளம்பியமூன்றும்
வெளிப்படைகுகிளவியின் வழிப்படுதொகையே.”— என்னுஞ்
குத்திரத்தால் உடன்போக்கு மூவகைப்படும்.

† “போக்கறிவுறுத்தல் போக்குடன்படாமை
போக்குடனபடுதல் போக்குடன்படுதல்
போக்கல்விலகல் புகழ்திறெற்றலென்
றியாப்பமையுடன்போக் கிருநான்குவகைத்தே.”— என்னுஞ்
குத்திரவிதியால் உடன்போக்கு எட்டுவகைப்படும்.

பாங்கி தலைவர்து உடன்போக்குணர்த்தல்.

பாங்கி தலைவர்து உடன்போக்குணர்த்தல் எ - து. காப்புரை மிகலால்
உன்னுர்க்குடன்கொண்டுபோதியெனப் பாங்கி தலைவர்துரைத்தல்.

மைநீர் ரெடுங்கண் மடந்தை யுடன்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
சொநீர் விழவணி நின்னகர்க் கேகொண்டு சேர்ந்தருண்மற்
றிரீமை யலலதொ ராறுமின் றுலிங்கெம் மையென்றால்
முநீர் நுலகுங்கொள் ளாவிலை யாக முலையினுக்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பா! இவ்விடத்தெம்மையர் கருத்துச்
சொல்லின் முயற்சி யுக்கு விலையாக முநீராகும் இவ்வுலகதையுங்கொள்
ளார்கள். ஆதலால், குய்துமரீராமும் வசந்தத்திருவிழா வலங்காரத்தை
யுடைய நின்னகர்க்கு மையெழுதிய நீர்மையையுடைய ரெடியகண்ணை
யுடைய மடந்தையையுடன்கொண்டு சேர்ந்தருள்வாய். இம்முறையல்லாது
நீ வரைவதற்கு வேறொரு வழியில்லை. எ - து.

‘வெற்பா இங்கெம்மையர்’ எனவும், ‘முலையினுக்கு விலையாக முநீர்
லகங்கொள்ளார்’ எனவும், ‘நின்னகர்க்குமைநீர்ரெடுங்கண்’ எனவும், ‘உடன்
கொண்டு’ எனவும் இயையும். மற்று - வினைமாற்று. சொநீர் - குஞ்சுமரீர்.
ஆறு - வழி. (கூடு)

† அகப்பொருள் விளக்கம், வராவியல், கு. ௧௦, ௧௧.

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாரோ முலைவிலை யென்பர் நின்கேளி ரொன் பங்கிலைவாழ்
உளரோ வணிபதன் றெண்டொடி யாப்விதை யுண்கண்களோ
தாரோ வளரும புயன்றஞ்சை வாணன் றரியலர்போல
யாரோ தலிரட்டப் பாரருங் கானமிவ னுடனே.

'இ - ள். ஒள்ளியவனையினையுடையாய்! நின் சுற்றத்தார் பாரா முலை
விலையென்று சொல்வாரோ? உடன்கொண்டுபோதற்கு என் சுற்றத்தார்
வாழுகின்ற ஊரணிததன்று. அன்றியும், போகாமென்னில் கரியமாதின்
மையுண்டகண்களோ தாரோவளரும் புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணனுக்
குத் தரியலர்போல அரியகாட்டில் இவனுடன் தனியாய் நடப்பவராயா?

எனவே, - தரியலர்செல்லுங் கானத்தில் ஏனோர்சேறல் அரிதென்று
கூறியவாறாயிற்று. பாரோஎன்புழி ஓகாரம் என்பி என்பதனோடு கூட்டுக.
அவ்வோகாரம்-வினா. உளா-யா எனபுழி, ஓகாரம் இரண்டும் அநாதநிலை.
கண்களோ, தாரோ என்புழி ஓகாரமிரண்டும் எண்ணின் கண்கள்வந்தன. ()

அவளுடன்படுத்தல்.

அவளுடன்படுத்தல்' எ - து. பாங்கிதலைவனை யுடன்படுத்தல்.

சுருளேய் குழலுஞ் சுணங்கேய் முலையுஞ் சுமந்துகற்புப்
பொருளே யெனச்சுரம் போதுமப் போது புகழ்வெயிலான்
மருளேய் கலியிருண் மாற்றிய வாணன்றென் மாறையினின்
அருளே யொழியவுண் டோகிழ லாவ தனங்கினுக்கே.

இ - ள். சுருள்பொருந்திய குழற்பாரமுஞ் சுணங்கியைந்தமுலைப்பா
ரமுஞ் சுமந்து பொருளாவது கற்பேயெனத்தெளிந்து சுரத்திற்செல்லும்
போது தன்புகழருளாகிய வெயிலினாலே மயசுகம்பொருந்திய கலியாகிய
இருளைமாற்றிய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற அணங்கினுக்கு
கிழலாவது நின்னருளையே நிழலென்றுகொள்ளுவதல்லாது வேறொன்றை
நிழலென்று கொள்ளப்படாது. எ - று. *

சுருள் - கடைகுழற்சி, சுணங்கு - மாமைகிறம். உய்மை - எண்.
பொருளே என்புழி ஏகாரத்தைக் கற்பொடுகூட்டித் தேற்றப்பொருண்மை
புணர்க்க மருள் - மயக்கம். மருளே என்புழி ஏகாரம் சுற்றசை. (100௭)

தலைவன் போக்குடன்படுதல்.

(இது வெளிப்படல்.)

நஞ்சோ வழலோ வெணஞ்சுர மோசெல்ல நாடியவென்
னெஞ்சோ கொடியது நேரிழையாய்கிழன் பாமதீயோ
பஞ்சோ தவழ்மதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் வரையிலவம்
பஞ்சோ வணிச்சச் கொலோவெனுஞ் சேறடிப் பைந்தொழக்கே.

இ - ள். நேரிழையாய்! ஸ்னிபையுடைய மதியுருகிலுந் சமழப்பட்ட
மதில் சூழ்த தஞ்சைவாணன் வரையிலுள்ள இலவம்பஞ்சோ அல்லது
அணிச்சம்பூவோ வென்று சொல்லப்பட்டசிறிப அடியையும் பசியகொடி
பையுமுடையாட்கு நஞ்சோ அழலோவென்று சொல்லப்பட்ட காட்டிற்
செல்லக்கருகிய என்னெஞ்சோ மிகக்கொடியது. எ - று.

பைந்தொடி - அணிமாழித்தொகை. அழல் - நெருப்பு. நீழல் - ஒளி.
அங்கீகம் - ஆகுபெயர்.

நஞ்சோ, அழலோ என்புழி ஓகாரமும், பஞ்சோ என்புழி ஓகாரமும்
அணிச்சங்கொலோ என்புழி ஓகாரமும், ஐயம். சுரமோ என்புழி ஓகார
மும், கொலோ என்புழி ஓகாரமும் உசைநிலை. நெஞ்சோ எனபுழி ஓகாரம்
சிறப்பு. மதியோ, மஞ்சோ எனபுழி ஓகாரமும் எண்ணிக்கணவந்தன. ()

தலைவிக்குடன்போக்குணர்ந்தல்.

தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல் எ - று. தலைவனுடன்பெருதலைப்பாங்கி
தலைவிக்குணர்த்தல்.

பாலன்ன பாயற் பகையெ ன்னுஞ் சேறடி படடுருங்கும்
வேலன்ன கூர்ங்கள் மீறாருங்கொ லெனறனா மோதிரிக்கு
மாலன்ன வானவறென மாறறன் னுட்டு வபலுகளுஞ்
சேலன்ன நீள்விழி யாப்தெரி யாதனபா சிந்தனையே.

. இ - ள். மோதிரிக்குமாலமோன்றவாணனது தென்மாறை நாடுகூழ்
ந்தவயலிற்றிழப்பட்ட சேலையொத்த நீண்ட விழியினையுடையாய்! மல்லி
கைப்பூவால் நிறைத்தலால் ஆப்பாலையொத்த படுக்கையைப் பகையென்று
சொல்லப்பட்ட சேறடியாயின் அகப்படடுருவப்பட்ட வேல்போன்ற கூரிய
கல்விழிக்குமோ வென்றதனால் அன்பா நினைத்த சிந்தனையாதோ தெரிய
யாது. எ - று.

‘மல்லிகைப்பூ வானினாத்தல்’ என்பது அவியுநிலையான்வந்தது. பா
லன்னபாயல் - வண்ணவுவமம். டாயல் - படுக்கை. உகளுதல் - புரளுதல்.
போல் - ஐயம்.

(1000)

தலைவ் நாணழிவ் ரங்கல்.

தலைவிநாணழிவிரங்கல் எ - து. உடன்போக்கில்நாணழியுமென்ற தற்குத் தலைவி யிரங்குகூறல்.

மறவாகை வேலங்கை வாணனை மாறையா மன்னனைத்தம்
உறவாக வெண்ணி யுறாதவா போ லுமி ரோர்ப்பெனறும்
துறவாத நாணத் துறப்பது வேண்டலிற் றெ டு ருக்கில
பிறவா தொழிகைகள் நேயொரு காலமும் பெண்பிறப்பே.

இ - ளீ. வீரத்தால் வெற்றிகொண்ட வேலை யகநகைமீறி பிடித்த வ ா
ணனை மாறையாடடாக்கரு மன்னவனைத் தாகருமவாக வெண்ணி யுறாத
பகைவாபோல உயிரகாததற பொருட்டு என்றுத் துறத்தறகுததகுசுயல்லாத
நாணத்ததைத் துறப்பது வேண்டிதறாகலான், பழையபகைய உலகில ஒருகா
லமும் பெண்பிறப்புப் பிறவாதொழித்ததுவிடலானது. எ - று.

மறம்-வீரம், வாகை-வெற்றி, ஆங்கை-அகங்கை * “அகமென்னினவிக்
குக்கைமுனவரினே - முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும் - வ ன ா
கிலைய்நேயாசிரியாகக்,” எனனு ருத்திரத்தானுணாக ஓம்பல்-காததல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி சழறல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறல் எ - து. கற்பினமேம்பாட்டைப் பாங்கி
தலைவிக்குக்கூறாற்றல்.

செந்நாண் மலரிற் திருவன்ன கோலத் தெரிவையாக்கு
மெய்நா னுயிரினு மிக்கதன றுட விர வாவரசர்
தந்நாண் முறைமை தவிர்த்தருள் வாணன் நமிழ்த்தஞ்சைநாட்
டந்நா ணமுமட வாய்க்குடி நோக்க வழிதன்றே.

இ - ளீ. மடப்பதையுடையாய்! சிவந்த முறுக்கவிழ் பருவத்தாய்
தாமமாமலரிருக்கின்ற திருவையொத்த அழகையுடைய தெரிவையாக்கு
மெய்யினகணிருக்கின்ற நாணையினுஞ்சிறந்ததென்றுசொல்லின், உறவு
சுல்வாத வேந்தர் தம்முடைய வாழ்நாள் முறைமை தவிர்த்தவர் கினையா
யுள்ளவரிடத்து அருளைத்தரும் வாணன தமிழத்தஞ்சைநாட்டில் நீ சொல்
லப்பட்ட இந்நாணமுங் கறபகைருதுமிடத்தில் அழகிதன்று. எ - று.

* தொல். எழுத். புள்ளியங்கியல், து. உர

தீருவென்று கூறினமையால் செந்நாண்மலர்-தாமரைமலர், கோலம்-அழகு, விடிவுதல்-கலத்தல். * “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானேநானினுஞ் செயிர்தீர் காட்சி கம்புச்சிறந்தன்று” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (ககச)

தலைவியொருப்பட்டெழுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

பலரே சுமந்த வுரைகளுந் தாயர்தம் பார்வைகளுள்
சிலரே சுமந்து திரியவல லாசெய்ய செண்பகநாண்
மலரே சுமந்த வபற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
அலரே சுமந்து சுமந்தித்த லூரின் றழுங்குகவே.

இ - ள். பாலேசிச்சொல்லும் அந்தவார்த்தைகளும் தாயார் சினந்து பார்ச்சின் கொடியபார்வைகளும் சுமந்து திரிய வல்லமையுடையார் சிலருளர், என்னால் முடியாது, சிவந்த சண்பக நாண்மலரைச்சுமந்த வயல் சூழ்த்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாப் பகைவர்போல வசைகூறுஞ் சொல்லையே சுமந்து சுமந்து இத்தவூரிலுள்ளார் நின்றிருங்கு. ஏ - று.

‘சுமந்து திரியவல்லார் சிலரே’யெனக்கூட்டுக. ‘என்னுன்முடியாது’ என்பது அவர் ரீதியானவந்தது ‘இத்தவூரின் றழுங்குகவே’ என்பது இடத்துகிழம்பொருளின் தொழில் இடத்துமேல் நின்றது. அழுங்குதல்-இரங்குதல்; கெடுதலென்று பொருள்கூறுவாருமுளா. இவள் கற்புடைய ளாதலால் கூறிய சொற்பிழையாளாதலால், அவ்வாறன் றிமிண்டு வந்து மணமுடித்தல்லது பொருளன்மையுணர்க. இரங்கல் பொய்க்குமோவெனில் இரு வருடன் போயினபின்னா அய்வூரிலுள்ளாரிரங்குதலின் பொய்யாதாயிற்று.

பாங்கி காத்தியல்புணாத்துழி தலைமகள் சொல்லல்.

(இது வெளிப்படை.)

செல்லிற் கொடியகளிற் றண்ணல் வாணன்றென் மாறைமன்னன்
வில்லிற் கொடியபு ருவமின் னேயென் விளம்புதிநீ
சொல்லிற் கொடியநம மன்னையைப் போல்பவர் சூழ்த்திருக்கும்
இல்லிற் கொடியகொல் லோசெல்லு நாட்டவ் விருஞ்சுரமே.

இ - ள். இடியினுங் கொடியதாகிய களிற்றுப் பெருமையை யுடைய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனது கையிற்பிடித்த வில்லினுங் கொடிய புருவத்தையுடைய யின்போன்றீவளே! யான் செல்லுகாட்டில் அப்பெரியசுரமானது சொல்லிலே கொடியளாகிய நம்மண்ணையைப்போல்வார் சூழ்த்திருக்கும் இல்லினுஞ் சூங் கொடியதோ? ஏ - று.

* தொல், பொருள். களவியல், சூ. ககந்.

‘சுரங்கோடியதென நீ விளம்புகி’ என்றியையும். சொல்லின் என்புழி
கிறப்புர்மை தொகுத்தல். செல்-இடி. அண்ணல்-பெருமை கொல்-அசை.
‘ஓகாமம்-எதிர்மறை. சுரம்-காடு. (ந.கந)

பாங்கிகையடைகோடுத்தல்.

பாங்கி கையடைகோடுத்தல்- எ - து பாங்கி தலைகளைத் தலைகற்கு
க்கையடைகோடுத்தல். கையடை-அடைக்கலம்.

* “பறந்திருந் துன்பர் பதைப்பப் படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரி யாடி தென் தில்லையன் னொழித் துச்சிவும்பா
அறந்திருந் தன்னரு ளுமபிறி தாயி னருமறையின்
திறத்திர தார்கலி யும்முற்றும் வற்றுவீச் சேணிவத்தே.”

[இது பிறசெய்யுட்கள்.]¹

† “வடமால் வணகினா சாயினும் வண்புயல் வாரிபுகும்
கடனா கியநெறி கைவிட நீ வகினுவ கந்தலைக்கும்

அடன்மகளிற்றன்ப நின்னையன் னொழிள்ளை யெண்ணெயென் னொ
உடனாய கேண்மை யொழிந்தறி யாரிவ வுலகத்திலே.”—இது
உணாகார எடுத்துக்கூறிய பிறசெய்யுட்கள். (நகச)

பாங்கிவைகிருந்நீடுத்தல்.

பாங்கிவைகிருந்நீடுத்தல் எ - து பாங்கிருனார்த்த இடையாமத்தில்
வீடுத்தல் வைகுதல் - தங்குதல்.

பொழிநான மன்றலம் பூங்குழ னீராக் புணர்த்துசெல்லும்
வழிநாடி நுயபின் வருகுவல யான்றஞ்சை வாணவையைச்
சுழிநாணு முகநின் றெல்களைக் கேற்பன சொல்லியின்னா
மொழிநா வடங்க மொழிக் தயலானா முகங்கவிழ்த்தே.

இ - ன். மான்மதம் பொழிப்பட்ட மணத்தோடுகடியபூவையணிந்த
குழலையும் தஞ்சைவாணன வையைச் சுழிநாணப்பட்ட வுந்நியயமுடை
யாய்! நிற்பழமையால்வருகின்ற சுற்றத்தார்க் கேற்பனசொல்லி அயலானா
அலாகூறியநாவடங்க மொழிந்து தலைவனையச் செய்துநீங்குகூடிச்செல்லும்
வழிதேடி யானும் பின்னேவருவேன. எ - று.

* திருக்கோவையார், செ ௨1௩.

† அம்பிகாபதிகோவை, செ. ௩௨௩.

நானம் - மான்மதம், மன்றல் - மணம், புணர்தல் - கூடல். கிளை - சுற்றம், இளைமொழி-அலர்மொழி, 'மன்றலம் பூங்குழல்தஞ்சைவாணன் வையைச் சுழிநாணு முந்தி' எனக் கூட்டி ஆகுபெயராகக்கூறுதல். (ககடு)

தலைமகளைத் தலைமகன் சுரந்துய்த்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகன் சுரந்துய்த்தல் எ - து. ஐர்ப்பத்து முன்றலின் தலைமகன் தலைமகன் சுரத்திறசெலுத்தல்.

தளிப்போற் கொளடபயில் சந்திர வாணன் றமிழ்த்தஞ்சையான்
அளிப்போற் குளிர்ந்த விளமரக் காவும வன்புகழின்
ஒளிப்போல் விளங்கிய வெண்மணல் யாறுமு வந்துகண்டு
நளிப்போ தவிழ்குழ லைய்மெல்ல மெல்ல நடந்தருளே.

இ - ள். குளிர்ச்சியையுடைய மலர் முருக்கவிழப்பட்ட குழலைடையாய்! மேகம்போற்கொடுக்கு் தொழிலபழைய சந்திரவாணனாய் தமிழ்விளங்கப்பட்ட தஞ்சையான அன்புபோல்குளிர்ந்த இளமரச்சோலைம அவனது புகழினொளிப்போல வெண்மணல் செறித்தகான்யாறும் கண்மெகிழ்த்து மெல்ல மெல்ல நடந்தருள்வாயாக. எ - று.

தளி-மேகம். பயிலுதல்-பழகுதல். அளி-அன்பு, கா-சோலை. ஆறு-கான்யாறு. உவத்தல்-மகிழ்தல், நளி-குளிர்ச்சி, 'கண்மெவந்து' எனஇயையும்.

தலைமகன் தலைமகனைவந்திந்திந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

அசைவு-வருத்தம். அன்புகொண்டமடப்பெடையசைஇயவருத்தத்தை என்றார் பிறரும். அசைஇய-வருந்திய.

வரமாமை வேற்படை வாணன் றென்மாறை வணங்கலர்கள்
புரமான வல்லமல் பொங்குவெங் காளிற் பொருந்தியகூர்
அரமான கல்லுன் னடிமல ராற்றல வாதலினும்
சுரமாறு மெல்லைநல் லாயிருப் பாமித்தச் சோலையிலே.

இ - ள். நல்லாய்! வரத்தையுடைய மாமைநிறம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வாணன்தென்மாறையை வணங்காதார் நசுரைப்போல்வலியஅழல்பொங்கியெழும் வெய்யக்காட்டில்கூர்பொருந்திய அரத்துக்கொப்பானகற்கள் உன் அடிமலர் பொறுக்குத்தன்மையவல்ல; ஆதலால், சுரமாறுமளவும் நாம் இந்தச்சோலையிலே யிருப்பாம். எ - று.

மாமை குருதிப்புள்ளிமம். 'வரமாயைவேற்படை வாணன்' என்று பாடமோதிப பெருமையுடைய சூரமையுடைய வேற்படையெனப்பொருள் கூறுக. 'கூரபொருந்திய' என இயையும். அரமானஎன்புழிவ வமைத்தொகை, புரமான - புரடிபோல. ஆறதல் - பொறுததல். † 'ஆற்றுவாராற்றல் பசியற்றல்' என்றாபிறரும.

சுரம-வழி. ஆறுதல் - வெப்பத்தணிதல். எல்லை அளவு. (ககஎ)

உவந்தலரிசூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உவந்தலர் சூட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைத்தல் எ - து. தலைமகளை மகிழ்ந்து அவள்கூந்தற்கு அலகைச்சூட்டி அதனால் பரவசமகிழ்ச்சியடைந்து கூறுதல். உவகை அறிவொடுக்கடியது, மகிழ்ச்சி யறிவழிந்தது. என்னை, - † "உள்ளககளித்தலுங் காணமகிழ்தலுங், கள்ளுககில் காத்திற்றுகண்டு," எனனுங் குறக்குப்பரிமேலழகி உரையானுமுணர்க,

அடிமலர் போற்றவும் போற்றியன் பாலிவ ளாய்முடிக்கியான்
கடிமலர் சூட்டவுங் காட்டிய தாற்கள்வா காய்தெறியும்
துடிமலா சீர்க்கெனா கூகை யிரட்டுஞ் சுரத்திடையோர்
வடிமலா வேற்படை யான்வாணன் மாறையென் மாதவமே.

இ - ள். சூர்வா சினத்தழக்குந் தடியின்கண் விரிவாகிய தாளவோசைக்கு எதிராகக் கூகையொலிகருங் காட்டிடை ஒப்பற்ற கூர்மை விரிந்த வேற்படையுடையவாணன் தென் மாறையாட்டிலிருக்கின்ற என்னுடைய மாதவம் இவனடிமலரைப்போற்றவும் போற்றி அன்பால் இவளாய்ந்துமுடித்த கொண்டைக்கு யான் மணமலரைச்சூட்டவும் காட்டியது. எ - று.

கடிமலர்-மணமலர். காயதல்-சினத்தல். எறிதல்-அடித்தல், துடி - பாலைநிலத்துப்பறை. மலர்தல்-விரிதல். சீர்-தாளவோசை. இரட்டுதல் - ஒலித்தல், சுரம-காடு. வடி-வடித்ததற்றொழில். (ககஅ)

கண்டோரயித்தல்.

கண்டோரயித்தல் எ - து. வடிவின்மேம்பாட்டாற் கண்டோரைய முறக்கூறுதல்.

சையத் திரள்புயன் சகதிர வாணன ற்றியுக்கும்
வையத் துறைகின்ற மாணிடை ரோவ்னறி வானவரோ
ரையப் படுமழல வெஞ்சுரத் தூடுநடந் தவரென்
றையப் படுவதல லாலுண மைசால வறிவரிதே.

† திருக்குறள், செ. ௨௨௫.

† இ. செ. ௧௨௮௧.

இ - ள் வருகின்றோர் உளம்நையப் பாலை அழல்படும்வெய்ம சுரத்தில் நடந்த இவர் மலைபோல்திரண்டபுயததையுடையவனாகிய சந்திர வாணன் ஒப்பிலாது காத்தளிக்கும் புவியினகண் உறைகின்றமானிடமோ 'அல்லது வானுலகின் கண்ணவரோ! என்று ஜபப்படுவதல்லாமல் உண்மையை மிகவும் அறியவரிது. எ - று

சையம் - மலை, தீர்ப்புயம் - வினைத்தொகை. புரத்தல-காததல். வையம் - புவி. 'அழல்படும்' என இயையும். கால-மிகவும். (ககச)

கண்டோரீகாதலிவிலக்கல்.

கண்டோராகாதலின விலக்கல் எ - து. கண்டோராகாதலினால் போக்கை விலக்கி எம்பாடியிற் தங்கப்போமென்று கூறுதல்.

கண்டோராவா - பாலைநிலத் தெயிறறியா. ஆடவா கண்டோரெனில் வருங்குற்றமெனின, 'செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டு கேட்டல்' என்னுங் கிளவிச்செய்யுளில் யான்தலைவனைக் கண்டேனெனின காதலி தலைவியைக் கண்டான் என்பதனோடு மாறுபடு மென்றுணாக.

மாலுந் திருவு மெனவரு வீரதஞ்சை வாணன் றெவவு
போலுரு சுரமினிப போகவொண னாது பொருப்படைந்தான்
ஆலும புரவியருக்கனிக் கவரு லடறகடமான
பாலுந் தசையுமுண டேதங்கு வினாங்குள பாடியிலே.

இ - ள். மாலுந் திருவுமென்று சொல்ல வருவீர்! தஞ்சைவாணன் பகைவரிருக்கும் உளப்போலும் பாழாகிய சுரம் இன்று இயவிடம் விட்டு அப்பாற்பேரகததது ஆரவாரஞ்செய்யும் புரவி பூட்டிய தேரில்வரும் அருக்கன அததவெறபடைநதான். இருள்வருங்காலமாகிய இக்கங்குலில் போரெய்யும் கடமானபாலுந் தசையும் யாங்கள் தருதும், அதனைபுண்டு எங்கன்பாடியில் தங்குவீர். எ - று.

• தேவ்வூர் பாழாய் மகக்ளியக்கமின்றியிபுத்தலின் கரம் உவமையாயிற்று. 'அருக்கன் பொருப்படைந்தான்' எனக் கூட்டுக. ஆலுதல்-ஆரவாரித் தல். அடல் - போர். (கஉ௦)

தன்பதியணிமைசாற்றல்.

தன்பதியணிமைசாற்றல். எ - து இவ்விடத்தில் முழுநிலை வைகிப் போதல்வேண்டுமென்று தலைவி கூறியவழித் தலைவனதன்பதி அணித் தென்று கண்டோர் கூறுதல்.

தொடங்கும் பிறைநுதல் நேரகையு நீயுமுன் நேருன் றுகின்ற
கடங்குந் திறநெய் கடந்துசென் றுமகம் லதபடமும
கிடங்கும புரிசையுஞ் சூழந்தெரி தோன்றங் கிளைத்தபைந்தார்த்
தடங்குங் குமகெந் தோள்வாணன் மாறையிற் தஞ்சையுமே.

இ - ள். வளரஆரம்பிக்கும் பிறைபோலும் நுதலையுடைய தோகை
போன்றவனும் நீயும் நான் தோன்றுகின்ற காடுஞ் சிறுமலையமாகிய இர
ண்டம் கடந்து சென்றால் கமலபடையாகையும் கமுகும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்து
வாவிழிற் கிளைத்த நிலத்தாரணிகத் பெருமையுடைய குங்குமம் பூசிய
கெழியதோளையுடைய வாணன் மாறையும் தஞ்சையும் எதிராகத் தோன்
றும். ஏ - று.

தொடங்குதல் - ஆரம்பித்தல் தோகை - ஆகுபெயர். கீடம் - காடு.
குன்று - சிறுமலை. கிடங்கு - அகழ் புரிசை - பதில். கிளைத்தல்-தோன்று
தல். 'கிளைத்த பைந்தார் என்பது * "குண்டு கிளைத்துத்தவண்டுபடுகண்ணி"
என்றும்போல ஒற்றுமை யாததாற் செய்யப்படு பெருணமேல நின்றது.()

தலைவன் தனிப்பதியடைந்தமைபாற்றல்.

தலைவன் தனிப்பதியடைந்தமை பாற்றல் ஏ - து. தலைவன் தலைமகன்
குத தனிப்பதியடைந்தமை யுணர்த்தல்

சந்தனம் தோய்த்து தயங்குமுத தாரத் தரித்துவிடமும
ந்தனந் தாங்கி நடுங்கிடை போல நடாதிவங்கை
நொந்தனங் காணென்று நோவல்பொன் னேயொரு நோயுமின்றி
வந்தனங் காணினு காணவாணன் மாறா வளங்கோ.

இ - ள். பொன்போன்றவனோ! சந்தனத்தோய்த்து விளங்கப்பட்ட
முத்துமலையணிந்து பூரித்து நன்கு தனநதாயந் நெய்குமிடைபோல நட
ந்து இவ்விடத்தில் காலொரசனமென்று நோந்த, ஒருதுன்பமுமின்றி
வந்தனம், வாணன் மாறா வளங்கரிது காண்பாய். ஏ - று.

தான்அவன்என்னும் வேற்றுநாயின்மையானநீந்தனம் என்றுகூறின
னெனக பொன் - ஆகுபெயர். நோய்-துன்பம். 'வந்தனங்காண்' என்புழி
காண் உரையசை.

இவற்றுள் பாவகி 'தலைவற்குடன போக்குணாததலும்,' 'தலைவிக்குடன்
போக்குணாத்தலும்,' ஆகிய இரண்டிப் போக்கறிவுறுந்தல 'தலைமகன் மறுத்
தலும்,' 'தலைவி நாணழிதலும்கலும்,' ஆகிய இரண்டும் போக்குடன் படாமை.

தீருமுருகாழற்பயனிட, குன்றுதோறாடல.

. 'பாங்கி தலைவனை யுடன்படுத்தலும்,' 'தலைவி கற்பின்மேம்பாடு பூண்முலைப்பாங்கி புகழலும்,' ஆகிய இரண்டும் போககுடன்படுத்தல், 'தலைவனபோக்குடன்படுத்தலும்,' 'தலைவியொருபாடு டெழுதலும்,' 'பாங்கிகரத்தியல்புரைத்துழிச்சொல்லலும்,' ஆகிய மூன்று உடன்போககுடன்படுத்தல், 'பாங்கிகையடைகொடுத்தலும்,' 'வைகிருளவிடுத்தலும்,' 'தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்தலும்,' ஆகிய மூன்றும் போககல். 'தலைவன தலைவி அசைவறிகதிழுத்தலும்,' 'கண்டோராகாதலினவிலக்கலும்,' ஆகிய இரண்டும் விலக்கல். 'தலைவன் தலைவியைவந்தலாஞ் சிறியுணம்' துணைத்தலும், 'கண்டோரயிரத்தலும்' ஆகிய இரண்டும் புகழ்தல். 'கண்டோர் தன்பதியணிமைசாற்றலும்,' 'தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிகுணாததலும்' ஆகிய இரண்டும் தேற்றலெனக் கொள்க.

(௩௨௨)

உடன்போக்கு முற்றிற்று

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை.

சுற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை எ - து தலைவி தலைவனதுடைமையாய்க் கற்பொடுகூடிய வதனை ஆயலா விராய் செரியாபலரும்புதல்.

† “ செவிநிபலம்பல சுற்றையுலம்பல

கவாமனை மருடகி கண்டோர்ரககம்

செவிநிபலம்பல சுற்றையுலம்பல

சுற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வையென்கழித்த. ” — என்னுஞ்

சுத்திரவிதியால் கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வை ஐயடைபவன்.

சேவிவிபாங்கியைவினாது.

(இது வெளிப்படை)

நலம்புனை யாபுற நீபுற னுயொடு காணுன்பொன
சிலம்புயா சோலைபுரு சிறிலும் பேரினா தெனாடி நாமெல
வலம்புரி யூரவயல சூழ்தஞ்சை வாணா வாழ்த்தலாபோல
புலம்புற மாதொங் கேமக னேதனிப போமினளே.

இ - ள். நலம்புனைத ஆபுறம் கீழம் நற்றொயொடு காணும் நல்லஅழகிய மலையிடத்து உயாந்தசோலைப் அவள் விளையாடுந் திறநிலும் அவளியங்கித் திரியும்பெரிபமனையும் தெளிந்திதிராயினமேல்வயம்புரிச்சங்குலாநதவரும் வயல் சூழ்த்த தஞ்சைவாணனைவாழ்த்ததாதபகை போலப் புலம்புதலடைய மாதர், எங்கே தனியாய்ப்போயினாள்? யான் அறியச்சொல்லாயாக. எ - று.

நலம்புனையாயம்-தலைவிக்கழகாயலங்கரிக்கும் ஆயம். ஒடு-எண்ணெடு.

† அகப்பொருள் விளக்கம், வணாவிபல, நு கரு.

பாங்கிரேவிசுநுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வெறுத்தா ரொறுத்துரை மேலுரங் கேளிர் விழைதலின்நி
மறுத்தா ரவறநு மணமத னுறநஞ்சை வாணாபிரான்
கறுத்தா ருரது நடந்தனள் காளைபின் காமாகற்பால
பொறுத்தா ளழற்குர தனனையன் னுப்கின் பொலங்கொடியே.

இ - ள். அன்னாய் நின்றபொலங்கொடி நஞ்சுற்றத்தார் வெறுத்தார்;
அதன்றியும், ஒறுத்த சொல்லெச் சொல்லுதல மேலும் வளைதலின்றி அத்தலை
வறகுமணததைமறுத்தார் ; அதனால் தஞ்சைவாணா குலத்துக்குப்பிரான்
கோபித்த பகைவருராகியகாடடில் காளைபின் நடந்தனள், அழகியகற்பினால்
சுரத்தழல் அன்னை பொறுத்தாளா, எ - று.

ஒறுத்துரை-சினததுப் பல்காற் கூறுதல். வீளைதல - விருப்பம். கறு
த்தல்-மோபித்தல். காளை-பாலிலிந்ததுத தலைவன். காமர்-அழகு. 'மணத்தை
மறுத்தார்' எனவும், 'சுரத்தழறனை' எனவும் இயையும். (௧௨௪)

பாங்கியுணர்ந்தசேவிலி தேற்றுவோர்க் கேதிரழிந்து கூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

அழிந்து கூறல் - பொருது கூறல்.

மாறு வளவயல சூழதஞ்சை வாணனறென் மாறையென்கண்
ஆறு வருதுய மாறறுகின் நிர்நி வேகொளுத்தி
ஊறு வனகடிக தென்முலை பூறமிர் தூட்டியினசொல்
கூறு வளராததற கோவெனை நீத்ததென கோலவனையே.

இ - ள். வளமாறுத வயல் சூழ்த்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில்
என்னிடத்தில் ஆறுதஅருதுயனாயாறுவின்றவோ! அறிவைப்பொருநதித
துன்பமாவன கடிந்து என்முலையினும் அழித்ததை பூட்டி இனியசொல்
லைக்கறி அரிதாய வொத்ததற்கோஎன முகிய வளையையுடையாள் என்னை
விட்டுவிடியது! எ - று.

'வளமாறு' எனஇயையும். ஏகாரம்-மாற்றை. கொளுத்தல்-பொருந்தல்.
ஊறு-துன்பம். கூறு-கூறி. நீத்தல் - துறந்தல். கோல்வளை - ஆகுபெயர்.
கோலம்-அழகு, கோல் எனக்கடைக்குறை. கோல்வளையிற் புள்ளியென்
பாருமுள். (௧௨௫)

செவிலிதன்னறிவிண்மைதன்னேநோந்துணாத்தல்.

செவிலி தன்னறிவிண்மை தன்னை நொந்துணாததல் எ - து. தலைவி போதற்குத் தன்குறிப்பினால் அறிவித்ததனமையைய யறிந்திலே னென்று தன்னறிவிண்மை தன்னைத்தெளிந்தகூடலால்.

வழியா வருமபெரு நீர்த்தஞ்சை வாணலை வாழ்த்தலர்போல்
கழியாத வனபுடைக் காளைபின் னுலாக் கலந்துகொண்டால்
பொழியாத வெஞ்சுரம் போருவல் யானென்று போங்குறிப்பால்
ஒழியாதென முன்புசொன னுள்பேசாத யேனொன்றை யோரந்தில்
[னே.

இ - ள். வாய்க்கால் நிறைந்து வழிந்துவரும் பெரிய நீர் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணலை, வாழ்த்தாத பகைவா போல நீங்காத அன்பையுடைய காளை பின்னே நாளைகலந்து ஒருக்காலும் காவர்து பெய்யாத வெவ்வியகாட்டில் யானபோருவென்று போங்குறிப்பையெல்லாம் விடாது என்முனடி சொன்னான்; யானறிவிலேன ஆதலால், ஒன்றையும் ஆராயாந் திறந்திலேன். எ - று.

வழியா - வழிந்து. கழியாத - டங்காத ஒழியாத - விடாது. ஆல் - அசை. ஒன்றையும் எனபுழி சிறப்புமமை விகாரத்தாற் குறுக்கது. (௩௨௬)

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்

(இது வெளிப்படை)

இணங்கிப் புவனத் தெவருமில் லாவென னினங்கொடியால்
உணங்கிக் கழித் தொழியவென் பாலவா வுணையனபால்
வணங்கிப் பலமுறை வாழ்த்துகின் றேனறஞ்சை வாணனறெவ்வை
அணங்கித் திரள்புயத தானமல யாசலத தாரணங்கே.

இ - ள். பகைவரை வருத்திய வதனும் பூரித்தது திரண்டபயத்தை யுடையவனாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய மலையிலிருக்கின்ற அரியதெய்வமே! இப்புவனத்தது நடபுக்கூடுதற்கு எவரும் இல்லாத என்னினங்கொடி போல்வாள் வாழப் பாலைவனத்துப் போதலையொழிய என்னிடத்துவர உன்னை அன்பாற் பலமுறை வணங்கித்துதிக்கின்றேன்; வரின நினக்குச் சிறப்புச்செயவேன.

இணங்கல் - இணங்கெனத்திரிந்துநின்றது, *“(காப்பினைப்பினார்தியி னீழையின்” என்னும் வேற்றுமையிற் சூததிரத்தின் இழைத்தல் எனனும் சொல் இழை என நின்றாற்போலக் கொள்க. உணங்கி - வாடி. கழித்தல் - போதல். அணங்கி-வருத்தி. மலையாசலம்-பொதியமலை. ஆரணங்கு - அரிய தெய்வம். ‘வரினநினக்குச் சிறப்புச்செய்வேன்’ என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இவை மூன்றுகிளவியும் செவிலிபுலமபற்றுகரியவாமென்க. (௩௨௭)

* தொல். சொல். வேற்றுமையியல், து. எஉ.

செவிவிநற்றயங்குநதொடுநிறல்.

செவிவிநற்றயக் கந்ததொடுநிறல் எ - து. செவிவிநற்றயக்கு உடன் போகவை வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

சுகநல்க வந்தருள சுகநில வாணவிறென் நஞ்சுகநலலாய்
முகநலகி நலக முலையொடுத தாரினமுத தங்கொடுததார
மிகநலல லொன்பது மன்பதை தெர விடலேபின்னே
மகநலரு மந்தியங் கானடந தானுள மடநதையின்றே

இ - ள். உலகத்திலு மகிழ்ச்சி கொடுக்கவந்தருளப்பட்ட சந்திர வாணனது அழகியதன்வசவிலிருக்கின்ற அல்லாய்! முகங்கொடுத்து மேலே கரு மகிழ்ச்சியுள் கொடுக்கவெண்ணி முலையொடுததாரின இன்ன முத்தங் கொடுத்த கணவனோ மிகநலலொன்பது உலகத்து மகநலலல்லாத தெளிய உன்மடந்தைஇன்று மகப்பெறு மகநிலைபெறுவது கார்டில்விடலேபின்னே நடந்தாள். எ - று.

சுகம் என்புழி ஏழனுநபுத்தொக்கது. அல்லாய் - நற்றயம். மன்பதை - மக் ட்கூட்டம். தேற-தெளிய மக - குரங்கு குட்டி. † “கோடுவாழ்ந்தருங்குங் குட்டி கூறுப.” ‡ “கடவும பிள்ளைய பற்றும் பாப்பமுறையென்னவப் பாலன்.” என்பதனுணராக. பரவி-பெண்குரங்கு. ‡ “குரங்கு முகவு முகமு முன்று.” என்பதனுணராக. காண-காடு. (௩௨௮)

நற்றயபாங்கியொடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படைய)

முன்னே யிதனை மொழிந்தனை யேனுதை முரதைமணம்
பின்னேய் குழவி பெறாளல ளேபிறழா தெவாக்குற
தன்னேயம வைத்தரு ளுந்தருதை வாணன நமிழ்ச்சிலம்பில
பொன்னே யனையல லாயவ மெகரம் போக்கினையே.

இ - ள். எவர்க்கும் நிலைவிட்டுப் பெயராது தன்னுடைய அன்பை வைத்துக்காக்கும் தஞ்சைவாணன் பொதுவிலேவிடத்துப் பாற்கடற்பிறந்த மடவார் பலருள்ளும் திருமகனொ பெயராய் வாய்! சுரம்போவதற்கு முன்னமே இதனைமொழிந்தனவானை நுதந்ததை முறகாலத்தில் என்னை மனநசெய்தது போலப் பின்னுதல் பொருந்திய குழையுடையாள மணம் பெறுவாளே! இச்செய்தியை என்னுடன் சொல்லாமல் மகனை வீணேசுரத் திற்போக்கினையே! எ - று

துணை - துணை - முந்தை - முன்பு. மணம் என்புழி உவமத்தொனை, பிறந்தல-பொருத்தல-நேயம்-அன்பு பொன்னே என்புழி ஏகாரம் பிரிநிலை, அவருடன் பிறந்தால் பலருளளும் அவனையே பிரித்து வாங்குதலின், அவம்-வீண். சுரம-கன்ன. (௧௨௬)

அது மேடபாங்கியழங்கக்கண்டு நற்றிப்புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இல்லும் கழங்கா டிடங்களு நோக்கி யிரங்கலவாமபும
வல்லுமபொருங்கொங்கை மங்கைகல லாயதஞ்சைவாணனொன்றா
புல்லு துணைவிபா போல்வினே யேனபெற்ற பூவையன்னுள்.
செல்லுஞ் சாததழ லனறுனகண ணீரெற நெறுசுன்றதே.

இ - ள். சுரம சூதும தம்முட்பொருங் கொங்கையையுடைய மக்கை
கல்லாய் தஞ்சைவாணனுக்குப் பகையாய்நோகும் மனைவிபாபோலத்
தவினைசெய்தறையன பெற்றபூவைபோன்ற மகள் வருந்திச்செல்லும்பாலைச்
சுரத்தில யிழந்திருக்கும் ஆழலன்று, அழகின்ற அணனீரே யேனனைச்சுமி
கின்றது; மகன் இயங்கித்தின்ற மனையையும் அவள் கழங்குகுகின்ற
இடங்களையும் நோக்கிச் சூழுக. எ - று.

சுழங்காடுதல-சுழங்கு"யேழு கைப்பிழத்தாடுதல் இரங்கல்-ஆழதல்.
வம்பு-கபசு. வல்லு-ருத. வம்பு வல்லும் பொருதல் வல்லாடபுப் பாக்க
வருங்கால வம்பு மலையறக என்புழி நீ யொப்பாகயென்று வம்பு
விலக்குழி ஒன்றோடொன்று பொருதலாய்றது. செறுதல்-சுடுதல். (௧௨௭)

நற்றிப்புலங்கியோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

நேயம் புணை துணை யாகவெங் கானக நீதலெண்ணி
ஆயம் புலம்ப வகன்றன னோகல் லகங்குழைய
மாயம் புகுமொரு காளைபின் வாணனென மாரையன்வீர
சேயம் புயமலா போட்டி நோவெவன சிலவனையே.

இ - ள். வாணன் லொன்றை நாடுபோன்ற பெண்கள் ! கல்லும்
நெஞ்சங்குழையப் பொருதல்வல்லப்பட்ட பொருகாளிபின் எனது சிலவனை
யையுடையாள் வெந்த தாமதமலனையொக்கும் அழகன்கோவ வெவ்
வியகாடாகிய வெள்ளத்தை நீத்தலெண்ணி அனபினைத் தெப்பமுந்தணையு
மாக ஆயக்கூட்டம் புலம்பப்பிரிந்து போயினாள். எ - று.

நேயம்-அன்பு புணை துணை என்புழி உபமைதொனாக, நீத்தல் என்
பதனால் வெள்ளம் வருவிக்கப்பட்டது. ஏகாரம் மாற்றசு. கல் என் புழி
நிறப்புயம் தொக்குநின்றது. "குன்றி-நெஞ்சுபடுவிறந்த வெஞ்சுடா நெடு
வேல" என்பதுபோலக்கறகு நெஞ்சுக்கூற்றொன்றுணாக. மாயம்-பொய்.
அம்புயம்-தாமரை, சிலவனே - ஆகுபெயர். (௧௨௮)

நற்றப் புலவர் தீம்மோடுபுலம்பல்.

(இதுவெளிப்படை)

மேனாள் வாங்கிடா தென்போல வருகதி மிகவுமெய்க்நொக்
தீதை தவாதுணிப மெய்துவ ரோவிமை யோருலகம்
தானாண நீடு மதிற்றஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலப்பின்
மானா விழியனை யாள்வினை யாடிய வண்டலகண்டே.

இ - ள் . தேவருலகத்தார்தாண நீண்ட மகில்கூழ்த்த தஞ்சைவாணன்
தமிழ்ச்சிலப்பில் விழிமான் போன்றவள் வினையாடிய வண்டலம்பாவை
கையக்கண்டு பண்டைநாளில் வரங்கிடாது எனனைப்போற பததுமாதஞ்
சுமந்து வருகதி மிகவும மெய் கொந்து பெறுதா துன்பம் எய்துவரோ ?
யானும் பெறுதிராதுபெறுத துன்பத்தை யேயுதினென். எ - று.

மேனாள் - பண்டைநாள். ராணதவா - பெறுதவர். வரீடால் - ஆகு
பெயர். (ககஉ)

நற்றய்த்தீம்மநாயிலிடம்நம்மோடுபுலம்பல்.

புறமுத்த தலைமகள் பயிலிடம் தம்மொடு புலம்பல எ - து. நற்றய்
தலைவிபற்றி வினையாடுமிடங்கொடு கொடுத்துகூறல்.

செயலைத் தருவின் வருகிழ லேபெருஞ் சிற்றிலலமே
வயலைக் கொடி.கொச்சி மண்டப மேதஞ்சை வாண்ணொனா
இயலைத் தனித்தனி தந்தா னோகமக் கினறிதன்றோ
கயலைப பொருதகண ணண்மேலும வாழவிக்குங் கட்டளையே.

இ - ள் . அசோகத்தருவின் அழகிய நீழலே! பெரிதாய்வளைத்த
சிற்றிலலமே! வெளியிலே செயத கொடிகடடிய மகிழ் சோந்த மண்டப
மே! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவரிலக்கணதாத நமக்கின் று தனித்தனி
தந்தாள் கயலுடனே போப்புரித்தகணணாள், இனிமேலும் நமமை வாழ்
விகும கட்டளையிதுவன்றோ! எ - று.

செயலை-அசோகு. திரு-அழகு பெருஞ்சிறையில்-அவரவர் வினையாடுஞ்
சிற்றில் அறம் பெரிதாய் வளைந்தசிறில். வயலை-வெளி. கொச்சி - மகில்.
'தனித்தனித்தருதல்' பகைவா பலராதலால் அவரவர்படுக்துன்பங்களை வேறு
வேறு கொடுத்தல். மேலும்-இனிமேலும். கட்டளை - முறைமை. இவை
ஐந்தும் நற்றப் புலம்பற்றியவாமெனக். (ககக)

நிமித்தம்போற்றல்.

வடியேய் புகாமுக வாள்வல வாணனறென் மாறையுள்யான
அடியே தொழுதெய்வ மாககிற் பேணியரும்பலியிப்
படியே தருருவ லெனறுமின னேயிப பதியுவகைக்
கொடியே வரக்கரை நீகொடி யென்பெற்ற கொம்பினையே.

இ - ள். இப்பதியிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்டிருக்கின்ற காகமே! பாலியாகிய யான் பெற்ற கொம்பிலொலவானை ஈண்டுவர நீயழையாய், அழைத்தவுடனே வருவாய், அவள்வந்தால் வடித்ததொழில்பொருந்திய புகாநிறத்தை முகத்திலுடைய வாட்டொழில்லவல்ல வாணனது தென்மாறையுள் யான வழிபடுதலுளாக கின்னைப்போற்றி, சோறுதகைமுதலிய அரியபலியை இன்று கொடுத்தாற்போல என்னுந் தருவேன் எ - று.

வடி - வடித்ததொழில், புகர் - இரத்தக்கறைப்புளளி. அடிதொழுந் தெய்வம் - வழிபடுதலுள். பேணி - போற்றி அரியபலி - கிடையாதபலி. இன்னே-இப்போதே, கொடி-காகம், கரைதல்-அழைத்தல், காகமழைத்தல் - காகம், போயினா வருவென்றும் உலகியலுபுத்தறிக கூறினனென்றும், இன்னேவென இயைந்த (நகசு)

சுரத்தணிவித்தல்.

புரத்தணிவித்தல் - து. சுரத்தினவெமமை குளிர்மாறுகூறுதல்.

வெஞ்சுர நாடு வியனசுர லோகமும வெங்கடுகாசன
ஐஞ்சுர தாரு வளங்களு மாக வகிறபுகைபோல
மஞ்சுர வாடக மாயதில சூழ்தஞ்சை வாணனவொப்பல
பஞ்சுர மாரு மொழிச்சுரு ளோதியென் பைந்தொடிககே.

இ - ள். அக்கரிலுள்ளார் குழுகூட்டி அகம்புகைபோன்ற முகில் தவழப்பட்ட வலிய்பொன்மதிருகூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது வெப்பிடத்தப் பஞ்சுரமென்னும் பண்ணுக்கொப்பாகிய மொழியையும், சுருண்ட குழிலையு முண்டிய என்பரிய தொடியையணிந்தாட்கு வெய்யபாலையுலகும், விரிவாகிய தேவருள்கும், வெய்யகடியகாமும், அததேவருலகிலுண்டாகிய பஞ்சுரஞ்சோலையாகும். எ - று.

சுரநாடு-பாலையுலகம், வியன்-விரிவு, ஐந்துசுரதருவான - சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசுரம், கற்பகம், பஞ்சுரம் - பாலிலிதத்துப் பண், ஓதி-குழல், மொழிச்சுருளோதி - கும்மைத்தொகை, பைந்தொடி - அனமொழித்தொகை. (நகரு)

தன்மகள்மென்மைத் தன்மைக்குஇரங்கல்

தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்குஇரங்கல் எ - து. நற்றாய் தன்மகள்
மெல்லிய இயல்பாகிய தன்மைக்கு இரங்கல்.

தாமே தமக்கோப்பு மற்றில் லவாந்தில்லைத் தண்ணைச்சப
பூமேன் மிதிக்கிற் பதைத்தடி பொங்குங் காயெரியுந்
தீமே லயிலபோற் செறிபாற் கானிற் சிலம்படிப்பாய்
யாமே நடக்க வருவினை யேன்பெற்ற வமமனைக்கே. (௩௩௬)

¶[இதுபிறசெய்யுட்கவி.]

இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல் எ - து. நற்றாய் தலைவியிள
மைத்தன்மைக்கு மனமெலிந்திரங்குகூறல்.

இரும்பா மனங்கொண்ட வாறெனனை நீதன்னை யேத்தியென்றம்
வரும்பா வலாக்கருள் வாணன்றென் மாறை வளவயலில்
கரும்பா மொழிபா யழலென்று கண்ணீர் துடைத்தனைத்துன்
அரும்பா முலைசெய்ய வாய்ப்பகம் பாவைக களிக்குமின்னே.

இ - ள். வினையாமு பாவையை நோக்கித் தன்னைத்துதித்துவரும்
புலவர்க்கு என்று அருளப்பட்ட தென்மாறை நாட்டுவளவயலில் வளருங்
கரும்புபோன்ற மொழியினையுடையாய் அழாதெனென்றுகண்ணீர் துடைத்
தனைத்து உன்மார்பில் அருமபாதமுலையைச் செய்யவாயையுடைய பசும்
பொன்றாசெய்த பாவைக்களிக்கும் இளமைத் தன்மையையுடைய மின்
போன்றவனே! என்னைவிட்டுப் பிரிந்துபோக நீ இருமையொக்கும் மனங்
கொண்ட முறைமை எப்படி? எ - று.

பாவலர்-புலவா பசும்பாவை என்றதனால் பொன்வருவிக்கப்பட்டது
மீன் - ஆகுபெயர். (௩௩௭)

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்.

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல் எ - து. நற்றாய்தலைவியது
வெருவுந் தன்மையை நினைந்து தானச்சமுற்றிரங்குதல்

நான்மா தவிமலா நாறிருங் கூந்த னடக்கதவழிக்
கோண்மா குமிறுங் கொடுங்குரல கேட்டொறுங் கூங்கணையால
வான்மா முனைவென்ற வாணன்றென் மாறை மணிவனாவோய்த்
தோண்மா வெருவுங் கொல்லோ வென்றெ னுருயிர் சோராகின்றதே.

¶ திருக்கோவையார், செ. ௨௨௮.

இ - ள். குருக்கத்தியினது முருக்கவிழ மலர்மணக்குங் கரியகூட்தலையடையாள் நடந்த பாலைவழியில் கொலைசெய்யும் விலக்குகள் குயிற்ப்பட்ட கொடிய குரலிக்கேட்குந்தோறும் கூரிய கணையினால் வாளபிடித்துவரும் பெரியபகையைவென்றவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கின்ற மணிவினையும் வரையிடத்துண்டாகிய வேய்போலுநதோளையுடைய திருப்போல்வாள் அஞ்சுமோ வென்று என்னுயிரவாடுகின்றது. எ - று.

‘மாதவிநான்மலர்’ எனஇயையும். மாதவி-குருக்கத்தி. கோள்-கொலை. மா-லிலங்கு. குயிறுதல-சினதது முழங்குதல், கேட்குந்தோறும் என்னுஞ்சொல் கேட்டோலும்தென விகாரப்பட்டுநின்றது. முனை-பகை. வெருவுதல்-அஞ்சுதல். சோரதல்-வாடல்.

இவை ஐந்தும் மனமருட்டுக்குரியவாமாறு காண்க (நடஅ)

கண்டோரிக்கம்.

இரங்கல்-அழுங்கல்.

நொந்துங் கலுழ்துத் துணைவிய ராற்றலர் நோக்கொழிஞ்சொல் தந்துங் கவையுந் தணந்துசென றுளெனத் தாள்பணியார் மைந்துங் கதமுங் கடிந்தருள் வாணன்றென் மாறையன்னுள் பந்துங் கழங்குமெல லாங்கண்டு வாடும் பயந்தவளே.

இ - ள். தம்மிடத்துப்பாக்குங் குளிரந்தபாறையோடுஇனியசொல் தந்ததனையும் அயலார் ஞாற்றும் அலாபமவிட்டு நீக்கிச்சென்றாளென நொந்துங் கலுழ்த்தும் துணைவியராற்றலர், தாள்பணியாதார் வலியையும் சினததையுமபோக்கிய வாணன் தெனமாறைபனளுள் விளையாடிய பந்துங் கழங்கும் மற்றுமுள்ளனயாவையும் கண்டு பயந்து அவள்வாடும். எ - று.

கலுழ்தல்-அழுதல், ‘நோக்கொழிஞ்சொற்றதற்குநொந்துங்கவையை ததணந்ததற்குக் கலுழ்த்து மாற்றலராயினா’ என பிரணியையப் பொருள் கொள்க. தந்ததும் என்பது தந்தும் என விகாரப்பட்டு நின்றது. ‘பாலொடுதேன்கலந்தறே’ என்புழி ‘கலந்ததறே’ என்பது கலந்தறே என நின்றபொற்கொள்க. கவவை கவையென இடைக்குறை. தணந்து-விட்டுநீங்கி. மைத்து-வலி. கதம்-சினம். பயந்தவள்-என்றாள். (நடகூ)

இஃதொன்றும் கண்டோரிருங்கதற்குரித்து, கண்டோர்-மாநரர் எனவுணர்க.

செவிலிஆற்றிந்தாயத்தேற்றல்

செவிலிஆற்றாதாயத்தேற்றல் எ - து. செவிலிஆற்றாத நற்றாயைத் தேறுமாறு கூறுதல்.

† திருக்குறள், செ. ககஉக.

நன்றே மிதென்று முகமுக நோக்கி நகைநகையாம
அன்றே யலாசொலலு மாதாமுன னேதஞ்சை வாணன் றொலசீர்
சென்றே பரத திசைகளெல லாளுசென்று தேர்ந்தணங்கை
இன்றே தருவன னேவருந் தாநிங் கிருந்தருளே.

இ - ள். அனனே ! இவள ஒருவன் பின்னே சுரம்போயின இது
நன்றியிருந்ததென்று ஒருவாமுகம் ஒருவாநோக்கி நகையையகைத்து வெளி
யிலே அலளைத்தாற்றும் மாதாமுனனே, தஞ்சைவாணனது பழகிய கோததி
போய்ப்பரந்த திசைகளெல்லாம் போய்தேடி அணங்குபோல்வானே இந்
தைப்பொழுதேதருவேன். யான் போயவருமளவும் வருதாது இங்கிருந்த
ருளே - று.

முன் ஏகாரமுன்றும் ஈற்றதை, பின் பகாரம் என்று தேற்றம் 'நர்
றேயுது' என்னுஞ் குறிப்படியுழி அசதிபகை சிந்தையுணர்ததிகின்றது நகை
யா-நகைத்து, மன்று-வெளி, தோதல-தேடல், அனங்கு-அருபெயர் (நசு௦)

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவணாவினுதல்.

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவணாவினுதல் எ - து. செவிவி றோழிப்போக
கால வழியிடை எதிரவரு முக்கோலுடைய அச்சணை விட வுதல்

ஒருவெண் குடையிரு நீழனமுக கோல்கொண் டொழு பத்தினுல
அருவெங் களரியை தா வசெல வீரரு ள்ஓரொபா
மருவெண் டிசைபுகழ் வாணனறென மாறையென வலுநின்னா
பொருவெஞ் சுடரிலை யெல்லொரு காளைபின போயின ள்.

இ - ள். ஒருவெண்குடையினது பெரிய நீழலில் ஈன்று தண்டு
கொண்டு ஆசாரத்தினுல அரிய வெவவிய களாநிலத்தினை நு வர்ச்செல
வீர்! எழபாரிலுமருவியஎனமசையிலுள்ளோரொழுகழப்பட்டு எனது
தெனமாறநாட்டிலிருக்கும் என்னுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போன்றவள
போர்ச்செய்யும் சுடர்பொருந்திய இலையோலும் வேண்டைய ஒருகாளை
பின் போயினள்; மீண்டு வரக்கூறி அருளாபுரிவீராக. எ - று.

இருமை - பெருமை. முக்கோல - திரிதண்டு. ஒழுக்கம் - ஆசாரம்.
இயைந்து-பொருந்தி ஆறு-வழி. 'மீண்டு வரக்கூறல்' அவைய நிலையானவந்
தது. ஒன்றுமுதலெட்டளவும் ஒழுங்காய்த்தொகை காட்டிவருதலால் செய்
ப்டுக்கு இஃதோரலங்காரந் தோன்றியவாறு காண்க. (நசுசு)

மீக்கோளோதுக்கரிட்டல்.

மீக்கோளோதுக்கரிட்டல் எ - து. செவிவி விஞயதற்கு மீக்கோ அது
உலகவியலபென்று காரணமெடுத்தாகாட்டல்.

இயங்கா வனமென மகளொரு கள்ளேயின் னேகினளென
றுங்கா தொழியும் துலகியல பாலுல வுமபுயரேய்
வயங்கா டகமதில சூழ்தஞ்சை வாணன் மணங்கமழ்தார்
புயங்காதல கொண்டணை தாளய னூதந்த பூமகனே.

இ - ள். ஒருவருள் சூழ்நிற்பாதவனதில எனமகளொரு கள்ளின்
ஏகினளென்று வருத்தாதொழி, அவவாதேருதல உலகவியல்பு; யாவயன்
மெனின், வானத்துலவம புயலைத்தணை விளங்கப்பட்டபொன்மதில சூழ்த
தஞ்சைவாணனது மணங்கமழ மாலைமணிகதபுயத்தைக் காதலொண்டு
அயனார் படைத்த பூமிதேவியணைந்தாளா, எ - று.

இயங்கல் - ஈனரித்தல ஏகினன் - போயினன், உயங்கல்-வருத்தல்
வயங்கல் - விளங்கல், டகமதில - பொன்மதில, அயனார் - பி. னார்.
பூமகன் - பூமிதேவி (சுரு.)

சேவியெய்யிறியோடுபுலம்பல்.

செவியெய்யிறியோடு புலம்பல் எ - று. செவியெய்யிறியோடு புலம்பல்
செவியெய்யிறியோடு புலம்பல்.

செருமக னோயும் புயத்தய லானபின் செலவிடுததென்
ஒருமக னேயென றுளையமித தென்புள் போவியம்போல
வருமக னேதஞ்சை வாணனென னூனானும வனசுரத்தோர்
அருமக னோயும் யாயவன் போன வதொனக்கெ.

இ - ள். போமகனொரு புயத்தைய புயத்தை - டைய அயலானபின்
போகவிடுததென எனனொப்பற மகளொன்று ஐயமுற்றேன, அய
கரிக்குஞ் சித்திரப்பாலைபோல வரப்பட்ட பெண்ணே! தஞ்சைவாணனது
பனைவராய் தாரைநெய்க்கு வலியகாட்டிலிருக்கும் எயினருக்கு அருமை
யாகிய மகளே! அயமகன் போனவழியை என்சொல் சொல்வாயாக, எ - று.

செருமகன்-விமகன், அயத்தைய-ஐயமுற்றல் ஓவியம்-சித்திரப்பாலை,
அதர்-வழி, இயாட்டில இரண்டு முன்னிலை உத்தரகு இலக்கணமு. உத்தர
கு. மு. உத்தரவியல் தகறினும், இரண்டு உத்தரகு. (சுரு.)

சேவியெய்யொடுபுலம்பல்.

(நிது வெளிப்படை.)

இரவைய் குழலியிய வேதிலன் பின்செல்ல லென்றுசொல்லாக
சூலே யறவுங் கொடியைகண் டாயகொடி கோகனகம்
தரவே யெனவந்த சந்திர வாணன் றரியவன்போம்
சுரவே யதலவழி போதனிப டியாவென கொகையையே

இ - ளீ. தருதற்குக் கொடியோடுகூடிய பதுமநிதியெனவந்த சந்திர வாணன்தரியலாபோங் காட்டில் மூங்கிலழல்பொருந்திய வழியிற்றனியே போன என்றோகைபோலவாளை நீ இவவிடைக்கண்டுழி இருள்போன்ற சூழலாய்! இவவயலான்பின செலலறகுவென்று சொல்லாததூரவே! நீமிகவுங் கொடியை. எ - று.

எனவே, - நீசொன்னால் மீளாளல்லன்; வானாவிருத்தல் அறவுங்கொடியையென்று கூறினான். ஏதிலன் - அயலான 'கூரவேகொடியை' என இயையும். கொடை மிகுதியாற கட்டிய கொடி வாணனமேலேற்றுக; கோணகம்-பதுமநிதி. வேபமுல - மூங்கிலிற்பிறந்தவமுல. தோகை - ஆகு பெயர். (ஙசச)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

சுவடுகண்டிரங்கல் எ - று. செவிலிகலந்திடும் காலமுந்திய குறியைக் கண்டிரங்கல்கூறல்.

தொடுகிலைக காணவ ரோடிய வேற்றுச் சுவடுவையே அடுகிலைக் காரை யடியவை யேயறிந் தோரறிய இடுகிலைப பாபுரக சூதஞ்சை வாண னிசைசகுருகப் படுகிலைப பாவை பதமவை பேவண்டு பாடுகவே.

இ - ளீ. அடிபுதொடுக்குஞ் சிலைபயுடைய ஆறலைக்கானவா எதிர்நிறகமாட்டாதோடிய வேறுபட்ட அடிச்சுவடுவையே! அவரைப் பொருளுஞ் சிலையுடனேள மபுரப்பகததிலவீழ்ந்ததூரத்திய காணையது அடிச்சுவடுவையே! தனதுவீரத்தை அறிவுடையோரறியச் சயததம்மநாட்டி உலகத்தைசகாக் குந்தஞ்சைவாணனது பொதியமலையிடத்திருக்கும் பாவையடியிவை எ-று.

எனவே, - அடிச்சுவடு கண்டவுடனே தலைவியை நினைந்திரங்கியவா றுபிறறு. பலராய வந்தெதிர்நிற தலைவனெதிர்நிற்கமாட்டாது ஒருவா போனவழி யொருவா போகாதோடுவாரது அடிச்சுவடுவாருவாடிபோலொருவாடியிராது வேறுபட்டதே தோன்றுதலால் காணவரோடிய வேற்றுச்சுவடுகையென்று, தனிபது நிறநலிபாவைபதமவை யென்றும்கருதிக் கூறினானென்க இடுகிலை - வெற்றியாவிடுஞ் சயததம்மம் இசைசகுருகப்படுகிலை - இராவணன் பிணிகடக் குறுமுனிபாடுமிசைக்கு உருகப்பட்ட பொதியமலை. பாடு-பசகம் குறல்-விழுதல். (ஙசரு)

செவிலிகலந்துடள் வருவோரகண்டு கேட்டல்.

செவிலிகலந்துடள் வருவோரகண்டு கேட்டல் எ - று. உடன்போக் குப்போயத தலைவனும்தலைவியும்போல அன்புசுலகதுஆற்றிடை வருவோர் இருவ்வாக்கண்டு செவிலிவினதா.

யானகம் போத வருந்த நும பேர்ல்வனப் பெய்திவெய்ய
கானகம் போயினா கண்டனி ரோகற்ப் காடவிகுழ்
வானகம் போர்பயில் வானவற் கீர்தருள் வாணன்றஞ்சைத்
தேனகம் போருக மாதனை யாளுமொர் செலவஹேம.

இ - ள். கற்பகக்காடு சூழ்ந்த வானிடத்தைப் போசெய்யுஞ் சேர
னுக்குக் கொடுத்தருளப்பட்ட வாணனது தஞ்சையின் வாவியிலிருக்குந்
தேனொளிவிடப்பட்ட தாமனையிலிருக்கும் மாதுபோலவானும் ஒருசெல்வ
னும் உங்களைப்போல அறகுபொருந்தி யான்நெஞ்சுமிகவருந்த வெய்ய
காட்டிடத்துப் போயினா, நீங்கள் கண்டீரோ? சொல்வீராக. எ - று.

அகம்-நெஞ்சு. போத-மிக, வனப்பு-அழகு கானகம்-காட்டிடம். கற்ப
காடவி-கற்பகக்காடு, வானகம்-வானிடம். வானவன்-சேரன் நகுதல்-ஒளி
விடல். (உசசு)

அவப்புலர்ப் பறேற்றல்.

அவப்புலம்பறேற்றல் எ - று. செவியியிரங்கிப் புலம்புதலை எதிர்வந்
தோர் தேற்றிக்கூறல்

யான்கண்ட வண்ணனு மெண்ணருங் காதலி னேகியவென
மான்கண் டனகண் மயிலகண்ட மாதரு மாதரும்
தானகண்ட தண்ணளிச் சந்திர வாணன றரியலர்போம்
கானகண்ட மெய்குளி ரப்பொய்கை சூழ்தஞ்சை காணபர்களே.

இ - ள். யான காணப்பட்ட தலைவனும் என்னுடைய தலைவியாகிய
மாணையுயமை கண்டாற்றியோலும் கண்ணையுடைய இமமயிலபோன்றவன்
கண்ட எண்ணுதற்கரிய காதலினால் தலைவன்பின்போகிய மாதரும் பெரிய
தருமத்தைக்கண்ட தண்ணளியையுடைய சந்திரவாணந்தரியலா செல்லும்
காட்டைக்கண்டவுடம்பு குளிர ஓப்போது பொய்கைசூழ்ந்த தஞ்சையைக்
காணபார்க்க. எ - று.

‘யான்கண்ட வண்ணனு மென்மயிலகண்ட மாதரும்’ என்று கூறவே,
எனக்கவந்தோன் றுமலமறைந்தறினாரா, இவனும்அதன்மையனாதலின்,
இவள அவளைக்கண்டதாகவும் தானவளைக்கண்டதாகவும் கூறினா. மயில்
ஆகுபெயர். தண்ணளி-அன்பு. தலைவியை யான்கண்டவெனறுகூறுது, என்
மயிலகண்ட மாதரென்று கூறியதெனையெனினா, தலைவன் காணுந் தன
மையள லலன், தையலாகாணுந்தன மையல்லா ஆதலால் இவ்வாறுகூறி
னார் என்னை, “மலரன்ன கண்ணுண் முகமொத்தி யாயிற் - பலாகாணத்
தோன்றன் மதி.” என்னுந் திருக்குறளினுணர்க. (உசசு)

† திருக்குறள், மே. ௧௧௧௧.

சேவிலிபுதல்வியைக்காணுதுகவலைகூர்நல்.

செவிலிபுதலவியைக்காணுது கவலைகூர்நல் எ - து. செவிலி தன் புதல்வியைக்காணுது துன்பமிகுதல்.

நாணினுந் தாழ்நனி கற்புநன் றென்று நயந்துமுததம
பூணினும பாரமி தென்னுமென் பொன்னையிப் போதெனக்குச்
சேணினுஞ் சாரபுகழ் வாணன்றென மாறாமென சேரலனைக்
காணினுங் காணவா தோவரி தாலிந்தக் கானிடையே.

* இ - ள். நாணப்பார்க்கவும் முல்லைமாலையணிந்த கற்பு நன்று என்பதனை விரும்பிச்சென்றான். ஆதலால் முத்தாரம்பூணினும பாரமென்று சொல்லும் மெல்லியவியலபிஷையுடைய எனபொன்னை என்கடிப்போது சேணினுஞ்சோந்த புகழையுடைய வாணஞ்சிய தென்மாறை மன்னன் பகைவரை இறதக் கானிடைக்காணினுங் காணவரிது, அந்தோ யானென செயவேன் எ - று.

நயந்து என்புழிச் 'சென்றாளாதலால்' என்னுஞ் சொல்வருவித்து முடிக்க 'என்கடிப்போது' எனஇயையும். சேண்-தூரம் காணினுமென்னும் உர்மை அவர் மர்து நிரிசலின் அருமைநோற்றகின்றது. அந்தோ-இறக்கக் குறிப்பு. ஆல் - அனை. (௩௪௨)

கற்பொடுபாணநதகவவை முறழிறுது

மீ ட் சி.

மீட்ட எ - து மீண்டுவருதல். செவிலி புதல்வியைக்காணுது மீண்டு வருதலும், உடன்போய் தலைவனும் தலைவியும் மீண்டுவருதலும் அடங்கப் பொதுப்படமீட்டியென்று கூறினா.

* 'தெளிததனமகிழ்ச்சிவிருதல் செப்பலென, வெளிப்படவுரைத்த மீட்கிரால்வகைத்தே'.—என்னுஞ்சுத்திரவிதியால் மீட்டிரால்வகைப்படும்.

தலைவிசேணகன்றமைசேவிலிதாய்க்துணர்த்தல்.

படார மலாக்குழல் வலவியை யனை பித திவினையேன
நாடா விடமிலலை ஞாலத் தகலவயி னனகமலக்
காடார் பழனக் கழனிநன் னுடுகடந்து தன்னூர்
வாடா வளமனை கொணடுசென றுநெரு வள்ளலின்றே

[இது பிறசெய்யுட்கவி]

அகப்பொருள் விளக்கம், வணவியல், சூ. கக. :

தலைவன் தம்முள் சார்ந்தமைசாற்றல்.

தலைவன் தம்முள் சார்ந்தமைசாற்றல். எ - து. ஐம்பதது நான்காநான்
தலைவன் மீட்சியில் தலைவியுனராத தாமசார்ந்தமை தலைவிக்குச்சாற்றல்.

நினையா நெதுபபட்ட நீடிருங் குன்றிது நீகுடைந்த
சுனையா மதுமலாச சோலைக ளாமுனை தூயவண்டல்
மனையா மிவையினி வாணன்றென மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
இனையா தெழுந்தருண் மானனை யாயம மெழினகர்க்கே.

இ - ள். மானனையாய! நின்னையான் முன்னெதிர்ப்பட்ட நீண்ட
பெரிய குன்றிது, நீ குடைந்துவினையாடிய சுனையாமது, நீவினையாடியமலர்ச்
சோலைகளாமுனை; மாசிலாத வண்டலமபாவைசெய்து வினையாடிய சிற்
நில்லமினீ, இன்று வாணன்தெனமானையை வாழ்த்தாதவர்போல் வருந்
தாது நமதெழிலுடைய நாமாசெழுந்தருள் எ - று.

தான் அவன் எனவும் வேறுமைபுண்டாயான 'நமமெழினகர்' எனக்
கூறினார். இனி-இன்று இனையாத-வருநாது (௩௫௦)

தலைவியுந் செவிவாயிற் பெரிதாள்வரல்

பாங்கியிடுதூண் நிதிநிதிநீதல்.

(இதவெளிப்படை.)

புனையல ரோநிலா காதலா தாயா பொருளையிறப்போ
இனையுயர் யாதொன்று மினையெவ கான்கு தியானுமமபொன்
வனைகழ லானும வருவதெல் லாஞ்சென்று வாணன்றஞ்சை
துனைவுட னேகுசின நி சொல்லு மின னுனைவிபாக்கே.

இ - ள். வாணனது சொல்க்கு விரைவுடன செலக்கன்றீ! புனைந்த
அலரை, தூறுநெய் அபலா மனலிடத்துக்க, இனையுடையராகிய தாயா
இவர்களுது பொருளையிறப்போ யாவது உதவிடல ஒன்றுமின்றி வெவ
விய கிடடைநிலைப்போய் மினையெவ கான்கு தியானுமமபொன்
கழையுடையானும வருநெய் ரெபதிகையெல்லாது உசன்று என னுனைவிபாக்
குச் சொல்லுவார். எ - று

புனைதல-இல்லதனை வண்டாக்கிக் கூறுதல். 'அலி' - அபலா. இனையு
யர் - வருதலுதையா. இகந்து-நிகு. துனைவு - லிணவு. 'கசுதுவு' துனை
வுவனைவுப்பொருள். எனபதனொகண்கொளாக. (௩௫௧)

முன்சென்றோபாங்கியிடுதூண் நிதிநீதல்.

(இதவெளிப்படை.)

போதலாக தல்லை முனியுமெல லோதிப புனையிழைகன
காதலன பின்வரக் கண்டனம யாங்கண்டல வெவ்முமரீ
மாதலக தனலிரு தோள்வவத்த வாணன்றென மாறையெண்ணச்
சூதலாக தொலகவிம மித்திரன் மாமுலைத் தோகையோ.

* தொல், சொல், உரியியல், து. ககூ.

இ - ள். தாழைக்காட்டை வேலியாகவுடைய கடல்சூழந்த பெரிய புவியைத் தன்னிருதோளில வைத்தவாணன் தென்மாறைநாட்டில் அழகு பொருந்திய குது இடுக்கண்பட்டுச் சுருங்கப்பூரித்ததுத் திரண்டபெரிய முலை யையுடைய தோகைபோல்வீ! போதுகளமலாந்து இருளைச்சினக்கும் மெல்லியகுழலிணையுயி புனைந்த பூணிணையுமுடையாள் தனகாதலனபின்வர யாம் கண்டனம். எ - று.

அல்-இருள். ஓதி - கூந்தல்.மெல்லோதிப் புனையிழை-அன்மொழித் தோகை. கண்டல் - தாழை, புவவலியால் குடும்படக்கிப் பூமியைக்காதத லான 'மாதலந்தன்னிருதோள்வைத்தவாணன்' எனக்கூறினார். அலாதல- இடுக்கண். "அலந்தோக்களிசகும்பொலம்பூட்டுசேஎய்" எனவும், "அற்றார்க்கு மலாந்தாசாகும்" எனவும் பிறருங்கூறிய வாற்றாணுணாக விம்முதல்- பூரித்தல். (புது)

பாங்கிய்கேட்டநற்றயிற்ருணர்ந்தல்

(இது வெளிப்படை.)

வாளேய் விழிநின் மயிலனை யாடஞ்சை வாணன்வெறியில் வேளே யனைப விடலைபின் னேசுர மீண்டினிநம் கேளேய் பதிவரு மென்னநல சொசொல்லக் கேட்டனமீந் நாளே யனையநன னாளுள் போசென்ற நாஸ்களிலே.

இ - ள். வாள்போன்ற விழியிணையுடைய நின்மகளாகிய மயில போன்றவள தஞ்சைவாணன் வெறிபிடத்தகுங்காமனையொத்த விடலை யின னே சுமம்போய்மிண்டு நாடுகற்றத்தாரிருக்குமநகரின் கண்ணேவரு மென்று நலலோடி சொல்லக்கேட்டனம், ஆதலின் இவ்வாளைப் போன்ற நன்னாள் கழிந்தநாள்களிலேயுளவோ? எ - று.

வேள்-காமன். விடலை - பாலைநிலத்தலைவன். கேள் - சந்தை ஏகாரம் மூன்றுமாற்றசை. (புது)

நற்றய்கேட்டவனுளங்கோள்வேலனைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) வேலன்-வெறியாட்டாளன்.

தென்மாறை நன்னகர மன்னவன் வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ் பொனமா திரத்துப புலனுணர் வீரசுரம் போய்வருவோன் எனமாலை யென்மனை யிற்றரு மோதன்னை யின்றநற்றய் தன்மா நகருக்கு மோசொல்லு விரொன்று தானெனக்கே.

இ - ள். தென்மாறைநகாக்கு மன்னவனாகிய வாணனது செழுந் தஞ்சையசூழந்த அழகிய திகழ்னுள்ளார் நீனக்கும்றிவை எல்லாமிதி

1 திருமுருகாறுப்படை, பழமுதிசோலை, வரி, உளவு.

வீர்! சுரம்போய் மீண்வெருந் தலைவன் மானையானே என் மீனையிலே தருமோ? தன்னையின்ற நற்றாயிருக்கும் தன்பெரியநகர்க்கே செலுத்துமோ? எனக்கொன்று சொல்லுவீர் எ - று.

பொன் - அழகு. மாநீரம் - ஆகுபெயர் புலன் - ஆறிவு. உய்த்தல் - செலுத்தல். வேலன் - முருகவேளடையாளமாய்க்கையிலே வேலபிடித்துத் திரிபவன்.

தலைவன் சேணகனறமை செவிலிதாய்க்குணர்த்ததலும் தலைவன்றம்மூர் சார்ந்தமை சாற்றலுமஹ்ரண்டுந்தெளிதல்; தலைவிமுன்செல்வோர் தம்மொடு தான்வரல்பாங்கியாக்குணர்த்திவிடுததலும், பாங்கியர் நற்றாய்க்குணர்த்தலும் ஐரண்முகமுச்சி, நற்றாய்தலைமகனுளங் கோள்வேலனைவினாது லொன்றும் வினாதல், பாங்கியாக்கு முன்செல்வோர் உணர்த்தலொன்றும் செப்பல்.

மீட்சிமுற்றிறறு.

தன்மனைவரைதல்

தன்மனைவரைதல் எ - று உடன்போய் மீண்வெந்த தலைவன்தலைவியைதன் னூராகுகூட்டிப்போய்த் தன்மனையின் கண் வரைந்துகோடல்.

‡“வினாதுசெப்பல் மேவலென்றிறைவன்

றனாதிவ்வரைதறன்மூவகைத்தே”.—என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் தன் மனைவரைதல் மூவகைப்படும்.

நற்றாய் மன்னயாவேட்கையிற் செவிலியை வினாதல். எ - று தலைவி நற்றாய் தன்மனையின் மணஞ்செய்யும் விருப்பினாற் செவிலியைவினாதல். இதற்குச் செய்யுளிற்கவியில்லை

*தாமாக மேவினு ரம்மனைக் கேவந்து தன்சிலம்பார்
மாமா தினைமணஞ் செயவதற கேமரு வராகமலப்
பூமாது கேழ்வன புதழ்த்தஞ்சை வாணன் பொருப்பிலினி
யாமா றுயிரனை யாய்சொல வமோவவ ரன்னையாக்கே. (ருரு)

செவிலிக்கிதுளவரைந்தமையுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

என்ன மியம்புவ தியாய்க்கினி நாமன்னை யின்றதுதமமில்
கொன்னாரு நித்திலக் கோலதநம் மாதைக் கொடிநெடுந்தேர்க்
கன்னாடா மணகொண்ட வாணன்றென் மாறையிற காதலர்தாம்
கன்னாண் மணமபுணர்ந் தாரென்று தூதர் நவினறனாரே.

‡ அகப்பொருள விளக்கம், வரைவியல், சூ. உரு.

* இக்கவி யாழ்ப்பாணத்து வல்லை-சபாபதிபிள்ளை யவர்கள் பதிப்பித்த மூலப்பிரதியில் காணப்பட்டபடியே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இ - ள். அனனையே! கொழகட்டிய நெடுந்தொட்டைய கன்னாடர் மண்ணைக்கொண்ட வாணன்செனமாறை நாட்டில் காதலர்தாம தம்மில் லத்துப் பெருமையார்ந்த முதலுமலைபைததரித்த நம்மாளை நல்லநாளிலே மணம்புணரநாடு என்று வந்ததூதுவர் சொன்னா, இன்று நாம் ஆய்க்கியமபு வது இனி யென்னா? ஏ - று.

கொன பெருமை, நிதிலக்கோரை-முத்துமலை, நவிலல் - சொல்லல்.

வரைந்தமைசெவிநிறியிருணர்ந்தல்

(இது வெளிப்படை)

என்க்கே ளிருநின் நிபற்றவங் கேமண வினபமெய்தி அனைக்கேணமை நண்ணிய வண்ணலயின னாகநம் மன்னையினநம் மனைக்கே வருமென வந்துசொன னா, தஞ்சை வாணனவெற்பில் சுனைக்கேழ் நனைக்கழு நீககுழ லாய்பில தூதரினனே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபிடத்திருக்குங் கண்ணிறஞ்சதநித் தையுடைய கர்பொருத்திய கழஞ்சைசூழப் குழைய! எல்லாக்கேளிரும் மணப்பநதரிவந்தநிறு மணசட்டங்கு செய்ய, தலைவனானில் மணவீன் பத்தையொதி அதன்மைததரிய நட்பைப்பொருத்திய தலைவனின்னே நம்மலையுபாலவாள் இன்று இமமணையிட தது இப்போது வருமெனச்சில தூதாவந்துசொன்னா ஏ - று

எனைக்கேளிரும் - எல்லாக்கேளிரும் அனைக்கேணமை-அதனைநாந் தாகியவுறவு “அனைநிலைவகையோடாங்கெழு வகையால்” —என்னுஞ்சுதநிர ததுஉணராரியிய ருணாயானுணாக அண்ணல்-தலைவன் ஆந பிரிவிலைசை நிலை, | “ஆகவாக் லென்பதென னு-மாவயின முன்னும் பிரிவிலைசநிலை” என் னுஞ் சுதநிரத்தானுணாக. ‘காடுதிர் கானமாரடினேமாக’ என்னும் உதா ரணத்தானுமுணாக அன்னைகாதலபதறிவந்த சொல் கேட்டு-நிறம், நனை-கள். இன்னே- இப்போதே.

(நூறு)

தலைவன் பாங்கிந்து யாவ்வரைந்தமை நுமர்க்கு இயல்புகெள் றென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கோபுரஞ் சோலை கொடிமதின் மாடங் குலாவிமையோரா மாபுரம் போலுந்தென மாறைவ ரோதயன வாணனவெற்பில் நீபுரத் தேதந்த மாறையங் கியாமவரை நீர்மைசொன்ன தூபுரஞ் சூழடி யாய்சென்று கூறு துபாதமக்கே

இ - ள். பொன்னு வசையச்சிலமபு சூழ்ந்தஅடியினையுடையாய்! கோ புரஞ் சோலையுங்கொடியுமகதிலுமமாடமுமவிளங்கப்பட்ட அமராவதியை யொக்கும் தெனமாறை நாட்டில் வரோதயனாகிய வாணன்வெற்பில்

1 தொல், சொல் இடையியல், சூ. நட.

நீபாதுகாத்துத் தந்த மாதை என்னூரில் வரைந்தநீர்மையை நுமர்தங்களுக்குச் சென்றுசொல்லாய். ஏ - று.

‘கோபுரஞ்சோலைகொடிமதின் மாடம்’ என்புழி எண்ணும்மை தொக்கு நின்றன குலவுதல் - விராடுகுதல். இமையோராமாபுரம் - அமராவதி புரத் தல் - காத்தல். வரைநீர்மை-வினைதொகை. நூபுரம் - சிலப்பு (நடுஅ)

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தல்

(ஐது வெளிப்படை.)

அன்னைக் கியம்பின னுண்டகை யானமுன் னறிகது தென்னன் தனனைப் பணிநதுகுற நேவலசெய யாது சமாக்கெழுந்த மன்னைப் புறங்கண்ட வாணனறென் மாறை வரையிலெங்கள் பொன்னைப் புணரதுதுங் கேணமுன்னர் நீபொன புனைநதுவே.

இ - ள் னுண்டகையே! பாண்டியனைப்பணிநது குறநேவலசெய்யின் முறைமையையாது போர்க்கெழுந்த மனைப்புறங்கண்ட வாணனதென் மாறைவனாயில் எங்கள் பொன்போனறவனைக்கூட நுகுகுறத்தாரா முன் னை நீதிருப்பூட்டியது யான்முன்னையறிந்து அன்னைக்கியம்பினேன் ஏ-று

ஆண்டகை-அண்மைவிளி தென்னன்-பாண்டியன். குறநேவல-சிறு ளாய்செய்யுமேவல பொன்-ஆகுபெயர். பொன்புனைதல்-திருப்பூட்டுதல்.

மணனயாவேட்கையினற்றாய் செவிலியைவினாதுவொன்றும் வினாதல். வரைந்தமை பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தலும், வரைந்தமை செவிலிதற்றாய்க் குணர்த்தலும், பாங்கிதானது முன்னேசாற்றியதுரைத்தலும் முன்றுஞ்செப் பல, தலைகணுமாக கியம்புகென்றெனவொன்றும்மேவுதல் (நடுக)

சுனமனைவரைதல் முறறிற்று

உடன்போக்கிடையீடு.

உடன்போக்கிடையீடு ஏ - து நமமனையில் வரைந்துகொள்ளாது தன் னூரில் வரைந்தானென்று தலைவிசுற்றத்தாரா வெறுப்படைதலால் தலைவியையுடனகொண்டுபோம்போதுதலைவி சுற்றத்தாரிடையீடுபட்டு மீண்டு தலைவிவருதல்.

† “ போக்கறிவுறுததல் வரவறிவுறுத்த னீக்கமிரக்கமொடு மீட்சியென்றாஅங்

குடன்போக்கிடையீடு ‘டொருநாலவகைததே.’—என்னுஞ் சூத் திரவிதியால் உடன்போக்கிடையீடு ஒருநூல்வகைப்படும்

† அகப்பொருள் விளக்கம், வரலாயல், து-உரு.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர் தமக்குத்தன் செலவுணர்த்திவிடுத்தல்.

நீங்குங்கிழத்தி . . . விடுத்தல். எ - து. ஐம்பததைந்தாராள்
தன் னூராவிட்டு நீங்குங்கிழத்தி விடுவருவோர்தம்மொடு தலைவனுடன்
செல்லுந் தன் செலவைப் பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்.

வளவெய் மிடைநத வழிப்படா வீசெங்கை வாணன்றஞ்சைத்
தளவெய் நகையென றுணைவியாபாற் சென்றுசாற்று மின்பேராக்
களவே ளுணையவோர் காண்பின் போயினள் கான்பணிநீத்
திளவோனில வல்லிபெற்றாங் செவ்வந்திதழி லெய்தியன்றே.

இ - ள். வளவெய் பொருந்திய மூங்கிலமிடைநதவழியில் செலகின்றா!
பணிககாலத்தைநீத்திட்டு அந்நிறகாலத்தை வல்லிபெற்றாற்போல்தனப
மெல்லாமொழிதது அழகை பொருந்திக் காட்டிடத்தில போகுகளத்தின்
முருகீவனையொத்த ஓயினியைபோயினள் என்று சிவந்தகையையுடைய
வாணன் தஞ்சையிலிருக்கும் தளவையொத்த நகையையுடைய என்பாங்
கியாபாற்சென்றுசொல்லுமின. எ - று.

மிடைதல் - நெருங்குதல், படாதல் - செல்லுதல். தளவு - மூலம். காண் -
காடு. எவ்வம் - துன்பம். எழில் - அழகு. சுறந்ததார் செய்தவெறுப்பனபவவநீத்
தென்க குறிப்பாற கூறியவாறுணாக. (௩௬0)

தலைமகன்தன் செலவு ஈற்றுக்குணர்த்தி விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படடை)

வாயாந் நுங்களை வாழ்த்துகின நேன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில
சாயாத மாதவத் தாழ்சடையீ மன்பர் தமமொடின்றியான்
சேயாறு தோமிசைச் செலவதெல் லாமெங்கள் சேரியிற்சென்
றியாயாகிய கொடி யாட்கினி தாக வியமபுமினே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபில் கேடிலலாதமாதவத்தினுற்கொ
ண்ட தாழந்தசடையுடைய வந்தணர்! நுங்களை வாய்நிறைய வாழ்த்துகின்
றேன், தலைவர் தம்முடனே இன்றுயான் சேண்வழியில்தேரினீது செல்வ
தெல்லாம் எங்களுநின்கண் சென்று தாயாகிய கொடியாட்கு இப்போதே
இன்பாகச் சொல்லும். எ - று.

சாயாத - சேடில்லாத சேயாறு - சேண்வழி. இனிதாக என்பது குறிப்
பாற்கூறியவெறுப்புமொழி. (௩௬௧)

நற்றய்க்து அந்தணர்மொழிநல்.

(இது வெளிப்படை)

மருள்கொண்ட சிந்தை மலைகிழ வோய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்,
வெருள்கொண்ட மெனபிணை வெனறகண னுள்வெழறி வேல்வல
ங்கை, அருள்கொண்ட நெஞ்சினொ ரண்ணலபின் னேயகன றுள
கலவான், இருள்கொண்ட கொண்டலசெல லாவரை சூழ மிருஞ்
சுரத்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபினிடத்து மகளைக் காணெமென்று
மயக்கங்கொண்ட மலைக்கரசியே! வெருட்சிகொண்ட மெனபிணைமூலம்
வென்றகணனுளாகிய நிம்மகன வெற்றிவேலை வலங்கையினும் அருளை
நெஞ்சினுங்கொண்ட லா வேந்தனபின்னே உயர்ந்த வானிடத்துச் சூல்
கொண்டமேகம் வருகாது சென்றறி த லுட்குழந்த டெரியகா. டி
டத்தேயகன றுள. எ - று.

மருள் - மயக்கம். வெருள் - வெருட்சி. மெனபிணைமான, 'வென்றி
வேல்வலங்கை யருள்கொண்ட நெஞ்சின' என்பது மமைததொடைய, வென்
றிவேலை வலங்கையினும், அருளநெஞ்சினுமென்றது உதாராவணங்காக்கால்
வேலசெலுத்தலும், வலங்குங்கால் அருளசெலுத்தலும் கருதியென்க.
வரை - மூங்கில.

(உருக)

நற்றயயந்தொடு நிறநலின் தமரிபிர்சேறலைத் தலைவிகுண்டு

தலைவய்துணர்ந்தல்

உவலைப் பதுகளை முரமபு செல்லாம லுலகமங்கை
தவலைத் தவிர்த்த தமிழத்தஞ்சை வாணன் நரிபலாபோம
கவலைக் கடத்துச் சிலைநிறை கோலிக் கடுமபகுழித்
துவலைப் படைக்கட றேன்றலபொற நெராவங்கடு சூழ்கின்றதே.

நற்றயயத்தொடு... உணராததல எ - து. அந்தணர் மொழியவந்த
நற்றய் குறிப்பான அறத்தொடு நிறநலின் தமரி சினைது குழாங்கொண்டு
பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவறகுணாததல

*இ - ள். தோன்றலே! தழைகளொடுகூடிய குறுந்தூறுகள்மூடியேடு
செல்லாமல்நிலமங்கையதுவளங்கெடுதலைத்தவிர்த்ததமிழத்தஞ்சைவாணன்
பகைவர் செல்லுங் கவாயழிழில் வில்லாகிய திணைகளைடாக்கிக்கூடிய
அம்பாகிய துவலைகளைச்சிறப்பிடையாகிய கடல நினதுபொற்றேராக்ய
மரக்கலத்தைச சூழ்கின்றது எ - று

உவலை - தழை ; * 'உவலைக் கூடையொழுகிய தெருவில்' என முலலைப்
பாட்டிற்கு நச்சினுர்க்கினியார் தழைடாழேவேய்த்தகூடையென வெழுதிய

முலலைப்பாட்டு, வரி, உருக.

வுரையானுமுளாக பதுக்கை-சிறுதுறு, முரம்பு-மேடு தவல்-கேடு, கவலை-
கவர்வழி, கடம் - காடு, திணை - அலை, பகழி-அம்பு, வங்கம் - மரக்கலம்.
இஃதியையுருவகம். (நசுந)

தலைமகளைத் தலைமகன்விடுத்தல்.

(இது அவளிப்படை)

ஆறலை வெஞ்சிலைக் கானவ மீடலெனகையம்பொன்றினுல
நூறலை யஞ்சலை நுண்ணிடை பாயநும லோலவாமுன்
சேறலை யஞ்சவல செல்லலபைம பூசச் செழுமபழுக்காய்
தாறலை தண்டலை சூழ்தஞ்சை வாணன் றமிழ்வெறபிலை.

இ - ள். நுண்ணிடையாய்' என்னுக் கூழ்வருகின்றோர் வழியை
அலைக்குமவெயய சிலையையுடைய லோடராகில் என்கையிறிடித்த ஓரம்
பிறை புறப்பொள்ளிய துமன்பத்தி னயின ஸாதினா - டென் னுநததைதோ
னறக்கொன்றுருவிதலைபழுச்சேன், துட்டிததல ரோயருலஅவாமுன்செல்
லுதலை யஞ்சவேன், ஆதலானஇவரால அப்பிபகழுகினது செழித்தபாக்கு
ததாறுகாமுறலசையுஞ்சேலை சூழந்த தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெறபிடத்தில்
யானசெலவேன், எ - று.

ஆறலைதல்-வழிபறித்தல், நூறலை-கால்வழித் தல், 'துமலோலஞ்சவேன்'
என்பது துமலென்குதழி அவனாக கொலைசெய்யவேணமும், செய்துழி நீ
ஆயருந்ததி ஆதலாலஅஞ்சவ னெனமுன் தாறு-சூலை தண்டலை - சோலை,
நூழிவாடென்பது ஒருவன் பலனாககொன்று ருவித்தல் —எனனை "பல
படை மொருவாக சூழ்தலை மறவவெனா லு" வீசியநூழிலும்" என
னுஞ் சூழிததாறுவா" என. இதற்குககாரணம் மறவாக்காடுகிற கண்டு
கொளக யாஸ்செல்வேன் என்பது அவராலிலைவானவாதது. (நசுந)

தமருடன்செல்பவன் அவன்புறநோக்கி கவன்றிறல்.

தமருடன் செல்பவன் அவன்புறநோக்கி கவன்றிறல் எ - று. தம
ருடன் செல்லப்படாதலைவிடவன்புறங்காட்டிப்போதலைநோக்கிக்கவலைப்
பட்டுத் தேறுதல்.

ஏமா னெனவஞ்ச மேற்காத தளினவ் விரவிபொறநேர்
வாமானின வாழ்வன வாகபபன் னுட்டஞ்சை வாணனென்னா
போமா னதரிடத தென்னையர் தோன்றப புறங்கொடுத்த
கோமான மணிநெடுந் தோருகம பூண்ட குரகதமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளா செல்லுமாஞ்சஞ
சரிக்கும் வழியிடத்து என் தந்தையா தோன்றுதலைக்கண்டு புறங்கொடுத்
துச் செல்கின்ற தலைவனது மணியிழைத்த நெடுந்தேர் துகததிற்பூட்டிய
குதிகைகள் அம்புகண்ட மான்போல அஞ்சுகின்ற என்னைக்காத்தலால்

அவ்வாதித்தனது பொற்றேறிழட்டிய வாவுங்குதிகைகள் போலப் பன்னாள் வாழ்வனவாக. எ - று.

ஏ - அம்பு. வாமான் - வாவுமான். * “செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிகு மெய்யொடுங்குகெமே யீற்றுமிசை யுசரம்” என்பதனுணாக. அதா-வழி. குரகதம-குதினா. ‘கவன்றற்றல்’ என்பதனால் இக்கிளவிலிரக்கத் தின பாற்படும்.

நீங்குங்கிழத்தி பாங்கியா தமக்குத் தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தலும், தன்செலவீன்றாட்குணர்த்திவிடுத்தலும், ஈன்றாட்கந்தணர்மொழிதலுமாகிய முன்றுமேபோக்கறிவுறுத்தற்குரிய. அறத்தொடு நிறுலிறறமர் பின்சேற லைத் தலைவி கண்டொததலொன்றும் அலரறிவுறுத்தற்குரித்து. தமருடன் செல்பவன் வன்புறநோக்கிக் கவன்றற்றலொன்றும் இரக்கத்துக் குரித் தெனக்கொள்க. (ந.சு.இ)

உடன்போக்கிடையிடு

முறறிற்று

வனாதல்.

தன்னூர் வனாதலும் தன்மனைவனாதலும் என்னும் இவவிரண்டொழித்து “எவற்றினுங்கிழவோ - னந்தணர்சானரோ முன்னிட்டருங்கலந் தத்துவனாத றகுதியென்ப.” —என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சென்றோன மீணவந்து அந்தணையுஞ் சானரோனாயு முன்னிட்டெயனாந்து கொணா முழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்தகூறல்.

வனாதல் எ - று. இம்பத்தாறநாள் தலைவன்மீண்டு தலைவியில்லின் வரானின்றுழி தலைவி தமொதிராகொண்டுபோயழைத்துவந்தபின் உலகவியற் கையினபடி பலவிதமாக அருங்கலமுதலிய வேண்டவனகொடுத்த அந் தணையுஞ் சானரோனாயு முன்னிட்ட மணச்சடங்குடனேவதுவை முடித் துழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்தகூறல்.

சேரீரேன் மீண்டுவந்துஅந்தணையுஞ்சான் ரோனாயுமுன்னிட்டி

வனாந்துகொண்டுழிங்கண்டோர் மகிழ்ந்துகூறல்.

(இது வெளிப்படை)

சேலா புனல்வையை சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையினம வேலா நெனப்பிறர் வேட்டவா யார்மணம வெண்டுகிலின் பாலா ரமளியும் பாற்கட லானது பங்கயக்கண் மாலா யினனிவ னுகதிரு வாழினன் மாதாமினரே.

* தொல் சொல். வினையியல், து. சுக.

† அகப்பொருள்விளக்கம், வனாவியல், து. உக.

கு - ௭. கயலார்த்தபுனல் பெருகுவரப்பட்ட வையைசூழ்ந்த தஞ்சை வாணன் தென்மாறை நாட்டில் வெண்கிலின் பான்மையார்த்த பாயலும் பூற்கடல்போன்றது; இவ்வேந்தனுஞ் செந்தாமரைக்கண் மாலையொப்பா னாயினான். இம்முதருப திருவையொப்பாராயினர்; ஆதலான, நம்வேலா னென மணம் வேட்டவர் பிறர் யாச். ஏ - று.

சேல - கயல். ஆதல் - பொருத்தல். புனல் - நீர். அமளி - பாயல். இங்ஙனமொரு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்பதன்றிப் பலகால் மணமுடித்ததாகக்கூறுதல் உலகின்கண் வழங்குவதன்றே, இவ் வாறுகூறியதெனனையெனின், —உடனபோய்ததன் னூரின் கண்ணே வரை தலும், மீண்டுவந்து தன் மனையின்கண்ணே வரைதலும், அந்தணர் சான்றோ னா முன்னிட்டுத் தாய்தமரறியமணச்சடங்கின் முறையேமுடியாமையான் அவை யிரண்டுமணமாகாது; அஃதெனனையெனின், உலகியலடிகள் கண் தாய்தமரறியாது மணச்சடங்குமின்றி ஒருவன்புரிமை கருதித்தாலிகட்டு மணமென்று உலகின்கண் னுள்ளார் கைகொள்ளார். அவாக்கே மீண்டும் மணச்சடங்குடனே மணமுடிப்பார், ஆதலால், அந்தணர் முதலாயினரை முன்னிட்டு அவன் மனையின் மணச்சடங்குடனே முடித்தலின் இதுவே மணமாயினவாறுணர்க. இவ்வாறு நாள்முறையாய்க்கூறிவந்து ஐம்பத்தாறு நாள் மணமுடிந்த தென்றுகூறியதெனனையெனின், “இங்குளியணைமனக் கெனமொழிப.”—எனலும் அகப்பொருட்குத்திரத்தறையில் இருநிகுகளு நா லுநாளிருக்கமணமுடிப்ப தியலபென்று இலக்கணங்கூறினமையாறகூறிய தென்றுணர்க.

(௩௬௬)

வரலியல முற்றிறம்.

நா ன க ா வ து

கற்பியல்.

கற்பியல் ௭ - து. கற்பிக்கப்படுதலாற் கற்பாயிற்று கற்பித்தலாவது என்னையெனின், அறிவும்ஆசாரமும்தலைவனாற்கற்பிக்கப்படுதலும், இருமுது குரவரார் கற்பிக்கப்படுதலும், செவிலியாற் கற்பிக்கப்படுதலும், அந்தணர் முதலிய சான்றோரார் கற்பிக்கப்படுதலும்எனக்கற்பித்தல் பலவாயின. ஆத லால் கற்பியல் எனப்பெயராயிற்று.

ஆயின், இவ்வாறு களவினொழுகல் கற்பின்கனொழுகல் உலகின கண் இன்றெனின், நன்று சொன்னாய்— அறிவுடையோர் மக்கட்கு மணஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மைமுனை நினக்கு மணஞ்செய்யநினைத்தேம்,

* இறையனாகப்பொருள், து, ௩௨.

இது நினக்கியைபோ? இயைபின்மைபோ? எனவினாவி அவமவர் கூற்றின்படிசெய்வார். அவர்கூறுக்கால் குறிப்பாணுணர்ந்து செய்வனொளக்கொள்க. இங்ஙனம் இருவருள்ளமும் ஒத்தவழி மணஞ்செய்தலியல்பாயிற்று, ஆகவே, உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாம்; உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபோதே மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று. இதனை *‘‘உள்ளத்தா லுள்ள லுத்தே பிறன்பொருளைக்-களளத்தாறகள்வேமெனல்.’’—என்னும குறட்டுப பரிமேலழகருரையில் நினைத்தலுஞ்செய்தலொடொசகு மெனக்கூறியதொணுணர்ச்சு. எனவே,—உலகின்கீண் நிகழுங் கற்பொழுக்கமெல்லாம் கத்திருவமணத்தின வழிகற்பெனேறேகொள்க.

இவ்வாழ்க்கை.

இவ்வாழ்க்கை எ - து. தலையனும் தலையியும் இலவின் கண்வாழும் வாழ்க்கையைக்கூறுதல்.

† ‘‘கிழவோன்மெழ்ச்சி கிழத்திமகிழ்ச்சி
பாங்கிமகிழ்ச்சி செவிலிமகிழ்ச்சியென்
நீங்குநாலவகைத நிலவாழ்க்கையே.’’—என்னும் அகப்பொருள்
விளக்கச் சூத்திரவிதியால் வாழ்க்கை நாலவகைப்படும.

தலைவந்தலையிழன்பாங்கியைப்புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை.)

நினமே லடுத்த பசலையின காரண நின்னுணைவி
எனமே லடுத்த வியலபினன் றோபெற்ற தேழுலகும்
தனமே லடுத்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன் நமிழ்ககிரியுள்
பொலமே லடுத்தன பொருகணங் கீளற புணர்முலையே.

இ - ள் றுண்ணியபொனமேலே நெருங்கவைத்தாற்போன்ற கணங்
கைப்பெற்று இடை வெளியின் நிரெருங்கிய முலையினையுடையாய்! தன்னி
டத்துத்தோன்றிய புகழ் ஏழுலகும்நெருங்கிய தஞ்சைவாணன் தமிழ்ககிரியுள்
பிடத்திருக்கும் நின்மேலேநெருங்கிய பசலையிங்குங்காரணமாக நின்னுணைவி
என்மேலே நெருங்கிய அன்பின் முறைமையினன்றோ இவ்வாழப் பெற்
றது. எ - து.

அடுத்தல்-நெருங்குதல். இன்-நீங்கற்பொருண்மை யுணர்த்துமஉருபாக
லான் நிககததையுணர்த்தினின்றது. இயல்பு-முறைமை. தமிழ்க்கரி-பொதிய
மலை. னுண்பொன் - தகட்டிமுதலிய சிறுமைப்பட்ட பொன், புணர்முலை
நெருங்குமுலை. இவ்வாழ்க்கை ஆதிகாரத்தான் வந்தது. (உசு-எ-

* திருக்குறள், செ. உஅஉ.

† அகப்பொருள்விளக்கம், கற்பியல், து. ந.

தலைவனைப் பாங்க்வாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தெரியா டகவிதழ்ப் பூங்கொன்றை வேணியுந் தேவியுமபோல்
பிரியா துறையீப் பெறுகுதிராற் பிறைமானு நெற்றிய
புரியாழ் நிகர்மொழிப் பூவையுநீயும புணர்ந்த பலகேழ்
வரியார் சிலையண்ணலே தஞ்சை வாணன்றென மாறையிலே.

இ - ள். பலநிறத்தையுடைய கட்டுதலாராத சிலையையுடைய அண்ணலே! தஞ்சைவாணன் தெனமாறைநாட்டில் பிறைபோலும் நெற்றியையும் நரம்புகட்டிய யாழிசைபோன்ற மொழியையுமுடைய பூவைபோலவானும் நீயுங்கூடிதெரிந்தெடுத்த பொன்போன்ற இதழையுடைய கொன்றைப்பூவைத்தரித்த வேணியாகிய சிவனும் தேவியாகிய உமையும் போல எஞ்ஞான்றும் பிரியாதிருக்கப்பெறவீர். எ - று. ௪

தெரியாடகம-பொன்களிறுநெரிந்தெடுத்தபொன். கொன்றைவேணி-சிவன். தேவி-உமை. ஆல்-அசை. புரி-நரம்பு யாழும் பூவையும் ஆகுபெயர். கேழ்-நிறம். வரிதல்-கட்டுதல். (௩௬௨)

பாங்கி தலைவியை வளையுநாளளவும்வருந்தாதிருந்தமை

யுளையாயென்றல்

(இது வெளிப்படை)

கோங்கன் மாமுனைக் கொங்கை நல்லாய்மணங் கூடுமெல்லை
பாங்கன மாறறி யிருந்தனை நீயிப மாசயிலம்
தாங்கன மாறத் தலம்புனைவாணன் தமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
பூங்கன மார்குழ லாரலா மாலைப பொறைசுமந்தே.

இ - ள். கோங்கினது நல்ல பெரியமுனைபோன்ற கொங்கையை யுடைய நல்லாய்! நீமணங்கூடுமளவும் திகையமும பெரியகுலவளையும் பூமி பாரமெடுத்தினைப்பாற அப்பாரத்தைத்தரித்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாழும் பூவைத்தரித்த முகில்போன்ற குழலா தூற்றப்பட்ட அலராற்கட்டிய மாலையினது பாரத்தைச்சுமந்து எவ்வண மாற்றியிருந்தனை. எ - று.

இபம்-திக்கயம். மாசயிலம்-குலவரை. தலம்-பூமி. கனம்-முகில். இதற்குப்பாரமாகிய குழலாடொன்று பொருளாகுதுவாருமுளா. (௩௬௩)

பெருமகளுரைத்தல்.

பெருமகளுரைத்தல் எ - து. தலைவி தான்வருந்தாதிருந்த காரணம் பாங்கிக்குரைத்தல்.

மைதோய்ச் தலர்ந்த மலர்த்தடஞ்சூழ் தஞ்சைவாண னென்றார்
மெய்தோய்ச் செந்நிற வேல்விழி யாய்துயர் வெள்ளமவெற்பார்
கைதோய்ச் தளிப்பவ சோகத்த வாய்நிறங் காலவனவாய்
நெய்தோய்ச் தனதழை யேபுனை யாக்கொண்டு நீர்தினனே.

இ - ள். கருநிறம்பொருந்திய நீலமலையுடைய வாலிகூழ்த்த தஞ்சை
வாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் மெய்யிரததததிறறேய்த்து சிவந்த நிறத்
தையுடையவேலபோன்ற விழிவினையுடையாய்! வெற்பாகைதொட்டளிப்ப
அசோக மெனகின்ற பெயரினையுடையனவாய் நிறத்தை யொப்பனவாய்
நெய்யிறறேய்த்தாறபோன்ற தழையையே தெப்பமாகக்கொண்டு துயர
வெள்ளத்தை நீர்தினனே. எ - று.

மைதோய்ச் தலர்ந்த மலா-நீலமலர் தடம்-வாவி. தோய்த்து-தொட்டு.
அளிப்ப - கொடுப்ப. நெய் - புழுக்கு. புனை - தெப்பம். (நு ௭௦)

நிலைவனைப்பாங்கி வனாயுநாளாவும் நிலைபெறவாற்றிய
நிலைமைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

வனாயு மிகநாளாள் வெவ்வாறு நீரெம மடகதைமுகை
புனாயு மென்கொங்கை பிந்திருந்தீர் முன்பொருப பெடுத்தீர்
நிராயு மிஞ்ஞாலமுங் காத்தருடா னன்பதா கையினீள்
திராயுங் குயிலும் விடாதெழு மோசை செவிமடுத்தே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி.]

(நு ௭௧)

மன்றலம்னைவரு செவிலிக்கினை யன்புறவுணர்த்தல்.

மன்றலம்னைவரு செவிலிக்கினை யன்புறவுணர்த்தல் எ-து. கவியாண்
மனையிலவந்த செவிலிக்கு இருவரது அன்பும் உவப்பும் உணர்த்தல்.

வளங்கொண்ட தஞ்சைவரோதயன் வாணனறென் மாறையன்னாள்
இளங்கொங்கை கொண்டுமுதீரங் கொணமாரபின் முத்தேற்பவித்தி
விளங்கொண் பிறைநுதல வோதந்து போகம் விளைத்தன்புசோ
உளங்கொண் டருத்துதலா லன்னை யூரனுவப புறுமே.

இ - ள். அன்னை! வளமைகொண்ட தஞ்சையிலவரோதயனுள் வா
ணன்தென்மாறைபோன்றதலைவி தன்னிளங்கொங்கையைக்கொண்டு முதி
ரங்கொண்ட மார்பிடத்து முததுமாலையினது முத்தைப்பொருந்த வித்தி
விளங்கும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற நுதலின்வேரைத்தரும் போகத்தை
விளைத்து அன்புசேருள்ளங்கொண்டு துதர்விதகலான் மிகவுமகிழ்ச்சியுறும்.

ராம்-அன்பு. அருந்துதல்-துக்ர்வித்தல், உவப்பு-மகிழ்ச்சி. (நு ௭௨)

பாங்கிலுலாழ்க்கைநன்றேன்றுசெவிலிக்குதாத்தல்

(இது வெளிப்படை.)

சினவேய் சுளியுங் களிற்றண்ணல வாணன்றென் மாறையினம்
மனவே யகலல்குல வல்லியன் னுணமறையோமுதலாம
சனவே தனைகெடத் தானங்க ளீதலிற் சாலவுகள்
றெனவே நடக்கின்ற தாலன்னை நாடொறு மிலலறமே.

• இ - ள். அன்னை ! தன்னிழைச் சுளித்துப்பாயுஞ் சினம்பொருந்திய
களிற்றுவேந்தனாகிய வாணன்தெனமாறநாட்டில் நமமுடைய பட்டிகை
குழந்த அகனற அல்லுலையடைய வல்லிபோல்வாள மறையவர்முதலாகிய
சனங்களது வேதனைகெடத் தானங்களீதலின மிகவும்நனறென இவ்வாழ்க
கை நாடொறு நடக்கின்றது. எ - று.

‘சுளியுஞ்சினவேய்’ எனமாறுக. மனவு - இடையிறகட்டிம பட்டிகை
‘மறையோ முதலாம’ எனவே நாவலா மடியா பிணியாளனாயுங்கொள்க.
தானங்கள் - அனனமஆடை நிதிமுதலியன. (௩௭௬)

மணமனைச் சென்றுவந்தசேவிலி

பெற்றேழிகற்பியல் நன்றுயிக்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

ஒன்றோ நமக்கு வந்தெய்திய நனமை யுடனெதிர்தார்
வன்றோ லமாவென்ற வாடபடை வாணனறென மாறையிலவாழ்
நின்றோகை கற்பினிலைமையெண்ணுதொ நினறு வெநநிட்
டன்றோ வடக்கிருந் தானமடப பாவை யருந்ததியே.

இ - ள். கோபிதெதிர்தார் வலிய யானைப்போனாவென்ற வாட்
படையையுடைய வாணன்தெனமாறையிலவாழப்பட்ட நின்றோகைபோல்
வாளது கற்பினிலைமையெண்ணுது மடப்பாவைபோன்ற அருந்தியா
னவள் ஒப்பென்று எதிரின்று தோல்வியையடைந்து புறங்கொடுத்ததன
ன்றோ தவஞ்செய்வதற்கு வடக்கிருந்தாளாதலால் மகளால் நமக்கெய்திய
நன்மையொன்றோபல. எ - று.

• உடன்று-கோபித்து. தோல்யானை வெந்நிட்டுப் புறங்கொடுத்துத்
தோல்வியடைந்தோர் தவஞ்செய்தற்குவடக்கிருத்தல் இயல்பென்றுணர்க.
கவுசிகள் வசிட்டனோடெதிர்த்துத் தோல்வியடைந்து வடகிசையிற்றவஞ்
செய்ததன்னுணர்க, அன்னையென்பது முன்னிலைபெச்சம். (௩௭௭)

நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணர்த்தல்.

நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணர்த்தல். எ - து செவிலி நற்றாய்க் குத் தலைமகள் மனைவாழ்க்கைத்தன்மையை யுணர்த்தல்

விண்மே லமரா விருமபம ராவதி வெள்ளமுநீர்
மணமே லடைநதனன வாழ்க்கைய தானது வாணன்மஞ்சை
பணமே லளிமுரல குங்குமத தோளவா பங்கயம்போல
கண்மே லருள்பெற்று வாழ்மட மாதா கடிமனையே.

இ - ள். வாணன் தஞ்சைமாநகரினமேலே வண்டு பண்ணைமுரலப் பட்ட குங்குமமாலையணிந்த தோளையுடையவரது பங்கயம்போன்றகண்ணி னிடத்தருளைப்பெற்று வாழப்பட்ட மடமாதர் மணமனையாயினது விண் ணுலகிலமராவிருமபுமாமராவதிவெள்ளமாகிய கடல்குழந்த மணனுல கின்மேல் வந்தடைநதாலொத்த வாழ்க்கையதானது. எ - று.

அமராவதி - இந்திரபுரம். முநீர் - கடல். 'அளிபன்' எனமாறுச. முரலுதல்-ஊலித்தல். கடி-மணம். (௩௭௫)

செவிலி நற்றய்க்துநுநவீகாநலையு மறிந்தீதல்.

(இது வெளிப்படை)

நனையகத் தலகிய நாண்மல ரோதி நயத்துறையும்
மனையகத் தலவிடை வைகுந லாற்றஞ்சை வாணனொன்றா
வினையகத் தலகுதல செல்லுவ றோனும் வேங்கு பொற்றோர்
முனையகத் தலகலசெல் லாதொரு நாளு முகிழ்க்கையே.

இ - ள். களஞள்ளே தங்கிய முறுக்கவிழ்மலரையணிந்த கூந்தலாள் விருமபியுறையும் மனையகத்து இராக்காலத்தில் தங்குதலாலாகின் தஞ்சை வாணன் ஒன்றர் போர்த்தொழிலிடத்துத் தங்குதலால் செல்லுவோனும் அத்தலைவாபொற்றோ ஒருநாளும் டடையகத்துதங்குதல் செல்லாது.

எனவே, - இரவினகண் மனையிடத்துத் தங்குதலல்லது மற்றோரிடத் துத் தங்குதலிலையென்ற கூறியவாறாயிற்று.

நனைகள். அகம்-உள். அலகுதல்-தங்குதல். நாண்மலரோதி-ஆகுபெயர். நயந்து-விரும்பி. அல்-இரவு. நைத்துதல்-தங்குதல். முனை-படை, 'செல்லுவ றோனும்' என்னும் உம்மையாற்செல்லாரென்பது தோன்றினின்றது. மலர் நன்கமடவார்க்கியல்பென்றதனால் 'முகிழ்க்கை' யெனக்கூறினர். முன்னம் வறிதுநகை தோற்றற்கும் இவ்வாறே முகிழ்க்கைதோன்றியதென்றுணர்க.

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தல்கிழவோன் மகிழ்ச்சி; தலை வனைப் பாங்கிவாழ்த்தல்முதல்செவிலிக் கிவ்வாழ்க்கை நன்றைறத் லீராகிய

வாறனுள் பெருமகளுநாததல் கிழத்திமகிழச்சி ; அல்லனவைந்தும் பாங்கி
மகிழச்சி ; செவிலிநறையுக்குத் தலைமகள் கறபியலுநாததல் மூன்றுஞ்செவி
வ, கிழ்ச்சி யெனக்கொள்க (நளன்)

இலவாழ்க்கை முற்றிற்று.

ப ர த் தை யி ற் பி ரி வு.

இது தலைவன் பரத்தைமேற் காதலாய்த் தலைவியைப்பிரிந்து பரத்தை
யா சேரியிறதொதல். பரததையிற்பிரிவென் றோதவே * “பொதநலததாரா
புன்னலநோயார்-மதிநலததின் மாண்டவறிவினவா.”—எனபதனூல்தலைவ
னறிவிலனும், தலைவியிடத்தனபுயிலனும், பெருமையுமில்லனும், பட்டியுமா
மெனினை அனறனறு. அரகரிமையனாதலின் அரகரிமைக்குப் பரததையரி
னும் வனாததற்குரியராய்த் தொனறுதொட்டு நடக்கு முறைமையராயும்,
வனாயாத வுரிமையாய சேரியினக ணுறைவாருமாய இவரும் பிறந்த
னாறுதொட்டு இவாககென விரித்திருக்கப்படுதலானும், அவனா நீக்குதல்
தகுதியனமையானும், பரததையிற பிரிதல குற்றமனறெனக்கொள்க. அன்
றியும், காலககடன்கழித்தலும், உலகத திலிருநது நாகொவற்றொழில்செய்த
லும், விருத்துனடிசிலகைதொடலும், நாவலரோடுகல்விபயிறறலும், ஆடல
பாடலகளிற் களித்தலும், மடவாரோடு கூடலும், துயிறலும், துயிலுணர்ந்து
தேவாப்பராவலுமாகிய காலவறைபனாமெட்டினுள், ஆடல்பாடல ஓன்றாத
லானும், அதற்குரியர் பரததைய ராதலானும், அதற்குரியகாலததில் அவ
ரிடத்தில மனம் செல்லுதலில்லபாதலானும், பரததையிற்பிரிதலாற குற்ற
யினறெனக்கொள்க. ஆயின், பரததையாசேரியில செல்லுமாறென்னையெ
னின், அவா பலரோடும் வனையாடறபொருடும், அவருடன் புணாதற்குரி
யனாப் புணாதற் பொருட்டும் பரததையா சேரியிற செல்லுமென்றுணாக.

காதலன்பிரிவுழிங்கண்டோர்புலவிக்க

கேதுவிநாமவ்விறைவிக்கென்றல்.

(இது வெளிப்பட.)

மாதையா காவலன் வாணனறென றஞ்சையில வாணுதற்குள்
வாதையா காரண மாகுமென்றே கொங்கை யானையுடன்
சாதையர் வீதிய ரிப்பறை யாப்பத் தயங்குக்குழல்
சூறையர் சூறைகொள் வான்வய லூரனைச் சூழ்த்தனரே.

(இ-ள்,) விளங்குங் குழலையுடைய பரததையாறிவைக் கொள்ளை
கொள்ளும் பொருட்டாகக் கொங்கையாகிய யானையுடன் திருவிழாச்செய்த

பும்வீதியில் வண்டாகியபறைகள் ஆரவாரிகக வயலுரனைச்சூழ்ந்தனர்; ஆத தலால், மாறையர் காவலனாகிய வாணன் தென்தஞ்சையில்லிருக்கும் வாணு தற்கு இம்முறைமை புலவி செய்தற்குக் காரணமாம். எ - று,

இவ்வாறு-இம்முறைமை. அயர்தவிரண்டும்செய்தல், ஈறு-விழா. அரி- வண்டு. சூறையர்-பரத்தையர். சூறை-கொள்ளை. புலவியும் அறிவும் அவாய் நிலையான்வந்தன. (௩௭௭)

தனித்துழியறைவிதுனித்தழிநாங்கல்.

(இது வெளிப்படடை.) துனிதல்-துன்பமுதல்.

வன்போ தணிதொங்கல் வாணன்றென மாறை மகிழ்நாநமமேல் அன்போடு நன்னெஞ் சறிவறை போக வழலுள்வெந்த பொன்போ னிறங்கொண் டிரவுங் கண்ணீரும் புலர்வதுபார்த் தென்போ லவரிங்ங னேயிமை யாம விருப்பவோ.

இ - ள். போதுகளாற் கட்டியமாலையணிந்த வாணன் தென்மாறைய லிருக்கும் வணமையாகிய மகிழ்நா நமமேல்வவதத அன்புடனே அவவன் பிருக்கும் நெஞ்சறிவு கீழ்போக அழலுள்வெந்த பொன்போன்ற நிறத்தைக் கொண்டு இரவும் கண்ணீரும் எப்போதுபுலருமென்றுபுலர்வதுபார்த்தஇவ் விடத்தில் என்னைப்போல் உறக்கமின்றி இமையாம விருப்பவர்பார்? எ-று.

‘தொங்கலணி’ எனவும், ‘வணமகிழ்நா’ எனவும், ‘இங்ஙனென்போல்’ எனவும் இயையும் தொங்கல்-மலை. மகிழ்நா-கணவர். அறைபோதல்-கீழ் போதல். அழல் - நெருப்ப. (௩௭௮)

ஈங்கிதுவென்னென்பாங்கிவினாதல்.

ஈங்கிதுவென்னென்ப பாங்கிவினாதல் எ - று. மற்றைநாட்காலையில்வந்த பாங்கி தலைவிபை நோக்கி நீ அழுதுகொண்டிருத்தற்குக் காரணம் என் னென்று வினாதல்.

எமமா திரமும புரவலா தேடி யிரகதுழல்வோர் தம்மா துயரக தணித்தருள் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ் நம்மாவி யன்னவர் நாடொறு நாடொறு நல்கவுநீ விமமா வருந்துவ தென்பிரிந் தாரின் விளங்கிழையே.

இ - ள். விளங்கிழாய்! எத்தக்கினுங் கொடுப்போரைத் தேடியிரந்து வருந்துவோர் தம்முடைய பெரியதுயரைத் தவிர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தமிழ்த் தஞ்சையில் வாழும் நமதாவிபோன்றவர் நாடொறும் நாடொறும் இன்பமளிக்கவும் நீவிம்முதலுற்றுப்பிரிந்தாரைப்போல் வருந்துவதென் ?

மாதிரம் - திக்கு. புரவலர் - கொடுப்போர். உழலவோர் - வருந்துவோர். தணித்தல் - ஆற்றல். நலகல் - அளித்தல். விம்மா என்பது வினையெச்சம். இன் - உவமவுருபு. எடுத்துக்கோடறகண்ணே அகப்பொருளென்பதற்கு இனப்பொருள் என்று பொருளகூறியவா இவ்வாறு துன்பமுறுதலைக்கூறிய தெனையெனின், புணர்தல்பிரிதலிருததலிரங்கலூடலென்பன இன்பத்திற்குறுப்பாகலின் இவ்வைந்தினிலொன்று நீங்கினும் அவ்வினபத்திற்குறுப்புக்குறையாம், அத்தெனையெனின், புணர்தலே யினப்பமென்றும் ஏனைய துன்பமென்றும் கூறுகின்றழி, பிரியாது புணர்த்துழி வெறுப்படையும், பிரித்துழி துன்பமுறநிலலோல் அவரநிலலாராம். இருததலும் ஊடலும் இவ்வாறேகொள்க. ஆதலால், துன்பமுறவிடின இனப்பகுறைபாடேயெனக் கொள்க. (௩௭௯)

இறைமகன்புறத்தோழர்க்கிறைமகளுணர்ந்தல்.

இறைமகன் இறைமகளுணாததல் எ - து. தலைவன்தன் னிடத்தொழுமொழுக்கமின்று பரத்தையரிடத் தொழுகின்றனென்று தலைவி பாங்குக்குக்கூறல்.

‘புறத்தொழுக்கு’ என்பதற்குப்பொருள் பரத்தையரிடத் தொழுகு மொழுக்கம் என்று பொருள் கொண்டவாறென்னையெனின், வடநூலாரா புறகுரைப்பாமென்று கூறுவராதலால் பரத்தையொன்னுஞ் சொற்குப் புறமுடையவொன்னும் பொருள்கூறிநின்றவாறுணர்க. புறமுடையொன்ப தெனையெனின், இவரின்பம் இன்பமன்றென்று தெய்வப்புலமைத திருவள்ளுவனா வணாவின்மகளிர்என்னுமஅதிகாரத்தால் இன்பத்திற்குப் புறம் இவரின்பமென்று கூறியவாற்றானுணர்க. *“(இருமனப்பெண்டிருங் கள்ளுங்கவமுந்-திருநீக்கப்படடார் தொடாபு)” என்பதனுமுணர்க.

தாராக நலகினா காரிகையாய் தஞ்சைவாணன் றன்னைச் சேரா தவொன்னத் தீவினையேனை யச்செங்கண வங்கட் காரா கழனிசு கரும்பினஞ் சாயக் கதழ்த்துசெந்நெல ஆரா தயலிற் பஞ்சாயாரு மூர ரயலவாக்கே.

இ - ள். அழகையுடையாய் ! தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்போலத் தீவினையுடைய யான்வருந்தச் சிவந்தகண்ணையும் தறுகண்மையுமுடைய எருமைக் கழனியிடத்துக் கரும்புகூட்டஞ் சாயமிதித்து விரைந்துபோய்ச் செந்நெலையுமாராது வயல்வரம்புகடந்து அயலிலிருக்கும் கோரையைருந தும் ஊரையுடையவர் அயலாராகிய பரத்தையர்க்குத் தார்பொருந்திய தமது மாறாபக்கொடுத்தனா. எ - று.

எனவே, - கரும்புபோன்ற குலக்கிழத்தியும் செந்நெல்போன்றதானும் வருந்துமனத்திலெனனது வரம்புகடந்து அயலிலிருக்கும் கோரைபோன்ற

பரததையறிக் கூடினனென உள்ளுறையுவயங் கொள்ளக்கிடந்தவாறு காண்க. தார்-மாலை ஆகம-மாற்பு. வன்கண்-தறுகண்மை. காரா - எருமை. * “பெற்றமுமெருமையுமரையுமாவே.” எனபதனானுணாக. கதழ்ந்து-விழுந்து. பஞ்சரழ் - கோரை. (ந. அ. ௦)

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

(இது வெளிப்படை.) கழறல் - இடித்துக்கூறல்.

புனையலங் காரநங் கற்பியல போற்றியும் போற்றருஞ்சீர் மனையறம் பாவித்தும் வாழ்வதலலாற் றஞ்சை வாணனன்ன டனையவண் டார்குழ லாரணங் கேடமக் கன்பரிந்நாள் இனையரென் றார்வமில் லாவுரை யாட லியலபலலவே.

இ - ளீ. தஞ்சைவாணன் நன்னாடுபோன்றவண்டாரந்த குழலையுடைய ஆரணங்குபோல்வாய்! அலங்கரிக்கும் அலங்காரம் நங்கறபிலக்கணமே யென்று கறபிலக்கணத்தை வழுவாமறகாததும், துதித்தறகரிதாகிய கிறப் பையுடைய இல்லறத்தை யுண்டாக்கியும் அவாவாழுவதேயல்லது இப் போது தமமிடத்தனபையுடையவர் இத்தனமையரென்று விருப்பமில்லாத தாக அவா புறத்தொழுக்கைக்கூறுதல் நமக்கு முறைமையன்று. எ - று.

புனைதல் - அலங்கரித்தல். போற்றல் - காததல். இயல் - இலக்கணம். மனையறம் - இல்லறம். இனையர் - இத்தன்மையர். ஆர்வம் - விருப்பம். | “அன்பினுமாவமுடைமை” என்பதனாகொள்க. (ந. அ. ௧)

தலைவிசெவ்வணியணித்துசேடியைவிட்புழி

அவ்வணியுழையீகண்டழங்கிக்கூறல்.

செவ்வணி . . . கண்டழங்கிக்கூறல் எ - று. தலைவிபூத்தகாலை மூன்றாள்போக்கி நாளாநாள்நீராடியின் செம்பூக்குழி செவ்வாடையுடுத்துச் செஞ்சாந்துபூசிச சேடியைவிடுக்க பரததையா சேரியிலிருக்குங்கால் அவ வலங்காரத்தை அயலமனையிலுள்ளார கண்டி-ரங்கிக்கூறல்.

வேளாண் மரபு விளக்கிய வாணன்மின் னாகழலஞ்சுத் தாளான வளங்கெழு தஞ்சையன் னீரசங்கர தந்தநன்னீர் தோளா மணியன்ன தொலகுல வோடையிற் றேன்றியபூ வாளா வலாதொடுப பாக்கெங்ங னேவந்து வா ப்தததுவே.

• இ - ளீ. வேளாண்குலத்தை விளங்கச்செய்தவாணனென்னும் ஒளி யார்ந்த கழல்குழந்த தானையுடையவனது வளம்பொருதிய தஞ்சையை யொப்பிர்! சங்கம் ஈனப்பட்ட நல்ல நீர்மையையுடையவெப்படாதமுத்தம்

* தொல். பொருள. மரபியல், து. கூற. 1 திருக்குறள், செ. எசு.

பேன்று தொன்றுதொட்டுவழுவில்லாது வரப்பட்ட ருலமாகிய வோடையிறோன்றியபூ வறிதே அலாதொடுப்பார்க்கு எவ்விடத்திலே யிருந்து வாய்த்தது. எ - று.

பூவின்றி பூலர்தொடுப்பார்க்கு ஒருபூவந்து வாய்க்கில் எவ்வாறலாதொடாரென்றவாறாயிற்று. மரபு-குலம். மின்-ஒளி, தோளாமணி-தொளைபடாமுத்தம். பூ-திங்கடொறும்வரும மாதர்குதகம். வாளா-சும்மா. 'சங்கந்தந்தநன்னீர்' என்பதனை 'மலர்ச்சந்தநன்னீர்' என்று பாடமோதி வெண்மலர் போன்ற அழகையுடையமுத்தமென்று பொருள்குறுவாருமுளா. இவ்வாறு செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்தல் உலகின்கண் வழக்கமின்றெனின் புலவர் நாட்டப்பட்ட செய்யுள்வழக்கமெனக்கொள்க. (நா.அ.உ)

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்.

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல் எ - று. அச்சேரியிற்போய சேடியைப் பரத்தையாகண்டு பழித்துக்கூறல்

படியொன்று சாலியனையவர் சேரிப் படர்பவளக் கொடியொன்று நீல மலாந்தது காட்டக் கொடியவெம்போர் வடியொன்று கூரிலை வேலவல்ல வாணன்றென மாறையிற்பொற்றொடியொன்று தோண்மட வாராசேரி வாய்வந்து தோன்றியதே.

இ - ள். புவியிற்பொருந்திய நெற்போன்றவர்சேரியினின்றும் நடந்து வந்த பவளக்கொடியொன்று நீலம்பூத்ததைக் காட்டுப்பொருட்டுக் கொடிய வெவ்விய போனாசெய்யப்பட்ட வடித்தற்றொழில்பொருந்திய கூரிய இலைபோன்ற வேற்றொழில்வல்ல வாணன்தென்மாளையில் பொற்றொடியணிந்த தோளையுடைய மடவார சேரியிடத்துவந்து தோன்றிற்று. எ - று.

படி-புவி. சாலியனையவர் - இறங்குத்தியாகிய தலைவி. படர்தல்-அச்சேரியினின்றும் இச்சேரியில் வருதல், நீலம்-பொய்; பவளக்கொடி நீலமாதல் பொய்யென்பதுபற்றிக்கூறினார்; எனவே, -தலைவிபொய்யடையாளஞ் செய்தனுப்பியதெனப் பழித்துக்கூறியவாறு காண்க. வடி - வடித்தல். அகவணியாகிய நானம்முதலிய குணங்களில்லாமையான் புறவணியுடையாரென்பதுதோன்ற 'பொற்றொடியொன்று தோண்மடவார்' என்று கூறினார்.

பரத்தையருலகியல்நோக்கிவிடுத்தலின் தலைவன்வரவுகண்டு

வாவிடக்கண்மொழித்தல்.

பரத்தைய ... மொழித்தல் எ - று. தலைவி நீராடியனூன்று பரத்தையர் தங்கள் சேரியில் தலைவனிருத்தல் உலகமுறைமைக்கு இயலாதென்று விடுத்தலின், தலைவன்வருதலைக்கண்டவந்து தாதிகள் பாங்கிக்குமொழித்தல்.

வாருந்து பச்சிள நீர்முலை யார்மதன் வாணன்றஞ்சை
யாருத் தொழ்த்தகு மெம்பெரு மாட்டிதன னேவலினால்
சேரும் பரத்தையா சேரியி லேசென்ற சேடியைக்கண
ருந் திரைபுன லூரன்வந தானின் றுலகியற்கே.

இ - ள். நட்டியகச்சைப் பூரிததுத்தன்னப்பட்ட பசிய இளநீர்போ
ன்ற முலையார்க்கு மதனையொத்த வாணந்தருசையில் கற்பினால் யாவரும்
தொழ்த்தகும் எம்பெருமாட்டி தனதேவலினால் முன் தலைவன்போய்ச்
சேரும் பரத்தையருடையசேரியிலேசென்ற சேடியைக்கண்டு ஊரப்பட்ட
அலையையுடைய புனல்கூழ்த்தவூரன் இன்று உலகியற்குவநதனன். எ - று.

வார் - கச்சு. திரை - அலை புனல் - நீர். உலகியல் - தலைவீ ரீராமிய
ஞான்று தலைவன பரத்தையிற்பிரிமாமை தரும்நூலியல்பு. (உஅசு)

வாவு னாடாங்கி யரிவைக்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

தள்ளா வளவயல சூழ்தஞ்சை வாணன றரியலாபோல
உள்ளா னுனைப்பண டகனறன ராயினு முள்ளியிப்போ
தெள்ளாது வர்துன கடையினின் றூரம மிறைவாகுற்றம
கொள்ளா தெனிகொள்வ தேருண மாவது கோமளமே.

இ - ள். நம்பிறைவா தள்ளாத வளததையுடைய வயலசூழ்த தரு
சைவாணன் தரியலாபோல உண்ணேந்னையாது முனபு சென்றனராயினும்,
இப்போது நினைத்திகழாதவநது உணவாசலிலநின்றனா; அவாசெயத ரு
றததை மனத்திற்கொள்ளாமல எதிரகொள்வதே குணமாவது. எ - று.

தள்ளா - நீங்கா உள்ளாது - நினையாது பணமி - முன்னம் உள்ளி -
நினைந்து. கடை - கடைவாசல். கோமளம் - இளமையழகு. 'உணையுள்
ளாது' எனவும் 'இப்போதுள்ளி' எனவும் இயைபு. (உஅரு)

தலைவனைத்தலைவி யெதிர்கொண்டுபணிதல்

(இது வெளிப்படல்.)

மருவிற் பெருநல மன்னுவதாந் தஞ்சை வாணன்வெற்பா
ஒருவிற் பசலை யுருக்குவ தாநமக் கூடலெவ்வா
றிருவிற் புருவ விளங்கொடியே யெய்து மெய்தலிலலாத்
தீருவிற் புனைநறுத் தாவரை வார்பா திருமுனின்றே.

இ - ள். இரண்டு விற்போன்ற புருவத்தையுடைய இளங்கொடியே!
தஞ்சைவாணன்வெற்பார் நமமைமருவினராயினே பேரழகு நிலைபெறுவதாம்;
அவர் நீங்கின் பசலைநிறமுருக்குவதாம்; இததன்மையாகிய நமக்கு ஊடலெவ்

வாறு? விதேவில்லாத் திருவைப்போல் அணியப்பட்ட நறியதாரையணிந்த வரைபோன்ற மாபா திருமுனனின்று பணிதம். எ - று.

நலம்-அழகு. ஒருவுதல்-நீங்குதல். எய்தும்-பணிதம். எய்தல்-விடுதல். இங் உருபு ஒப்புப்பொருண்மைக்கணவந்தது. புனைதல் - அணிதல். திரு முள்-தகுதி வழங்கு, எய்தும் என்றது பணிதமென்னும் பொருள்கொள்ளு மோவெனின், தேவாகூறிய கடவுள்வாழ்த்தில் † “தேவாகிதேவனவன சேவடி சேர்துமனறே” என்பதனில் சேர்தும் என்பதற்கு வணங்குதும் என நச்சினூர்க்கினியா ருரையெழுதினார். சேர்தும் என்பதும் எய்தும் எனபதும் ஒருபொருட்கிளவியாதலால் எய்தும் என்பதற்குப் பணிதம் எனவே பொருள்கொள்க. (ந.அசு)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னவா காம நெடுங்கடல் வாணன்றென மாறையன்னுள்
தொன்னலம் வாழுலை மதகந் தழீஇததடந் தோளிணையாம
பன்னக நாணிற் கடைநதிதழ் வாறாதிரைப பட்டநன்னீர்
இன்னமிழ் தாந்நிமை யோரமை யாவினப மெய்தினரே.

இ - ள் . தலைவர் காதலாகிய நெடுங்கடலில் வாணன்றெனமாறையன் னுளதுஅழகுபழகிய வாழுலையாகிய மததைத்தழுவிய பெரிய தோளிணை யாகிய பன்னகநாணிற்றைகடைந்து, இதழின் கண நெடிய அலையா லுண்டாகப் பட்ட நன்னீராகிய இனியவழுத்ததையாந்து இமையோரது தெவிட்டாத வினபத்தை யெய்தினா. எ - று.

நலம்-அழகு தொல்-பழமை மாறிப்பொருள்கொள்க. மத்தம்-மத்து. பன்னகம் - பாம்பு. திரை-அலை, அமையா-தெவிட்டா. கூற்று கவிகூற்று. களவிற்புணர்ச்சி யெல்லாம் தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்த்தி இப்புணர்ச்சி கவிக் கூற்றாயின தெனையெனின், தலைவி நானுடையளாதலால் தலைவி செய லின்றித் தலைவன செயலாய் முடிதலின் தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்ந்தது; கற பியல் அவ்வாறன்றி இருவாசெயலுமொத்துநிகழ்தலின் இருவாகூற்று ஒரு கவிக்கண் கூறலாகாமையின் கவிகூற்றாய் நிகழ்ந்தவாறு காண்க. (ந.அள்)

வெள்ளணியணிந்துவிடுந் துழித்தலைமகள்வாயில்வேண்டல்.

வெள்ளணி வாயில்வேண்டல் எ - று. தலைவி புதல் வனைப்பயந்து நெய்யாடிய செய்திக்கு அடையாளமாகி வெள்ளாடை முத லியன வணிந்து சேடியைவிடுப்புழி அச்சேடியை வாயிலாகத் தலைவன் வேண்டிக்கூறல்.

† சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், வாழ்த்து, சே, க.

என்பாற் குறையை நினைந்து மறாதெதிர் கொள்ளவல்லே
தன்பாற் புலவி தணிசென்று நீதஞ்சை வாணன்வையம்
அன்பாற் பரவும் புகழுடை யானரு ளேயனையாய்
உன்பாற் புலவி யுறள்வண்ண வார் குழ லொண்ணுதலே.

இ - ள். வையம் அன்பாற்பரவும்புகழுடையானாகிய தஞ்சைவாணன்
தருணைப்போல்வாய்! அழகுபொருந்திய வார்தந்தகுழலையுடையவொண்ணுத
லாள் நின்னிடத்தில் புலவியையுறள், ஆதலால், எனநிடத்தில குறையை
நினைந்து மறாதவண்ணம் எதிர்கொள்ள நீவினாந்துசென்று அவுடனனிடத்
துப புலவியை யாறச்செய்வாய். எ - று.

வல-வினாவு *“(செல்லாமையுண்டேலெனக்குரைமறுநின்-வலவரவு
வாடாக்குரை.” என்பதனானறிக புலவி-ஊடல், வையம்-உலகு, பரவு
தல்-தறித்தல் எண்ணுதல்-ஆகுபெயர். (ந.அ.அ.)

தலைநெய்யாடியதிருளைகாற்றல்.

தலைநெய்யாடியதிருளைசாற்றல் எ - று தலைவி புதல்வனைப்பயந்து
நெய்யாடியதனைப்பாங்கி தலைவறகுச சொல்லல்.

மலாபுரை யோகொண்ட வாட்கணைங் கோமங்கை வாணன்றஞ்சை
பலாபுகழ் பாலற் பயந்தநெய் யாடினள் பாங்கெவாக்கும்
மலாபுரை நீடொளி யாடியுட் பாவையன் னாட்குளநீர்
புலாபுன லுரவென் னோதிரு வுள்ளமிப் போதுனககே.

இ - ள் மலரை யொப்பா யழுகொண்ட ஒளிரொருந்திய கண்
ணையுடைய எமக்கரசாகிய மங்கை வாணந்தஞ்சையிற பலரும்புகழப்பட்ட
பாலனைப்பெற்று நெய்யாடினள்; பாங்கியவொவாக்கும் மலரையொப்பாய
நீண்டவொளியையுடைய கண்ணாடியுட்பாவைபோன்றாளிடத்து உள்ளன்பு
புலர்ந்தபுனலூர்! இப்போதுனக்குத திருவுள்ள மிபாதோ! எ - று.

பலாபுகழ் என்புழிச் சிறப்புமமை விகாரததாற்றொக்கது. பயந்து -
நான்று, பாங்கு-பாங்கியா. “பாங்கிலன்றமியாளிடந்தலைப்படலும்,” என்பத
னானுணர்க. ஆடி - கண்ணாடி, அன்னாடு என்புழி வேற்றுமைமயக்கம்,
உளநீர் - உள்ளன்பு, ஓகாரம் - ஐயம்; என்னை, —பரததையர் சேரிக்குச்
செல்லத் திருவுளமோ, எண்ணிறையத் திருவுள்ளமோவென ஐயந்தருதலா
னெனக்கொள்க. (ந.அ.அ.)

தலைவந்தன்மனத்துவகைகடறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மையணி வேலவிழி வாணுதல கூடாதது வாணன் மஞ்சைக்
கொய்யணி நாணமலாக கொம்பரன் னுஞ்சுழி விப்பயந்து
நெய்யணி மேனி யிலேயவி பூண்ட நிலையநீந்தே
கையணி வாலவளை யைக்கண்ட நாளினுங் காதன்மையே.

இ - ள். மையணி வேல்போன்ற விழியையும் வாணுதலேயு முடை
யாய் வாணனதஞ்சையிற் கொய்யப்பட்ட அழகாகிய நாணமலலாயுடைய
கொம்பரன் நவன் புதல்வனைப்பெற்று நெய்யணிந்த மேனியில வெண்
சிறு கட்டுமுண்ட நிலையநீந்து கையிலணிந்த ஒள்ளியவளையினையுடை
யானைக்கண்ட நாளினும் காதற் றன்மையிருந்தது எ - று.

வேலவிழி வாணுதல்-அன்மொழித்தொகைகூட்தல்-மிகுதல். அணி-
அழகு நாணமலர்-முறுக்கவிழ்மலர், குழவி-மகவு. * “குழவியுமகவுமாயிரன்
டலலவை-சிறுவவல்லமககட்கண்ணே.” என்பதனானுணர்க. பயந்து-பெற்று.
ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, † “நெய்யோடையவியப்பிபைதுணாத்து.” என்
பதனானுணர்க, தழவி எனபுழி இரண்டனுருபுதொக்கது, வாலவளை-ஆகு
பெயர், காதன்மை-ஆசைத்தன்மை, வாணுதல்-அண்மைவீளி. (௩௯௦)

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்

(இது வெளிப்படை)

ஏரார் புதலவன பிறந்தனன வாழிய வென்னுமுன்னே
வாரார் வளமனை வந்துகின் றூரகங்குல வாணன் மஞ்சை
நீராவி நீலநெடுங்கண் மினனே நின்னை நீபதலலாற்
றேரா தொழிசுவ ரோபெரி யோராதஞ் சிறுவனையே

இ - ள். நெடுங்காலமவாழ்க! அழகார்த்த புதல்வன பிறந்தனனென
றுசொல்வதற்குமுன்னே தருந்தகுதியிலலா கங்குலிடத்து வளவிய நம
மனையிலவந்துகின்றனா, வாணனறஞ்சையில நீர்பொருநதிய வாவியிற்
பூதத நீலம்போன்ற நெடியகண்ணையுடைய மின்னே! நின்னைப் பிரிவதே
யல்லது பெரியா தஞ்சிறுவனைத் தோந்தரியாது விடுவரோ. எ - று.

எ-அழகு. வாழிய-நெடுகாலம்பற்றியசொல்: என்னை, — † “வாழிய
வென்னுஞ்சேயென்கினவி” என்பதனானுணர்க. ஆவி - வாவி. மின்-ஆகு
பெயர், நீதல-பிரிதல். தோதல-பிறந்தகாலத்தை யாராய்ந்தறிதல். (௩௯௧)

* தொல் பொருள், மரபியல், சூ. ௨௩

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிரகோலை, வரி. ௨௨௮.

‡ தொல், எழு, ௨ வி பயங்கியல், சூ. ௧௦.

தலைவியுணர்ந்துதலைவனோடுபுலத்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

வயங்கே மூலகும் புரக்கின்ற வாணன்றென் மாறையன்ன
நயங்கேழ் பெருவள நலகுநல் லூர நயநதுநண்ணி
முயங்கேல சிறுவற பயந்தவென மேனியின் முத்துவடம
தயங்கே ரகமுழு துமபழு தாமது தானினக்கே.

இ - ள். விளக்கப்பட்ட ஏழுலகததையங் காக்கின்ற வாணன்
தென்மாறையன்ன இன்பமும் ஒளியும் பெரியவளமும் நல்கப்பட்ட நல்
லூரையுடையானே! சிறுவரைப்பயந்த என்மேனியைவிரும்பிப் பொருநதி
முயங்கக்க; முயங்கியது தான நினக்கின்பமாகிய பரததையர் மூலமே
லணித்த முததுவடம தயங்கப்பட்ட அழகுபொருநதிய ரெஞ்சமுழுதும்
பழுதாம். எ - று

வயங்கல்-விளங்கல், பரததல்-காததல், நயம்-இன்பம், கேழ்-ஒளி, தயங்
கல்-விளங்கல், பா-அழகு, அகம்-நெஞ்சு 'மேனியந்து' என இயையும். ()

தலைவியாணனேமறுத்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

தலையா கியதனமை யூரறகு வாணன நமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
மலையா கியமதில வையையுன ஞாடெவகை மானபடுக்கும்
கலையாகு நினலிசைக கண்ணிகொண் டேதிரி கன்றுதினனிப்
புலையா கடககவெம மிறபோக போக புறங்கடையே.

இ - ள். தலையா கியதனமையாகிய யூரறகு வாணனது தமிழ்த்தஞ்
சையைச சூழ்ந்த மலையாகிய மதுலையுடைய வையையுடைய நாட்டின் எங்
கையாகிய மாணசங்கைகவையும் மாணசங்கையாகியகலையோன்ற நின்னிசை
யாகிய கண்ணிகொண்டு திரியப்பட்ட கன்றுதினனியென்னும் புலையா
எமயில்லினின்றுங்கடக்கப் புறங்கடையிறபோக போகவென்று கல்லெறிந்
தனள். எ - று.

எவகை-என்தங்கை, கண்ணி-மான்படுக்குங்கண்ணி, கலை-இசைநூல்,
கன்றுதினனி இகழ்ச்சிப் பெயர். 'போகபோக' என்பது வெறுப்பின்கண்,
வந்தஅடுக்கு, மேறசெய்யுளில் கல்லெறிந்தாயென்று பாணந்தலையொடுங்
கூறியவாறு, இச்செய்யுளில் கல்லெறிந்தனன்னென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

வாயினமறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்.

வாயினமறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல் எ - று. கல்லெறிந்த தலையி
யுடன் பாணன்கூறல்.

நினக்கே தஞ்சை நெடும்புன லூர்னு நீயுமவன்
தனக்கே தஞ்சை தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் நடங்கிருக்கும்
புனக்கே கபமன்ன நின்னடி போற்றிப் புகழுகின்றும்
எனக்கே தஞ்சை யாலெம பிராட்டி யெறிந்தகலலை.

இ - ள். எம்பிராட்டி! நின்னுடையகணவனாகிய நெடும்புனலூர்னும்
நினக்கேதருவன், நீயும் அவனறனக்கேதருவான், யான்செய்தகுற்றத்தால் நீ
யெறிந்தகல் தமிழ்த்தஞ்சை வாணனது விசாலமாகிய மலைசூழ்ந்த புனத்தி
லிருக்கும் மயில்போன்ற நின்னுடைய அடியைத்தடுத்ததுதலைவன் வா
வைக்கூறிய அதனால் மனங்களும் எனக்கேதரும், எ - று

ஏகாம்ப மூன்றும் பிரிந்தலை; ஆடவரினும் மடவாரினும் பாணரினும்
பிரித்து வாங்குதலின், தடங்கிரி - பெரியமலை, கேகயம் - மயில், கன்றல் -
வெம்புதல், மிகை - குற்றம். (நகசு)

விறலவாயின்புறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வண்புன லூராவையை சூழ்த்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலாபோல
கண்புன லூருமென காதலகண டேரின கடைத்தலைக்கே
தண்புன லூரனவந தானென்று சாற்றின தானமுறப்
பண்புன லூராகளெல லாமபாடி யேற்றுணனும பாணமகளே.

இ - ள். அவுபெறப் புனல்கூழ்ந்த ஊரகடோறும் பாணரிடபாடி இரந்
துண்ணும் பாணமகளே! வளவியபுனல்கொல்லும் வைவையாறுநூழ்ந்த தஞ்
சைவாணனை வாழ்த்தலாபோல கண்ணிடத்தப் புனலூரகடோறும் என்காத
லைக்கண்டு நின்கடைத்தலையின்கண தண்ணியபுன லூரன வந்தனனென்று
சொல்லினே, இச்சொற்கு மனம்பொறுத்தேன சொல்லாய், எ - று.

ஊரதல் - செல்லுதல், உளாதல் - பெறுகுதல், ஊரன் - மருதநிலத்துந்
தலைவன், தானம் - பாடி. (நகசு)

வீருந்நோடுவந்துழிப்பொறுத்தல்கண்டிறையோம்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

புரவே யெதிரந்த நமக்கு விருந்தின்று போலவென்றும்
வரவே புணரந்தநம் மாதவம் வாழிய வாணனறஞ்சைக்
குரவேய் கருமுகிற கொந்தள பாரங் குருமபைகொங்கை
அரவேய் துடங்குடை யாள்விழி யூர்சிவீப பாற்றுதற்கே.

இ - ள். வாணன்தஞ்சையிலிருக்கும் குரவலர்மலைசூழிய கருமுகில்
போன்ற அளபாரத்தையும், குருமபைபோன்ற கொங்கைப்பாரத்தையும்

தாங்கவாற்றாதான்போல் ஓசியப்பட்ட இடையானது விழியினகண் ஊரப் பட்ட சிவப்பாற்றுதற்கு நமமைக்காகக் எதிராயவந்த விருந்து இன்றுவரப் புணராத மெது மாதவம் எழுந்தானறும் வாழுக. எ - று

‘இச்சேரமருமலம்பொறுத்தேனசொல்லாய்’ எனறது வருவிக்கப்பட்டது. புரக்க-காகக் நமசித் எனபுழிவேறுமைமயக்கம் போல்-அசைநிலை. “ஒயில்போலியு மப்பொருட்டாகும்.” எனபதனனுணாக. தூவு - ஐகு பெயர். கொத்தளபாரம் - அளகபாரம். துடங்கல் - ஒசிதல். ‘மாதவமென்றும வாழிய’ என இயையும். (௩௬௬)

விருந்தாரிடொளித்தலுடல்வெளிப்படநோக்கிச்

கீ நேலென்றவள்கீறடிதோழதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தேரியோ பொருட்டன்று தோவின்றி யூடல் செயிர்த்தவர்க்குக் கரியோ தெளித்தெனன காரணங் காட்டுவர் கானுண்டுதேன வரியோ தொடைப்புயன் காரணன்றன் மாறை மலர்த்திருவே பெரியோ பொறுப்பரன் நேசிறி யோர்கள் பிழைத்தனவே.

(3) - ன். மணத்தைபுண்டு வனடுகள் பண்ணைவாசிக்கும் மாலையை யணிந்த புயத்தையுடையவாணன் தென்மாதைநாட்டிலிருக்குந் திருவை யொப்பாய் ஆராய்ச்சியின்றி ஊடுதலொருபொருளையுடைத்தன்று, தெரிவா யாக, கோபித்தவாககால் ஆற்றுதலன்றிச் சானுடள்ளோர் தெளிவித்து என்னைக் காணங்காட்டுவா, எனனிடத்துக் குற்றமுண்டாயினுஞ் சிறி யோர்கள் பிழைத்தன செய்தக்கால் பெரியோர்கள் பொறுப்பா, ஆதலால் யான்றொழுகின்றேன், எனபிழையைப்பொறுத்தருளவேண்டும். எ - று.

‘ஊடலொப்பொருட்டன்றுதோ’ எனமாறுக. செயிர்த்தவர் - கோபித் தவர். கரியோர் - சான்றோர். கான - மணம். தேன் - வண்டு. வரி - பண். ஓதல் - ஈண்டு வாசித்தல். தொடை - மலை. அன்றும், ஓகாரமும் அசை நிலை ஏற்றித் தொழுவென்னுங்கிளவிப்பொருளானும், வருஞ்செய்யுளில் என் பாதமிறைஞ்சுதலென்று தலைவிகுறுதலானும் ‘தொழுகின்றேன்’ என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (௩௬௭)

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றன்நென்றல்.

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றன்நென்றல் எ - து எங்கையராகிய பர த்தைமாரகாணின் நீர்செயதபணிவு குற்றமாயமுடியுமென்றல்.

என்போல நெஞ்சமு நீருமென் பாத மிறைஞ்சதனுங்
கண்போலு மெங்கையா காணினன் றேருகயன் மாதிரத்துத்
நின்போ தகந்தொறுந தீட்டிய வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
வண்போ தளவிய நீர்வையை நாட்டுறை மன்னவவோ.

இ - ள். கயற்கொடியைத் திக்குகளிலிருந்ருந திண்ணிய யானை க
டோறு மெழுதிய வாணன் செழுமையையுடைய தஞ்சையைசூழ்ந்த
வளவியபோது கலந்துவரப்பட்ட நீரையுடைய வைகைநாட்டி. ஒறையும்
மன்னவவோ ! என்னை எண்ணுதல்போன நெஞ்சமும் நீரும என்பாதம்
வணங்குதலை நுமக்குக் கண்ணையொக்கும் எனக்குத் தயனகயராகிய பரத்
தையர் காணினன்றோ ? எ - று

எண் - எண்ணுதல் இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல். எங்கையா - என
தங்கைமார நன்றே என்புழி ஓகாமம் எதிமறை. கயால் - ஆகுபெயர்.
மாதிரம்-திசு. போதகம்-யானை. திட்டல்-சூழ்தல் அளவுதல். கலந்தல் ()

அங்கவாய்மையுமறி யேனென்றல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னும் புலவியை மாறநியுந் தேறநியும வல்லவண்ணம்
இன்னுந் தெளிந்திலை யென்னையென் னையெனசெய் செவிதறகு
முன்னம் படிந்து முழுகுநன் னீரகங்கை முன்னுறையும்
அன்னம் படியுங்கொ லொவுவ ராழியி லாரணங்கே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி.]

காமக்கீழ்ந்தியைக்கண்டமைபகரீதல்.

(இது வெளிப்படை.)

போயே தெருவீற் றனிவினே யாமெ புதலவற்புலவ
நீயே திலையலலை நினமக னேயிவ னீபுமவன்
தாயே வருகெனச் செயன்ன வாணன் நமிழ்த்தஞ்சைமான்
ஏயே யெனநிற்ற லானநிந் தேனன்னை யெங்கையென்றே.

இ - ள். முருகவேளையொத்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கும்
மான்போன்ற பரததையானவள தெருவிற்போய்த தனியேவினையாமெ
புதல்வனைத்தழுவியெடுத்தலைக்கண்டோன் நீ அயலாளலலை, நினக்குமகனே
இவன், நீயும் அவன்தாயே, வருகவென்றழைக்க, அவன் அம்மொழிகேட்டு
நாணத்தினால் ஏயேயெனநிறறலான் அவன்தன்னை எங்கையென்றநிக்
தேன். எ - று.

மகிழ்க என்பது முன்னிலை எச்சம். புதல்வன் - மகன். புல்லல்-தழு
வல். ஏதிலை - அயலார். செய் - முருகன். ஏயே என்பது நாணத்தின்வந்த
அடுக்குமொழி. எங்கை - எனக்குத்தங்கை.

(௪௦௦)

தலைவியைப்பாங்கிதணித்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மாவா ரணமன்ன வாணனறென் மாறைம மன்னர்நின்னைப்
பாவாய் பணியவும் பாக்கிலே நீபிடப் பாகமங்கை
தாவாத சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கை தழீஇயிதழிப
பூவார் சடைமுடி மேலவைதத போதும் பொறுத்தனளே.

இ - ள் பாவைபோனறவளை! பெரியயானையொத்த வாணன்தென்
மாறைநாட்டில் நம்மவனா நின்னைப்பணிதலைசெய்யவும் நீ பாக்கிலே,
சங்கரன் இடப்பாகத்தைநீங்காத அம்பிகை சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கை
யைத்தழுவிக் கொன்றைப்பூவாரங்க சடைமுடியினதேல வைத்தபோதும்
பொறுத்தனள, இது கேட்டிலையோ? எ - று

மங்கை - அம்பிகை, தாவாத - நீங்காத, இசுழி - கொன்றை, உம்மை
சிறப்பு. (சுடுக)

தலைநாள்புலவிதனியாளாகத்தலைமகனுடல்.

(இது வெளிப்படை)

தழங்கார் புனலவையை சூழ்தஞ்சை வாணன நனதருள்போல
பழங்காத லெண்ணலென பைதனெஞ் சேயிவள பண்டுபைமபொற்
கழங்கா டிடமுங் கடிமலாக் காவுங் சடநதுபுள்ளும்
வழங்கா வழிமகம் கோதுணை யாய்வாத மானலலளே.

இ - ள் துன்பமுற்ற என்னெஞ்சை! இவனமுன்பு செம்பொன்றை
செய்த கழங்காடப்பட்ட இடமுங், வினையாடப்பட்ட மனத்தொடுகைய
மலாச்சோலையும் விட்டுநீங்கப் புட்கமுங் செயங்காத பாலேநிலத்தின் வழியில்
நமக்கொரு துணையாய்வாத மானபோன்றவனல்லன், நிறைந்தொலிக்கும்
புனலையுடைய வையையாறுசூழந்த தஞ்சைவாணன தன்னுடைய அருள்
போன்ற தலைவி பழங்காதலை எண்ணவேண்டாம் எ - று.

‘ஆர்தழங்குபுனல்’ என இயையும், தழங்குபுனல் வினைத்தொகை.
பைதல் - துன்பம், கடி - மணம், கா - சோலை, கடத்தல் - விட்டு நீங்கல்,
வழங்கல் - உலாவல், மாண-ஆகுபெயர். (சுடுஉ)

பாங்கிவுள்பிலைகொடியையெனத்தலைவியைகிழத்தல்.

பாங்கிஅன்பில் யிகழத்தல் எ - று. பாங்கிதலைவனை
யன்பிலாய் கொடியாயென இகழ்ந்துகூறல்.

மைநாண் மலர்த்தொடை வாணன்றென் மாறையெம மன்னவுவந்
தந்நாண் முயங்கி யாழிழ்தென வாரந்தனி ரார்வமுற்று
முந்நாண் மதிவட்ட மென்முலை மாதை முனிநதுநஞ்சென்
ந்நாண் மிகவுவீர தீர்புல வாநிறிபி ஓங்குளேபே

இ - ள் சுருதிமபொருந்நிய முறுக்கவிழ மலாமலையணிந்த வாணன்
தென்மாறை நாட்டிவிருக்கும் எமககு மன்னரோ! அந்நான் மூன்றாம் பூர
ணாநான் மதியினது வட்டமபோன்ற மெல்லிய முலைவட்டத்தையுடைய
மாதை விருப்பமுற்றுப்புணாநதுமகிழ்ந்து அமுதென இன்பத்தை துகராதீர்;
இந்நான் நஞ்சென்றுமுனிந்த மிகவுமவெறுதது எங்கனோடுபுலவாரினதீர்.

மைந்நாண்மலா - குவினாநலா. மலான-அண்மைவிளி, உவந்து-மகிழ்
ந்து. முயங்கி - புணாந்து. ஆதல - நுகர்தல. ஆவம் - விருப்பம் *நருதை,
பத்தினா, சயை, இருத்தை, பூரணாயென முதறறிதொடுத்துப் பஞ்சமி
வகைக்கும் முதலாமவட்டம், சட்டதொடுத்த தசமிவகைக்கும் இரண்டாம்
வட்டம், ஏகாதசிதொடுத்துப் பூரணவகைக்கும் மூன்றாமவட்டமாதலின்
'முந்நாண் மதிவட்டம்' என்றார். உவாததல-வெறுததல. புலததல-ஊடுதல்.
எங்குளே என்புழி வேற்றுமைபயக்கப் 'அந்நாண்முனனா' எனவும், 'ஆவ
முற்றுமுயங்கியவந்தமுது' எனவும், 'இந்நாண்நஞ்சென்று முனிந்த' மிகவும்
எனவும், 'எங்குளைப்புலவாரிந்நீர்' எனவும் இயையும். (சுருஉ)

ஆயிழைமைந்தனுமாற்று நாமயும்வாயிலாகவாவெதிர்கோடல்

ஆயிழை வெதிர்கோடல் எ - து. தலைவன்பரத்தையா
சேரிக்குத் தேரினமேலேறிப்போ ம்போது தெரிந்தெடுத்த அனியையணிந்த
புதலவன் குறுக்காகநிற்க, அட புதலவனைத்தழுவி யெடுத்ததுகொண்டு தலை
வன் ஆற்றமுமையுடன் வரநுழி, தலைவியைப் புதலவனா தலைவனாற்றமுமை
யுந் துதாக எதிரகொள்ளுதல்.

வெள்ளம் பரத்தன்ன வேட்கைசென றுலு மிகப்பெரியோரா
உள்ளஞ் சிறியவா மேற்செலவ ரோவொளிர கோமளஞ்செய
வள்ளங் கமல மலர்த்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையனப
புள்ளம் புனலவய லுரபுன் காமம் புகலவதன்றே.

இ - ள். கடல்புரணவெந்தாதபோலும் வேட்கைசெல்லினும் மிகவும்
பெரியராயினோர் உள்ளஞ்சிறியவராகிய பரத்தையர்பால் செலவரோசெல

* நந்தை - க, கூ, கக. பத்தினா - உ, எ, கஉ: சயை - ஈ, அ, கஈ:
இருத்தை - ச, கூ, கச: பூரண - ஐ, கஓ, கஐ — என மதிவட்டங்கொள
ளப்படுவதனை பிங்கல்ந்தையில் வானவரீவகைந்தோதுதியுட்காண்க.

லார்; விளங்காநின்ற அழகாற்செய்த கண்ணம்போன்ற கமலமலரில் தஞ்சைவாணன் தென்மாதையன்ன புள்ளிருக்கும் அழகிய புனலையுடைய வயலூர் புல்லியகாமத்தை ஒருபொருளாய்ச் சொல்வதன்று எ - று.

எனவே, — நீ பரத்தையர் சேரிக்குப்போன தனமையையல்லே என்ற வாறாயிற்று சொல்லுகடல். “கடலன்ன காமமுழந்து” என்றாபிறரும். உள்ளஞ்சிறியவா-பரத்தையா ஓகாரம்-தொடரை கோமளம். அழகு. வள்ளம்-கிணணம். மலர் என்புழி-ஏழாம்வீற்றுமைத்தொகை. அம் - அழகு. புகல்வது - சொல்வது. தாமரைமலரில் அன்னபுள்ளிருக்கும், ஒழிந்த பூவிலஇராநெனப்பொருள்கொண்டவதனான், தலைவன் தன்னிடத்தல்லது பரத்தையாபால் செல்வானல்ல நெனபதாக உள்ளுறையுமவநதோன்றிய வாறுணாக, வள்ளம் - கமலமலர், ‘அன்னப்புள்ளியபுனல்’ எனக்கூட்டுக ()

மணந்தவன்போய்பின் வந்தபாங்கியோடிணங்கிய

மைந்தனையினிதிற்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருமையி லேயும் பபன்களெல லாகதனை யின்றகமக் கொருமையி லேவந் துறைத்தகைந் தானமைந்த னெண்கடர்போல் வருமயி லேகொலாடு மாதழி தானன்ன வாணன்றஞ்சைத் திருமயி லேயனை யாயபுன லூரனைத் தேருடனே.

இ - ன். ஒளளிய ஸாயி லுபோல் உபபுச்செல்லவரும் வேல்கொண்டு மாமரமாகநின்ற சூனைவெட்டிய முன்கவேளபோன்ற வாணன் தஞ்சை நகரிலிருக்கும் அழகியமயல்பான்றவனின் ஸபாசன இமமை மறுமைகளில் தருமபயன்களையெல்லந் தனைடை பெற்ற கமக்கு ஒருமையாகிய இப்பிறப் பிலேவந்து பொருத்த பரத்தையா சேரிக்குப் போய புனலானைத் தகைந்து மனைக்கழைத்துக் கொண்டுநின்றான். எ - று

இருமை - இமமை, மறுமை. ஒருமை-இடப்பிறப்பு. உறுதல்-பொருந்துதல். கடர்-ஞாயிறு. அயல் - லேவல். ஏகாரம் - அசைநிலை. தழிதல்-வெட்டுதல். | “சூமுததழிந்த கடரிலைநெடுவேவல்” என்பதனுணாக. ‘மைந்த னிருமையிலே’ எனவும், ‘வா னுறப்புன ஸாநனைத் தேருடனே தகைந்தான்’ எனவும்மாறுக. (சு00)

தலைநிலைவனைப்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கொண்டா னிறிற் றுன்னிய கேளிமற நிலலைக் குறிப்பினென்று தண்டா தவாசொன்ன சாற்புகண் டேனறந லமேழ்புரக்கும் வண்டா மலாப்புயன் வாணன்றென மாறை மகிழ்நாமுன னான் உண்டா கியபழங் கேண்மையிந் காளு மொழிநிலவோ.

1 திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி, சுக.

இ - ள். தலமேழையுங் காக்கும் வண்டார்ந்த மாலையணிந்த புயத்
தையுடைய வாணன்தெனமாறையிருக்குந் தலைவா! முன்னாளுண்டாகிய
பீழ்சியநன்பு இந்நாள்வகாக்கும் ஒழிந்திலா, ஆதலால் கருதுமிடத்துக்கண
வனினும் அணித்தான கேளிரில்லையென்று அறிவில் நீங்காத பெரியோர்
சொன்ன மாட்சிமையை இன்றுகண்டேன. எ - று.

பாங்கி முனனிலையெச்சம். கொண்டான - கணவன். உடலு முயிரு
நெஞ்சு மன்புமொன்றாய்க் கலந்ததன்மை தந்தைதன்னையர்முதலாயினோர்க்
கில்லையால் * “கொண்டானிறுன்னியகேளிரிபிறரில்லை” என்று கூறினா
ளென்றுணாக. துன்னுதல்-கிட்தெல கேளிரா - சுறத்ததார். மற்று-அஸசு.
குறித்தல்-கருதல். தண்டாதவர் - நீங்காதவர். சால்பு - மாட்சிமை. மலர் -
ஆகுபெயர். மகிழ்நா - கணவர். கேணமை - நட்பு. (சு0சு)

பாங்கிமனைவியைப்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

சிறந்தார் புகழ்தருங் தீமபுன லூரணசெய தீமையெல்லாம்
மறந்தாவ மெய்தி வணங்குத லாவிவள் வாணன்றஞ்சை
நிறந்தா ரகைபன்ன நித்திலம் போலு நெடுங்குலத்தில
பிறந்தா நிறைந்தகற் போவடி வேபெற்ற பெற்றியினே.

இ - ள். இந்நிலையிசகாயினோபுகழ்தரும் இனிமையாகிய புனலூ
ரன்செய்த நிலையெல்லாம் மறந்து விருப்பமுற்று வனத தன்மையொன்று
கருதாது வணங்குதலான வாணனதஞ்சை நகரின்கண் ஒளியின் தாரகை
யொத்த முததுப்போல் உயாகுலத்திபிறந்த மடவாருடைய நிறைந்த கற
பிலக்கணமெல்லாம் ஒருருவாசப்பெற்ற பற்றியின. எ - று.

சிறந்தார்-மிககோ. | “உலகமுடையவாநீளாபுரிதரு,” + “பகல்கான
நெழுதரு” என்பனபோல ‘புழ்சுந’ என்பது, லூசொல ஆவம்-விருப்பம்.
நிறம் - ஒளி. நெடுங்குலம்-உயாகுலம், நெடுமால் எனப்பதபோல. (சு0எ)

இசொன்ன கிளவிகளெல்லாம் வாயில்வேண்டல்முதல நான்கு
வகைக்கும் ஓசுக்குமாறு அறிந்துகொள்க

பரத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று.

நான்மணிக்கடிகை, செ. ௫௭.

திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி. க.

பெருமபாணாற்றுப்படை, வரி. உ.

ஒ த ற் பி ரி வு

ஒதற்பிரிவு எ - து. தலைவன் கல்விகாரணமாகப்பிரிதல். தலைமகனோ யெய்தியிருந்தே இவனெனதுவான் பிரிவானெனெனின், முன்னாநாமில்லாதா னாகவே ஞானத்தினைவழியது ஒழுக்கமாகலானும், ஒழுக்கத்தின் வழித்துக் குலமாகலானும், இவைபெல்லாங்குறையீடாமேயெனின் ஆகாது, கற்பான் பிரியுமென்பதன்று; பண்டே குரவாகளாற்கறபிக்கப்பட்டுக் கற்றான் அறம் பொருளின்ப வீடுபேறுகள் துதலிய நூல்களெல்லாம் இனிப்பாதேயத்து அவை வல்லோருளெனின் காண்பலென்று அவைவல்லாக ஞானவழிச் சென்று தன்னானம் மேறப்படுத்து அவா ஞானங் கீழப்படுத்தற்கு மெனக கொள்க. *

கல்விக்ருப்பிரிவுதலைமகனுணர்ந்ததோழிதலைமகட்துணர்ந்தல்,

(இது வெளிப்படை)

மல்வித் தகங்கொண்ட தோளுடை யான்றஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
கல்வித் தகன்புவி நாவிலவைத் தோன்வையை நாடனையாய்
கல்வித் தடங்கட னீந்திய காதலர் கற்றவாழுள்
சொல்வித்த வென்றழ லார்குரம் போகத் துணிந்தனரே.

இ - ளீ. மற்றொழியில் வல்லபங்கொண்ட தோளுடையானாகிய தஞ்சைவாணனது பழகிய புகழாகிய நல்லவிதையினை அகன்ற புவியினுள் ளோர் நாவில் பயிராக வைத்தவனது வைகைநாடு போன்றவளே ! கல்வி யாகிய பெரியகடலை நீந்திக் கணாகண்ட தலைவர் திசைகளிற் கற்றவாழுள் தாங்கற்ற கல்வியானுண்டாகிய கீர்த்தியாகிய விதைவிதைக்க என்றெ ண்ணி அழலார்ந்த சுரத்தினகட்போகத் துணிந்தனர். எ - று.

மல்-மற்றொழில், வித்தகம்-வல்லபம், வித்து-விதை, புவி-ஆருபெயர், தடங்கடல்-பெரியகடல், சொல்-கீர்த்தி, வித்த-விதைவிக்க. (சு0அ)

தலைமகள்கார்ப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாணர்க் குழன்மொழி யென்செய்கு வேன்கல்வி யெல்லையெல்லாம்
காணப் பிரிந்தவர் காண்கில ராற்கடன் மேய்ந்துதஞ்சை
வாணர்க் கெதிர்த்தவர் மங்கையர் போலுமென் வல்லுயிரின்
உளணற்ப மென்னவெண் ணாவரு மகமுருமுடனே.

இ - ளீ. அழகினையுடைய குழவிசைபோன்ற மொழியாய் ! தஞ்சை வாணனுக்குளிராகியபகைவா மனைவியர்போலும் தன்புழுந்திருக்கின்ற

என்னுடைய வலியவுயிரை இனியவூனாக நுகர்தலெளிதென எண்ணிக்
கடல்நீராயுட்கொண்டு இடியுடனே மேகம்வராரின்றது, இதனைக் கல்வி
பெல்லாம்காணப்பிரிந்ததலைவர் காண்கிலர், ஆதலால் யானென்செய்கேன்!

யாணர்-அழகு. செய்யா என்னும் வினையெச்சம் செய்து என்னும்
இறந்த வாய்பாடாகப் பொருள்கொள்க. ௨௫௫ - இடி. (௪௦௧)

தலைமகளைப்பாங்கியாற்றுவதிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

காதற் கயம்படிந் துன்னொடு காமக் கனிநுகரா
தோதற் ககன்ற வுணர்வுடை யோருடை நீருலகம்
மாதாக் கமைந்தருள் வாணன்றென் மாறை வரக்கடவார்
ஆதற் கணங்களை யாப்புய லேது வந்நதருளை.

இ-ள். அணங்கினையாய் காதலாகியருளத்திற்படிந்து உன்னொடுகூடிக்
காமமாகிய கனியைநுகராது ஒதற்பிரிவாகப் பிரிந்த அறிவுடையோர் பூமி
தேவியார்க்குடையோனாகிய யமைந்தருளப்பட்ட வாணன தென்மாறையில்
வரக்கடவராதற்கு வந்தபுயல் நீமித்த மென்றநிறதருள்வாய். ௭ -று.

கயம்-குளம், புயல்-மேகம், ஏது-நிமித்தம். (௪௧௦)

ஒதற்பிரிவு முற்றிற்று.

கா வ ற் பி ரி வு.

காவறபிரிவு எ-து.நாடுகாத்தற்குப்பிரியம்பிரிவு இவன்நாட்டைப்பிறர்
புகுந்துநலிதலுங் கைக் கொள்வதுஞ் செய்யப்பட்டவை நீக்குதற்குப்பிரிய
ஆண்மையும்திப்பும் இலனாமெனின,நாட்டைநலிவாருளராகநலிவுகாத்தற்
குப் பிரியுமென்பதனது; நாட்டகத்துநின்று நகரத்தவந்து முறைசெய்ய
மாட்டாதமூத்தோரும்பெண்டிரும் இருகைமுடவரும் கூளரும் குருடரும்
பிணியுடையாருமென இத்தொடக்கத்தா முறைக்கருமங்கேட்டுத் திருத்
துதல் பொருட்டாகவும், வளனில்வழி வளந்தோற்றுவித்தற்கும், “தேவர்
குலமே சாலையம்பலமே” என்றத்தொடக்கத் தனவற்றை ஆராய்தற்கும்,
மதிசூழி யோம்புதற்கும் பிரியுமென்பது. அல்லதூஉம், பிறந்தவுயிர்தாயைக்
கண்டு இன்புறுவதுபோலத் தன்னுற் றுக்கப்பபெம் உயிர்வாழ்சாதிகள்
தன்னைக்கண்டு இன்புறுதலின் தான் அவர்கட்குத் தன்னுருவுகாட்டுதற்
பொருட்டாகவும் பிரியமெனக்கொள்க.

தோழ்தலை வன்காவற்பிரிவுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

விண்காவல கொண்ட திலோத்தமை தான்முதன் மெல்லியலார்
கண்காவல் கொண்டருள் காரிகை காவலர் கார்க்கீடல்குழ்
மண்காவல் கொண்ட மனத்தின ராயினர் வாணன்றஞ்சைப்
பண்காவல் கொண்ட மொழிச்செய்ய வாயிதழ்ப பைங்களியே.

இ - ள். விண்ணுலகப் பதவிக்கு உலகில்தவஞ்செய்து ஒருவர்வாசாத
படிக்கு இடையூறு செய்துகாவல்கொண்ட திலோத்தமை முதலாகிய மட
வார் கண்களை அயலில்நோக்காமற் காவலாய்க்கொண்டருளப்பட்ட அழகை
யும், வாணன் தஞ்சைநாட்டில் பண்ணைத் தன்வாயினின்றும் போகாமற்
காவல்கொண்ட மொழியையும், சிவந்தவாயிதழையுமுடைய பைங்களியே!
காவலர் கரியகடல்குழந்த மண்ணை காவல்கொண்ட மனத்தினராயினர்.

விண்-விண்ணுலகு. காரிகை-அழகு. 'காரிகைபண்காவல்கொண்ட,
எனஇயையடம் (சகசு)

தலைமகன்கூறிப்பருவங்கண்வேருந்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னுயிர காவலன் வாணன்றென மாறையில் வந்தளியார
என்னுயிர் காவல நேந்திழை யாயித யமபுலாத்திக்
கொன்னுயிர வாடைக கொடும்பனி நீரிற் குளிராகுழைத்துப்
பின்னுயி ராமலென மேற்பூசு நாளுமென பேசுவதே.

இ - ள். உலகத்திலநிலைபெற்ற உயிரகளைக்காக்கின்ற காவலனாகிய
வாணன்தென்மாளையிலறந்திழையாய்! நெஞ்சையுலாததி அச்சத்தைவீசும்
வாடைக்காற்றுக் கொடியதாகிய பனிநீரிலே குளிராகுழைத்துப் பின்
யான் பூச்சுவிடாமற்பூசுநாளினுங் காவலாவந்துள்ளையினை மளியார், இனி
பேசுவதுஎன? எ - று.

புலாத்தல-உலர்த்தல. கொன்-அச்சம். உயிர்த்தல-வீசுதல். உயிராமல்-
பூச்சுவிடாமல். 'பூசுநாளுங்காவலாவந்துளியார்பேசுவதென' என இஃபையும்.

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வரற்கால மென்றென் நெனப்பல கூடல் வளைத்துதிரம்
விரற்கால வின்று மெலியன்மின் னேசென்று மேதினிகாத்
தூரற்கால குஞ்சர மஞ்சமஞ் சூர்த்துறை வீசுகின்ற
சரற்காலம். வந்தடைந் தார்தஞ்சை வாணன் நமிழ்வெற்போ.

இ - ள். மின்னே! போய் நாட்டைக் காத்து உரல்போன்ற கால்களையுடையனவாகிய குஞ்சரங்கள் அஞ்சும்படி முகில்நடந்து துளிகளையெறியப்பட்ட சரங்காலமென்றறிந்து தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பர் வந்தடைந்தனர், ஆதலால் தலைவர் வருங்காலம் எப்போ தெப்போதென்று பலகால்கூடல்வளைத்து விரல் உதிரமொழுக இன்றுமெவிய வேண்டாம். எ - று.

என்றேன்று என்பது வினாவின் கண்வந்த அடுக்குமொழி. கூடல்வளைத்தல் - பிரிந்த கணவன் வருதற்கு விரலால்வளைத்துக் குறிபார்த்தல். கால் - ஓழுக. குஞ்சரம் - யானை; சாதியொருமை. உறை - துளி. (சுகந)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூ தி ர் பி ரி வு.

தூ தி ர் பி ரி வு எ - து. இருவரசரும் தமமிற்பெரிநின்ற விடத்து அவரைச்சந்துசெய்வித்தற்குப்பிரியும்பிரிவு அரசரைச்சந்துசெய்வித்தற்குப்பிரியுமெனின், தூ துவராவாரா பிறர்க்குப்பணிசெய்து வாழ்வர். அவாபொருவிற் பென்னையோவெனின், தூ துவர்போலச்சந்து செய்வித்தற்குப்பிரியுமென்பதன்று; இருவரசரும்நாளைப்பொருதுமென்று முரண்கொண்டிருந்தநிலைமைக்கண்தானருளரசனாதலின் இம்மக்களும் இவ்விலங்குகளுமெல்லாம்பட இவையிருகுலத்திற்கும் ஏதம்நிகழ்ந்தது என்செய்யுமோ, யான் இப்போரொழிப்பனென்று இருவரையுமிரகது சந்துசெய்வித்தலு மொன்று. தேவரும் அசுரரும் பொருதகாலத்து தேவரையும் அசுரரையும் மிக்கசெய்தானா யானொறுப்பவென்று பாண்டியன் மாகீர்த்தி சந்து செய்வித்ததுபோல இவரையும் மிக்க செய்தானாபொறுப்பவென்று சந்துசெய்வித்த தெனக்கொள்க.

தலைமகனலுணர்ந்ததோழி தலைமகட்துணித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தூதாக வன்பர் செலத்துணிக் தாரொன்றுஞ் சொற்புலவோர்
மாதாக வன்பரி தீர்த்தருள் வாணன்றென் மாறையிந்து
மீதாக வம்பு கிடந்தன போலுண்கண் மெல்லியலிப்
போதாக வம்புகல வோரிக லார்தம புரம்புகவே.

இ - ள். எஞ்ஞன்றுஞ் சொல்லிலேவல்ல நாவலர்களது பெரியதாகத் தையும் வலியபசியையுந் தீர்த்தருள்பட்ட வாணன் தென்மாறைநாட்டில் சங்கிரன்மேல் அம்புகிடந்தனபோன்ற முகத்தின்மேல் மையுண்டகண்ணையுடைய மெல்லியலே! இப்போது பூசலைச்சொல்வோராகிய மாறுபாடுடைய இருபெரு வேந்தரும் பாசனாநீங்கித் தம்புரங்களிற்சென்றுபுக அன்பர் தூதாகப்போகத் துணிந்தனர். எ - று.

இந்து-சந்திரன். மெல்லியல்-அண்மைவிளி. ஆகவம்-போரி. இகலார் -
மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். (சகச)

தலைவழிப்பனிப்பருவங்கண்ணுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

மலிகின்ற வண்புகழ் வாணன்றென் மாரையை வாழ்த்தலர்போல்
மெலிகின்ற சிந்தையு மெனியுங் கொண்டு விளர்ப்பெனும்பேர்
பொலிகின்ற கஞ்சகம் போர்த்திருந் தேனைப் புரந்தருளார்
நலிகின்ற முன்பனி நாளினண் ணர்முனை நண்ணினனோ.

இ - ள். நிறைகின்ற வளவிய புகழையுடைய வாணன் தென்மாரை
நாட்டைவாழ்த்தாதவாபோலமெலிகின்ற நெஞ்சையும்மேனியையும் உடைத்
தாய் விளர்ப்பென்கின்ற பேர்பொலிகின்ற சட்டைபோர்த்திருந்த என்னை
மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தரதுபடையின்கட்சென்றா வருத்தஞ்செய்
கின்றமுன்பனி நாளினும், வந்துகாத்தருளார். எ - று.

மலிதல்-நிறைதல். சிந்தை-நெஞ்சு. மேனி - வடிவு. கஞ்சகம்-சட்டை.
'விளர்ப்பெனும் பேர்பொலிகின்ற கஞ்சகம் போர்த்திருந்தேனை' என்றது
முன்பனிக்குளிர்க்குக் கஞ்சகம் போடவேண்டுதலான் கேட்கைகளாய்தந்து
விளர்ப்பென்னுங் கஞ்சகத்தைப் போர்த்திருந்தேனென்று கூறினொள
வுணர்க, புரத்தல்-காத்தல். நண்ணர்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர்.
முனை-படை, நண்ணினர்-சென்றனர். (சகடு)

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

சுற்றுங் குழலின் பிணிவிடுப பான்வது தோன்மீனர்பார்
முற்றும் பொழிகின்ற முன்பனி காண்முகி லுங்கடலும்
வற்றும் பருவத்து மண்புரப் பான்றஞ்சை வாணனொன்றார்
செற்றும் படையின்வெம் போர்தணிப பானன்று சென்றவனோ.

இ - ள். சொருகுங் குழலையுடையாய் ! மேகமும் கடலும் வறக்குங்
காலத்தும் உலகத்தைக்காப்போனாகிய தஞ்சைவாணன் ஒன்றானவெகுளும்
படைபோல் இருபெரு வேந்தர் பொருள் வெவ்வியபோதைத் தணிக்கும்
பெருட்டுத் தூதாகவந்துசென்றவர் பார்முழுதும்பொழிகின்ற முன்பனிக்
காலத்தில் நின் வேட்கைகளையத் தீர்க்கும்பொருட்டு வந்துதோற்றினார்,
நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

சுற்றல்-சொருகுதல். குழல்-அண்மைவிளி. பாள்இரண்டும் வினையெச்
சம்நாளிஎன்புழி ஐந்தனுருபுதொக்கது. உம்மை - எதிர்மறை. செற்றல்-
வெகுளல். படையின்-படைபோல். (சகசு)

தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

துணை வ யி ற் பி ரி வு.

துணைவயிற்றிரிவு. எ - து. நண்பாகிய வேந்தனுக்குப் புகைவேந்தர் இடையூறுற்றவழி அவவிடையூறு தீர்த்தற்குத் தலைமகன் துணையாகப் பிரிதல். தன்னுழையரில் ஒருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவீடாது தான் போதல் வேண்டுமென்பது எனனையெனின், நட்புமிக்கால் தானே யவனு யிருத்தலின அவன்கருமர் தன்கருமமாயெண்ணி வினாவினெழுந்து அப் பகைநீக்கத் தானே போயினனெனக்கொள்க.

துணைவயிற்றிரிந்தமைதோழ்தலைமகட்துணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

நண்பான மன்னர்க் கிடாதணிப் பானெண்ணி நல்லுதவிப்
பண்பான மன்னா படாதலுற ஞாபனி நீர்பொழியும்
தண்பா னலநதொடை யமபுய வாணன் நமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
வெண்பா னலங்கொள்செவ் வாயன்ன மேயனன மென்னடையே.

இ - ள். பணிபெய்யும் நீரைப்பொழிகின்ற தண்ணிய கருங்குவளை மாலைபணிபுட்பட்ட அழகிய புயத்தைபுடைய வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாழ்கின்றவெண்மை நிறம்பொருந்திய பாலின் இனிமையைக் கொள்ளுஞ் செய்வவராயும், அன்னம்போன்ற மெத்தென்ற நடையையு முடையாய்! நமமன்னா தமக்கு நட்பான மன்னாக்குப் பகைவந்தால் பகையால்வந்த துன்பத்தைத் தணிக்கும் பொருட்டாககருதி நல்லுதவிக்குணத்தினாலே செல்லலுற்றார் எ - று.

இடா - துன்பம். தணிததல் - தீர்த்தல். எண்ணல் - கருதல். பண்பு - குணம். படாதல் - செல்லுதல். பானல் - கருங்குவளை. அம் - சாரியை. தொடை - மாலை. அம் - அழகு. நலம் - ஆகுபெயர். சேவ்வாய்நடை என்புழி - உம்மைதொகை. மேன்னடை - ஆகுபெயர் பின்பணிக்காலமாதலால் 'பணி நீர்பொழியுந் தண்பானல்' என்று கூறியவாறுணர்க. (சுகள்)

தலைமகன்பின்பிப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்னற் படுகின்ற வெண்ணையெண ஞாதமக் கின்றுணையாம்
மன்னந் குதவி பிரிந்தநங் காதலர் வாணன்றஞ்சைக்
கன்னற் கழிகை யறிவதல் லாற்பகல் காணபரிதாம்
பின்னற் கணையிருள் கூடாதுன்பி' மேவிய பின்பனியே..

இ - ள். தமக்கணியதுணையாகிய மன்னர்க்கு உதவியாகப்பிரிந்த நம் முடைய காதலர் வாணனது தஞ்சைநகரில் நாழிகை யறிவிக்கும் வட்டி-
லான் நாழிகையறிவதல்லது ஞாயிற்றைக்காண்பரிதாம் பின்னலாகிச்செறி
ந்த இருள்மிகுந்து துன்பத்தைப்பொருந்திய பின்பணிக்கீலத்ததுத் துன்பப்
படுகின்ற என்னைநினையார், யானென்செய்கேன்! ஏ - று.

இன்னல்-துன்பம் கன்னல்கழிகை-நாழிகை பகல்-ஞாயிறு. காண்ப
ரிதாம் என்னும்பெயரொச்சம் * “தத்தெடுச்செமொடுசிவனு வகுறிப்பி-னெச்
சொலாயினுமிடைநிலைவரையார்.” எனனுஞ்சூத்திரவிதிபாலஇடையேபல
சொலவரினும் பளி என்னும் பெயரைக்கொண்டுமுடிந்தது. (சுகஅ)

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வடுக்கண் டனையகண் மங்கைநல லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பின்
அடுக்கங் குளிர வசைகின்ற வாடையகன்றவர்க்கு
நடுக்கஞ்செய் பின்பணி நாளின்வந் தாரமர் நண்பனுற்ற
இடுக்கண் களையவென் றேயகன் கான மிகந்தவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மாவடுவைக்கண்டாற்போ
ன்ற கண்ணையுடைய மங்கைநல்லாய்! மலைப்பக்கமெல்லாங்குளிர அசை
ந்துவருகின்ற வாடைக்காற்று பிரிந்தவர்க்கு நடுக்கஞ்செய்யப்பட்ட பின்
பணிக்காலத்துப் போரிடத்து நட்புக்கொண்ட வேந்தனுற்ற துன்பத்தை
நீக்கவென்று அகன்ற சூத்தைக்கடந்தவர்வந்தார், நீபுலம்பலொழிவாய்.

வடு-மாவடு. அடுக்கம் - மலைப்பக்கம் வாடை-வாடைக்காற்று. அமர் -
போர் இடுக்கண் - துன்பம். கானம் - சுரம். இகந்தவர் - கடந்தவர் (சுகக)

துணைவயிற் பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற் பிரிவு.

பொருள்வயிற் பிரிவு ஏ - து. பொருளீட்டுதல் காரணமாகப் பிரியும்பிரிவு
எனின், முன் பொருளிலனமாகவே “எள்ளுநர்ப்பணித்தலு மிரந்தோர்க்,
கீதலு நள்ளுநர்நாட்டலு நயவாரொறுத்தலும்” என்னும் இவையெல்லாம்
பொருட் குறைபாடுடையார்க்கு நிகழ்மையான் இக்குறைபாடெல்லாம்
ஓடையனும்; அவையுடையானது பொருவிறப் பெண்ணையோவெனின்,
பொருளிலனய்ப்பிரியுமென்பதன்று; தன்முதுகுரவராத் படைக்கப்பட்ட
பலவேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் கிடந்தது, மன்னன் அது

* தொல். சொல், வினையியல், சூ. ௪௦.

கொண்டு தூப்ப்பது ஆண்மைத்தன்மையன்றெனத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொண்டு வழங்கிவாழ்தற்குப் பிரியுமென்பது. அல்ல னாஊம், தேவகாரியமும் பிரிர்க்காரியமும் தனது தாளாற்றலாற்படைத்த பொருளாற்செயநீ தனக்குப்பயன்படுவன : என்னை, தாய்ப்பொருளாற் செய்தது தேவரும் பிரிரும் இன்புறராகலான் அவர்களையும் இன்புறுத் தற்குப் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழி தலைமகட்துணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மஞ்சைப் புனைமதின மாறைவ ரோதயன் வாணாபிரான்
தஞ்சைப் பதியண்ண லெண்ணலர் போற்றனி நாமிருக்க-
நெஞ்சைப் பொருள்வாயின் வைத்துங் கேள்வர்கள் னீண்மதியின்
பிஞ்சைப் புரைதுத லாய்பிரி வானின்று பேசினோ.

இ - ள். நல்லரிண்ட பிறைபோலு துதலையுடையாய்! முகிலையணிந்த மதில்குழந்த மாறைநாட்டில் வரத்தினாலுதயஞ்செய்த வாணர் குலத்துக் கதிபனாகிய தஞ்சைப்பதியில் வேந்தனை யெண்ணுதார்போலத் தனியாய் நாமிருக்கத் தன்னெஞ்சைப் பொருளிடத்துவைத்து நங்கணவர்பிரியும் பொருட்டாக இன்று சொல்லினர். எ - று.

மஞ்ச - முகில். வ ரோதயன் - முற்றுவினையெச்சம். அண்ணல் - வேந்தன். எண்ணலர் - பகைவர், மதியின்பிஞ்சு - பிறை. வான்-வினையெச்சம்.

தலைவி இளவேளிப்பருவங்கண்மேபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

நங்க ணிரங்க வரும்பொரு டேட நடந்தவன்பர்
செங்க ணிருங்குயி லார்ப்பது கேட்கிலர் செந்தமிழோர்
தங்க ணிமெம்பை தவிர்த்தருள் வாணன்றென் றஞ்சைவஞ்சி
திங்க ணிவந்தது போற்கவி னாற்றுகத் தேமொழியே.

இ - ள். புலவர் தம்மிடத்தண்டாகிய மிடித்துன்பத்தைத் தீர்த்தரு ளப்பட்ட வாணன்தென்தஞ்சையிலிருக்கும் வஞ்சிக்கொம்பானது திங்களை யேந்தியதுபோன்ற அழகானத முகத்தையும் இனிமையாகிய மொழியையு முடையாய்! நம்முடைய கண்ணுனது கலுழ அரியபொருள் தேடநடந்த அன்பர்இளவேனிர்காலம்வந்து செங்கண்ணையுடைய கருங்குயில் ஆரவாரிப் பது கேட்கிலர், யானென்செய்கேன்! எ - று.

இமெம்பை - துன்பம். வஞ்சி - வஞ்சிக்கொம்பு. நிவத்தல் - ஈண் டேத்தல். கவின் - அழகு. ஆர்த்தல் - பொருந்துதல். (சஉக)

தலைவியைத் தோழியாற்றுவந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வார்த்தன பார மடமயி லேகுயின் மாருதமாம்
தேர்த்தனி வீரன் றிருநாளும் வந்தது சேர்மின்சென்றார்
தார்த்தட மேரு வெணும்புய வாணன்றஞ் சாபுரின்
றூர்த்தது கேட்டுவந் தார்பொரு டேட வகன்றனரே.

இ - ள். வாரகட்டிய தனபாரத்தையுடைய மடமயிலேபோல்வாய்!
தார்பொருந்திய பெரியமேருவென்னும் புயத்தையுடைய வாணன் தஞ்சா
புரியினின்று தென்றற்றேனாயுடைய ஒப்பிலாதவீரனென்னும் காமன் திரு
விழாவந்தது ; பிரிந்துசென்றவாகன் தலைவியரிடத்துப்போய்ச் சேர்மினெ
ன்று குயிலார்த்தது கேட்டுப் பொருள்தேடப் பிரிந்துபோனவர் நம்பக்கல்
வந்தனர், நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

வார - கச்சு. மாருதம் - தென்றல். வீரன் - மாரன், ‘குயிலார்த்தது’
எனவும், ‘அகன்றவர் வந்தார்’ எனவும் இயையும். (சஉஉ)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றும்.

தலைமகள் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு

கண்டுசொல்லல்.

தலைமகள் சொல்லல் எ - து. கல்விவயிற்பிரிவு முதலாய
ஐந்தினுள்ளும் தூதுமுதலியவும்காரணமாகிய பிரிவின்கண் அவவினையோ
ராணடின்கண்முடியாது நீட்டித்துழி தலைமகள் தலைமகளது உருவுவெளிப்
பாடு கண்டு சொல்லுதல்.

மைக்குஞ் சரநிரா யாற்றஞ்சை வாணன் மருவலகைக்
கைக்குங் களங்கெழு பாசறை யூடு கயலும்வில்லும்
மொய்க்குஞ் சுடரிள வம்புலி தானு முயங்கியெல்லாத்
திக்குந் தொழுவரு மேசுரு னோலைத்திருமுகமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் கரிய யானைக்கூட்டத்தில் படுகவகைக்
கோபிக்குங் களம்போன்ற பர்சறையுள்ளே கயல்போன்ற கண்ணும் விற்
போன்ற புருவமும் மொய்க்கும் ஒளியையுடைய இளம்பிறைபோன்ற துத

உள்ளு

கற்பியல்.

ஊம் கூடச் சூருண்டவோலையையுடைய திருமுகமானது எல்லாத்திக்குனுடீ யான்தொழுவரும். எ - று.

குஞ்சரம் - யானை நினை - கூட்டம் கேழ - உவமஉருபு. கைத்தல் - கோபித்தல். முயங்குதல் - கூடுதல். கயலும் விலலும் புலியும் மூவேந்தரிலச் சினையாதலான் அமழ்வரும் இலச்சினை யிடவெய்விடுத்த கருளோலைத் திரு முகமென்று எட்டுத் திக்குந் தொழுவருமென்று சிலேடையால் ஒருபொரு டோன்றியவாறுணர்க. (சுடங்)

பாசறைமுற்றிமீண்டு வயின்வந்தலைவன்பாதங்கூச்சோல்லல்.

(இது வெளிப்படை)

மால்கொண்ட வாரண வானன்றென பாறை வலவாணனா காலகொண்ட வாளமா கையகல் பாசறைக் கைவயின்முட் [தேர் கோலகொண்ட வாறுகின் னேவலகொண டிப்பானிக கொழிநெடுங் மேலகொண்ட வாறும மூர்வந்த வாறும வியப்பெனக்கே.

இ - ள். மதத்தால் மயக்கங்கொண்ட யானையையுடைய வானன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் வலவனே ! பகைவரிடங்கொண்ட வாள பொருந்திய பாசறையைக் கையகலப்பட்ட நீ கைபித்தலிலதாறுகக்கோல் கொண்டவாறும, நின்னேவலைக்கொண்டு யான்இந்தக் கொழிபொருந்திய நீண்டதோ மேற்கொண்டவாறும, நமமுாவந்தவாறும வியப்பாய இருந் தது எ - று.

மால் - மயக்கம். கால் - இடம். அமர்தல் - பொருத்தல் கையகல் - நீங்குதல். முட்கோல் - தாறுகக்கோல். வியப்பு - அதிசயம். (சுடசு)

தலைமகனோடிநந்ததலைமகன்கார்ப்பருவங்கண்டுசோல்லல்.

(இது வெளிப்படை)

கொத்தல ரோதியங் கொம்பரன் னாள்பொங்கு கொங்கைவிம்ம முத்தல ராக முயங்கினம யாமுழுநீர்விழிபோல மைத்தலர் நீல மலாவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன்வண்மைக் கைத்தல மான வினிப்பொழி வாழிய கராமுகிலே.

இ - ள். கார்காலத்துமுகிலே ! கொத்தாயிருக்கும் மலரைத்தரித்த கூந்தலையுடைய கொம்புபோல்வாளது யிருந்த கொங்கைப்புக முத்தமலை விரிந்தமாரபையாமுயங்கினம் ; நிறைந்தநீரிற் கண்போலக் கருமையுடைத் தாய் அலரப்பட்ட நீலமலர்பொருந்திய வயல்கூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்

காடையையுடைய கைத்தலத்துக்கொப்பாக இனிப்பொழிவாய், உலக
மெங்கும் வாழ்க, எ - று.

ஒளி - கூந்தல். பொங்குதல் - மிகுதல். விம்முதல் - பூரித்தல். ழீந்து-
ஆகுபெயர். மைத்து-வினையெச்சம். வண்மை - கொடை. மான - ஒப்பாக.
வாழிய - உலகம்வாழ்க. (உரு)

மூன்றாவது கற்பியல் முற்றிற்று.

காவியல் ௨௮, வகாவியல் ௮௮, கற்பியல் ௫௯.

ஆக இயல் ௩-க்குச் செய்யுள் ௪௨௫

தஞ்சைவாணன்கோவையுரை
முற்றுப்பெற்றது.

சீரது காலனைச் செற்றார் தியாகர் கிலம்பனையாய்
நேரது காலையை யீன்று னுக்கீது நிகழ்த்துவமோ
•ஓரது காலவண நறைகுழன் மாணை யுயர்மணஞ்செய்
தீரது காற்றெய்வ நன்னீர் தெளிக்கடம் மிலலினென்றே.

இச்செய்யுள் ௩௫௫ - வது செய்யுளுக்கும்பதில் சென்னைக் கல்விச்
சங்கத்துத்தமிழ்ப் புலவராயிருந்த புதுவை-நாயுட்பழதலியார் பதிப்பித்த
மூலப்பிரதியில கண்டது.

அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரையரைச் செய்யுள் தீபிகை.

செய்யுள்.	க	முதல்	கூடுவரையில்	முதலுள்.
„	நசு	„	நஅ	„ இரண்டாநாள்.
„	நசு	„	நஅ	„ முன்றாநாள்.
„	சுசு	„	அசு	„ நான்காநாள்.
„	சு௦	„	சு௦	„ ஐந்தாநாள்.
„	சு௦சு	„	சு௦சு	„ ஆறாநாள்.
„	சுசு௦	„	சுஅசு	„ ஏழாநாள்.
„	சுசு௦	„	சுசுசு	„ எட்டாநாள்.
„	சுசுசு	„	உ௦அ	„ ஒன்பதாநாள்.
„	உ௦சு	„	உசுசு	„ பத்தாநாள்.
„	உசுசு	„	உஉசு	„ பதினொன்றாநாள்.
„	உஉஅ	„	உநசு	„ பன்னிரண்டாநாள்.
„	உநசு	„	உநஅ	„ பதின்மூன்றாநாள்.
„	உநசு	„	உநசு	„ பதினான்காநாள்.
„	உநசு	„	உநசு	„ பதினேழாநாள்.
„	உநசு	„	உநசு	„ பதினாறாநாள்.
* * * * *				
„	உசுசு	„	உஅசு	„ ஐம்பத்தொன்றாநாள்.
„	உஅஅ	„	ந௦சு	„ ஐம்பத்திரண்டாநாள்.
„	ந௦சு	„	நசுஅ	„ ஐம்பத்துமூன்றாநாள்.
„	நசுசு	„	நசுசு	„ ஐம்பத்துநான்காநாள்.
„	நசுசு	„	நசுசு	„ ஐம்பத்தேழாநாள்.
„	நசுசு	„	நசுசு	„ ஐம்பத்தாறாநாள்.

* பதினாறாநாள் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன்
ஐம்பத்தொன்றாநாள் மீண்டுவந்தமையால் ஐம்பத்துநான்காநாள்
இடைப்பட்டதெனவறி.

தஞ்சைவாணன்கோவைச்

செய்யுள்முதற்குறிப்பகர்த்தி.

அ	இன்புற்ற	கஅஅ	ஓ	
அகிலேந்து	இன்னற	உஎ௦	ஒருதலைக்	களக
அடிமலர்	இன்னே	கஅஅ	ஒருவெண்	உஉக
அணிமாமலர்	ஈ		ஒலிதென்கட	கஅ
அணியுஞ்	ஈன்றாளி	கருஅ	ஒல்கா	கருஎ
அபிரா	உ		ஒல்லென	கருசு
அரியுந்	உயரா	ககரு	ஒழிதோற்றிய	உ௦எ
அருமபா	உரவிப்	ககஅ	ஒன்றோ	உசக
அருவித	உரைத்தென்	அச	ஓ	
அலகம	உவலைப்	உருக	ஒங்கண்ணல்	கசஅ
அறியாமை	உழையும்	அஅ	ஒவவில்	கருஉ
அறையும்	உன்னை	கஉரு	க	
அண்ணைக்	ஊ		கண்சாயல்	க௦எ
ஆ	ஊரோர்	கசுஎ	கந்தார	கருஉ
ஆடுகம்	எ		கயமா	கசுரு
ஆழந்தார	எண்போன	உசு௦	கயல்	கசு௦
ஆரணத்	எத்துந்	ருச	கருவிருந்து	கஉசு
ஆராத	எந்நாட்	கஉஅ	கனாத்தாவி	சக
ஆழியகன்	எமமாதிர	உசக	கலங்குந்	களக
ஆறலை	எறிதே	உச	கலைத்தாடக்	க௦௦
ஆற்றுந்	எனைக்	உருக	கழைபோல	கஅக
இ	என்காதவி	ருக	களவரும்	கச
இணங்கிப்	என்பாற	உருரு	கறையா	உரு
இப்பே	என்மே	சக	கனஞ்சாய	கஉ௦
இயங்கா	என்றா	உருரு	கனமே	ருக
இரவேய்	என்னாடு	சு௦	கா	
இருங்குன்	ஏடா	கரு	காதற்	உசுசு
இருமையி	ஏடார்	உருஉ	காலேப்	கஅஉ
இரும்பா	ஏத்துந்	ருச	காலையம்	கசுச
இருவர்	ஏமானென	உச௦	கானலங்	கசக
இலலத்	ஏரார்	உருசு	கானெடுங்	கசுஉ
இல்லா	ஏரோற்ற	களரு	கானே	ருரு
இல்லுங்	ஏவல	கஉக	கு	
இவளா	ஐ		குரவுங்	கசுசு
இவ்வித்தக	ஐவா	களக	குருதி	கசுரு
இழை	ஐ	களக	குவளை	சுரு

குளித்தா	களெ	செறிவேழ	கரு	திவாகரனே	கர௦
குனிநாண்	கக()	செனறே	நஉ	தினாக்குந்	கஉ
குன்றுகிய	ககள	சே		து	
கை		சேலார்	உசக	துதித்தே	௨௦௦
கையுந்	௧௦௩	சை		துறந்தன	ககூடு
கோ		சையத்திரள்	௨௧௬	து	
கொண்டா	௨௬௩	சோ		துதாக	௨௬௮
கொத்தல	௨௭௪	சோகாகுல	ககூசு	துற்று	க௦௪
கொலையா	ருச	சோலையிலு	அஅ	தே	
கோ		த		தென்பாற்	கசகூ
கோங்க	௨௪௪	தண்டாமனா	௭௩	தெரியாடக	௧௪௪
கோபுரஞ்	௨௩௬	தண்டார	௨௦௮	தெரியோரா	௨௩௬
ச		தண்ணென்	கச௭	தென்மாறை	௨௩௪
சகநல்க	௨௦௨	தாண்டட்ட	௭௦	தென்பாற்	௭௩௬
சந்தனந்	௨௧௮	தமிழ்தங்கிய	௨௨	தென்னாக	க௭௨
சீ		தருகற்பக	௪௬	தே	
சினையா	௨௧	தருந்தாரு	க௦௮	தேங்கிய	௭௩௬
சினையார	அ௭	தனையார	௭௨	தோத்தானை	க௮௩
சிலையிலு	க௩	தலங்கா	ருச	தேருத	௨௦
சிறந்தார்	க௧௩	தலத்திற்கு	க௭௦	தேனுஞ்	௮௨
சிறந்தார்புகழ்	௨௬௪	தலையாகிய	௨௩௭	தேனுற்ற	க௪௩
சினவேய்	௨௪௬	தழங்கார	௨௬௧	தேனவந்த	௭௬௪
சினனாண்	க௧௧	தழலகண்ட	௩௮	தோ	
சீ		தளரா	க௬௨	தொடங்கும	௨௭௮
தேள	௪௮	தளிப்போற்	௧௦௩	தொடுசிலை	௨௩௦
சியங்கொலோ	௩௭	தள்ளா	௨௩௩	தொடைக்	௧௧௮
சேறுகா	௨௬	தற்பழியா	௭௬௧	தொடையே	௭௬
சு		தன்னுகோந்த	௧௮௬	தொலைவிலை	௧௬௪
சுருளேய	௨௧௦	தனையா	௧௪௩	ந	
சுழிநீரிலை	௧௩௩	தன்கண்	௭௭	நங்கணிரயக	௨௨௨
சுற்றுங்	௨௬௬	தன்போ	௨௦௩	நஞ்சா	௭௭௩
சூ		தா		நஞ்சோ	௨௧௩
சூடத்தகு	௧௦௨	தாதகை	௭௪௩	நண்பான	௨௭௦
சூரார்	௪௭	தாமாக	௨௭௩	நந்துகற	௧௦௨
சே		தாமேதமம்	௨௨௬	நம்பா	௭௩௩
செங்கேழ்	௧௦௪	தாரணி	௨௦௦	நம்பே	௧௩௦
செந்நாண்	௨௧௨	தாராக	௨௩௦	நலம்புனை	௨௧௬
செயலார்	௭௩	தாவாத	௭௬௬	நல்லார்	௧௮
செயலேத	௨௨௪	தாளினா	௮௦	நறையல	௭௩
செருமகளே	௨௨௬	தீ		நனையகத்	௨௪௭
செவ்வண்ண	௧௦௧	திரண்மா	௨௬	நன்றே	௨௨௮
செழியன்	௧௩௪	திரந்தார்	௭௬	நா	
செலவிற	௨௧௬	திரைகே	௧௭௪	நாணினுந்	௨௭௩
செறிவளா	௮௪	திரையிற	௧௬௪	நாண்மா	௨௨௬

நாமாவி	சௌ	புரவோ	உருஅ	மண்ணும்	கூடு
நாவிபுய	உஅ	புராந்தகர்	கௌ	மந்தார	கூடு
ந		புறங்கு	கூ	மயலார	கூடு
நிலவேய	கௌ	புனங்காவ	எ	மயனா	கூடு
நினக்கே	உருஅ	புனமும்	கூஉ	மயிராடு	கூடு
நிணையா	உருஉ	புனையலங்	உருக	மருப்பா	கூடு
நிணையீர்	கூஉ	புனையலரோ	உருஉ	மருவாய்	கூடு
நிணமே	உசு	புனையாழி	சுச	மருவிற்	உருந
நீ		பு		மருள்	உருந
நீவேறு	எ	பூட்டிய	கூடு	மலருந்	கூடு
நே		பூச்சுழை	கூஉ	மலாபுனா	உருந
நெல்கு	கூ	புவலா	கூடு	மல்கினற	உருந
நே		பே.		மலைகாடு	உருந
நேயம்	கூ	பெருமான	கூஅ	மலைமாத	கூ
நேயமடிகை	உருஉ	பெறவரி	கூஉ	மலைமுழு	சூடு
நோ		பே.		மலைவந்த	உருஅ
நொந்துங்	உரு	பேசத்தருவ	கூச	மல்குறற	கூ
ப		பேணற	கூச	மலலார	கூ
படம்பட்ட	கூ	பே.		மல்லையம்	கூ
படியொன்று	உருஉ	பொய்போ	கூ	மல்லித்தகம்	உருந
பண்ணுங்	கூஅ	பொய்யாதவர்	கூச	மழவே	உருக
பயில்காள	கூ	பொருகினற	கூ	மழைவளர்	கூ
பரககினற	கூ	பொருபான்	கூ	மறலா	கூ
பரவாத	கூ	பொருபணி	சூஅ	மறவாளை	கூ
பருகதொன்று	கூ	பொழிநான	உருச	மற்றே	கூடு
பலரோ	உரு	பொறை	சூஅ	மன்பதை	கூடு
பல்லியம்	கூடு	பொன்னிய	கூ	மன்னிய	கூ
பறந்தாங்	கூடு	பொன்னுற்ற	உரு	மன்னுமபுலவி	உரு
பறந்திருந்	உருச	போ.		மன்னும்	சூ
பா		போதலர்ந	உரு	மன்னவர்	உரு
பாகையுந்	கூ	போயா	கூ	மன்னுயிர	உரு
பாரணங்கோ	சூ	போயே	உரு	மன்னுவுல	உரு
பாரோ	உரு	போருறை	உரு	மா.	
பாரிதத	கூ	பு.		மாகத்	கூ
பாலன்ன	உருச	மஞ்சூட்டி	கூஉ	மாக்கப்பயன்	உரு
பால்போன்	கூ	மஞ்சைப்	உரு	மாணாத	கூ
பு		மணிபொன்	கூ	மாணிக்க	கூடு
புகழார்	கூ	மணிப்பாலிகை	கூ	மாதங்க	உரு
புணரா	கூடு	மணிவரை	கூ	மாதற்ற	கூடு
புணர்ந்து	உரு	மண்குன்ற	உரு	மாரியஞ்சங்	கூ
புதியேன	கூ	மண்குந்	கூ	மாலாய்	சூ
புயலேசுமந்து	எ	மண்ணிலை	உரு	மாலுத்திரு	உரு
புயலேறதிர்	கூ	மண்ணா	கூடு	மாலகொண்ட	உரு
புயற்கண்ணி	கூஅ	மண்ணிற்	கூ	மால்வண்	கூ

மர்வாரண	௨௬௧	யான்கண்ணை	௨௩௧	வாயார	௨௩௮
மாறுவா	௨௨௦	வ		வாருந்து	௨௩௩
மாறையா	௨௪௮	வணக்கொண்ட	௧௨௯	வார்த்தன	௨௪௩
ராணுகரன்	௪௨	வணையும்	௧௮௨	வாவங்	௪௪
மானகா	௨௨௪	வஞ்சங்	௧௩௮	வாவித்	௧௮௪
யி		வடியேய்	௨௨௩	வாளினு	௧௩௩
மிசவும்	௧௮௬	வடியோ	௧௪௧	வாளேய்	௨௩௪
மிக்காருள	௪௮	வடுக்கண்	௨௪௧	வி	
மின்ற	௧௬௦	வடுவரி	௧௨௪	விடவார்களை	௧௩௦
மின்னே	௧௩௨	வண்டொழி	௩௧	விடையான்	௧௦௪
மு		வண்டலை	௬௧	விண்காவல	௨௪௪
முத்திற	௩௦	வண்புன	௨௩௮	விண்டலை	௧௩௮
முடியா	௧௩௬	வயங்கே	௨௩௪	விண்டார	௧௩௩
முதிரா	௧௩௩	வரலிங்	௧௪௩	விணமேல்	௨௪௪
முத்தணி	௧௬௮	வரங்கால	௨௬௪	விமழா	௧௪௪
முயங்கிய	௧௦௮	வரமாமை	௨௧௩	வியலார்	௧௪௬
முலையார	௧௧௬	வரியோல	௨௦௧	விரையக	௮௩
முன்னா	௧௩௮	வருநீர்	௮௩	வினாயுர்	௬௦
முன்னே	௨௨௨	வரைப்பான்	௧௩௩	விழிக்குழியும்	௧௮௮
மு		வரையு	௨௪௩	வில்லார	௮௨
மூர்திரங்க	௩௧௩	வலம்புரி	௪௩	வில்லேய்	௧௨௩
மூர்	௧௩௩	வலைப்பெய்த	௧௧௧	வினமலை	௨௪
மே		வல்லாரிளங்	௪௪	வே	
மேவிக்கலை	௪௩	வழியா	௨௨௧	வெங்கார்	௨௦௪
மேனா	௨௨௪	வழுதியர்	௧௬	வெங்குல	௧௩௩
மை		வளங்கனி	௩௬	வெங்கோன	௩௩
மைக்குஞ்சர	௨௪௩	வளங்கொண்	௨௪௩	வெஞ்சர	௨௨௩
மைதோயந்	௨௪௩	வளவேய்	௨௩௮	வெழக்கின்ற	௧௬௩
மைநநாண்	௨௬௨	வறியார்	௧௩௩	வெண்டாமரை	௨௩௩
மைந்நீர்	௨௦௯	வனகாண்	௧௬௪	வெண்டோ	௧௩
மைப்போ	௬௮	வனமார	௪௧	வெம்போரா	௧௩௪
மையணி	௨௩௬	வணைந்தா	௮௧	வெயிலுந்	௧௩௪
மையார்	௧௨	வணையுங்	௧௦௨	வெவ்வே	௬௪
மையுற்ற	௧௬௪	வன்பணி	௬௦	வெள்ளம்	௨௬௨
மைவா	௪௩	வன்போ	௨௪௬	வெறுத்தா	௨௨௦
யா		வன்மா	௧௮௬	வெற்றிய	௧௩௬
யாணர்க்	௨௬௩	வா		வே	
யாரும்பர்	௩௮	வாக்குந்	௪௪	வேனமெ	௧௮௬
யாரோ	௪௩	வானக்	௨௩	வேளாண்	௨௩௧
யானகம்	௨௩௧	வாமக்கலை	௪௦		

